

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den danske Biavls-Tidende

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af

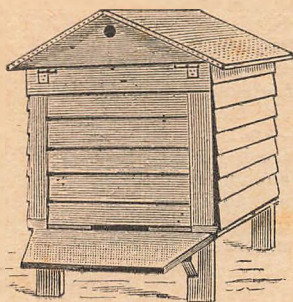
Danmarks Biavlerforening.

Redigeret af

N. S. Kristensen.

1902.

36. Aargang.

Med 44 i Teksten indtrykte, oplysende Billeder.

ROSKILDE.
Roskilde Avis' Bogtrykkeri.
1902.

Forfattere.

- A. B. 137.
Adamsen, R. 56.
Andersen, A. C. 35.
Andersen, N. M. 250.
A. J. 301.
A. T. H. 122, 233.
A. T. U. 185.
B. 185.
Bonde, L. P. P. 153.
Buchholz, Th. 9, 15, 32, 57, 176,
231, 275, 277.
C. H. 181.
Christensen, Sigv. 266.
Cork, A. J. 239.
Cyrenius, F. H. 169, 181.
Dadant, Chr. 167.
Dadant, C. P. 65.
Doolittle, G. M. 10, 28, 38, 64, 81
104, 115, 126, 130, 142, 159, 160,
164, 182, 190, 195, 206, 223, 229,
261, 273, 278, 298.
Dronningavler, En 146.
E. B. 170.
Eriksen, H.
Fahle, N. 132, 174, 202, 211, 247,
258.
F. O. 276, 298.
Getaz, Adrian 200, 208.
Greiner, F. 112.
Grønning, C. J. 14, 27, 98, 114,
128, 151, 246.
Günther, W. 103.
Hansen, Carl 182.
Hansen, J. P. 282.
Hansen, O. 73, 232.
Hansen, Peder 99, 250.
Hansen, P. 14, 106, 117.
Hansen, S. 90.
Hansen, Rhiger, A. 46.
H. E. 25, 185.
H. O. 233.
Hodge, C. F. 279.
Holbech, A. P. 56, 67, 86, 196,
199.
Jensen, Joh. 272.
Jensen, N. M. 137.
Jensen-Pedersen, P. 30, 48, 57,
73, 83, 118, 153, 201, 233, 243,
263.
Jeppesen, J. 47.
J. J. 153, 250.
J. K. K. 88.
Johansen, P. 266.
Josefsen, Georg 231.
Jørgensen, A. 22, 43, 244.
K. M. 56.
K — n 31.
Kofoed, H. O. 241.
Krancher, Ove 292.
Kranstad H. C. 233.
Krogsgaard, R. 299.
Laursen, M. K. 233.
L. C. B. 129.
Lehzen, H. 135, 150, 168, 215.
L. M. A. 218.
Lund, H. 153.
Mathiesen, G. 165, 226, 231, 242.
M. C. 232, 250.
Miller C. C. 101.
Mäkinen, Alfred 12, 73.
Nielsen, A. 62, 78, 86, 95, 111,
118, 137, 144, 153, 158, 162, 192,
194, 198, 210, 213, 218, 228, 246
Nielsen, Chr. 178.
Nielsen, H. P. 97.
Nielsen P. 170, 214, 218.
Nielsen, Søren Jørgen 56.
N. S. 266.
N. P. J. 266.
O. H. 218.
O. K. 266.
Olsen, Jacob 12, 23, 84, 256, 296.
O. M. 250.
O. O. 233.
Federsen, L. 79.
Petersen, Aug. 41, 137, 196, 200.
Rosenkjær, P. N. 68, 82, 90.
Schmidt, J. B. 7, 40, 90.
Stahlman, P. W. 197.
Søderstrand, J. 245.
Webster, F. R. 244.
Weygandt, C. 280.
Wilson, Emma M. 95 .

Indholdsfortegnelse.

- Aalborg Amts BF. 16, 72.
 Afhænger det af Trækforholdene? 28.
 Afspærringsgitter 23, 138.
 Amts- eller Herredsforeninger 21.
 At spare paa Skillingen 83.
 August-Eftersynet 202.
 Automatisk Husning 169, 181.
- Bemærkninger** 293.
 Bestyrelsesmøde for DBF. 49.
 Belgien 57.
 Bevillinger 120.
 Biaaret 1901 — 6.
 Biavl for Kvinder 95, 226.
 Biavlslære 57.
 Biavlslærernes Bekæmpelse 41.
 Biavlsmuseum 91.
 Biavlsskolen i Roskilde 16, 34
 „Bien“ 35.
 Bier arbejde ikke efter Regler 115.
 Biernes Pasning 14.
 Bierne paa Bornholm 241.
 Bihuse 90.
 Biparalysis 261.
 Bipest 27, 162, 245.
 Bipestens Bekæmpelse 7.
 Bisamhället 57.
 Bitungernes Længde 78.
 Bornholms BF. 54.
 Braadløse Bier 180.
 Braarup og Omegns BF. 17.
 Bygning af Dronningceller 210.
- Chili** 74.
 Christensen, P. 285.
 Centralmøde 215, 237, 254, 271, 286.
- Dadant, Charles** 205.
 Danske Bigaarde 46, 68, 299.
 DBF.s Biavlsskole 189, 222.
 DBF.s Regnskab 152.
 De fynske Bivener 34, 265.
- Degeneration ved Indavl 50, 247, 258.
 Den norske BF. 73.
 Den ny Husdyrlov 272.
 Den rette Maade 160.
 Det billigste Blad 37.
 Det store Voksmøl 47.
 De unge Dronningers Befrugtning 181.
 Droneslaget 219.
 Dronning-Indførelse 194, 250.
 -Fornyelse 200, 208, 223
 Dronningløse Familier 228, 234.
 Drosselhonning 22.
 Døde Bier 18.
 Dødsdømte Familier 235.
 Død Yngel 246.
- Eftersyn** 74.
 Ekko fra Amerika 159.
 Ekko fra Staderne 35, 56, 73, 106, 136, 153, 170, 185, 218, 232, 250, 266, 282, 301,
 Elbo m. fl. Herreders BF. 122, 282.
 En Bisværm i en Svane krop 30.
 En Bisværm i en Rævegrav 263.
 En dyr Bisværm 32.
 En nødvendig Forhandling 97.
 En stor Opdagelse 294.
 Er Bipesten helbredelig? 9.
 Er Landet overbefolket med Bieer? 48.
 Et Bihus 244.
 Et Dags Kursus 171.
 Et Lukkeapparat 117.
 Et nyt Bihus 231, 242, 275.
 Et Tog forsinket af Bier 233.
 Et og Andet 35, 57, 73, 90, 122, 233, 250, 283, 301.
- Fastgørelse af Kunstavler 141.
 Fleischer, Esaias 93.
 Foderapparater 84.
 Foderapparat 292.
 Fodring 19, 74, 106, 123.
- Foraars Eftersyn 62.
 -Fodring 25.
 Forbedring af Biracen 280.
 Forberedelse til Overvintringen 229.
 For Begyndere paa Øerne 68, 77.
 For Begynderne i Vestjylland 98, 114, 128, 161, 246.
 Forening af Eftersværme 278.
 Forsøg 15, 34.
 Fra Kube til Hus 125.
 Frederiksborg Amts BF. 18, 264.
- Gamle Tavler** 123.
 Gavnige Vink 18, 35, 57, 74, 90, 106, 122, 137, 154, 170, 186, 202, 218, 234, 250, 267, 283, 302.
 Gensvar til Hans Kvast 57.
 Gerstung F. 5.
 Gyvel 269, 289.
 Gæret Honning 46.
- Hjørring Amts BF.** 121, 217.
Holtbæks Amts BF. 282.
 Hold Biavlsmøder 61.
 Holderne af „T. f. B.“ 219.
 Honningbiernes Betydning 174, 202, 211.
 Honningsalg 187, 199.
 Honningens Afsætning 166, 253.
 — Behandling 132.
 — Indflydelse 167.
 — Næringsværdi 67.
 — Udslængning 256.
 Honning som Lægemiddel 90.
 Honning til Husholdningsbrug 279.
 Hurtig Formering af Bifolk 130.
 Huset bør renses 201.
 Husning af Sværme 164, 190.
 Hvad bestemmer Biernes Køn 176.
 Hvad en Bi kan udrette 104.
 Hvad lærer det 19. Aarhundrede os 178.
 Hvorfor sværmer Bierne? 239.

Hvor langt skal Bier fra hver-
andre 298.

Indgangene 19, 268.
Indvintring 221.
Indvintringen 296.
Italienisering 206.

Kalk 40.
Kalkning af Bistader 86.
Kandiskage 18, 57, 267.
Kellerup BF. 185.
Klipning af Dronninger 157, 182.
Klipning af Dronningernes Vin-
ger 142, 158, 214.
Kolding og Omegns BF. 105, 136.
Kredsformænd i DBF. 69.
Kunstsvarme 127, 137.
Kunstattavler 123.
Kunstattavlers Fastgørelse 141.
Københavns Amts BF. 17, 122, 301.

Lemvig BF. 17.
Lidt om DBF's Forhold 272.
Lidt om Foraarsfodring 25.
Lynghonnings-Udslyngeren 12.

Mac Evoy's Metode 213, 243.
Majsygdommen 231.
Majsyge 196.
Manglende Nr. 19.
Maribo Amts BF. 53.
Middel mod Bipest 118.
Min Biavl 1901 186.
Min Nytaarshilsen 15.
Mus 283.

Møde i Aakirkeby 54.
i Aalborg 16, 72.
i Braarup 17.
i Fredericia 282.
i Felsted 121.
i Helsingø 18.
i Herfølge 122.
i Hjørring 121.
i Horsens 89, 282.
i Hurup 56.
i Kolding 105, 136.
i København 17, 122.
i Lemvig 17.
i N. Aaby 17.
i Nakskov 53.
i Odense 34.

i Ramsømagle 17.
i Randers 121.
i Roskilde 18, 135.
i Røde Kro 89.
i Skaritsø 282.
i Slagelse 56.

Møl 123.

Naar bliver Dronningerne be-
frugtede? 103.
Natur- eller Kunstsvarme 173
Naturlig Sværmning 169, 181.
Nedbygning eller Sværmning 95.
Noget om Dronningeavl 182, 195.
Nordslesvig BF. 89.
Nytaarshilsen 15.
Nyt Bihus 276.
Nyt Foderapparat 292.

Om Bipest 27.
Om Bipesten 88.
Om Birøgere 88.
Om Brug af hele Kunstattavler
273.
Om Kunstsvarme 126.
Opstabling af Magasiner 111.
Overbefolkning af Bier 81.
Overvintring under Sne 38.

Paa hvad Tidspunkt kommer
Forsværmene? 82.
Pakning 235, 267.
Plan for Udstillingen i Kolding
33.

Raad mod Bistik 122.
Race-Renhed 64.
Ramsø-Tune Herreds BF. 17.
Randers og Omegns BF. 121.
Rensningsudflugt 36.
Ribe Amts ny BF. 282.
Ro 19.
Roskilde Amts BF. 18, 135.
Rudeks Udslyngningsmaskine 84.
Røveri 251.

Salget af Honning 290.
Selvrøgeren „Vulkan“ 196.
Skanderborg Amts BF. 89, 153,
282.
Slets Herreds BF. 72.

Smeltning af Voks 28.
Snit Ørene af! 43.
Solvoksmelter 123.
Sort Yngel 197.
Storehedinge BF. 249.
Sukkerfodring 99, 117.
Sundeved BF. 121.
Svar til Hans Kvast 57.
Svar til Hr. F. O. 29.
Svensk „Bi-Tidning“ 58.
Sværmning paa Lüneburghede
135, 150, 168, 215.
Swarthmores Smaastade Plan 198.
— System 146.
Sygdom blandt Bier 165.
Sydthys BF. 56.

Tilbagefodring 10.
Til Biavlerne 231.
Til Skræk og Advarsel 118.
Tilskud 15, 34.
Tungelønde 101.

Udslyngning 171.
Udslyngning af Honning 154
Udstillingen i Aarup 265.
i Faaborg 281.
i Hillerød 264.
i Hjørring 217.
i Horsens 153.
i Kerteminde 31.
i Kjellerup 185.
i Kolding 184.
i Weimar 233.

Valø Stifts-BF. 122, 301.
Vandfodring 58.
Vejle Amts BF. 301.
Vejledning i Biavl 73.
Vends Herreds BF. 17.
„Vesuv“ Røgapparat 131.
Vinterlejet 219.
Vokssmeltning 28.
Voksbygningen 12.
Voksmøllene 89.
Voksmøl 129.
„Vulkan“ Selvrøger 196.

Yngelsætning og Rammemaalene
224.
Yngelspredning 109.
Yngeludviklingen 109.
Yngeludviklingen 170.
Æresmedlem af DBF. 83.

Den danske Biavls-Tidende

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
„Danmarks
Biavlerforening“.

stiftet 1866

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Aldershvile, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder, d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitolinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Georg Ferdinand Gerstung.

Medens der her i Landet kun er faa

Præster, som beskæftiger sig med Biavl og kun en eneste, der for Tiden tager Del i vort Foreningsliv, saa er Forholdet i Tyskland helt anderledes. Der er ikke alene mange tyske Præster, der driver Biavl, men flere af disse indtager ledende Stillinger i Biavlerforeningerne og enkelte af dem har gjort sig verdensberømte ved deres Forskninger paa Biavlens Omraade.

Til disse sidste hører den Mand, hvoraf vi i Dag bringe vore Læsere et Billede med en kort Levnedbeskrivelse. Hans Navn har ogsaa længe været kendt af de fleste danske Biavlere, særlig fra hans lille Bog „Yngelansætningens Grund-

lov“, der findes i dette Blads 25. Aarg., hvori han paa det stærkeste advarer mod den oftest tankeløst udførte Yngelspredning og den derved forårsagede Forstyrrelse af Bifolkens Yngelleje.

Fig. 1. Pastor F. Gerstung.

F. Gerstung er født den 6. Marts 1860 i Vacha, en lille By ved Werra ved Foden af Rhingebirge ved den gamle Kongevej mellem Leipzig og Frankfurt a. Main. Med sit 12. Aar havde han gennemgaaet Skolen i sin Fødeby, og da han som den Vildkat, han var, under en Leg havde brækket sin ene Arm og faaet den sat mangelfuldt sammen, blev det besluttet, at han skulde forberedes til det videnskabelige Studium, da han ikke

duede til andet. Han vilde selv hellere have været Urmager, og hans Fader, der var Købmand, havde intet imod det, men hans Moder vilde, at dog et af Børnene

skulde studere, og saa maatte G. paa Grund af sin brækkede Arm være „Offeret for Videnskaben“.

Allerede tidlig viste G. sig som en ihærdig Iagttager af Dyreverdenen, og da han som Student kom i Huset i Eisenach hos en Rentier, der særlig var Dyreven og havde et stort Antal af saavel indenlandske som tropiske Fugle flyvende frit om i Værelserne, og da der til de insekttædende Fugle skulde bruges Myreæg, som hentedes i de omliggende store Skove, gav dette Anledning til et meget indgaaende Studium af Myrernes Livsforhold, og dette førte igen til, at han fik Interesse for Bierne. Efter at han i 1883 var blevet Præst i Ifta ved Eisenach, fik han mere Tid til at studere Bierne og Biavl. Det lykkedes ham

holdes nu kun for tyske Vandrelærere. I 9 Aar har han udgivet og redigeret „Die deutsche Bienenzucht in Theorie und Praxis“, et 16-sidigt Maanedtsblad. Desuden har han udgivet følgende større og mindre Bøger om Biavl: „Biernes Liv -- Biavlrens Lyst“, „Yngelansættningens Grundlov“, „Thüringer-Tvillingstaden“, „Sandhed og Digt“, „Grundloven for Ind- og Udvintring“, „Bifolket og dets Pasning“ m. fl. Den sidstnævnte Bog er lige udkommet, medens nogle af de ældre er udgivet i flere Oplag, „Yngelansættningens Grundlov“ endog i 6 Oplag.

Da G. endnu er en ung Mand, knap 42 Aar gl., har vi Lov til at haabe, at han endnu har mange Aar tilbage at virke i, og vi er sikre paa, at han, den

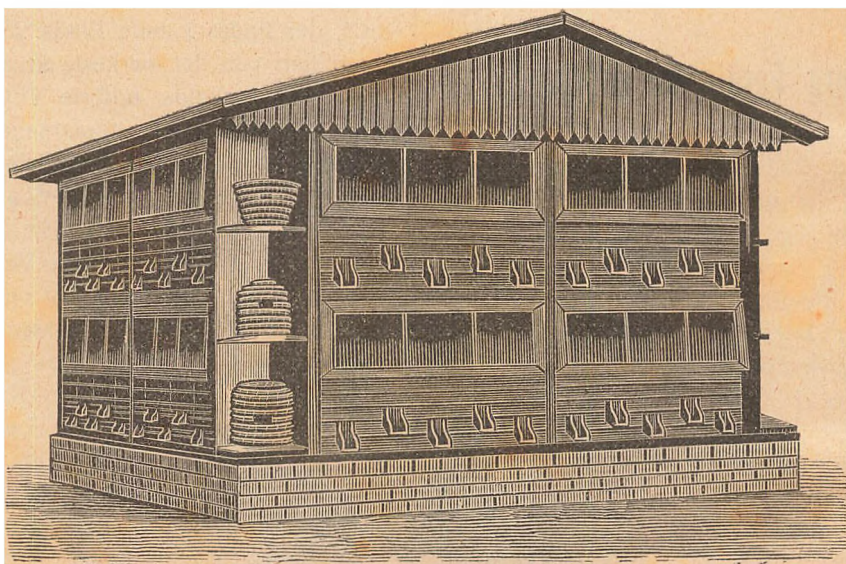

Fig. 2. En Gerstung-Pavillon til 60 Bifolk.

at fremstille forskellige mekaniske Hjelpe-midler, bl. a. et Foderapparat, en fortrinlig Udslynger, en Volkspresse m. fl. G.s Stade, Thüringerstaden, ligner i meget vort Trugstade; det har allerede vundet stor Udbredelse i Tyskland og fortrænger de hidtil benyttede forældede Staderformer. Staden er kort; der er kun Plads til 12 Rammer, 25 cm. ($9\frac{1}{2}$ ") brede og 40 cm. ($15\frac{1}{2}$ ") høje. Staderne anbringes meget ofte i Pavilloner. G. har selv 3 saadanne Bipavilloner i Brug.

G. er en alvorlig og flittig Gransker og en ihærdig Stridsmand for sine Paa-stande. Hans Biavlskursus, hvoraf han i 1900 havde holdt 25, har tidligere været tilgængeligt for alle Biavlere, men

nye Banebryder, ufortrødent vil arbejde videre i Biavlssagens Tjeneste til Held for alle dem, der beskæftiger sig med Biavl.

Biaaret 1901.

Det nu forløbne Aar maa for alle Sommer træksegne her i Landet betegnes som et af de bedste Hønningaar, vi har haft, siden den bevægelige Tavlebygning blev indført. Derimod er Ud-

byttet paa Eftertræksegnene igen ringe, for de fleste Steder langt under Middelhøst.

Det foregaaende Aar 1900 var et daarligt Honningaar, særlig for de frugtbare Egne; kun faa Stader gav Overskud, og en stor Del maatte endog fodres for at blive nogenlunde vel forsynede med Forraad; mange Bifolk blev derfor indvintrede med for lille et Forraad og paa et altfor stort Antal Tavler. For Eftertræksegnenes Vedkommende var Aaret dog noget bedre, om det end ikke naaede en Middelhøst. Vinteren var ikke streng, men langvarig, og mange Biavlere led meget betydelige Vintertab paa Grund af daarlig Indvintring. Foraaret var meget koldt, og først ved Midten af Maj blev det godt Vejr for Bierne. Juni Maaned var ustadig med megen Regn, men Bierne udviklede sig dog særdeles godt, og da den stærke Varme indtraadte ved Juli Maanedes Begyndelse, blev der daglig indbaaret store Mængder af Honning, og paa Grund af den megen Regn i Juni Maaned blomstrede Kløveren meget stærkt. Varmen og Tørken i Juli og August Maaned bevirkede, at Efterslæten af Rødkløveren havde saa korte Blomsterrør, at Bierne hentede megen Honning af denne Plante. Den vedvarende Tørke bevirkede, at Udbyttet paa Eftertræksegnene blev saa ringe. Efteraaret var mildt og stille, og der var mange Dage, som egnede sig til at ordne Bier i. Prisen paa Honning er trods den store Høst særdeles god, og mange Biavlere meddeler, at de allerede har udsolgt.

Sværmenes Antal var for de fleste Egnes Vedkommende meget stort; det viste sig, at selv vor hjemlige Birace endnu ikke har tabt Sværmelysten, naar kun Betingelserne for Sværmning er tilstede. Mange af Sværmene fløj bort fra deres Ejer og har derved forøget Biavlernes Antal ret betydeligt.

Agerkaalen gav trods det ustadige Vejr ikke saa lidt Honning i Husene, men det var dog særlig

Hvidkløveren, der udmærkede sig ved stærk Vækst og rigelig Blomstring, som gav Størsteparten af det usædvanlig store Honningudbytte.

Linden blomstrede under godt Vejr, men i de fleste Egne er der for faa ældre Træer, saa Trækket er af mindre Betydning.

Eftertrækket paa Lyng og Boghvede gav paa Grund af den langvarige Tørke kun et mindre godt Udbytte.

Udbyttet i Sommertræksegnene

kan vistnok sættes til omkring 50 Pd. Honning pr. udvintret Familie, men ikke faa Biavlere har naaet et Gennemsnitsudbytte af 100 Pd. pr. Stade, medens Eftertræksegnene gav under Middelhøst.

Udstillingen er der som sædvanlig i de gode Honningaar holdt mange af. Tilslutningen til de fleste af disse Udstillinger har været god fra Biavlernes, men meget ringe fra Fabrikanternes Side, hvad der meget maa beklages, thi det maa anses for meget uheldigt, naar der paa en Udstilling ikke findes en eneste Bibolig, der kan tilkendes 1. Præmie.

Foreningen har ogsaa i det foreløbne Aar bevaret sit Medlemsantal uforandret; det var ellers at vente, at det daarlige Honningaar 1900 havde bragt en større Afgang. Den i mange Foreninger indførte Birøgt synes derimod at hæmme Tilslutningen til Foreningen. I flere Foreninger er nu Prisen paa „T. f. B.“ nedsat til 1 Kr. pr. Eksemplar, og det viser sig, at netop i disse Foreninger er Tilgangen til DBF. stadig voksende.

Biavlsskolen var ogsaa godt besøgt af Elever; 4 af dem vare fra Finland, 1 fra Slesvig, Resten herfra Landet. 7 af Eleverne vare Kvinder.

I Aaret 1902 vil DBF.s Virksomhed blive forøget ret betydeligt. Foruden Biavlsskolen, der ogsaa i Aar vil blive afholdt i Roskilde i Slutningen af Juli Maaned, vil der i Aar blive afholdt en Del Kursus til Bekæmpelse af Bipesten, hvortil Centralmødet har bevilget 500 Kr. Desuden vil der blive gjort Forsøg paa at faa Liv i de døde Egne; i den Anledning vil der blive afholdt en Del Biavls møder paa DBF.s Bekostning.

Vi haabe, at ikke alene Kredsformændene og Biavls lærerne, men ogsaa alle vore Læsere vil virke for „T. f. B.“s Udbredelse til Gavn saavel for Biavlernes som for Biavls sagen. Vi maa haabe, at det kommende Aar maa blive et rigtig godt Biaar for alle Biavlernes i vort Land, og ønsker vi alle „T. f. B.“s Læsere et rigtig godt og glædeligt Nytaar!

Bipestens Bekæmpelse.

Af J. B. Schmidt.

Som bekendt blev der paa DBF.s Delegeretmøde i afvigte Efteraar bevilget

en større Sum Penge — hvis jeg husker rigtig 500 Kr. — til Bipestens Bekæmpelse i Aaret 1902. At vor Biavl er gaaet langt tilbage i de senere Aar paa Grund af den stærkt om sig gribende, saakaldte Bipest, er en sørgelig Kendsgerning, og det har i hvert Tilfælde for mig — og jeg tror for de fleste af Danmarks Biavlere — staaet som det Punkt paa Dagsordenen, hvorpaa vi særlig maatte have vor Opmærksomhed henvendt, naar Talen var om, hvad der burde gøres for at oparbejde Biavlens.

Det ligger nu flere Aar tilbage i Tiden — det var under Forhandlingerne paa Delegeretmødet i Aalborg —, at jeg stillede Forslag om at bevilege et Beløb paa 600 Kr. til Bekæmpelse af Bipesten, men da kunde det ikke drives til mere end 200 Kr., og et lignende Beløb er aarlig anvendt til samme Formaal „Udryddelse af Bipesten“. Nu er Spørgsmaalet dette: Har de anvendte Penge og det Arbejde, der er nedlagt for Sagen, baaret tilfredsstillende Frugter? Ja, herom er Meningerne vel delte, men jeg for mit Vedkommende synes rigtignok, at Resultatet er tarveligt. Efter hvad jeg har faaet oplyst, saa vender Sygdommen jo stadig tilbage til de Bistader, som ere blevne behandlede af Vandrelærerne i Bipest, men om Forladelse! det var et fejlt Udtryk, Bidoktor er maaske mere korrekt. En Vandrelærer i Bipest skal nemlig lære Biavlerne at behandle deres egne Bier saaledes, at hvis de ere angrebne af Sygdommen, at Behandlingen da fører til Biernes Helbredelse.

Men her er det, Tampen brænder! Og naar jeg i Dag har taget til Pennen for at føre Sagen frem for Tidsskriftets Læsere, saa haaber jeg, at dette vil føre til en Forhandling i Bladets Spalter, saa at vi faar Arbejdet for Sagen ledet ind i et saadant Spor, at der virkelig kommer et Resultat ud deraf.

Hidtil har det været saa, at nogle enkelte Mænd har haft Privilegium paa at rejse rundt i Landet og kurere Bierne for den slemme Pest — som stadig kommer igen — imod et Vederlag af 8 Kr. pr. Dag samt Kost og Logi. Lad os nu lave en Beregning over, hvad der med tidligere Aars Erfaring for Øje kan udrettes for de bevilgede 500 Kr.: Med en Dagløn af 8 Kr. vil 62½ Dag sluge hele Beløbet. Skal nu som hidtil Arbejdet udføres af 2 eller, lad os sige 3 Mand, saa bliver der ca. 20 Arbejdsdage til hver, og naar man af Erfaring ved, at en saadan Vandrelærer undertiden for-

bliver 4 a 5 Dage paa hvert Sted, forinden han mener at være færdig til at tage videre, saa vil det let forstaas, at det bliver et meget begrænset Omraade af vort Fædreland, der paa Biavlens Vegne kommer til at nyde godt og spore Virkningerne af det bevilgede Beløb.

Metoden, som anvendes til Bekæmpelse af Bipesten, er jo den bekendte amerikanske „Mac Evoy's“, en Metode, der er meget let at lære og bringe i Anvendelse, og hvis de bevilgede Beløb skal finde Anvendelse paa en Maade, der virkelig skal gavne og bringe Nytte, da maa Arbejdet gaa ud paa at lære alle Biavlere at behandle Bifolkene efter Mac Evoy's Metode. Denne Metode er saa let at anvende, at ethvert nogenlunde begavet Menneske kan udføre det, og desuden er det nu saa mange Aarsiden, at Metoden blev bekendt her i Landet, saa der findes nu nok af stedlige Kræfter, som vil kunne paatage sig at lede Arbejdet ved et eller flere Undervisningsmøder paa sin Egn. Maalet maa være at faa alle brugbare Kræfter i Arbejde, saaledes at enhver Biavler Danmark over faar lært at anvende og udnytte Metoden, og det saa hurtigt som muligt, ikke i Løbet af dette Aarhundrede, men i Løbet af 1 eller 2 Aar.

Og foreslaar jeg da, at Kredsene i DBF., alle de, hvor der findes Sygdom blandt Bierne, indgiver Ansøgning til Bestyrelsen for DBF. om at faa bevilget et Beløb til Bipestens Bekæmpelse. At Bestyrelsen bevilger saadanne Begæringer, er temmelig sikkert, og ligesaa sikkert, vil jeg haabe, at Bestyrelsen finder det at være, at Kredsene selv sørger for at skaffe sig de nødvendige Kræfter paa Stedet til at udføre Arbejdet og give Undervisning i Metodens Anvendelse for det tilstedeværende Publikum. En saadan stedlig Lærer vil kunne holde flere Undervisningsmøder for den samme Betaling, som en af de saakaldte faste Biavlslærere skulde have for ét Møde. Og hvad mere er, Møderne vil kunne blive afholdte netop i den rette Aarstid og ikke, hvad jeg kender Eksempler paa, at Møderne falder rent bort paa Grund af, at Vandrelæreren har været for optaget til at kunne komme tilstede i den rette Aarstid, og Folk har nægtet senere at ville modtage ham.

Som Overskrift over Artiklen staa „Bipestens Bekæmpelse“ og ikke „Bipestens Helbredelse“. Grunden hertil er, at jeg nemlig anser Bipesten — hvis det virkelig er Bipesten og ikke nogen anden

Sygdom, vi har blandt vore Bier — for uheldbredelig, saalænge vi ikke har andre Midler til vor Raadighed end de forhaandenværende. Mac Evoy's Metode er i mine Øjne kun en Bekæmpelseskur mod Sygdommen, og saalænge Videnskaben ikke har fundet Midler til Sygdommens Helbredelse, ja, da er der ikke andet for os at gøre, end bekæmpe Sygdommen saa meget som mulig med de Midler, der staar til vor Raadighed, og her staar da i første Linie den Mac Evoy'ske Metode.

Haabende, at foranstaaende maa være medvirkende til, at vi faa en saglig og nyttebringende Forhandling bragt paa Bane blandt Tidsskriftets Læsere, om den heldigste Maade at føre Kampen paa mod Bipesten, vil jeg sluttelig udtale Ønsket om, at det ret snart maa lykkes for de Videnskabsmænd, som sysler med Sagen, at finde Sygdommens Aarsag og Midlerne til dens Helbredelse. Da vil det atter blive en interessant og lønnende Beskæftigelse at være Biavler, og da ville Biavlerforeningerne atter blomstre som ingensinde tilforn.

„Kronborg“ pr. Lunderskov, i Jan. 1902.

Er Bipesten helbredelig?

Af Th. Buchholz.

II.

Naar selv Sporer ved Anvendelse af et saa stærkt Desinfektionsmiddel som Sublimat, kunne bevare deres Livskraft, saafremt Indvirkningen sker i saa kort Tid, at kun det yderste Lag af Mykroproteinen bringes til at størkne, saa ville endnu langt mindre de til Bierne fæstede Sporer, selv om Myresyren havde den samme sporedræbende Kraft som Sublimatet, kunne blive uskadeliggjorte ved at passere gennem den saakaldte Beskyttelsesring. Det vilde derfor være spildt Umage at ville kurere et hvilket som helst Bifolk ved et Desinfektionsmiddel. Salicylsyren blev i sin Tid lovprist som et Universal middel; der blev fodret og røget, snart med, snart uden Resultat, alt efter Sygdommens Stadium. Nu om Stunder finder Salicylsyren vel neppe mere Anvendelse. Anvendelsen af stærke Desinfektionsmidler forbyder sig selv af Hensyn til deres skadelige

Indvirkninger paa Bifolket. Intet Desinfektionsmiddel formaar at gennemtrænge Raadenyngelmassen saaledes, at samtlige Sporer dræbes deraf, især hvis de paa-gældende Celler ere tildækkede. At ville helbrede et pestbefængt Bifolk med et Desinfektionsmiddel, er derfor et aldeles unyttigt Eksperiment.

Jeg har udviklet, at Helbredelsesforsøg kunne lykkes, men er til Trods herfor en afgjort Modstander af at helbrede bipestbefængte Bifolk. Alle anbefalede Helbredelsesmetoder ere kun Forsøg, og til at gennemføre samme hører en omsigtsfuld og praktisk dygtig Biavler. Men imedens Helbredelseskuren staar paa, er der — og det maa især betones — stor Fare for, at Smitten kan udbrede sig til Nabofolkene og Nabobistaderne, en Fare, som endnu bliver forstørret ved de med de syge Folk foretagne Operationer og Fodringer, hvorved der let opstaar Røveri fra stærkere, sunde Folk. Hvem, der opdager Bipest i sin Bigaard og kun forefinder faa endnu tildækkede Celler, kan gøre Forsøg paa at faa Stedet sundt igen ved at fjerne alle Yngeltavler. Sker dette ikke, eller er Sygdommen allerede kommen stærkere til Udbrud, saa er det paatrængende nødvendigt straks at tilintetgøre dette Bifolk for at forebygge Sygdommens videre Udbredelse til de endnu sunde Bier.

Angaaende Bipesten gælder den samme Regel, som staar fast for alle andre Sygdomme: Ingen Infektion uden Disposition, ingen Smitte uden Modtagelighed. Et for Bipesten let modtageligt Bifolk bliver let smittet, hvorimod et kraftigt og sundt Folk let overvinder Infektionen. Efter gjorte Erfaringer forsvinder Bipesten ofte ganske af sig selv i alle sunde, modstandskraftige Bifolk, navnlig ved et rigt Honningtræk, hvorimod svage, ved Indavl svækkede Bifolk ere uden Redning fortabte, naar de angribes af Sygdommen.

Bipestens større Udbredelse i Nutiden har uden Tvivl sin Grund i den større Udbredelse af Mobilbiavlstriften. Ved den gamle Kubedrift bliver om Efteraaret alle syge og svage Bifolk afsvoledede, og deriblandt vistnok mangt et Folk med Bipest, uden at Biavleren har haft nogen Anelse om Sygdommen. Paa denne Maade bliver Sygdommen saa at sige knust med Svovlpraasen hvert Aar. Ved Mobildriften derimod bliver Bistanden stabil; Sygdommen kan derfor saa at sige snige sig frem gennem flere Aar, uden at Biavleren aner den

truende Fare, indtil Sygdommen endelig under gunstige Betingelser bryder ud i lys Lue. — En Kendsgerning er det, at Individet, som ikke modtager den for dem bestemte Næring, udarte eller dog taber deres Modstandskraft mod skadelige Indflydelser. Som bekendt er Biernes naturlige Næring Planternes Nektar og ikke Sukkeret. Skulde da ikke den i mange Egne stærkt og vidt drevne Sukkerfodring kunne medføre en svækket Fordøjelse hos Bierne og dermed større Modtagelighed for skadelige Indflydelser?

Bipestens sikke Kendetegn er den seje, kaffebrune Masse i Cellerne. Efter endt Honningtræk, naar Yngelansætningen standser, maa Biavleren især give Agt paa enkelte, tildækkede Celler, som er bleven staaende paa Yngelcirkelens Rand, og aabne disse. De Larver, som paa Grund af Kulde eller andre Aarsager ere døde i Cellerne, forvandler sig til en graa Masse, som ikke lader sig trække ud i Traade, og som senere tørrer ind til en støvagtig Skorpe. Raadenyngelmassen derimod er sejt som Lim og bliver ogsaa efter Indtørringen sejt, naar man gnider den mellem Fingrene, og har den ejendommelige, saakaldte Raadenyngellugt. Der gives Tilfælde af Raadenyngel, hvor kun Mikroskopet kan afgøre Sagen; naar nemlig Larven endnu ikke er faldet sammen, og den bekendte Raadenyngelmasse endnu ikke er tilstede. Ved alle de Arbejder, man foretager med pestsyge Bifolk, maa der udvises den største Forsigtighed. Biavlerens Ukendskab eller Ligegyldighed har ofte haft Sygdommens Udbredelse til Følge. Alle Redskaber, som ere brugte ved Operationer med pestsyge Bifolk, maa grundig renses, Metalsager kan udglødes. Til Desinfektion af Hænderne og Redskaber er en Lysolopløsning af 25 Gr. Lysol til $\frac{1}{2}$ Liter Vand at anbefale.

Spørgsmaalet: Er Bipesten helbredelig? er trods alle modsigende Paa-stande at besvare med Nej. Ethvert Helbredelsesforsøg er et Eksperiment, som kun kan lykkes, naar man formaar at fjerne alt Smitsstoffet fra det befængte Bifolk. Helbredelsen sker sikkert ved Fjernelsen af al Yngel, saalænge Sporedannelsen endnu ikke er indtraadt. Helbredelsesforsøg kunne ikke foretages uden stor Fare for de endnu sunde Bifolk, altsaa ikke alene til Skade for sin egen, men, hvis der findes fremmede Bigaarde i Nærheden, ogsaa for andres Ejendom. Det sikreste og simpleste Middel til Undertrykkelse af Sygdommen er øjeblikke-

lig Tilintetgørelse af alle med Bipestbefængte Bifolk.

Den Mecklenborgske Centralforening for Biavl har siden sin Oprettelse i Aaret 1879 beskæftiget sig med Undertrykkelse af Bipesten i Mecklenborg. Vi forsøgte først ved Raad og Daad og ved at yde en lille Skadeserstatning at bevæge Folk til at ødelægge deres pestsyge Bier. I Haab om bedre at kunne virke ved Ydelse af en større Skadeserstatning, have vi oprettet en Forsikringsforening mod Skade, forarsaget ved Bipest. Vi have herved opnaaet meget til Undertrykkelse af Sygdommen, men al vor Møje mislykkedes ved visse Folks Uvilighed, som hverken vilde lade deres Bigaard undersøge og endnu mindre lade udføre nødvendige Anordninger til Sygdommens Udryddelse. Disse Folks Modstand førte med Nødvendighed til den Overbevisning, at Bipestens Udryddelse kun kan ske ved Tvangsbestemmelse om Ødelæggelse af de bipestsyge Folk mod en tilstrækkelig Skadeserstatning for ødelagt Ejendom.

Tilbagefodring.

Af G. M. Doolittle.

„God Morgen, Doolittle. Kan De sige mig, hvad man forstaar ved „Tilbagefodring“. Jeg har set noget om den Sag i en af mine Bitidender, men jeg tror ikke, jeg forstaar det rigtigt“.

„For at Mr. Brown fuldt ud skal forstaa, hvad der menes dermed, vil jeg sige, at Tilbagefodring betyder Fodring med udslynget Honning, taget under Honninghøsten, til samme Familie, fra hvilken den blev tagen, med det Formaal at faa den omtalte Honning opsamlet i Delingsbakker, naar Familien paa den Tid er bestemt til at frembringe Delingshonning“.

„Hvorfor gør man det?“

„Formaallet med denne Fremgangsmaade er at faa en Vare, der er i ringere Pris, forvandlet til en, der koster langt mere. Ved at bruge Udslyngeren under Hovedtrækket faar man langt mere Honning, end Tilfældet vilde have været, dersom Familien havde frembragt Tavlehonning, men denne udslyngede Honning er kun halvt saa meget værd som Delingshonning. Altsaa indser De nok, at dersom man kunde udfinde en

Metode, hvorved den dobbelte Mængde udslyngede Honning kunde forvandles til det samme Beløb af Tavlehonning, vilde Fortjenesten være stor.“

„Ja, det indser jeg, og det er noget i den Retning jeg tænkte, da jeg læste den omtalte Artikel. Se, det vilde netop være noget for mig, da jeg har en Mængde udslynget Honning for Tiden, og hvis jeg kunde omdanne den til Delingshonning, vilde det være en stor Gevinst for mig. Fortæl mig mere derom“.

„De bliver eksalteret i Anledning af dette Spørgsmaal, akkurat som vi alle ere blevne i sin Tid, og jeg kender ingen bedre Maade at fortælle Dem det paa, end at meddele Dem nogle Eksperimenter, som ere foretagne tidligere“.

„Det var Ret; det er netop det, jeg ønsker“.

„Da det var bevist, at Kunsttavler var en Succes, mente jeg, at der ogsaa var Udsigt til at gøre fordelagtige Forretninger ved at udslynge min Honning i den Tid, der var Hovedtræk paa Hvidkløver, og fodre den tilbage i den magre Tid mellem Kløver og Boghvede. Da derfor Høsten af hvid Honning var tilende, tilberedte jeg tre Familier, som vare stærke paa Bier, og gav til den ene af dem 44 Delinger paa samme Maade, som jeg ellers anbringer Delinger i Begyndelsen af Hovedtrækket, naar jeg vil høste Delingshonning. Den anden fik det samme Antal tildels fyldte Delinger, der vare tagne fra forskellige Familier, som ikke vare blevne helt færdige med dem, medens den tredie fik det samme Antal Delinger med lige paabegyndte Kunsttavler. Jeg fodrede nu disse 3 Familier med 15 Pd. hver; de bortførte det den første Dag og vedblev at tage Foder, indtil jeg mente, at Delingerne nu burde være fyldte“.

„Hvad Udfald fik det?“

„De, der havde de tildels fyldte Delinger, tog 42 Pd. Honning, inden Delingerne vare fyldte, og de 44 Delinger vejede omtrent 44 Pd., da de vare færdige, men da de vejede mellem 32 og 34 Pd., da de blev satte i Stadet, indser De, at jeg havde opfodret 42 Pd. af udslynget Honning for kun at vinde 15 Pd. i Delingerne“.

„Pyh! Det var ikke nogen stor Gevinst“.

„Nej, og da Turen kom til den, der var ordnet saadan, som vi ordner de, der skulle frembringe Delingshonning fra Sæsonens Begyndelse, maatte jeg opfodre 134 Pd., før de vare fuldendte, eller 134

Pd. for at opnaa 46 Pd. i Delingerne“.

„Værre og værre! Men hvad blev der af dem, der blot havde paabegyndte Tavler?“

„Dette kom der intet Resultat af, thi efter at jeg havde fodret dem med 50 Pd., vare de blot naaet til at bygge nydelige Celler, men efter den Tid udrettede de intet, men levede simpelthen af Foderet“.

„Er der ikke andre, der have større Held?“

„Nogle sige, de have det, men der blev sagt, at dersom vi fortyndede Honningen, vilde den blive mere lig Blomsterhonning (eller Nektar), og vi vilde opnaa gode Resultater. Jeg prøvede dette og har eksperimenteret meget paa denne Maade, mange Gange og paa forskellig Vis, men i Reglen uden noget egentligt Held, med mindre man kan kalde det Held at faa saadanne Delinger, som kun mangle lidt i at være fulde, færdige til Salg. I det Tilfælde tror jeg, det betaler sig, selv om vi maa opfodre det 3 eller 4-dobbelte Beløb af, hvad vi faar igen; thi gjorde vi ikke dette, maatte disse næsten fyldte Delinger udslynges og derefter hængemmes til næste Aar, og dette medfører et betydeligt Arbejde“.

„Hvorledes forklarer De det, at der bliver brugt saa meget mere Foder, end der sluttelig opsamles i de fuldendte Delinger?“

„Under alle mine Fodringsforetagender har jeg konstateret denne Kendsgerning. Bier, der faar mere Foder, end de kunne bruge til Opfødning af Yngelen, bliver dovne, lever simpelthen af Foderet og henter ikke en Smule fra Markerne, medens de, der ikke fodres, kan hente alt fra Markerne. Hvis de fodres, medens der er Honning at faa i rigelig Mængde, skaffer de ikke hurtigere Forraad ud af Foderet end andre, som samler Forraad fra Markerne, og de, der samle fra Markerne, arbejde med den dobbelte Energi“.

„De mener altsaa, at det, jeg læste, var mere grundet paa Teori end paa Erfaring?“

„Efter mine Iagttagelser maa jeg drage denne Slutning. Men samtidig haaber jeg, at der maa findes en Maade at fodre Bierne paa, som gør det profitabelt at faa den udslyngede Honning forvandlet til Delingshonning“.

Lynghonnings-Udslyngeren.

Af Pastor Alfred Mäkinen, Finland.

Som tidligere meddelt i „T. f. B.“ har den bekendte tyske Biavler R. Dathe i Eystrup for et Par Aar siden opfundet en Udslyngningsmaskine, hvormed selv den sejgeste Lynghonning kan udslynges. Cylinderen paa denne Maskine er liggende i Modsætning til de almindelige, hvor den er staaende. Dens Hastighed er meget stor, da der findes 2 Udvekslinger. Centrifugalkraften er derfor meget stærk, og derved er den i Stand til at faa selv den sejgeste Lynghonning til at skille sig fra Tavlerne. For at Tavlerne ikke skulle gaa i Stykker ved det stærke Tryk, anbringes de imellem 2 Tremmerammer,

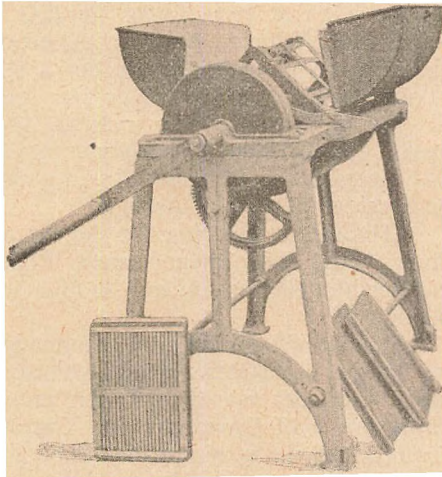

Fig. 3. Maskinen, aaben til Indhængning af Tavler.

der paa Billederne kan ses ved Maskinens Fod. Disse Tremmer ere smalle Lister af meget haardt Træ, som vender Kanten mod Tavlen, saa at Honningen ved Udslyngningen passerer mellem Tremmerne. Tavlerne taaler særdeles godt at udslynges; de gaar ikke i Stykker, og Honningen kommer fuldstændig ud af Cellerne.

D. meddelte, at der hvert Aar udslynges megen Lynghonning med denne Maskine.

Vi takker Forfatteren meget for ovenstaaende Artikel og for Billederne af Maskinen. Forf. har dog ikke set Maskinen arbejde, og vi ere derfor tilbøjelige til at stille os noget tvivlende

om dens Evne til at udslyng den sejgeste Lynghonning uden at beskadige Tavlerne. Vi antage, at vore Stadefabrikanter efter de Oplysninger, vi nu have om Maskinen, nok kan fremstille en saadan Udslynger; saa ville vi prøve, om den kan udslyng den sejge, vestjyske Honning. Red.

Voksbygningen.

Af Jacob Olsen, Dristebrohus.

Ved den bevægelige Tavlebygning spiller det meget ofte en ikke ringe Rolle, at Biernes Voksbygning er saa regelmæssig som mulig, thi kun derved op-

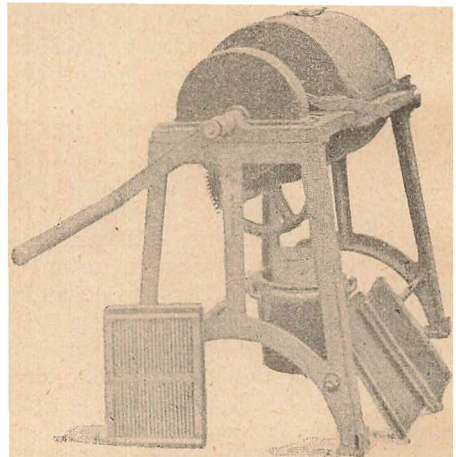

Fig. 4. Maskinen, lukket til Udslyngning.

naas de Fordele, som denne Biavlsmetode tilbyder. Opfindelsen af at kunne bruge Rammer i vore Stader maa jo henregnes at høre med til de Fremskridt, af hvilke Biavleren i en lang Aarrække har kunnet drage Fordel, men skal denne Fordel fuldtud udnyttes, da maa Tavlebygningen være af den Beskaffenhed, at den helt igennem fortjener at kaldes bevægelig, og hertil forlanges jo, at man ikke alene har jævne Tavler, men disse maa desuden være bygget midt i Rammerne for derved at sikre sig den rette Afstand overalt, naar der ved Behandlingen undertiden foretages Omflytning af enkelte Tavler. Siden Kunsttavlernes Indførelse er man kommen over adskillige Vanskeligheder paa dette Omraade,

idet der nu af Biavleren selv kun lægges det Grundlag for Biernes Voksbygning, som er det bestemmende for dennes fremtidige Form. Derfor maa det utvivlsomt anses at høre med til et af de Arbejder, hvor den største Nøjagtighed maa lægges for Dagen, thi kun derved opnaas et i alle Maader tilfredsstillende Resultat. Det er jo ikke nogen Nyhed, hvorledes der gaas frem ved Kunsttavlernes Indsættelse i Rammerne, men desuagtet kan det maaske have sin Betydning, at dette Spørgsmaal drages frem i nærværende Blad. Kunsttavlernes Tykkelse, deres Fastlodning og Rammernes Traadning ere alle Spørgsmaal, som maa tages med i Betragtning, ikke at tale om, hvilken Indflydelse Vejrliget samt Bifolkets Størrelse osv. kan have paa ny indhængte Voksark. Der kan maaske være delte Meninger om, hvilken Tykkelse Kunsttavlerne bør have, men der er dog vist neppe Tvivl om, at en tynd Tavle udfylder sin Plads ligesaa tilfredsstillende som en, der er af noget tykkere Form, idet der kun arbejdes hen til, at Bierne gives den Anvisning, som man ønsker, de skulle følge. Ganske vist er det rimeligt at antage, at Kunsttavlerne bør indeholde saa meget Voks, som er nødvendig til en udbygget Tavle af normal Tykkelse, saaledes at Bierne kun behøve at forlænge de fremstaaende Celler vægge paa denne, men naar man lægger Mærke til, hvor tynde de er i Stand til at kunne udarbejde Vokset, saa er det let forklarligt, at selv om Kunsttavlerne ere forholdsvis tynde, vil det tilstrækkelige Voks i det anførte Øjemed som Regel være tilstede. Et andet Spørgsmaal er, hvor Grændsen bør sættes, da det vel maa anses for sikkert, at Bæreevnen staar i Forhold til Kunsttavlernes Tykkelse, og altsaa jo tyndere disse fremstilles, desto mere ere de udsatte for at ville strække sig under Udbygningen. Skulde jeg anføre den Tykkelse, som jeg anser for meget passende, da forekommer det mig, at $6\frac{1}{2}$ a 7 Stykker paa 1 Pd. til 10×12 " Rammemaalet kan udfylde sin Plads tilfredsstillende under alle Forhold. Jeg har gjort Forsøg med meget tykke Kunsttavler, men er kommen til det Resultat, at der paa den Maade gaar en Del Voks tabt, idet der tydelig har været Spor af Vokssmuler paa Flyvebrættet, der var nedfaldet paa Stadets Bund netop paa det Tidspunkt, da Udbygningen foregik, hvilket sikkert har haft sin Grund i uforholdsmæssigt tykke Kunsttavler, da jeg aldrig har bemærket

noget lignende, naar Bierne ere blevne tildelte saadanne af en mere passende Tykkelse.

Med Hensyn til Kunsttavlernes Fastlodning i Rammerne, da er der undertiden fremsat Udtalelser om, at det ikke var absolut nødvendigt, at disse vare traadede. Hertil maa jeg dog sige, at efter de Erfaringer, jeg har indvundet paa dette Omraade, kan det ofte være forbundet med ikke ringe Risiko at spare det forholdsvis ringe Arbejde, som er forbundet dermed, thi naar Bierne i store Masser leje sig paa en saadan ny-indhængt Kunsttavle, bliver den blød og bevægelig, og den Vægt, som den udsættes for, kan have tilføje, at Tavlen synker fra Tavlebæreren og derved kommer til at glide paa Traadene, og selv om den i heldigste Tilfælde ikke falder ned, kan det dog indtræffe, at den kommer til at staa paa Bundlisten, hvilket medfører, at der fremkommer en Bøjning til en af Siderne, som gør Tavlen mindre brugbar, da det vil have Indflydelse paa hvordan den bliver udbygget. Undertiden begaas vel ofte den Fejl, at Traadenes Indlæggelse i Kunsttavlen ikke udføres med den Omhu, som dette Arbejde forlanger, og derved for en Del forfejler sin Hensigt. Ganske vist hører der nogen Øvelse dertil, men naar der gaas frem paa rigtig Maade, vil man hurtig faa det rette Greb; hvad det særlig kommer an paa er, at Tavlesporen har en passende Varmegrad, saaledes at Hjulet samtidig med, at man lader det løbe hen ad Traaden, er i Stand til at kunne smelte Vokset saa meget, at denne netop kommer til at ligge halvt ind i Tavlen og omgivet af Voks paa begge Sider. Den sidst forløbne Sommer med sin usædvanlige Varme og i Forbindelse dermed det fortrinlige Honningtræk har givet god Lejlighed til at erfare, hvorledes der bør gaas frem med Kunsttavlernes Anbringelse i Rammerne, og hvor det viste sig, at selv om man gjorde sig Ulejlighed for at forebygge en Nedstyrtning af disse, var det dog i mange Tilfælde næsten umuligt at forhindre, idet Luftens Indflydelse blødgjorde Vokset i den Grad, at det ikke var langt fra Smeltepunktet. Overfor slige Forhold er det let forklarligt, hvilken Fordel det er, at der fra først af gaas frem efter saadanne Regler, som saavidt muligt vil være i Stand til at forhindre de nævnte uheldige Omstændigheder, og derfor i Tide være klar over, hvor nødvendigt det er, at der ved Kunsttavlernes Ind-

sættelse lægges den største Akkuratesse og Omhu for Dagen. Efter min Erfaring faas de smukkeste Tavler kort før Hovedtrækket; derfor har jeg i en lang Aarække brugt den Fremgangsmaade at tildele Bierne saa mange Kunsttavler paa den Aarstid, som de kunne udbygge, og derved opnaaet at faa saadant et Forraad af Tavler, at det under almindelige Forhold er tilstrækkeligt, og jeg er derfor ikke absolut tvungen til at skulle indhænge Kunsttavler i nogen stor Udstrækning i Sommerens varmeste Tid.

Biernes Pasning.

Af C. J. Grønning.

Nu er atter et Biaar gaaet — gaaet med sine Forhaabninger og Skuffelser, med Held og Uheld. Men skal man udtale en almindelig Mening for Landet i sin Helhed, da maa det glædeligvis siges, at Aaret hører til de bedste, om ikke de allerbedste, vi her i Danmark har kendt, som Honningaar at betragte, idet der i de allerfleste Egne er avlet et meget stort Kvantum Honning pr. Stade. En stor Del af Ribe vestlige, nordlige og Ringkøbing vestlige og sydlige Egne har dog maattet nøjes med et ringe Udbytte, 10 a 20 Pd. pr. Stade; noget lignende har vi desværre maattet nøjes med nu i en Række af Aar. Det tegnede ganske vist ogsaa her fra Forsommeren af til at blive et godt Biaar, men da Varmen og dermed det gode Træk kom, blev det snart for tørt, fordi vi fik for lidt Regn. Vi taber dog derfor ikke mere Troen paa Biavlens, men lever i Haabet om, at vi Vestjyder snart maa blive velsignet med et lige saa godt Honningaar som Østjyderne og Øboerne har haft i 1901. Nu har Øboerne ganske vist foruden dette fortrinlige Honningaar ogsaa for to Aar siden haft et godt Honningudbytte, hvor vi ligeledes maatte nøjes med noget lignende, som ovenfor nævnt. Og nægtes kan det ikke, at flere saadanne daarlige Biaar sætter sig Spor hos det store Flertal af Biavlere deri, at de enten helt opgiver Biavlens, eller ogsaa, hvad der næsten er værre, de skænker ikke Sagen synderlig Interesse, og Bierne faa saa Lov at klare sig, som de kan. Og de, der nogenlunde, men efter den gamle Driftsmaade, have passet deres Bier, vil sikkert have lagt Mærke til, at Famili-

erne alligevel ikke har kunnet arbejde sig op, og, som jeg alt tidligere har gjort opmærksom paa, en saadan Driftsmaade strider ogsaa altfor meget imod Biernes Naturdrift, særlig deri, at man absolut har modarbejdet deres Sværmedrift, at man har ladet dem beholde de gamle Tavler til Yngel det ene Aar efter det andet, uden efter en bestemt Plan hvert Aar at give dem 1 a 2 ny Kunsttavler ind, enten foran ved Flyvehullet eller fra den ene Ende, henholdsvis naar Flyvehullet er i den ene Ende eller midt paa Stedet. Ved samme Lejlighed vilde Bierne faa noget af deres Byggelyst tilfredsstillet, og endelig ikke at forglemme: de faar et tilstrækkeligt Antal Droneceller, som de selv have opført i Yngellejet, og disse blive fornyede af Bierne, om ikke hvert Aar, saa dog hvert andet. Jeg er sikker paa, at saafremt man i Almindelighed vilde behandle sine Bier efter en saadan Plan og saa tillige meget nøje paase, at de særlig under Forsommerudviklingen aldrig mangle den nødvendige Varme og ikke have mere Plads, end de fuldt kunne besætte, ligesom de selvfølgelig aldrig maa mangle passende Føde. Maatte det kun rigtig staa klart for alle Biavlere, hvor vigtige disse Vinkere for Bifamiliernes Trivsel, da er jeg sikker paa, at ingen med virkelig Interesse for Biavlens vil undlade at efterkomme disse Grundregler. Til de Biavlere, som have været saa heldige at bo paa de Egne, hvor Honningrigdommen i Aar har været saa stor, kan der være Anledning til at spørge: Har De nu ogsaa passet paa, at Dronningen har haft tilstrækkelig mange Celler til at lægge Æg i? Fra det store Flertal er jeg tilbøjelig til at tro, at Svaret bliver Nej. I de fleste Tilfælde har man vel nok sørget for at give Plads til Honningen, og dette er meget rigtigt, men tillige bør man nu og da efterse Yngellejet, og dersom det viser sig nødvendigt (alle Celler ere maaske fyldte, nogle med Yngel, andre med Honning), da samtidig give en Kunststavle tæt ind til Yngelen. I rigtig gode Honningaar har jeg haft mange Eksempler paa, hvor Yngellejerne have været overladte til sig selv, at de have været saa aldeles overfyldte, at Dronningen bogstavelig er blevet forbudt at lægge et Æg, fordi der ingen tomme Celler fandtes. Og hvorledes tror man, en saadan Familie vil se ud til Foraaret? Man vil forbausens over at finde den saa bifattig og lille trods det, at det var en stor og kraftig

Familie i Efteraaret. Grunden er jo simpelthen den, at Tilgangen af unge Bier ikke har staaet i Forhold til Afgangen af de gamle, og særlig, at der ikke er opklækket en tilstrækkelig stor Mængde Yngel, som fødes saa sent paa Sommeren, at de ikke tage videre Del i Arbejdet inden Vinteren, men beholde hele deres Livskraft til næste Aar, og hvad dette kan betyde, vil man nok forstaa, naar man ved, at saadanne unge Bier holde ud 4 a 5 Uger længere i Forsommertiden end de Bier, der tildels ere helt eller halvt opslidte, inden Vinteren begynder.

Min Nytaarshilsen til Danmarks Biavlere.

Naar nu paa Aarets første Morgen
Som gammel Skik blandt Venner kære,
Den Højre rækkes frem! God Morgen
Og godt Nytaar! det ment skal være.

Saa byder ogsaa vi som Venner
Her i vort lille Fædreland
Med Ønsket smukt, saa godt vi kender,
Til Biavlshilsen frem vor Haand.

Et kraftigt Tryk, et kærligt Blik
Har større Værd end fine Ord.
Fordi det er en gammel Skik,
Vi kaste den ej over Bord.

At vi hinanden ret forstaaer,
Fordi hvert Ord vi ærligt mene,
Det er Grundpillen, hvorpaa staaer
Foreningslivets mange Grene.

Et enigt Hele maa vi være,
Naar det det Hele gavne skal.
Den Enkelte vil deraf lære,
At man i Flok kun løfte skal.

I Diskussion, i Skrift, i Trætte
Lad Kampen ofte være haard.
Brug ædle Vaaben, ej de slette,
Og Sejrens Pris dog vist Du naar.

Lad ærlig Kraften sig kun maale
I Væddestrid om Prisen skøn.
I sejt Udholdenhed kan maales,
Om Sejren bringer Sejrens Løn.

Foreningsværket saa oplives
(Ved Strid Samdrægtigheden dræbes).
Ved Kraft og Flid vor Stand vil trives,
Hvor fremad hastes og der stræbes,

Lad saa kun Pesten rase fort
— Hvert Onde har sin Tid bestemt —
Er her end Plagen nok saa sort,
Hold Modet højt og Harpen stemt.

Saa er jo da vort Valgsprog dette:
Vi holde sammen i vor Stand
Med Trofasthed, og kraftigt række
Vi Haanden frem til hver Biven.

Th. Buchholz.

Forsøg.

Hvis der blandt DBF.s Medlemmer maatte findes nogen, som i det sidst forløbne Aar har foretaget paalidelige Forsøg angaaende et eller andet Spørgsmaal, der har Interesse for Biavlen, da vil en Beretning, stilet til Bestyrelsen, om saadanne Forsøg kunne præmieres, naar den indsendes til medundertegnede Sekretær for DBF. inden 18. Februar d. A.

H. Schroll. C. Bjerregaard,
Fredericia.

Tilskud eller Biavlslærere.

De Foreninger, der i Aar ønske Tilskud fra DBF., eller Biavlsmøder, eller et 5 Dages Kursus til Bipestens Bekæmpelse, eller et Møde til Oparbejdelse af Biavlen paa et dødt Punkt — afholdt for dens Regning af en af Hovedforeningens Vandrelærere — anmodes om at indsende Begæring herom — stilet til Bestyrelsen — til medundertegnede Sekretær inden d. 18. Februar d. A., ssafremt saadan Begæring ikke allerede er indsendt.

I Begæringen bør nævnes, hvor stort et Antal hele Stemmer (Holdere af „T. f. B.“) Foreningen tæller i 1902 og helst tillige, hvor mange den talte i 1901. Ønskes en bestemt Biavlslærer og en bestemt Tid for Møderne, da bør dette anføres. Bestyrelsen vil da saavidt muligt tage Hensyn dertil.

Foreningen er pligtig til under Vandrelærers Ophold at yde ham almindelig daglig Kost, Mødelokale, Nattelogi, naar det behøves, og besørge Kundgørelser i de lokale Blade, naar saadan anses nødvendig.

De Begæringer m. m., som ikke indsendes inden Udløbet af ovennævnte Tidsfrist, kunne ikke fuldtud forventes bevilgede.

H. Schroll. C. Bjerregaard,
Sekretær.

Biavlsskolen i Roskilde.

Ligesom de foregaaende Aar vil DBF. ogsaa i Aar lade afholde Biavlsskole i Roskilde. Skolen ledes af Redaktør N. S. Kristensen med Biavlslærerne C. J. Grønning og Aug. Petersen som Lærere. Skolen varer i 14 Dage (antagelig i Dagene 14.—26. Juli). Dagen for Skolens Begyndelse vil senere blive bekendtgjort.

Formiddagen fra Kl. 9—12 vil blive anvendt til at gennemgaa Erslevs „Fører i Biavl“, Vorbecks „Vejledning i den moderne Biavl“ samt Biens Naturhistorie; desuden vil der blive talt om de vigtigste Planter for Bjerne m. m. samt foretaget mikroskopiske Undersøgelser.

Om Eftermiddagen fra Kl. 3—6 vil der blive givet praktisk Undervisning i Bigaardene. Der vil blive foretaget Dronningavl efter forskellige Systemer, Dronningindførelse, nye Bifolk vil blive dannede, ligesom der vil blive foretaget en Del forskellige Forsøg. Der er god Lejlighed til at lære de forskellige Rammemaal at kende, idet der findes Stader baade med 10×12, 12×12, Lavnormal samt den amerikanske Ramme. Bigaardene, der ere til Skolens Raadighed, tæller over 50 Bifolk, som bestaar af danske, italienske og Krainerbier. Den ene af Bigaardene er beliggende 5 Minuters Gang fra Roskilde Jernbanestation.

Om Aftenen vil der blive afholdt Diskussion om Biavl samt givet Eleverne Lejlighed til at øve sig i at holde Foredrag. Ophold kan faas i Roskilde for 1½—2 Kr. pr. Døgn. DBF. giver Eleverne, der ere Medlemmer af Foreningen, fri Undervisning, for Opholdet maa Eleverne selv sørge.

Ansøgning om fri Undervisning paa Skolen bedes stilet til DBF.s Bestyrelse og inden 18. Februar indsendt til Foreningens Sekretær, Bjerregaard, Fredericia.

Alle Oplysninger angaaende Biavlsskolen, Ophold i Roskilde m. m. besvares af Redaktør N. S. Kristensen.

H. Schroll. C. Bjerregaard,
Fredericia.

Fra Kredsene.

Aalborg Amts BF. afholdt 7. Decbr. 1901 sit halvaarlige Delegeretmøde, hvor følgende forhandlede:

1. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes.

2. Lærer Bitsch-Lavridsen, Støvring, og Maler Nielsen, Bælum, fratraadte efter Tur som Medlemmer af Bestyrelsen. Sidstnævnte genvalgte, men da B. Lavridsen ikke vilde modtage Genvalg, blev Lærer Jensen, Gug, valgt i hans Sted.

3. Lærer Jensen, Gug, fratraadte som Revisor, og i hans Sted valgte Lærer Hagemann, Horsens.

4. Det paalagdes de herfra valgte Delegerede (Bitsch Lavridsen og J. C. Bech, Aalborg) fremdeles at virke for, at DBF.s

Biavlsskole bliver flyttet fra Roskilde til Aalborg.

5. I Henhold til ovenstaaende vedtoges det at udsætte Spørgsmaalet om Oprettelse af et 14 Dages Biavlskursus i Aalborg.

6. Som Leder af Foreningens faste Biavlsskole i Aalborg genvalgte Husejer J. C. Bech, Aalborg, og Vederlaget for denne Ledelse satte til 100 Kr. plus 10 pCt. af Honningsalget.

7. Det vedtoges at anskaffe 2 ny Stader til Biavlsskolen med Rammemaal efter Bestyrelsens Skøn.

8. De stedlige Biavlslærere skal ligesom hidtil have 2 Kr. for hvert Møde foruden Rejsudgifter.

9. Som Biavlslærere valgtes: Husejer J. C. Bech, Aalborg, Maler Nielsen, Bælum, Havedyrker Joh. Jensen, Barner, Lærer Olesen, Østersundby, Lærer Joh. Jensen, Gug, Ungkarl Møller, Bøggildsminde, og Lærer Bitsch Lavridsen, Støvring.

10. Som Vederlag for Bedømmelsen af Bigaarde tilstodes Dommerne 60 Kr. til lige Deling.

11. Som Dommer ved ovennævnte Bedømmelse fratraadte J. C. Bech, Aalborg. Han genvalgte, og som Suppleant valgtes Møller, Bøggildsminde.

12. Som Foredragsholder ved Udstillingen valgtes Lærer Jensen, Badskær, samt af hjemlige Kræfter Bitsch Lavridsen, Støvring, og Jensen, Gug.

13. Det vedtoges, at Foreningen ligesom ifjor skal modtage Pengebidrag af Hovedforeningen i Stedet for Vandre lærere.

14. Et Frieksemplar af „T. f. B.“ skal gives til hver af Amtets Kredse, som disse skal tildele værdige, trængende Medlemmer i Kredsene.

15. Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal uddeles Bihuse til halv Pristil Smaakaarsfolk blandt Medlemmerne, overlodes det til Bestyrelsen at afgøre i Henhold til Foreningens eventuelle Evne.

16. Tombola bortfalder i Aar.

17. Der skal trykkes ny Love. I denne Anledning valgtes Lærer Jens Povlsen, Grsted, til at tiltræde et 3 Mandts Udvalg til at udarbejde Forslag til ny Love. De to andre Medlemmer af dette Udvalg vælges af Bestyrelsen.

18. Ligesom tidligere skal Landboforeningen ansøges om Udstillingslokal.

19. Landboforeningen skal ansøges om et større Tilskud, ligesom denne ogsaa skal ansøges om Statstilskud til Præmiering af Bigaarde og til Udstillingen.

20. Det vedtoges at ansøge Amtet om et større Tilskud til Biavlens Fremme. Ligeledes skal der søges om Tilskud fra Købstadkommunerne Aalborg, Nibe, Løgstør og N. Sundby, fra de Landkommuner i Amtet, hvori der findes Biavlskredse, fra Nibe-Løgstør Landboforening, Aalborg og Omegns Sparekasse, Sparekassen i Bælum samt alle Amtets Sognesparekasser.

21. Paa Forslag af J. C. Bech, Aalborg, vedtoges det at optage den 81-aarige Biavler Aksel Pedersen af Lindholm som livsvarigt Æresmedlem af Aalborg Amts BF. med Stemmeret som Delegeret, som en Anerkendelse af den Interesse, han har vist Biavlens og Foreningens Virksomhed.

22. Det vedtoges, at fremtidig skal hver Kredsformand modtage og indsende Med-

lemmernes Voks til Fabrikation af Vokstavler og ligeledes uddele de bestilte Vokstavler til Medlemmerne.

23. Det paalagdes Bestyrelsen at søge sig tilsendt gratis saa mange Eksemplarer af „T. f. B.“, som der kan faas, for at uddele dem til Kredsenes Medlemmer.

Efter Delegeretmødets Slutning afholdtes Bestyrelsesmøde, hvor man konstituerede sig saaledes:

Formand Lærer Jensen, Gug; Næstfmd. Havedyrker Jensen, Barmer; Kasserer, Regnskabsfører og Sekretær: Husejer J. C. Bech, Aalborg. — Til at tiltræde 3 Mands-Udvalget til Lovenes Revision valgtes Lærer Jensen, Gug, og Husejer Bech, Aalborg.

Jens Povlsen,

Skriftfører ved Delegeretmødet.

Braarup og Omegns BF. afholdt d. 28. November 1901 sin aarlige Generalforsamling i Braarup Skole, hvor følgende Sager forhandlede: Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Gaardejerne Mads Sørensen, Roc, og Kresten Jensen, Iller, bleve begge enstemmig genvalgte, og til Revisorer genvalgtes Morten Kristiansen og Niels Vistegaard, begge af Braarup.

Det vedtoges, at ældre Holdere af „T. f. B.“ kan erholde Bladet for 40 Øre. Da Bladet koster 1 Kr. 50 Øre, betaales Resten af Overskudet. Nye Medlemmer betaler 80 Øre hver. Endvidere vedtoges det at samle Vokset i Kredsen og sende det til en Tavlefabrikant til Forarbejdning, samt at købe Kunsttavlerne i Fællesskab.

Paa det efter Generalforsamlingen afholdte Bestyrelsesmøde blev Gaardejer Mads Sørensen, Roe, valgt til Formand for Aaret 1902.

Lemvig og Omegns BF. afholdt den 21. Decbr. 1901, i Lemvig Afholdshjem sin aarlige Generalforsamling, hvor følgende Sager blev forhandlede:

Regnskabet fremlagdes og godkendtes.

Formanden afgik efter Tur og blev enstemmig genvalgt. Til Revisor blev Toldassistent Christensen enstemmig genvalgt, og til Sogneformænd valgtes: S. Christensen, Harboøre, J. Borum, Faberg, og Lærer Hansen, Gudum. Som Delegeret til Hovedforeningens Centralmøde valgtes Formanden, P. Nielsen, Lemvig.

Det vedtoges at afholde et 4 a 5 Dages Kursus i Dronningavl sammen med Formering, mod et Vederlag til Formanden af 4 Kr. pr. Dag. Endvidere, at der herefter ikke optages noget Medlem i Foreningen, som ikke vil holde „Tidsskrift for Biavl“, og at intet Medlem af Foreningen maa give Vejledning i Biavl til Folk, som staar udenfor Foreningen.

Desuden vedtoges, at ingen af Foreningens Medlemmer maa sælge lys Honning i større Vægt under 45 Øre pr. Pd., og i mindre Vægt indtil 10 Pd. under 50 Øre pr. Pd., og at Lynghonning ikke maa sælges under 40 Øre pr. Pd., alt under en Mulkt fra 5—20 Kr. Endelig henstilledes til Bestyrelsen om Oprettelse af et Honningdepot i Lemvig.

Gl. Københavns Amts BF. afholdt d. 23. November sin aarlige Generalforsamling. Af Bestyrelsen afgik ved Lodtrækning

Proprietær H. Lund, Carlshøj, og P. Jørgensen, Gammelosegaard, som begge enstemmig genvalgtes. Til Revisorer valgtes Gartner Wilke, Skovlunde, og Partikulier Olthaver, Hellerup. Til Delegerede til at deltage i Centralmødet valgtes H. Lund og P. Jørgensen.

Ramsø-Tune Herreders BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling i Ramsømagle Forsamlingshus Søndag den 22. December. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. Snedker Jens Jensen, Ramsømagle, genvalgtes som Formand. Til Sogneformand genvalgtes Tømmer Ole Hansen, Tune, og Sadelmager C. P. Jørgensen, Ørsted, og valgtes Smed Lars Olsen, Havdrup, og Smed Kristen Olsen, Greve. Det vedtoges, ved Delegeretmøder i DBF., som afholdes uden for Sjælland, at lade Kredsen repræsentere ved Redaktør N. S. Kristensen, Aldershvile.

Efter Generalforsamlingen holdt N. S. Kristensen Foredrag om Bier, Biavlsluft og Biens Fjender, ledsaget af en udmærket Række Lysbilleder, der fuldt ud kom til deres Ret i det store Lokale. Generalforsamlingen var svagt besøgt, men til Foredraget og Lysbillederne var mødt ca. 20 Voksne foruden en Del Børn, som var meget optaget af Billederne, hvad vi ældre ogsaa vare, baade Biavlere og Ikke-Biavlere, om ogsaa enkelte af os har set dem flere Gange. Det er ikke som i den Tid, da vi, som nu har drevet Biavl i 18—20 Aar, begyndte at komme til Møderne, hvor der af Billeder til Hjælp for Foredragsholderen og Oplysning for Biavlerne kun var de svenske Vægtavler; hvor mangelfulde var de dog ikke, naar vi sammenligner dem med Fotografierne, som nu fremvises i meget forstørrede Lysbilleder. Det var at ønske, at Biavlsmøderne kunde blive godt besøgte, saa Foreningerne kunde faa Løjlighed til at give Oplysning til mange, særlig Smaafolk, om Biavl og Biavlsluft. Vi staar paa dette Omraade endnu langt tilbage, og dog kan der af Bien faas en god Biindtægt, hvad en af vor Forenings Medlemmer i Aar har bevist; han udvintrede 39 Familier i Foraaret og høstede ca. 3000 Pd. Honning. Jens Jensen.

Vends Herreds BF. afholdt den 29. November sin aarlige Generalforsamling hos Skrædder N. R. Jensen, N. Aaby. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Det vedtoges at anvende det Tilskud, som Foreningen mulig kan erholde fra DBF., til Understøttelse for de af Medlemmerne, der vil forsøge at drive Dronningavl. Skrædder Jakob Hansen, Byllerup, paatog sig at gøre Forsøget, naar Foreningen ydede ham et lille Tilskud som Erstatning for mulige Tab. Ligeledes vedtoges det i Sommeren 1902 at afholde mindst 3 Møder paa forskellige Steder i Kredsen. Til Formand genvalgtes Landpost Jens Larsen og til Næstformand Skrædder N. R. Jensen.

Det har i 1901 været et ualmindelig godt Honningaar; flere Biavlere her i Kredsen har avlet over 100 Pd. i Gennemsnit pr. Stade, som for Størsteparten allerede er afsat til en Pris af 45 a 50 Øre pr. Pd. Der har sidste Aar været Bipest hos 3 Biavlere her i N. Aaby. De to Steder blev den heldig helbredet ved Sultemetoden under Medvirkning af Skrædder N. R. Jensen, der var

paa Biavlsskolen ifjor. Det tredje Sted gik det ikke saa godt, formentlig paa Grund af, at Arbejdet blev foretaget i den stærkeste Sommervarme, og Biernes Bygning (baade den, de byggede paa Ledere, og den, de senere byggede, da de fik hele Tavler) faldt ned flere Gange, og det havde til Følge, at Dronningen gik tabt, og Bierne blev tilsidst saa faa, at de var værdiløse.

Jens Larsen.

Frederiksborg Amts BF. afholdt Søndag d. 22. December 1901 sin aarlige ordinære Generalforsamling i Helsing. Formanden, P. Hansen, Aagerup, afgav en Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar og fremlagde derefter Regnskabet, som godkendtes. Indtægten har været 217 Kr. 13 Øre, Udgiften 204 Kr. 64 Øre. Foreningens samlede Formue udgør 702 Kr. 3 Øre. Til Kredsformand for 1. Kreds genvalgtes Urmager J. Olsen. Græsted; 3. Kreds valgtes Mejerist A. Jensen. Ørby; 5. Kreds genvalgtes Gmd. Lars P. Jørgensen, Udsholt; 6. Kreds genvalgtes Skrædder Chr. Olsen, Helsing; 12. Kreds valgtes Musiker P. Olsen, Ramløse; 16. Kreds genvalgtes Sognefoged Hans Jørgensen, Hald; 17. Kreds valgtes Hjulmand Fr. Olsen, Ølsted; 18. Kreds genvalgtes Øhandler O. S. Olsen, Hillerød. Til Revisorer genvalgtes Pastor Thomsen, Blidstrup, og valgtes

Lærer Graversgaard, Smidstrup. Til Herredsformand for Holbo Herred genvalgtes Niels Nielsen, Hesselbjerg. Det vedtoges, at Foreningens Medlemmer i Lighed med de foregaaende Aar kunde erholde „T. f. B.“ for 1 Kr. Kunsttavler vedtoges det at indkøbe i større Partier og fremlægge til Udsalg paa forskellige Steder i Foreningen efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse. Endv. vedtoges det, at de Forenings-Medlemmer, som ønske det, kunne faa gratis Vejledning med deres Bier; dette gælder dog kun for et af Bestyrelsen nærmere fastsat Tidsrum; ligeledes vil der, naar en Kredsformand ønsker det, kunne afholdes Biavlsmøder for Foreningens Regning. De paagældende Kredsformænd maa dog sørge for, at der er kyndige Biavlere tilstede. Det vedtoges at anvende ca. 40 Kr. til de af Foreningens Medlemmer, som maatte ønske Kursus paa Biavlsskolen, og 50 Kr. til trængende Biavlere til Fremme af deres Biavl. Dernæst vedtoges at udlane indtil 200 Kr. af Foreningens Midler ligeledes til trængende Biavlere i samme Øjemed. Laanene, der ere rentefri, kan for den enkeltes Vedkommende ikke overstige 12 Kr. og afdrages med mindst 1 Kr. om Maaneden; intet Laan bliver dog bevilget, uden den paagældende stiller sikker Kaution.

Det vedtoges at overlade til Bestyrelsen paa et senere Tidspunkt at tage Bestemmelse om, hvorvidt Aaret 1902 egner sig til Afholdelse af en Biavlstudstilling, og i bekræftende Fald vil denne være at afholde i Hillerød.

Efter Generalforsamlingen afholdtes Bestyrelsesmøde, hvor H. P. Hansen og Chr.

Olsen genvalgtes, henholdsvis til Formand og Næstformand. H. P. Hansen.

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt den 28. December sin halvaarlige Generalforsamling i Roskilde. Til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes N. S. Kristensen, Aldershvile, og Gdr. Jacob Olsen, Driftbrohus, og til Revisor Mursvend Pedersen, Clermontgade. Til Sogneformand for Sengeløse og Omegn i Stedet for Skomager P. Andersen, der frabad sig Genvalg, valgtes Tømmermester N. Pedersen, Sengeløse. Foreningens Virksomhed havde i 1901 væsenligt bestaaet i Afholdelsen af 6 Møder med Foredrag samt i Deltagelsen i Haandværker- og Industriudstillingen i Roskilde. Det vedtoges ogsaa i Aaret 1902 at afholde Møder i forskellige Egne af Kredsen. Efter Generalforsamlingens Slutning blev der talt om Dronningavl.

Gavnlig Vink.

Vejret (11. Januar). Vinteren med det stærke Snefald 15.—20. December blev ikke

af lang Varighed. Alle-rede den 23. var det atter Tøvejr med betydelig Nedbør af Regn. Sneen, der havde samlet sig i store Dynger i mange Bigaarde, er nu helt forsvunden, og efter Aarstiden har Vejret i de sidste Dage været særdeles mildt og klart. Det milde Vejr har dog ikke forstyrret Bierne i deres Vinterro; vi har ikke set en eneste Bi paa Flyvebrætterne, men Bierne fløj ogsaa sent i Efteraaret, saa de træn-

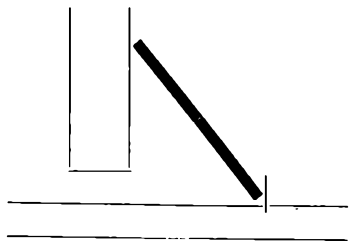

Fig. 5. Et Skyggebræt.

ger ikke til at rense sig endnu.

Døde Bier paa Flyvebrættet. I mildt Vintervejr hænder det ikke saa sjældent, at man hos enkelte Stader ser nogle (5—20) døde Bier liggende paa Flyvebrættet. Dette hidrører da oftest fra, at Bierne have holdt en Udflugt og paa deres Vej inde paa Stads Bund truffet disse døde Bier liggende. At de levende da slæbe de døde ud, er nærmest et Tegn paa, at Familien er stærk. De døde Bier er i Almindelighed gamle og udslidte, saa at de alligevel ikke havde nogen Værdi for Familien. Hvis de udslebte Biers Antal er meget større, og disse ere tilsølede af det bekendte brune Skarn, da kan dette tyde paa Bugløb hos Bierne. I dette Tilfælde bør man i stille Vejr forsigtig aabne Stadet, rense Bundbrættet og Indgangen; derefter lægges ca. 1/2 Pd. blød Kandiskage i Foderaabningen, og tilslut pakkes Stadet meget omhyggeligt, ogsaa ovenover Foderet.

Kandiskage. I en Gryde holdes 3 Pægle Vand, og deri kommes 6 Pund lyst Kandise eller lyst, rent Kandisgrus og 1/2 Pd. Honning. Smelt det under jævnlig Omrøring over en svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden

for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at stivne, som ses ved, at den bliver lysere, bør man røre i den paany og derefter helde den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter faa Timers Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Kage, som let kan brydes i Stykker eller deles med en Kniv. Papiret anbringes, for at Kagen ikke skal klæbe ved Tallerkenen. I Stedet for at benytte Tallerkener til at støbe Kandiskagen i, har vi i de senere Aar benyttet smaa Træforme, der har været $1\frac{1}{2}$ " høje, 5 a 6" brede, og haft samme Længde som Rammernes Overliste i Huset (altsaa til 10×12 " Stedet er Kassen 12 " lang, til " Stedet 14 " og til Lavnormal 15 "). Grunden til, at vi har støbt Kandiskagen i saadanne Smaakasser, er den, at vi meget ofte har haft svært ved at faa tætnet ordentlig i Stedet, naar der er lagt et større Stykke Kandiskage ovenpaa Rammerne. Men er Kandiskagen i en saadan Form eller Kasse, saa er det let at tætte baade foran og bagved Kassen, enten med Tæppet eller med Dæksbræderne.

Fodring. I enhver velpasset Bigaard vil der ikke være nogen Grund til at fodre med Honning og Sukker i Januar, da Biernes Forbrug paa denne Aarstid kun er meget ringe (ca. 1 Pd. maanedlig), og hvis Bifamilien derfor ved Indvintringen 1. Oktober endogsaa kun har haft 12 Pd. Forraad, vil den neppe endnu lide nogen Nød, hvis dette da findes nogenlunde heldigt anbragt i Tavlerne. Hvis en Biavler imidlertid har et Stade, der er indvintret med endnu mindre Forraad, eller hvis Forraadet er uheldigt fordelt i Tavlerne, da kan han ogsaa paa denne Aarstid frøse Familien fra Hungersdød ved i Foderaabningen over Biernes Sæde at nedlægge en Kandiskage eller Honningtavle. Bierne maa naturligvis have fri Adgang til dette Foder, men Foderaabningen bør iøvrigt tildækkes omhyggelig med Klude eller Sækketøj, for at Biernes Varme ikke skal undvige. Efter højest 14 Dages Forløb maa man se til Foderklumpen og forny den, hvis det meste af den er forbrugt.

Indgangen bør holdes aabne for at sikre den daglige Luftfornyelse. Hertil udkræves vel ikke nogen meget stor Aabning, men jo mindre denne er, des lettere sker det, at den tilstoppes af døde Bier og Voksmuld. Derfor foretrække vi at holde Indgangen aaben paa denne Aarstid i en Bredde af 6 a 8" = 15 a 21 cm. Hos Stader, der staar stærkt udsatte for Blæst, kan der dog være Anledning til at indskrænke Bredden til 2 a 4", men man bør da jævnlig med en i Vinkel bøjet Jerntraad rense Indgangen, for at Luftfornyelsen kan foregaa uhindret. I modsat Fald udsætter man sig for, at Bierne blive urolige og komme frem i koldt Vejr, hvorved mange gaa til Grunde.

Sne er der allerede faldet meget af efter Aarstiden. Naar Solen i koldt Vejr skinner klart paa Sneen omkring Staderne, tilbagekastes Solstrålerne ofte saaledes, at de lyse igennem Stadets Indgang og lokke Bierne frem til Renselsesudflugt. Dette bør saa vidt muligt forhindres, fordi et stort Antal Bier ville stivne paa Sneen. Indgangen til Stadet bør dog ikke lukkes, da dette vil hindre Luftfornyelsen i Stadet. Derimod kan man anbringe et Skyggebræt (se Fig. 5) paa Flyvebrættet saaledes, at Solstrålerne holdes ude, medens Luften har fri Adgang til Indgangen.

Er der ingen Sne, og Vejret egner sig til en Renselsesudflugt, bør Skyggebrættet fjernes og sættes paa skraa fra Jorden op imod Stadets Flyvebræt (se Fig. 6). Det saaledes opstillede Bræt vil forhindre mange Bier i at falde ned paa Jorden, hvor de stivner af Kulde og dør.

Ro er en af Hovedbetingelserne for, at Bierne kan overvintre godt; derfor bør Biavleren sørge for, at Bierne blive saa lidt som muligt forstyrrede i Vintertiden. Og særligt gælder det om at have fuldstændig

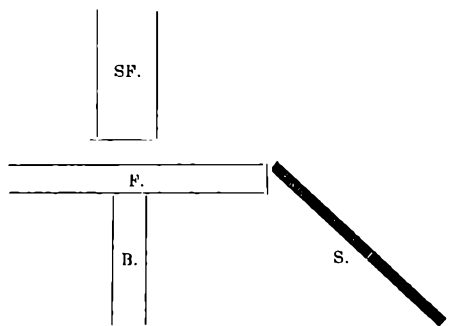

Fig 6. SF. er Stadets Forside. B. Stadets Ben. F. Flyvebrættet. S. det skraat stillede Skyggebræt.

Ro i Bigaarden, naar det er stærk Frost, for enhver Bi, som forlader Biklyngen, stivner af Kulde, og hver Gang Bierne blive forstyrrede i deres Vinterro, tage de mere Næring til sig og vil derfor let komme til at lide af Bugløb. Derfor bør særligt Stød mod Huseus og Oplukning af Tagene undgaaes. Flyver Hønsene op paa Huseusene, bør man indhegne Bihusene med et Staaltraadsnet, eller hvis Bihusene staa i en Række og omtrent er ens høje, kan man beskytte dem mod Hønsenes Opflyvning ved at anbringe et Staaltraadsnet over Husetagnene. Mod Angreb af insektædende Fugle (Musvitten m. fl.) beskyttes Bierne ved at anbringe et Par Skruer i Husets Forside ca. 12 " over Flyvehullet. Paa dem hænges et Stykke Fiskenet, der er saa langt, at det naar ned over Flyvebrættet. Det fastholdes til Flyvebrættets Ender med et Par Skruer eller smaa Søm. Se til Staderne en Gang imellem, om der ikke er et eller andet at rette, men husk paa ikke at lukke op for Staderne, uden at det er nødvendigt.

Brevkasse.

Manglende Numre. Overbestyrelsen for Postvæsenet har under 9. Februar 1889 meddelt DBF.s Sekretær, at det er en Pligt for Postvæsenet at paase, at Bladet kommer Abonnenterne ihænde samt at rekvirere muligt manglende Numre.

Hvis et Postkontor eller et Landpostbud altsaa nægter at skaffe et saadant manglende Nr., da bede vi Vedk. vise Postbudet eller

Posthuset denne Skrivelse. Nægtes det da alligevel at skaffe Numret, bedde vi om at faa Meddelelse herom. Vi skulle da sørge for, at vedkommende Embedsmand bliver draget til Ansvar for sin Pligtforsømmelse.

Bestyrelsesmøde vil blive afholdt i Fredericia sidst i Februar Maaned.

Tilskud. Bevilgede Tilskud for Aaret 1901 maa hæves hos undertegnede Sekretær inden den 25. ds. mod Indsendelsen af Kvittering, ledsaget enten af Attester for afholdte Møder eller af Oplysning om Beløbets Anvendelse. Længere Frist kan ikke gives af Hensyn til Regnskabets Afslutning og Opgørelse. C. Bjerregaard, Fredericia.

Smaaskrifter og Love. De Kredsformænd, som ikke have tilstrækkeligt Oplag af Smaaskrifter, Love og Medlemskort, kunne erholde saadanne hos Red. af „T. f. B.“, naar de opgiver det Antal, som de formentlig vil faa Brug for. DBF's Medlemskort maa kun benyttes til de Medlemmer, som er Holder af Tidsskriftet.

Artikler. Nogle indsendte Artikler samt „Spørgsmaal om Biavl“ have vi af Mangel paa Plads maattet gemme til Nr. 2, 1902.

Kundgørelser.

De billigste, bedste og mest akkurate **Biboliger** og **Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredskaber**, **ægte Bivokstavler** haves altid paa Lager. Illustreret Prislister franco. Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

Tilkøbs ønskes følgende Aargange af „Tidsskrift for Biavl“: 1866—67, 75, 81—83, 85 og 88—92 eller ialt 12 Aargange. Jeg giver 1 Kr. pr. komplet Aargang. S. Johansson, 6 Köpmangatan 4 tr., Stockholm.

Circa 50 Pd. lyst Bivoks fra bipestfrie Bigaarde købes. Stationsforstander D. Carstens. Refsvindinge, Fyn.

Voks. Ca. 2 a 300 Pd. prima Bivoks er tilsalg hos Jens Just, Skive.

50 a 100 Pd. Honning (lys og godt krystalliseret) ønskes af J. Møller Nielsen, Balle Maltgørereri pr. Vejle.

1ma hvid Honning

i større Partier ønskes tilkøbs. Billet, mrk. „Hvid Honning“ med Opgivelse af billigste Pris modtager „T. f. B.“s Kontor.

1,35 pr. Pd. Bivoks,

prima Kvalitet, betales af V. Spies, Kbhvn. Send Prøve, og opgiv Partiets Størrelse.

Foreningsmeddelelser.

Maribo Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdagen den 18. Januar 1902, Form. Kl. 10, paa Hotel „Harmonien“ i Nakskov.

Dagsorden:

1. Regnskab for 1901 fremlægges, og Meddelelse vedrørende Foreningens gives.
2. Valg af Bestyrelsesmedlemmer istedetfor de efter Tur fratrædende, nemlig: H. C. Rasmussen, Haaret, O. Hansen, Taagerup, J. C. Olsen, Hvilested, og Lærer Knudsen, Nagelsti.
3. Valg af Revisor.
4. Virksomhedsplan for 1902. Skal Foreningen sende Delegerede til DBF's Centralmøde 1902? Skal Foreningen lade udføre Birøgt hos Medlemmerne efter samme Regler som i 1901? Skal Foreningen lade afholde 1—2 Møder i de Kredse, som ønsker det, i Aarets Løb?
5. Formandens Løn for 1902 bestemmes.

Endvidere er der fremkommet Forslag om at nedsætte Prisen paa Tidsskriftet for 1902 samt Anmodning fra Aug. Petersen, Bregninge, om at faa sat følgende Emne paa Dagsordenen: „Præmiering af Bigaarde i Maribo Amts BF.“, og efter Generalforsamlingen har Hr. Aug. Petersen tilbudt at holde Foredrag om Bipesten.

Taagerup pr. Rødby, 14. December 1901.

O. Hansen, Fmd.

Baarse Herreds BF. holder Møde i Asylet ved Langebæk St. Mandag den 20. Januar Kl. 1/2 med Foredrag og Fremvisning af Lysbilleder.

Gl. Roskilde Amts BF. holder Møde Søndag den 19. Januar Kl. 6 i Skovholm Forsamlingshus. N. S. Kristensen vil holde Foredrag samt fremvise Lysbilleder. Fri Adgang for alle.

Indhold af dette Numer:

Aalborg Amts BF.	16
Biaaret 1901?	6
Bipestens Bekæmpelse	7
Biernes Pasning	14
Biavlsskolen i Roskilde	16
Braarup og Omegns BF.	17
Brevkasse	19
Ferdinand Gerstung	5
Frederiksborg Amts BF.	18
Foreningsmeddelelser	20
Forsøg	15
Gavnlig Vink	18
Gl. Københavns Amts BF.	16
Gl. Roskilde Amts BF.	18
Kundgørelser	20
Lynghonnings-Udslyngeren	12
Nytaarshilsen til Biavlerne	15
Er Bipesten helbredelig?	9
Ramsø-Tune Herreders BF.	17
Tilbagefodring	10
Tilskud eller Biavlslærere	15
Voksbygningen	12
Vends Herreds BF.	17

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Roskilde.

Udgivet af
„Danmarks
Biavlerforening“.

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Aldershvile, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder, d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitlinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Amts- eller Herredsforeninger.

I en lang Række af Aar er det saavel paa Centralmøderne som i „T. f. B.“ blevet hævdet, at kun Amtsforeningerne kunde skaffe tilstrækkelige Midler til at virke med, og at det var kun dem, der kunde udrette noget virkeligt til Biavlssagens Fremme. De andre Foreninger kunde næsten intet udrette, da de ikke havde tilstrækkeligt af Penge til at arbejde med. Listen over Kredse i DBF. viser ogsaa, at de fleste af de smaa Foreninger paa 10—20 Medlemmer har indstillet deres Virksomhed. Det synes derfor at være fuldstændig rigtigt, at Landet blev delt i Amtsforeninger, og at enhver Amtsforening var delt i mindre Kredse, Herreds- eller Sognekredse, der hver havde sin Formand til at varetage sin Kreds' særlige Interesser; kun ved en saadan Ordning er det muligt for en større Forening at holde Forbindelse mellem Medlemmerne. Denne Ordning, som DBF. nu i over en Menneskealder har søgt at gennemføre over hele Landet, for derved at bringe Kundskab om Biernes Levevis og den tidssvarende Biavl til ethvert Hjem, hvor der holdes Bier, findes ogsaa gennemført

i flere af de livskraftigste Amtsforeninger. Men endog en flygtig Undersøgelse vil vise enhver, at der endnu findes mange Sogne i Danmark, hvis Biavlere ikke kender noget til DBF., og det er desværre kun i faa Amtsforeninger, hvor det er lykkedes at gennemføre og vedligeholde Kredsinddelingen paa en tilfredsstillende Maade. De fjernt beliggende Kredse i de fleste Amtsforeninger ere i mange Tilfælde efter kort Tids Virksomhed sygnede hen. Aarsagen dertil er let at finde. Det er i Reglen kun nogle faa, særlig interesserede Biavlere, der bærer hver Forening; fra dem udgaar alt Liv og al den Virksomhed, Foreningen udfolder. Den Købstad, der ligger nærmest ved disse Biavleres Hjem, bliver Foreningens Samlingssted, dens Midtpunkt, selv om denne Købstad har en meget afsides Beliggenhed eller ligger i Amtets Udkant, og er der ikke direkte Forbindelse med Amtets andre Købstæder pr. Bane, saa vil Foreningens Virksomhed af sig selv kun falde i den Egn, hvor de ledende Mænd bor, medens der i de andre Egne kun vil blive udfoldet ringe eller saa godt som ingen Virksomhed, ligesom der kun er ringe Tilslutning til Foreningen fra de afsides liggende Egne. Grunden dertil er, at de ledende Biavleres personlige Indflydelse og Dygtighed kun indvirker paa deres nærmeste

Omegn, og kun derfra vil Tilslutningen til Foreningen være almindelig.

Det viser sig derfor ogsaa, at flere selvstændige Herredsforeninger har et lige saa stort Medlemsantal som de større Amtsföreninger, netop fordi den personlige Indflydelse har saa stor Betydning for Tilslutningen til Foreningerne. Ved en nøjere Undersøgelse viser det sig, at flere af de saakaldte Amtsföreninger kun er Amtsföreninger af Navn; i Virkeligheden er de Herredsforeninger, da den Egn, de har Indflydelse paa, kun er en mindre Del af det Amt, hvis Navn de har antaget. Dertil kommer, at kun faa Foreninger udstrækker deres Virksomhed over saa stor en Strækning, som i Almindelighed antages.

Derved fremkommer der en Mængde døde Punkter imellem de forskellige Foreninger, hvor DBF. kun har faa eller ingen Medlemmer. Om en saadan død Egn skal søges vundet for den nærmeste BF., eller om det fremmer Sagen bedst, at der blev oprettet en Herredsforening, vil i hvert enkelt Tilfælde være at afgøre af DBF. Er en saadan f. T. død Egn saaledes beliggende, at der er let Forbindelse (pr. Jernbane eller Dampskib) med den stedlige BF., saa anser vi det for heldigst, om denne udvidede sin Virksomhed ved at søge oprettet en eller flere Sognekredse. Hvis derimod den døde Egn ligger noget afsides for de bestaaende Foreninger og har en Købstad eller andet Centralpunkt, tror vi, at Egnen vindes lettest og bevarer bedst, hvis der oprettes en selvstændig Herredsforening. Men i første Række gælder det om at finde den eller de Mænd i Egnen, der har Lyst og Lejlighed til at føre Biavlssagen frem.

Naar vi har omtalt dette Spørgsmaal i al Almindelighed, er det for at vække „T. f. B.“s Læseres Opmærksomhed for Sagen. Inden vi slutter, vil vi udtale, at vi ikke raader til Oprettelse af Smaakredse, men vi anser det for heldigst for Sagens Fremme, at der blev oprettet selvstændige Herredsforeninger paa de døde Punkter, som ligger afsides for Amtsföreningerne.

Drosselhonning.

Af Pastor A. Jørgensen, Laven
Stationsby.

Kendér De noget til Drosselhonning?
— Ja, saa kender De ikke den fineste

Honning, som jeg nogensinde har smagt. En Gang troede jeg, ligesom mange Mennesker tror endnu, at Honning er Honning, men det var, fordi jeg ikke vidste bedre og i det hele ikke havde smagt ret megen Honning. Honning er endnu desværre en temmelig ukendt Artikel blandt Folk heri Landet. Man paa-
staar, at kun hvert fjerde Menneske i Danmark har smagt Honning, og at kun hvert tiende Menneske i Danmark spiser Honning af nogen Betydning. Maaske er dette dog Overdrivelse, men vist er det, at det store Flertals Mening er denne, at Honning er Honning, thi de har ikke smagt saa meget, at de er i naaet til at gøre Forskel paa Honning. Mange mener endog, at de slet ikke kan taale Honning. De mindes for mange Aar siden at have faaet fra en Kubebiavler noget Honning, som bekom dem saare ilde. Man kan jo ikke sige, at dette slet ikke var Honning, selv om det var et Produkt af højest tvivlsom Beskaffenhed, en Sammenæltning af Honning, Voks, Bier, Bipupper, Larvefoder, Blomsterstøv, opvarmet og presset, saa det lignede en rigtig sød Suppe. Ja, se det er ogsaa Honning, men Honning, der kan bruges som „Vænne-fra-Draaber“, thi har man en Gang faaet en god Portion af den Slags, saa spørger man ikke saa snart igen efter Honning. Saadant kan vel smage sødt i Munden, men er det først kommet saa langt ned, at det hverken kan se Sol eller Maane, saa gør det Kvalm og vil op igen. Der kan dog ogsaa fra Kubebiavlens indvindes god Honning ved en fornuftig Fremgangsmaade.

Den første Honning, som jeg vandt kær, var den prægtige brune, men noget stærke Lynghonning, hvilken vist paa Grund af sin rimelige Pris, sin Sødme og kraftige Smag vil holde sig som den mest økonomiske Honning til ikke altfor fine Folk. Siden lærte jeg at skatte Agerkaalhonning og afsky Boghvedehonning. Jeg blev da ligefrem begærlig efter at sortere Honning og fremstille hver Art for sig. Tilfældet kom mig til Hjælp. Jeg slog ind paa at holde indskrænket Yngelrum og tage Honninghøsten fra Magasinet, lille eller stort efter Omstændighederne, idet jeg flittig brugte Udslyngningsmaskinen for at holde en lille Voksbygning og derved høj Varme og hurtig Modning. Jeg skal ikke let glemme denne Forandring i min Biavlsdrift, thi den har givet mig Mængder af Honning og Glæder fremfor det gamle

Omnibus-System. Ved Hjælp af denne Biavlsmetode lærte jeg meget, men har endnu meget tilbage at lære. Jeg havde paa samme Biplads tre Bifolk, som arbejdede vesterpaa i Alsikkekløver, medens alle de øvrige samtidig en hel Uge arbejdede øster paa i Lyng, indtil de alle gik efter Lyngen. Dette har jeg aldrig kunnet forklare mig, men maaske Forklaringen ligger i, at der har været Forskel paa Tungens Længde hos Bifolkene. Da jeg fik høstet den dejlige Hvidkløverhonning, opstod der Uenighed hjemme i min egen Familie, idet den ene Part holdt paa den kære brune Honning, og den anden Part paa den finere hvide. Jeg tør ikke dømme Parterne imellem, thi jeg indser, at hver af disse Honningarter har sine Fortrin, men jeg protesterer bestemt mod en Sammenblanding, hvilket giver et uappetitligt, graat, fedtet Produkt, der i enhver Henseende er ringere end den brune og den hvide. Der blev et smukt Oprør hjemme, da jeg præsenterede min første rene Alsikkekløverhonning. Hvor den er yndig! — den er finere end Hvidkløverhonning! — smag en Gang! — hvad er det dog, den smager efter? — den er fint krydret og noget vinagtig i Smag! Dette blev Resultatet og dertil megen Ros og hæderlig Omtale. Jeg troede næsten nu at have naaet Toppunktet: det fineste fine og den ypperligste Taffelhonning, men nej, der er nok langt til Toppunktet endnu, efter hvad jeg siden har høstet og smagt. Jeg vil ikke her tale om den rustfarvede Honning af Klokkelyng, den fine Honning af Frugttræer, men da jeg i Begyndelsen af Juni Maaned sidste Aar fo'r over den skønne Julsø med mine Bifolk og ved Skovejeren, Hr. Etatsraad Mourier Pedersens Velvillie, fik mine Stader anbragt i Fæstedmose ved Himmelbjergets Fod, saa hængte Bierne sig straks op i nogle store blomstrende Buske, der hvælvende sig yndefuldt over mig og mine Stader. Denne blomstrende Træbusk med hvidprikket Bark kaldes Trøstels eller Drossel*) og afgiver den fineste og yndigste Honning, som jeg nogensinde har smagt. Jeg kom for sent med Bierne til at faa det fulde Udbytte af Drosselen sidste Aar, men den

glædede mig ved en betydelig Efterblomstring senere paa Aaret, og da den var tilstede i stor Mængde i dette Paradis for Biavl, saa gav den alt i alt et stort Honningudbytte, skønt jeg kun høstede et mindre Parti ren Drosselhonning. Den ublandede Drosselhonning krystalliserer ikke, eller rettere har endnu ikke krystalliseret hos mig, men holder sig som en klar, brunlig Gelé. Drosselhonning, sammenblandet med Hvidkløverhonning, krystalliserer og danner en meget fin og ypperlig Taffelhonning. Mit bedste Enkeltstade gav sidste Aar 140 Pd. Honning i Udbytte foruden to store Honningtavler ved Indvintringen, men Udbyttet vilde være bleven større, om jeg var kommen tidlig nok til det store Blaabærtræk ved Himmelbjerget. Nu ved jeg dette til en anden Gang, saa faa vi se, hvem der kommer tidlig nok til at faa fuldt Udbytte.

Ja, nu ved De, at der er noget, som hedder Drosselhonning, men kun faa har smagt den endnu. Det skulde glæde mig, om jeg i vort Bibrad maatte faa Meddelelse fra andre Biavlere om Drosselhonning og andre mindre velkendte Arter af Honning. Og jeg antager, at det kunde være til Biavlens Fremme, om der ved Biavlsskolerne forefandtes et lille Udvalg af Honningarter. For en Del Aar siden skrev jeg her i Bladet om den sorte Beghonning, som i enkelte Aar paa Hedeegne indbæres af Bierne til stor Fortræd. Skulde der ikke nu være Biavlere, som kunde give nærmere Oplysning om denne Honnings Oprindelse og Uskadeliggørelse for Bifolkenes Overvintring? Her i Egnen har jeg endnu ikke truffet den.

Afspærringsgitter.

Af J. Olsen, Driftebrohus.

Ovenstaaende er i de senere Aar kun meget sparsomt bleven omtalt i „T. f. B.“; det kan maaske derfor have sin Interesse at kaste Blikket paa denne Del af vore Hjælpemidler, som vel næsten maa betragtes at høre med blandt de mest uundværlige ved den nyere Biavl, og i Forbindelse dermed anføre, hvilke Fordele der efter min Anskuelse vil kunne opnaas ved Brugen deraf, og

*) Busken, hvis botaniske Navn er *Frangula Alnus* (Trøstetræ), vokser særlig i fugtige Kratskove og sure Moser og bliver indtil 6 Alen høj. Barken er hvidprikket. Træet brugtes i gamle Dage til at brænde Trækul af, som anvendtes til Fabrikationen af Krudt. Red.

hvorfor man i det hele taget bør benytte saadanne i Bistadet i Almindelighed. I tidligere Tider har jo Afspærringsgitteret undertiden mødt en ikke saa ganske ringe Modstand fra adskillige Biavlernes Side, men dette Forhold har imidlertid, saavidt man har kunnet skønne, forandret sig en Del i den sidste halve Snes Aar, og Grundene dertil maa maaske kunne anses at være forskellige, men en af disse, at Gitteret i Aarenes Løb er bleven forarbejdet med større Nøjagtighed, end det vel egentlig var Tilfælde for en Aarrække tilbage, har sikkert haft en ikke ringe Indflydelse derpaa. Naar jeg i det følgende vil omtale Brugen af Afspærringsgitter, saa er Meningens dermed Gitter af Zink, da jeg kun har Erfaring med denne Slags. Pappgitter derimod har jeg aldrig benyttet ved min Biavl. Ved Indkøb af Gitter bør man have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Aabningerne i dette har den rette Størrelse, da jeg undertiden har set en ikke ringe Afvigelse paa dette Omraade.

Hensigten med Gitterets Benyttelse kan jo være forskellig; derfor er dets Anbringelse i Stedet som Følge deraf ogsaa forskellig, men ved den almindelige Biavl, hvor der gaas frem med den Tanke for Øje at opnaa saa stort et Honningudbytte som mulig, bruges det jo enten i lodret eller vandret Stilling. Den vandrette Stilling er vel den mest almindelige, idet man herved forstaar Gitteret lagt paa Yngelrammernes øverste Del, men denne kan jo være forskellig, enten direkte paa Tavlebærerne eller ogsaa hævet $\frac{1}{4}$ " fra disse, derved, at det er anbragt paa en Ramme af nævnte Tykkelse; hvilken af disse, der er den mest fordelagtige, er der maaske delte Meninger om, men den mest tiltalende er vel egentlig, hvor der er en Bigang baade over og under Gitteret, da Sandsynligheden for, at Bierne har lettere Adgang til at kunne færdes derigennem, jo unægtelig i dette Tilfælde er større. I en lang Aarrække har jeg benyttet Afspærringsgitter i stor Udstrækning, men jeg har lagt det tæt ned paa Tavlebærerne i Stykker af Størrelse som 6 Rammers Plads, og jeg har befundet mig meget vel ved den Fremgangsmaade, hvorfor det ikke er min Hensigt i hvert Fald foreløbig at forlade den, da det, selv om det maaske havde enkelte Fordele, vil komme til at virke forstyrrende overfor Magasinernes Anbringelse i mine Stader, hvilket det dog ikke er min Hensigt at komme nærmere ind paa her. Desuden

har jeg ogsaa hørt den Udtalelse fremsat, at Bierne være mere utilbøjelige til at gaa op i Magasinerne, naar Gitteret var hævet $\frac{1}{4}$ " fra Yngeltavlerne. Hvorvidt denne Udtalelse holder Stik i al Almindelighed er vel tvivlsomt, men helt umuligt er det da ikke, at den kan have noget paa sig. Det første, som man tilsigter ved Benyttelse af Afspærringsgitter, er jo en Indskrænkning af Yngeltavlernes Antal paa saadanne Aarstider, hvor man indser, at den lagte Yngel ikke vil komme til at gøre Nytte ved Honningindsamling, simpelthen fordi Trækket vil ophøre, forinden Bierne kunne blive udviklede som Trækbier; derfor kan det under almindelige Forhold ofte være fordelagtigt at foretage en Indskrænkning i Yngelrummet ved Hjælp af lodret Gitter paa det Sted i Stedet, som man anser for mest passende dertil. Med Hensyn til i hvilken Udstrækning en saadan Begrænsning af Yngeltavlerne maa foregaa, da er det vist vanskeligt at give faste Regler derfor. Biavleren maa her efter eget Skøn kunne afgøre, hvad der er mest lønnende, idet de forskellige Blomsters Udvikling og i det hele taget vedkommende Egns Trækforhold maa være det afgørende overfor det omhandlede Spørgsmaal. Som Regel begrænser jeg Yngelreden baade ved lodret og vandret Gitter og indskrænker derved Yngeltavlernes Antal til det, som jeg anser for passende at overvintre paa, men da disse i Almindelighed tæller flere paa den Aarstid, hvor Begrænsningen foregaa, end det, som der er Brug for ved Indvintringen, maa altsaa det lodrette Gitter anbringes imellem et Par af de bageste Yngeltavler. Stadets Bygning og den Maade, man driver Biavl paa, kan jo undertiden afhænge en Del af, hvorledes der bør gaas frem med Hensyn til Anvendelse af Afspærringsgitter, og ofte kan Stedet være indrettet saaledes, at der kun er liden eller ingen Grund til at anvende saadanne i nogen stor Udstrækning under normale Forhold. I 10×12 " Stedet f. Eks., hvor Yngelrammerne er 12 " høje, vil Dronningen have en forholdsvis stor Plads at udvide Yngelen paa og har som Følge deraf kun ringe Trang til at gaa op i Magasinerne. Dertil kommer, at de Rammer, som i Almindelighed benyttes der, kun er $4\frac{3}{4}$ " høje i selve Voksbygningen og derfor hurtigt kan blive fyldt med Honning, naar først det gode Træk indfinder sig, men indtræffer der en Stansning i Hovedtrækket, og der endnu paa dette Tidspunkt ikke er ansat Honning

overalt i Magasinerne, medens der er bleven en Del fyldt i Yngeltavlerne, er der en stor Fristelse for Dronningen til at belægge de tomme Celler med Æg, som findes over Yngellejet, idet hun paa en Maade ligesom bliver tvungen dertil, da Bierne er tilbøjelige til at afsætte Honning tæt op til Yngelen, saa der ofte bliver Mangel paa tom Voksbygning i det egentlige Yngelrum. At Afspærringsgitter vil kunne gøre god Nytte i saadanne Tilfælde er en Selvfølge, da der ellers let kan blive dannet en uforholdsmæssig stor Yngelrede. Dette Forhold kan maaske forandres en Del ved at benytte Tyktavlesystemet, men indtil man har opnaaet at faa tilstrækkelig mange Tavler med dybe Celler, løbes jo den Risiko at faa Yngel i dem. En anden Ulempe, som man støder paa ved ikke at bruge Afspærringsgitter er, at der ofte bliver baaret noget Blomsterstøv op i de ellers yngelfri Tavler, og derved udsættes saadanne Tavler for at blive angrebne af Møl paa de Tider af Aaret, hvor de ikke har Plads i Biernes Bolig.

Ved Begrænsning i selve Yngelrummet er det jo ikke absolut nødvendigt at benytte Afspærringsgitter, i hvert Fald i de almindelige Enkeltstader, hvor Flyvehullet er i den ene Gavlen, men man kan med temmelig stor Sikkerhed forebygge en Udvidelse af Yngelreden ved at anbringe en tynd Trædor imellem et Par Tavler, som mangler $\frac{1}{4}$ " i at naa Bundbrædderne, idet Dronningen som Regel derved vil kunne holdes tilbage paa den fra Flyvehullet anviste Plads, da det kun er undtagelsesvis, at hun bevæger sig paa Stadets Bund. De lodrette Gitter, som jeg benytter, bestaar af en Ramme, omtrent som til et Glasindskud, hvor det nederste Stykke mangler, og istedetfor er der Dronningzink. Overalt i Rammens Midterkant er der indskaaret et Savsnit, hvori Zinkstrimler er indskudte, afvekslende med tynde Trælister paa 2 a 3" Bredde, men altid saaledes, at der baade øverst og underst i Rammen er et Stykke Gitter af nogle Tommers Højde. Der er neppe Tvivl om, at Afspærringsgitter besidder mange Fordele og brugt paa rette Maade, vil kunne forøge Honningudbyttet i ikke saa ganske ringe Grad, men at der er Forhold, som maa tages i Betragtning ved dets Anvendelse, maa vistnok betragtes som en absolut Selvfølge. Som nævnt er det ikke min Hensigt at komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Pappgitter, men jeg skal dog tillade mig at anføre, at det fore-

kommer mig at besidde enkelte uheldige Egenskaber, f. Eks. dets store Tykkelse i Forhold til Zink, ligesom Luftens fugtige Indvirkning sikkert vil kunne forringe dets Holdbarhed. Zinkgitterne derimod er meget holdbare og vil ved en nogenlunde blid Behandling kunne bruges i en lang Aarrække, og deres ringe Tykkelse har sikkert Indflydelse paa, at Bierne baade lettere kan og vil gaa igennem dem. Den Antagelse, at Biernes Vinger er udsatte for at opslides af de skarpe Kanter, har efter min Erfaring ikke meget paa sig, da jeg aldrig har iagttaget, at saadanne Stader, hvori der var Afspærringsgitter, hurtigere bleve bifattige i det gode Træk, end hvor der slet ikke brugtes nogensomhelst Afspærring. Ganske vist har jeg lagt Mærke til, at der ved Hovedtrækkets Slutning ofte findes mange krybende Bier paa Jorden i Stadernes Nærhed, men dette tror jeg ikke har sin Grund i, at der har været benyttet Gitter, men er derimod en naturlig Følge af at færdes i Marken, da noget lignende ikke sjældent har været Tilfælde i tidligere Aar, førend Afspærringsgitter benyttedes i min Biavl.

Lidt om Foraarsfodring m. m.

Af H. E.

Jeg tænker, at mange Biavlere ere enige med mig i, at Foraarsfodring i Reglen er forbunden med flere Ulemper og vanskelig at udføre saaledes, at den i tilfredsstillende Grad fører sikkert hen mod Maalet: Bifolkets kraftige Udvikling. I hvert Fald tror jeg, at den let kan virke i modsat Retning, naar den udføres mindre omhyggeligt eller under uheldige Forhold. Mange begynder dermed tidlig paa Foraaret, hvad man kun maa i yderste Nødsfald; den derved foraarsagede Forstyrrelse og stærkere Udflugt af Bierne, hvorved mange i barskt Vejr omkomme, er absolut uheldig, og der skal en stor Omhyggelighed og Paapaselighed til, hvis man skal undgaa at foraarsage Afkøling. Netop dette, at Bierne sidde saa lunt og uforstyrret som muligt om Vinteren og til hen paa Foraaret, er jo af største Vigtighed for deres kraftige Udvikling, hvorfor de bør have rigeligt Forraad fra Efteraaret.

En simpel, praktisk Indretning ved

Bistadet, som jeg har haft megen Fornøjelse af at anvende ved mange Lejligheder og navnlig i Foraartiden, er et „Indskud“ med eller uden Glas, foruden den almindelige Indskudsdør eller Vindue bag i Stadet. Ved det første Foraars eftersyn, som for mit Vedkommende navnlig gaar ud paa at overbevise mig om, at Bierne ikke mangle Forraad, og at indskrænke Pladsen ved at borttage ubesatte Tavler, hvoraf der i Reglen er 1, 2 eller 3 Stkr., som oftest indeholdende mere eller mindre, ofte forsukket Forraad. En eller to Tavler med forsukket Forraad anbringes efter at være stænkede rigelig i øverste Halvdel med kogt, lunkent Vand bag det første Indskud, hvorunder Bierne gives Adgang. Har Familien det smaat med Forraad, gives det en Forraadstavle fra en anden velhavende Familie, eller i Mangel heraf heldes lidt tyndt Sukkerfoder i en Tavle, der har været ynglet i; den anbringes paa det omtalte Sted — kun, hvis Familien er næsten blottet for Forraad, gives Tavlen helt ind til Bierne, navnlig hvis vedvarende streng Kulde endnu kan ventes —, hvorefter den anden Indskudsdør samt hele Vinterpakningen igen omhyggelig anbringes. Med passende Mellemrum efter Forholdene og Aarstiden kan man i stille Vejr forsigtig tage Overpakningen af, optage og undersøge de bagved Bierne hængende Tavler, og hvis de ere helt tømte eventuelt erstatte dem med andre, ligesom man senere hen paa Foraaret lettest og med Foraarsagelsen af mindst mulig Forstyrrelse og Varmetab for Bierne kan give Drivfoder ved at hælde saadant i disse Tavler. Jeg har fundet, at Fodring paa den Maade, især naar det udføres i stille, mørkt Vejr hen mod Aften, forcerer Biernes Udflyvning mindst, og det har overrasket mig at iagttage, hvilken Mængde Vand Bierne paa den Maade kunne forbruge hen paa Foraaret, naar de rigtig er i Gang med at yngle, og som de paa den Maade undgaa at flyve ud for at hente, hvorved ofte mange Bier omkomme.

I dette tempererede Rum kunne Bierne i ikke altfor streng Kulde færdes og hente, hvad der forefindes af deres Fornødenheder (Dækkematerialet, idetmindste en sammenlagt Sæk eller lignende maa selvfølgelig ogsaa naa ud over dette Rum, ligesom der maa tættes godt i Falsen ved det yderste Indskud); hvis de Tavler, som indhænges, indeholder muggent Blomsterstøv eller lignende, blive de

rensede og pudsede af Bierne, hvis Familien da er kraftig. Naar Nætterne ere kolde, selv sent hen paa Foraaret, kan undertiden frembringes saa megen Dug paa Glasvinduet, at Vandet formelig flyder paa Stadets Bund: denne Ulempe undgaas ogsaa ved Anvendelse af det dobbelte Indskud, ligesom det i det hele er en Fordel, at Stadets Afkøling ad denne Vej derved betydelig formindskes. Tililige virker dette Rum som en Ventil, hvor Bierne ville begynde at anbringe Forraad, hvis man venter, til det er paa høje Tid, med at udvide Pladsen, og man kan paa den Maade holde sine Bier paa kneben Plads hele Foraaret, hvilket ikke alene maa anses for en væsentlig Betingelse for hurtig Udvikling, men ogsaa efter fleres Anskuelse er et af de bedste Forebyggelsesmidler mod Bipest. Og selv om man paa den Maade afstedkom at faa en tidlig Sværm, var dette neppe noget afgjort Tab. Man skal ikke ængstes for at fratage Bierne for mange ubesatte Tavler om Foraaret, selv om der kun bliver 4—5 Stk. tilbage. En Familie, som sidste Sommer gav 200 Pd. Honning, havde til langt hen paa Foraaret kun 4 Normalrammer.

Er man ved Begyndelsen af Hovedtrækket og ønsker at indskrænke Ynglereden, kan dette i mange Tilfælde udføres blot ved Hjælp af det omtalte Reserveindskud, idet Bierne ved godt Træk sædvanlig ville fylde de bagved Indskudet hængende Tavler, eftersom den deri værende Yngel udløber, førend Dronningen bekvemmer sig til at gaa derunder og belægge Tavlerne med Æg.

Har man et af sine bedste Stader, som sværmer, og man ønsker at avle en Reservedronning, kan man undertiden nemt danne en Aflægger i selve Stadet ved at udsøge en af de Tavler, hvorpaa en eller flere Dronningceller findes, og anbringe denne tilligemed en eller to Yngeltavler — alle med paasiddende Bier — bag i Stadet udenfor det egentlige Glasvindue, som i dette Tilfælde maa danne en fuldstændig Afspærring — i alt Fald for Dronningen — fra den øvrige Familie. Det omtalte Reserveindskud anbringes atter udenfor Aflæggeren, hvis Flyvehul dannes gennem Bagdøren, som stilles eller indrettes derefter. Den nævnte „Indretning“ er bleven mig mere og mere uundværlig, og jeg anbefaler Biavlerne at anskaffe sig og benytte en lignende i deres Stader. I de fleste Tilfælde bør Indskudet helst laves saaledes,

at den mangler $\frac{1}{4}$ " i at naa Bunden, og naar man ønsker at benytte den til fuldstændig Afspærring, paasættes den en Liste af den omtalte Tykkelse.

Om Bipest.

Af C. J. Grønning.

Naar Hr. J. B. Schmidt i dette Blads Nr. 1 d. A. giver sin Mening tilkende om Helbredelse af pestsyge Bier, udført af Biavlslærerne, med den bestemte Udtalelse, at Sygdommen stadig vender tilbage igen, da maa jeg i Sandhedens Interesse ifølge min Erfaring tilbagevise denne Udtalelse. Jeg kan derimod med paalidelige Mænds Underskrift bevise, at en stor Mængde Bifamilier, der bevisligt have lidt af Bipest, og som af mig ere behandlede efter den nu brugelige Metode, til Dato ere sunde og saaledes befriede for Pesten.

Ganske vist skal jeg erkende, at der blandt de Steder, hvor jeg har været for at udføre Kuren, findes to Bigaarde, hvor Pesten atter har vist sig samme Sommer. Begge Steder kan dog Aarsagen dertil meget let udfindes, om den end er forskellig. Men begge Tilfælde beviser endnu mere tydeligt, hvor smittefarlig Sygdommen er, og at man under hele Kurperioden bør udvise den allerhøjeste Grad af Omtanke og Forsigtighed, og ikke mindst, at man gør det umuligt for Bierne at røve af den smittede Honning og Tavlebygning. Hos mig selv og mine Naboer kan man faa Resultatet af Helbredelseskuren at se, anvendt overfor den virkelige Bipest. Flere af disse Familier bleve i Aaret 1900 behandlede for Bipest, og de vare ved Indvintringen i Efteraaret friske og sunde.

Efter at Hr. S. saaledes efter sin Mening har vist Lærerne, hvor dyre og uduelige vi Biavlslærere ere til at foretage Helbredelseskuren, faar vi den forbausende Forklaring, at det hele egentlig ikke er mere vanskeligt, end at alle Biavlere (ogsaa rene Begyndere) selv kan foretage Helbredelseskuren, endog med langt større Udsigt til et godt Resultat. Hvorledes ældre, erfarne Biavlere, der virkelig har prøvet at kæmpe med Bipesten, vil opfatte en saadan Udtalelse, ja, derom vil jeg lade dem selv udtale sig. Derimod ere vi selvfølgelig enige

om, at Maalet maa være at faa alle Biavlere belærte om Bipesten, dens Kendetegn og især dens Smittefarlighed, samt ogsaa at kunne udføre Mac Evoy's Metode at udrydde Sygdommen paa. Men de, der som jeg (ikke alene hos mig selv) rigtig har faaet at se den ødelæggende Virkning, som Bipest kan anrette i en større Bigaard, og dens store Skade for hele Sagens Fremme, men ogsaa som jeg har overværet saa mange Møder om Biavl, maa vide, at det store Flertal af Landets Biavlere endnu staar uforstaaende overfor den saa frygtede Bipest, saavel som overfor saa meget andet vigtigt angaaende vor Biavl. Det er derfor min sikke Tro og Overbevisning, at de Biavlslærere, der virkelig ere deres Opgave voksen, endnu ikke alene er paa deres Plads, men de kan paa ingen Maade undværes til Fremme og Forstaaelse af Sagen.

Jeg skulde maaske helst have ladet være at svare Hr. S. og overladt til andre at diskutere Sagen, men da det særlig har været os Biavlslærere, Hr. S. forsøger at gøre overflødige, endog ved at frakende os al Evne til at kunne behandle pestsyge Bier med et heldigt Resultat, saa har jeg for mit Vedkommende ikke kunnet lade saadant sidde paa mig, lige saa lidt som jeg vil gaa ind paa, at Bipesten ikke lader sig udrydde af vore Bifamilier ved den nu anvendte Metode. Jo, sikkerlig kån den udryddes, naar der bliver taget fat paa Sagen med al den Omhu og Forstaaelse, som den fordrer. Denne Forstaaelse bestaar ikke alene i, at man virkelig med stor Omhyggelighed udfører de forskellige Arbejder, men særligt deri, at alle Bifamilier i samme Egn bliver undersøgt af en kyndig Biavlere, og de, der ere angrebne af Bipest, behandles efter Mac Evoy's Metode. Men for absolut at kunne faa alle Bifamilier i samme Egn undersøgt, mangle vi en Statslov, som tillader os, ja, paabyder at alle Bifamilier med angreben Yngel enten skal tilintetgøres eller helbredes, alt efter som Forholdene viser sig at være. Og jeg gentager her, hvad jeg saa ofte har udtalt baade mundtligt og skriftligt: vi bør absolut have Bierne ind under en lignende Statslov som vore øvrige Husdyr. Først naar det sker, har jeg grundet Haab om at faa Bipesten fuldstændig udryddet, men Undersøgelsen bør udføres af virkelig dygtige og paalidelige Biavlere.

At slaa sig til Ro og tildels lægge Hænderne i Skødet og sige: lad os vente,

til Videnskaben har udfundet et Middel eller Medikament, som kan tilintetgøre Bacillen og dens Sporer, kan jeg aldeles ikke indlade mig paa. Det er vel ikke umuligt, at Videnskaben kan udfinde et saadant Middel, men at Midlet skulde kunne bevare os Cellebygningen, hvori Resterne findes af den forraadnede Yngel i større eller mindre Grad, tror jeg ikke paa. Efter de videnskabelige Resultater, der til Dato ere vundne, og hvilke ikke ere saa faa endda, i Forbindelse med de praktiske, forekommer det ogsaa mig, at vi almindelige Biavlere trykt kan arbejde videre mod Biavlens værste Fjende Bipesten.

Og dette kan vi ganske sikkert, naar den anviste Kurmetode i Tidsskriftet for 1. Maj 1901 med Overskrift „Bipesten, dens Beskrivelse og Helbredelse“ nøjagtig overholdes og udføres.

Derimod at forsøge paa at ville helbrede Bipest ved Hjælp af Medikamenter er nu af de fleste opgivet som resultatløst, om end Salicylsyre, givet i passende Oplosning, har vist sig at kunne hæmme Sygdommen. Vi ved,* at al den Yngel, der er angrebet af Bipesten, dør og derefter hurtig gaar i Forraadnelse. Den forraadnede Yngelmasse, hvad enten det er i den tidligste eller endnu værre i sin seneste udviklede (tildels indtørrede) Tilstand, er det ganske umuligt for Bierne at rense Cellerne for, fordi Massen, der ganske vist bliver mindre og mindre, stadig beholder en Slagsflydende og fedtet Tilstand, saa den er som fastlimet til Cellens Væg eller Bund, saa at hverken Bier eller Mennesker kan fjerne en saadan Rest, uden at Cellen gaar i Stykker. Blot der altsaa i Biboligen findes, endog kun en eneste Celle med en saadan indtørret og næsten usynlig Rest af en Larve, død af Bipest, da indeholder en saadan ofte Tusinder af Bipestens Sporer eller Frø, som endnu vel ingen Skade kan gøre, men saasnart Cellen bliver belagt med Æg, hvorefter der fremkommer en Larve, som Ammebierne giver Føde, da begynder Sporerne at vokse. Livsbetingelserne for deres Trivsel er nu tilstede, og hvis Biavleren ikke træder til i Tide med Kurens Anvendelse,

da gaar Familien efter kortere eller længere Tids Forløb til Grunde.

Smeltning af Voks.

Af de forskellige Arbejder med Bierne falder Fastlodning af Kunsttavler, Støbning af Dronningceller o. lign. i den varme Sommertid, hvor det efter Fyr-aften er behageligt at opholde sig ude i Haven. Vi kender mange Biavlere, som flytter Kogeapparatet ud i Lysthuset og der i det fri udfører disse Arbejder; dog ikke alle Biavlere har et saadant Apparat til at smelte sit Voks paa, men man kan ogsaa hjælpe sig paa anden Maade,

nemlig ved Hjælp af et Stativ og en Lampe. Fig. 7 viser et saadant Stativ; det er lavet af Træ, imellem dets Fødder er anbragt en Køkkenlampe og øverst paa Stativet en Rist af Kobbertraad. Paa denne Rist sættes en Genstand til at smelte Voks i. Det vil være heldigst at tage det smeltede Voks med en Ske, naar det skal anvendes til Fastlodning af Kunsttavler for ikke at spille Voks paa Lampens Glas.

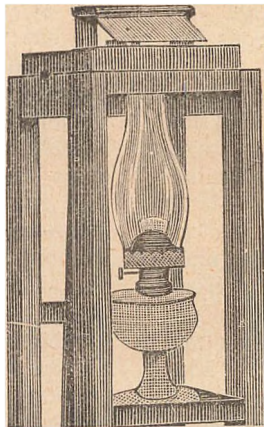

Fig. 7. Stativ og Lampe til Voksmeltning.

Afhænger det af Trækforholdene?

Af G. M. Doolittle.

„Her er jeg for at faa mig en lille Passiar med Dem angaaende noget af det, som De fortalte Mr. Brown i Sommer. Dengang talte De om, hvorledes De tager nogle Yngeltavler fra en stærk Familie, der ikke har sværmet, samt en Yngeltavle med paasiddende Bier og læggende Dronning fra en anden stærk Familie. Den nydannede Familie anbringes paa Pladsen i Stedet for det Stade, som Dronningen er taget fra. Med disse Yngeltavler, Bier og Dronning samt de hjemvendende Trækbier fra det bortflyt-

tede Stade danner De en Familie, der om nogle Dage er stærk nok til at gaa i Delingerne. Er det rigtigt?"

„Det er min Metode“.

„Hvormange Familier har De dannet paa den Vis?"

„Jeg tror ikke, at jeg nøjagtig kan angive Antallet, men rimeligvis fra 150 til 200; thi jeg fulgte Metoden efter en større Maalestok hvert Aar, før jeg kom ind paa Dronningavl, og har brugt den adskillige Gange siden“.

„Men blive Bierne ikke forstyrrede ved denne Fremgangsmaade?"

„Ja, til en vis Grad i en Time eller saa, men de blive snart vant til Tingenes forandrede Tilstand, omtrent som naar en svagere Familie ombyttes med en stærkere, saa at begge drage Fordel af Ombytningen. De, der have styrket svage Familier paa den Maade, vide, at der i en Times Tid er en betydelig Bevægelse foran Stedet, forarsaget ved, at Bierne komme ud af Stedet og adskillige Gange vende tilbage for at se, om de ikke ved en Fejltagelse ere komne ind i et fejlt Stade. Men efter kort Tids Forløb bestemme de sig til at finde det i sin Orden og begynde snart at arbejde, som om der ingen Ombytning var sket“.

„Men har De ikke oplevet, at de tilbagevendende Bier fra den flyttede Familie dræber alle eller næsten alle de Bier, som De anbragte i Stedet?"

„Nej, jeg har aldrig haft Besvær i den Henseende, og det antager jeg heller ikke, at andre har haft. Bliver Deres Bier dræbte, naar De arbejder paa den Maade?"

„Ja, de dræber altid Størsteparten af de Bier, jeg paa denne Maade anbringer i Stedet“.

„Naa, det er noget nyt for mig. I et halvt Hundrede Aar har vi hørt, at belæssede Bier, der vende hjem fra Marken, ikke strides med nogen eller noget, og saaledes har jeg ogsaa altid befundet det at være. Jeg ved godt, at naar man prøver paa at indføre en Sværm i en Familie, enten stor eller lille, bliver der en frygtelig Nedslagning af Bier, hvis man ingen Forsigtighedsregler har taget. Men saaledes er det aldrig gaaet, naar Bierne ere vendte tilbage enkeltvis, særlig naar hver Bi har været belæsset med Forraad, som den har samlet paa Markerne. Hvem af Parterne, tror De, det er, der foretager Nedslagningen?"

„Jeg mener, at Bierne fra den flyt-

tede Familie dræber Størsteparten af de, der sættes ind i Stedet“.

„Hvis De faar Bier dræbte paa den Maade, og jeg tvivler ikke paa Deres Ord, er det noget helt nyt for mig, thi i alle Tilfælde af Strid (og jeg har set det Snese af Gange) er det altid Bierne inde i Stedet eller de, der danne Familien, som have grebet, stukket og dræbt de, der prøvede paa at trænge ind, ikke de, der kom ind, der dræbte de, der var inde. I ét Tilfælde dræbte en lille Familie en stor Sværm, som jeg prøvede paa at indføre, og jeg ved, hvem der udførte Dræbningen, thi den lille Familie bestod af Italienerne, medens Sværmen var sorte Bier. Efter at Kampen var til Ende, var Jordbunden foran Stedet bedækket med døde, sorte Bier i 2—3“ Højde, men det var knap mulig at finde en eneste italiensk Bi“.

„Men de dræber ikke alene Bierne, men (hos mig) ogsaa Dronningen, eller dersom hun ikke bliver dræbt, tager hun Benene paa Nakken og forsvinder“.

„Dette er lige saa besynderligt, som at Bierne blive dræbte. Da jeg først prøvede denne Metode, var jeg bange for, at de skulde dræbe Dronningen; derfor satte jeg hende i Bur et Par Dage og slap hende saa ud, men tilsidst blev jeg dristigere, idet jeg gik ud fra, at „ved en almindelig Blanding af Bier er Dronningen sikker“ og jeg har aldrig mistet en Dronning, undtagen én eller to Gange, hvad jeg kan forklare paa en anden Maade. Jeg kan virkelig ikke forstaa vore forskellige Erfaringer, med mindre det er „Lokaliteterne“, der gør Udslaget. Det er muligt, at dersom man forsøgte Metoden paa en Tid, hvor der er mange Røvere, vilde man faa en almindelig Kamp, og saa vilde Dronningen rimeligvis blive dræbt, men ingen bør prøve at forøge Stadesantallet paa en Tid, hvor der intet kommer ind fra Markerne, thi paa den Tid vilde Bierne ikke forsøge derpaa af sig selv“.

„Jeg havde ikke tænkt mig, at Lokaliteterne havde noget at sige. Maaske, men jeg betvivler det. Saa siger De, at Familier, dannede paa den Maade, De omtaler, „ville være rede til om faa Dage at gaa i Delinger“. Det er aldrig en eneste Gang lykkedes mig at faa 1 Pd. Delingshonning samlet paa den Maade, thi uden en læggende Dronning laver Bierne ikke Delingshonning eller i det mindste kun meget lidt“.

„Det er en Selvfølge, at dersom Ar-

bejdere og Dronning blive dræbte i deres Egn, er det ikke den Metode, de bør følge; jeg raader heller ikke nogen til at forsøge noget nyt undtagen i det smaa, før de have set, hvordan det gaar, og jeg raader dem til at gaa forsigtig til Værks med ny Fremgangsmaader, især naar de ere omtvistelige. Og den Advarsel, som jeg vil give Dem, vil jeg gerne give til alle, dersom jeg blot kunde. Men det vil ikke være i Overensstemmelse med saadanne Mænd som P. H. Elwood, Kaptajn Hetherington og andre praktiske Biavlere Erfaringer at udtale, at liden eller ingen Delingshonning kunde opnaas af Familier, der ikke havde nogen læggende Dronning, thi disse Herrer have opnaaet at faa Vognlæs af Tavlehonning netop paa den Maade: de have faaet Honningen opsamlet i Delinger uden at have nogen læggende Dronning. Jeg anbefaler ikke denne Metode, thi hos mig opnaas der bedre Held, naar Familierne have en læggende Dronning, men jeg ved, at d'Herrer have stort Held i deres Egn paa denne Maade. Men jeg har et Hold Dronningceller, fra hvilke Dronningerne ere i Færd med at bryde ud, og jeg maa tilse dem. Men tillad mig, før jeg gaar, at antyde, at De bør prøve den omtalte Metode blot med én Familie en Time eller to før Solnedgang næste Aar og se, om det ikke lykkes. Ved den Fremgangsmaade vilde ikke nær saa stort et Antal af Trækbierne fra den gamle eller flyttede Familie den første Dag komme til Dronningen og Yngeltavlerne.

En Bisværme i en Svanekrop.

Af P. Jensen-Pedersen.

At Bierne ikke tage det saa nøje med deres Boligs Beliggenhed, dens Udseende og dens Form, er jo almindelig bekendt, da de ofte benytte hule Træer, gamle Tønder, Muraabninger og lign. til Bolig. At de ogsaa kunne bruge en Svanekrop til Bolig, vil kunne ses af efterfølgende.

Nogle af Bladets Læsere, ved jeg, kender „Værnen“ og „Tipperne“, men der er vist mange, der ikke ved, hvad det er for noget, hvorfor jeg først maa forklare dette. „Værnen“ og „Tipperne“ er store Marskengstrækninger, der er og

endnu vokser op i den sydlige Del af Ringkøbing Fjord, og hvor der aarligt bjærges i tusindvis af Læs Hø af udmærket god Kvalitet. Derude paa denne Engstrækning, som strækker sig som en Halvø ud i Fjorden, — altsaa omgiven af Vand paa 3 Sider — fandtes en Bisværme boende i en Svane.

Dog, lad mig hellere sige det straks, det var ingen naturlig Svane, men en kunstig lavet, der paa denne Maade kom til at gøre dobbelt Nytte, først ved at lokke sine naturlige, levende Brødre og Søstre til sig, for at de kunde falde for Jægerens Kugler, — og derefter ved at tjene som Bibolig. Saadanne Svaner laves af Sejldug og Spanskrørsbøjler, hvorefter de males og udstyres, saa de kommer til at ligne de levende Svaner saa meget som mulig. Saadanne falske Svaner bruges af Jægerne om Vinteren for derved at lokke de vilde Svaner indenfor Skudvidde. En saadan falsk Svane var af Stormen og Floden dreven op paa Engen, hvor den er bleven liggende til ud paa Sommeren, da den blev funden, beboet af en Bisværme. Der var blevet et Hul paa Sejlduget, der omsluttede Bøjlerne, og det benyttede Bierne som Flyvehul, medens Kroppen var den egentlige Bibolig. Sporbierne, der sandsynligvis vare fra Holmslandsklit, have da fundet det hule Rum i den falske Svane passende til Opholdssted for en Bifamilie, og har saa ført Sværmen dertil.

Der blev flere Gange prøvet paa at flytte Svanen med Bierne, men det fik altid en Ende med Forskrækkelse, fordi de, der prøvede paa at flytte den, ikke vare Biavlere. En Dag vilde nogle Folk prøve paa at tage Svanen med Bierne med sig hjem. De fik den endelig med megen Besvær og efter lang Raadslagning læsset paa Vognen; der paa Bunden af Vognen stod den da godt, mente de. Glade ved Byttet kørte de videre. Pludselig lød der en stærk Summen af Bierne og høje Raab fra Folkene. Av! Uha! nu kommer de! lød det trods den stærke Summen af Bierne og den voldsomme Vognummel, thi nu gik det i Trav for Alvor; Bierne anfaldt nemlig ogsaa Hestene, som bleve meget ustyrlige. Det skal have været et morsomt Syn at se Vognen komme kørende i stærk Galop, og Folkene staa op i Vognen og fægte om sig med Arme og Ben, som om de vare besatte. Endelig raaber Kusken: „Smid dog det forbandede Dyr af Vognen, ellers gaar det

galt“. Av! Av! Av! Der er én til! Men det var lettere sagt end gjort, thi nu vare Bierne vrede og mylrede ud af deres Bolig, men heldigvis var der ingen Bagsmæk i Vognen, og med et velrettet Spark sendte en af Mændene Svanen med dens Indhold flere Alen bagud af Vognen. Lidt efter fik de Hestene beroligede, og der skete ingen anden Skade, end at baade Folk og Heste havde faaet adskillige Slik, men dog ikke saamange, at det havde alvorlige Følger for dem. De prøver sikkert ikke paa at flytte Bier oftere. Der siges, at det skal være gaaet en anden Mand noget lignende. Disse Besværligheder kunde naturligvis let have været undgaaet, hvis Folkene havde lukket Biernes Flyvehul, og helst burde Flytningen jo have foregaaet ved Aftens-tid for at faa alle Trækbierne med, som jo ellers er i Marken om Dagen, vel at mærke, hvis Vejret tillader det.

Denne Bifamilie fik forresten et sørgeligt Endeligt, idet den tilsidst blev plyndret af nogle Drengene, som ved Hjælp af Stænger og andre sære Redskaber forsøgte at faa Tavlerne med Honningen ud af Svanen. Ved denne Behandling er Dronningen gaaet tabt, saa Familien uddøde.

Jeg hørte ikke noget om Svanen, før efter at den var ødelagt; ellers vilde jeg have forsøgt at føre den hjem.

Pluk fra Udstillingen i Kerteminde.

Af K—n.

„Goddag, Jacob. Har I noget Nyt heroppe?“

„Aa nej, ikke stort“.

„Vil Du gaa med en Omgang?“

„Ja, gerne. Vi er her jo for at vise frem“.

„Er det et Dzierzonstade?“

„Ja, det er. Dzierzonstade er jo en Fællesbenævnelser for alle Biboliger med bevægelig Tavlebygning. Det hedder ellers Andersensstade efter den gamle Mand med det graa Haar, der gaar der henne, da det er ham, der er Fader til denne Type, som for over en Snes Aar siden blev et Vendepunkt i Biavlens Historie her i Landet. Da gik vi fra de besværlige tyske Høj- og Lavstader over

til de engelsk-amerikanske Trugstader, og det gav Biavlensagen et stort Opsving her i Landet“.

„Det var da morsomt“.

„Ja, men det er ogsaa en gammel Kærnekarl, der trods de 80 Aar endnu arbejder ivrigt for Biavlssagen, og kan tage en saadan Tørn som Ledelsen af denne Udstilling“.

„Ham maa jeg hilse paa“.

„Ja, jeg skal præsentere Dig, naar vi har gaaet rundt“.

„Men saa dette Stade?“

„Ja, det er i Grunden det samme, kun noget mere paa Moden, eller om Du vil, med Tiden. Det har spidse Hjørnekloster i Hovedrammerne, ny False og Bivej for Enden, under Lønden og over Rammerne, samt Dækbrædder med Bivej over Hovedrammerne, dels for ikke at klemme Bierne fordærvet under Behandlingen, dels for at Bierne ikke skal klæbe Rammerne fast. Der er Knækflyvebræt for at skærme mod Fugle og Sne om Vinteren, dobbelt Bund for at være varmere; Magasinerne er højere end de, der brugtes tidligere, for at give mere Plads til at lagre Honningen i, før vi tager den“.

„Er det saa tilfredsstillende?“

„Ja, for de fleste Biavlere“.

„Ja, men saa den store Kasse?“

„Ja, det er detsamme Stade, kun er der et Lag Magasiner mere for at give endnu mere Plads til at lagre Honningen, naar det træffer med saadanne rige Honningaar som i Aar, og saa kan der snildt sættes en Kube til Nedbygning inden i det Stade under Taget“.

„Ja, men der er jo to Flyvehuller i Stadet“.

„Ja, det er, for at man kan overvintre en lille Familie. Naar den sidder tæt op til den store, faar den en Del Varme fra den, saa det lille Folk udmærket kan staa Vinteren igennem, og det sker ofte, man har Brug for en ung Reservedronning om Foraaret“.

„Det var da et fint Stade, det der“.

„Ja, det ser godt ud, men det har nogle Fejl“.

„Hvad er da det?“

„Jo, ser Du, Dæksbræderne ligge tæt paa Rammerne, saa er de ikke saa nemme at anbringe uden at klemme Bier ihjel, og saa er der en prægtig Plads imellem Rammerne og Dækbræderne til Mølet; saa er der for lidt Afstand mellem Stadets Bund og Rammernes Underliste. Klodserne ere spidsede fra alle Sider, saa de heller ikke er saa gode

som de andre, da der skal saa ubetydelig Unøjagtighed til, for at de gaar forbi hinanden, og Tavlerne komme da for tæt sammen“.

„Hvad er det for et Kærneværk?“

„Du snakker! Det er en Honningcentrifuge; vi kalder den en Udslynger, saadan en er til at skille Honningen fra Vokset, saa vi kan bruge Tavlerne i flere Aar“.

„Sikken et Skralleværk!“

„Ja, den er ikke beslaaet ret godt, men den kan nok gøre sin Pligt; dog skal der gode Nerver til“.

„Der er da gjort et stort Arbejde paa den Maskine der“.

„Ja, rigelig. Den er dog for lav og kan ikke udslynge Honning af Smaarammerne, da de ikke kan anbringes i den“.

„Ah, I har Tombola!“

„Ja, værsgo og prøv Lykken, hele de 2 Borde med Gevinster“.

„Ja, og Honningkager; er de nu ægte?“

„Ja, Kagerne fra de 2 Udstillere er paalidelige nok. De andre ser noget tvivlsomme ud. — Der ser du Vokset, en pæn Samling! Det er Udstillingens Glansnummer. — Her er saa Honningen. Der findes mange gode Numre iblandt den, men der findes dog megen, der skulde have været meget bedre, baade med Hensyn til Behandling og Udstyrelse. Nogle enkelte Glas er ved at gaa i Gære; de staa nu der til Skræk og Advarsel baade for Sælger og Køber“.

„Det var en køn Vare“.

„Ja, men Manden burde have lukket for den, saa den blev i Glassene og ikke fedtede os Bordene og Hænderne til, saa det er en Skam. Det hele faar derved et sjusket og daarligt Udseende, i Stedet for, at Honningen burde være en Pryd, men det er dog værre med Syltetøjet paa dette Bord; det vilde ingen præsentere for Fremmede hjemme. Men jeg vil haabe, de forskellige Udstillere vil tage Lære heraf, saa de fremtidig vil sørge for at holde deres Sager i Glassene, til der bliver lukket op for dem“.

„Og saa den Mængde forskelligt udseende Flasker“.

„Ja, det er Drikkevarer, der er lavet af eller tilsat Honning, saasom Vin, Mjød, og Likør; det er nu heller ikke lige godt alt sammen. Vi havde et pudsigt Tilfælde: En Mand havde anmeldt 4 Fl. ung Mjød (ikke til Salg), men da Kassen blev aabnet, var der ingen Propper i de

3 Flasker og ingen Bund i den 4., saa ingen fik smagt paa hans Mjød“.

„Kan vi faa Lov at smage en af de bedre Sorter Mjød?“

„Ja, saa stille“.

„Skaal Du, og Tak for Underretningen“.

„Aah, ingen Tak“.

„1 Nr. i Tombolaen! Ja tak. — 1 Kage. — Den er god, men den er ogsaa fra Faaborg“.

„A. C. Andersen, Nyborg! Maa jeg præsentere Dig en Mand, der ønsker at hilse paa Dig, nu kan Du se at faa en Biavler ud af ham. Farvel, Hr. . . .“

En dyr Bisværm.

Af Th. Buchholz.

I en Landsby boede to Naboer, men just ikke under de fredeligste Forhold. Den ene af dem, der er Biavler, fik en Dag en smuk Bisværm, der satte sig paa et Træ i Naboens Have. Han spurgte da Naboen, om han kunde faa Tilladelse til at indfange Sværmen; det vilde denne dog ikke tillade ham, med mindre han betalte 1 Mk. 50 Pf. i Godtgørelse. Det syntes Biavleren, var for dyrt, men han turde dog ikke gaa ind i Naboens Have og hente sin Sværm uden dennes Tilladelse. Imidlertid fløj Sværmen sin Vej. Nu klagede Biavleren til Retten og forlangte en Skadeserstatning paa 6 Mk. for den bortfløjne Sværm.

For Amtsretten blev der afholdt 2 Terminer. I den anden Termin vandt Biavleren Sagen, og Naboen blev dømt til at betale ham 5 Mk. i Skadeserstatning for Sværmen, og desuden blev han dømt til at betale samtlige Sagsomkostninger; disse er vistnok mindst løbne op til 300 Mk., da begge Parter havde antaget Sagtørere, og der ogsaa maatte tilkaldes nogle Sagkyndige og flere Vidner. I Domsgrundene fremhæves, at Ejeren af en Bisværm bibeholder sin Ret til Sværmen, selv om denne sætter sig paa fremmed Ejendom. Ejeren af Grundstykket skal tillade Biavleren at indfange sin Sværm, imod at han erstatter den Skade, som maatte opstaa ved Indfangningen.

Æresmedlem af DBF.

I Anledning af, at DBF. aarlig modtager 300 Kr. fra det Raben-Lewetzauske Fond og paa Grund af Lehnsgreve Raben-Lewetzaus øvrige Interesse for Biavl, vedtoges det ved sidste Centralmøde at udnævne Lehnsgreven til Æresmedlem af DBF.

Tirsdagen den 4de Januar overrakte Vicepræsidenten for DBF., Lærer Jensen, Vejringe, og Formanden for Maribo Amts BF., Husejer O. Hansen, Taagerup, med førstnævnte som Ordfører, Greven en smuk, haandtegnet Adresse, indbunden i Svinelæder og forret med Silkeatlas. Lehnsgreven takkede for Udnævnelsen, udtalte sin Interesse for Biavlen og lovede fremdeles at støtte denne.

Plan

for den Biavlsudstilling, som „Foreningen af jydsk Landboforeninger“ agter at lade afholde i Forbindelse med sit Dyrskue i Kolding den 11., 12. og 13. Juli 1902.

Skuets III. Afdeling er for Biavl.

Hold 49. Raastoffer af Biavl (udslynget hvid, gul eller brun Honning, Tavlehonning i Delinger, Rammer eller Klokker, Voks i Blokke eller Figurer).

Hold 50. Fabrikater af Biavlsprodukter (Mjød, Honningvin, Likører, Limonader, Honning-Øl, Honning-Eddike, Honningkager, Honning-Syltetøj og -Saft. Voks i Form af Kunsttavler eller paa anden Maade forarbejdet).

Hold 51. Hjælpe midler for Biavlere (videnskabelige Samlinger af Dyr eller Planter, Bøger, Kort, Tegninger, befolkede eller tomme Biboliger, Redskaber til Biernes og deres Produkters Behandling.

Dommere: Redaktør N. S. Kristensen, Aldershvile, Roskilde, Biavlslærer C. J. Grønning, Vejrup, Bramminge, Oversergent Chr. Bjerregaard, Fredericia. Suppleant: Gartner A. C. Andersen, Nyborg.

Til Præmier for Biavl anvendes 100 Kr. Fordelingen af Præmiebeløbet inden for de enkelte Underafdelinger foregaar efter Forholdstal, og er for Holdene 49, 50 og 51: 3, 2, 1.

Almindelige Bestemmelser.

- Ret til at udstille har ethvert Medlem i „Foreningen af jydsk Landboforeninger“ eller af en i samme værende Landboforening“.
- Anmeldelse af Dyr og Udstillingsgenstande sker paa trykte Skemaer i 3 Eksemplarer. Skemaerne erholdes fra Dato i Sekretariatet, Nørreallé 5. Aarhus, og maa være indleverede sammesteds inden 1. Juni 1902. Hvad der anmeldes mellem 1. og 5. Juni medtages ogsaa, men deraf betales Indtegningspenge med det dobbelte Beløb.

Til senere indkomne eller mangelfuldt udfyldte Anmeldelser tages intet Hensyn.

- Enhver Udstiller maa selv nøjagtig opgive, til hvilken Afdeling, Klasse og Hold det anmeldte Dyr eller Genstand skal henføres.

- Skuet er aabent hver Udstillingsdag fra Kl. 8 Formiddag til Kl. 7 Aften.

Redskaberne skulle være opstillede af Udstillerne inden Torsdag den 10. Juli, Morgen Kl. 7, og fjærnedes inden d. 15. Juli, Efterm. Kl. 6.

- Præmieuddelingen finder Sted den 12. Juli, Eftermiddag Kl. 2.

- I Indtegningspenge, som betales samtidig med Anmeldelsen og ikke betales tilbage, selv om det anmeldte afmeldes eller ikke bliver fremstillet:

For Biavl, Redskaber og Maskiner betales for Gulv- eller Vægflade, saa langt Rummet tillader, under Tag 25 Øre pr. □-Fod, for ubedækket Plads 5 Øre pr. □-Fod.

- Hvert Dommerudvalg vælger selv sin Ordfører, som vil have umiddelbart efter at Bedømmelsen er sluttet, at indføre denne med Motiver i Dommerprotokollen, besøge det indførte underskrevet af hele Udvalget, aflevere Protokollen til Sekretæren og besøge Præmieskiltene paahængte. I Tilfælde af Stemmelingen mellem Dommerne gør Ordførerens Stemme Udslaget.

- Ingen kan søske Præmie i de Hold, hvori han selv er Dommer.

- Alle Henvendelser i Anledning af Skuerne sker til Udstillingens Sekretær, Overretssagfører J. Høegh-Guldberg, Aarhus.

- Et Besøg paa Udstillingen betales med 1 Kr. hver af de 2 første Dage og 50 Øre sidste Dag (Søndag), dog for Kvinder og ukonfirmerede Børn henholdsvis 50 og 25 Øre. Partoutkort, lydende paa Navn, der giver Adgang alle 3 Udstillingsdage, betales med 2 Kr.

- Udstilleren bærer selv Risikoen for det udstillede, saavel under Forsendelsen som under Udstillingen og Hjemsendelsen.

- Det udstillede maa leveres fragtfrit rettidigt paa Udstillingen, og hverken Dyr eller Genstande uden Udstillingsudvalgets Tilladelse fjærnes, før Udstillingen er endt.

- Paa Udstillingen vil blive etableret: a) en Tombola, ved hvilken der med Ministeriets forventede Tilladelse vil blive bortloddet udstillede Dyr, Redskaber m. v. ligesom der b) i Kolding er oprettet et Indkvarteringsbureau, hvortil alle Tilreisende anbefales i Tide at henvende sig.

- Diplomerne vil blive Udstillerne tilstillede fra Sekretariatet inden 1. Oktober 1902.

- Udstillerne maa under Udstillingen i et og alt rette sig efter Udvalgets Anvisninger. Alle Udstillingen vedrørende Stridigheder afgøres inappellabelt af Formandskabet med Udelukkelse af Rettergang.

- Udvalget forbeholder sig Ret til at forandre og supplere nærværende Plans Bestemmelser.

Særlige Bestemmelser for Biavlsudstillingen.

17. Ret til at udstille have ogsaa Medlemmer af „DBF.“
18. Anmeldelsen skal indeholde Oplysning om, naar og hvor Genstandene før have været udstillede, om de have erholdt Præmie, og da hvilke, samt Antallet af befolkede Stader (Straakuber anføres for sig og Stader med bevægelige Tavler for sig), som Udstilleren har overvintret den 1. April 1902.
19. Af de anmeldte Produkter, som ønskes bedømte, maa indsendes følgende Mængder: Honning 4 Pund, Voks 2 Pund, Kunsttavler 1 Pund, Honningvin og Mjød 6 Flasker.
20. Levende Bier maa kun udstilles i lukkede Kasser.

Forsøg.

Hvis der blandt DBF.s Medlemmer maatte findes nogen, som i det sidst forløbne Aar har foretaget paalidelige Forsøg angaaende et eller andet Spørgsmaal, der har Interesse for Biaflen, da vil en Beretning, stilet til Bestyrelsen, om saadanne Forsøg kunne præmieres, naar den indsendes til medundertegnede Sekretær for DBF. inden 18. Februar d. A.

H. Schroll. C. Bjerregaard,
Fredericia.

Tilskud eller Biavlslærere.

De Foreninger, der i Aar ønske Tilskud fra DBF. eller Biavlsmøder eller et 5 Dages Kursus til Bipestens Bekæmpelse eller et Møde til Oparbejdelse af Biaflen paa et dødt Punkt — afholdt for dens Regning af en af Hovedforeningens Vandrelærere —, anmodes om at indsende Begæring herom — stilet til Bestyrelsen — til medundertegnede Sekretær inden den 18. Februar d. A., saafremt saadan Begæring ikke allerede er indsendt.

I Begæringen bør nævnes, hvor stort et Antal hele Stemmer (Holdere af „T. f. B.“) Foreningen tæller i 1902 og helst tillige, hvor mange den talte i 1901. Ønskes en bestemt Biavlslærer og en bestemt Tid for Møderne, da bør dette anføres. Bestyrelsen vil da saavidt muligt tage Hensyn dertil.

Foreningen er pligtig til under Vandrelærerens Ophold at yde ham almindelig daglig Kost, Mødelokale, Natteologi, naar det behøves, og besøge Kundgørelser i de lokale Blade, naar saadant anses nødvendig.

De Begæringer m. m., som ikke indsendes inden Udløbet af ovennævnte Tidsfrist, kunne ikke fuldtud forventes bevilgede.

H. Schroll. C. Bjerregaard,
Sekretær.

Biavlsskolen i Roskilde.

Ligesom de foregaaende Aar vil DBF. ogsaa i Aar lade afholde Biavlsskole i Roskilde. Skolen ledes af Redaktør N. S. Kristensen med Biavlslærerne C. J. Grønning og Aug. Petersen som Lærere. Skolen varer i 14 Dage (antagelig i Dagene 14.—26. Juli). Dagen for Skolens Begyndelse vil senere blive bekendtgjort.

Formiddagen fra Kl. 9—12 vil blive anvendt til at gennemgaa Erslevs „Fører i Biavl“, Vorbecks „Veiledning i den moderne Biavl“ samt Biens Naturhistorie; desuden vil der blive talt om de vigtigste Planter for Bierne m. m. samt foretaget mikroskopiske Undersøgelser.

Om Eftermiddagen fra Kl. 3—6 vil der blive givet praktisk Undervisning i Bigaardene. Der vil blive foretaget Dronningavl efter forskellige Systemer, Dronningindførelse, nye Bifolk vil blive dannede, ligesom der vil blive foretaget en Del forskellige Forsøg. Der er god Lejlighed til at lære de forskellige Rammemaal at kende, idet der findes Stader baade med 10×12, 12×12, Lavnormal samt den amerikanske Ramme. Bigaardene, der ere til Skolens Raadighed, tæller over 50 Bifolk, som bestaar af danske, italienske og Krainerbier. Den ene af Bigaardene er beliggende 5 Minuters Gang fra Roskilde Jernbanestation.

Om Aftenen vil der blive afholdt Diskussion om Biavl samt givet Eleverne Lejlighed til at øve sig i at holde Foredrag. Ophold kan faas i Roskilde for 1½—2 Kr. pr. Døgn. DBF. giver Eleverne, der ere Medlemmer af Foreningen, fri Undervisning, for Opholdet maa Eleverne selv sørge.

Ansøgning om fri Undervisning paa Skolen bedes stilet til DBF.s Bestyrelse og inden 18. Februar indsendt til Foreningens Sekretær, Bjerregaard, Fredericia.

Alle Oplysninger angaaende Biavlsskolen, Ophold i Roskilde m. m. besvares af Redaktør N. S. Kristensen.

H. Schroll. C. Bjerregaard,
Fredericia.

Fra Kredsene.

Selskabet „De fynske Bivener“ afholdt Søndag den 19. Januar sin aarlige Generalforsamling paa „National“ i Odense. Efterat Formanden havde budt Velkommen, fremlagde han det reviderede Aarsregnskab, som godkendtes. Selskabets Medlemsantal har i det forløbne Aar været 63, og Aarsregnskabet sluttede med en Kassebeholdning af 67 Kr. 79 Øre.

Flere ny Medlemmer optoges i Selskabet, og det blev vedtaget at afholde 4 Sommermøder og mulig til Efteraaret at afholde en Udstilling i Odense.

Til Medlemmer af Bestyrelsen valgtes Smed Gregersen, Nederhølluf, Kanalformand Andersen, Odense. Mejeribestyrer J. Hansen, Aalykkegaard, Lærer Klausen og Partikulier A. Zinglensen, Odense. Til Revisorer valgtes Lærer Lindemann og Væver N. P. Nielsen, Odense.

Til at forhandle Kunsttavler til Sommer valgetes Handelsgartner Johansen, Absalons-gade, Odense. Efterat der var uddelt nogle Smaaskrifter om Biens Røgt og Pleje, og Medlemmerne havde tegnet sig for „T. f. B.“, fremlagde Formanden Regnskabet for Kerteminde-Udstillingen, hvor han havde været Formand for Tomblaudvalget. Formanden udtalte, at dette Regnskab havde været tilsendt Hr. Gartner A. C. Andersen, Nyborg, flere Gange, første Gang i Oktober Maaned, ligesom Hr. Kr. Pedersen, Tved, og Formanden havde været i Nyborg for at faa en Afslutning paa det, uden at dette lykkedes. Formanden meddelte bl. a., at der paa „Den fynske BF.“s Generalforsamling blev vedtaget at vælge 3 Revisorer, 1 fra hver Forening, til at revidere Regnskabet. Formanden var ikke glad over dette ubehagelige Efterspil fra den ellers saa vellykkede Udstilling. Han anbefalede at vælge en Revisor og meddelte, at han havde meddelt A., at hverken han personlig eller „De fynske Bivener“ vilde have Udgifter hermed. Generalforsamlingen vedtog, at Regnskabet var ført rigtigt. Formanden takkede for den Tillid, Medlemmerne havde til ham, men vilde dog tilraade at vælge en Revisor af Selskabets Medlemmer. Valgt blev Hr. Lærer N. C. Carlsen, Odense.

Derefter samledes næsten alle Medlemmerne til en Fællesspisning, hvor den sædvanlige gode Stemning herskede, til man sent paa Aftenen skiltes.

Z.

Et og Andet.

„*Bien*“. For at give nogle af de mange Tusinde Biholdere, der af Hensyn til Udgiften ikke holder „T. f. B.“, Lejlighed til at faa Vejledning i Bidriften har jeg nedsat Prisen paa mit lille Blad, „*Bien*“, til 25 Øre for 12 Hefter i Aaret frit tilsendt, og da jeg af Hensyn til at bekæmpe Bipesten anser det for ubetinget nødvendigt, at vi faar alle Biholdere med i Foreningerne, hvad der kun kan ske ved Sognekredsforeninger, saa skænker jeg indtil 1000 Eksp. af Bladet til Oprettelse af saadanne. A. C. Andersen, Nyborg.

Bornholms BF. afholder Tirsdag d. 4. Marts, Em. Kl. 2, Generalforsamling paa Kanns Hotel i Aakirkeby. Regnskabet fremlægges, Bestillingsmænd vælges og Virksomhedsplan drøftes. Georg Josefsen.

Ekko fra Staderne.

Tandsholm, Als. 3. Januar.

1901 var et rigtig godt Biaar. Jeg fik af mine 5 Folk 520 Pd. Honning, og dog blev hvert Folk i Efteraaret indvintret med fra 28 til 32 Pd. Honning. Jeg har ikke fodret i Efteraaret. Flere Biavlere her paa Egnen har høstet over 100 Pd. pr. Bifolk. I Sommerens varmeste Tid faldt der flere Tavler ned, uagtet vore 10x12" Rammer blive traadede med 4 Traade, men det var kun de ny Tavler, som lige vare udbyggede, der ikke vare i Stand til at bære den store

Vægt, som Bierne straks læssede paa dem. Bierne sværmede ogsaa meget, og ikke faa Sværme fløj bort fra deres Ejer, saa der er flere her paa Egnen, der har faaet Bier ved, at de har fundet en Sværm. En Mand fortalte mig forleden, at der var fløjet 3 Sværme forbi ham, medens han rensede Roer. Hvis vi nu fik et godt Biaar til Sommer, saa vilde der rigtig komme Liv i Sejlene. 300 Pd. af min Honning har jeg sendt til Altona og faaet 60 Pf. pr. Pd., Resten har jeg solgt herhjemme til 70 Pf. H. P. Brandt.

Gavnlige Vink.

Vejret (10. Februar). I de sidst forløbne 4 Uger har det stadigt været Frostvejr; enkelte Nætter har det endog frosset 10 Gr., og i de sidste Dage af Januar faldt der nogen Sne, der endnu dækker Jorden med et jævnt Lag. I nogle særdeles lune Bigaarde har Bierne været en Del ude den 27. Jan., men nogen egentlig Rensningsudflugt fandt der dog ikke Sted. Solen har allerede nu megen Magt; det gælder derfor om at skygge godt for Flyvehullerne, naar Jorden er dækket med Sne, eller Vejret er koldt, for at Solen ikke skal lokke Bierne til at flyve ud, hvorved mange kan gaa tabt, saa Staderne derved blive meget bifattige.

Renselsesudflugt. Naar Jorden er fri for Snedækket, vilde det være særdeles ønskeligt, om Bierne kunde holde en god Renselsesudflugt, thi derved vilde de langt bedre være i Stand til at taale den Vinter, som endnu fremdeles maa ventes. Vi advare dog imod kunstig at fremkalde en saadan Udflugt, f. Eks. ved at aande ind gennem Indgangen eller ved at banke paa Flyvebrættet. Den eneste Maade, hvorpaa vi tilraade at fremlokke Bierne til en saadan Udflugt, er ved at borttage Skyggebrædderne fra Indgangen og rense de sidstnævnte for Smuld og døde Bier ved Hjælp af en i en Vinkel bøjet Hegntraad, uden nogen som helst Uro. Skyggebrættet anbringes paa skraa fra Jorden op imod Stadets Flyvebræt, som vist ved Fig. 6. Hvis Jorden er dækket af et Snelag, bør man paa ingen Maade fremskynde en saadan Udflugt, men derimod søge at hindre den ved Skyggebrædder foran Indgangene (se S. 18.) Ved meget stærkt Solskin i stille Vejr kan det dog ske, at Solstraalene finde Vej ind i et Stade og lokke Bierne ud. Komme de frem i Mængde og begynde at summe i Luften, da lokkes derved ogsaa de andre Familier i Bigaarden frem. Sker dette, da bør man snarest muligt strø Aske, Hakkelse eller Halm foran Staderne; oven paa Asken eller Halmen bør man lægge gamle Sække, Presenninger, Dækkener eller Maatter til Bierne at sidde og rense sig paa. Nejes man med at bringe Halm, er der mange af Bierne, som kommer ned imellem Halmen, og naar Solen ikke skinner paa dem, saa stivner de af Kulde. At hindre en saadan Udflugt paa Sneen ved at lukke Stadet vil næsten altid være den visse Død for Bifamilien. Saa maa dog hellere, naar galt skal være, nogle Hundrede Bier gaa til Grunde, thi deraf der en kraftig Bifamilie ikke.

Sne. Hvis Sneen lægger sig i et tykt Lag omkring og over Staderne, bør man ikke straks tage den bort, da den i stærk Kulde yder Bierne en fortrinlig Beskyttelse uden at hindre Luftens Tilgang. Bliver Vejret derimod mildt efter Snefaldet, da vil Sneen falde alt for tæt sammen omkring Staderne. Dette har to Ulemper, nemlig dels at Bierne faa det saa varmt, at de altfor tidlig begynde at ansætte Yngel, dels at Luften igennem den tæt sammenpakkede Sne ikke faar tilstrækkelig Adgang til Indgangen. I dette Tilfælde bør derfor Sneen fjernes i det mindste foran Indgangen, og hvis Snelaget holder sig i meget lang Tid, bør det tillige fjernes omkring Staderne.

Ro. Iøvrigt gælder det fremdeles hele Vinteren igennem saa vidt mulig at holde alle Forstyrrelser borte fra Bierne (se S. 19).

Brevkasse.

Bestyrelsesmøde i DBF. afholdes i Fredericia Lørdag den 22. ds.

Kundgørelser.

De billigste, bedste og mest akkurate **Biboliger** og **Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredskaber**, **ægte Bivokstavler** findes altid paa Lager. Illustreret Prisliste franco. Tved pr. Svendborg.

Kristian Petersen.

Tilkøbs ønskes følgende Aargange af „Tidsskrift for Biavl“: 1866—67, 75, 81—83, 85 og 88—92 eller ialt 12 Aargange. Jeg giver 1 Kr. pr. komplet Aargang. S. Johansson, 6 Köpmangatan 4 tr., Stockholm.

1,35 pr. Pd. Bivoks,

prima Kvalitet, betales af V. Spies, Kbhvn. Send Prøve, og opgiv Partiets Størrelse.

200 Pd. fin, hvid Honning er tilsalg hos P. Nielsen, Broskov, Tapernøje St.

Hvid Honning (ca. 200 Pd.) faas a 38 Øre pr. Pd. for hele Partiet. J. Fausing, Kværndrup St.

Kunsttavler af ægte Bivoks leveres til billigste Pris. Voks modtages til Forarbejdning af Kunsttavler og bedes saavidt mulig tilsendt inden 15. April. Større Partier leveres i Løbet af faa Dage, mindre Partier pr. omgaende. Ved heldig Indkøb af fortrinligt Bivoks kan jeg tilbyde ekstra gode Tavler.

Biboliger, nøjagtige og solide, samt spidse Hjørneklodser sælges billigt.

Driftebrohus pr. Køge, i Februar 1902.

J. Olsen.

Foreningsmeddelelser.

Aalborg Amts BF. afholder Møde Lørdag den 8. Marts, Fmd. Kl. 11, i Aalborg Haandværkerforenings Lokale, Indgang fra Stranden.

Dagsorden:

Forhandling om nye Love samt om Foreningens Virksomhed for Sommeren 1902 i Henhold til Aalborg Amts BF.s Love af 1. Januar 1896 samt Tillæg til Loven af 1. Januar 1900.

Vokstavle-Fabrikanter, som ønsker at levere ægte Vokstavler til Aalborg Amts BF., bedes inden 1. Marts sende Prøve med Pris pr. Pund, samt hvilken Pris de vil have for at forarbejde Medlemmernes Voks til Kunsttavler, adr. til Undertegnede. Det bemærkes, at Kunsttavlerne skal leveres under Garanti for, at de ere fabrikerede af ægte Bivoks, og forsendes fragtfrit til Kredsformændene i Aalborg Amts BF. inden 1. Maj d. A. Stadefabrikanter anmodes om at indsende deres Pris pr. Stade (frit leveret i Aalborg) inden 1. Marts.

De Kredsmedlemmer, der ønsker at faa deres Kunsttavler gennem Foreningen, bedes indsende Bestilling igennem Kredsformændene.

Aalborg, den 4. Februar 1902.

J. C. Bech, Kasserer,
Peder Barkesgade 32.

Formændene for Kredsene i Aalborg Amts BF. bedes nu indkalde til deres Møde og lade vælge Formænd, der tillige kan være Delegerede, samt en Kredsdommer og Suppleant, der skal være Amtsdommerne behjælpelige ved Bedømmelsen af Bier i Bi-gaardene i hans Kreds, og ligeledes at bestemme, hvem af de hjemlige Biavlslærere der ønskes, og hvor og hos hvem Mødet skal afholdes i Sommer, samt paa hvilken Tid af Aaret, de ønsker Mødet afholdt. Formændene bedes samtidig opkræve Medlemsbidrag, da det efter Loven skal være indbetalt inden 1. Marts d. A. Ovenstaaende Valg og Bestemmelser bedes meddelt mig senest 1. Marts.

Aalborg, den 4. Februar 1902.

J. C. Bech, Kasserer,
Peder Barkesgade 32.

Indhold af dette Numer:

Amts- eller Herredsforeninger.....	21
Afspærringsgitter	24
Brevkasse.....	36
Drosselhonning	22
„De fynske Bivenner“	34
En Bisværn i en Svane-krop	30
En dyr Bisværn	32
Et og Andet.....	34
Foraarsfodring	25
Foreningsmeddelelser	36
Gavnlig Vink.	36
Kundgørelser	36
Om Bipest.....	27
Plan	33
Trækforholdene	28
Udstillingen i Kerteminde.....	31
Æresmedlem af DBF.....	33

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder, d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitlinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Det billigste Blad.

Der er flere Gange, saavel paa Centralmødet som paa andre Møder, blevet fremsat den Paastand, at „T. f. B.“ var for dyrt et Blad for Begynderen, Smaakaarsmanden og i det hele taget for alle dem, der kun havde nogle faa Bistader; derfor var disse ikke til at formaa til at ofre saa stor en Kapital (2 Kr.), som det kostede at holde „T. f. B.“ og tillige være Medlem af den lokale Kreds, nej, kunde man anbefale dem et Blad, der var billigt, saa var det nok muligt at faa dem med, men til saa stor en Udgift gik Smaakaarsmanden og den lille Biavler ikke med.

At der er megen Sandhed i denne Paastand, synes der at være gode Beviser for, thi i en meget lang Række af Aar har der til Stadighed været ca. 2000 Biavlere fordelt i over en Sned Foreninger, som ikke har holdt „T. f. B.“, men kun været Kredsmedlemmer. Vi kan kun tænke os to Grunde til, at de ikke er blevet Medlemmer af DBF., nemlig: enten, at de vil spare det Beløb, det koster at holde „T. f. B.“, eller at de lederde Mænd i disse Kredse vel har søgt at skaffe saa mange Kredsmedlemmer som muligt, men at de ikke har anbefalet

„T. f. B.“, fordi det ikke har været dem klart, hvor lidt Bladet koster, og hvilken Fordel der opnaas, saavel for Biavlerne som for Kredsen, naar alle dens Medlemmer er Holdere af det.

Vi er sikke paa, at det har en meget stor Betydning, saavel for Bifolkenes Pasning og det deraf følgende Honningudbytte som for Foreningslivets Trivsel, om alle Kredsmedlemmerne ogsaa var Holdere af DBF.s Medlemsblad „T. f. B.“ Hvilken stor Fordel er det ikke for Begynderen 2 Gange om Maaneden i Sommerhalvaaret at modtage et Blad, som peger paa, hvilke Arbejder der ligger for, og giver ham Vejledning i at udføre disse Arbejder; hvor vækkende er det ikke for den ældre Biavler at kunne følge de Bevægelser, som rører sig hos Ind- og Udlandets dygtigste Biavlere. Dertil kommer den Fordel, Medlemsbladet yder som Bindemiddel, saavel mellem DBF. og Kredsene som mellem Kredsene og disses Medlemmer.

At „T. f. B.“, da det i 1886 kostede 2 Kr., var et dyrt Blad, skal vi villig indrømme, men at det for Tiden er et dyrt Blad, er en Paastand, som vi paa det bestemtteste maa afvise. Allerede i Slutningen af 80'erne blev Betalingen for Bladet nedsat til 1 Kr. 50 Øre, naar det bestilles gennem en anerkendt Kreds. Paa Centralmødet i Svendborg i 1899

blev det vedtaget, at Kredserne kan faa en hæftet, ældre Aargang af Bladet gratis for hver Tidsskriftsholder, der findes i Kredsen. Desuden kan enhver ny Holder igennem sin Kreds eller ved direkte Henvendelse til Redaktøren, faa DBF.s Smaaskrifter: „Voksmøl“, „Ledetraad i Biavl“ og „Bipest“ gratis. Hver for sig er disse Smaaskrifter gode, men særlig er „Ledetraad i Biavl“ en særdeles god Vejledning i Biavl; mange Begyndere har udtalt, at det er deres bedste Bibog. I de 2 sidst forløbne Aar har DBF. tilbagebetalt til Kredserne et Tilskud paa 60 Øre for hver Tidsskriftsholder, de havde inden DBF.s Bestyrelsesmøde. I Aar er dette Tilskud forhøjet til 1 Kr. for hver Tidsskriftsholder, Kredserne har inden 1. Maj.

At blive Medlem af DBF. sker ved at bestille „T. f. B.“ igennem den lokale Kreds og samtidig dermed at indbetale 1 Kr. 50 Øre. Lad os engang regne efter, hvad DBF. giver for det Beløb:

1 hæftet, ældre Aargang af „T. f. B.“, antagelig Værdi.....	1,00
Smaaskrifterne:	
Ledetraad i Biavl.....	0,50
Voksmøl.....	0,25
Bipest.....	0,25
Ialt Kr.	2,00

samt et Eksemplar af „Tidsskrift for Biavl“ 1902. Er Tidsskriftet bestilt hos Redaktøren inden 1. Maj d. A., saa faar Kredsen et Tilskud af 1 Kr. Men naar DBF. for et Beløb af 1 Kr. 50 Øre giver Kredsen et Tilskud af 1 Kr., og vedkommende Medlem faar Bøger for 2 Kr. samt et Eksemplar af „T. f. B.“ 1902, saa tror vi at have Ret til at sige, at „T. f. B.“ er Danmarks billigste Blad.

Vi antage, at de ledende Mænd rundt om i Kredserne vil faa Øjet op for Medlemsbladets store Betydning, og vi haabe, at man rundt om i Landet vil lægge sig i Selen for at faa „T. f. B.“, Danmarks billigste Blad, ind i ethvert Hjem, hvor der holdes Bier.

Overvintring under Sne.

Af G. M. Doolittle.

„God Aften, Mr. Doolittle. Det er blevet mig fortalt, at Bier overvintrer godt under Sne, og da vi har en usædvanlig Mængde af den i denne Tid, tænkte jeg,

jeg vilde se lidt indenfor for at høre, hvad De mener om den Sag“.

„Ja, vi har faaet en Mængde Sne, Mr. Brown, — jeg tror godt og vel en Fod paa det jævne, skønt Vinden har fejlet den sammen, saa det er vanskeligt at sige bestemt, hvor dyb den er. Men hvorledes kunde De finde Vejen?“

„Finde den! I det hele taget havde jeg et svært Arbejde med at komme hertil. De erindrer vel den Plads øppe ved Hemlock Hill? Nuvel, Sneen er tilfulde 6 Fod dyb der, og jeg hørte, at Postvognen ikke vilde afgaa i Morgen, undtagen det stilnede af. Den egentlige Grund til, at jeg kom her over for at tale med Dem, er imidlertid den, at Sneen lægger sig i Driver over en Del af mine Stader i den vestlige Side af Bigaarden“.

„Det Spørgsmaal har jævnlig været fremsat i vore B'blade, om det var det heldigste at tillade, at Bistaderne fæg til med Sne om Vinteren, og nogle har talt om at stille en særlig Vindskærm op til at bevirke, at Bierne maatte blive føget helt til“.

„Og hvad var Svaret paa disse Spørgsmaal?“

„Svaret har almindelig været: „Jo mere Sne over Staderne, des bedre“, men jeg kan ikke tilræde det“.

„Hvorfor?“

„Fordi min Erfaring har været, at hvor Staderne er dækket med Sne, overvintrer Bierne, der bebor dem, ikke godt. I Virkeligheden tror jeg, at Bierne er daarligere stillet, hvor Staderne er saaledes dækkede, end de er, hvor der ingen Sne er omkring nogen Del af dem hele Vinteren. Men hvor Sneen kan komme til at naa omtrent til den øverste Del af Yngelrummet og ikke højere, kan den muligvis være en lille Hjælp, men ogsaa da vilde jeg omtrent lige saa gerne overvinde med ingen Sne omkring dem“.

„Denne Tale kommer mig noget uventet. Kan De meddele mig nogle af Deres Erfaringer, saa jeg selv kan dømme lidt om Sagen?“

„Jeg er altid villig til at fortælle om enhver Ting, jeg ved, der kan være til Hjælp for andre. I de første Vintre, jeg holdt Bier, overvintrede jeg alle dem, jeg havde, i Kælderen, lige som den Mand gjorde, af hvem jeg købte mine to første Familier. Da der kun var en lille Kælder under Huset, hvori jeg boede, og Pladsen i denne tildels var optaget af Grøntsager og andre i Husholdningen nødvendige Ting, blev den snart overfyldt derved, at Bifolkens Antal forøge-

des. Saa en Vinter var Overvintringen mindre god, og jeg besluttede mig da til at overvintre alle de Familier, der ikke var god Plads til i Kælderen, paa Sommerpladsen. Paa den Tid traf jeg paa en Biven, der fejede Sne op omkring Staderne, efterhaanden som den faldt, og den Idé syntes jeg godt om“.

„Hvad? Gaa til Besværigheden med at feje Sne op omkring Staderne?“

„Ja, det var kun god Legemsbevægelse, forstaar De, i det mindste forklarede han det for mig paa den Maade, og denne Bevægelse, selv om den blev kaldt Arbejde, var meget billigere, end det vilde være at bygge en Kælder for Bierne. Og saa gav jeg mig til, efterhaanden som Sneen faldt, at feje den op omkring Staderne, og ved den 10. December havde jeg dem alle dækkede, saa de var ude af Syne. Og lad mig sige Dem, at de hvide Snepyramider, spredt over hele Bigaarden, havde et saa malerisk Udseende, at det saa ganske fortryllende ud“.

„Ja, det kan jeg tænke mig. Men blev de staaende saadan hele Vinteren?“

„Nej. I Løbet af en Maaned fik vi Tøvejr, og da jeg gik ud for at se til Staderne, fandt jeg, at Biernes Varme indvendig fra havde tøet saa meget af Sneen bort, at en Kat eller lille Hund kunde gaa helt rundt imellem Sneen. Dette behagede mig, og jeg sagde til mig selv: „Dette er den rigtige Maade at overvintre Bier“. Ved en Undersøgelse fandt jeg imidlertid, at Bierne var meget urolige, og naar jeg løftede et Hjørne af Tæppet, var de rede til at flyve ud og omkomme paa Sneen i Stedet for at være rolige, som alle gode Bier skulde være, naar det ikke er varmt nok for dem at flyve“.

„Hvorledes gik det derefter?“

„Resten af Vinteren havde vi meget lidt Sne, og da Foraaret var godt begyndt, fandt jeg, at jeg kun havde 29 svage Familier tilbage af de 50, som jeg lod staa ude om Efteraaret“.

„Det var et stort Tab“.

„Ja. Men jeg tænkte, at havde Sneen forblevet der hele Vinteren, vilde Tabet ikke have indtruffet, saa jeg længtes efter, at den næste Vinter vilde komme, for at jeg kunde forsøge det om igen. Den næste Vinter afgjorde Sagen, for denne Gang havde vi Sne nok til at holde Staderne dækkede fra December til April. Men i Februar indtraf der en varm Dag, og jeg skovlede Sneen bort fra en Del af de Stader, hvorover Driverne var mindst

dybe, og jeg fandt, at Bierne i disse Familier var saa overfyldte med Ekskrementer, at mange af dem var ude af Stand til at flyve, medens Staderne lugtede slemt indvendig paa Grund af, at de var blevet tilsølet af Bier, der ikke havde kunnet holde deres Urenlighed tilbage længere. Der var ogsaa ansat saa meget Yngel, som der sædvanlig findes i den sidste Del af April, og Familiernes Livskraft syntes næsten opbrugt, medens det meste af Vinterforraadene var fortæret. Da Biernes Arbejdstid kom, fandt jeg, at den største Part af Familierne var døde, og at jeg kun havde nogle faa svage tilbage. Tavlerne lugtede slemt raadt af de udtømte Ekskrementer, og de var næsten tomte for Honning, saa mit Tab var omtrent saa stort, som det kunde blive, idet jeg knap havde andet tilbage end de tomme Biboliger“.

„Forsøger De det igen?“

„Nej, ikke ved at feje Sneen op over dem, men jeg har mange Gange haft Stader, der har føjet til, naar vi har haft dyb Sne, og næsten altid, hvor en Familie har været begravet under Sneen fra 6 Uger til 2 Maaneder, har der sket mere eller mindre Skade. Et Aar fik jeg en Del Stader begravet under 10 Fod Sne derved, at Vinden førte Sneen fra en særlig Side over og rundt om en Høj, og i denne Bunke Sne blev flere af Staderne helt borte for mig. Af disse Familier var ikke én levende den paafølgende 1. Maj“.

„Dette ser uægtelig ikke videre lovende ud efter Deres Erfaring. Hvad mener De ellers var Aarsagen til disse Tab?“

„Vanskeligheden synes at være den, at saasart som Staderne blive dækkede af Sne, saa udelukkes den friske Luft til en vis Grad, hvilket i Forbindelse med Jordvarmen og den Varme, Bierne udvikler, og som Sneen hindrer i at undslippe, gør Tilstanden saa usædvanlig, at Bierne bliver urolige, opløser deres Klynge og begynder at yngle. Derved bliver der forbrugt en utilbørlig Mængde Forraad, og Bierne dør af Bugløb og Overanstængelse, førend en tilstrækkelig Mængde Yngel naar at fremkomme af Cellerne til at afløse de gamle Bier, der dør for tidlig bort under disse Forhold. Og unge Bier, der udklækkes, naar Tilstanden er saaledes, synes ikke at have den Styrke og Livskraft som de, der fremkommer af Cellerne i September og Oktober“.

„Saa vil De altsaa ikke tilraade at lade Bierne forblive under Sneen, naar de fyger til om Vinteren?“

„Nej, ikke før jeg ved, hvad Resultat det vil føre til paa min Egn. Grunden til, at jeg siger dette, er, at nogle paastaar, at de er heldige med at overvintré paa denne Maade, og jeg er skyldig at tro dem. For at blive overbevist om, hvad Resultat det vil føre til, uden at udsætte sig for noget stort Tab, vil jeg tilraade at prøve med 2—3 Familier en Vinter eller to. Hvis de overvintrer godt, kan De sikkert forsøge med flere, og naar De først er sikker i Deres Sag, kan De vove det hele Staaental. Dette er den eneste sikre Maade, hvorpaa vi kan vove os ind paa Ting, som vi ikke er kendt med.“

Ved Overvintring under Sne har vi gjort lignende Erfaring som Doolittle. I Vinteren 1886—87 faldt der megen Sne, og der lagde sig imellem 4—5 Alen Sne i vor lune Bihave, saa alle Staderne vare helt tildækkede; da det efter længere Tids Forløb blev Tøvejr, blev Sneen fjernet, og nogle af Staderne blev flyttet bort fra Pladsen, men næsten alle Bifolkene led af Bugløb, og de fleste af dem blev ikke folkestærke før langt hen ad Sommeren. Red.

Kalk.

Af J. B. Schmidt, Kronborg.

Man har i de senere Aar set mange forskellige Ting anbefalet som gode Desinfektionsmidler til Brug i Bistaderne, Midler, om hvis Brugbarhed som „desinficerende“ der kan herske berettiget Tvivl, men ogsaa Midler, som ikke have været uden Betydning. Men ét Middel har jeg aldrig set anbefalet, skønt dets Brugbarhed som beskyttende og desinficerende Middel længe har været anerkendt den ganske Verden over, nemlig Kalken.

Hvorfor er det ikke almindelig i Brug blandt Biavlerne, dette simple og billige Middel; maaske, fordi det er saa billig. Det er jo ofte Tilfældet, at Midlet ligger lige for Haanden, og dog søger Folk langvejs borte efter de ringere, men dyre Midler, som mangen Gang viser sig at være værdiløse. Man har gaaet „over Aaen for at hente Vand“. Hensigten

med denne Artikel er at gøre Folk opmærksomme paa, hvilket udmærket desinficerende Middel vi ejer i Kalken. Kalken ejer ganske vist ikke Evnen til at kunne dræbe Bakterierne, men alligevel, naar Kalken anvendes paa rette Maade, har den sin store Betydning.

Men hvorledes skal man da anvende Kalken? Og Svaret bliver da i Korthed dette: Anvend aldrig Kalken. undtagen paa Genstande, som forinden have faaet en grundig Afvaskning med Sæbelud, eller ogsaa ere blevne rensede i et grundigt Dampbad. Har man i Foraarets sine Bier mistænkte for at lide af Bipest, da desinficerer man Staderne saa tidlig som muligt paa følgende Maade:

Man maa da have et nyt Bihus eller ogsaa et gammelt, brugt, men vel rensed Hus til sin Raadighed — har man flere saadanne overtallige Huse, desbedre; man kan jo da hurtigere komme til Ende med Desinfektionen —. Huset maa, hvis det er gammelt og brugt, have været underkastet en grundig Rengøring ved Hjælp af Dampbad eller Sæbevaskning — eller begge Dele. Naar Huset er nogenlunde tørt, efter at have været udsat for Solens og Vindens Paavirkning, overkalkes det indvendig „allevegne“ med en ikke for tynd Kalkvælling, og man giver 2 a 3 Overgange, hver Gang med lidt tykkere Masse. Man lader Huset staa aabent, udsat for Solens og Luftens Indflydelse, for, naar det er forsvarlig tørt, at gøre det i Stand med ren og ny Pakning i Siderne m. m., saa det er parat til at tages i Brug, naar en Dag under mildt Solskin Bierne kan taale at blive overflyttede.

Et saadant rensed Hus — et nyt Hus bør selvfølgelig ikke underkastes en saadan Vaskning, men blot kalkes — vil, naar det er forsvarlig kalket, være fuldstændig tættest i alle Fuger, og alle Træfladerne inde i Huset ville være dækkede af et tykt Kalklag. I et saadant Hus, hvor enhver Ridse og Fure er dækket med Kalk, vil der ikke være noget godt Arnested hverken for Møl eller Bakterier, men Bifamilien befinder sig fortrinlig i et saadant rensed og kalket Hjem. Ogsaa vi Mennesker vilde befinde os bedre, hvis vi i vore Hjem havde hvide, kalkede Vægge istedetfor malede eller tapetserede Vægge.

Man tager saa det rene, desinficerede Hus, stiller det op ved Siden af det Hus, hvorfra Bierne skal overflyttes. Overflytningen skal foretages midt paa Dagen i stille Vejr med stærk Solskinsvarme,

Tavlebygningen tages hurtig. Tavle for Tavle med Bierne paa, og hænges over i det rensede Hus. Under Overflytningen lægges Mærke til Tavlernes Udseende; Tavler, som lide meget af „død Yngel“, Skimmelsvampe eller Møl o. l. kasseres, efter at man har rystet Bierne af i det gamle Hus; man maa ikke ryste Bierne af Tavler, som ere ubrugbare, i det ny Hus, thi saa forurener man det let med Møl, Bakterier o. l., og det er jo netop det, der skulde undgaas saa meget som muligt.

Efter at Bierne og Bygningen er overflyttet, dækkes og tilpakkedes Bierne i deres ny Bolig. Den gamle Bolig sættes tilside, og det ny Hus med Bierne i sættes paa den gamle, vante Plads. Det gamle Hus, hvori der maaske er nogle Bier, lader man staa fuldstændig oplukket; Bierne ville da snart forlade det og flyve hen paa den vante Plads.

Har man flere ny eller rensede Huseparate, fortsætter man med Overflytningen, i modsat Tilfælde giver man sig i Færd med det tømte Hus; man underkaster det en grundig Vaskning og Kalkning, for, naar det er gjort og Huset forsvarlig tørt, da at overflytte Bierne fra et andet Hus, som derpaa rengøres og kalkes, og saaledes vedbliver man, indtil man har alle sine Bifolk overflyttede i rene og kalkede Hjem.

Samtidig med at vi takker Forfatteren af ovenstaaende Artikel, fordi han herved har slaaet til Lyd for Brugen af dette billige Desinficeringsmiddel, vil vi dog tilføje, at Kalkning af ældre Biboliger allerede for en Snes Aar siden blev stærkt anbefalet af E. Ericsson, Røfors, Arboga, og vi har ogsaa ofte, saavel paa Biavlsmøder som paa Biavlsskolen, omtalt Kalkning som et godt og billigt Mittel til Rensning og Tætning af ældre Biboliger. Red.

Biavlslærernes Bekæmpelse.

Af Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.

Foranlediget ved Hr. J. B. Schmidts nærgaaende Omtale af de faste Biavlslærere Side 8 i „T. f. B.“ udbeder jeg mig Plads for følgende Bemærkninger, da jeg ikke anerkender Hr. S.s Kompetence til at fradømme os baade Hæderlighed og Evne til at røgte Gerningen

som Biavlslærer, noget, han vist næppe har Forstand paa at dømme om.

Hr. S. skriver, at Sygdommen jo stadig vender tilbage til de Stæder, der er bleve behandlede af „Bidoktorerne“. Tør jeg spørge: efter hvor lang Tids Forløb? At de Stæder lige saa vel kan smittes igen ad alle de Veje — Overførelse ved Biavleren, Birøgteren, inficerede Redskaber, Tavler, Røveri, maaske flyvende Droner osv. —, som da de blev smittede første Gang, kan vel ikke bestrides. Men at det skulde ske, fordi det netop var DBF.s Vandrelærer og ikke en eller anden tilfældig Bimester, der behandlede Stedet, eller maaske en Begynder, der her øvede sine Kunster, eller et andet „nogenlunde begavet Menneske“, det er dog virkelig Nonsens at paastaa. Nej, Sygdommen vender netop ikke stadig tilbage straks som Følge af mindre omhyggelig Behandling fra vor Side; det kan jeg for mit Vedkommende fremlægge Bevis for, og antagelig kan Hr. Grønning det samme for sit. Jeg oplæste paa Centralmødet i September i Fjor et Brev fra en Mand, hvis Bier jeg havde „kureret“, og der var gaaet 11 Maaneder fra Kuren, indtil han skrev Brevet. Men hvis hans Bier nu i Aar atter skulle blive syge — han har Pesten i sit Nabolag —, skal jeg saa være skyldig deri, naar det er to Aar siden, jeg var der. I saa Fald er der nok ingen Grænser for, hvad man kan blive ansvarlig for.

Et andet Brev, som jeg oplæste samtidig, fra en anden Biavler, skrevet 3½ Maaned efter, at jeg behandlede hans Bier, lød paa: „Fuldstændig sunde, 120 Pund Honning af de 2 Familier, hvortil jeg reducerede de 5 syge, han havde, samt tilstrækkeligt Forraad og Bier for Vinteren!“ Er det tilstrækkelig lang Tid til, at jeg kan sige, at hans Bier blev „kureret“ af mig?

Betegnelsen „Bidoktor“ vil jeg skænke Hr. S. Han har maaske mere Brug for en Titel end jeg, og det vil lyde kønt, naar vi danske Biavlere, ligesom Amerikanerne har deres Dr. Miller, Tyskerne deres Dr. Dzierzon osv., kan sige, at vi har vor „Dr. Schmidt“, Storkritiker over alle danske Biavlslærere, Opfinder af Foredrag om Havebrug ved Biavlsmøderne, og til hvis mest synlige Fortjenester af Biavlens Udbredelse det hører, at Medlemsantallet i hans Amtsförening er gaaet ned fra godt et Par Hundrede for 6—7 Aar siden til et Par Snese nu. I Sandhed, storartet!

„En Vandrelærer skal lære Biavlerne at behandle deres egne syge Bier saaledes, at Behandlingen fører til Helbredelse — —“. Javel, det er ogsaa min Mening, og det har jeg prøvet paa ved de Kursus, jeg har afholdt sidste Sommer, og hvor godt et Hundrede Biavlere fik alt det at vide, som jeg kunde meddele dem desangaaende. Derfor foreslog jeg i en Skrivelse til Bestyrelsen i Begyndelsen af forrige Aar at indføre disse korte Kursus, dels paa 1 Dag, dels paa 5 Dage, hvor Biavlslæreren skulde vise hele Behandlingen ved i de 4 Dage at sætte Bierne paa Ledere hos forskellige Biavlere i forskellige Egne af vedkommende Forenings Omraade, og den 5. Dag paa et Møde for dem alle paa det første Sted, Behandling blev foretaget, at sætte Bierne paa hele Kunsttavler, og samtidig forklare alt nødvendigt. Hvis dette ikke er at undervise Biavlerne, saa at de selv en anden Gang kunne klare sig, ja, saa forstaar jeg ikke, hvad Meningen er. De 1-Dags Kursus blev af mig benyttet til at foretage, hvad der kunde foretages den første Dag, man begynder paa Kuren, samt i et Foredrag søge at klargøre for Tilhørerne, hvor farlig Pesten er, hvor forsigtig man bør være, og hvorledes man kan fri sig for den, samt hvad andet der laa for. Er det mon godt nok, Hr. S?

Med samme Maal for Øje foreslog jeg at omredigere Bipestskriftet (Nr. 12), saa at kun selve Kurmetoden omtaltes kort, klart og tydeligt; dette er sket. Jeg har foreslaaet at udsende et Skema over Pestens Udbredelse. Dette skete ogsaa, men — Biavlerne glemte nok at svare. Det kan jeg dog ikke gøre for. Jeg foreslog paa sidste Centralmøde, at vi skulde nedsætte et Udvalg til at udarbejde en Pestlov, uden hvilken vi — selv med Hr. S.s fremtidige store Arbejde in mente — ikke faar Bugt med Pesten. Disse Eksempler viser, at jeg dog har prøvet paa at gøre noget imod Pesten, har prøvet paa at fortjene den store Løn, DBF. kan give, en Løn, der for 1901 endog naaede op til 1 Kr. 25 Øre for hver Dag, jeg anvendte i Foreningens Tjeneste, efter at Rejseudgifterne var trukne fra det Beløb, jeg modtog. Som Forholdene er nu, maa Biavlslærerne nok helst ønske sig fri for at holde Møder. Jeg har naaet at faa 10 Kr. for et Møde paa Sjælland, givet 9 Kr. 70 Øre ud til Rejsepenge, rejst hjemmefra Kl. 2¹/₂ om Morgenen og vendt tilbage Kl. 5¹/₂ næste Dags

Eftermiddag uden at have gjort noget Ophold undervejs. En anden Gang faaet 10 Kr. og givet 9 Kr. 20 Øre ud til Rejsen, brugt samme Tid. Er 30 (eller 80) Øre for 2 Dages Tjeneste borte fra Hjemmet en anstændig Betaling at byde en af de faste Biavlslærere, naar man f. Eks. har tilbudt og betalt en ikke fast ansat do. over 4 Kr. pr. Dag og fri Rejse efter Regning? Det lyder saa stort, at jeg for det 5 Dages Kursus i Aalborg Amt fik 40 Kr. Jeg kan ikke gøre Turen herfra ringere end 8 hele Døgn, naar jeg skal være der i 5 Dage, og Rejsen koster mindst 20 Kr. Det bliver saa højt regnet 2¹/₂ Kr. pr. Dag til min egen Lomme. Men saa meget kan jeg ogsaa tjene hjemme i den Tid uden at skulle trække i det gode Tøj og lade Hjem og Forretning passe sig selv. Saa det forekommer mig, at Hr. S. ikke behøver at faa ondt af den store Løn.

Naar han skriver, at vi undertiden forbliver 4—5 Dage paa hvert Sted, forinden vi mener at kunne være færdige, saa skal det vel forstaas, som om vi bliver længere end nødvendigt. Dette maa jeg bestemt tilbagevise. Det vilde jo være uhæderligt at tilvende sig Foreningens Penge ved at drive den af paa den Maade, og jeg for mit Vedkommende vil ikke taale, at man i Foreningens Blad vil hæfte en saadan Insinuation paa mig, lige saa lidt som noget Møde, jeg skulde have afholdt, er faldet bort, fordi jeg ikke kom til rette Tid. Det forekommer mig, at det var værdigere for Hr. S.s Vedkommende, naar vi Biavlslærere nu i hans Øjne er saadanne fæle Mennesker, der duer til ingen Verdens Ting, at han paa Centralmødet kom frem med sine Anker eller foreslog Ophævelse af Biavlslærerinstitutionen, saa var han fri for at bryde sit Hoved med denne Mistænkeliggørelse af vor Færd, som hans Artikel gør Indtryk af. Er vi saa skadelige, som han synes at mene, hvorfor saa beholde os? Kun vil jeg bede ham huske paa én Ting, nemlig, at i Halvfemsernes første Halvdel, da Foreningen brugte Biavlslærerne i høj Grad til at sprede Kendskab til den og til Biavl, da var Medlems-tallet stadig stigende og næsten dobbelt saa højt (i alt Fald et enkelt Aar) som nu, da det snarest er dalende. Dette er en Kendsgerning, som selv Hr. S. vel næppe vil prøve paa at benægte. Nu skal det være Birøgtene og deslige, og jo mere én Mand paa én Egn skal „røgte“ Bierne, desmere vil det gaa ned ad med DBF.s Medlemsantal og med

Biavlernes Kendskab til Biavl, men — muligvis opad med Pestens Udbredelse.

Jeg kender Eksempler paa, at en Bimester har behandlet nogle Folk for Pesten; har sat de atbørstede, syge Yngeltavler paa Jorden i Nærheden af Staderne, til han blev helt færdig, er gaaet ind, har glemt Tavlerne, og da saa Ejeren næste Formiddag vilde til at smelte Tavlerne om — eller brænde dem — kunde han hente dem derude i Haven, tæt besatte af Bier, vel baade af hans egne og Naboernes; hvad Følgen blev, er let at regne ud.

En anden, der var Kredsformand og altsaa sagtens var en af de „nogenlunde begavede Mennesker“, som Hr. S. skriver om, bar selv de smittede Tavler ind fra Staderne, stillede dem i det Kammer, hvor Kredsens Kunsttavler opbevaredes, og saa efterhaanden tog han uden at vaske sig paa disse Kunsttavler og delte ud til de Medlemmer, der havde bestilt saadanne. Han havde aabenbart ingen Forstaaelse af, at han kunde overføre Smitten ad denne Vej.

Jeg kunde nævne flere saadanne Eksempler, men skal for Pladsens Skyld indskrænke mig hertil. Dog vil jeg bemærke, at saavel i Tyskland som i Amerika, hvor man har beskæftiget sig særdeles meget med at finde en Løsning af Spørgsmaalet „Bipest“, er man mere og mere kommen ind paa, at det at kurere den — eller bekæmpe den, om man vil — netop ikke er eller kan blive en Hvermandssag, fordi der kræves Forudsætninger dertil, som ikke haves af „ethvert nogenlunde begavet Menneske“, og jeg tør paastaa, at vi slipper ikke af med Pesten, før vi faar tvungen Anmeldelsespligt og lovlig Ret til at skride ind mod den overalt, hvor den findes. Thi der vil stedse blive nogle, der hverken indlader sig paa at prøve en Kur eller lader sig friste til blot at ødelægge den smittede Bygning i Stader, der er døde af Pesten; dette ser man jo overalt, hvor man kommer.

Personligt er det mig ligegyldigt, om Danmarks Biavlere vil bruge min Hjælp eller ej, da jeg ikke har paatrængt mig Foreningen som Biavlslærer, og jeg under gerne andre en Gærning at gøre; men jeg tror virkelig uden at prale, at jeg kan udføre dette og de fleste andre Biavlsarbejder lige saa godt som nogen af de Dygtigheder, Hr. S. raader over.

Snit Ørerne af!

Af Pastor A. Jørgensen, Laven Stationsby.

Ja, saadan gjorde jeg for en Del Aar siden for at værgе mine Bifolk mod Voksmøllene, og nu har jeg prøvet dette saa længe, at jeg med al god Samvittighed kan anbefale det samme til Biavlens Venner. Dog bør De, forinden De griber Kniven til denne Bedrift, høre min nærmere Forklaring, at der ikke skal ske en kedelig Fejltagelse. Jeg mener nemlig ikke, at Deres egne Øren skal skæres af, thi dette vilde være et Tab for Biavlens Venner, eftersom der i Forvejen er altfor mange Biavlere, der lever fort paa det gamle, som om de hverken havde Øjne eller Øren til at tilegne sig Fremskridt i Biavlens. Jeg mener heller ikke Biernes Øren, som jeg aldrig har kunnet finde, men jeg mener Rammørerne paa de Rammer, som skal anvendes i Bifolkenes Yngelrum.

Jeg var kommen til at indse det store Tab af Bifolk og Kræfter, som forarsagedes ved Voksmøllenes Angreb, og som desuden medførte megen Ulejlighed for Biavlere. Og skønt jeg i mange Tilfælde kunde indse, at Biavlere selv var Skyld i den store Elendighed ved Mangel paa Renlighed i Yngelrummet, for stor Tavlebygning, skæve Rammer, for ringe Afstand mellem Tavlen Bundliste og Stadets Bund, Mangel paa fuldstændig Bivej over Tavlebærene, Mangel paa Tavlernes gentagne Afsvoivning og lign., saa har jeg dog ogsaa fundet Biavlere, og det dygtige Biavlere, som have ført aarelange ihærdige Kampe mod Voksmøllene uden fuld Sejr. Altsaa: Kampen er staaende, Tabene vedvarer fremdeles, og den indvundne Honninghøst var ikke det fulde Udbytte af Bifolkets og Biavlens forenede Anstregelser, thi der var af Udbyttet forlods udbetalt Kreditforeningsrenter til Voksmøllene paa den mest uforskammede Maade lige fra Foraaret af. Voksmøllene har første Prioritet; derefter kan saa Biavlere se, om der bliver noget tilovers til ham selv. Dersom første Prioritets Fordringer ikke kan tilfredsstilles, saa har vi Bifolkets Fallit. Men dette er virkelig et uværdigt Forhold for en solid Nutids-Biavl.

Jeg tillader mig derfor at henlede ærede Biavlere Opmærksomhed paa et Punkt, som har Betydning i denne Sag,

nemlig Rammøerne σ : Bærelistens Forlængelse udenfor Sidelisterne. Disse Rammøerer medfører flere Ulemper, som kan bortfalde tillige med dem: Zinklister med Bigange, som ikke let kan holdes rene og regelmæssige, men enten ved Uregelmæssighed i Anbringelsen, ved Klæbvoks eller efterladte Pinde yder Voksmøllene et ypperligt og uangribeligt Skjulested. Ogsaa for Enden af Rammøerne fremstaar der saadanne Skjulesteder, saa Ulæmpen afhjælpes ikke helt ved at anbringe Zinklisterne under Rammøerne, saaledes at Bivejen afskaffes. Allerede Tilstedeværelsen af en giftproducerende Zinkliste i Yngelrummet synes mig uheldig, men maaske er det Overtro hos

som skal erstatte Ørerne og Zinklisterne med eller uden Bivej, thi Yngeltavlerne kan da ikke svæve i Luften. Nej, det kan de ikke, og dog har det i mange Aar næsten set saadan ud i mine Bistader. Det nye er simpelthen en tynd Hegnstraad, anbragt i Rammens Bæreliste ca. 2" fra hver Ende, stukket op fra Undersiden gennem et boret Hul og vegnet om i Retning af Bærelistens nærmeste Ende, saa Hegnstraaden følger Bærelistens Underside og gaar saa langt udenfor, som Rammøeret før gik. Jeg har nu altid disse Rammøerer saaledes indrettet, at de ved et Ryk eller Tryk henholdsvis kan forkortes eller forlænges, da det jo kan ske, at Boligernes Side-

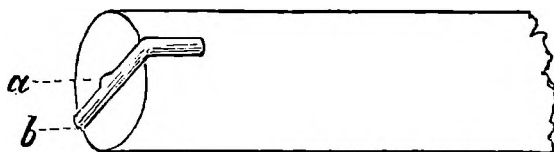

Fig. 8. En haard Egepind af $\frac{3}{4}$ " Tykkelse til Fabrication af Hegnstraads-Tavleører. a. et boret Hul paa $1\frac{1}{2}$ " Dybde. b. et Savsnit paa $\frac{1}{2}$ " Dybde og af Hegnstraadens Tykkelse.

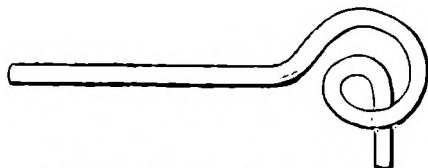

Fig. 9. Tavleøre af Hegnstraad.

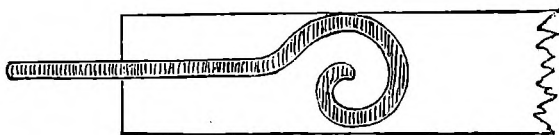

Fig. 10. Enden af en Tavlebæreliste, set nedenfra.

Fig. 11. Enden af en Tavlebæreliste, set ovenfra.

mig. Dog, bortset fra det om Giften, er der Aarsag nok til at sige: snit Ørerne af og fjern Zinklisten og dens Bivej, at vi kan berøve Møllene deres sidste Tilflugtssted og blive fri for den Prioritet. Ingen kan hindre Mølfugle i at trænge ind i Staderne, thi de kan bore sig igennem store Biklynger, og ingen kan hindre Mølfugle i at lægge Æg hvor som helst i Yngelrummet, men vi kan drive vor Biavl saaledes, at der i Stadernes Yngelrum ikke findes noget Skjulested for Møllene, som Bierne ikke kan behandle, og dette bliver det afgørende i Kampen hos den paapasselige Biavl.

Men hvad er saa det herlige nye,

vægge kan kaste sig lidt. Jeg laver dem paa følgende Maade:

I en stærk, haard Egepind af Fingertykkelse borer jeg først et Hul paa godt 1" ind i den ene Ende, giver derpaa med en grovsporet Sav et Savsnit tværs over det borede Hul ligeledes i Enden af Pinden. Denne Pind skrues jeg fast i Høvlbænken og stikker saa Enden af Hegnstraaden ned i Hullet, bøjer den ud til Siden gennem Savsnittet, svøber den en Gang rundt om Pinden, lader Hovtangen fastholde Svøbningen, medens jeg bøjer Hegnstraaden i Retvinkel til Pinden, og kniber saa Hegnstraaden over ca. 2" fra Svøbning-

gen. Se, her har De mine nye Ører, hvoraf jeg kan lave mange i 5 Minutter. Jeg bruger ret svære Lister til Tavlebærere og snitter et lille Hak i øverste Ende af Sidelisterne for Hegnstraadens Skyld. Vær ikke bange for disse ny Ørers Bærevne, thi mit Tavlemaal er 14×12", og det generer ikke at bære en Tyktavle

og der er i den Henseende intet at ud-sætte paa Ørerne. Af Ulæmper ved disse Ører kender jeg ingen ud over denne, at det tager lidt mere Tid med Rammens Forarbejdning. Men Fordelen er betydelig i Mælkrig og behagelig i Fredstider, da Bier og Biavler er fri for al Tilkitning med Klæbvoks. Øn-

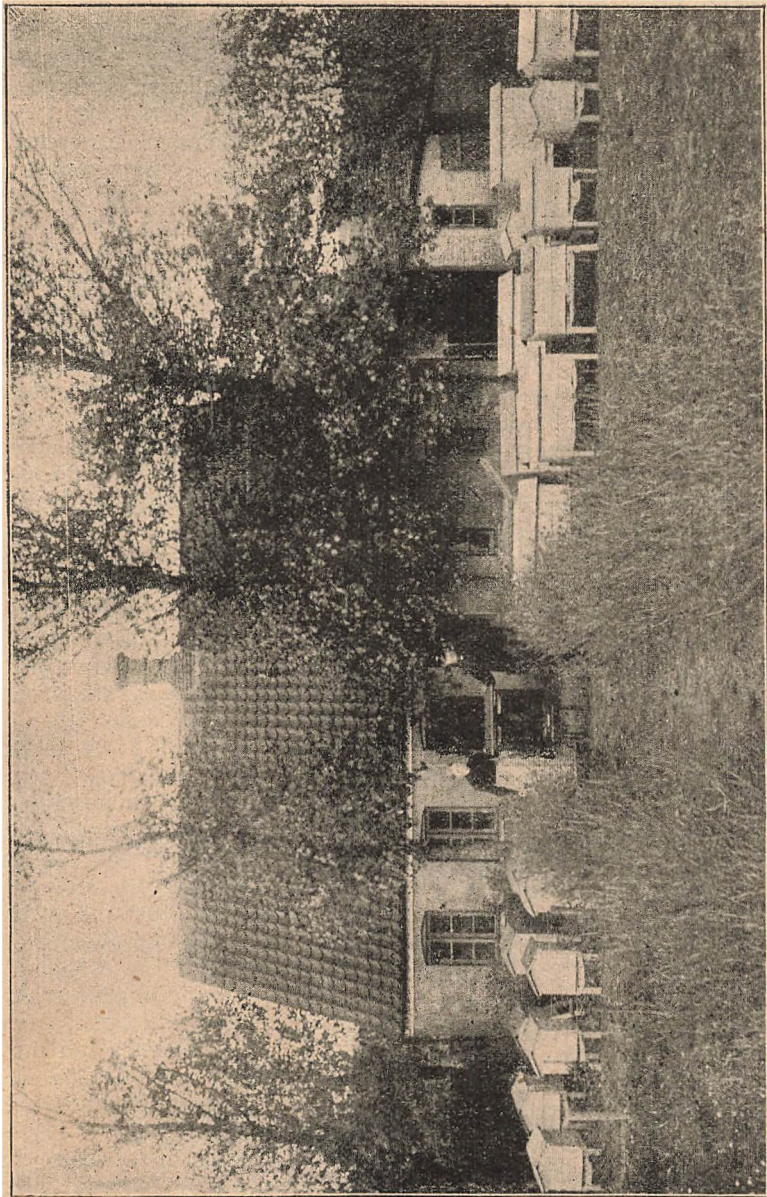

Fig. 12. Maskinpudser P. Christensens Bigaard i Lunderskov.

af den Størrelse. Jeg har tidligere ladet mine Bifolk køre til Lyngtrækket i Hedemoser Aar efter Aar, derpaa flyttet Bifolkene pr. Landevej 8 Mil hertil, og nu i to Aar brugt at sejle dem over Juulsøen til en Sommerplads ved Himmelsbjerg. Prøven er gjort grundig nok,

sker Biavleren, at disse Ører skal angive Tavlernes rette Afstande fra hinanden, da kan dette ske ved at mærke af med Skurer til at hvile i paa Indervæggens øverste Kant, men dette hindrer Tavlernes lette Flytning eller Forskydning.

Gør nu med Ørerne efter eget Be-

hag, men jeg har ikke anset det for rigtigt at tilbageholde foranstaaende Meddelelse, da jeg indser Nyttetvirkningen, om end det nye her ser yderst enfoldigt ud.

Danske Bigaarde

XI.

Maskinpudser P. Christensen, Lunderskov, hvis smukke Bigaard „T. f. B.“ i Dag bringer et Billede af, er en af de gamle Biavlere. Allerede i 1871 begyndte han at drive Biavl, rigtignok kun i Kuber, men da Trugstaderne omkring ved 1880 begyndte at vinde Udbredelse, anskaffede han sig et Par Trugstader, hvoraf det ene var til én, det andet til to Familier; disse Stader havde lige høje Yngel- og Magasinrammer. Da Bierne allerede Aaret efter gav et betydeligt Overskud, gav det Lyst, saa at Stadeantallet hurtigt blev forøget. Biavlens værste Svøbe, Bipesten, har heller ikke skaanet C.s Bifolk. Efter at have haft Sygdommen i sin Bigaard et Par Aar begyndte han at rense sine Stader for den; han mener nu at have udryddet den, da hans Bier var fuldstændig sunde i Fjor. Men at Bipesten har skadet hans Udbytte af Bierne, er en Selvfølge. C. klager over, at Hovedtrækket paa hans Egn nu er ringere end for 30 Aar siden, da han begyndte at drive Biavl, fordi Dyrkingen af Boghvede nu er næsten ophørt i hans nærmeste Omegn. C., der er en slittig Husflidsmand, har i Aarenes Løb lavet mange Bibøliger og Udslyngningsmaskiner, ja endog en Tavlevalse; han er da ogsaa blevet tilkendt en Mængde Præmier ved de forskellige Udstillinger. Kolding BF., der var opløst, fik C. igen oprettet i 1886 og blev da valgt til dens Formand, hvilken Plads han ogsaa for Tiden beklæder. C. har ogsaa som Delegeret for Kolding BF. deltaget i mange Centralmøder, ligesom han ogsaa har været Dommer ved flere Udstillinger.

Gæret Honning.

Af A. Hansen Rhiger, Laven.

At udslynget Honning ved at henstaa paa et fugtigt Sted trækker Fugtigheden,

bliver flydende og gaar i Gæring, saa den maa koges og skummes, før den kan benyttes til Føde, vil være bekendt for de fleste Biavlere. Men det er vistnok mindre bekendt, at man kan træffe gæret, forseglet Honning i Bibøligerne ved Efteraarsudslyngningen, og derfor vil jeg for at bringe min Skærv til Biavlens Fremme, give en Meddelelse om, hvad jeg har erfaret paa dette Omraade. Det er ikke hos Biavlere, men hos Biholdere, at jeg har truffet saadan Honning. Forseglingsen over gæret Honning har forandret sit normale Udseende derved, at Honningen gaar helt ud mod Forseglingsen og giver denne et mørkt og snavset Udseende lig Forseglingsen hos ægte Italienere, og da jeg første Gang traf Tavler med saadan Forseglingsen, antog jeg at have den Fornøjelse at arbejde med et Stade, der havde en italiensk Dronning, men jeg blev skuffet. Det ellers imellem Forseglingsen og Honningen værende Luftlag var borte, og Honningen var blæret og ildelugtende. Jeg har flere Gange siden truffet saadan gæret Honning uden at komme til Klarhed over Aarsagen til Gæringen, men sidste Efteraer traf jeg den meget hyppigt baade i Straakuber og Huse, og jeg tror at have udfundet Aarsagen. Dette naaede jeg ved at sammenligne enkelte Tilfælde med hinanden. Min første Tanke om Sagen var, at Gæringsstoffet var indkommet i Bibøligen, enten ved Fodring, Røveri, daarligt Vand eller ogsaa fra Honning, samlet af en bestemt Plante, men denne Tanke maatte jeg aldeles opgive. Den gærende Honning kunde findes i kun det ene af to Stader ved Siden af hinanden; den kunde findes i Honningmagasinet og ikke i samme Boligs Underrum, eller i Underrummet og ikke i samme Boligs Magasin; den kunde være i én Tavle og ikke i Tavlen ved Siden af. Jeg antager, at Aarsagen er Fugtighed inde i Boligen, fremkaldt ved Mangel paa tilstrækkelig Pakning og for stor Tavlebygning, dertil kolde Nætter og aftagende Yngelvirksomhed. I en Bigaard fandtes et Stade anbragt paa et fugtigt og skyggefuldt Sted, som ogsaa godt kunde være medvirkende til Fugtligheden i Stedet, og i dette var der ikke en Tavle fri for gæret Honning og ikke mindst i Magasinerne; denne Honning var saa tynd som Vand.

Honningens Gæring i Stedet, formoder jeg, kunde være forebygget, naar Staderne havde været rummelige nok, saa der kunde være Pakning over og

omkring Magasinerne, eller om Biholderne inden de kolde Nætters Indtrædelse havde borttaget Magasinerne og de bageste Tavler i Underrummet. Et andet Spørgsmaal er: Var Honningen gæret, inden den blev forseglet, eller er den bleven det efter Forseglingen. Jeg antager, at Bierne ikke vilde forsegle Honning, der var anbragt paa saa kolde og fugtige Yderpunkter i Boligen, og at den maa være gaaet i Gæring efter Forseglingen, ligesom det sker med et Glas krystalliseret Honning, omhyggelig overbundet med Papir, naar det stilles paa et fugtigt Sted.

Om et Bifolk kan overvintres paa gæret Honning er tvivlsomt, men det vil i ét Tilfælde snart blive besvaret, idet en Biholder her i Egnen har indvintret en Familie paa saadan Honning, trods det, at jeg har bebudet ham, at han vil finde sine Bier døde til Foraaret, hvis Vejret ikke tillader dem jevnlig at faa en Renselsesudflugt. Efter de Erfaringer, jeg har gjort med gæret Honning, ligger det nær at tro, at en Del, maaske ikke saa faa Bifamilier dør af gæret Honning. Jeg antager, at naar Gærsporen en Gang er i Honningen, saa vil den forplante sig videre, saa selv om der kun er lidt til Stede ved Indvintringen, kan det blive en Pind til Bifolkets Ligkiste.

Derfor vil jeg henlede Biavlernes Opmærksomhed paa Tavlerne, der findes i Staderne, om Honningen er frisk og sund, eller om den er gæret. Dersom den gærede Honning ikke bliver fjernet, antager jeg, at vedkommende Bifolk vil gaa til Grunde af Bugløb. Jeg har nu drevet Biavl i 20 Aar uden at miste noget Bifolk ved gæret Honning. Mine Bier have altid befundet sig godt, uagtet jeg indvintret dem paa Lynghonning.

Det store Voksmøl i Vestjylland.

Af Forstander J. Jeppesen, Stoby,
Ulfborg.

For ca. en halv Sned Aar siden havde vi mange dygtige og ivrige Biavlere her paa Egnen, og Honningen flød i brede Strømme. Vi havde lært at overvintre Bierne sikkert, ingen Fjende viste sig, alt saa gyldent ud. Det ansaas for en rentabel Forretning at holde Bier, og Folk; som ikke havde Begreb om Biavl

og heller ikke gad lære det, anskaffede sig mange Stader og lod dem passe af Birøgttere. De Stader, som eftersaas af Birøgtterne, vanskøttedes ofte, og man begyndte at tale om, at nogle Bifolk døde hist og her; snart rygtedes det, at der var Pest her paa Egnen, om med Rette eller Urette skal jeg ikke kunne sige, thi jeg har ingen Pest set. Faktum var, at Bierne døde, og Folk tabte Interessen; snart gad ikke et Menneske tale om Biavl. Biavlens var ikke længere nogen Modesag, nu kom Hønsenes Tid. Der stod jo nok nogle Stader i Haven, men vilde de leve, saa kunde de det, og vilde de dø, blev det deres Sag; følgelig døde de. De døde Stader med Indhold blev i Reglen staaende; de kunde maaske blive „levende“ næste Sommer. Blev de „levende“, tog man Honningen om Efteraaret; sædvanlig døde Bierne saa næste Vinter. Overalt saa man døde Stader med utætte Tag og Sider staa i en ynkelig Forfatning; Biavlens var der ikke noget ved, og man kunde ikke forstaa, at det kunde skade nogen, at de døde Stader henstod aabne i Haverne; det kom jo ingen ved. Saa kom Møllene; de fandt udmærket og uforstyrret Tumbleplads i de tomme Tavler og Stader, der af og til befolkedes af en tilflyvende Sværm, som saa blev angreben og i Reglen ødelagt, dels af Møl og dels af Mangel paa Tilsyn. Møllene fuldendte saaledes Ødelæggelsens Vederstyggelighed, og da de gamle Staders Indhold var fortaeret om og om igen (en Møllarve nærer sig ret godt ved sine Forgængeres Ekskrementer), anfaldt Møllene med sandt Raseri de stærke Stader, der holdt sig hist og her, og mange af dem maatte bukke under; maaske gaa de sidste med, inden vi blive færdige med Møllene. Selv vor ypperste Biavler, Vorbeck i Holstebro, der ellers ved gode Raad for alt paa Biavlens Omraade, hænger slemt med Hovedet, naar Talen falder paa Voksmøl. Vil nu nogen spørge mig, om der ingen Redning er, saa kan jeg ikke svare stort derpaa. Kunde man faa alle de døde Staders Indhold brændt nu i Vinter, saa tror jeg sikkert, Plagen lod sig overvinde, men det lader sig ikke gøre. Ellers ved jeg kun ét Middel: stadigt Eftersyn og den yderste Grad af Renlighed, og saa er jeg dog ikke vis paa, man bliver Sejrrherre.

Jeg har endnu intet Stade mistet ved Møl, men jeg har Møl i alle mine Stader, skønt de ere meget kraftige, og jeg har lidt stort Tab ved Møllene, idet jeg

nu i flere Somre har maattet holde Bierne paa saa indskrænket Plads, at de i den værste Møltid har besat omtrent hver Kubiktomme og altid haft bageste Tavle fuldstændig bidækket. Dette har naturligvis fremkaldt Sværmning (jeg borttager ikke Dronningceller), og Honningudbyttet er blevet langt mindre, end det ellers vilde være blevet. Hvert Foraar har jeg omflyttet mine Bifolk i fuldt udrensed, skrubbede og skurede Stader, og jeg har efterset Bierne langt tiere, end det forøvrigt under normale Omstændigheder er godt for dem; stadig har jeg fundet og dræbt Møllarver, sjeldnere voksne Møl. Jeg er aldeles overbevist om, at hvis jeg i de sidste 2—3 Somre i den værste Møltid ved Sygdom eller af anden Grund var bleven forhindret i at komme til mine Stader i en Maanedes Tid, vilde de alle have været fortabte. Sidste Sommer mistede jeg i August Maaned et Stade ved Uheld (Dronningtab med efterfølgende pludselig og samlet Bortflyvning). Jeg tog da samme Dag en Del af Tavlerne bort, men lod nogle Stykker blive siddende; efter paa bedste Maade at have rensset ud og forvissset mig om, at der ikke var levende Møllarver i Stadet, lukkede jeg bi-, men ikke møltæt for at se, om jeg ikke ved et saadant Fangstade kunde forhindre Møllenes Forsøg paa at trænge ind i de levende Stader. Det mærkede jeg dog ikke noget til, men efter 3 Ugers Forløb var Tavlerne i det døde Stade fuldstændig sammenspundne og fyldt med Hundreder af Møllarver. Stadet blev saa fuldstændig rensset, og Indholdet overgivet til Flammerne.

Den 21. Januar i Aar havde vi et udmærket Vejr; alle Staderne fløj, og jeg underkastede dem et løseligt Eftersyn, hvorved jeg fandt Møllarver i alle mine Stader, fra 1 til 4 Larver i hvert Stade. Her i Nærheden ved jeg kun en Biavl foruden mig, der endnu har Bier, de allerfleste har kun døde Stader. Interessen for Biavl er tabt for lange Tider, og jeg staar som Formand for en før blomstrende Forening, der nu slet ingen Medlemmer har. Maaske skal mine Bier ogsaa falde for Møllenes Angreb, men jeg vil dog nappes med dem derom en Tid endnu, hvis ellers Vorherre giver Liv og Helbred. Jeg har faaet Bierne og Biavlsagen kær; Bierne have givet mig mangan god og let fortjent Skilling, tit og ofte har det moret mig at iagttage deres Færd, og nogle gode Tanker have de fremkaldt hos mig, saa jeg opgiver ikke minesmaa Venner, før jeg er nødt til det.

Er Landet overbefolket med Bier?

Af P. Jensen-Pedersen.

Naar man opfordrer Folk til at drive Biavl, eller man opfordrer Folk, som allerede er Biavlere, til at melde sig ind i Biavlforeningerne, faar man ofte dette Svar: Det kan ikke nytte noget, thi Landet er overbefolket med Bier, der er altfor mange Bier rundt omkring, de kan ikke alle faa rigelig Næring. Det er ikke saadan, som da den og den begyndte at drive Biavl; da var der ikke nær saa mange, der havde Bier, som nu, men da gav det Honning, saa det forslog noget. Nej, nu duer Biavl ikke mere, nu maa man have fat paa Hønsriet; det kan betale sig osv. — —

At Fjerkrævlen kan betale sig, ja, endog give et stort Udbytte, ved jeg selv af Erfaring, men at Biavlens ogsaa er lønnende, har jeg talrige Beviser paa, uagtet det kun har været daarlige Honningaar, vi har haft, siden jeg begyndte; selv det sidste Aar, som jo ellers gav Honning i Mængde de fleste Steder i Landet, var i min Egn det ringeste Honningaar, nogen kunde mindes. Desuagtet paastaar jeg, at Biavlens ikke alene er lønnende, men i gode Aar endog meget lønnende, og det er jo ikke alene Honningudbyttet, man kan regne med, men for Land- og Havebrugeren tillige den store Nyttedirken, Bierne gør ude i Naturen. Den Mening, at Landet er overbefolket med Bier, er sikkert ikke meget værd. At visse Dele af Landet er det eller kan blive det, kunde jo lade sig høre, men at det ret mange Steder er Tilfældet, tror jeg ikke. Naar der klages over, at Udbyttet er bleven ringere i de sidste Aar, skyldes det noksnarere Vejrliget end Bimængdens eller rettere Bifolkens Tiltagen. At der kan blive for mange Bifamilier samlet paa ét Sted, vil jeg ikke bestride, thi Biens Flyvekreds er jo dog noget begrænset, men det er vist kun faa Steder heri Landet, om hvilke der kan siges, at Egnen er overbefolket med Bier. Jeg tror at have opdaget en anden Grund til, at Udbyttet pr. Stade er aftaget hos visse Folk. Naar en Mand begynder at drive Biavl — lad os sige, han begynder med 1 Stade eller Bifolk, og han ser, at det lønner sig godt —, bliver han ofte for ivrig efter at faa anskaffet sig flere Stader for at forøge sin Indtægt. Han huser den næste Sommer — enten han nu køber eller

avler dem selv — flere Sværme, som er for smaa til at danne et selvstændigt Folk. De kunde maaske være blevne gode, kraftige Familier, naar de vare blevne forenede to og to eller maaske endog tre tilsammen. Erfaringen viser jo netop, at de kraftigste Familier giver størst Udbytte, de mindre kraftige mindre, ja, maaske lidet eller slet intet Udbytte, og de svage Familier naar mangan Gang ikke at blive vinterstærke, kan altsaa ikke en Gang samle Honning til Livets Ophold, end sige skaffe Overskud til Biavleren. Nej, der bliver Underskud, og hvis Familien skal bevares som selvstændig Familie Vinteren over, maa den fodres; dette formindsker Udbyttet af de kraftige Stader eller vel rettere, det formindsker Nettoudbyttet. Faar man smaa, sildige Sværme, forén saa to eller flere til én kraftig Familie, eller ogsaa benyt saadan en lille Sværm som Reserve; den overvintres da bedst i et Stade med en kraftig Familie, men med en gennemhullet Trævæg imellem; den lille Familie vil da nyde godt af det stærke Folks Varme. Selvfølgelig bør de saa have hver sit Flyvehul.

Jeg skønner ikke, at nogen behøver at afholde sig fra at drive Biavl af den Grund, at Landet er overbefolket med Bier. Derimod er det ikke min Mening, at alle skal drive Biavl som Hovederhverv. Nej, det, som jeg arbejder for, er at faa saa mange som muligt til at holde Bier, faa eller mange eftersom de har Lyst, men som de kan faa passet ved Siden af deres egentlige Gerning; de vil deraf kunne have en rar Biindtægt og tillige en gavnlig Fritidssyssel. Lad saa enkelte, der har Tid og Lyst dertil, drive Biavl i det store, men det ligger sikkert ikke for Hvermand.

Danmarks Biavlerforening og alle derunder sortende Foreninger er efter min Opfattelse netop oprettet med det Formaal at anspore saa mange som muligt til at drive Biavl, og tillige at støtte, opmuntre og vejlede de, der allerede har begyndt. Enhver Landmand bør holde Bier, men vil han have Honningudbytte, da bør han hellere holde 1 kraftig Familie end 10 svage.

DBF.s Bestyrelsesmøde.

Bestyrelsesmøde i DBF. afholdtes i Fredericia den 22. Februar 1902. Alle

Bestyrelsesmedlemmer vare mødte. Sekretæren og Redaktøren vare til Stede.

Faaborg og Omegns BF., der har udmeldt sig af Svendborg Amts BF., androg om at maatte danne en selvstændig Forening og som saadan at blive indmeldt i DBF. samt bevilget Tilskud. Det vedtoges at henvise Sagen til Centralmødets Afgørelse. Ligeledes henvistes samme Forenings Andragende om Køb af Medaljer og Diplomer til Brug ved en Udstilling i Oktober Maaned d. A. til Centralmødets Afgørelse.

Der bevilgedes et Tilskud paa 100 Kr. til Præmier ved „Foreningen af jyske Landboforeninger“s Udstilling i Kolding.

Det bifaldtes, at Punktet i Plan for Biavlsudstillingen i Kolding „Levende Bier maa kun udstilles i lukkede Kasser“ var foranlediget strøget.

Budget for 1902 vedtoges.

Der behandlede Forslag fra A. C. Andersen. Nyborg, om Betaling af Distributionsudgifter ved gratis Uddeling af en Del Eksemplarer af hans Blad „Bien“. Bestyrelsen kunde ikke tiltræde Forslaget.

Det vedtoges at anvende 200 Kr. til Oparbejdelse af Biavlens paa døde Punkter og 1800 Kr. til Tilskud og Møder i Amts- og Herredsforeningerne.

1 Tilskud til Foreningerne bevilgedes 1 Kr. pr. Tidsskrifholder og 1 Møde for hver 9 Holdere af Tidsskriftet.

Maribo Amts BF. bevilgedes ekstra 35 Kr.

Bevillingen vil komme til at omfatte Antallet af Tidsskriftholdere, der ere anmeldte til Redaktøren senest den 1. Maj d. A. Sekretæren bemyndiges til indtil nævnte Tid at foretage Fordeling efter ovenstaaende Vedtægt.

Angaaende Anvendelsen af de 200 Kr. til Biavlens Fremme paa døde Punkter vedtoges det, at overdrage til Sekretæren at træffe Aftale med Biavlslærer Aug. Petersen om at afholde samtlige Møder mod en Godtgørelse af 5 Kr. pr. Møde samt Dækning af Rejseudgifter, Fortæring og Porto.

Der bevilgedes 20 til 25 Kr. til Afholdelse af Biavlsmøder paa Læsø ved en Biavlslærer af Hjørring Amts BF.

Til Bipestens Bekæmpelse blev bevilget:

Elbo m. fl. Herreders BF. ved lokale Kræfter 50 Kr.

Randers Amts BF. ved Grønning et 5 Dages Kursus 40 Kr.

S. Felding BF. ved G. et do. 40 Kr.

Andragenderne fra Dhrr. Sørensen, Fanø, Schmidt, Kronborg, og Grønning om Bevilling af Tilskud til Bipestens Bekæmpelse afgøres af Præsidenten, Sekretæren og Rosenkjær efter endt Undersøgelse i Ribe Amt.

Iøvrigt bemyndiges Præsidenten og Sekretæren til at bevilge senere indkomne Andragender om Understøttelse til Bipestens Bekæmpelse. Ethvert Helbredelsesforsøg af Bipesten skal foretages under Hovedtrækket.

Biavlsskolen. Der forelaa 17 Andragender om fri Undervisning paa Biavlsskolen i Roskilde, som alle bevilgedes. Redaktøren bemyndiges til at bevilge senere indkomne Andragender.

Der fremkom Henstilling fra Lærer N. Jensen, Badskjær, om at gøre Eleverne paa Skolen bekendt med Bipesten og dens Helbredelse og fra Oversergent Bjerregaard, Fredericia, om at give Eleverne Undervisning i Tilvirkning af Kunsttavler ved Haandtavlepressen.

Der forelaa Andragender om Præmiering fra:

Urmager P. Nielsen, Lemvig, af en af ham konstrueret og forfærdiget Drivfodrer; det vedtoges at tage den sendte Fodrer under Forsøg ved Biavlsskolen.

P. Jensen-Pedersen, N. Bork pr. Tarm, om udført Helbredelsesforsøg af Bipest efter Mac Evoys Metode. Forsøget kan ikke præmieres, da det ikke er noget nyt, men kun Anvendelsen af en kendt Metode.

Snedker J. Ch. Mortensen, Grønberg pr. Varde, for en af ham gjort Opfindelse af Udslyngning af (sejg) Lynghonning. Opfindelsen er hemmelig. Bestyrelsen kan ikke foreløbig præmiere hans Opfindelse.

Degeneration ved Indavl.

Af J. B. Schmidt, Kronborg.

Ordet Degeneration er, oversat paa Dansk, „Udartning“ eller „Vanslægtning“. Og i Forbindelse hermed hører man ofte Ordet „Indavl“ nævnt som Aarsagen til Ondet, uden at det dog altid kan bevises at være Tilfældet; manges Gang skyldes vel i første Linie Degenerationen manglende Forstand paa og Dygtighed i Husdyravl og Plantekultur, med andre Ord: mangelfuld Omhu og Pleje under Opdrættet og mangelfulde Livsvilkaar.

Naar en Landmand opdager, at hans Jord og Besætning giver et alt andet end tilfredsstillende Udbytte, da er han ofte tilbøjelig til at give de nedarvede Egenskaber ved Planter og Dyr Skylden. Det er jo en udbredt Anskuelse, at saavel Dyr som Planter taber de for deres heldige Anvendelse nødvendige Egenskaber ved at faa Lov til at forplante sig uforstyrret gennem en Række af Generationer. Om Planterne siges der, at Frøet er udartet, om Kvæget, at det trænger til „Blodfornyelse“. Der hersker jo ingen Meningsforskel om, at der gives Dyr og Planter, som har den Evne at kunne udnytte Foder og Gødning i langt højere Grad end andre, og ligeledes at være langt mere modstandskraftige mod Sygdomme og Klimaets Indvirkninger.

De højtførædlede Racers Værd er ubestridt og ubestridelig. Og Afkommet af disse Racer besidder ogsaa Evnen til at kunne overføre de dem iboende, fra Forfædrene nedarvede Egenskaber paa deres Efterkommere i flere Led. Gennem alt levende i Verden gaar der en dobbeltsidig Tendens, hvis to Sider ofte virker gensidig nivellerende og modificerende — paa den ene Side. Dispositionen til at overføre sin egen Natur og Egenskaber paa Afkommet, paa den anden Side Tendensen til i større eller mindre Grad at afvige fra Forældrene.

Den første Tendens, der er den mest fremherskende, er tillige den mest naturlige. Thi Forplantningen er jo til en vis Grad ikke andet end en Fortsættelse af Forældrenes Liv og Egenskaber hos Børnene, hvilket kommer mest udpræget til Syne hos de i vild Tilstand levende Organismer. Men Nedarvningen af Forældrenes Egenskaber vanskeliggøres eller indskrænkes, naar Forplantningen ikke mere foregaar efter Naturens Love —, ikke mere er en Følge af Individernes frie Valg —, ikke mere skyldes de Omstændigheder og Forhold, som gennem Generationer har bevaret Forældrenes Egenskaber og Former.

Ved forandrede Livsvilkaar, ved en af Forældrenes Villie uafhængig Parring af disse og ved en Række andre bekendte Indvirkninger afviger i Husdyrtilstanden Afkommet lettere fra Forældrene end i Naturtilstanden. Disse Afvigelser har under Menneskets Indflydelse paa Avlen, hvilket gennem Generationer har bevaret og søgt at øge de Egenskaber, det havde Brug for, ført til Dannelsen af Kultur-racer.

Hvad der i Naturlilstanden er en ubevidst Følge af Selvopholdelsesdriften, har hos Husdyrene og Kulturplanterne Menneskets Villie og dets Forstaaelse af Avlen frembragt. Det er en Kendsgerning, at de Egenskaber, som de fleste af Forfædreue har været i Besiddelse af, ogsaa byder de fleste Chancer for at blive overført paa Afkommet, i Modsætning til de Former, der kun har været nedarvet gennem et Mindretal af Generationer. Af Racens Alder afhænger Racens Konstanthed. Denne Paastand ses bekræftet ved f. Eks. Evnen til at „slaa igennem“ hos en Tyr af ædel Race.

Men hvoraf kommer det nu, at en indført ædel Race i saa mange Tilfælde saa snart taber de for den ejendommelige Egenskaber, at den „udarter“, som man siger? Den, som betror en ædel Væddeløbshest til en udelig Rytter —, den, som giver en Søndagsjæger en god engelsk Jagthund til Dressur —, den, som vil dyrke „square head“-Hvede eller Victoriaærter paa mager Sandjord —, den, som vil sætte en Fuldblods Korthornstyr i en Husmandsstald, han vil meget snart gøre lignende Erfaringer som en omvandrende Musikant med en ægte Stradivarius, eller enhver anden, der ikke kan behandle et fint Instrument.

De ædle Racer passe ikke for alle Forhold; de mislykkes først og fremmest der, hvor Livsvilkaarene ikke ere de for dem ejendommelige. Men ogsaa der, hvor Menneskets Villie ophører at paa-trykke Avlen sit Stempel —, hvor de ædle Former ikke mere holdes adskilt fra dem, der kan indlede Udartning —, hvor den afvigende Tendens, der især gør sig gældende ved Forandring af Livsvilkaar, uhindret faar Lov at øve sin Indflydelse —, der taber den højtforædlede Race hurtigt sin Karakter.

For disse Kendsgerninger maa den praktiske Landmands Anskuelse, at enhver Race med Tiden undergaar en Degeneration, for en væsentlig Del modificeres. Degeneration maa i ethvert Tilfælde indtræde, hvor de Livsbetingelser for en Races Bestaaen, under hvilken den er bleven til, ikke mere er tilstede. Degeneration vil endvidere finde Sted, hvor Avlen foregaar uden kyndig Ledelse —, hvor Dyr, behæftede med Fejl, anvendes til Avl —, hvor Planternes Frø saas usortet, og fejlfulde og degenere-rede Frøsorter anvendes til Udsæd —, hvor den ædle Race opfattes som noget absolut og ikke som noget relativt konstant. Hvorfor indfinder ikke Degenera-

tionen sig i Stalde eller paa Marker, hvor Raceavl drives „par profession“, uden at der overalt finder nogen regelmæssig Blodopfriskning Sted? Dette Spørgsmaal kan ikke besvares af den, som ikke tror, at Forstand paa og Dygtighed i Husdyravl og Plantekultur kan forebygge Vanslægtning eller Udartning, og at ens egne Fejl er Skyld i Degenerationen.

Med forøget Kyndighed i Avl og Dyrkning vil ogsaa den nu saa almindeligt herskende Tro paa, at vore Kulturplanter og Husdyr maa tabe i Kvalitet efter nogle Generationer, tabe i Styrke, og den hos mange Landmænd fremtrædende Forkærlighed for at indføre nyt Avlsmateriale vil formindskes.

Foranstaaende, tildels efter „Berliner Tageblatt“, bedes læst med Opmærksomhed og Eftertanke, og den tænkende Biavler vil da heri finde mangt et Guld-korn, som kan overføres paa vore Dages Biavl. Den tænkende Læser vil let komme til at spørge sig selv: Hvad er Grunden til den store Degeneration hos vore Bier —, hvad er Aarsagen til, at vore Bier har saa fuldstændig tabt deres tidligere store Modstandskraft imod Angreb af Sygdomme? Og Svaret vil man tildels kunne hente i foranstaaende Beskrivelse af Aarsagerne til Degenerationen.

Det er jo en bekendt Sag, hvilken overordentlig stor Rolle Plejen og de Livsvilkaar, vi i det hele taget byder vore Husdyr at leve under, spiller for Dyrets Velvære og Trivsel, og det fremgaar ogsaa af foranstaaende, at vi heri har noget nær det bedste og sikreste Middel imod Slægtens Udartning. Men har nu den Pleje og de Livsvilkaar, vi har budt Bierne at leve under, været af en saadan Natur, at de har kunnet bevare deres gode Egenskaber, og at de har kunnet bevare deres store Modstandskraft imod Vejrligets Indvirkning og Sygdoms-Angreb. Her maa desværre Svaret blive et Nej; Kendsgerningerne taler, og for disse maa vi bøje os, saa nødig vi vil, at vore Bier ere udartede, ere degenere-rede i en sørgelig Grad. Vi maa være klar over, at Skeen maa tages i en anden Haand; det kan ikke nytte, at vi vedblivende farer fort i de nu snart i mange Aar traadte Spor. Vi se, hvorledes Dyr, der lever i Naturlilstand, ikke hærges af Degeneration. De lever og forplanter sig efter Naturens Love; Mennesket faar ikke her Lov til at gribe ind med forstyrrende Haand og tildels ødelægge Skaberens Værk.

Men hvad er det, vi har gjort med Bierne; har vi ikke her med forstyrrende Haand grebet ind og fremtvunget Degenerationen og de deraf følgende Onder. Er det ikke et mærkeligt Skæbnens Spil, at i Amerika, hvor de saakaldte Trugstader først fandt deres store Udbredelse, begrundet i, at i disse Stader har man saa let Adgang til at kunne forstyrre Bierne —, her var det ogsaa først rigtigt, at Bisygdommene greb om sig. Og herfra er det jo ogsaa, at vi har faaet den bekendte Mac Evoy'ske Metode, en Metode, der i sin Tid blev gjort en vældig Staahej med som ganske ufejlbarlig; nu synes imidlertid Glansen at være gaaet af Sct. Gertrud. Det viser sig jo her og alle vegne, at Bier, som blive helbredede efter denne Metode, 1 a 2 Aar efter atter har Sygdommen —, hvis de ikke allerede er uddøde.

Men hvad er der da at gøre? Ja, for mig synes Sagen at være ganske simpel. Vi maa gøre Bierne uimodtagelige for Smitstof, gøre dem, hvad man med et fremmed Ord kalder „immunente“. Altsaa: det er ikke nok, at man helbreder Bierne efter den Evoy'ske Metode, naar man ikke samtidig og i Fremtiden arbejder hen til at øge Biernes Modstandskraft, saa at Bacillernes Angreb bliver virkningsløse, thi det maa vi være klar over: Bacillerne faar vi aldrig udryddede, og det vilde maaske heller ikke være heldigt, om saa var, at det lod sig gøre, men Arbejdet maa baseres paa dette: Biernes „Immunitet“ eller Uimodtagelighed.

Men hvorledes fremmes da denne? Mon ikke ved at lade Bierne leve paa en for dem saa naturlig Maade som vel muligt. Hidtil har der paa en Maade været Kapløb blandt Biavlerne om, hvem der kunde opfinde de fleste Metoder at plage Bierne paa, uden dog just at skille dem ved Livet. Lad os engang i Erindringen lade de sidste 25 Aar passere Revue og tænke lidt over paa, hvilke mange stærkt lovpriste Midler, der i den Tid ere blevne anvendte, for at Bierne ret skulde formere sig og fylde Staderne med Honning. Man mindes saaledes den fordærvelige Yngelspredning. Nu kan jeg vel vove at komme frem med en Kritik derover, nu, da vistnok alle Biavlere har fordømt Metoden, men saadan har det jo ikke været for Aaringer tilbage. De Biavlere, der i en Række af Aar har læst „Bitidende“, vil jo mindes, hvilken Behandling jeg i sin Tid fik baade af „Bitidende"s Redaktør og hans

Meningsfæller, fordi jeg i Bladet kritiserede Redaktøren og hans Anbefaling af Yngelspredningen. Naa, den daværende Redaktør er siden død, og hans Meningsfæller, som da frakendte mig al Forstand paa, hvad jeg skrev om, og som paa-stod, at det Tilfælde aldrig kunde indtræffe, at Bipest kunde finde Indpas blandt de af dem passede Bier, have nu, efter hvad jeg har set i Bladet, senere faaet Følgen af Yngelspredning at føle, idet Bipesten har holdt sit Indtog ogsaa hos dem. Yngelspredning er der forhaabentlig ingen mere, der forsøger sig i. Ligeledes er vel ogsaa den Uskik udryddet, at man slyngede Honning fra Staderne 1 a 2 Gange ugentlig, medens den Uvane at gaa og forstyrre Bierne næsten daglig med nysgerrig Kiggen bagind og oven ned i Stedet desværre endnu drives i stor Udstrækning til ingen som helst Nytte for Ejeren, men til Biernes Fortræd. En anden Uskik, nær beslægtet med Yngelspredningen, er den saakaldte Dannelses af Kunstsværme eller Aflæg-gere, som endnu drives i det større. Endvidere den store Sparsommelighed med at anskaffe ny Voksbygning hos Bifamilierne. Men tilbage til, hvad der bør gøres for at gøre Bierne uimodtagelige for Sygdom. Da er min Mening denne: at først og fremmest hyder vi Bifamilien et ordentlig varmt, tæt og velrenset Hjem; dernæst maa Plejen, vi yder Bierne, være en saadan, at den tilfredsstiller deres naturlige Krav. Familien gives ny og gode Vokstavler til Bygning, og dette fornyes efter 2 a 3 Aars Brug; disse gamle, sorte Tavler giver forkrøblet Yngel og bitter Honning.

Man lader Bierne faa deres Sværme-lyst og Byggetrang tilfredsstillet, men det ene er en Følge af det andet: faar Bierne Sværme-lysten tilfredsstillet, da faa de ogsaa Lejlighed til at tilfredsstille Trangen til at udsvede Voks og komme til at bygge, thi man maa aldrig sætte en Sværm ind paa udbygte Tavler; dette er altfor naturligt. Her har vi det bedste Mittel til at øge Biernes Modstandskraft og Styrke, derved at vi lader Bierne sværme og bygge. Det er en stor Fejl, vi har begaaet, og en Forsyndelse imod Naturens Love, at vi forebygger, at Bierne faar sværmet, og at Sværmene bygger ny Hjem, thi derved har vi med det samme tvunget Bierne til fremdeles at lægge deres Yngel i de gamle Celler, og Følgen bliver forkrøblede og lidet modstandskraftige Dyr. Man lægge saaledes Mærke til om Sommeren i en større Bi-

have, hvórledes Bierne ved et eller andet af Staderne viser sig meget mindre i Legemsbygning end ved de andre Stader; endskónt det er Bier af samme Familie; man kan være ganske sikker paa, at Degenerationen, som her viser sig, stammer fra for gammel Bygning og maaske tillige fra den i vore Dage overhaandtagende Sukkerfodring.

Er det nødvendigt at fodre Bierne; maa man hertil anvende Honning og saavidt mulig aldrig bruge Sukker og da særlig ikke i en Tid, hvor Bierne yngler, saa at de bruger af dette til Yngelens Ernæring. Bier, oplækkede ved Hjælp af Sukker, bliver aldrig i Besiddelse af den Styrke og Modstandskraft, som hvis de vare oplækkede ved det for dem naturlige Foder Honningen; ligeledes ere de Bier, som ere blevne berøvede al deres Honning og faaet denne erstattet med Sukker, med det samme blevne berøvede deres Styrke og store Modstandskraft, saa de bliver et let Bytte for Bacillernes farlige Angreb.

Mit Raad er da i Korthed følgende: Rene og helst kalkede Boliger (se Artiklen „Kalken“); ny og friske Vokstavler; Bierne gives Lov at sværme og Sværmene Lov at bygge; man fornyer stadig al Voksbygning efter 2 a 3 Aars Brug; man undgaar, ja afskaffer al Sukkerfodring; ingen Yngelspredning og Dannelse af Kunstsværme eller Aflæggere bør finde Sted; og endelig maa Bierne indvintres ikke alene med rigelig Honning, saaledes at dette med Lethed kan slaa til, selv under en rig Yngeludvikling — til den ny Honning den følgende Sommer kan træde i Stedet —, men ogsaa paa rigelig Plads, saaledes at der er fornøden Plads for Dronningen til Æglægningen uden at Biavleren nødsages til paa et for tidligt Stadium at udvide Pladsen.

Maatte foranstaaende vise sig at være et medvirkende Led i Kæden af det Arbejde, der fører til Bipestens Udryddelse, da er Hensigten naaet til Glæde for Forfatteren og forhaabentlig ogsaa for alle danske Biavlere.

— — —
Vi ere i flere Punkter enige med Forfatteren af ovenstaaende Artikel, men langt fra i alle; blandt andet anser vi Mac Evoy's Metode, kunstig Formering og Sukkerfodring for udmærkede Hjælpe-midler i den dygtige Biavlens Haand. Men alt, hvad der bruges, kan jo misbruges, saaledes ogsaa i dette Tilfælde. Vi haaber senere at faa Lejlig-

hed til at fremkóme med Artikler om forskellige af de i ovenstaaende Artikel berørte Spørgsmaal. Red.

Fra Kredsene.

Maribo Amts BF. afholdt sin aarligé Generalforsamling paa Hotel „Harmonien“ i Nakskov den 18. Januar 1902, hvor følgende forhandlede:

1. Regnskabet oplæstes. Indtægt: Overskud fra 1900 76 Kr. 55 Øre, udtaget af Sparekassen 50 Kr., Tilskud fra Landboforeninger 50 Kr., fra DBF. 74 Kr. og Medlemsbidrag 55 Kr. 25 Øre. Samlet Indtægt 305 Kr. 80 Øre. Samlet Udgift var 220 Kr. 28 Øre, hvilket gav et Overskud af 85 Kr. 52 Øre. Medlemstal: 198 Medlemmer. Efter Diskussion om Regnskabet, hvorunder det henstilledes til Bestyrelsen at indskrænke Bekendtgørelsesudgifterne saa meget som muligt, godkendtes dette.

2. Til Bestyrelse valgtes Bestyrer Hansen, Skovnæs, O. Hansen, Taagerup, Snedker J. C. Olsen, Hvilested, og Johannes Nielsen, Hejringe.

3. Til Revisor valgtes Gartner Petersen, Søholdt.

4. Det vedtoges at sende to Delegerede til Centralmødet i Silkeborg, og endvidere som sædvanligt at lade afholde et eller to Møder i de Kredse, som ønske det, samt at afholde nogle Møder paa Steder, hvor ingen Kredse findes, for at forsøge at vække Interessen paany; Amtsforeningen afholder alle Udgifter til de sidstnævnte Møder.

5. Det vedtoges at lade afholde Birøgt som sidste Aar.

6. Til at overrække et Diplom til Lehns-greve Raben-Levetzau, Aalholm, som Æres-medlem af DBF. og Maribo Amts BF. valgtes to Medlemmer af Bestyrelsen, nemlig Vicepræsident for DBF., Hr. Førstelærer R. Jensen, Vejringe, og Formanden for Maribo Amts BF., Biavler O. Hansen, Taagerup. Udgiften hertil afholdes af M. A. BF. efter Regning.

7. Prisen paa „Tidsskrift for Biavl“ ned-sattes til 1 Kr. pr. Eksemplar, naar de be-stilles hos Formanden inden 1. April.

8. Det vedtoges at rette en Henvendelse til Udvalget for Præmiering af Huslodder i Maribo Amt om at medtage ved Bedømmel-sen af Huslodder en af Maribo Amts BF. udpeget Biavler for hver Landboforenings Omraade, idet Biforeningen agter at udsætte nogle Præmier til de konkurrerende Hus-mænd, der er i Besiddelse af en velpasset Bigaard. Til at tiltræde Udvalget foresloges for Nordfalsters Landboforening: Eriksen, Ønslev, og som Suppleant Jensen, Vejringe; for Østlolland O. Hansen, Taagerup, og som Suppleant N. Knudsen, Romme; for Vest-lolland Lærer Hoffmann, Højsmarke, og som Suppleant J. C. Olsen, Hvilested. Eventuelle Rejseudgifter derved godtgøres efter Reg-ning af M. A. BF.

9. Det vedtoges at kurere Bipest og i den Anledning at ansøge DBF. om et Tilskud dertil.

I Bestyrelsesmødet, der afholdtes umiddelbart efter Generalforsamlingen, valgtes O. Hansea til Formand og Aug. Petersen til Næstformand.

Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, holdt derpaa følgende Foredrag om
Bipest.

Allerede i en Aarrække har vi kendt Infektions sygdomme, som angriber Bierne's Yngel, og af disse er Bipesten den farligste og den mest ødelæggende; er den først kommet i et Stade, og der ikke bliver gjort noget imod den, gaar Stedet om kortere eller længere Tid til Grunde. Der er al Grund til at raabe Vagt i Gøvær, eftersom Sygdommen findes paa Falster og kan komme til Lolland, inden vi ved af det. Man maa væreaarvaagen og nøje give Agt paa sine Bier for at se, om der skulde være Symptomer til Sygdommen. Det første Kendetegn er en mærkelig Uro paa Flyvebrættet, Bierne nappes og slaas, hvilket tyder paa, at der er noget galt paa Færde. Naar man har opdaget dette, vil man senere en tidlig Morgenstund se, at der ligger nogle døde Larver paa Flyvebrættet, og Antallet tiltager stadig for hver Dag, der gaar. Ganske vist kan der ogsaa ligge døde Larver paa Flyvebrættet, som ere angrebne af Møl og udslebt af Bierne, men man kan nemt se, om Døden skyldes Møl eller Bipest, da Møllarverne angriber de fuldvoksne Larver, som har forpuppet sig; medens de pestbefængte Larver kun er nogle faa Dage gamle. Man maa nu undersøge selve Stedet, og her husker man, at det maa være under en Temperatur paa 13—14 Gr. R., og det maa være stille Vejr. Hvis Pesten har grebet stærkt om sig, vil man straks kunne mærke det paa en ejendommelig vammelig Lugt, idet nemlig Bierne ikke har kunnet overkomme at bortfjerne den døde Yngel. I Cellerne ligger de døde Larver som en blød, slimet Masse, ofte af en citrongul Farve, og Massen har allerede et Par Dage efter, at Larven er død, udviklet Smitteporer, saaledes, at hvis man med en Kniv har rørt ved den og bruger Kniven i et Stade, risikerer man at inficere dette.

Man har prøvet Masser af Midler til Forebyggelse af denne Sygdom hos Bierne, men intet har hjulpet, hverken Desinficering med Karbol og Salicyl eller de øvrige Midler, der har været forsøgt. Det har kunnet hjælpe for en kort Tid, men Smitten er altid kommen igen. Det bedste Middel, man har mod den, er opfundet af en Amerikaner, Mac Evoy, som paastaar, at man aldrig maa desinficere et Stade. Han udrydder Sygdommen ved Tavlefornyelse, ved i Løbet af nogle Dage at give Bierne ny Tavler efter en Fremgangsmaade, som Taleren nærmere udviklede, og som grundede sig paa, at Bacillerne, selv om de førtes med af Bierne over i de ny Tavler, ikke var saa modstandsdygtige, at de kunde leve der. De inficerede Tavler maatte koges grundigt, for at Vokset kunde anses for smittefrit. Ogsaa Taleren var en Modstander af at desinficere Staderne, hvilket var frugtesløst, naar man ikke sam-

tidig kunde desinficere Bierne, Dronningen og Dronerne.

DBF. har etableret Kursus rundt om i Landet for at udbrede Kendskab til Bipesten og dens Bekæmpelse. Desværre hjemler Lovgivningen ikke Ret til at skride ind mod Pesten som i Amerika og Tyskland. Her kan en enkelt Biavler ved at lægge pestbefængte Tavler ud i det fri, smitte alle Omegnens Bier, idet Bierne som bekendt røver fra hinanden, hvor de kan komme af Sted med det. Birøgterne maa være meget forsigtige og tage sig i Agt for ikke at føre Smitten rundt med deres Person og deres Redskaber.

Lærer Jensen, Vejringe: Bipesten er en gammel Sygdom. Den er beskrevet allerede for 300 Aar siden. Nu er den naturligvis farligere, efter at vi har forladt Kubeavlen og er gaaet over til Magasinladeavlen. Bierne burde ind under Husdyravlen; lige saa vel som Loven giver Ret til at nedslaa en Besætning, burde den give Ret til lignende Forholdsregler mod et Bistade, der var befængt med Pest. Man havde ogsaa i DBF. henvendt sig til Regeringen herom; denne ansaa ikke Spørgsmaalet for modent, men overlod Lektor Jensen ved Landbohøjskolen at undersøge det nærmere. Lektor Jensen er kommen til det foreløbige Resultat, at der er flere Arter af Bipest, Man har ogsaa prøvet at danne en Bipestforsikring og naaede saa vidt at faa vedtaget Lovene, men Foreningen er endnu ikke dannet.

Aug. Petersen ønskede Forsøgsstationer for Biavl og Frirøjer for Biavlslærere.

Efter yderligere Bemærkninger af de to Talere sluttede Formanden Mødet med en Tak til Talerne.

Bornholms BF. holdt sin aarlige Generalforsamling i Aakirkeby den 4. Marts. Formanden, Lærer Josefsen, indledede: Det forløbne Aars Honningudbytte har været meget forskelligt. Medens det enkelte Steder har været ualmindelig rigt, har det andre Steder været ret smaat. Her paa Bornholm kan vi vistnok regne det som et lille Middelaar. Udbyttet har varieret fra 15 til 50—60 Pd. pr. Stade. Prisen har som sædvanligt været omkring 50 Øre pr. Pd. Og saavidt vides, har den været let at faa afsat til den Pris.

Foreningen sluttede Regnskabsaaaret med 272 Medlemmer. Det er omtrent som de foregaaende Aar; enkelte Steder er kommet nogle til, andre Steder er enkelte faldet fra. Det vilde være heldigt, om vi kunde faa det noget højere op. I hvert Fald skulde det nødig gaa ned. Tilskuddet fra Hovedforeningen staar i et bestemt Forhold til Medlemsantallet, men ogsaa Bidragene fra Etatsraadinde Koføeds Legat, den landøkonomiske Forening og Rønne Sparekasse kan vi naturligvis kun vente at beholde, saa længe Foreningen fører en levedygtig Tilværelse. Vi er disse Institutioner i høj Grad Tak skyldige; det er dem, der for en stor Del bidrager til, at Foreningen kan virke. Det maa nemlig erindres, at alle de, der modtager Birøgt, i en vis Henseende volder Foreningen Tab, idet vi giver 60 Øre pr. Medlem for Birøgt, medens Aarsbidraget kun er 50 Øre. Paa den anden Side vil vi meget nødig undvære disse Medlemmer, da de jo lige saa meget som vi andre, der ikke

faar vore Bier røgtede af Biavlslærerne, bidrager til, at vi faa Tilskud fra de Steder, som jeg har nævnt. Men Maalet er selvfølgelig dette: at naa til, at Birøgten bliver overflødig undtagen hos Begyndere. Og dette maa især vore Biavlslærere mærke sig. Ogsaa her gælder det, at enhver god Lærer maa arbejde paa at gøre sig selv overflødig.

Naar Foreningen støtter Medlemmer, der søger videre Uddannelse i Biavl, saa er det naturligvis i Haab om, at de siden vil arbejde for Biavlens Fremme, og vi er frinsindede nok til at unde dem at gøre dette efter deres eget Skøn, men jeg ser dog ikke rettere, end at den Biavler, der benytter sin paa den Maade erhvervede Viden til enten at fraraade sin Egns Biavlere at gaa med i Foreningen eller ikke at tilraade dem at gaa med, han svigter den Tillid, vi har vist ham. Naar vi derfor ogsaa fremdeles agter at bevilge Penge til Biavlskursus, saa maa vi indskærpe dette, at vi haaber, at de ikke alene vil arbejde for Biavlens i deres nærmeste Kreds, men at de ogsaa vil støtte Foreningen og saaledes bidrage deres til, at den kan fortsætte sin Virksomhed og blandt andet gøre det muligt, at ogsaa andre end de selv kan af denne faa Midler til deres videre Uddannelse.

Med Hensyn til Tavlemøllen er det jo Medlemmerne bekendt, at der sidste Aar har været en saadan i Virksomhed hos Smed J. Kristiansen i Aakirkeby. I Begyndelsen lod Tavlerne noget tilbage at ønske, men det rettede sig lidt efter lidt, og vi tror at kunne love, at de skal blive tilfredse med dem i Aar. Saavidt vi kan forstaa, er Valsen god; den kostede 150 Kr., andre Omkostninger har beløbet sig til omtrent 30 Kr. Der blev samlet 230 Kr. i Andele paa 5 Kr. Hvis det nu viser sig i Aar, at vi ikke behøver at bytte Valsen, vil de i Behold værende 50 Kr. blive udbetalt, og Generalforsamlingen kan saa senere tage Bestemmelse om, hvorvidt Foreningen efterhaanden skal tilbyde at indløse Tavlemøllen eller ej.

Endnu skal jeg tilføje, at jeg ikke nokson kan anbefale at holde „Tidsskrift for Biavl“. Det forekommer mig, at især alle, ikke alt for drevne Biavlere altid hvert Aar maatte kunde finde et eller andet, der er mere end de Kr. 1,50 værd, som Bladet koster. Jeg skal ikke nævne mange Eksempler, kun et eneste. Det er en lille Artikel i sidste Nr. for forrige Aar, hvori der advares mod at overbinde Honningen med Pergamentpapir, fordi der ved Tilvirkningen af dette bruges Svovlsyre. Naar dette Papir kommer i umiddelbar Berøring med Honningen, saa gaar den i Gæring. Man bør altsaa, naar Honningen skal opbevares i længere Tid, bruge almindeligt Papir under Pergamentpapiret. Den Oplysning havde jeg Brug for.

Regnskabet balancerer med 694 Kr. 72 Øre. Indtægtsposterne har været:

Beholdning fra 1900.....	87 Kr.	22 Øre.
Medlemsbidrag.....	261 —	50 —
Bidrag fra Etatsraadinde Kofoeds Legat. Rønne Sparekasse, landøkon. Forening samt Hovedforen., tils. ...	346 —	—

Ialt Indtægt 694 Kr. 72 Øre.

Af Udgiftsposterne kan nævnes

84 Ekspl. af „T. f. B.“.....	126 Kr.	—	Øre.
Kursus i Bi- og Dronningavl	65 —	—	—
Rejsegodtgørelser.....	38 —	—	—
Birøgt.....	109 —	20 —	—
Bekendtgørelser.....	51 —	83 —	—
1 Bihus.....	17 —	50 —	—
Sekretærløn.....	50 —	—	—
Forskelligt.....	22 —	23 —	—

Ialt Udgift 479 Kr. 76 Øre,

hvorefter Beholdningen den 31. December var 214 Kr. 96 Øre. Regnskabet, der var revideret af Sognepræst Looft og Gaardejer H. M. Koefoed, godkendes enstemmig. H. O. Koefoed genvalgtes som Bestyrelsesmedlem; ligeledes genvalgtes Revisorerne, og Sogneformænd valgtes. Til Delegeret valgtes Smed Jens Kristiansen og til Suppleant H. O. Koefoed. Formanden og Jens Kristiansen tilstodes hver 40 Kr. for at deltage i Delegeretmødet i Silkeborg.

Til Birøgt bevilgedes 120 Kr., til Kursus i Biavl 90 Kr., til et Bihus ca. 20 Kr., til fortsat Dronningavl 20 Kr., til Foredrag 30 Kr. samt Hovedforeningens Tilskud.

Det overdroges Bestyrelsen at undersøge, paa hvilken Maade man bedst kan iværksætte en Præmiering af vel ledet og lønnende Biavl.

Efter at Generalforsamlingen var sluttet, forhandles forskellige Ting vedrørende Biavlens. Jens Kristiansen fortalte om, hvorledes det var gaaet med Tavlefabrikationen i Fjor, hvilke Vanskeligheder han havde haft at overvinde, dels med selve Fabrikationen og dels med Indkøb af Voks. I Aar, mente han, skulde vi nok alle blive tilfredse med Tavlerne, som han skulde sælge saa billigt som muligt. Prisen maa jo rette sig efter Voksprisen. Medlemmer af Foreningen vil faa deres Forbrug af Vokstavler 10 Øre billigere end Ikke-Medlemmer. Herom vil der nærmere blive bekendtgjort i Bladene, men han bad meget om at faa saa meget Voks, som Biavlerne har at undvære, leveret snarest muligt. Iøvrigt er han alt i Besiddelse af en god Forsyning.

Blem, Værnelandsgaard, stillede 3 Spørgsmaal til Forhandling: 1) Skal Bierne helst indvintres paa Honning alene, eller kan man uden Skade bruge en større eller mindre Del Sukker? 2. Bør Bierne indvintres med saa meget Foder, at Foraarsfodring bliver unødvendig? 3. Skal om Forsommeren Yngelrummet fyldes, førend Honningrummet paasættes?

I Forhandlingen om disse Spørgsmaal, hvorunder man ogsaa kom ind paa, hvorvidt man skulde bruge Dronninggitter eller ej, deltog Blem, Jens Kristiansen, Elias Jensen, Vestermarie, H. O. Kofoed, Oluf Jensen og Formanden. Jens Kristiansen meddelte, at man paa Biavlsskolen havde ment, at Bierne godt kan indvintres paa Lynghonning, naar denne er forsegleet. Sukker er udmærket, naar det anvendes paa rette Maade; det skal være forsegleet. Dette sidste mente H. O. Kofoed ikke var nødvendigt, men det er næsten nødvendigt, naar man vil indvintre paa Lynghonning, at give et Tilskud af Sukker for at faa Bierne til at forsegle Honningen. De fleste af Talerne mente, at Honning er det naturligste Foder og i hvert Fald at foretrække som Yngelfoder. I det andet

Spørgsmaal var man enige om at anbefale at indvintre saa stærkt, at Foraarsfodring om muligt aldrig behøvedes. Det tredje Spørgsmaal havde man meget forskellige Meninger om; dog syntes de fleste at holde paa, at naar Hovedtrækket kommer, skal Honningrum paasættes; enten Yngelrummet er fuldt eller ej.

Ved Husmandsmødet i Slagelse den 15. Februar d. A. talte Proprietær Houlind, Johannesdal, om Biavl og anbefalede de tilstedeværende Husmænd at tage Biavl en som Biindtægt. Det er fornøjeligt at høre Hr. Houlind tale om Bier, thi baade har han rig Erfaring at støtte sig til, og han har en sjælden Kærlighed til sine smaa, vingede Venner, hvilket man hele Tiden mærker. naar man hører ham tale. Hans Foredrag ved nævnte Møde faldt da ogsaa i god Jord, og flere ny Medlemmer indmeldte sig i Sora Amts BF. E—r.

Syddthj BF.s 2. Kreds afholdt den 1. Februar sin ordinære Generalforsamling i Hurup Afholdshjem. Regnskabet fremlagdes; det viste en Kassebeholdning af 220 Kr. Den i Sommeren 1901 i Hurup afholdte Udstilling havde givet et Overskud af 52 Øre. Det vedtoges at lade Vandre læreren berejse Kredsen i Foraaret for at tilse og ordne Medlemmernes Bifolk. Det vedtoges i Sommerens Løb at foretage Bedømmelse af Medlemmernes Bigaarde af dertil valgte Dommere. Til Formand valgtes i Stedet for Lærer Thøgersen, Ginderup, Gaardejer N. Sørensen Høj, Spolum, Bedsted. Til Bestyrelse valgtes Husmand Jens Andersen, Kobero, og Tømrer Mads Nielsen, Skyum. Medlemsantallet var 75 i 1901, og der var paa Generalforsamlingen en god Stemning til Stede, som varsler godt for Kredsens Fremtid. —s —d.

Ekko fra Staderne.

Belle pr. Daugaard, 6. Marts.

I Dag har mine Bier alle holdt Rensningsudflugt efter at have siddet inde hele Vinteren. Da her i Dalen var 8 a 10 Gr. Varme i Solen, syntes jeg, at det var bedst, de fik dem en lille Udflugt, hvorfor jeg med et Stykke Baandjern skrabadede døde Bier og Smuld ud. Denne Uro bragte straks Hæren paa Benene, og der blev Udflugt fra alle 17 Stader. Ved at lette et Hjørne af Pakningen saa jeg, at alle Familier havde Honning til mindst en Vinter til, saa jeg frygter ikke for noget Vintertab, selv om vi skulde faa en Eftervinter. Her var naturligvis ingen Sne, thi ellers havde jeg holdt dem inde, men da vort Hovedtræk begynder omkring ved Set. Hansdag, er det nødvendigt, for at faa Bierne stærke inden den Tid, at de begynde at yngle tidligt. I Aar kan jeg vente, at 4. og 5. Yngelperiode kan blive udklækkede inden Hovedtrækkets sædvanlige Komme og altsaa blive Honningsamlere. Efter disse Perioder maa Yngelen indskrænkes, thi de Bier, der derefter komme frem, blive Hon-

ningtærere i Stedet for Honningbærere. Alle Familier vare levende, og der fandtes kun faa døde Bier hos de 16 Stader; kun én Familie havde ca. 500 døde Bier, men lod ellers til at være meget kraftig. Den maa enten have haft mange gamle Bier fra forrige Aar eller været foruroliget paa en eller anden Maade. A. P. Holbech.

Ulstrup, den 8. Marts.

I Dag holdt alle mine Stader Rensningsudflugt, der forløb meget heldigt. Bierne vare livlige, og der var Honning nok i de bageste Rammer. R. Adamsen.

Godthaab, Jyderup St., 5. Marts.

I Mandags var det Solskin og stille Vejr, og mine Bier holdt Renselsesudflugt; alle 18 Familier vare kraftige, og der var næsten ingen døde Bier. Jeg saa til nogle af dem; de havde kun brugt lidt Honning i Vinter. Sidste Aar høstede jeg 836 Pund Honning af 8 Familier; den bedste gav 153 Pd. og havde dog 42 Pd. til Vinterforraad. Jeg har solgt Honningen i Smaapartier til 50 Øre Pundet og har nu knn 80 Pd. tilbage. K. M.

Stilling, 10. Februar.

Honningudbyttet i 1901 har her været ualmindelig godt; af velpassede og stærke Familier høstedes i Gennemsnit 100 Pd. og derover. Saa godt et Udbytte havde vi aldrig drømt om, langt mindre ventet. Sværmenes Antal har derimod ikke været ret stort. Søren Jørg. Nielsen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 1. Kan det gaa an at opvarme Honning, der er i en større Beholder (Krukke eller Blikspand), og omsætte den i Glas, og hvorledes bør man bære sig ad? M. N.

S.: Naar krystalliseret Honning skal omsættes fra en større Beholder til Glas eller mindre Krukker, bør den først opløses, hvilket kan ske ved at sætte Beholderen ned i en Kedel med stærkt opvarmet Vand. For at Honningen ikke skal tabe noget af sin fine Aroma og udmærkede Smag, bør der slaa's Vand i Beholderen, saa det staaar $\frac{1}{2}$ over Honningen, og der maa ikke røres i den, førend den er fuldstændig opløst; derefter hældes Vandet af. Naar Honningen behandles paa denne Maade, taber den hverken i Lugt, Smag eller Klarhed, men er ligesom nyudslyngt Honning.

Nr. 2. Hvor køber man bedst og billigst gode Honningglas og til hvilken Pris? H.

S.: Købmand Alex. Rasmussen, Kallundborg, har særdeles gode Glas. Prisen i 1901 var for 100 Stkr. 1-Pd.s Honningglas med sleben Rand 9 Kr. 50 Øre.

Et og Andet.

Gensvar til Hans Kvast. *)

I dette Blads Nr. 18 tager Hr. Kvast stærkt til Genmæle mod min Artikel i dette Blads Nr. 17, omhandlende, hvorledes jeg faar Honningen skilt fra Afskrællingen. Det har glædet mig at læse Hr. K.s Artikel af to Grunde. For det første kan man jo deraf skønne, at der dog er nogen, der er vaagen og læser Bladet med Interesse, og det er jo altid rart at have en vaagen Læsekreds. For det andet er Hr. K.s Artikel jo en Fortsættelse af og en Tilslutning til min Artikel (Biavler, vær forsigtig!) i dette Blads Nr. 16.

Hr. K. skriver: „Hans Fremgangsmaade er efter min Mening aldeles forkastelig, og der kan ikke advares for kraftigt imod at benytte den“. Ja, ikke sandt! Hvis Hr. K.s Mening nu var den ene rigtige, vilde det være fuldstændig i sin Orden, men dersom Hr. K. havde tænkt sig lidt mere om, inden han havde grebet Pennen, vilde han ikke kunde have undgaaet at skønne, at det forførdelige, han omtaler, med Hensyn til Smittefarens — og som er meget rigtigt — undgaas paa følgende simple Maade: kun at give hvert Stade Afskrællingen fra sine egne Tavler. Ikke sandt, det burde dog enhver fornuftig Tænkner kunne forstaa. Men det burde en fornuftig Tænkner vel ogsaa have skrevet, og naar jeg har undladt det, var det, fordi jeg syntes, det fulgte af sig selv, eftersom der bliver talt og skrevet saa meget om Bipestens Smittefarlighed nu til Dags. Af Hr. K.s Artikel skønner jeg, at det er en Fejl, at jeg har undladt det, og har man begaaet en Fejl, er det bedste, man kan gøre, ærlig at vedkende sig den, i Stedet for at søge at dække over den. Jeg vil derfor takke Hr. K., fordi han ved sin Artikel har givet mig Lejlighed til at faa Fejlen rettet.

Den øvrige Del af Hr. K.s Artikel om Forsigtighed mod Bipesten vil jeg give min fulde Tilslutning, da jeg selv — som omtalt i dette Blads Nr. 13 — har haft med pest-syge Bifamilier at gøre og ved, hvor farlig en Fjende Bipesten er for vor Biavl. Derfor raaber jeg med Hr. Kvast af mine Lungers fulde Kraft: „Biavler, vær forsigtig!“ Og atter gentager jeg som i Nr. 17: jeg finder Metoden udmærket og vil fremdeles benytte den ad Aare. P. Jensen-Pedersen.

Biavlten i Belgien. I Aaret 1897 var der i Belgien 210 Biavlerforeninger med 8668 Medlemmer. Bistadeantallet opgives til 70,000. Bipesten er meget udbredt, og den ødelægger hvert Aar mange Bigaarde.

„**Bisambillet**“ er Navnet paa en lille Pjece paa 40 Sider, som fornylig er udgivet af „Bivännens“ Redaktør, L. J. Svensson, Wallkärra, Lund. Den lille Bog er godt skrevet, smukt udstyret og koster hæftet i Omslag 75 Øre.

Svensk „Bi-Tidning“, Organ for Sverrigs Biavlerforening, har ved Nytaarstid skiftet Navn og hedder nu „Bitidningen“.

*) Forsinket af Mangel paa Plads. Red.

Sverrig har ifølge Meddelelse fra Statistisk Centralbureau 200,000 Bifolk.

Biavisblade. Maaske det kunde interessere „T. f. B.“s Læsere at erfare, hvor mange Biaviser der udkommer paa Jorden, hvorfor vi her efter et tysk Blad „Imkerboten“ gengiver Tallet med 103, som fordeles sig paa følgende Lande: Østerrig-Ungarn 19, Tyskland 19, Luxemborg 1, Schweiz 3, Frankrig 23, England 3, Italien 1, Spanien 1, Belgien 10, Nederlandene 1, Sverrig 2, Danmark 2, Rusland 3, Amerika 18, Australien 1. Her maa især lægges Mærke til, at medens den store russiske Kolos kun har 3 Biaviser, har det lille Belgien 10 saadanne. Italien, der vel er det Land, som eksporterer de fleste Bier og Dronninger til andre Lande, har ligeledes kun 1 Avis om Biavl.

Th. Buchholz.

Kandiskage som Vinterfoder. I „T. f. B.“ Nr. 3, 1901, findes en Beretning om 5 Bifolk, som i Slutningen af November 1900 bleve fodrede med Kandiskage, og i Nr. 8 af dette Blad findes Meddelelse om Stadernes Over- og Udvintring. Men da det vistnok kan interessere en Del af Læserne ogsaa at faa noget at vide om disse Bifolks Ydedygtighed i Sommeren 1901, vil jeg i Dag meddele Resultatet. Lagtet det ene af Bifolkene var dronningløst i Foraaret og 2 af de andre skiftede Dronning i Sommerens Løb, saa blev Honningudbyttet dog 452 Pd. Vedkommende Biavler ønskede ikke at forøge Stadeantallet, og det lykkedes ham ogsaa at forebygge Sværmning. Disse 5 Bifolk har vist os, at det kan udmærket gaa at indvintré paa et lille Forraad af Honning, naar der gives Kandiskage af passende Fasthed, og den anbringes paa rette Sted i Stedet.

Th. Buchholz.

Gavnlig Vink.

Vejret (9. Marts). Ogsaa de tre sidste Uger af Februar vedblev det at være Frostvejr, men med Marts Maanedes Begyndelse blev Vejret mildere. Den 1. Marts var der Bier ude fra alle vore Stader, men først den 6. holdt de fuld Rensningsudflugt. Da Jorden var tør og fri for Sne, skete der intet Tab af Bier, saaledes som det ellers ofte er Tilfældet, naar Rensningsudflugten sker paa en Tid, hvor Jorden er dækket af løs Sne eller fyldt af Vandpytter. Et flygtigt Efter-syn viste, at Bierne havde overvintret godt, og at der ikke var fortæret ret meget af Forraadet. Et Par Biavlere her fra Egnen klager over, at Honningen i alle deres Stader (10×12 og Lavnormal) er krystalliseret, saa de har begyndt at vandfodre. Naar Bierne har holdt Rensningsudflugt, tager Æglægningen mere fart, saa gælder det om, at der er nok af passende Foder i Staderne, og at Bifolkene sidder lunt og godt.

Vandfodring. Hvis en Bifamilie er rigtig indvintret, vil den efter vor Anskuelse aldrig mangle Vand i Vintertiden. Det sker alligevel ikke saa sjældent i danske Bigaarde, at et eller flere Stader lider af Tørstnød. Dette viser sig derved, at et stort Antal Bier i koldt Vejr bruse stærkt op og komme frem paa Flyvebrættet uden at flyve op til Renselsesudflugt. Da det samme Tegn kan antyde Luftmangel, bør man i dette Tilfælde først rense Indgangen for Smuld og døde Bier og aabne den helt samt efterse, om Indskudsvinduet fremdeles er løftet $\frac{1}{8}$ " = 3 mm. fra Bunden, saa at der er Adgang til en svag Luftveksel ogsaa ad denne Vej. Hvis Bierne derved komme i Ro i Løbet af en Times Tid, kan det ikke antages, at de lide af Tørst. Vedbliver derimod Uroen, da bør man vandfodre Bierne. Hertil anvendes en almindelig Medicinflaske eller anden snæverhalst Flaske, der rummer $\frac{1}{2}$ —1 Pægl = $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{4}$ l. Den skylles omhyggelig og fyldes derpaa helt med kogt Vand, der er afkølet til 30—40 Gr. Halsen overbindes med et enkelt Lag tæt Lærred, og Tommelfingeren sættes over Munden, medens man vendt Flasken med Bunden opad. I denne Stilling anbringes Flasken i Foderaabningen, som derefter tilpakkes omhyggelig. Tørstnød hidrører uden Tvivl fra en uheldig Anbringelse af Forraadet, saaledes at der er for lidt i de Tavler, hvorpaa Bierne ere lejrede. Naar Bierne da søge Forraad paa de yderste kolde Tavler, finde de dette krystalliseret. Det kan da ikke opløses uden Tilsætning af Vand. Da Vandfodring om Vinteren meget let fremkalder for tidlig Yngelansætning, bør den ikke uden Nødvendighed anvendes før i den milde Aarstid (Foraaret).

Fodring. Hvis man ikke er aldeles sikker paa, at Bierne har Forraad nok for en Maaned, saa bør man helst paa en Dag med stille Vejr aabne for Stadet. Dette sker lettest ved, at man borttager Pakningen og blæser lidt Røg ned til Bierne; derpaa tager man enten Vokksduget eller et Par Dækbrætter tilside; er der en 2 a 3" Forraad i hver af de besatte Tavlegader, saa er der Forraad til længere Tid. (Er Honningen krystalliseret i Tavlerne, bør der fodres med Vand). Til Fodring saa tidligt paa Aaret bør benyttes svært Foder (4 Pd. Kandis til $\frac{1}{2}$ Pot Vand). Man bør fodre om Aftenen med Junkent Foder, og det bør anbringes tæt ved Biklyngen.

Rensning af Bunden. I Marts eller April indtræffer der i Almindelighed flere milde Dage med stærk Udflugt af Bierne. Paa saadan en mild Dag uden Snelag bør man rense Stadernes Bund ved at udtage Bagdøren og Pakningen, løfte Vinduet lidt og derpaa forsigtigt føre en Spatel, et Stykke Baandjern eller en i Vinkel bøjet Hegnstraad ind under Rammerne og dermed udrense

Smuldet. Denne Rensning frier Bierne for et stort Arbejde og bidrager i høj Grad til at hæmme Voksmøllenes Udvikling. Det udrensede Vokksmuld bør man ikke kaste fra sig ved Siden af Staderne, men samle det i en Kasse for siden at rense de døde Bier fra. Til Rensningen benyttes en Kasse af Blik eller Træ (se Fig. 13). Til Sold i Kassen kan benyttes et af Soldene fra Udslyngningsmaskinen. Vokksmuldet kan enten smeltes og renses i en Stegeovn eller gemmes, til Solvokksmelteren kan arbejde.

Varmen er i det tidlige Foraar af en meget stor Betydning for Bifolkets Trivsel, derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr, og Arbejdet bør udføres saa hurtigt som muligt. Varmen stiger opad, som en Følge deraf er Yngellejet straks afkølet til Luftens Temperatur, saasnart Pakningen og Dækket har været borttaget en kort Tid. Sørg for, efter ethvert Arbejde ved Bierne at faa pakket saa omhyggeligt som muligt. Husk paa, at Foder og Varme er Hovedbetingelserne for Bifolkens Udvikling i Foraarstiden.

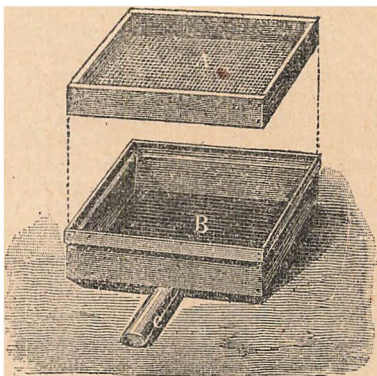

Fig. 13.

Brevkasse.

Kredsformænd. Da den sædvanlige Liste over Kredsformænd vil blive optaget i Nr. 4 (1. April), anmodes Kredsformændene om inden den 22. Marts at tilmelde Redaktøren af „T. f. B.“ enhver Forandring, som ønskes foretaget i den i Bladet Nr. 4 f. A. optagne Liste.

„**Tidsskrift for Biavl**“ udkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig (d. 1. og 15.) i April—September.

Avertissementer og Foreningsmeddelelser, som ønskes optaget i det først udkommende Nr., bør helst være Redaktøren i Hænde senest 9. eller 24. for at komme i det Nr., der udgaar henholdsvis den 15. eller 1. i Maaned.

Husflidsmænd, naar I laver Bihuse, husk saa paa, at Lysningen i Bihusene af de anbefalede Maal (fra Side til Side) skal være 11" til 10x12" Stadet, 13" til □ Stadet og 14 $\frac{1}{2}$ " til Lavnormalstadet. Anbring amerikanske Zinkfals med $\frac{1}{2}$ " bred Fals i Husen.

Krainer-Bifolk i originale Kasser vil blive indforskrevet den 22. Marts. Prisen vil blive 15 a 17 Kr. pr. Stk. i Forhold til det Antal Stader, der bestilles, og Stadernes Vægt. Bierne ventes hertil i Begyndelsen af April Maaned. Bestillinger modtages.

N. S. Kristensen.

Smaaskrifter, Medlemskort, ældre Aargange af „T. f. B.“ forefindes hos Redaktøren. Kredsformændene anmodes om at opgive til Red., hvor stort et Antal Eksemplarer de venter at faa Brug for, saa vil det forlangte straks blive sendt.

Biavlsudstilling i Kolding agtes afholdt af „Foreningen af jydsk Landboforeninger“ den 11., 12. og 13. Juli 1902. Ret til at udstille har alle Medlemmer af DBF. Anmeldelse sker paa trykte Skemaer i 3 Eksemplarer, der erholdes fra Sekretariatet, Nørre Allé, Aarhus, og maa være indleveret samme Sted inden den 1. Juni 1902. Levende Bier maa ikke udstilles. Ved Tilskud af DBF. er Præmiebeløbet forhøjet til 200 Kr.

Medailler og Diplomer. Til Kredsudstillinger kan hos DBF.s Sekretær faas: Broncemedailler a Kr. 2,50 og Diplomer a 20 Øre.

DBF.s Honningskilt, som burde findes ophængt hos enhver, der handler med Honning, kan faas trykt paa Karton, forsynet med Baand, for 20 Øre pr. Stykke. Ved Indsendelse af 24 Øre i Frimærker sendes det portofrit.

C. Bjerregaard.

Biavlsmuseum. Da det for Undervisningen ved Biavlsskolen vilde have sin store Betydning, hvis der ved Skolen fandtes en Samling af de forskellige Biboliger og Biavlsredskaber, som tidligere har været i Brug heri Landet, er der allerede i de sidste 3 Aar blevet samlet en Del Genstande fra forskellige Egne af Landet. Men da der endnu mangler ikke saa lidt, inden Samlingen bliver fuldstændig, anmodes de Biavlere, der har saadanne ældre Genstande og vil skænke dem til et Museum ved Biavlsskolen, om at meddele det til N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Artikler. Flere indsendte Artikler samt „Spørgsmaal om Biavl“ har vi af Mangel paa Plads maattet gemme til næste Nr.

Nr. 4 vil paa Grund af Helligdagene først blive udsendt den 4. April. Red.

Kundgørelser.

—:—

De billigste, bedste og mest akkurate **Biboliger** og **Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredskaber**, **egte Bivokstavler** haves altid paa Lager. Illustreret Prisliste franco.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Petersen.

Se her!

Se her!

10 Bihuse, saa gode som ny, sælges meget billigt, naar Handelen kan ske inden den 1. Maj d. A. A. Thomsen, Vesterbro, Randers.

Kunsttavler af bedste Bivoks faas atter i Aar hos N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Den af mig i 10 Aar drevne Vokstavlefabrik har jeg Dags Dato afstaaet til Hr. Vilhelm Hansen i Viborg og takker for al Velvillie i de forløbne Aar og beder samme overført paa min Efterfølger.

Viborg, den 4. Marts 1902.

Chr. Riegels.

I Henhold til ovenstaaende anbefaler jeg mig som gammel Biavler i d'Hr.s velvillige Erindring og beder Dem indsende mig Deres behagelige Ordre. idet alt skal blive godt og reelt effektueret.

Ærbødigst

Vilhelm Hansen, Viborg.

Rent Voks købes. * * * * *

Voks forarbejdes (25 Ø. pr. Pd.)

Tilkøbs ønskes følgende Aargange af „Tidsskrift for Biavl“: 1866—67, 75, 81—83, 85 og 88—92 eller ialt 12 Aargange. Jeg giver 1 Kr. pr. komplet Aargang. S. Johansson, 6 Kjøpmangatan 4 tr., Stockholm.

1,35 pr. Pd. Bivoks,

prima Kvalitet, betales af V. Spies, Kbhvn. Send Prøve, og opgiv Partiets Størrelse.

200 Pd. fin, hvid Honning er tilsalg hos P. Nielsen, Broskov, Tappernøje St.

Kunsttavler af ægte Bivoks leveres til billigste Pris. Voks modtages til Forarbejdning af Kunsttavler og bedes saavidt mulig tilsendt inden 15. April. Større Partier leveres i Løbet af faa Dage, mindre Partier pr. omgaaende. Ved heldig Indkøb af fortrinligt Bivoks kan jeg tilbyde ekstra gode Tavler.

Biboliger, nøjagtige og solide, samt spidse Hjørneklodder sælges billigt.

Driftebrohus pr. Køge, i Februar 1902.

J. Olsen.

Rapid, den bedste Loddelampe, faas à 1 Kr. 50 Øre hos N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Grønnings Bipibe

faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning tilsendes Grønning, Vejrup, Bramminge.

Tilkøbs ønskes velbevarede Eksemplarer af „T. f. B.“ 1866—73, 1875, 1881—83, 1888—91. Tilbud med Opgivelse af Pris pr. Aargang bedes tilsendt „T. f. B.“s Red.

Kandis til Bifoder,

ren og reel Vare, pr. Pd. 20 Øre ved Køb af mindst 25 Pd. Alt Kolonial 5 a 10 pCt. under de almindelige Priser. Prislister sendes, og ved Køb af for ca. 25 Kr. diverse Kolonial sendes Varerne franco Landet rundt. Vesterbrogade 20, København.

W. Laybourn.

Hvid Honning (ca. 200 Pd.) faas a 38 Øre pr. Pd. for hele Partiet. J. Fausing, Kværndrup St.

Et mindre Parti **fin, hvid Honning** findes endnu til Salg hos Snedker J. Andersen, Skovballe, Taasinge.

2 Dronninger

fra 1901 er til Salg a 4 Kr. pr. Stk. hos N. S. Kristensen, Aldershvile, Roskilde.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille i Odense 1900 og i 1901 tilkendt 5 l.-Præmier) anbefales til billigste Pris. Jeg fabrikkerer Yngel-, Drone- og Delingstavler. Snedker J. F. Nielsen, Assedrup St.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler) faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Sortebro, Baneadresse: Vejstrup. Prisen er i Aar 1—5 Pd. 190 Øre, 5—10 Pd. 185 Øre, 10—25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

Kunsttavler af ægte **Voks** af Hr. Lærer Bojesens meget anerkendte og med dybt Præg bekendte Kunststavlelse faas atter i Aar til billigste Pris.

NB. Ægte Bivoks forarbejdes eller tages i Bytte.

Systofte pr. Nykøbing F., i Marts 1902. P. Jacobsen.

Mine *bekendte, billige Bihuse* anbefales ærede Forbrugere. Huse findes færdige. Gode Røgpustere anbefales. N. Jensen, Snedkermester, Sjolte, Tappernøje St.

Foreningsmeddelelser.

Dhrr. Fabrikanter, som maatte ønske at give Tilbud paa Levering af Kunsttavler — samt paa Forarbejdning af Voks til Kunsttavler — til **Elbo m. fl. Herreders BF.**, bedes inden 4. April d. A. senJe undertegnede Prøver med Opgivelse af Pris, pr. Pd. Kunsttavler samt Arbejdsløn pr. Pd. Voks.

Det bemærkes, at Kunsttavlerne skulle leveres under Garanti for, at de ere fabrikerede af ægte Bivoks og sendes fragtfrit til Fredericia senest 5. Maj d. A. Der ønskes 14 Dages Kredit.

Fredericia, 15. Marts 1902.

C. C. Bjerregaard.

Elbo m. fl. Herreders BF. Bestillinger paa Kunsttavler og Voks til Forarbejdning modtages af undertegnede indtil den 10. n. M. Bestilte Kunsttavler ønskes afhentede i Dagene fra 5.—15. Maj d. A.

Fredericia, den 15. Marts 1902.

C. C. Bjerregaard.

Elbo m. fl. Herr. BF. De Kredse, som maatte ønske Møder afholdte i Aar ved Foreningens egne Lærere, bedes meddele undertegnede det inden 1. April. Mødested og Tid bedes opgivet.

Fredericia, den 10. Marts.

C. C. Bjerregaard.

Skovby Herreds BF. afholder Møde Søndagen den 23. Marts, Eftm. Kl. 4, hos Restauratør Petersen ved Fredskoven.

C. F. Abildgaard.

Svendborg Amts BF. holder Delegeretnøde Søndag den 23. ds., Eftm. Kl. 1½, hos Gæstgiver Pedersen, Torvet, Svendborg. Regnskab aflægges for 1901. Bestyrelse for 1902 vælges. Arbejdsplan for 1902.

Kristjan Pedersen.

Vesterhæsing og Omegns BF. afholder Foraarsmøde 2. Paaskedag, d. 31. Marts, Eftm. Kl. 2½, hos Gaardmd. Chr. Nielsen, Østerhæsing, hvortil indbydes. Talrigt Møde forventes, da der er forskelligt, Foreningen angaaende, at forhandle, bl. a. Vedtagelse af ny Foreningsvedtægter, — ligeledes Bestilling til Fællesindkøb af Redskaber og Tavler for i Aar osv. Mød derfor alle, som kan! De Delegerede til Amtsforeningen for sidste Aar kommer til ogsaa i Aar at give Møde der. — Se Amtsforeningsmeddelelsen.

Brobyværk, den 6. Marts.

H. P. Hansen.

Indhold af dette Nummer:

Biavlslærernes Bekæmpelse	41
Bornholms Amts BF.	54
Brevkasse	59
Det billigste Blad	37
Danske Biguarde	46
Det store Voksmøl i Vestjylland	47
DBF's Bestyrelsesmøde	49
Degeneration ved Indavl	50
Ekko fra Staderne	56
Et og Andet	57
Foreningsmeddelelser	60
Gavnlig Vink	58
Gæret Honning	46
Husmandsmødet i Slagelse	56
Kalk	40
Kundgørelser	60
Maribo Amts BF.	53
Overvintring under Sne	38
Er Landet overbefolket med Bier?	48
Snit Ørerne af	43
Spørgsmaal og Svar	56
Sydthy BF.	56

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder, d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitlinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Hold Biavlsmøder.

Det sidst forløbne Aar var for de fleste Egenes Vedkommende et særdeles godt Bjaar, det gav megen Honning og mange Sværme. Det rige Eftertræk paa Kløveren bevirkede, at selv smaa sildige Sværme ikke alene blev bistærke, men ogsaa fik samlet et rigeligt Vinterforraad, saa alle Stader i Efteraaret vare rige, baade paa Bier og Honning. Som en Følge deraf er Bierne overvintret godt; vi har da endnu ikke modtaget nogen Meddelelse om Vintertab. Et saadant Bjaar bevirker, at mange, der ikke tidligere har skænket Biavlens nogen Opmærksomhed, paa én Gang faar Øjnene op for Biavlens store Betydning, blot ved at se og høre, hvilket stort Udbytte endog kun nogle faa Bistader kan give. Mange, som ikke tidligere havde tænkt paa at drive Biavl, har pludselig faaet Lyst til at begynde derpaa, og der er mange, der har begyndt. Det store Antal af Sværme har i høj Grad lettet Anskaffelsen af Bier, idet de ofte solgtes for en ringe Betaling.

Disse mange Begyndere staar nu i Foraaret og skal gøre deres første, famlende Skridt som Biavler; de trænger til Hjælp og Vejledning, ellers vil de begaa

Fejlgreb, der ikke alene vil forringe Udbyttet af deres Biavl, men maaske endog ødelægge den eller bevirke, at de bliver kede af at drive Biavl, og dette vil være til stor Skade, ikke alene for dem selv, men ogsaa for hele Samfundet, eftersom Biavlens er en god, sund og lønnende Syssel. Det er Biavlskredsens Opgave at hjælpe og vejlede disse Begyndere, men at de skal komme til Kredsene af sig selv, kan vi ikke vente. Kredsene maa opsøge dem, og dette sker lettest ved Afholdelse af Biavlsmøder. Vel er der sagt, at Mødernes Tid forlængst var forbi, thi der mødte for faa Biavlere; dette passer ogsaa for en Del Steder og under andre Forhold, men efter et saa godt Bjaar, hvor saa mange har begyndt at drive Biavl, ere vi sikre paa, at Møderne vil blive godt besøgte, saa der vil blive Lejlighed til at faa mange Begyndere i Tale. Naar der paa disse Møder kun optages Medlemmer, der vil holde „T. f. B.“, kan Udgiften til de Møder, der holdes i April Maaned, ikke blive ret store, og Kredsene har ogsaa langt større Indtægt af de Biavlere, der ere Medlemmer af DBF., end af dem, der kun ere Kredsmedlemmer.

30 Kredsmedlemmer med et Medlemsbidrag af 50 Øre 15,00

30 Medl. af DBF. Kredsbidrag . . 15,00

	Overført 15,00
DBF.s Tilskud for 30 Tidsskrifts-	
holdere a l Kr.	30,00
	<u>Tilsammen 45,00</u>

Det vil heraf fremgaa, at det ikke kan betale sig for Kredsene at optage Kredsmedlemmer, naar 1 Tidsskriftsholder bringer lige saa stor Indtægt i Kredsen Kasse som 3 Kredsmedlemmer; at det betaler sig bedst for Biavlerne at være Medlem af DBF., har vi i Martsheftet paavist. Det maa antages, at den Tid ikke er fjern, da ingen Biavler vil spare paa Skillingeri og lade Daleren gaa ved at nøjes med at være Kredsmedlem, og vi formoder, at den Tid er nær, da de fleste af Kredsene kun vil optage støttende Medlemmer som Kredsmedlemmer, medens alle Biavlere tillige skal være Medlemmer af DBF.

Der er mange Begyndere, der trænger til Vejledning, DBF. giver et stort Tilskud, der kan dække Mødeudgifterne, derfor: hold Møder snarest.

Det første Foraarseftersyn.

Af A. Nielsen, Ollerup.

Skønt der i disse Dage (midt i Marts) ikke er megen Udsigt til mildt og smukt Foraarsvejr, saa nærmer den Tid sig dog nu med snare Skridt, da vi kan vente, at Bierne vil komme til at holde en god Rensningsudflugt og derefter begynde at flyve ud for at hente Vand og Blomstestøv. Og dermed forøges som bekendt Livet og Virksomheden i Staderne, og den Tid er da inde, da Biavlerens Arbejder begynder med at tilse Bierne.

Jeg skal her kun omtale to af disse Arbejder, nemlig Rensningen af Stadernes Bund og det første, grundige Foraarseftersyn.

Tidligere har det jo været tilraadet at rense ud under Bierne saa tidlig som muligt om Foraaret. Derved skulde man hindre en hel Del Voksmøllarver i at komme til Udvikling, samtidig med at man forskaaned Bierne for et strængt og farligt Arbejde. Det har nemlig været antaget, at mange Bier gik tabt ved Udslæbningen af de døde Bier, derved at de faldt ned paa den kolde Jord med dem, hvor de let stivnede og ikke mere kunde flyve op. Denne Mening har jeg

ogsaa været af, og i de første Aar, jeg arbejdede med Bierne, var jeg derfor meget paapasselig med at faa Bundrensningen foretaget, saasnart passende Lejlighed tilbød sig dertil. Det gjaldt jo om at holde sig Forskrifterne efterrettelig, hvis man vilde vel fare. Dog maa jeg tilstaa, at efterhaanden som jeg fik flere Stader at arbejde med, fik jeg større og større Ulyst til at udføre dette Arbejde. Grunden hertil var, at det førte en Del Ulejlighed med sig, tillige med at jeg syntes, det forstyrrede Bierne temmelig meget og foraarsagede en stærk Atkøling af Staderne, særlig hvis det traf sig, at Vinden kom til at blæse en Smule ind ad Indgangene, mens Udrensningen stod paa.

I de følgende Aar satte jeg det derfor længere og længere ud med at rense Stadernes Bund, indtil jeg nu i de sidste 2—3 Aar ikke har foretaget dette Arbejde før samtidig med det første, omfattende Foraarseftersyn. Men derved har jeg haft Lejlighed til at gøre den Erfaring, at Bierne i de fleste Tilfælde selv med største Lethed kan foretage denne Udrensning. Naar jeg er kommet for at efterse Staderne, har der i de fleste af dem gerne været saa rent, som om der var blæst. Og Ulemperne, der skulde være forbundne dermed, har jeg ikke mærket noget til. Jeg har ikke set, at denne Udrensning har været Skyld i ret mange Biers Død, ligesom jeg heller ikke har bemærket, at Voksmøllarverne af den Grund har taget mere Overhaand end ellers. Derimod har det flere Gange været mig en Fornøjelse at se, med hvilken Iver Bierne har kunnet arbejde paa at faa gjort rent i deres Stader efter Overvintringen. Og naar Familierne har været villige til at gaa i Gang med dette Arbejde, har det altid været mig et Tegn paa, at de var i en god Orden.

De enkelte Tilfælde, hvor jeg endnu selv foretager en Del af Udrensningsarbejdet, er hos svage Familier, der har været overvintret paa for stor Plads, og hos de Familier, der har overvintret daarligt. I Stader, hvor saadanne Familier har overvintret, vil der gerne om Foraaret paa Bunden findes en sammenmugnet Skorpe af døde Bier og Voksmuld, som Bierne har vanskeligt ved at fjærne. Ved Foraarseftersynet flytter jeg Rammerne tilbage i disse Stader, og med en Spatel, et Stykke Glas eller lignende har jeg da let ved at foretage en grundig Rengøring. Men det er som sagt kun i ganske enkelte Tilfælde, at dette

er nødvendigt; ellers besørger Bierne det selv.

Samtidig med den første, grundige Rensningsudflugt, Bierne holder i sidste Halvdel af Marts eller første Halvdel af April, foretager jeg et flygtigt Eftersyn af Staderne for at se, om der endnu findes tilstrækkeligt Forraad for en Tid. Ved dette Eftersyn, som jeg gerne begynder paa, naar Biernes Udflugt omtrent er endt, fjerner jeg i Reglen ikke Bagpakningen, ligesom jeg heller ikke i Almindelighed løsner Indskudet eller skiller nogen af Tavlerne ad. Jeg nøjes med at borttage saa meget af Overpakningen, at jeg kan komme til at rulle Voksdugen tilbage eller fjerne et Par af Dæksbrædderne, saa at jeg kan komme til at kigge ned imellem de bageste Tavler; derved kan jeg let forvisse mig om, hvorvidt de indeholder rigeligt, forsejlet Forraad. Saa snart jeg er bleven overbevist om dette, pakker jeg atter Staderne omhyggeligt til, for at ikke mere Varme end højst nødvendig skal undslippe. Og derefter lader jeg Staderne henstaa urørt, til jeg foretager det første, grundige Foraarseftersyn. Dette tror jeg nok, at mange Biavlere, særlig blandt Begynderne, foretager alt for snart efter Rensningsudflugten. Ja, der findes sikkert dem, der foretager det allerede samme Dag. Disse tidlige Eftersyn, hvorved Yngeltavlerne skilles ad, og Tavler udtages af Staderne for at undersøges, anser jeg for mindre heldige, og jeg tror, at de i mange Tilfælde er Skyld i, at nogle af Familierne bliver dronningløse tidlig om Foraaret. Bierne er paa den Tid undertiden tilbøjelige til at anfælde deres egen Dronning, indnøgle og dræbe den. Og Familierne kan paa denne Maade blive dronningløse, uden at Biavleren kan forstaa, hvor Dronningen er bleven af, da den dog var der ved det første Eftersyn.

Efter at dette er gaaet op for mig, foretager jeg ikke det første, grundige Foraarseftersyn før paa en mild, stille Dag, efter at Bierne har fløjet i flere Dage og begyndt at indbære en Del Vand og Blomsterstøv. Jeg udtager da al Pakningen, trækker Indskudet og Tavlerne et godt Stykke tilbage i Stedet og undersøger derpaa, om Bierne har faaet Stadets Bund ordentlig rengjort. Findes der endnu Vokssmuld paa Bunden, skræbes det tilbage mod Tavlerne. Derefter hænges disse atter paa Plads, én for én, men samtidig lægger jeg Mærke til, om nogen af dem er slemt hullede eller inde-

holder meget Dronevoks. Forefindes saadanne Tavler uden Yngel i eller med meget nyt Blomsterstøv, hænges de tilbage i Stedet bag en Indskudsdør med Bivej under. Og naar Bierne har faaet dem tømt for det Forraad, de muligvis indeholder, fjernes de helt for at indsmeltes. Det kan nemlig ikke betale sig at bruge daarlige Tavler til Yngeltavler. Samtidig med at jeg hænger Tavlerne paa Plads, ser jeg ogsaa efter, om de indeholder Yngel og Forraad. Findes der rigeligt af begge Dele, og Stedet ellers er kraftigt og Yngelen sund, saa er det i en god Orden. Dronningen gør jeg mig ingen Ulejlighed med at finde, da det er temmelig ligegyldigt, enten jeg ser den eller ej.

Naar jeg har faaet alle Tavlerne hængt paa Plads, skydes Indskudsdøren atter tæt op til den bageste Tavle, og Dækket af Voksdug eller Brædder lægges over Rammerne. Med en Fjervinge eller Børste fejes derpaa alt Snavs ud af Stedet, og Pakningen, baade foroven og paa Siderne, anbringes atter paa dens Plads for at holde paa Varmen, som paa denne Tid er værdifuld for Bierne.

Det er en Selvfølge, at jeg ved dette første som ved alle andre Eftersyn dræber alle de Voksmøllarver, som jeg faar Øje paa. Voksmøllet er saavel Biavlerens som Biernes Fjende, og derfor maa vi søge at bekæmpe det saa meget som muligt.

Finder jeg ved Eftersynet Familier med for stor Tavlebygning, indskrænkes denne ved, at de overflødige Tavler hænges bagved Indskudsdøren med Bivej under. Men dette er sjældent nødvendigt, da jeg gerne indvintrer Familierne paa saa kneben Plads om Efteraaret, at de i Reglen ogsaa kan besætte Pladsen om Foraaret, og at de bliver indvintret paa denne Maade, anser jeg for det heldigste. Skulde der forefindes enkelte Familier med for lidt Forraad, fodrer jeg dem med flydende Foder eller giver dem hver en eller et Par Forraadstavler fra andre Stader, der er rigelig forsynet. Dronningløse Familier kan der jo ogsaa være, men dem har jeg saa lidt Erfaring med paa denne Aarstid, at jeg ikke skal udtale mig derom.

Naar jeg har gaaet alle Staderne igennem og ordnet dem paa denne Maade, saa behøver jeg ikke at tilse dem igen i den første Tid. Og om Foraaret vil jeg helst indskrænke Arbejdet til det mindst mulige, hvilket jeg lettest opnaar ved at indvintre Bierne omhyggeligt med

et rigeligt Forraad og ikke paa for stor Plads.

Race-Renhed eller gode Arbejdere.

Af G. M. Doolittle.

„Hallo, Doolittle! Jeg er kommen herover til Morgen for at faa en lille Samtale med Dem om Biers Renhed. Er Deres Bier absolut rene?“

„Hvad mener De, Mr. Brown, ved absolut rene?“

„Naada, jeg antog, De vidste det, og derfor spurgte jeg derom. Jeg har set ved at kigge i nogle gamle Bibrade, at rene Familier skulde være de bedste, og saa fremkom jeg med Spørgsmaalet for at faa at se, om De havde de bedste Familier.“

„Meget har været sagt i de forløbne Aar om en Norm for Renhed hos vore Bier, og jeg har ofte været ledet til at rette det Spørgsmaal til mig selv: Kan vi som Amerikas Biavlere antage en Norm eller et Maal for Renhed, som altid vil sikre os de bedste Arbejdskvaliteter hos vore Bier?“

„Og hvorledes besvarede De dette Spørgsmaal?“

„Som tvivlsomt“.

„Men Dronningavlerne bruger en Norm for Renhed; gør de ikke?“

„Nogle gør muligvis; en Norm, de har antaget som Avlere af Italienerne, Krainere, Syrier, Cypres etc., men for den store Mængde Honningproducenter vilde det være en ganske anden Sag at antage en saadan Norm?“

„Hvorfor det?“

„Fordi Arbejderne fra forskellige Dronninger med samme Farve og almindeligt Udseende udviser en stor Forskel med Hensyn til Arbejdsevner; dette er i det mindste min Erfaring“.

„Oh! De tror altsaa, at Honningavleren skulde formere fra den af hans Dronninger, hvis Arbejdere viser sig som de mest værdifulde til at indsamle Nektar fra Marken, fremfor fra dem med de mest fuldkomne Mærker paa Renheden?“

„Dette har været min Mening i de sidste 30 Aar, siden jeg begyndte at gøre Forsøg paa at forbedre mine Bier“.

„Tredive Aar! Det er en lang Tid. Og tror De, at De har bedre Bier nu, end da De først begyndte — bedre Bier,

hvad det angaar med at samle Honning?“

„Nuvel, jeg ved ikke rigtig, om jeg opnaar større Udbytte af enkelte Familier nu end da, men den gennemsnitlige Avl af mine Bifolk er meget, meget bedre, naar den sammenlignes med de bedste Familier, end den var dengang“.

Aa, vær saa god at forklare det noget nøjere“.

„Da jeg først begyndte at arbejde i Retning af at forbedre mine Bier, kunde jeg finde enkelte Familier i Bigaarden, som gav et stort Udbytte, medens det paa samme Tid vilde tage et Dusin af de daarligste Familier for at give lige saa meget som en af disse gode. Der fandtes nemlig ikke saa faa Familier, som næppe gav et Pund i Overskud“.

„Det er netop, hvad jeg finder, er Tilfældet hos mine Bier. Tror De, at en saadan Tilstand kan ændres?“

„Maaske en Stump Erfaring bedst kan hjælpe Dem til at forstaa, hvad jeg mener. I 1877 havde jeg en Familie i Bigaarden, som ikke havde sværmet, da næsten alle de andre Familier vare færdige dermed. Det faldt mig noget mærkeligt, at dette var Tilfældet, og jeg undersøgte derfor Familien og fandt, at den havde samlet 60 Pd. Tavlehonning, der næsten var færdig til at tage af. Om trent en Uge efter gav denne Familie en god Sværm, som blev huset, og endskønt Moderstادت fik Lov til at beholde sine Dronningceller, bød det sig ikke til at sværme igen. Resultatet ved Slutningen af Trækket blev i Følge en gammel Dagbog 195 Pund Tavlehonning af Moderstادت og 114 Pd. af Sværmen, eller ialt 309 Pd. af denne Familie, regnet fra Føraaret af. Og det samme Aar havde jeg andre Familier, som kun udrettede meget lidt“.

„Det var meget. Og De avlede naturligvis Dronninger fra Moderen til disse Bier, der gjorde det saa godt“.

„Ja, jeg avlede næsten alle mine Dronninger fra denne, saa længe hun levede, og mange af dem gav Arbejdere, der var gode, sejlivede og dygtige Honningsamlere. Jeg avlede altid fra de bedste og kasserede de daarligste. Efter at den gamle Dronning var død, begyndte jeg at forskaffe mig Dronninger fra andre Biavlere, som i Bibradene havde afgivet Beretninger om stort Honningudbytte, men da mange af disse Dronninger ikke kunde maale sig med dem, jeg havde, blev de kasserede, saa snart jeg udfandt, at dette var Tilfældet“.

„Benyttede De nogle af disse Dronninger, De fik andre Steder fra, til Dronningavl?“

„Ja. Nogle af dem viste sig virkelig at være meget gode, og disse benyttede jeg i Forbindelse med dem, jeg har fortalt Dem om, endskønt jeg altid siden har holdt de første stortilgen i Majoritet; indtil den Dag i Dag, da Udbyttet fra alle Familier er meget mere ensartet hvert Aar, undtagen fra de Familier, der indeholder Dronninger, som jeg har modtaget fra andre Bigaarde. Ved at arbejde paa denne Maade har jeg fremavlet en Birace, som behager mig, og at dømme efter de mange Dronninger, jeg modtager fra andre Biavlere ved Bytte eller Køb, er jeg bleven tilbøjelig til at tro, at enhver, der sætter sig det til Maal, kan fremavle en Bistamme, der kan stilles ved Siden af, hvad Evne til at samle Honning angaar. Men jeg er villig til at indrømme, at hvad Renhed og gule Baand angaar, da er der Bier i De forenede Stater, der langt overgaar de, der fremelskes ad denne Vej“.

„Og jeg antager, De tror, at Deres Bier, som er fremavlet paa denne Maade, er meget nær eller ganske fuldkomne“.

„Nej. Alt, hvad jeg gør Fordring paa, er, at en stor Forbedring har fundet Sted, thi jeg stræber endnu efter at forbedre mine Bier som Honningsamlere. Og af den Grund anskaffer jeg hvert Aar nogle Dronninger fra de mest anerkendte Avlssteder, endskønt jeg sjældent finder en, som jeg bryder mig om at bruge i Forbindelse med mine egne i Avlsøjemed, men da denne „sjældne ene“ er af stor Værdi, anset jeg mig for godt betalt for al min Ulejlighed“.

„Men er De ikke bleven træt af at arbejde i denne ene Retning i saa lang en Tid?“

„Nej, paa ingen Maade. Der er intet af alt det, der vedrører Biavlens, som forskaffer mig mere Glæde end Arbejdet paa at forbedre Bierne som Honningsamlere. Og da flere af vore mest ansete Biavlere er i Arbejde i denne Retning, tror jeg, at den Tid ikke er langt borte, om den ikke allerede er her, da de amerikanske Bier vil blive anset for at være de bedste i Verden“.

„Dette er formodentlig kun Deres egne Tanker. Jeg antager, at enhver Nation vil tænke det samme om sine Bier“.

„Kan være, jeg er lidt egoistisk til Fordel for vore amerikanske Bier, men de mange Bestillinger paa Dronnin-

ger fra næsten enhver biavlsvilvendende Nation i Verden vil udvise, at jeg ikke har saa megen Uret i denne min Antagelse. Hvis jeg ikke husker fejl, har „The A. J. Root Co.“ haft Ordre paa Dronninger fra mange af Nationerne i den gamle Verden og fra det store Ørige. Og jeg har sendt Dronninger til fulde fjorten forskellige Lande foruden vort eget. Det kan være, at De ikke synes saadan, men jeg betragter det ikke som en utilgivelig Synd at have en Følelse af Stolthed over den Anseelse, vore amerikanske Bier har vundet ved vore Biavlere utrættelige Energi og velledede Bestræbelser for at frembringe de Resultater i Retning af den Forbedring af deres Evner til at samle Honning, som vi nu kan glæde os ved“.

Vanskeligheder ved Avl af langtungede Bier.

Af C. P. Dadant.

Efter American Bee-Journal.

Der har i nogen Tid været ført en omfattende Diskussion om dette Emne i næsten alle Biblade. Der var en Tid, da jeg yndede en varm Debat og vilde kaste mig hovedkulds ind i Kampen paa den Side, som jeg tænkte var den rette. Men den Tid er forbi, og endskønt jeg endnu holder af at faa sagt min Mening, saa foretrækker jeg meget at fremkomme med den, naar Folk har faaet Sagen omtrent uddebateret og næsten afgjort til den ene eller den anden Side. Dog er det meget behageligere at diskutere Biavlsspørgsmaal nu til Dags, end det var tidligere, da hver Mand tænkte, at den, som ikke havde samme Opfattelse som ham om visse Spørgsmaal angaaende Honningbiens Naturhistorie, maatte have et særligt Nag til ham. Skarpe Ord og Udtryk i videnskabelige Diskussjoner er snart ved at høre en svunden Tid til.

Spørgsmaalet om langtungede Bier er ikke nyt. Efter at de italienske Bier var blevet overført til Amerika, var der mange, der paastod, at de kunde samle Honning af Rødkløver, medens de brune Bier ikke kunde. Jeg erindrer en gammel Nabo, som havde købt nogle italienske Bier af os, før jeg endnu var bleven fuldvoksen. Han kom en Dag,

fuld af Glæde, for at fortælle os, at hans Italienerbier arbejdede paa anden Slet af Rødkløveren. „Og“, sagde han, „de brune Bier ser dem i Arbejde paa den, og de gør ogsaa Forsøg derpaa, men de kan ikke faa noget ud af Blomsterne. Deres Tunger ere for korte“. Jeg gik med ham for at se dette mærkelige Spil, men det forekom mig, som om baade Italienerne og de brune Bier vare lige virksomt i Arbejde og opnaaede lige meget, thi endskønt nogle Bier syntes at flyve omkring over Marken uden noget Resultat, saa var der andre, der tøvede længe nok paa en Blomst til at vise, at de samlede noget. Dette syntes at være Tilfældet lige meget med begge Racer. Og vor gamle Vens Meddelelser kunde der heller ikke fæstes Lid til som paa-lidelige, da han havde for Skik at være særlig beredvillig til at tro det, som han selv mest oprigtig ønskede. Men siden den Tid har jeg, uden at det kan betvivles, set mange Italienerne arbejde paa en Rødkløvermark, hvorfra de brune Bier holdt sig fuldstændig borte. I det Tilfælde var det enten en Forskel paa Tungernes Længde eller paa Smag og Behag. Dog kunde det større Udbytte, Italienerne da gav, neppe henføres til Rødkløveren alene, eftersom vi altid har set, at de italienske Bier giver et bedre Resultat end de brune, selv ogsaa hvor der ingen Rødkløver findes. Men det kan ikke betvivles, at der er en mærkbar Tendens til længere Tunger hos de italienske Bier.

Diskussionen om langtungede Bier vil bevirke, at der vil blive foretaget Undersøgelser i den Retning, og at der saa meget som muligt vil blive drevet Avl fra de Bifolk, der viser de største Anlæg til at samle Honning af dybe Blomster, eller fra Bifolk, der opviser de bedste Resultater. Og naar alt kommer til alt, er det saa ikke det, vi søger efter?

Men kan vi gøre os Haab om paa en let Maade at opnaa en bestemt Type, en uforanderlig Stamme af langtungede Bier, ved hvis Hjælp vi kan sikre os at høste Honning af Rødkløveren, naar ellers der findes Honning i den? Jeg tror det ikke. Det forekommer mig, at saa længe vi er saa usikkert stillet med Hensyn til at kontrollere Valget af Handyr ved Dronningernes Befrugtning, da kan vi ikke i lang Tid vente at faa Antallet af vore bedste Avlsfamilier fordoblet og en konstant Race frembragt. Foruden dette møder der os en anden Vanskelighed, nemlig Tilbøjeligheden hos alle Væ-

sener til at vende tilbage til den oprindelige Type.

De Mænd, som i en længere Aarrække udholdende har arbejdet paa at fremavle ønskværdige Egenskaber hos de forskellige Stammer blandt Heste, Køer, Svin og Fjerkræ samt blandt dyrkede Planter og Træer, ved, hvor lidt der kan opnaas i en Mands Levetid. Hvis De tager en Samling Dyr, der allerede bærer tydelige Mærker af at være i Besiddelse af en Del af de Egenskaber, De søger at fremelske, saa kan De ved fortsatte Bestræbelser Aar efter Aar kun gøre Dem Haab om meget smaa Fremskridt i Retning af Forbedring. Har nogen af mine Læsere nogensinde prøvet at frembringe en ny Slags Kartofler eller ny Vindruer ved kunstig Befrugtning? Hvis de har, vil de erindre, hvor mange værdiløse og hvor faa gode Eksemplarer de fik bragt frem. Mange af os har foretaget saadanne Forsøg i Haab om at faa frembragt noget, der langt overtraf vore Naboers, men hvormange Skuffelser?

Paa samme Maade og i en endnu højere Grad maa det være med Bierne, eftersom vi ikke kan kontrollere deres Genfornylse, saaledes som vi kontrollerer den hos de fleste af vore Husdyr.

Men ikke desto mindre vilde det være en Fejl at virke afskrækkende paa dem, der foretager Forsøg, for de er sikkert inde paa den rette Vej. Det er kun ved gentagne Forsøg og ved Udvalg, fortsat i længere Tid, og hvorved de mindre gode Fremkomster kasseres, og ved bestandig at holde for Øje det Maal, vi har sat os, at vi kan gøre os Haab om at fremelske konstante Egenskaber hos vore Bier. Og det vilde være heldigt, om vi alle forsøgte, da de, der holder sig tilbage, blot forsinker de andre saa meget mere. At vi kan naa til et godt Resultat før eller senere er øjensynligt, hvis vi vilde lægge Mærke til, hvad der har været opnaaet i andre Retninger. Sammenlign f. Eks. den normandiske Hest med den skotlandske Ponny, Jerseykoen med den korthornede, Berkshiresvinet med det vilde, Bantamhønen med Cochinchina eller den vilde Høne; sammenlign ethvert af vore Husdyr med en eller anden afvigende Stamme, der har været fremavlet med en bestemt Hensigt, eller med Racens oprindelige Stammefædre, hvortil Magen endnu strejfer om i de vilde Skove, og De vil snart komme til at indse, at det ikke vil være umuligt ved stadigt og og fornuftigt Udvalg at fremavle en Birace, der langt vil

overtræffe vor nuværende Race, men lad os erindre, at før vi opnaar sikre Resultater, vil vi komme til at udføre en Mængde Forsøg og faa at gøre med mange Tilfælde af Tilbagevenden til den oprindelige Type, for vi er kun paa det første Begyndelsestrin til Biracens Forædling.

Honningens Næringsværdi.

Af Lærer A. P. Holbech, Belle, Daugaard.

I et rigt Honningaar som 1901 blive mange Biavlere bange for, at de ikke skulle komme af med deres Honning og sælge den da for Spotpris (35 eller maa-ske 30 Øre pr. Pund). Dette er meget urigtigt, baade for deres egen Skyld, og fordi de derved skade andre Biavlere og Biavlen i sin Helhed. Et Produkt som Honning, der kan gemmes i flere Aar, maa aldrig sælges under sin Værdi, saaledes som man er nødt til med Frugt og andre letfordærlige Varer.

Hvad er da 1 Pund Honnings Nærings- og Salgsværdi? vil man spørge. Jeg skal søge at besvare dette. I Aaret 1900 havde jeg ingen Honning, og vi maatte derfor bruge Smør, Margarine, Kød og Sukker i Stedet. Jeg har i 20 Aar ført nøjagtigt Regnskab over alle Udgifter, og mine Udgifter til Fødevarer for Januar og Februar 1901 vare 106 Kr. 15 Øre, medens de i Aar, hvor vi have brugt ca. 1 Pd. Honning pr. Dag, kun vare 64 Kr. 14 Øre. Familien er den samme, 3 Voksne og 3 Børn, der i Aar endda ere større og spise mere; hertil maa endnu føjes, at vi i 1901 havde flere Tønder Frugt, som ikke ere medregnede. De 60 Pd. Honning, som vi have fortæret i Aar, have altsaa formindsket mine Udgifter til andre Fødemidler med 42 Kr., hvorefter 1 Pd. Honning har en Værdi af 70 Øre. Naar vi ingen Honning har, gaar det særlig ud over Kødet, da jeg synes, at bart Smørrebrød er for lidt til Drengene, der vokse. Min Kødregning var derfor i de to Maaneder i 1901 22 Kr. større end i 1902. Mine 3 Drengene (9, 7, 4 Aar) faa aldrig Kaffe og kun The om Morgenene om Vinteren, ellers kun Vand og Honningmad Morgen og Aften. Trods dette — eller vel snarere paa Grund af denne sunde Levemaade — ere mine Drengene

de tykkeste i Skolen, ligesom vi endnu aldrig har hentet Læge til dem eller haft behov at give dem Medicin. Jeg er derfor tilbøjelig til at sætte Honningens Værdi endnu højere end 70 Øre, snarere op mod 1 Kr. pr. Pd. Vi bruge ogsaa ca. 300 Pd. Honning om Aaret, og noget lignende burde enhver Biavler, der har Børn, ogsaa gøre. Naar enhver Biavler sagde til sig selv: „Hvad jeg ikke kan sælge af min Honning til mindst 50 Øre pr. Pd., det kan jeg spise selv“, da fik Frygten for ikke at komme af med Honningen ham ikke til at sælge den under dens Værdi. Nu er Stillingen saaledes: Fra August til November sælge de fleste under Prisen, men fra November til August er der næsten ingen Honning, og Efterspørgslen er stor, fordi Folk i Vintermaanederne bruge mest Honning for deres Forkølelser. Jeg kender det af egen Erfaring: indtil Jul solgte jeg kun 100 Pd. Honning, men i Januar og Februar 500 Pd. Hvis man ikke i Biavlerforeningen kan blive enige om, som i Lemvigegnen, at sætte en Mulkt for den Biavler, der sælger Honning under 50 Øre pr. Pd., maa de større Biavlere søge at gemme deres Honning til Vinteren for ikke yderligere at trykke Prisen ned.

Biavlerforeningerne maa dels oplyse de ny Begyndere om Honningens Værdi, thi det er mest Begyndere, der sælge til Spotpris, og dels tage sig lidt af Honningsalget, hvor det kan lade sig gøre, f. Eks. ved at aabne Udsalg i København, Aarhus og andre store Byer. Som det gaar nu, giver Biavlen ringe Indtægt i nogle Aar paa Grund af for lidt Honning, og de øvrige Aar giver den kun halvt Udbytte paa Grund af for megen Honning. Deraf kommer det, at saa mange klage over, at Biavlen ikke kan betale sig, ligesom at mange dygtige Biavlere tabe Lysten til at udbrede Biavlen hos Smaakaarsfolk, thi de faa kun den Tak, at disse sætte Honningpriserne ned. For ikke at blive misforstaaet, som om jeg talte af egen Interesse, skal jeg tilføje, at jeg i 14 Aar altid har kunnet sælge min Honning til gode Priser, fordi jeg gemmer den til Vinteren. Jeg har har derfor intet Tab ved andres Ufornuft, men jeg ser, at Biavlerne skade sig selv, hvorfor jeg raaber Vagt i Gevær derimod. Efterse Bekendtgørelserne i „Bitidende“, og enhver vil se, at om Efteraaret vil alle sælge, faa købe, om Vinteren omvendt: alle købe, faa sælge.

Derfor lyder mit Raad til Biavlerne: Spis selv saa megen Honning, De kan,

og sælg Resten kun til gode Priser, aldrig under 50 Øre pr. Pund, saa skal Biavlens nok betale sig, og flere faa Lyst til at blive Biavlere.

Danske Bigaarde.

XII.

Om hvorledes R. Adamsen blev Biavlere, meddeler han følgende: Det var en Søndag i Juli Maaned 1882. Jeg

Foredraget blev der vist os, hvorledes man kan arbejde med Bierne i et Trugstade. Da vi havde set, at Bierne vare saa lette at behandle, tog tre af os den Bestemmelse, at vi vilde begynde at drive Biavl. Jeg fandt snart Lejlighed til at anskaffe mig nogle Stader og har drevet Biavl siden. Jeg er meget glad ved, at jeg kom til det Møde, thi jeg har haft megen Fornøjelse og et betydeligt Udbytte af mine Bier; sidste Aar høstede jeg 1400 Pd. Honning af mine 24 Stader. Staderne ere fordelte i 2 Bigaarde; Billedet her viser den Bigaard, jeg har ved mit Hjem, den bestaar af 14 Stader. Den anden Bigaard har jeg en halv Mil

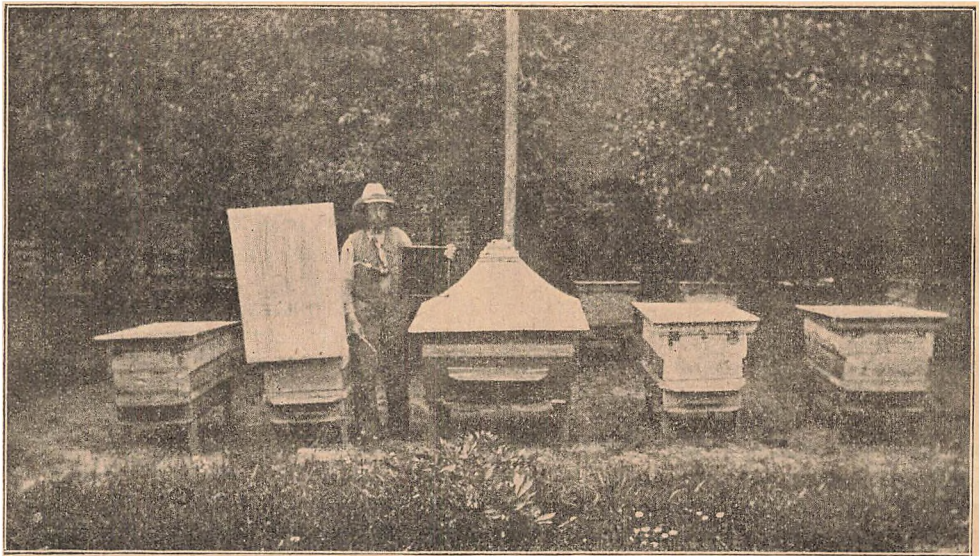

Fig. 14. Havedyrker R. Adamsen og hans Bigaard i Ulstrup, Grenaa.

kom igennem Byen, hvor min gamle Barndomslærer boede; han stod i Døren, hilste paa mig og spurgte, om jeg havde hørt, at der skulde være Biavlsmøde i Skolen den Dag. Hertil svarede jeg nej; det havde jeg ikke hørt, og „det bryder jeg mig heller ikke om, for jeg er bange for Bierne“. „Du skulde dog alligevel komme og høre den gamle Therkildsen fra Ryomgaard, der skal holde Foredrag om Biavl“. — Da jeg havde besørget mit Ærinde i Byen og gik hjemad, kom jeg til at følges med Foredragsholderen hen til Skolen; jeg lod mig saa overtale til at følges med ind og høre Foredraget. Der var mødt ialt 5 Mennesker foruden Foredragsholderen. Foredraget blev hørt med stor Opmærksomhed; hvad han fortalte, kan jeg ikke huske, men efter

herfra ude ved Kolindsund, hvor der er et særdeles godt Sommertræk.

For Begyndere paa Øerne og i Østjylland.*)

Af P. N. Rosenkjær.

I. Foraarsrenselsesudflugt.

Saa snart den Tid er for Haanden, da man ikke mere venter Snefald, og Jorden er nogenlunde tør foran Bistaderne, er det Tid at tage Skyggebræt-

*) Forsinket af Mangel paa Plads. Red.

terne bort. men forøvrigt lade Bierne have Ro, saa vil de smaa Væsener komme frem den første Dag, man har stille Solskinsvejr med 2—5 Gr. Varme i Skygen. Naar Bierne komme frem og have renset sig, er det Tid at se efter, om de har Foder nok. Dette kan gøres den samme Dag uden Skade for Bierne; Overpakningen fjernes, og Dækket over Biklyngen løftes saa meget, at man kan se, om der er forsegleet Honning i de Tavlegange, hvori Bierne sidder. Hvis der ikke er nogen Forsegling at opdage, kan man give Bierne saa megen Røg, at de netop viger saa meget til Siden, at man kan se et Par Tommer ned imellem Tavlerne; er der endnu ikke Forsegling at opdage, men Tavlerne derimod ere ujævne, da maa Bierne fodres. Det hjælper dem ikke, om der sidder nok saa megen Honning i Tavlegangene udenfor Biklyngen, thi den kan de ikke faa af. Varmen er endnu ikke saa stor, at de kan forlade Biklyngen for at hente Foder i de andre Tavlegange, og Honningen er ogsaa for kold og stiv til, at de kan optage den med Tungen. Derfor er det mere stemmende med Nutidens Birøgt at fjerne alle de Tavler, der staar udenfor Biklyngen, og gemme dem til at udvide med, naar Bierne senere trænger til Udvidelse. Efter endt Undersøgelse maa Bierne pakkes godt til igen, thi nu begynder Dronningen at lægge Æg, og hvis der er Yngel i Forvejen, saa forøges Yngelansætningen nu stærkt.

II. Fodring.

Er Familien saa godt som blottet for Foder, maa de have ca. 2 Pd. lyst Kandis, der over en svag Ild er fuldstændig opløst med lige saa meget Vand. Dette Foder hældes i en tom, udbygget Tavle, naar det er afsvalet til nymalket Mælks Varme. Begge Sider af Tavlen fyldes ved med en Flødekande at hælde det i Cellerne. Den fyldte Tavle sættes ind til Bierne, medens den endnu er varm, og anbringes tæt op til Biklyngen; da vil Bierne i Løbet af Natten flytte Foderet om i de øvrige Tavler over og omkring Klyngen. Under dette Arbejde fremkommer der god Varme i Stedet, hvilket rigelig erstatter Varmetabet ved Undersøgelsen. Selv om Bierne ikke mangler Foder, vil det betale sig godt at give den en saadan Tavle varmt Foder ind den Dag, de har Renselsesudflugt, eller en hvilken som helst anden Dag, naar Vejret tillader det, efter at de har holdt Renselsesudflugt. Har Bierné i Forvejen Foder nok, behøve de ikke

saa meget i Tavlen, og dette kan være mere vandholdigt.

Kredsformænd i DBF.

Kreds 1. Hjørring Amt: Lærer N. Jensen, Badskjær, Flauen skjold F. Lærer J. P. Jensen, Elling, Frederikshavn NF. Købmand Jens Jørgensen, Hjørring S. Maler C. Hansen, Jerslev, Brønderslev. Lærer J. C. Jensen, Taars. N. Chr. Back, Stenum. Stationsforstander Wiudeballe.

Kr. 2 a. Aalborg Amt: Lærer Jensen, Gug F. Havedyrker J. Chr. Jensen, Barmer, Nibe NF. Husejer J. C. Bech, Danmarksgade 90, Aalborg S. Slagter A. C. Bak, Sønderholm. Maler C. Nielsen, Bælum. Lærer Olesen, Øster Sundby. 2 b. Slet Herred: Maler S. Hansen, Lundby, Løgstør FS. Ungkarl Peder Andersen, St. Ajstrup NF. Husejer Jens Olsen, Oudrup. Gdr. Søren Mortensen, Hemdrup. Gdr. Kr. Jespersen, Eskildstrup. Husejer Anders P. Christensen, Kølby. Husejer Chr. Jakobsen Staun. Gdr. Karl Jensen, Borup.

Kr. 3 a. Morsø: Gdr. Niels Kr. Kusk, Vils, Nykøbing J., F. 3 b. Nordthy: Lærer Ditlevsen, Elsted, Snedsted. 3 c. Sydthy: N. Sørensen Høy, Spolum Bedsted.

Kr. 4. Viborg Amt: 1 a. Braarup: Gdr. Mads Sørensen, Roe, Rødkær bro FS. 4 b. Kallerup: Lærer Hvorslev, Almtoft, Kallerup F. Snedker Katballe, Kallerup. 4 c. Tapdrup: Gmd. S. Jørgensen, Thisted, Viborg. 4 d. Salling Herred: Tømrer J. Kr. Mortensen, Aasted, Durup FS. Vestsalling: Jeppe Pedersen, Vejby, Skive. Rødding: Smed N. Chr. Nielsen, Rødding. Skive og Omegn: Murer P. C. Frederiksen, Vinde, Skive. Jøbjerg: A. K. Skov, Jøbjerg. Balling, Skive.

Kr. 5. Randers Amt: Jens Jensen Lund, Aarslev F. Skrædder A. Christensen, Asferg. 5 a. Vorup Kjær: Gartner M. Nielsen, Vorup Kjær, Randers F. 5 b. Kolind: Lærer Mortensen, Kolind. 5 c. V. Tørslev: Skrædder Byrial Nielsen, Getrup, Hobro F. Sognefoged Niels Amstrup, V. Tørslev, Hobro S. Sognefoged Niels Johansen, Skjellerup, Hobro.

Kr. 6 a. Ringkøbing Amt: Fotograf Vorbeck, Holstebro, 6 b. Hammerum: Kr. Nielsen, Herning. Tjørring: Smed Kristian Nielsen, Hollingholt. Arenborg: Gdr. Jørg. Kristensen, Skovbjerg. Skarrild: Niels P. Nielsen, S. Gren. 6 c. Bølling N. Herred: J. Chr. Hansen, Tarm. 6 d. Tim: Mads Jensen, Tim. 6 e. Lemvig: Urmager P. Nielsen, Lemvig F. Maskinmester S. Christensen, Harboøre. Lærer Hansen, Gudum. J. Borum, Faberg. 6 f. Simmelkær: Gdr. L. Jepsen, St. Bredvig, Ørre, Herning. 6 g. S. Felding: Plantor Oluf Christensen, Lyng, S. Felding, Herning.

Kr. 7 a. Aarhus: Trafikchef F. Møller, Aarhus F. Tømrermester Thorbrøgger,

Aarhus S. 7 b. Lina a: Skomager A. Hansen, Laven. 7 c. Hammel: Snedker P. Mikkelsen, Røgen, Hammel. 7 d. Hads Herred: Snedker J. F. Nielsen, Assedrup. 7 e. Bording: Mads Kr. Laursen, Rønkilde, FS. 7 f. Silkeborg: J. P. Andersen, Skolebestyrer, Silkeborg F.

Kr. 8. Ribe Amt ny BF.: Biavlslærer Grønning, Vejrup, Bramminge, F. Farver Iversen, Ribe. Lærer Lambersen, Tved, S. Møller Thysen, Nordby, Fanø. Gaardejer J. K. Sørensen, Nordby, Fanø. Sergent Madsen, Tobøl. Boelsmand S. H. Beck, Lange-skov, Brørup.

Kr. 9 a. Vejle Amt: Lærer Holm, Søndermark, Vejle F. Forretningsfører A. Andersen, Vejle Folkeblad S. Lærer Westberg-Rasmussen, Jerlev. Kt. Tapager, Vindelev. J. Møller-Nielsen, Balle. Jens Buch, Kiddelund. 9 b. Brande: Morten Kristensen, Lilleholm, Brande, Jelling. 9 c. Ringgive: Gdr. M. Kjeldsen, Langelund, Filskov, Vejle. 9 d. Kærby: Peder Jørgensen, Kærby, Jelling.

Kr. 10 a. Fynske Bivenner: Bager Zinglersen, Odense F. Smed Gregersen, Nederholluf. Kanalformand Andersen, Odense. Lærer Klausen, Odense. Møller Hansen, Allerup, Taarup. Gdr. R. Nielsen, Næsbyhave, Broby. Gdr. R. Jacobsen, Villestofte. Handølgartner Johansen, Odense. Væver L. Petersen, Højby. Snedker Hansen, Dronningsgade 6, Odense. Mejeribestyrer L. Hansen, Aalykkegaarden. Modellsnedker S. Holm, Vesterbro, Odense. 10 b. Fynske BF.: Gartner A. C. Andersen, Nyborg. 10 c. Skovby Herred: C. F. Abildgaard, Bogense. 10 d. Naarup: Kbmd. H. P. Christiansen, Naarup. 10 e. Vends Herred: Landpost Jens Larsen, N. Aaby F. Skrædder N. R. Jensen, N. Aaby NF.

Kr. 11. Svendborg Amt: Kr. Pedersen, F. Svendborg: V. Lund, Skomager, Kattesundet, Svendb. Ringe: Tømrer J. Rasmussen, Gjesteleve. V. Hæsinge: H. P. Hansen, Brobyværk. V. Skjæringe: A. Nielsen, Ollerup. Langeland: K. H. Christensen Vindeby. Faaborg: M. A. Lund, Bjerne.

Kr. 12. Københavns Amt: Overbetjent Chr. Christensen, F. Gartner Jørgensen, Charlottenlund, NF. Proprietær H. Lund, Carlshøj, Lyngby S. Forvalter Jørgensen, Gamlemosegaard, Gentofte. Gartner N. Fahle, Værløse.

Kr. 13. Bornholms Amt: Førstelærer G. Josefsen, FS. Smed J. Kristiansen, Aakirkeby. Borstenbinder H. O. Kofoed, Rønne. Ibsker og Svaneke: J. P. Hansen, Salthomsgd. Østermarie: Oluf Jensen, Aaløse. Østerlars og Gudhjem: H. Hansen, 23. Sg. Olsker og Allinge: Fru Martha Olsen, Holløndergaarden. Hasle og Rutsker: Hans Grønberg, 2. Sg. Pc. Rønne: Chr. Madsen, Vesetsgade. Vestermarie, Klemens og Nyker: Anton Jensen, Hvide Enge. Aaker og Aakirkeby: Lærer Dam, Kirkeskolen. Pedersker: Andr. Brandt v. Kirkemøllen. Bodilsker og Neksø: H. J. Larsen, Sonneskoven. Nylars: Murer Kr. Ipsen. Knudsker: Jensen, Klippegaard. Povlsker: K. Kofoed, Munkegaard. Rø: Kapt. Davitzen, R. af D., Baadstædg.

Kr. 14 a. Roskilde Amt: Proprietær H. Hansen, Nymølle, Hedehusene F. Gdr. Jacob Olsen, Driitebrohus, Køge S. N. S. Kristensen, Roskilde. Fhv. Gaardbest. Jens

Larsen, Læderstræde, Roskilde. Gartner A. Larsen, Kattingeværk, Roskilde. Skomager Chr. Andersen, Snoldelev. Haudrup. Tømrer N. Pedersen, Sengeløse, Taastrup. Skrædder N. P. Olsen, Herstedvester, Taastrup. J. P. N. Hansen, Oppesundby, Frederikssund. Tømrer C. Jensen, Alleslev, Løjre. 14 b. Ramsø Tune Herred: Snedker J. Jensen, Ramsømagle, Gadstrup F. Smed Kr. Olsen, Greve. Tømrer O. Hansen, Tune. Sadelmager C. Jensen, Ørsted. Smed Lars Olsen, Haudrup.

Kr. 15. Holbæk Amt: Lærer V. E. V. Smith, Bjergsted pr. Svebølle F. Lærer Engberg, Havborup pr. Mørløse St. Uhrmager Carlsen, Viskinge, Værsløv. Dyrlæge Pedersen, Torbenfeldt pr. Mørkøv. J. Kristensen, Nordrup. Slagelse. Lærer J. P. Petersen, Pillemark, Samsø. Lærer Rasmussen, Elledede, Kallundborg. Lærer Nielsen, Uggerløse, Kallundborg. Lærer A. Nielsen, Gjørlov. Karetmager P. Jensen, Nygaard, Nykøbing S. Snedker O. Pedersen, Højby, Nykøbing S. Gaardejer Hans Jørgensen, Oure, Holbæk.

16 a. Frederiksborg Amts nordl. BF.: H. P. Hansen, Aagerup F. Skrædder: C. Olsen, Helsinge NF. Herredsformænd: Jens Hansen, Lise Leje, og Gaardmd. Niel-Nielsen, Hesselbjerg. Kredsformænd: Urmager J. Olsen, Græsted. Hmd. Hans Nielsen, Taarup. Lærer E. Frederiksen, Unnerup. Væver Mads Larsen, Alume. Gmd. Lars P. Jørgensen, Udsholt. Skrædder C. Olsen, Helsinge. Parcellist Lars Jensen, Nellerød. Gmd. Chr. Nielsen, Højbjerg. Stenhugger P. Hansen, Skovhusene. Tømrer J. Jørgensen, Mønge. H. P. Hansen, Aagerup. Skomager Thotterup, Frederiksværk. Træskomager L. Petersen, Kregome. Gaardbst. Ole Olsen, Hagendrup. Sognefoged Hans Jørgensen, Hald. Skovfoged Madsen, Store Lyngby. Ølhandler O. S. Olsen, Hillerød. Mejerist A. Jensen, Ørby. Musiker P. Olsen, Ramløse. Hjulmand Fr. Olsen, Ølsted. 16 b. Asminderød-Fredensborg: Snedker V. Christiansen, Vexøbo, Fredensborg F. Politibetjent Hansen, Fredensborg. NF. Drejermester Jørgensen, Fredensborg. Møller Jørgensen, Søholm. Tømrer H. Frederiksen, Langstrup. Snedker L. Olsen, Vexøbo. Stenhugger L. Sørensen, Sorup. Mejeribestyrer Larsen, Havreholm. Gartner Frederiksen, Marienlyst, Helsingør. 16 c. Hørsholm: Murer C. Gram, Vallerød, Hørsholm.

Kr. 17. Sorø Amt: Propr. P. S. Houllind, Johannesdal, Slagelse F. Amtsraadsmedlem C. Hansen, Holsteinsminde, Fuglebjerg. Boelsmand H. M. Pedersen, K. Stillinge, Slagelse. Partikulier Lindgaard, Sorø, og Gaardbest. Th. Jakobsen, Sønderup, Skelskør.

Kr. 18 a. Præstø Amt (Sydsjællands BF.): Væver Jens Hansen, Toksværd. Olstrup F. Skovrider C. H. Thymann, Petersværft, Vordingborg. Lærer H. Rasmussen, Vordingborg. Peter Nielsen, Broskov, Præstø. Smed P. Nielsen, Braaby, Haslev. 18 b. St. Hedinge: Kmd. Chr. Lassen, St. Hedinge. 18 c. Baarsø Herred: L. P. Pedersen Bonde, Skovhusene, Langebæk F. Hans Nielsen, Skyttemarken, og Niels Pedersen, Langebæk.

Kr. 19. Maribo Amt: O. Hansen, Taagerup, Rødby F. Aug. Petersen, Breg-

ninge NF. 19 a. Nykøbing og Omegn: Smed Jens Andersen, Kraghave, Nykøbing. 19 b. Væggerløse: Smed J. Nielsen, Bruserup, Væggerløse. 19 c. Brøgninge: Sadelmager Aug. Petersen, Brøgninge, Nysted. 19 e. Aastrup: Førstelærer R. Jensen, Vejringe, Stubbekøbing. 19 f. Ønslev: Parcellist Lars Eriksen, Ønslev, Eskildstrup. 19 g. Taars: Tøffel-mager N. Knudsen Romme, Rørbæk, Saks-købing. 19 h. Vestlolland: Snedker J. Chr. Olsen, Hvilsted, Søllested. 19 i. Slemminge: H. P. Kamper, Slemminge. 19 j. Hyltofte: O. Hansen, Taagerup. Stokkemarke Kreds: Johannes Nielsen, Hejringe, Horslunde. Hillested: Bestyrer Han-sen, Skovnæs, Maribo.

Kr. 20. N. Slesvig: Sammensluttede BF., Lærer Th. Buchholz, Rødding, F. A. Pe-teresen, Klautop, NF. Lærer Hartz, Skovby, S. 20 a. Rødding: H. J. Busen. 20 b. Bisamfund „Skrave“: Th. Buchholz, Rødding. 20 c. Lintrup: A. O. Christian-sen. 20 d. Gram: Smedemester Sørensen. 20 e. Branderup: Dogn Jensen. 20 f. Hellevad: Gdr. Mattiesen. 20 g. Bai-strup: A. C. Andresen. 20 h. Holebøl: K. Petersen. 20 i. Sundevedske: Peter Jensen. 20 j. Broager: Lærer Andresen. 20 l. Løjt: Snedker Schluter. 20 m. Gjen-ner: Landmand Jakobsen. 20 n. Øster-lygum: Snedker J. Wollesen. 20 o. Skovly: Smedem. Raash. 20 p. Kirkely og Broager: Dogn Petersen. 20 q. Reisby: W. Beyer, Landmand. 20 r. Brøde: A. J. Andresen, Brede, Bredebro. 20 s. Als BF.: Rasmus Iversen, Adseballe-mark, F. Hans P. Brandt, Tandsholm, S. Hans Smidemand, Stalbrolykke. Hans Ras-mussen, Ketting.

Kr. 21 a. Skanderborg Amt: Mads Hansen, Hyrup, F. Skrædder L. Sørensen, Hornsyld, S. Simon Pedersen, Grumstrup, Skovrider Carlsen, Bygholm, Laurs Jensen, Vinten. Skovrider Carlsen, Horsens. Thomas Kristensen, Vrold, Skanderborg. Mejerist Top, Gammelby, Braaskov. Forvalter A. Terkeldsen, Lystrup, Stenderup. Johannes Pedersen, Donnerup, Jellinge. Snedker N. P. Rasmussen, Glud, Horsens. Væver M. Sørensen, Lundumskov, Lundum. N. Sø-rensen, Vrigsted, Braaskov. Martinus An-dersen, Haarup, Brædstrup, Ledvogter N. Christensen, Grumstrup, Hovedgaard. P. Skov, Aaes, Tvingstrup. P. N. Pedersen, Tandrup, Lund. Skrædder J. J. Jensen, Aastrup, Gramrode. J. P. Nielsen, Hessel-balle, Uldum. K. Madsen, Sattrup, Stenbjerg. G. M. Gregersen, Korning, Vrønding. Smed J. Mikkelsen, Matrup. Brædstrup. Kareth-mager Møller, Bjerger, Braaskov. Jens An-dersen, Hviring, Flemming. E. Christensen, Tolstrup, Tvingstrup. Købm. H. P. Eriksen, Nim. P. Jespersen, Østbirk. L. Jacobsen, Hovendrup, Skanderborg. Jørgen P. Jørgensen, Hylke, Skanderborg. 21 b. Skan-derborg: Husmand Søren J. Nielsen, Stilling. Jens Skarlund, Fregerslev. 21 c. Hundslund: Drejer Mikkelsen, Lind-balle, Hundslunde, Horsens.

Kr. 22. Vallø Stifts BF.: Murerm. A. Kindberg, Herfølge, Køge, F. Skovfoged O. Nicolaisen, Turlund, NF. Maler West-phal, Annasminde, Vallø, SK. Tømrer F. Møcs, Sædder. Snedker N. Larsen, Aashøj.

Væver H. Thomsen, Ringsbjerg. Parcellist O. Nielsen, Enderslev, Holteland. Skov-foged Dixen, Lelling. Skovfoged N. Povl-sen, Ejby, Køge. Skomager H. Olsen, Ølby. Gartner A. P. Larsen, Billesborg. Stiftsjæger Myhldorff, Vallø. Husmand N. Jørgensen, Enderslev. Gartner Sundberg, Ankerstræde. Kr. 23. Als N. Herred: Bødder C. Hansen, Stevning, Svenstrup.

Kr. 24. Midtsjællands BF.: Gdr. N. Jørgensen, Blyskovsgaarden, Ringsted. Hmd. P. Christensen, Ortved, Ringsted. Murer Petersen, Hømb, Ringsted.

Kr. 25. Kolding BF.: P. Christensen, Lunderskov, F. P. Henningsen, Bjert. NF. Lærer S. M. Due, Kolding, S. P. Brun, Vonsild. P. Gregersen, Harte. Lærer Eriksen, Brandrup. Hansen, Aakjerdal, Lyrskov. Damgaard, Jordrup. H. Buhl, Seest. Lærer Dissing, Andst. Fru Nielsen, Nebel. S. Bramsen, Aagaard. Fru Pedersen, Bølling. Landt. Taps. R. Vrang, Stenderup. Holle-sen, Dalby, S.

Kr. 26. Haderslev og Omegns BF.: A. Iversen, Tørring Mark, Haderslev, F. Chr. Andersen, Løndt, Haderslev, NF. H. M. Horst, Haderslev.

Kr. 27. Slangerup BF.: Lærer Bagger, Hørup, Slangerup, F.

Kr. 28. Elbo m. fl. Herr. BF.: Bogbinder N. Ladegaard, L. Velling, Bør-kop, F. Oversergent Bjerregaard, Fredericia, S. Lærer Rosenkjær, Studsdal, Taulov. Bredstrup-Kongsted: Gdr. P. Christensen. S. Vilstrup: Gdr. J. Petersen. Borup: Sogne-foged R. Hansen. Skærup: Gaardejer S. A. Nielsen. Smidstrup: Væver Madsen, Gauers-lund: Hmd. S. P. Sørensen. Gaarslev: Gdr. H. Rande. Mosevraa-Hastrup: Gdr. J. Fi-scher. Vejby: Snedker Zimmer. Erisø: Vognfabrikant R. Ussing. Herslev: Væver P. C. Kjær.

Kr. 29. Han Herredernes BF.: M. Imer, Ullerup, FS. Jens S. Vestergaard, Klim, Fjerritslev. Otto Helligsen, Øland, Halvrimmen. N. Kristensen, Kjærrupsholme, Bjerget. Niels K. Petersen, Torslev. Skovs-gaard. Jens P. Jensen, Torrup, Hjortdal, Fjerritslev. Andreas Nielsen, Øslev, Fjer-ritslev.

Kr. 30. Vraads Herreds BF.: Math. Pedersen, Hedegaard, FS. Niels Jensen, Grønberg, Hammer. P. Ballegaard, Ploug-strup, Kristen Truelsen, Frugaard. Jens Pedersen, N. Snede. Kloster Jonassen, Hy-gild. Kristen Kristensen, Grebstrup. Mads Larsen, Hvillum. Hans P. Eskildsen, Nor-hoved. Niels Jensen, Linnerup. Hans Niel-sen, Hamme. Kristen Østergaard Jensen, Krubjerg. Frederik Nielsen, Hedegaard. Klemmen Nielsen, Vesterlund. Jens Jonas-sen, Hedegaard. Peder Kr. Madsen, Kutrup.

Et F. efter Navnet betyder Formand, NF. Næstformand og et S Sekretær.

Ovenstaaende Liste over Kredsformænd er udarbejdet med Listen for 1901 som Grundlag samt tilføjet Navnene paa de Kredsformænd og Bestyrelsesmedlemmer, der findes i „Fra Kredsen“ i de sidste 18 Nr. af „T. f. B.“, samt med de Rettelser, der fra nogle faa Kredse ere blevne os tilsendte. Men da der for en Del Kredses Vedkom-mende ingen Forandring er foretaget i Lis-ten i en længere Aarrække, maa vi antage, at der trænges til ret betydelige Ændringer.

Fra Kredsene.

Slet Herreds BF. afholdt Onsdagen den 19. Marts sin aarlige Generalforsamling, hvor Formandens Meddelelse om, at Kredsen var tilstaaet 1 a 2 Møder fra DBF., satte Forsamlingen i saa god Stemning, at der straks blev bestilt 10 Eksemp. af „T. f. B.“, saa Kredsens altsaa nu igen er Medlem af Hovedforeningen.

Det vedtoges at Vandrelæreren kun skulde gaa en Omgang til Medlemmerne i Aar, men saa til Gengæld afholde et Møde i hver By, hvor der er Medlemmer.

Regnskabet udviste som sædvanlig et lille Underskud.

Maler Hansen, Lundby, Løgstør, genvalgte til Formand.

Ligeledes genvalgte de respektive Sogneformænd.

Aalborg Amts BF. afholdt sit halv-aarlige Delegeretmøde i Aalborg Lørdag den 8. Marts d. A.

Efter at Lærer Povlsen, Grysted, var valgt som Skriftråder ved Mødet behandlede den forelagte Dagsordens Punkter saaledes:

1. Formanden (Lærer Jensen, Gug), gav Meddelelse om Bestyrelsens Virksomhed og Foreningens Stilling. Medlemstallet var i Aar ikke saa højt som i Fjor, men da ikke alle Medlemsbidrag indkommer til rette Tid, og da der er dannet et Par ny Kredse saa er der Haab om, at Foreningen vil blive større og stærkere end nogensinde.

2. Det dertil nedsatte Udvalg (Lærer Jensen, Gug, Husejer J. C. Bech, Aalborg og Lærer Poulsen, Grysted), fremlagde Forslag til ny Vedtægter, som vedtoges med nogle faa Ændringer, og er saaledes gældende fra Dags Dato. De vil nu blive trykte i 600 Eksp., og omdelte til Foreningens Medlemmer.

3. I Lighed med tidligere Aar vedtoges det, at Medl. kan faa deres Bigaarde bedømte efter en fremlagt og godkendt Plan.

4. Til Præmier for velpassede Bigaarde kan anvendes 80—90 Kroner.

5. Bedømmelsen skal begynde 6. Juni, og Andragende derom være indgivet ledsaget af 50 Øre til Formanden inden 15. Maj.

6. I Forbindelse med Landboforeningens Dyrskue skal der foranstaltes en Biavl-udstilling i Aalborg. Dertil maa anvendes 70 (event. 80) Kroner til Præmier. Hvis Foreningen faar Statstilskud, kan dette Beløb anvendes efter Bestyrelsens Skøn.

7. Medlemmer kan udstille i alle 3 Hovedafdelinger, men forsaavidt de bliver tilkendte flere Præmier bliver kun den højeste udbetalt.

8. Udstillingsgenstandene bedømmes efter Pointssystemet efter en af Delegeretmødet godkendt Plan.

9. Baae fast (krystalliseret) og flydende Honning kan præmieres, men den krystalliserede Honning gives større Beløb (1 Pr. 2 Kr. mere) end de tilsvarende Præmier for de øvrige Udstillingsstande.

10. De udstillede Genstande, som ikke

maa mærkes med Navn, skal anmeldes til Udstillingskomiteen 8 Dage inden Udstillingsdagen paa Skemaer, som afhentes hos Kredsformændene.

11. Som Udstillingskomité valgtes Bestyrelsen (Jensen, Gug, J. C. Bech, Aalborg, Joh. Jensen, Barmer, Olesen, Østersundby, Nielsen, Bælum, og Møller, Bøggildsminde).

12. Som Dommere valgtes: Lærer Jensen, Badskær, Bøgginder Jensen, Smidje, og Fru Jensen, Gug. Supleanter: Søren Klingbæk, Gudum, og Bitsch-Lavridsen, Støvring.

13. Ingen Tombola.

14. De Biavlsmøder, som Foreningen lader afholde i Sommerens Løb, fordeles til Kredsene: Søndestranders og Støvring hver 1 Møde ved Møller, Bøggildsminde. Gudrun, Gunderup, Tvængstrup, Sønderholm, Horsens og Hammer hver 1 Møde ved Bech, Aalborg. Mov og Bælum hver 1 Møde ved Jensen, Gug. Vedum og Als hver 2 Møder ved Jensen, Gug, og Nielsen, Bælum. Vebbestrup og Nørre-Sundby hver 2 Møder, ved Bisch-Lauridsen og Bech. Aalborg, Vokslev og Skørbæk hver 2 Møder ved Jensen, Barmer og Bech, Aalborg. Vedsted 1 Møde ved Jensen, Barmer.

15. Der afholdes ikke Møder udenfor Kredsene.

16. De ordinære Møder ved Biavlsskolen i Aalborg begynder Lørdag 17. Maj og slutter i Septbr. De holdes hveranden Lørdag Eftom, Kl. 1—3, men bortfalder i de Dage Bigaardenes Bedømmelse foregaar.

17. Ethvert Medlem, som har (eller mener at have) Bipest i sin Bigaard, kan faa fri Behandling af sine Bier og Vejledning til selv at behandle dem ved 1 Møde, naar han derom henvender sig til Formanden. Bestyrelsen afgør hvem, der skal sendes.

18. Vederlag for Undersøgelse og fri Behandling fastsattes til 4 Kroner, hvis der findes Bipest, ellers til 2 Kroner foruden fri Rejse.

19. Der gives Medlemmerne Ret til frit Valg mellem Fabrikant J. F. Nielsen, Assendrup, og Banevogter Kristen Jensen, Bagterp. Hjørring, med Hensyn til Indkøb af Vokstavler og Forarbejdelse af indsendt Voks i Henhold til foreliggende Tilbud. Kredsenes Formænd forestaar Indsendelse af Medlemmernes Voks og Vokstavlebestillinger og Udlevering af samme. Vokset maa være indsendt inden 1. April og tilsendt fra Fabrikanten inden 1. Maj.

20. Det overdroges til J. C. Bech, Aalborg, at indkøbe Stader og Redskaber til Landboforeningens Tombola.

21. Ligeledes skal Bech købe 2 Bisværme til Biavlsskolen, og Møller, Bøggildsminde paatog sig at levere dem.

22. Bestyrelsen skal, saavidt muligt, sørge for, at der bliver Udsalg af Mjød og Honning ved Udstillingen.

Bestyrelsen.

Ekko fra Staderne.

Taagerup, Rødby, den 25. Marts.

I Gaar holdt mine Bier Renselsesudflugt, alle 10 Stader var i bedste Velgaaende, de havde tilkøbt Yngel i et Par Tavler i hvert Stade samt 3 helt fyldte Tavler (10x12"). Dør var kun ganske faa døde Bier.

O. Hansen.

Asikkala, Finland, 11. Marts.

Sne har vi her meget af og her er meget koldt, i Gaar Mofges var her 24 Gr. C. og op ad Dagen 8 Gr. C.

Alfred Mäkinen.

Nr. Bork pr. Tarm, den 20. Marts.

Den 8. Marts holdt alle mine Bifamilier Renselsesudflugt. Vejret var klart med dejlig Solskin, men Jorden meget vaad og kold, hvorfor jeg bredte en Mængde Sække og Tæpper omkring Staderne, saa der gik kun ganske faa Bier tabt. Der var kun meget faa døde Bier. Hvorledes det stod til med Honningforraadet, fik jeg ikke set efter, da Luften, skønt det var klart Solskinsvejr, var meget skarp, og jeg vilde ikke for at faa min Nysgerrighed tilfredsstillet udsætte Familierne for Tab af Varme paa denne Tid, da jeg ved, at hver Familie er indvintret med saa rigelig Forraad, at ingen trænger til Foder foreløbig.

P. Jensen-Pedersen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 3. Kan vor Forening faa Telt og Dekorationssager at laane af Hovedforeningen, og hvad koster det?

H.

S.: DBF. ejer ikke noget Telt, men kun Flag og Dekorationssager, som kan faas gratis til Laans ved Henvendelse til DBF.s Sekretær, Oversergent C. Bjerregaard, Fredericia.

Nr. 4. Til Præmier ved vor Udstilling til Sommer kan vi vel faa baade Sølv- og Broncemedailler samt Diplomer at købe, men til hvilken Pris pr. Stk.?

H.

S.: Ifølge Centralmødets Bestemmelse maa der kun uddeles Sølvmedailler ved Hovedforeningens Udstillinger (de koster uden Etui 10 Kr.), men alle anerkendte Foreninger kan faa Broncemedailler at købe; de koster 2 Kr. 50 Øre pr. Stk. Diplomer (der haves kun kolorerede) koster 20 Øre pr. Stk. Faas ved Henvendelse til DBF.s Sekretær.

Nr. 5. Hvilken Maade er den bedste, naar man vil overføre et stærkt Bifolk fra Kube og til Hus, enten ved at sætte Kuben til Nedbygning eller ved at tromme Bierne ud af Kuben og derefter tage Tavlerne af Kuben og sætte dem i Ramme?

K. M.

S.: At sætte Kuben til Nedbygning er langt at foretrække for Udtromning; det

sidste kan kun tilraades, naar Stedet er stærkt angrebet af Møl eller lider af Bipest.

Nr. 6. Er Wellsstadet et formaalstjenligt Stade, og kan det anbefales Biavlerne til Brug i enhver rationelt dreven Bigaard?

B. J.

S.: Wellsstadebiavl er blevet forsøgt af mange Biavlere, men alle er vist kommet til det Resultat, at det ikke egner sig til almindelig Benyttelse, da det fordrer for megen Pasning og stiller større Fordring til Biavlerens Dygtighed end Stader til kun ét Folk.

Nr. 7. Da jeg, som er Begynder, agter at udvide mit Stadeantal, saa spørges, paa hvilken Maade sker dette bedst, enten ved Indkøb af Bier eller ved en stærk Familie, som jeg allerede har?

B. J.

S.: Hvis der ingen Bipest findes paa Deres Egn, saa kan De vistnok bedst og billigst formere Deres Stadeantal ved nu i Foraaret, i April eller Maj Maaned, at købe et stærkt Kubefolk. Prisen paa et saadant Bifolk er i Reglen 10 a 12 Kr. Findes der derimod Bipest paa deres Egn, saa vil vi fraraade Dem at købe et ældre Folk, da De derved let kan indføre Pesten i Deres Bigaard. De bør saa enten købe en Sværm eller selv formere ved Hjælp af den stærke Familie.

Nr. 8. Jeg vilde gerne overflytte mine Bifolk fra et Stade til et andet for at faa Staderne godt rensede. Hvornaar kan det gaa an at foretage en saadan Flytning, og lider Yngelen ikke alt for meget derved, da det jo ikke kan undgaas, at den bliver stærkt afkølet, selv om ogsaa det er meget mildt Foraarsvejr?

M. C.

S.: Hvis Husene ikke trænger til at istandsættes eller renses for Bugløb, anser vi en saadan Overflytning for unødvendig. Vil De flytte Bierne over i rene Huse, bør De ikke foretage dette Arbejde førend i Slutningen af April eller Maj Maaned paa en Dag med mildt og stille Vejr. Tavlerne bør hænge i samme Rækkefølge som inden Flytningen.

Et og Andet.

Vejledning i Biavl. Det er meddelt os at Hr. Proprietær H. Lund, Carlshøj, Lyngby, er villig til efter 1. Maj at give enkelte Biavlere, som kunde have Lyst til at tætte sig ind i Biavlsdriften, Vejledning i Biavl, for en Betaling af 1 Krone 50 Øre pr. Dag.

Hr. Proprietær H. Lund, der er Sekretær for Gl. Københavns ABF., er en dygtig Biavler og bor i en smuk Egn, vi tror derfor at et 8 a 14 Dages Ophold hos Hr. Lund baade vil være lærerigt og interessant.

Red.

Den norske BF. har paa sin den 7de Februar afholdte Generalforsamling bevilliget 200 Kr. til et Birøgterkursus, der under Ledelse af Skolebestyrer H. Cock-Jensen,

Elvørum, vil blive afholdt i Larvih i Slutningen af Juli eller i Begyndelsen af August Maaned.

I Chile er der betydeligt med Biavl. De fleste Biavlere har deres Bifolk i Kasser med ubevægelig Tavlebygning. Den moderne Biavl med Rammer vinder kun langsomt Indgang der i Landet. Den bedste Biavl drives af indvandrede tyske Familier, som tillige fører en livlig Handel med Voks og Honning, der udskibes til Europa. Honningen er i Smag og Udseende meget lig den tyske Honning, men den er meget ofte forfalsket. Den sælges til en Pris af — 10 Øre pr. Pd.

Kolde Dage kender man intet til i Chile. Indvintring er derfor overflødig, og Bierne faar aldrig Bugløb. Landet er dog intet Eldorado for Biavlerne, da der ofte indtræffer meget lange Regnperioder, saa hele Bigaarde gaar til Grunde af Mangel paa Næring.

Gavnlig Vink.

Vejret (31. Marts) har fra den 9. til 27. Marts i Forhold til Aarstiden været meget mildt med kun lidt Nattefrost; derimod har det de sidste 5 Dage af Maanedens været rigtigt Vintervejr med Kulde og Snebyger. Dette Vejr vil dog ikke gøre Bierne nogen Skade, da de har holdt Rensningsudflugt og derfor kan holde sig i Ro i lang Tid, selv om Vinteren varer ved i nogen Tid.

Eftersyn. I dette milde Foraar har der allerede været flere Dage med varmt og stille Vejr paa hvilke man har kunnet undersøge Staderne. Vi advarer dog imod at foretage dette Eftersyn altfor grundigt. Det, man skal opnaa derved, er jo kun disse 3 Ting: Oplysning om en god Dronnings Tilstedeværelse, Forraadets Tilstrækkelighed og Udrensning af Smuld og døde Bier. Dette kan jo opnaas ved at udtage Glasdøren bagved Bierne og derpaa skyde de bagerste Tavler een for een et Par Tommer tilbage, indtil man naar en Yngeltavle. Hvis denne indeholder samlet, forseglede Arbejderyngel, da ved man, at Familien har en god Dronning. Er Vejret meget mildt, kan man tillige trække denne Yngeltavle lidt tilbage for at iagttage Yngelen paa den næste Tavle. I alle de saaledes behandlede Tavler har man samtidigt haft Lejlighed til at se Forraadmængden. Tavlerne skydes nu forsigtigt tilbage til deres gamle Plads. Er de bagerste helt tomme, udtages de for at indskrænke Pladsen i Stedet. Dog bør der være mindst to Tavler bag den sidste Yngeltavle paa denne Aarstid. Derefter renses Bunden for alle Urenheder ved at skyde en Spartel eller et 1½" (4 cm.) bredt Stykke Baandjærn ind under Tavlerne og dermed forsigtigt udskrabe Smuldet. Det udskrabe

bør ikke kastes ude i Bihaven, men samles i en Kasse for senere, efter at være rensset for døde Bier, at smeltes og renses, da det indeholder noget Voks. Finder man ved Undersøgelsen en Familie, der slet ikke har Yngel, uagtet den har Forraad, da er en saadan Familie enten dronningløs eller har en slet Dronning. I begge Tilfælde bør en saadan Familie forenes med en anden god nærstaaende, idet Bierne fra det dronningløse Stade indhænges om Aftenen i det gode Stade tæt op til Yngelen, men adskilt fra de fremmede Bier ved et bitæt Indskud (af Jærntraad eller Træ med Aabninger, der er højst 1/8" brede). Begge Hold Bier maa være forsynede med Forraad. To Dage efter optages dette Indskud om Aftenen.

Fodring. Familier, der ved Undersøgelsen nu viser at have mindst 8 Pd. Foder, behøver foreløbig ikke at fodres. Er Forraadet hos en Familie mindre, f. Eks. kun 2 a 3 Pd., da bør den straks fodres eller forsynes med en forseglede Honningtavle. I et saa mildt Foraar kan man godt allerede paa denne Aarstid begynde at fodre med flydende Foder, hvis man ikke har hengemte Honningtavler. Fodersirup kan laves af lyst Kandis, der opløses i kogende Vand, 3/4 Pot (1½ Pd.) Vand til 1 Pd. Sukker. Dette Foder bør helst gives lunkent i et Honningglas, der fyldes lige til Randen og overbindes med et enkelt Lag Lærred. Det dækkes med en løs, vaad Klud og bæres saaledes hen til Stedet, hvor man rask vender Glasset om, idet man holder den flade Haand paa den vaade Klud. Denne borttages nu, og Glasset sættes lodret i Stadets Foderaabning. Arbejdet udføres ved Solnedgang. Hvis en saadan forraadsfattig Familie endnu har lidt Honning, kan det meget godt lade sig gøre uden Skade at fodre den med denne Sukkersirup alene. Har Familien derimod slet ikke Honning, da vilde det være særdeles gavnligt, om man enten samtidig kunde give dem en Tavle med lidt Honning, eller man kunde tilsætte Siruppen nogen Honning; thi der er ingen Tvivl om, at Honning er et langt bedre yngeldrivende Foder end Sukker. Man har endogsaa ment, at udelukkende Sukkerfoder om Foraaret kan være Aarsag til „Foraars-Svindot“ hos Bierne. For hver Uge, der nu gaar, vil jo Naturen tilbyde mere Nektar; derfor er Honningens Tilstedeværelse naturligvis mest nødvendig i Maanedens Begyndelse.

Drinfodring. I saadanne Egne, der tilbyder et meget ringe tidligt Træk, men et meget godt Foraarstræk (paa Frugttræer og Frugtbuske eller senere paa Agerkaal) kan det betale sig at fodre ogsaa saadanne Familier, der ikke savne Forraad, kun for at fremme Yngelansætningen. Denne Art Fodring bør dog ikke paabegyndes før Midten af April, og den bør da fortsættes, indtil godt Træk indtræder. Hos Stader, der endnu har forseglede Fodertavler, kan man fremskynde Yngelansætningen alene ved at afskrælle Cellelaagene af ca. 50 Celler hver 3.—5. Dag.

Hvide Bier paa Flyvebrættet er enten Tegn paa manglende Forraad eller paa Angreb af Møllarver, som forstyrre de unge

Biers Udvikling, hvorfor de gamle Bier river dem ud af Cellerne og slæber dem ud af Stedet. Hvis man ser dette Tegn, bør man paa den første milde Dag undersøge Stedet og hjælpe det med at udrydde Voksmøllet. Ved Eftersynet vil man finde en Del af Voksmøllets Larver imellem Tæppet og Tavlebærerne; gentagne Eftersyn samt grundig Rensning af Stedets Bund samt

Indskrænkning af Vinterlejet ved at udtage alle tomme samt ikke besatte Tavler vil i en betydelig Grad hjælpe Bierne i deres Kamp mod Voksmøllet. Indskrænkning af Vinterlejet i Forbindelse med en god omhyggelig Pasning vil ogsaa i høj Grad fremme Stadernes Udvikling, Bierne behøver netop nu megen Varme til deres Yngel.

Røveri. Hos svage Stader kan der undertiden indfinde sig Røvere om Foraaret, inden det rigtige Træk begynder. Dette kan i Almindelighed standses ved at indskrænke Indgangen hos det angrebne Stade til et Par Tommers Bredde. Bierne er dog langt mere tilbøjelige til Røveri i Slutningen af Sommeren end om Foraaret.

Malning af Stedet kan foretages paa en blæsende Dag henimod Solnedgang.

Brevkasse.

Tidsskrift for Biavl udkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig (d. 1. og d. 15.) i April—Septbr.

Biavlslærerne gøres opmærksomme paa, at det paa Centralmødet i 1892 blev vedtaget, at Regningen for ethvert Biavls-møde, der afholdes paa DBF's Bekostning, skal ledsages af et udfyldt Skema. Dette gælder ogsaa om de Møder, der afholdes af de lokale Biavls lærere for Tilskud af DFB. Saadanne Skemaer faas gratis ved Henvendelse til „T. f. B.“s Red.

Krainerbier. En ny Sending Krainerbifolk vil blive indforskrevet i Begyndelsen af April Maaned. Pris 15 a 17 Kr. pr. Stk. Ordre maa senest 7. April være „T. f. B.“s Red. i Hænde.

Nr. 5 af „T. f. B.“ vil blive udsendt den 17. April. Red.

Kundgørelser.

De billigste, bedste og mest akkurate **Biboliger** og **Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredskaber**, **ægte Bivokstavler** haves altid paa Lager. Illustreret Prislister franco. Tved pr. Svendborg.
Kristjan Petersen.

Kunsttavler af ægte Bivoks med nøjagtigt og smukt Præg leveres i alle Størrelser til billigste Pris. Voks forarbejdes og byttes. Nøjagtigt og hurtigt Ekspedition.

Driftebrohus pr. Køge, i Marts 1902.

J. Olsen.

Se her!

Se her!

10 Bihuse, saa gode som ny, sælges meget billigt, naar Handelen kan ske inden den 1. Maj d. A. A. Thomsen, Vesterbro, Randers.

Kunsttavler af bedste Bivoks faas atter i Aar hos N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Rapid, den bedste Loddelampe, faas à 1 Kr. 50 Øre hos N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Grønnings Bipibe

faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Post-anvisning tilsendes Grønning, Vejrup, Bramminge.

Tilkøbs ønskes velbevarede Eksemplarer af „T. f. B.“ 1866—73, 1875, 1881—83, 1888—91. Tilbud med Opgivelse af Pris pr. Aargang bedes tilsendt „T. f. B.“s Red.

Kandis til Bifoder,

ren og reel Vare, pr. Pd. 20 Øre ved Køb af mindst 25 Pd. Alt Kolonial 5 a 10 pCt. under de almindelige Priser. Prislister sendes, og ved Køb af for ca. 25 Kr. diverse Kolonial sendes Varerne franco Landet rundt. Vesterbrogade 20, København.

W. Laybourn.

Den af mig i 10 Aar drevne Vokstavlefabrik har jeg Dags Dato afstaaet til Hr. Vilhelm Hansen i Viborg og takker for al Velvillie i de forløbne Aar og beder samme overført paa min Efterfølger.

Viborg, den 4. Marts 1902.

Chr. Riegels.

I Henhold til ovenstaaende anbefaler jeg mig som gammel Biavler i d'Hr.s velvillige Erindring og beder Dem indsende mig Deres behagelige Ordre, idet alt skal blive godt og reelt effektueret.

Ærbødigst

Vilhelm Hansen, Viborg.

Rent Voks købes. * * * * *
Voks forarbejdes (25 Ø. pr. Pd.)

Tilkøbs ønskes følgende Aargange af „Tidsskrift for Biavl“: 1866—67, 75, 81—83, 85 og 88—92 eller ialt 12 Aargange. Jeg giver 1 Kr. pr. komplet Aargang. S. Johansson, 6 Köpmangatan 4 tr., Stockholm.

Mine *bekendte, billige Bihuse* anbefales ærede Forbrugere. Huse haves færdige. Gode Røgpustere anbefales.
N. Jensen, Snedkermester, Sjolte, Tappernøje St.

1,35 pr. Pd. Bivoks,

prima Kvalitet, betales af V. Spies, Kbhvn.
Send Prøve, og opgiv Partiets Størrelse.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille i Odense 1900 og i 1901 tilkendt 5 1.-Præmier) anbefales til billigste Pris. Jeg fabrikkerer Yngel-, Drone- og Delingstavler. Snedker J. F. Nielsen, Assedrup St.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepræmier og Medailler) faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Sortebro, Baneadresse: Vejstrup. Prisen er i Aar 1—5 Pd. 190 Øre, 5—10 Pd. 185 Øre, 10—25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

Kunsttavler af ægte **Voks** af Hr. Lærer Bojesens meget anerkendte og med dybt Præg, bekendte Kunsttavlevalse faas atter i Aar til billigste Pris.

NB. Ægte Bivoks forarbejdes eller tages i Bytte.

Systofte pr. Nykøbing F., i Marts 1902.
P. Jacobsen.

Kunsttavleforme af Kobber,

prima Arbejde, faas kun hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Billigst faas alle brugelige Biavlssredskaber. Med hver Ordre følger gratis:

- 1 Eksp. af Honningen og dens Anvendelse.
- 1 " " Blomsterkalender.
- 1 " " Honningen som Nærings- og Lægemiddel.

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Foreningsmeddelelser.

Elbo m. fl. Herreders BF. Bestillingen paa Kunsttavler og Voks til Forarbejdning modtages af undertegnede indtil den 10. n. M. Bestilte Kunsttavler ønskes afhentede i Dagene fra 5.—15. Maj d. A.

Fredericia, den 15. Marts 1902.

C. C. Bjerregaard.

Sorø Amts BF. vil afholde en Udstilling i Slagelse Parkanlæg den 4.—6. Juli d. A. Enhver kan udstille, men kun Sorø Amts BF.s Medlemmer kan blive tildelt Præmie.

Storehedinge og Omegns BF. afholder Generalforsamling Søndag den 13. April, Kl. 4 Eftm., i Fru Hinges Lokale i Storehedinge. 1. Regnskabet fremlægges til Godkendelse. 2. Bestyrelsesvalg. 3. Bestemmelse tages om, hvor Biavlsmøder skal afholdes, hvis Kredsen faar den ansøgte Lærer m. m.

Bestyrelsen.

Aarhus Amts BF. holder Generalforsamling den 12. April d. A., Kl. 2, i Hotel „Dagmar“, Aarhus.

1. Beretning om Foreningens Virksomhed.
2. Fremlægning af Regnskabet.
3. Eventuelt.

H. Thorbrøgger.

Sorø Amts BF. afholder Generalforsamling paa Gæstgivergaarden „Nielsensminde“ i Slagelse Søndag den 13. April, Eftmiddag Kl. 4.

Regnskabet fremlægges.

Valg af Dommere til en eventuel Udstilling. Valg af Formand og Delegerede.

Andre Sager.

Bestyrelsen.

Kolding BF. afholder Generalforsamling Fredag d. 11. April, Eftm. Kl. 2, paa Hotel „Fremad“ i Kolding.

Regnskabet for 1901 og Udstillingsregnskabet fremlægges. Valg af Formand. Foreningens Virksomhed for Sommeren bestemmes.

Lunderskov, 21. Marts 1902.

P. Christensen,
p. t. Formand.

Gl. Københavns Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling den 15. April, Kl. 7 Aften, i Hotel „Bellevue“, Hjørnet af Vestergade og Raadhuspladsen. Efter Generalforsamlingens Slutning holder „T. f. B.“s Red. Foredrag.

Hjørring Amts BF. holder Generalforsamling paa Forsamlingsbyggn. i Hjørring den 10. April, Kl. 2, hvor følgende forhandles:

1. Regnskabet for 1901 fremlægges.
2. Forslag til Udstilling i Hjørring sammen med Dyrskuerne.
3. Arbejdsplan for 1902.
4. Valg af Bestyrelse.
5. Valg af Revisor.
6. Meddelelser fra Bestyrelsen.

Badskær Skole, 22. Marts 1902,

N. Jensen,

Indhold af dette Numer:

Aalborg Amts BF.	72
Avl af langtungede Bier	65
Brevkasse	75
Danske Bigaarde	68
Ekko fra Staderne	73
Et og Andet	73
For Begyndere	68
Foraarseftersyn	62
Foreningsmeddelelser	76
Gavnlig Vink	75
Hold Biavlsmøder	61
Honningens Næringsværdi	67
Kredsformænd i DBF	69
Kundgørelser	76
Race-Renhed eller gode Arbejdere	64
Slet Herreds BF	72
Spørgsmaal og Svar	73

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder. d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitolinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

For Begyndere.

Med det mildere Vejr, som snart kan ventes, tager Arbejdet i Bigaardene sin Begyndelse, og da der i Aar er kommet mange ny Biavlere ind i DBF., som næsten alle trænger til Vejledning, selv i de mindste Haandsgreb, vil vi give dem nogle vejledende Vink, som vi ere sikre paa kommer dem godt tilpas. Vi husker godt, hvor daarligt vi selv var stillet, da vi for ca. 25 Aar siden begyndte at drive Biavl og stod næsten uden Vejledning og uden ordentlige Hjælpemidler.

Bisløret. For ikke at opirre Bierne bør man bevæge sig forsigtig og rolig, naar man arbejder ved dem. Derfor er det nødvendigt, at man anskaffer sig et Bislør. Det laves af groft sort Bobinet, 1½ Alen langt og mindst 17" bredt. Enderne syes sammen, og en Løbegang syes i den ene Side. I denne indskydes en elastisk Snor, 1 Alen lang. Naar Sløret tages over en bredskygget Hat, og den nedre Side af Sløret stoppes ind under Trøjekraven, er Ansigtet beskyttet mod Bistik. Bisløret er aldeles nødvendigt for Begynderen; uden det bliver Arbejdet ved Bierne ikke udført ordentligt, ligesom der heller ikke er nogen Fornøjelse ved at arbejde med dem,

naar man stadig er udsat for Bistik, der hos Begynderen i Reglen altid efterfølges af Hævelse. Man bør altid anvende sort Bobinet til Slør, fordi det er lettere at se igennem end hvidt.

Hænderne kan beskyttes mod Bistik ved et Par Gummihandsker; men de ere ubekvemme at arbejde med. At tage Uldvanter paa, er at gøre Ondt værre, thi de beskytter ikke mod Biernes Stik, men bliver en Bi hængende i Vanten, saa hidkalder den ved sine Nødraab en Del af sine Kammerater. Brug derfor ikke Vanter. Vi foretrækker at arbejde med de bare Hænder.

For at kunne behandle Bierne uden at opirre dem, bør man skræmme dem, saa de fylder sig med Honning. Dette sker ved at blæse nogle faa stærke Pust Røg ind i deres Bolig og derefter lade dem i Ro et Øjeblik. Derpaa begynder man at udføre sit Arbejde, men hver Gang Bierne begynde at komme frem, gives de nogle faa stærke Pust Røg.

Bipiben med vendbart Hoved er et særdeles godt Redskab. Naar Piben er ny, bør Hovedet være saa stort, at det lige kan naa at komme ned i Svampe-daasen; det tørrer nemlig meget ind ved at bruges. Tuden bør ikke være ret lang og med ¼" Aabning, da den ellers let forstoppes. Fordelen, der opnaas ved at benytte en Bipibe i Stedet for en al-

mindelig Pibe med Røgtud, består i, at naar Piben er tændt, kan Hovedet vendes om, saa at Ilden kommer nedad. Man opnaar derved, at Piben kan bruges ogsaa af dem, der ikke holder af at ryge Tobak, og tillige, at man ikke er saa udsat for at blæse Ildgnister paa Bierne.

Røgblæseren er helt af Blik. Inderst en Beholder med gennemhullet Bund, hvorom der i $\frac{1}{2}$ " Afstand er befæstet en Koppe med 2 Rækker Huller. Dens Bund aabnes nedad. I Laaget er befæstet et vandret Rør, som under Laaget er forsynet med 10 mindre Huller. I dette Rør indskydes den ene Ende af en Mundspids af Horn.

Til Røgblæseren bør man benytte tør Tobak. Der klages ofte over, at Røgblæseren ikke kan holdes tændt. Aarsagen dertil er enten, at Mundspidsen gaar for langt ind i Blikrøret, saa den dækker Hullerne i dette, eller at de ere stoppede af Snavs, eller ogsaa at Hullet igennem Spidsen er for lille. Røgblæseren kan særlig anbefales til Kvinderne som et godt Redskab. Vi har kun fundet én Fejl ved Røgblæseren, nemlig at den er urenlig, hvis den ikke bliver passet godt.

Røgpustere (Røgapparat med Bælg) og Haandrøgere med Gummibolt kan vi ikke anbefale, da de ifølge vor Erfaring ikke er nær saa gode som Bipiben og Røgblæseren.

Lommebog med Blyant bør Biavleren altid have hos sig, naar der arbejdes i Bigaarden. Hvert Bifolk bør have sit Nr. Dette Nr. bør tillige anføres paa en Side i Bogen, og paa denne skrives ikke alene, hvad der foretages ved Bierne — dog ikke saaledes at forstaa, at hvert lille Arbejde, der bliver udført, bliver noteret, for det anser vi for unødvendigt —, men tillige bør der anføres, hvad man i Øjeblikket synes om Bifolket. Man bør ogsaa notere, hvilken Dag man anser det for rigtigst atter at se til Stedet, samt hvilket Arbejde man tænker, der da bliver at udføre. Hvis alle Biavlere i al Simpeltid førte en saadan Arbejdsbog over deres Biavlsarbejder, saa vilde de fleste af de mange Uheld, der nu indtræffer paa Grund af Glemsomhed, undgaas, og Biavlens vilde blive langt mere lønnende. Derfor glem ikke Bogen.

Bitungernes Længde.

Af A. Nielsen, Ollerup.

Den megen Tale om at maale Bitungernes Længde, om, hvorledes vi skulde kunne faa langtungede Bier, og om deres Evne til at samle Honning af Rødkløverens Blomster har bevirket, at en dygtig, amerikansk Videnskabsmand, Professor C. P. Gillette, har taget Sagen op og foretaget en Del Undersøgelser i Retning af at udmaale Længden paa de forskellige Slags Biers Tunger. Og om Resultatet af disse Undersøgelser har han afgivet en Beretning paa et Møde, afholdt i Denver af Colorado Biavlerforening. Da der i denne Beretning findes adskiligt, som jeg tror kan have almindelig Interesse ogsaa for danske Biavlere, har jeg tænkt at ville fremdrage det i denne Artikel. Spørgsmaalet om Rødkløverbier og om at fremelske Bier med lange Tunger er jo endnu nyt, og det er ikke let at sige, hvad Resultater man i Fremtiden vil kunne naa til ad denne Vej.

En Tid før Professor G. tog fat paa sine Undersøgelser, havde han indsamlet Prøver af brune, italienske, cypriske og krainske Bier samt af Apis dorsata. Men før han gik over til at omtale Resultaterne af sine Maalninger, fremhævede han, at der var en bestemt Forskel paa den Længde, Bierne kunde række med deres Tunger, og den Længde, Tungerne maalte. Dog kunde man altid anse det for sikkert, at de Bier, der havde de længste Tunger, ogsaa kunde række dybest efter Honningen i Blomsterne. Ved Tungalængde forstaaes altsaa hele Tungens Længde, men ved Tungerækkevidde den Afstand eller Længde, en Bi kan naa ned i et Blomsterrør efter Nektar.

Professoren beskrev derefter de forskellige Midler, han havde anvendt til at dræbe de Bier med, hvis Tunger skulde maales. Han havde gjort Forsøg med Kloroform, Alkohol, Formalin, Cyanide af Potasium og kogende Vand. Af disse Midler havde han fundet, at det sidstnævnte, nemlig det kogende Vand, var det mest tilfredsstillende.

Af de af Professoren foretagne Maalninger fremgaar det, at de italienske Biers hele Tungalængde var gennemsnitlig en lille Smule over 0,25". (Alle de her forekommende Maalangivelser er engelsk Maal). Derimod var der stor Forskel paa disse Italieneres Tungerækkevidde.

Den længste Tungerækkevidde var 0,22", medens den korteste var 0,15".

De cypriske Bier havde han modtaget fra Frank Benton. Mærkeligt nok viste det sig, at disse Bier havde en større Tungelængde og en større Tungerækkevidde end Italienerne. Den gennemsnitlige Tungelængde hos Cyprerne var noget over 0,26, medens den længste Tungerækkevidde var 0,23" og den korteste var 0,19".

Krainerne, der ogsaa var fra Frank Benton, udviste en Tungelængde og en Tungerækkevidde, der svarede meget nær til Italienernes. Ved Maalningerne viste det sig, at de brune Biers Tungelængde var omtrent en Hundrede del af en Tomme kortere end Italienernes. Og paa Tungerækkevidden var der endnu mere Forskel. Den største Rækkevidde hos Italienerne var 0,22", hos de brune var den 0,19".

En overraskende Ting var det, at Maalene paa saavel Tungerækkevidden som paa Tungelængden hos Apis dorsata paa ingen Maade oversteg de samme Maal hos Italienerne. I Virkeligheden var deres Tungerækkevidde knap saa stor. Hvis disse Maalninger virkelig er korrekte, vil det deraf fremgaa, at man ikke, saaledes som det har været antaget, vil kunne opnaa noget i Retning af længere Tunger ved at indføre Apis dorsata, ligesom der heller ikke vil være nogen direkte Fordel ved dem som Bestøvere ved Befrugtningen af visse Planter Blomster, der har saa dybe Blomstertuber, at den almindelige Bi, Apis mellifica, ikke kan naa dybt nok ned i dem.

Humblebiernes Tungelængde dannede derimod en slaaende Modsætning til de andre Biers. Medens den største Tungelængde hos Italienerne var 0,26", den største hos Cyprerne 0,27", hos Krainerne 0,26" og hos de brune 0,25", udviste Humlebiernes en Maksimumslængde af 0,58", en Gennemsnitlængde af 0,50" og en Minimumslængde af 0,45".

Efter de Erfaringer, han var kommen til ved sine Maalninger, mente Professoren ikke, at der var nogen Race af den almindelige Honningbi, Apis mellifica, der var værdig til Betegnelsen „langtunget“; var der nogen, skulde det da være den cypriske. Forøvrigt havde han ingen særlig Tiltro til, at de almindelige Bier, selv de med de længste Tunger, kunde samle Honning af Rødkløverens Blomster. Han oplyste, at han havde modtaget Bier fra Familier,

hvorom det paastodes, at de arbejdede ivrigt paa Rødkløver, og samtidig med dem Bier fra andre Familier i den samme Bigaard, som det sagdes om, at de ikke arbejdede paa Rødkløver, men han havde ikke været i Stand til at kunne finde nogen Forskel paa deres Tungelængde, som kunde tale til Gunst for Kløverarbejderne.

Professoren afsluttede sin Beretning med at udtale følgende:

„Jeg ønsker ikke at give det Udseende af, at jeg tror, det ingen Fordel vilde være ved en Honningbi, om dens Tungelængde blev forøget, men jeg kan neppe indse, at et Tillæg af en eller to Hundrede dele af en Tomme vilde hjælpe ret meget for at kunne samle Honning af Rødkløveren. Længden af Kronrørene, hvorigennem Tungen maa række, har paa de Rødkløverhoveder, som jeg har undersøgt, varieret mellem 34 og 37 Hundrede dele af en Tomme. Paa de Bier, hvis Tunger jeg har maalt, har den største Tungeudstrækning uden for Biens Kæber været 23 Hundrede dele af en Tomme. Jeg er derfor i Uvished om, hvorvidt det er muligt, at de, der tror at have set Bierne samle Honning af Rødkløveren, kan have taget Fejl, og at Bierne kun har besøgt denne Planter Blomster for at samle Blomstertøv. Dette er kun en Formodning, men en eller anden der har god Lejlighed, skulde søge at faa Spørgsmaalet afgjort bestemt“.

Denne Slutningsbemærkning har givet Anledning til, at Redaktør E. R. Root i et af de sidste Numre af „Gleanings in Bee Culture“ har udtalt følgende:

„Med Hensyn til denne sidste Bemærkning føler jeg, at Professor Gillette har faaet en forkert Opfattelse, og det er sikkert urigtigt, naar han antager, at Blomstertøv var det eneste, Bierne søgte. Rødkløverens Kronrør, saaledes som de findes i denne og den østlige Del af Landet, og som jeg har maalt i Hundrede dele af Tommer, varierer lige fra 0,12" til 0,36" eller 0,37" i Længden. I Regnbæltet i det mindste er jeg sikker paa, at disse Maal er rigtige. Hvad de kan være i Colorado, er jeg ikke i Stand til at kunne sige. Saa nær som jeg kan beregne, kommer Halvdelen af Blomsterrørene paa et almindeligt Rødkløverhoved ind under en Rækkevidde af 0,20" og 0,22". Saa de Bier, der har en saadan Tungerækkevidde, vil, uden Hensyn til hvad deres Tungelængde ellers er, være i Stand til at samle fra Halvdelen af

Rørene, og sandsynligvis vil de kunne samle Halvdelen af al Nektaren i Hovedet, da de ogsaa faar noget ud af de lange Rør. At der er Honning i disse Rør, er godt kendt, og det er en Ting, som er let at paavise. Alt, hvad vi har at gøre, er at udtrække nogle af Kronrørene paa den rette Aarstid og klemme et af dem imellem Fingrene; en Draabe Nektar vil da fremkomme af Enden, Ja, jeg har gaaet endnu videre. Jeg har passet paa Bierne, naar de har udsuget al Nektaren af de korte Rør og af de lange netop saa dybt ned, som deres Rækkevidde tillod. Selvfølgelig samler Bierne lidt Blomstestøv af Rødkløveren, men desuagtet tror jeg, at den Kendsgerning er hævet over enhver Tvivl, at Tøns og atter Tøns af saadan Honning bliver samlet, fordi der er Tider, da intet andet er i Blomst, og Bierne dog oplagre Mængder af Honning i Delingerne, som meget nær smager som Humlebihonningen fra vore Drengedage. Paa alle de andre Punkter tror jeg, at Professorens Slutninger ere rigtige, undtagen at nogle af Bierne sandsynligvis har en større Rækkevidde, end aktuelle Maalninger vil kunne udvise. Hans Tabeller udviser en Forskel paa Tungerækkevidden hos Italienerne fra 0,15" til 0,22". Det vil være at bemærke, at han siger, at han havde maalt Tungerne paa Rødkløverbier og ogsaa Tungerne paa dem, der var angivet for ikke at arbejde paa den Plante, og at han var ude af Stand til at finde nogen Forskel paa Tungelængden til Gunst for Kløverarbejderne. Det vilde være interessant i denne Forbindelse at vide, om de samme Bier udviste en Forskel i Tungerækkevidde, thi som Professoren meget rigtig har paavist, er der en Forskel paa Tungerækkevidde og Tungelængde, og Variationerne ved den første er meget større end ved den sidste.

Det har været paavist, og jeg tror, det er almindelig antaget, at nogle Bier vil samle meget mere Honning af Rødkløver end andre. Om der er en fysisk Forskel tilstede, har endnu ikke været konstateret, og — for at tale lige ud — det ser ud nu, som om Tungelængden sikkert intet har at gøre dermed. Om dette er Tilfældet med Tungerækkevidden, vil være at afgøre ved Hjælp af meget mere fuldkomne Glossometre, end der endnu har været opfundet. Jeg siger Glossometre, fordi jeg er overbevist om, at den Maalemetode, som jeg hidtil har anvendt, ikke er fuldstændig

dig paalidelig. Den giver en Idé, men udviser ikke, hvor langt Bierne virkelig kan eller vil række, naar de er levende".

Jeg tror, at de Undersøgelser og Udtalelser, jeg har omtalt i det foranstaaende, vil kunne hjælpe til at belyse Spørgsmaalet om Rødkløverbier. Saavidt jeg ved, har der ikke tidligere her i Bladet og maaske heller ikke i Udlændets Biblade været givet fuldstændige Oplysninger om de forskellige Biracers Tungelængde og Tungerækkevidde. Disse Oplysninger har haft den Betydning for mig, at jeg derved er bleven klar over noget, som jeg ikke tidligere fuldt har forstaaet. Det har nemlig været mig en Gaade, hvordan det kunde være, at de brune Bier, saasart Lindetrækket var afsluttet, saa at sige helt holdt op med at samle Honning, medens Italienerne og Krainerne kunde fortsætte med at samle ikke saa kort en Tid endnu, for saa vidt Vejret da var saa tørt og varmt, at der afsondredes Honning i Blomsterne. En Tid troede jeg, det hidrørte fra, at de brune Bier blev dovne, naar Trækket begyndte at aftage stærkt, men nu forstaar jeg, at Grunden dertil har været den, at deres Tunger har været for korte til, at de af nogen Betydning har kunnet samle Honning af Rødkløveren, som paa den Tid er den eneste Plante, der findes her paa denne Egn, og som blomstrer saa rigeligt og er saa nektarydende, at der kan samles noget videre af den.

Sidste Aar havde jeg flere Eksempler paa, hvad nogle Italienerkrydsningsfamilier kunde udrette. En lang Tid efter at de brune Bier og de med brune Bier nær beslægtede Krydsninger havde holdt op med at samle i Magasinerne, altsaa efter Lindetrækkets Slutning, kunde jeg endnu vedblive at sætte Magasiner paa og slynge Honning ud af disse Familier. Saa vidt jeg erindrer, samlede den bedste af dem over 50 Pd. Honning, efter at de brune Bier havde holdt op med at arbejde.

Det er unægtelig en stor Fordel og en meget ønskværdig Egenskab ved de fremmede Biracer, at deres Bier i visse Aar er i Stand til at samle en Del Honning efter det egentlige Hovedtræks Ophør paa en Tid, da vi uden dem ellers intet af Betydning vilde faa indsamlet. Og der er af denne Grund saa meget større Anledning til at arbejde paa at faa disse Biracer endnu mere almindelig udbredt her i Landet, end de hidtil har været. Dette er min Mening, i hvert

Fald for Sommertræksegnenes Vedkommende. Om der er Fordel ved at bruge disse Bier i Eftertræksegnene, skal jeg lade være usagt.

Om Biegne og Overbefolkning.

Af G. M. Doolittle.

Efter „Gleanings in Bee-Culture“.

„Jeg er kommen herover for at faa en lille Samtale med Dem om Valget af en Plads til mine Bier, og om der er Fare for at overbefolke en Egn med altfor mange Bifamilier. Hvad vil De raade mig til angaaende Valget af en saadan Plads?“

„Hvis jeg var stillet frit for at vælge Pladsen, naar og hvor jeg ønskede, vilde jeg vælge den i en Egn, hvor Landet hældede svagt til Sydøst“.

„Men Landets Hældning vilde da vel ikke være det vigtigste ved et saadant Valg?“

„Nej, paa ingen Maade, men den har meget at betyde for at faa vore Bier rede til en tidlig Høst. Foruden denne Hældning af Landet vilde jeg ønske Tilstedeværelsen af følgende Blomster: Først nogle Pil, afløst af Sukkerhorn, til at opmuntre til tillig Yngelansætning, saa Æbleblomster for at sikre rigelig Honning fra den Tid og til Hvidkløveren, hvoraf der skulde være en Mængde. Dernæst vilde jeg ønske rigeligt af Lindetræer, voksende paa en Bakkeskrænt eller Bjergside, hvorved deres Blomstringstid forlænges, og til sidst Boghvede. Det vilde selvfølgelig være endnu bedre, om der fandtes rigeligt af Asters og Gyldenris til sent om Efteraaret“.

„Men jeg ønsker ikke at flytte langt fra mit gamle Hjem. Hvad har jeg saa at gøre i det Tilfælde?“

„Dette viser, at De meget ligner Flertallet af Biavlerne, der har andre Ting foruden Bierne, der virker medbestemmende ved Valget af en Biplads, og dette gør, at de ofte nøjes med deres Egn, som den er. Og tillad mig at sige, at den Mand er al Ære værd, som kan være tilfreds og frembringe gode Resultater med kun et begrænset Bitræk omkring sit Hjem, hvor Pligten kalder ham til at forblive“.

„Hvilké af de nævnte Blomster anser De for bedst for Bierne?“

„Hvis jeg var stillet overfor at vælge et af de nævnte Træk, vilde jeg vælge Lindetrækket først, derefter Kløver og sidst Boghvede“.

„Hvorfor Lindetrækket først?“

„Fordi, at efter alle de Oplysninger, jeg har kunnet samle, er Lindetræet den bedste Honningplante i De forenede Stater paa Grund af den lange Tid, det er i Blomst, og hvis Bigaarden er beliggende ved Foden af en Bakke eller et Bjærg, som er dækket af Lindetræer, da er Træktiden forlænget i den Grad, at Nektar kan indsamles fra Linden i fra 25 til 30 Dage“.

„I hvilken Retning vilde De vende Stadernes Indgange?“

„Mod Syd eller Øst, hvis det er muligt, da Bierne begynder at arbejde tidligere om Morgenen, end naar de vender mod Vest eller Nord. Vore fremherskende Vinde ere ogsaa fra Vest og Nord, og naar det blæser ind ad Indgangene om Foraaret, hæmmer det Yngeludviklingen meget“.

„Hvad mener De om Overbefolkning af en Egn?“

„Min Mening om Overbefolkning anser nogle for mindre paalidelig, men jeg tror dog, den er rigtig. Hvis jeg boede i en Egn, som den, jeg først beskrev for Dem, vilde jeg ikke frygte for at overbefolke den med 3—500 Familier; dog anser jeg 150—200 for saa mange, som en almindelig Egn kan afgive tilstrækkelig Næring til, men jeg kender ogsaa Steder, hvor 50 Familier vilde være det mest passende Antal at holde for at give Ejeren gode Resultater. Naar vi tager i Betænkning, at Bierne efter Forholdene flyver fra $\frac{1}{2}$ til 1 Mil fra Hjemmet og ofte endnu længere efter et fjernere Træk, saa er Faren for Overbefolkning ikke nær saa stor som stor, som mange indbilder sig“.

„Men jeg har læst, at Bier ikke fjerne sig mere end $\frac{1}{8}$ Mil fra Hjemmet, og hvis de nogensinde skulde gøre det, var det ikke fordelagtigt. da saa megen Tid vilde blive forbrugt ved at flyve Vejen, at det ikke kunde betale sig“.

„Jeg ved, at vi undertiden læser saadant, men til det første vil jeg sige, at der kan skaffes talrige Beviser for, at det er en fejlagtig Mening. I de første Aar, jeg drev Biavl, blev der bragt italienske Bier til en Landsby, $\frac{3}{4}$ Mil borte i lige Linie. Det næste Foraar, før der fandtes andre italienske Bier her omkring, saa jeg disse Bier i Arbejde paa Æbleblomsterne i vor Frugthave. Ved at tælle

dem fandt jeg, at der var omtrent en Italiener for hver fem brune, og dette med Æbleblomster i Overflødighed over alt. Det var ikke nødvendigt for dem at flyve disse $\frac{3}{4}$ Mil for at faa Nektar af Æbleblomster, thi der var Frugthave ved Frugthave, hvide af Blomster, rundt om Bigaarden“.

„Og De siger, at disse Italienerbier var i det mindste $\frac{3}{4}$ Mil borte fra deres Hjem, da de arbejdede i Deres Frugthave?“

„Ja, og dette er ikke alt. I Høtiden i det Aar var jeg i Færd med at slaa en Rødkløvermark i fuld Blomst, og ved at se Bier i Arbejde paa denne Kløver foretog jeg en Undersøgelse, og til min Overraskelse fandt jeg gennemsnitlig omtrent 5 Italienerne for hver 2 brune i Arbejde paa Kløvermarken, som var $\frac{1}{4}$ Mil fra mit Hjem eller 1 Mil i lige Linie fra det Sted, hvor Italienerne hørte hjemme. Og der var Marker, røde af Kløver, overalt i den Tid, saa disse Bier vare ikke tvungne til at flyve denne Distance af 1 Mil for at søge Føde“.

„Godt. Dette synes at gøre det af med $\frac{1}{8}$ -Mils-Ideen. Men hvordan har det sig saa med det ufordelagtige ved, at Bjerne flyver saa langt?“

„Sydøst for min Bigaard hæver Landet sig gradvis i omtrent $1\frac{1}{2}$ Mil, og ved Enden af denne Afstand er det omtrent 1000 Fod højere end ved Bigaarden. Undtagen afbrudt af Regn følger Bjerne med den fremadskridende Blomstring af Lindetræerne, indtil de naar Bakkens Top, hvor Blomstringen sidst ophører. Og jeg kan ingen Aftagen mærke i Arbejdet paa Delingerne, saa længe Blomstringen er rigelig paa denne Bakke. Og mod Slutningen af Blomstringstiden arbejde alle Bjerne ogsaa i denne Retning, hvorimod de i den første Halvdel arbejder i alle Retninger“.

„Men hvordan forholder det sig med Tidslængden, det tager at flyve saa langt?“

„Nuvel. Dette kan jeg ikke meddele Dem noget bestemt om, men jeg antager, at det ikke tager nær saa lang Tid for en Bi at flyve $1\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ Mil, som mange tror. Efter hvad jeg har set, formoder jeg, at en Bi kan flyve med en Fart af 7—8 Mil i Timen, og hvis dette er rigtigt, vilde 10 Minuter være tilstrækkelige for at flyve ud, eller 20 Minuter frem og tilbage“.

„Men de synes ikke at flyve saa hurtigt, naar de kommer belæssede hjem til Staderne“.

„Selvfølgelig flyver de ikke saa hurtigt, naar de nærmer sig Staderne eller er i Nærheden af Bigaarden, men naar de begiver sig ud og bort, flyver de meget hurtigt. Jeg har ofte gaaet op paa en Forhøjning af Jorden, som Bjerne maatte passere over for at komme til Toppen af nævnte Bakke, og ved at lægge mig fladt ned paa Ryggen og anbringe mine Hænder paa begge Sider af mit Ansigt for at skygge for Sideløset har jeg ved at se roligt op i Luften en Tid, til Øjnene blev vant til Omgivelserne, ganske tydeligt kunnet se Bjerne flyve over, frem og tilbage. Og deres Flugt syntes i Hurtighed at nærme sig et hurtigkørende Passagertogs paa en af vore Jernbaner“.

„Godt. Jeg er glad ved, jeg kom herover, for hvis alt, hvad De siger, er sandt, saa bor jeg i en meget god Biegn, naar jeg tager hele Floraen i Betragtning i en Omkreds af 1 — $1\frac{1}{4}$ Mil i alle Retninger“.

Kan man forud kende det Tidspunkt, da en Forsværm vil bryde frem?

Af Lærer P. N. Rosenkjær.

Ovenstaaende Spørgsmaal er ikke af liden Interesse for Kubebavlere, og det vilde sikkert være kærkomment for mange, dersom der kunde paavises bestemte og sikre Kendetegn paa, at en Sværms Fremkomst var for Haanden. Ved den bevægelige Tavlebygning kan man jo ved at undersøge en Familie forvise sig om, at den har opført Dronningceller, men om Familien vil sværme eller blot skifte Dronning, er man dog ikke saa helt sikker paa*). Et er dog opnaaet, nemlig at vide, at en Sværm kunde ventes, og man ved da ogsaa noget nær, hvornaar den vilde falde. Forsværmen

*) Findes de opførte Dronningceller i Ud-kanten af Yngellejet, er det et Bevis paa, at Stedet vil sværme; findes Dronningcellerne derimod i Yngellejets Midte, er det et Tegn paa, at det vil skifte Dronning, men er Stedet meget kraftigt, saa vil Dronningskiftet ofte give Anledning til, at det sværmer. Er Vejret godt, kan Forsværmen ventes, saasnart den første Dronningcelle er forseglet. Sværming ved Dronningskiftet forarsages ved, at flere Dronninger fødes samtidig. Red.

falder nemlig som Regel et Par Dage efter, at den første Dronningcelle er forseglet, hvis Vejret da tillader det. Anderledes er det med Kuben, der staar man meget usikker. Det kunde jo nok lade sig gøre at vende en Kube om og undersøge, om der er opført Dronningceller ved den nederste Del af Kagerne, men højere oppe kan man ikke komme til at undersøge, og det er tit, at Dronningcellerne findes midt oppe i Biklumpen. Tilmed er det jo heller ikke saa nem en Sag at komme til at vende en Kube, naar Bierne „pose“ stærkt. Man har jo den Erfaring, at Bierne lave til at sværme, naar de „pose“, men dette er ikke aldeles sikkert; man har da set, at en Familie kan „pose“ det meste af en Sommer uden at sværme. For en kortere Tid kan „Posningen“ være fremkaldt ved stærk Varme, idet Bierne maa trække ud, da Varmen bliver for stærk i Yngellejet. Naar Bierne „pose“, kan man da ogsaa iagttage, at der kan være Aftagen og Tiltagen i „Posen“'s Størrelse; dette hænger nøje sammen med Varmeforholdene.

Det er jo ganske vist lettere at opkaste et Spørgsmaal end at besvare det, men et saa vigtigt Spørgsmaal som dette kan det dog være værd at faa frem, særlig hvis man derved kunde faa Biavlerne til at rykke ud med de Erfaringer, som de sidde inde med. Nogle Erfaringer maa der sikkert være gjort her som alle Vegne, hvor der arbejdes med Interesse. Jeg skal til Begyndelse fremkomme med, hvad jeg ved om denne Sag. Det er en Kendsgerning, at Bierne have Forraad med sig, naar de sværme, ja, Forraad til ca. 3 Dage, og dette Forraad bestaar af 3 Dele, nemlig Blomstestøv, som jo kan ses i Kurven paa de sværmende Bier, Honning og Vand, som derimod ikke ses, men det kan vides. Havde Bierne ikke disse to Dele med kunde de jo ikke leve og endnu mindre bygge, men begge Dele kunne de. Dette Forraad sidde Bierne næppe og bære paa i Dagevis før Sværmningen, nej, det henter de umiddelbart, før de sværme. Det tør neppe tilskrives Bierne at være uvidende om, naar Sværmningen skal finde Sted. Ved Sværmebierne det ikke, hvem ved det saa?

Hvis man ikke har andre Beviser for, at Sværmningen er for Haanden, kan man iagttage Bierne paa det Sted, hvor de til daglig henter Vand. Der vil man finde en kendelig Forandring. Kort førend en Sværm bryder frem, vil der

være aldeles overvældende med Bier ved Vandingsstedet. Det er Sværmebierne, der er ude at forsyne sig med Vand til deres nye Hjem. Vand er en Artikel, som Bierne bruge meget mere af, end de fleste aner. Hvem, der nøje har iagttaget Bierne i de gamle Kuben, hvor de sad og „posede“, vil sikkert have lagt Mærke til, at „Posen“ forsvandt næsten eller helt, kort før Bierne sværmmede. For ca. 10 Aar siden stod jeg en Formiddagstime og saa paa et Kube-stade, som i flere Dage havde „poset“ stærkt. Jeg var grundig misfornøjet over, at jeg ikke havde passet mine Bier, men ladet en Sværm flyve bort i et ubevogtet Øjeblik, thi „Posen“ var borte, og Færdselen ud og ind af Stedet var ikke synderlig stærk. Men som jeg stod og ærgrede mig, begyndte der at samle sig en Del Bier paa Kuben, og i meget kort Tid var der atter en imponerende Pose. Umiddelbart derefter brød der en vældig Sværm frem. Dette viser altsaa, at Bierne lige umiddelbart før Sværmningen henter det Forraad, som de fører med sig, naar de grundlægger et nyt Hjem.

At spare Skillingen og lade Daleren springe.

Af P. Jensen-Pedersen.

Maa det være mig tilladt at udtale min Tilslutning til Redaktionsartiklen i dette Blads Nr. 3 og 4, og særlig Slutningen af Artiklen i Nr. 4, om, at alle Biavlere bør være Medlemmer af DBF., altsaa være Holdere af Tidsskriftet. De lokale Foreninger bør derfor ikke optage Medlemmer, undtagen disse vil være Holdere af Tidsskriftet og yde et Medlemsbidrag af 1½ a 2 Kr. aarlig. Det, kun at være Kredsmedlem og saaledes slippe med billigere Bidrag, er visselig at spare Skillingen og lade Daleren springe, men det er der sikkert mange af Landets Biavlere, der daarlig nok har Raad til, og i alle Tilfælde er det dumt at gøre det. Her i Nørre Bork og Omegns BF. er alle Medlemmer Holdere af Tidsskriftet, og der optages ingen, uden de yde 2 Kr. i aarligt Bidrag, idet vi gaa ud fra, at den, som ikke vil ofre 2 Kr. (4 Pd. Honning) for at blive vejledet i baade den praktiske og teoretiske Biavl,

har ikke synderlig Trang til eller Interesse af at blive hjulpen. hvorfor de bør sejle deres egen Sø, indtil de kommer paa andre Tanker. En og anden vil maaske bemærke, at de ikke har Raad til at blive Medlem, naar det koster 2 Kr. Hertil vil jeg blot sige, at da har de virkelig langt mindre Raad til at lade det være.

B. Rudeks Udslyngningsmaskine.

En tysk Fabrikant af Biavlsredskaber, B. Rudek, Kranowitz b. Ratibor, averterer i denne Tid meget stærkt med sin ny Udslyngningsmaskine, som prises i meget høje Toner, ikke alene af Fabrikanten, men ogsaa af flere Biavlere. Den største Nyhed og vistnok tillige den eneste væsentlige Fordel ved denne Maskine, fremfor ved de hos os nu almindelig benyttede Maskiner til Snoretræk, bestaar deri, at der paa denne er anbragt Cykeltræk (2 Hjul og Cykelkæde). Den skal gaa særdeles let og stille, og Biavleren er langt mere Herre over dens Gang end ved de Maskiner, der trækkes ved Snor.

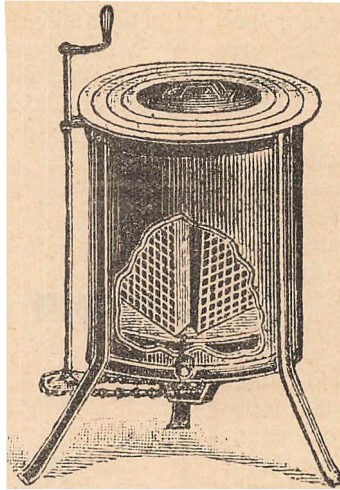

Fig. 15.
B. Rudeks Udslyngningsmaskine.

Foderapparater.

Af Jacob Olsen, Driftebrohus.

Skulde der skrives en Ahandling over de forskellige Slags Foderapparater, der i Aarenes Løb ere blevne konstruerede, vilde det sikkert blive et efter Forholdene ret omfattende Skrift. Det var vel først efter den bevægelige Tavlebygningens Indførelse, at man rigtig har faaet Øjnene op for Fodringens store Værdi, hvorved Biavleren jo til en vis Grad ligesom sættes i Stand til at kunne modarbejde Vejrligets uheldige Indflydelse ved flere forskellige Lejligheder og derved

enten sikre sig et større Udbytte eller hjælpe Familierne ud over saadanne Forhold, der i modsat Tilfælde vilde have medført større eller mindre Tab. At dette har haft til Følge, at Biavlernes Tanker snart er bleven henledet paa den ene, snart paa den anden Maade, hvorpaa dette Arbejde kunde udføres, er jo meget naturligt, og der findes i saa Henseende en ret anselig Mængde Hjælpemidler, som staar til Biavlerens Raadighed. Man behøver jo i Almindelighed ikke at søge længe for at træffe Forskel og Afveksling, paa hvilket man har tænkt at bringe Bierne det Foder, som man af en eller anden Grund ønsker, at de skulle optage i deres Voksbygning. Der er ved mange Lejligheder ligesom draget Omsorg for at afpasse Foderapparater til Brug i de forskellige Aarstider, og der findes vel

neppe noget Sted i Statet, hvorfra man ikke har tænkt at kunne give Bierne Adgang til Foderet. Saaledes haves der jo nu til Dags Fodrere under og over Biernes Sæde, bagved og paa Siderne af dette samt foran Flyvehullet. At de hver især har deres Fordele og Mangler, er vel rimeligt at antage, men det maa dog betragtes som en Fordel, at Biavleren er i Stand til at kunne faa frit Valg imellem, paa hvilken Maade og paa hvilket Sted i Biernes Bolig han vil tildele Bifamilien Foderet. Det er vel undertiden vanskeligt for Biavlerne i Al-

mindelighed at have en grundig Indsigt i de forskellige Foderapparater, da deres Antal som nævnt er ret betydeligt, og heldigvis er det da heller ikke nogen absolut Nødvendighed for at kunne drive Biavl med Fordel. Hvem har vel prøvet ret mange Fodrere i en saadan Udstrækning, at de har fuld Klarhed over deres Værdi i de forskellige Aarstider og under mange forskellige Forhold. I det følgende skal jeg søge at fremdrage mine Erfaringer om, hvad jeg i den Retning er kommen til Klarhed over, idet jeg forudsætter, at det vil kunne have sin Interesse, at saadanne Spørgsmaal fremdrages til Drøftelse i Foreningens Blad. Det Forhold maa dog ikke lades ude af Betragtning, at ligesom man kan have

et udmærket Middel i Fodringens rette Brug, anvendt af en erfaren Biavler, lige saa stor Skade kan der efter min Anskuelse gøres dermed af Begynderen ved Misbrugen deraf. Derfor anser jeg det ved mange Lejligheder langt fornøftigere at bruge fyldte Honningtavler som Erstatning for Sukkerfoder, naar man ikke er i Besiddelse af tilstrækkelig Kendskab til Fodringens Anvendelse. Fyldte Honningtavler kan paa de Aarstider, hvor Fodringen kan foretages, fuldtud erstatte denne, enten det er om Efteraaret for at tilvejebringe det manglende i Vinterforraadet, som man søger at overflytte fra saadanne Bifolk, som har mere, end det er nødvendigt for at kunne gaa Vinteren igennem uden at lide Nød, — eller det er om Foraaret, naar Yngelrummet begynder at blive tomt for Honning. Det kan maaske være, at flydende Foder, anvendt paa rette Maade, undertiden i det fremrykkende Foraar fremskynder Yngeludviklingen fuldt saa godt, men det maa dog vistnok betragtes for sikkert, at afskrælede Honningtavler i det tidlige Foraar kan give et Bifolk et mægtigt Stød fremad, forinden det endnu kan anbefales at bruge flydende Foder. Den Ulempe gør sig ikke sjældent gældende, at der om Foraaret er Mangel paa fyldte Tavler, da det ofte gaar saadan, at Bierne tages vel nær ved Udslyngningen, og naar saa Vinteren er forbi, er Forraadet svundet meget stærkt, og efterhaanden som Yngeludviklingen tiltager, og Forbruget som Følge deraf bliver større med hver Dag, der gaar, uden at der indbæres nogen Honning fra Marken, kan Forraadet i et kraftigt Stade undertiden fortæres i forholdsvis kort Tid. Paa de fleste Egne er der som Regel ikke ret meget Træk, som rigtig fylder i Staderne, førend Frugttræerne blomstrer, og ikke altid er der tilstrækkelig Mængde af disse Blomster; derfor maa der ved Indvintringen tages i Betragtning, at man i Almindelighed skal et godt Stykke hen i Sommerens Begyndelse, forinden der kan gøres sikker Regning paa, at der vil blive indbaaret tilstrækkelig ude fra. Desuden skader det efter min Anskuelse aldrig, om Bierne har en Tavle eller to mere under Overvintringen, naar de i hvert Fald blot indeholder en god Del Honning eller Foder.

Flydende Foder har sikkert sine Fordele, men jeg anvender det dog nødig om Foraaret, førend Vejret er saa mildt og Aarstiden saa langt fremskreden, at Bierne flyve hver Dag. Et andet Spørgs-

maal, som jeg stadig har min Opmærksomhed henvendt paa, er, at der kun gives saadant Foder i ringe Mængde, idet man ellers let udsætter sig for, at det ikke bliver anvendt til Udklækning af Yngel, hvilket jo alene skulde være Hensigten med den Slags Fodring. Med Hensyn til hvilken Fremgangsmaade man helst bør anvende ved den nævnte Fodring til Fremskyndelse af Yngeludviklingen, da er der vel blandt Biavlerne en Del afvigende Meninger om dette Spørgsmaal, som det vilde føre for vidt at komme nærmere ind paa. Jeg skal derfor i al Korthed indskrænke mig til at anføre, at efter de Erfaringer, som jeg har indvundet, vil Fodringen under Rammerne fremskynde til, at Yngelreden hurtigst og sikkert udvides, men som nævnt bør den ikke paabegyndes, førend mildt Vejr er indtraadt og med nogenlunde Sikkerhed kan ventes at ville holde sig. Naar jeg hælder det flydende Foder i Bakkerne under Rammerne, er det godt opvarmet, saa varmt, at man neppe kan holde en Finger deri; dette skader dog ikke, thi det vil altid afkøles en Del af den kolde Blikbakke. Fodring fra oven har jeg ofte forsøgt, og har i flere Aar benyttet den saakaldte fuldkomne Fodrer dertil, men er at ovennævnte Grunde gaaet bort derfra om Foraaret, naar det alene har været Hensigten at anspore til Yngelansætning. Derimod bruger jeg almindelig dette Foderapparat om Sommeren, naar der af forskellige Grunde bør fodres, f. Eks. ved Dronningavl eller Dannelse af Kunstsværme.

I alt væsentligt er jeg ikke nogen absolut Tilhænger af Foraarsfodring med Kandisopløsning ud over det allernødvendigste til Erstatning af manglende Forraad. Derimod anser jeg Efteraarsfodring for at være af mere vidtrækkende Betydning og er overbevist om, at det ikke sjældent har medvirkende Aarsag til en heldig Overvintring, idet Kandisfoderet holder sig flydende Vinteren igennem, og derfor ofte forhindrer, at der opstaar Tørstnød i Staderne. Det er selvfølgelig ikke min Mening, at derskal indvintres paa Kandis alene, men kun anvendes en efter Forholdene passende Mængde i det nødvendige Vinterforraad, f. Eks. en Tredie- eller Halvdel. I de sidste 12 Aar har jeg fodret en Del om Efteraaret, og i al den Tid har det ikke været nødvendigt at vandfodre om Foraaret, hvilket forhen ikke kunde undgaaes noget Aar uden at udsætte sig for Tab af Bifolk i Februar og Marts Maa-

neder. Overfor Efteraarsfodringen staa man ogsaa i det heldige Tilfælde at have et stort Antal af Foderapparater at kunne vælge iblandt. Men er Hensigten kun denne at faa overflyttet Foderet i Voksbygningen saa hurtig som mulig, kan det jo ske næsten uden noget specielt Foderapparat paa flere forskellige Maader, f. Eks. ved at fylde en Lerskaal og til-dække Foderet med lang Hakkelse eller smaa Træpinde for at undgaa, at Bierne drukne eller tilsøles. I flere Aar har jeg fyldt Foderet i udbyggede Tavler, hvilket sker ved, at jeg lægger hver enkelt Tavle i en Blikbakke og overhælder den ved at lade Foderet løbe igennem en Blikksaal (Kasserolle), hvor der i Bunden er udhugget mange smaa Huller med en tynd Syl, og paa den Maade har jeg kunnet faa en Tavle til at optage 3 a 4 Pd., som efterat den er løbet af, henimod Aften indhænges bagved Glasdøren, der forud er løftet $\frac{1}{4}$ " fra Stadets Bund. I Løbet af Natten vil et Par Tavler i Reglen være tomte.

Fra min Biavl 1901.

Af Lærer Holbech, Belle, Daugaard.

Aaret 1901 var jo et godt Honningaar ogsaa her i Bjerre Herred, og det slog fast for mit Vedkommende, at Biavlen kan betale sig, selv i en Egn, der ikke har Spor af Eftertræk. Jeg har nu drevet Biavl her i 3 Somre; første Sommer gav 200 Kr., anden 0 Kr., men tredje Sommer 1000 Pd. Honning = 500 Kr., da intet Pd. er solgt under 50 Øre, og Honning til Brug i Husholdningen har en Værdi af mindst 50 Øre. Gennemsnittet for disse 3 Aar bliver altsaa $233\frac{1}{3}$ Kr. pr. Aar, hvilket omtrent er samme Udbytte, som jeg i 12 Aar havde i Lynderup. Min Erfaring er da den, at Biavlen i alle Egne vistnok kan give Overskud, men Egne med Eftertræk ere mere sikre paa et godt Udbytte, da Trækket der varer dobbelt saa længe og kommer senere, hvorfor Bierne lettere kunne blive stærke i god Tid. Trækket her varer højst en Maaned, sidste Sommer kun 3 Uger (fra 1.—23. Juli).

Mine Bier staa ikke allerheldigst for Trækket, da de skulle over Skov og Eng uden Træk mindst 1000 Alen for at komme til Kløvermarkerne; dog giver

Skoven om Foraaret Træk paa Pil og Poppel og noget Træk om Sommeren paa Hindbær. Om Vaaren er her godt Træk paa Frugtræer og Frugtbuše, men Honningen heraf gaar jo mest til Yngelen; dog har jeg sidste Aar indvintret med næsten dobbelt Forraad for at se, om jeg ikke i Aar kan faa Bierne til at sætte Frugthonningen i Magasinerne; derved opnaas jo, at jeg kan faa ny Honning meget før og sælge den til større Pris. Trækket sidste Aar var saa rigt, som jeg aldrig før har set. Nogle Familier hjembar fra 10 til 20 Pd. Honning paa én Dag. En anden Erfaring gjorde jeg ogsaa, men mindre glædelig. Hos de fleste Familier døde en Mængde Bier, mest unge, af Mave- og Tarmsygdomme. De laa i Haven i Tusindvis og kravlede uden at kunne flyve. Det var mest om Formiddagen, at Bierne kom kravlede ud af Staderne. Hos andre Biavlere viste samme Sygdom sig, men neppe saa stærk som hos mine. Da det var under Hovedtrækket, tror jeg ikke, at det var den almindelige Majsygdom, men jeg tænker, at det pludselige og voldsomme Træk har været for meget for Biernes Fordøjelsesorganer, især da de om Vinteren og Foraaret havde været paa Smalkost. Hvis en eller anden af vore erfarne Biavlere kan give en bedre Forklaring af Sygdommen samt Midler derimod, vilde jeg være ham meget taknemlig, thi mine Bier svækkedes meget derved og gav neppe det fulde Udbytte, som de ellers kunde have givet. Jeg troede først, at der var en eller anden Giftplante i Nærheden (f. Eks. Guldregn), men dette var neppe Tilfældet. Bierne trak ogsaa paa Rødkløver, hvilket jeg ikke tidligere har set.

Kalkning af Bistader.

Af A. Nielsen, Ollerup.

I forrige Nr. af Bladet findes en Artikel af Hr. J. B. Schmidt, Kronborg, om Anvendelse af Kalk som Desinfektionsmiddel i Bistaderne. Hr. S. skriver, at det er et billigt Middel, og det er meget rigtigt, men om det har den Betydning, han tillægger det, som Forhindringsmiddel mod Bipest, anser jeg for tvivlsomt. Dog er det ikke dette, men derimod Maaden, hvorpaa Hr. S. anbefaler at

flytte Bierne over i de kalkede Stader, jeg her ønsker at udtale mig om.

Det er en bekendt Sag, hvor smitsom Bipesten er, og at der kun skal en ubetydelig Draabe smittet Honning til for at smitte et sundt Stade. Ligeledes, at Smitten i de fleste Tilfælde spredes ved Røveri, derved at Bier fra sunde Familier kommer til at stjæle Honning fra syge. Biavleren maa derfor være paa sin Post, hvor Bipest, er til Stede, og passe paa, at Røveri ikke kommer til at finde Sted. Det er ikke nok, at der sørges for at hindre større Røverier, men man maa i Betragtning af Pestens Smittesfarlighed være lige saa paapasselig med, at ikke enkelte Bier fra sunde Stader kommer til at røve Honning fra syge Staders Tavler. Vi maa aldrig glemme, naar vi har med Bipest at gøre, at én Bi, fyldt med smittet Honning, er nok til at bringe et sundt Stade Sygdommen.

Med Henblik herpaa tænkte jeg straks, da jeg læste Hr. S.s Anvisning til at flytte bipestsyge Bifamilier over i rengjorte, kalkede Stader paa en mild Solskinsdag om Foraaret, at her var en af de Anvisninger, der trænger til at anholdes. Det er jo klart, at hvis man foretager en saadan Overflytning fra et Stade til et andet af flere peestsyge Familier paa en varm Foraarsdag, saa vil man derved ikke alene udsætte sig for at smitte Resten af de sunde Folk i Bigaarden, men ogsaa andre Folks Bier i Nabolaget, og det vilde jo, ifald det skete, være en hel Ulykke. Det kan gerne være, at en meget øvet Biavler kan foretage en Overflytning af en Bifamilie paa den Tid af Aaret saa hurtigt, at der ikke bliver nogen stor Fare for Røveri, men skal man først til at undersøge Tavlerne og ryste Bierne af de daarligste for at faa dem kasseret, saaledes som Hr. S. tilraader, saa tror jeg rigtignok, at Faren for, at enkelte Bier fra andre Stader kan komme til at stjæle lidt Honning af Tavlerne, er meget stor, selv om ogsaa det er en meget dygtig Biavler, der udfører Arbejdet. Jeg for mit Vedkommende vilde virkelig ikke være videre glad ved, om der fandtes Biavlere inden for en halv Mil fra min Bigaard, der vilde begynde at eksperimentere med deres Peststader paa denne Maade paa en varm Foraarsdag, thi Følgen vilde sikkert blive, at jeg vilde faa nogle af mine Stader smittet. Lad os endelig huske paa, at Bierne flyve langt omkring, og at de i Foraarstiden er meget tilbøjelige til at

røve, saalænge der ikke findes rigelig Næring til dem i Naturen.

Forøvrigt indser jeg ikke, hvad Gavn det vilde gøre en peestsyg Familie at blive flyttet over i et kalket Stade, thi selv om den blev frataget de værst angrebne Tavler, vilde Sygdommen dog sikkert vedblive at fortsætte sit ødelæggende Værk i den. Men skulde der trods dette alligevel være Biavlere, der har Lyst til at følge Hr. S.s Anvisning, saa vil jeg paa det bestemteste tilraade dem ikke at foretage Overflytningen før ved Aftenstide, naar Biernes Flugt fuldstændig er ophørt for den Dag. Derved vil man sikre sig mod at faa Sygdommen spredt ved Røveri ved denne Lejlighed. Desuden vil jeg anbefale en anden Forsigtighedsregel, dersom man har sunde Stader staaende i Nærheden af de syge; man udsætter sig nemlig for at faa dem smittet ved Overflytningen af de syge Familier til rensede Stader. Man kan være saa øvet, som man være vil, saa undgaar man dog ikke, at enkelte Bier flyver op ved Overflytningen af Tavlerne, særlig hvis Bierne rystes af nogle af dem. Disse Bier bliver paa Grund af den for Haanden værende Forstyrrelse let forvildede og søger ind, hvor det træffer sig. Og da de fleste af dem i Reglen vil være fyldte med Honning fra de angrebne Tavler, saa er Faren for at sprede Smitten paa denne Maade meget stor. Som Sikring herimod vil jeg anbefale at holde de sunde Staders Flyvehuller lukkede, mens Overflytningen foretages, og indtil Familierne atter er falden til Ro.

Før jeg slutter disse Bemærkninger, er der endnu en Ting, jeg ønsker at sige et Par Ord om. Hr. S. skriver nemlig hen imod Slutningen af sin Artikel, at, efter at Bierne og Bygningen er flyttet over i det ny Stade, anbringes dette paa Familiens sædvanlige Plads; det gamle Stade sættes til Side, og findes der nogle Bier i det, lader man det staa fuldstændig oplukket. Bierne vil da snart forlade det og flyve hen paa den vante Plads.

Hertil vil jeg blot bemærke, at ved at bære sig saadan ad, udsætter man sig for i adskillige Tilfælde ikke at faa Dronningen med over i det ny Stade. Ved større Behandlinger af en Bifamilie bliver Bierne, særlig hvis det er brune Bier, let urolige, og det hænder da ikke saa sjældent, at Dronningen i Stedet for at forblive paa Tavlerne, begiver sig ned paa Stadets Bund. Sker dette ved Overflytningen af en Bifamilie til et andet Stade,

og Biavleren ikke bemærker det, saa faar han let en dronningløs Familie, thi selv om man gaar ud fra, at Bierne kan finde tilbage til deres vante Plads, saa er dette vist meget usikkert for Dronningens Vedkommende. Pas derfor godt paa Dronningen!

Om Birøgtere.

Af L. Pedersen, Kregome.

Baade i Februar- og Marts-Heftet meddeltes det, at Birøgterne var til Skade baade for Biavlen og for Biavlerforeningen. Jeg tror dog ikke, det forholder sig saaledes, naar Sagen bliver set og taget fra den rigtige Side. Jeg er nemlig ogsaa Birøgter for flere Begyndere her paa Egnen og vilde derfor gerne have Lov til i „T. f. B.“ at meddele, hvorledes jeg tager denne Sag op. Naar en Begynder forlanger mig til at passe eller efterse hans Bifamilier, saa stiller jeg straks den Betingelse, at han maa melde sig ind i den lokale BF., dersom han ikke allerede er det. Naar jeg arbejder med Bierne, saa sørger jeg altid for, at enten Ejeren eller et Medlem af hans Familie er tilstede under Behandlingen. Saa begynder Vedkommende snart at faa Interesse for Bierne og for Arbejdet, og jeg forklarer saa, hvorfor vi gør dette eller hint netop saaledes. Jeg udfører Arbejdet ved Bierne saa godt, jeg kan, og sørger for, at Vedkommende faar det størst mulige Udbytte af sine Bier. Naar Interessen først er vakt, saa anbefaler jeg Vedkommende at holde „T. f. B.“

Jeg kan ikke tro, at nogen giver sig til at passe Bier for andre, uden at de har Kendskab til, hvorledes Bierne skal passes, og jeg kan heller ikke tro, at nogen er Birøgter for Fortjenestens Skyld, thi Betalingen, der gives for at røgte Bier, er vist meget ringe; for mit Vedkommende er den det da, særlig naar man tager i Betragtning, at man udfører et Arbejde, som man selv har ofret baade Tid og Penge paa at faa lært, og som ikke mange har den fornødne Kendskab til at udføre. Jeg anser det ogsaa for enhver Birøgters Pligt at anbefale Biavlskolen i Roskilde; den giver jo sine Elever et mægtigt Stød fremad, og den kan jo besøges af enhver, som virkelig har

Interesse for Biavl. DBF. giver fri Undervisning; den mere velstillede Biavler har selv Raad til at besøge Skolen, og den Uformuende kan faa Tilskud, enten fra den lokale Biavlerforening eller fra Landboforeningen.

Birøgter er en almindelig benyttet Betegnelse for en Mand, der passer Folks Bier, ofte uden selv at have synderlig Kendskab til Biavlen, en Mand, der hemmeligholder det, han ved om Bierne og deres Pasning, og fraaader Begynderen at melde sig ind i Biavlerforeningen. Mænd, der som Forfatteren hjælper Begynderen tilrette, og lærer ham at passe Bierne, findes der mange af omkring i Kredsene, og de gavne derimod Biavls-sagen betydeligt. Kun Skade, at der ikke findes saadanne Mænd i de døde Egne. Red.

Voksmøllene.

Af J. K. K.

I dette Blad for den 15. Marts har Hr. Forstander J. Jeppesen skrevet en interessant Artikel om det store Voksmøls Ødelæggelser i det vestlige Jylland. Jeg kunde ønske at supplere Hr. J.s Oplysninger med mine Erfaringer paa dette Omraade, hvor jeg desværre ogsaa er godt bevandret.

I de første 3—4 Aar, jeg drev Biavl, kendte jeg kun Voksmøllene af Navn, da jeg aldrig saa Møllarver i mine Stader, men saa havde jeg i et Foraar en Kubeundersætkasse, der var noget vanskelig at rengøre, hvorfor det ogsaa blev for daarligt gjort, samt et temmelig svagt Bifolk i et nyt Stade; hos disse to Bifolk stiftede jeg først Bekendtskab med disse Biavlernes Plageaander, og det gik mig som Hr. J.: det varede ikke længe, før Møllarverne viste sig i alle mine Stader, og det er ikke siden lykkedes mig at fordrive dem fra et eneste endnu trods al min Møje, men jeg har dog opnaaet, at Møllene ikke helt har ødelagt noget Bifolk for mig, meri kun har kunnet volde mig et Tab i Form af et forringet Honningudbytte og en Del Ekstraarbejde.

Mine Erfaringer falder fuldstændig sammen med Hr. J.s angaaende Umuligheden af helt at udrydde Møllene af en

Bigaard, hvor de først har faaet rigtig Indpas, men man kan dog ved Omhu og Paapasselighed forebygge disses Ødelæggelser meget og bevare sine Bier for helt at gaa til Grunde.

De bedste Midler til at bekæmpe disse ubehagelige Gæster med, tror jeg at være: Den yderste Paapasselighed om Foraaret og Sommeren med Hensyn til Staderens Renholdelse, saa at der ikke noget Sted kan samle sig Vokssmuld el. lign., samt jevnlige at efterse Staderne grundigt og dræbe hver Møllarve, man kan finde; disse ynde særligt at opholde sig mellem Tæppet og Tavlebærerne, hvor der ikke er Bivej mellem disse, og alene af denne Grund er en Bivej at anbefale*). Og dernæst maa man søge altid at holde kraftige Bifolk, thi hos et kraftigt Bifolk tager Møllene ikke nær saa let Overhaand som hos et svagt. Man maa heller aldrig give mere Plads i et Stade, end Bierne fuldtud kunne besætte. Og endelig er det af stor Betydning ikke at være for sparsom med at give Bierne ny Tavler samt borttage og omsmelte de gamle, som Møllarverne særlig holde af, medens nylig udbyggede Tavler ikke synes at være saa stor en Lækkerbidsken for dem.

Naar ovenstaaende Vink benyttes og overholdes strengt, saa tror jeg, at det vil lykkes nogenlunde for de fleste Biavlere at bevare deres Bier overfor disse graadige Snylteres Angreb, men heit at udrydde dem af en Bigaard, det tror jeg som allerede bemærket næsten ikke lader sig gøre, med mindre man, som Hr. J. anfører, vilde brænde alle sine Staders Indhold, og et saa radikalt Middel er der vel ikke mange, der skøtter om.

Fra Kredsene.

Generalforsamling. Nordslesvigs BF. holdt som sædvanlig sin Generalforsamling Paaskelørdag i Johansens Gæstgiveri i Røde Kro med følgende Dagsorden:

1. Oversigt over Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar af Formanden.
2. Aarsregnskabet fremlægges til Godkendelse.
3. Valg af Revisorer.
4. Tidsskriftets Forsendelse.

*) Anbring den fuldkomne Fals samt Dækbrædder i alle Staderne; derved berøves Voksmøllene deres bedste Skjulested.

Red.

5. Valg af en ny Sekretær i Stedet for Clemmensen, Felsted, hvis Funktionstid er udløbet.

6. Beretning om Udstillingen i Sønderborg.

7. Arbejdsplan for 1902.

Der var mødt 11 Delegerede, saa Forsamlingen var beslutningsdygtig. Lærer Buchholz, Rødding, gav en kort Oversigt over Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar og paaviste baade noget glædeligt og noget sørgeligt i Foreningens Udvikling. Glædeligt var det, at vi paa Grund af det ualmindelig gode Honningaar efter saa mange daarlige igen havde faaet lidt mere Tilslutning af ny Medlemmer; navnlig havde to Foreninger, Sundevedske og Baistrup, gjort Fremgang. De mange Udstillinger havde ogsaa bidraget deres til at fæstne Sammenholdet. Det sørgelige for os bestaar i de ugunstige Forhold, hvorunder vi maa arbejde. Aarsregnskabet fremlægtes. Det revideredes af Andresen, Baistrup, og Madsen, Gjenner, og derefter gaves Kvittering for samme.

Tidsskriftet er hidtil bleven uddelt til Foreningerne af Formanden uden Godtgørelse. Fmd. ønskede at fritages for denne Post, der henhørte under Sekretæren, som hidtil har boet i høj Grad uheldigt for Forsendelsen. Det besluttedes nu at lade Sekretæren uddele Bladene for Fremtiden; dog lovede Formanden at vedblive med Uddelingen indtil 1. Januar 1903.

Til Sekretær valgtes i Stedet for Clemmensen, Felsted, Andresen, Baistrup, som straks overtog Bestillingen. Da Andresen hidtil var Næstformand, maatte i hans Sted vælges en ny Næstformand, og som saadan valgtes Gaardmand Hans Mathiesen, Fræsboel, der tillige er Formand for den Sundevedske BF.

Derefter gaves en kort Oversigt over Foreningens Udstilling i Sønderborg, som hvad Kvalitet og Kvantitet angaar, havde vist sig at staa paa Højde med Tiden; navnlig havde Alsingerne bevist, at de kunde præstere noget godt paa Biavlens Omraade. Men denne Udstilling havde ogsaa tæret haardt paa Foreningens Kasse. Det besluttedes dernæst som Arbejdsplan for Sommeren at lade afholde 3 Møder i de store og 1 a 2 Møder i de mindre Foreninger. Møderne afholdes med Formanden som Foredragsholder.

Rødding, den 8. April.

Th. Buchholz.

Skanderborg Amts BF. afholdt den 10. April Bestyrelses- og Udstillingskomité-møde i Horsens. Det vedtoges, at Foreningen skal afholde en Udstilling til Sommer samtidig med Landboforeningens Dyrskue. Paa denne Udstilling har alle Biavlere Lov til at udstille, men kun Medlemmer af den lokale Forening kan faa udbetalt Præmie; Ikke-Medlemmer faar kun Diplom. Til at lede Udstillingen valgtes Skovrider Carlsen, Bygholm (Suppleant Redaktor Olesen, Horsens), som besvarer alle Spørgsmaal angaaende Udstillingen, og som tillige modtager Indmeldelser til Udstillingen. Indskrivningspenge er 50 Øre pr. Nr. for Bihuse og Maskiner og 25 Øre pr. Nr. for Voks, Honning og andet vedrørende Biavl. Da det endnu ikke er bestemt, hvilken Dag Dyrskuet af-

holdes, vil det senere blive bekendtgjort, naar Indmeldelsen skal finde Sted, samt Dagen for Udstillingens Afholdelse.

Til Dommere valgtes for Honning og Voks Apoteker Vinred, Horsens, Købm. P. Chr. Petersen, smst., og Trafikchef Møller, Aarhus. Suppleant: Apoteker Bisserup, Horsens. For Redskaber og Bihuse valgtes M. Hansen, Hyrup. Simon Petersen. Grumstrup, og L. Sørensen, Hornsyld. Suppleant: Købm. Kr. Madsen, Sattrup.

Endvidere vedtoges det at afholde 10 Møder rundt i Amtskredsen, nemlig i Tvingstrup, Aaes, Hylke, Østbjerg, Nim, Burgaarde, Rask, Korning, Tamdrup og Uldum.

L. Sørensen.

Et og Andet.

Honning som Lægemedel. I Febr. Maaned 1901 paadrog min lille 5-aarige Dreng sig en slem Forkølelse, som straks gik over til en meget alvorlig Gigtfeber, der atter medførte en slem Hjertefejl eller Hjertesygdom. Jeg søgte forskellige Læger og fik megen Medicin til den lille, men intet hjælp, og tilsidst erklærede Lægerne, at de ikke længere kunde give Haab om, at Drengen kunde komme sig. Han var kun et Skelet, overtrukket med Hud. Vi vare imidlertid naaede hen i Sommeren, og jeg begyndte at høste rigelig Honning. Da besluttede jeg at ophøre med al Medicin og i det Sted anvende Honning. Drengen fik nu Lov til at spise saa megen Honning, som han vilde, og han fik Honning i og til al den Mad, hvor Honning kunde anvendes. I Løbet af kort Tid var Drengen kendeligt bedre; han begyndte at spise ret godt og blev Dag for Dag livligere, og det var tydeligt at mærke, at Kræfterne toge til. Gigtknuderne toge stedse mere af, og det eneste, der blev tilbage, var, at den ene Tømmelfinger ikke kan rettes helt ud. Nu er han saa tyk og trind som en Bolle, rødmusset og ser ret frisk ud. Hjertefejlen er endnu ikke helt ophørt, men i kendelig Aftagen, saa jeg antager, at den ogsaa ved fortsat Brug af Honning vil forsvinde. En lille 8-aarig Pige, som led af Blutmangel og heller ikke ved Medicin kunde vinde frem til Helbred, blev samtidig sat paa Honningkur, men skønt hun ikke fik saa megen Honning, er hun dog bleven, om ikke helt rask, saa dog saa meget bedre, at det er mig en Fornøjelse at se Virkningen af det ædle Produkt fra mine smaa Venner.

Lærer P. N. Rosenkjær.

Bihuse. Ved de Bihuse, jeg har lavet i Vinter, har jeg gjort en Forandring fra det almindelige ved ikke i Tagets Gavl at lave et Hul paa $1\frac{1}{2}$ " med Traadvæv for. Derimod har jeg boret et Par Huller paa $\frac{3}{8}$ " uden Traadvæv. Jeg har nemlig lagt Mærke til, at der ofte ved Behandlingen af Bjerne eller paa anden Maade kommer Bier bag Indskudsdøren, som saa er overladt til den triste Skæbne at dø af Sult og Anstrengelse for at komme ud.

S. Hansen, Sjørslev.

„**Tidsskrift for Biavl**“. I Aaret 1901 var der ialt anmeldt 1770 Eksemplarer af „T. f. B.“ til Omdeling, og i Dag, den 13. April, er det samme Antal anmeldt, og dog er der kun kommet Liv i et dødt Punkt (Læsø).

Gavnlig Vink.

Vejret (12. April) har i de sidst forløbne 14 Døgn været meget koldt, enkelte Nætter endog ÷ 3—4 Gr. og ofte Bygøvejr med Sne og Hagl. I de sidste 4—5 Dage har en meget stærk, gennemtrængende Østenvind været fremherskende. Bierne har som en Følge af det kolde Vejr paa nogle faa Undtagelser nær holdt sig inde. Overvintringen har været særdeles god, og Staderne ere i Forhold til Aarstiden kraftige. I Dag fik vi den første Meddelelse om Vintertab. Det var fra en Kubebjaveler; hans ene Kubefolk var død af Sult.

Eftersyn bør foretages, saa snart Vejret tillader det, for at se, om der er tilstrækkeligt med Forraad i Staderne, og tillige bør man rense Stadernes Bund for Vokssmuld, thi derved ødelægges Voksmøllarvernes bedste Udviklingssted. Pladsen imellem Tavlebærerne og Voksdugen er ogsaa et godt Tilflugtssted for Voksmøllarver og bør derfor efterses paa en Dag med mildt og stille Vejr.

Fodring med flydende Foder bør altid foretages om Aftenen for ikke at hidlokke Rovbier. Saalænge det er koldt om Natten, foretrækker vi altid at fodre fra oven, idet man ved at fodre paa den Maade faar Foderet anbragt nær ved Biklyngen, saa Bierne kun har et kort Stykke til det. Ved Fodring, hvad enten den foretages fra oven eller fra neden i Stedet, bør der sørges for, at saa lidt som mulig af Varmen undviger, og at man benytter saadanne Foderapparater, at Bierne ikke blive tilsoede af Foderet.

Vand. Hvis Bierne ikke nær ved Bi-gaarden have Adgang til Vand, bør der sørges for, at de kan faa let Adgang til det, ved at henstille i eller tæt ved Bigaarden et Fad med rent Vand, i hvilket der lægges nogle smaa Træklodser, Smaasten eller Mos, hvorpaa Bierne kunne sidde, medens de op-suge Vandet.

Pakning. Netop i den Tid, Bierne yngle, behøver de mest Varme i Yngelreden, og derfor bør Pakningen, baade oven over Bierne og bag ved Glasdøren, være pakket saa tæt som muligt. Hvis man fodrer gennem en Foderaabning foroven, bør der pakkes omhyggeligt omkring Foderen, for at Varmen ikke skal undslippe ad denne Vej. Af samme Grund bør man paa denne Aarstid være meget forsigtig med at adskille Yngeltavlerne ved Undersøgelser af Stadet, thi herved foregaar altid en betydelig Afkøling af Yngelen.

Kunsttavler bliver der paa Grund af det kolde Vejr ligesaa neppe Anvendelse for i denne Maaned.

Møl. Nu gælder det om at passe paa sit Forraad af gamle, hengemte, udbyggede Tavler, at ikke Møllarver skulle ødelægge dem. Det sikreste Middel er at ophænge alle disse tomme Tavler i et lille Kammer, der er saa tæt tillukket som muligt. Midt paa Gulvet stilles en Jernpande med Tørvegløder, og derpaa kaster man en Haandfuld Svovl (i smaa Stykker eller som Svovl-blomme), hvorpaa man hurtigt forlader Kammeret og tillukker Døren tæt. Den næste Dag udluftes Kammeret. Har man ikke et saadant Kammer til Raadighed, kan man indhænge Tavlerne i Kasser, i hvilke man med en Røgløber eller Røgpuster indblæser Svovldampe (se Smaaskrift Nr. 8).

Sorg nu for at have de nødvendige Stader, Kammer, Magasiner, Redskaber og Kunsttavler parate til den forestaaende travle Tid for Biavl.

Brevkasse.

Opmærksomheden henledes paa, at Understøttelsen til Amts- og Herredsforeningerne fra DBF. for Aaret 1902 er 1 Kr. pr. Tidsskriftsholder til de Foreninger, der ønske Tilskud, og 1 Møde for hver 9 Tidsskriftsholdere for de Foreninger, der istedetfor Tilskud ønske Møder afholdte af en af Hovedforeningens Vandrelærere, — beregnet efter Tidsskriftsantallet, som er anmeldt for Redaktøren inden 1. Maj d. A.

Fordeelingen vil blive kundgjort i Tidstet for 15. Maj.

C. Bjerregaard.

Biavlsmuseum. Da det for Undervisningen ved Biavlskolen vilde have sin store Betydning, hvis der ved Skolen fandtes en Samling af de forskellige Biboliger og Biavlsredskaber, som tidligere har været i Brug heri Landet, er der allerede i de sidste 3 Aar blevet samlet en Del Genstande fra forskellige Egne af Landet. Men da der endnu mangler ikke saa lidt, inden Samlingen bliver fuldstændig, anmodes de Biavlere, der har saadanne ældre Genstande og vil skænke dem til et Museum ved Biavlskolen, om at meddele det til N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Faaborg og Omegns BF. holder Møde Søndag d. 4. Maj Kl. 3 hos Partikulier Paulsen, Sandegde, Faaborg, hvortil enhver har Adgang. Ny Medlemmer optages paa Mødet. Er Vejret daarligt, udsættes Mødet til den 19. Maj. Jens Andersen, Sekretær.

Kundgørelser.

De billigste, bedste og mest akkurate **Biboliger og Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredskaber, ægte Bivokstavler** findes altid paa Lager. Illustreret Prislister franco. Tved pr. Svendborg.

Kristjan Petersen.

Bifolk i nye Stader af de anbefalede Maal kan faas tilkøbs hos **N. S. Kristensen**, „Aldershvile“, Roskilde.

Den af mig i 10 Aar drevne Vokstavlefabrik har jeg Dags Dato afstaaet til Hr. Vilhelm Hansen i Viborg og takker for al Velvillie i de forløbne Aar og beder samme overført paa min Efterfølger.

Viborg, den 4. Marts 1902.

Chr. Riegels.

I Henhold til ovenstaaende anbefaler jeg mig som gammel Biavler i d'Hr.s velvillige Erindring og beder Dem indsende mig Deres behagelige Ordre, idet alt skal blive godt og reelt effektueret.

Ærbødigst

Vilhelm Hansen, Viborg.

Rent Voks købes. * * * * *

Voks forarbejdes (25 Ø. pr. Pd.)

Mine bekendte, billige **Bihuse** anbefales færdige Forbrugere. Huse findes færdige. Gode Røgpustere anbefales. **N. Jensen**, Snedkermester, Sjolte, Tappernøje St.

Grønnings Bipibe

faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning tilsendes Grønning, Vejrup, Bramminge.

Tilkøbs ønskes velbevarede Eksemplarer af „T. f. B.“ 1866—73, 1875, 1881—83, 1888—91. Tilbud med Opgivelse af Pris pr. Aargang bedes tilsendt „T. f. B.“s Red.

Kandis til Bifoder,

ren og reel Vare, pr. Pd. 20 Øre ved Køb af mindst 25 Pd. Alt Kolonial 5 a 10 pCt. under de almindelige Priser. Prislister sendes, og ved Køb af for ca. 25 Kr. diverse Kolonial sendes Varerne franco Landet rundt. Vesterbrogade 20, København.

W. Laybourn.

Kunsttavler af ægte Bivoks med nøjagtigt og smukt Præg leveres i alle Størrelser til billigste Pris. Voks forarbejdes og byttes. Nøjagtigt og hurtig Ekspedition.

Driftebrohus pr. Køge, i Marts 1902.

J. Olsen.

Se her!

Se her!

10 Bihuse, saa gode som ny, sælges meget billigt, naar Handelen kan ske inden den 1. Maj d. A. A. Thomsen, Vesterbro, Randers.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler) faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Sortebo, Baneadresse: Vejstrup. Prisen er i Aar 1—5 Pd. 190 Øre, 5—10 Pd. 185 Øre, 10—25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

Kunsttavler af ublandet Bivoks, min Biobog, det bedste Foderapparat, Røgløbere m. m. faas billigst hos A. H. Vorbeck, Holstebro.

Ægte Bivokstavler faas i Aar som forhen hos Linæa Sogns BF. Ordre sendes til O. Rasmussen, Linæa pr. Laven. Et Parti ægte Bivoks ønskes tilkøbs. Tilbud herpaa sendes til Chr. Dyhr, Møllerup, Laven.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille i Odense 1900 og i 1901 tilkendt 5 1.-Præmier) anbefales til billigste Pris. Jeg fabrikerer Yngel-, Drone- og Delingstavler. Snedker J. F. Nielsen, Assedrup St.

Kunsttavler af ægte *Voks* af Hr. Lærer Bojesens meget anerkendte og med dybt Præg bekendte Kunststavlefaas faas atter i Aar til billigste Pris.

NB. Ægte Bivoks forarbejdes eller tages i Bytte.

Systofte pr. Nykøbing F., i Marts 1902.

P. Jacobsen.

Kunststavleforme af Kobber,

prima Arbejde, faas kun hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Billigst faas alle brugelige Biavlsskaber. Med hver Ordre følger *gratis*:

1 Eksp. af Honningen og dens Anvendelse.

1 " " Blomsterkalender.

1 " " Honningen som Nærings- og Læggemiddel.

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Foreningsmeddelelser.

Sorø Amts BF. vil afholde en Udstilling i Slagelse Parkanlæg den 4.—6. Juli d. A. Enhver kan udstille, men kun Sorø Amts BF's Medlemmer kan blive tildelt Præmie.

Selskabet „De fynske Bivener“ holder Møde Fredag den 25. April Kl. 2 (Store Bededag) paa Hotel „National“ i Odense med Foredrag om Biernes Røgt og Pleje i Foraarstiden. Endvidere vil Formanden give Meddelelse om Betingelserne for Deltagelse i den paatænkte Udstilling i Septbr. i Aarup. Anmeldelsesblanketter til denne Udstilling kan faas hos Formanden. Medlemmerne kan bestille og faa Kunsttavler i alle Størrelser hos Gartner Johansen, Odense. Derefter praktisk Møde i en Bigaard i Byen.

Som Svar paa de mange Forespørgsler af Udstillere fra Kjersteminde-Udstillingen kan jeg kun meddele, at Regnskabet endnu ikke er kommet til den af Selskabet valgte Revisor. Grunden dertil kender jeg ikke.

A. Zinglarsen.

Biavlsudstilling i Kolding agtes afholdt af „Foreningen af jydsk Landboforeninger“ den 11., 12. og 13. Juli 1902. Ret til at udstille har alle Medlemmer af DBF. Anmeldelse sker paa trykte Skemaer i 3 Eksemplarer, der erholdes fra Sekretariatet, Nørre Allé, Aarhus, og maa være indleveret samme Sted inden den 1. Juni 1902. Levende Bier maa ikke udstilles. Ved Tilskud af DBF. er Præmiebeløbet forhøjet til 200 Kr.

Gl. Roskilde Amts BF. afholder Generalsamling i „Aldershvile“ ved Roskilde Søndag den 20. April Kl. 9½ Form.

Dagsorden:

1. Regnskabet for 1901 fremlægges af Sekretæren i revideret Stand.

2. Planen for Virksomheden i 1902 forhandles.

3. Meddelelse fra Bestyrelsen.

4. Ny Medlemmer optages paa Mødet. Bestyrelsen.

Holbæk Amts BF. tilbyder i Aar at holde 1 a 2 unge Mennesker fra Holbæk Amt frit paa Biavlsskolen i Roskilde og give hver af dem 20 Kr. til Kost og Logi i de 14 Dage, Skolen varer. Skolen antages at begynde den 14. Juli. Andragender om disse Pladser sendes til undertegnede Amtsformand inden 15. Maj.

Bjergsted pr. Svebølle, den 4. April 1902.

V. E. V. Smith.

Sundeved BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag den 27. April d. A., Efterm. Kl. 4, hos Gæstgiver Jørgen Ferdinand i Felsted. I Tilfælde af, at Generalforsamlingen ikke skulde blive beslutningsdygtig første Gang, afholdes atter en Generalforsamling samme Dag og Sted om Eftermiddagen Kl. 6, hvor følgende Punkter vil blive fremlagte til Forhandling:

1. Valg af to Revisorer.

2. Regnskabets Fremlæggelse og Godkendelse.

3. Valg af to Delegerede.

4. Forsendelse af Tidsskriftet inden for Foreningens Omraade.

5. Om fælles Indkøb af Kunsttavler.

6. Indbetalingen af Aarsbidraget, Tidsskriftet samt Forsikringen.

7. Foredrag af Vandrelærer Buchholz.

8. Arbejdsplan for dette Aar.

9. Forskelligt.

NB. Udeblivelse fra Generalforsamlingen uden gyldig Grund mulkeres efter en Bestemmelse i Forhandlingsprotokol af 26 April 1891 med 50 Pf., som tilfalder Foreningens Kasse. Bestyrelsen.

Indhold af dette Numer:

At spare Skillingen og lade Daleren gaa	83
B. Rudeks Udslyngningsmaskine.....	84
Bitungernes Længde.....	78
Brevkasse.....	91
Et og Andet.....	90
For Begyndere.....	77
Fra min Biavl 1901.....	86
Foderapparater.....	84
Foreningsmeddelelser.....	92
Gavnlig Vink.....	90
Kalkning af Bistader.....	86
Kundgørelser.....	76
Nordslesvigs BF.....	89
Om Birøgttere.....	88
Om Forsværms Frembryden.....	82
Om Biegn og Overbefolkning.....	81
Skanderborg Amts BF.....	89
Voksmøllene.....	88

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder, d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitolinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Esaias Fleicher.

I Dag, den 1. Maj, er 125 Aar forløbne, siden E. Fleichers „Udførlig Afhandling om Bier og en for Dannemark og Norge nyttig Bie-Avls Anlæg“ udkom. Denne Bog er ikke alene den største danske Bibog (799 Sider og en Kobbertavle), men er tillige særdeles godt skrevet, idet Forfatteren af de bedste Kilder af Udlandets Biavls-literatur har uddraget og fremført det, som han mente, passede

bedst for de danske Forhold, og suppleret det med sine egne Erfaringer paa Biavlens Omraade. Foran i Bogen findes en Fortegnelse over dem, som har subskriberet paa den. Af de 600 Eksemplarer, Bogen udkom i, har Kongehuset alene taget 140 Eksp., navngivne Præster ca. 350 Eksp., Godsejere og

Officerer ca. 50 samt nogle faa Lærere og et Par Møllere hver 1 Eksempel. At Gaardmændene og Landsbyhaandværkerne, der særlig er dem, som nu driver Biavl, ikke har købt Bogen, maa søges deri, at kun faa af Bondestanden kunde læse og forstaa et saadant Værk, og deres

Kaar vare tillige saa fattige, at de ikke var i Stand til at kunne købe saa dyr en Bog. Bogen har sikkert gavnet Biavlens betydligt, dels ved at vække Interesse for Biavlens og dels ved, at flere Biavlsskribenter gjorde korte Uddrag af Bogen; en af disse Smaapjecer om Biavl naaede endog at

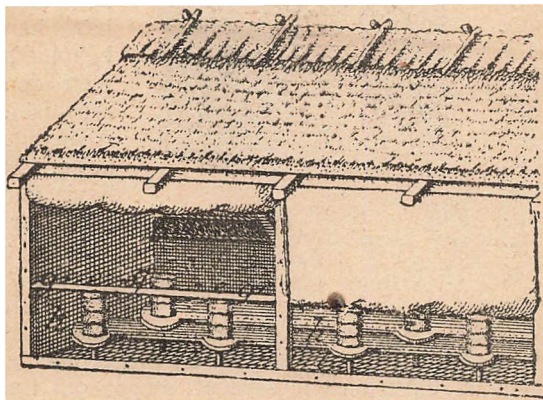

Fig. 16. Den vestre Del af E. F.'s Bihus ved Jægerspris. Huset var 60 Alen langt, $4\frac{1}{2}$ Al. dybt og $7\frac{1}{2}$ Alen højt. Det var beregnet paa 30 Familier.

udgaa i en halv Snes Oplag. F.s Magasin-kube, der bestod af tykke Halmringe, 6" høje og 12" i Diameter, dækket med et Halm-lag, som kunde udvides ved Til-sætning af en eller flere Halmringe efter Bifolkens Størrelse, synes at være meget praktisk, thi der kunde ved at fraskære en Halmring, høstes Honning

uden at dræbe Bierne. Disse Kuber vandt dog ingen synderlig Udbredelse, og det er først Trugstaderne, der har kunnet fortrænge den spidse Halmkube. Hans Bihus derimod har vundet noget større Udbredelse og træffes endnu enkelte Steder her i Landet.

Esaias Fleicher var af schlesisk Slægt. Hans Oldefader indvandrede til Danmark i Begyndelsen af det 17. Aarhundrede, hvor han nedsatte sig som Apoteker og var bl. a. Ejer af det nuværende Løveapotek i København. E. F. var født den 19. Februar 1732 i Egeslevmagle paa Sjælland, hvor hans Fader var Præst. Efter at have gaaet i Skole i Roskilde, blev han 1749 demitteret til Universitetet. Samme Aar blev han Vicehører ved den Skole, hvorfra han nylig var bleven Student, kastede sig over østerlandske Sprog, og med den Jernflid, der udmærkede ham hele Livet igennem, formaede han tillige ved Siden deraf at fuldende et teologisk Eksamenstudium, saa han kunde blive Kandidat 1751. Det følgende Aar blev han udnævnt til virkelig Hører i Roskilde. Han levede her i 13 Aar i smaa Kaar, søgte en Mangfoldighed af Præstekald, dog uden at blive kaldet, og blev efterhaanden led og ked af Skolegerningen. Han giftede sig 1759, hvad der ikke var til Forbedring af hans Kaar, men han arbejdede utrættelig. Snart studerede han Kirkehistorie, og han fuldendte endog et Skrift i 3 Bind om Pavedømmet, som han fik udgivet 1758—60. Snart studerede han Jura, men dette hindrede ham ikke i samtidig at blive en virksom, praktisk Landmand. Han gav sig til selv at opdyrke en lille Jordlod, hvis Indtægter var en Del af hans Hørerløn, forpagtede mere Jord til, og han var ikke bange for at tage fat paa Plejlen eller Pløven. Med den Iver efter at udvide sine Kundskaber i forskellige Retninger, der var saa betegnende for ham, kastede han sig ogsaa over Landbrugets Teori og læste alt, hvad han kunde overkomme, af Landbrugsskrifter.

Omsider kom Tiden for ham til at svinge sig i Vejret. Det lykkedes ham i 1764 at købe et Regimentskvartermesterembede ved det sjællandske Dragonregi-

ment i Næstved, og her fandt han en Virksomhed, der tiltalte ham ulige mere end at terpe Lektier med Disciplene i Roskilde, og da Regimentet i Aaret 1771 blev flyttet til København, tog han med derhen, og i den stærkt bevægede Tid, der gik nærmest forud for Struensees Fald, lagde han sin Iver for Kongehuset saa stærkt for Dagen, at han kom i Yndest hos dem, der vandt Magten efter den 17. Januar 1772. Han gjaldt stedsse som Guldbergs og Arveprinsens fuldtro Mand. Derfor stod han ogsaa med dem og faldt med dem. Efter Systemskiftet ledede han Udvisningen i det vordingborske Skovdistrikt. I 1774 blev han ansat som Inspektør paa Arveprinsens Gods Jægerspris, og den store Virksomhed, han udfoldede her, vakte stærkt Arveprinsens og Guldbergs Bifald. Han blev i Januar 1780 udnævnt til Over-

forstinspektør paa Sorø Gods, og i 1781 fik han Stillingen som Amtmand i Korsør og Antvorskov Amter, og omtrent samtidig blev han Konferentsraad.

Hans Interesse for Landboforholdene og forskellige praktiske Livsforhold kunde let finde Tilfredsstillelse her. Men allerede 17. Aug. 1785 blev han afskediget. Vel beholdt han sin fulde Gage, men den kun 53 Aar gl., arbejdskraftige Mand følte Afskedigelsen som en Krænkelse. Han blev sandsynligvis afskediget, fordi han ikke var vel set af dem, der ved Regeringsforandringen i 1784 kom til Magten. (Hans Liv og Levnedssbe-

skrivelse er udgivet af ham selv 1785). F. var en meget alsidig Forfatter og har skrevet meget om Land- og Havebrug, bl. a.: „Om et Lands Lyksalighed, i hvilket Agerdyrkning og Landvæsenet blomstrer, 1778“, hans udmærkede Bog „Agerdyrknings-Katekismus, 1780“ (2. Oplag 1797). Dette Skrift blev belønnet med Landhusholdningsselskabets største Guldmedaille. „Forsøg til Undervisning i det danske og norske Skovvæsen, 1779“. Hans Skovbrugslære var i over 100 Aar den eneste samlede Lærebog i det Fag. Hans største Værk er „Forsøg til en Naturhistorie“, der udkom i 10 Dele (16,000 Sider) 1786—1804.

F. tog ivrig Del i den varme Kamp for Landboreformerne, men med sin store

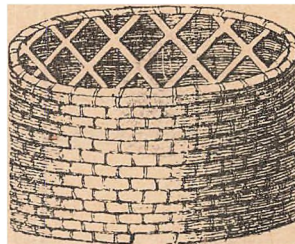

Fig. 17. E. F.s Magasinkube med Laag. Hver Ring var 6" høj og 12" i Diam. Ofte sættes 3 Ringe over hverandre.

Selvfølelse, sit pirrelige Temperament fik Striden ofte et lidenskabeligt Præg. Han saa, at Tilstanden var slet; han vilde have den forbedret ved Nedsættelse af Skatterne, Formindskelse af det trykkende Vejarbejde og Forbedring af Skolevæsenet, men han var imod at løsne de Baand, hvormed Bonden var knyttet til Herremanden.

Han døde den 6. Januar i Slagelse uden at efterlade sig Børn. Der findes intet Billede af ham, men hans Bøger vil bevare hans Navn, saalænge Danmark bestaar.

Nedbygning eller Sværmning.

Af A. Nielsen, Ollerup.

Spørgsmaal: Jeg vilde gerne høre Deres Mening om en Sag, som ligger mig svært paa Sinde. Jeg har en stor Udvidelse for; mit Stadeantal er nu forøget med 20 nye, som er stillede op, parat til at modtage Bier. Hvad vil De raade mig til? Jeg har ca. 15 Kuber paa Haanden til en Pris af 8 a 10 Kr., og det forekommer mig fordelagtigst at sætte dem til Nedbygning i Stedet for at vente paa Sværme til saa mange nye Huse. Men det er jo den Bipest, jeg gaar i nogen Ængstelse for ved denne Fremgangsmaade. Jeg har tænkt ved en Undersøgelse af hver Kube at skære et Stykke Yngeltavle ud, f. Eks. 3" i Kvadrat, og haaber derved, selv om der ikke er Yngel i fra i Aar, at kunne faa konstateret, om der har været Bipest i Kuben sidste Aar; endvidere vil „Trækket“ af Bierne paa en smuk Dag i April, deres Udseende og Familiernes Styrke kunne sige mig, om de er sunde.

Vil De ikke foretrække Nedbygningen? X.

Svar: Da det er en større Udvidelse af Deres Stadeantal, De har for, og Spørgsmaalet af den Grund er af Vigtighed for Dem, skal jeg gerne i det efterfølgende udtale min Mening om denne vigtige Sag.

Jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt at udskære et saadant Stykke Tavle, som De omtaler, af hver Kube for at konstatere, om de lider af Bipest. Det er vist ikke ret tit, undtagen i meget slemme Tilfælde, at der paa denne Tid af Aaret findes Rester af død Yngel fra

forrige Aar i de tomme Yngelceller. Og det er heller ikke sikkert, fordi en Kube forrige Aar har haft Sygdommen, at Yngelen paa denne Tid viser Tegn til Smitte. Mange Gange bryder Sygdommen først rigtig løs i sidste Halvdel af April eller først i Maj. Jeg tror heller ikke, at man i April Maaned i ret mange Tilfælde vil kunne afgøre, om en Familie er sund eller syg ved at lægge Mærke til, hvordan Bierne trækker. I Betragtning heraf vil jeg ikke tilraade Dem at sætte Kuberne til Nedbygning, undtagen De i det mindste er nogenlunde sikker paa, at de er fra sunde Bigaarde.

Pest er noget farligt noget at faa ind, særlig i store Bigaarde, hvor den er vanskelig at faa Bugt med igen, og man kan derfor ikke være for forsigtig ved Indkøb af fremmede Bier.

Hvis det var mig, der skulde foretage en saadan Udvidelse ved indkøbt Kuber, tror jeg nok, jeg vilde foretrække at lade dem sværme og saa sætte Sværmene i de ny Stader. De afsværmede Kuber vilde jeg tromme ud om Efteraaret og af Bierne danne ny Familier. Skulde enkelte af Kuberne ikke i Løbet af Sommeren have afgivet Sværme, vil det være mistænkeligt; saadanne vilde jeg lade henstaa uforstyrret til Slutningen af September. Saa vilde jeg tromme dem ud og forene Bierne til en Familie, som jeg vilde huse paa helfyldte, forseglede Forraadstavler for derved at sikre mig mod Pestsmitte.

Det er en Selvfølge, at jeg ved Behandlingen af saadanne, mistænkelige Kuber vilde iagttage den største Forsigtighed med, at Bier fra andre Stader ikke kom til at stjæle noget af deres Honningindhold.

Biavl for Kvinder.

Af Emma M. Wilson.

Efter „American Bee-Journal“.

Hvis Du vil til at drive Biavl som Forretning, begynd da ved den første Begyndelse med at tilegne dig Kundskab om Bier.

Da jeg begyndte at køre, kørte jeg ikke en Hest, før jeg forstod at give den Selen paa og tage den af igen. Jeg ønskede at kende saa meget til Seletøjet, at jeg, hvis det kom i Ulave, kunde se,

hvad der var i Vejen med det, og atter ordne det. Og mer end én Gang har jeg været glad ved, at jeg havde noget Kendskab dertil, da jeg ellers vilde have været i en ubehagelig Stilling.

En Begynder i Biavl har i vore Dage store Fordele frémfor Begynderne for 40 Aar siden. Dengang maatte man omtrent lære alting ved egen Erfaring, og den var undertiden kostbar. Jeg tør sige, at nogle af Veteranerne vilde have givet en god Pris dengang for at have faaet nogle af deres Spørgsmaal besvarede. Alt, hvad Begynderen nu har at gøre, er at sende sine Spørgsmaal til Bibladene, hvorfra Svar kommer tilbage. Og tænk, hvordan vilde det være at arbejde med Bier uden en Røgpuster og alle de moderne Bekvemmeligheder, vi har nu til Dags! Derfor, Begynder, hvor Du end er, regn med de store Forbedringer, der har været gjort, og de lyse Udsigter, hvorunder Du begynder, og Du har ikke Grund til at tabe Modet. Faar Du Tilbøjeligheder i den Retning, tænk da blot paa, hvilke Forhold der arbejdedes under for 40 Aar siden, og al din Modløshed vil tabe sig som Røg.

Hvem ved, hvilke lyse Udsigter Biavlerne kan vente sig om 40 Aar? Med Bier med lange Tunger og en ikke-sværrende Race (jeg haaber sikkert, man vil naa dertil i min Levetid) kan Biavlen om 40 Aar være en opfyldt Lyksalighedsdrøm, hvad den i Øjeblikket ikke er.

Der er mange gode Bøger om Biavl, og et grundigt Studium af dem vil give dig et godt Grundlag at bygge videre paa. Men der er visse Ting, der maa læres hos Bierne selv. Begynd først med nogle ganske faa Familier. Det vil give dig Lejlighed til at eksperimentere med Bierne og samle Erfaring. Saa hvis Du faar nogle Tab ved at lære din Lektie, vil de ikke blive saa store, som hvis Du havde et større Antal.

Jeg indser ikke, hvorfor en Kvinde i enhver Henseende ikke skulde være lige saa god til at holde Bier som en Mand, hvis hun har Evner dertil og forstaar at bruge dem. Hvad Styrke angaar, har en Mand Overtaget, men dette er sædvanlig mere end opvejet ved en Kvindes større Udholdenhedsevne, Taalmodighed og Paapasselighed.

Lad os haabe, hvis Du vil begynde at holde Bier, at Du bor i en god Egn. Det har saa meget at gøre med dit Held og Uheld. Det forekommer mig, at der ved Biavlen mere end ved andre Erhverv er saa meget, der griber ind,

hvorover vi ingen Kontrol har. Du kan have dine Familier stærke og i den bedste Orden til Trækket, og trods det intet Udbytte faa, fordi der ingen Nektar er i Blomsterne, eller fordi Vejret er for koldt, altfor vaadt eller for tørt, eller der er ingen Kløver etc. Nuvel, jeg føler mig altid bedre forsonet ved et mislykket Resultat af disse Grunde, end ved ingen Honning at faa under et godt Træk, fordi jeg ikke havde Bierne i Orden til Trækket.

Undtagen Du har nogen Kapital at tage til, vil det være det fornuftigste at lade Bierne betale Omkostningerne ved deres Anskaffelse efterhaanden. Og jeg er ved at tro, at dette ogsaa vil være det fornuftigste, hvor der haves en Kapital til Raadighed. Du kan knap formere dine Familiers Antal saa hurtigt, men saa er Du til Gengæld paa en særdeles sikker Grund. Hvis Du holder et nøjagtigt Regnskab over, hvad Bierne koster, og hvad de indbringer, er der Sandsynlighed for, at Du faar en større Indtægt ud af dem, fordi Du da vil være mere paapasselig med Udgifterne og ikke købe uden, hvad der virkelig er meget nødvendigt.

En anden, meget vigtig Ting er det at have et godt Slags Bier. Det koster lige saa meget at holde en daarlig Familie som en god. De kan være lige stærke, og den ene Familie giver dig 50 Pd. Honning i Overskud, den anden 15 Pd. Du vil nemt kunne indse, at den Familie, der giver 15 Pd., ikke er nogen fordelagtig Ejendom. Hvad vil Du gøre ved den? Den første Ting, der er at gøre, er at dræbe Dronningen i den daarlige Familie og derpaa give den en Dronning, der er avlet efter din bedste Familie. Du kan ikke gøre Regning paa at faa en saa god Dronning som dens Moder, men det er usandsynligt, at den vil blive saa daarlig, som den dræbte. Og ved at lægge til paa dine bedste Dronninger og dræbe de daarlige vil dine Bier i Tidens Løb blive forbedrede. Og gode Dronninger betyder mere end Kr. og Øre hver Gang.

Hvad mener vi ved en god Dronning? Vi mener en, der frembringer Arbejdere, som er haardføre og gode Honningsamlere. Naar vi har Dronninger, der frembringer det Slags Bier, kalder vi dem „gode Dronninger“. Vi bryder os ikke om, hvad enten de er gule, læderfarvede eller sorte, eller om deres Bier er trebaandede eller ej, blot de giver Honning.

Dog skal det siges, at hvis vi kunde forbinde deres gode Egenskaber med den gule Farve, skulde vi ikke have noget derimod, men vi opgiver ikke de gode Arbejdere for den Sag at have gule Bier, lige meget hvor smukke de er. Det er Honning, vi ønsker. Jeg vilde give tre Gange saa meget for en Dronning, der havde været prøvet med Hensyn til dens Biers Evne til at samle Honning, som jeg vilde for en Dronning, der havde været prøvet alene med Hensyn til det Antal gule Baand, dens Bier udviser.

En nødvendig Forhandling.

Af Væver H. P. Nielsen, Sonnerup,
Roskilde.

I „T. f. B.“ Nr. 4 fremkom Hr. Lærer Holbech med en Artikel, hvortil jeg kunde have Lyst at knytte nogle Bemærkninger samt muligvis fremkomme med noget nyt, haabende paa at faa en Forhandling i Gang om et Spørgsmaal, som sikkert trænger dertil.

Lad mig begynde med at sige, at jeg er enig med Hr. H. i, at det er uheldigt at sælge Honningen til Spotpris tidligt paa Efteraaret, men det kan ikke altid nytte at gemme den til henad Vinteren, hvilket jeg kan levere Bevis for.

Jeg solgte kort før Jul et Parti til København, men dog ikke større, end at jeg havde nogle hundrede Pund tilbage til henad Vinteren. I Begyndelsen af Marts fik jeg Tilbud fra en Forhandler, men den opgivne Pris (36 Øre) var en Del lavere end den, jeg fik i Efteraaret, hvorfor jeg selvfølgelig ikke solgte. Her viser det sig altsaa, at det ikke altid kan nytte at gemme den og hvorfor? Ja, jeg kan ikke tænke mig anden Grund end den, at Tilbudet har været saa rigeligt hidtil, at der har været temmelig store Lagre, og dette har trykket Prisen. Jeg ved godt, at den Pris, jeg fik i Efteraaret, ikke var saa høj, som den burde være efter Honningens Værdi, men hvad skulde jeg gøre? Jeg havde sidste Sommer 27 Familier, og af dem fik jeg 2300 Pd. Honning. Havde jeg nu ikke solgt i Efteraaret, saa havde jeg selvfølgelig heller ikke solgt nu og havde altsaa staaet med hele mit Lager. Blicher nu det næste Bjaar godt, saa skal jeg forsyne mig med et nyt Sæt Spande til at

opbevare næste Aars Høst i, hvilket drejer sig om ca. 100 Kr., der jo ikke er nogen lille Ekstraudgift, og hvem garanterer mig saa for, at jeg faar større Betaling alligevel? Selvfølgelig er det en given Ting, at enhver Biavlør bruger nogen Honning selv, men at bruge Hr. H.s Ord, at „hvad jeg ikke kan faa 50 Øre pr. Pund for, det spiser jeg selv“, det kan dog ikke gaa an her, thi der er dog Grænser for, hvad man kan spise af Honning, selv om man er Biavlør.

Mulksystemet, som de har i Lemvigegnen, kan være meget godt, men for at det skal kunne virke noget, er det jo en Nødvendighed, at alle er inde under de samme Regler, og paa dette Punkt er det jo netop, at vi er svage; her mangler vi Enighed, idet Egnens Biavlere paa langt nær ere sammensluttede. Biavlør har jo taget et stort Opsving i de sidste Aar, men Tilslutningen til Foreningen har ikke været tilsvarende, i hvert Fald ikke for denne Egnskommende. Her paa en god Miles Omkreds er der over 40 Biavlere og af disse er, saa vidt mig bekendt, kun 4 (fire) i Biavlforeningen. At Samarbejde under disse Forhold er umuligt, siger sig selv.

Her vilde jeg gerne henstille til de ærede Ledere af Biavlforeningen: Sørg endelig for, at der bliver holdt en Del Møder Landet over, og lad det bekendtgøre i de lokale Blade, da de jo bliver mere læst end „T. f. B.“, og kan vi da ikke faa disse Biavlere ind i Foreningen, saa lad os dog i det mindste se at blive enige om at sælge i Samlag.

Mit Forslag i den Retning gaar ud paa følgende: Lad os prøve paa at faa en 4 eller 5 eller maaske flere Samlingssteder Landet over, hvortil alle Biavlere kan sende deres Honning; her kan den staa, til den kan sælges. At enhver Biavlør maa have det nødvendige Antal af Spande, er en Selvfølge, thi naar undertages til Apotekerne, bør ingen Honning sælges, før den er krystalliseret. Jeg tror ikke, at dette vilde volde store store Vanskeligheder, thi enten jeg har min Honning staaende paa Lageret, eller jeg undertiden maa vente en Tid paa Regnskabet, er jo et og det samme.

At Biavlør breder sig, kan jo kun glæde Sagens Venner, men skal det fremdeles kunne betale sig, er det sikkert nødvendigt, at vi ordne vore Sager saaledes, at vi selv kan bestemme nogenlunde rimelige Priser, thi sker dette ikke, og vi faa flere gode Bjaar, saa kunde det — i al Fald for denne Egnskommende

kommende — se ud til, at vi til næste Aar maa sælge vor Honning til 25 Øre Pundet.

Kunde disse Linier bidrage til, at der kom en Forhandling i Gang i Bladet om dette Spørgsmaal, saa var Hensigten naaet

For Begynderne i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.

Saa godt min Tid og Evne vil strække til, har jeg paa Opfordring fra flere Sider besluttet at skrive en vejledende Artikel om, hvad der bør foretages, men især ogsaa om, hvad der ikke bør gøres ved Bierne fra nu af og Sommeren igennem, til Indvintringen sker. Denne Artikel vil om muligt blive fortsat i hvert Nr., der udgaar i Sommer, af „T. f. B.“ Paa Forhaand skal jeg udtale, som Overskriften ogsaa oplyser, at det er og bliver kun passende for vestjydske Forhold at følge mine Anvisninger og Raad. Dette maa nu ikke forstaas saaledes, som om vi Vestjyder skal drive vor Biavl paa en hel anden Maade end Østjyderne og Øboerne, nej, tvært imod og heldigvis: hvor man end bor her i Landet, kan og maa Biavl drives efter de samme Grundprinciper. Forskellen ligger kun i Egnenes Trækforhold, og der skelner man blandt dem, der har tidligt Træk, hvortil hører Skov, Frugttræer og Frugtbuske, endende med Agerkaal og Hvidkløvertræk, og dem med sildigt Træk i det midterste af Midt- og Vestjylland, hvor vi da heldigvis nu ogsaa kan træffe paa Haver med en Del Frugttræer og Bærfrugt, men til at kunne faa nogen egentlig Betydning for Bierne som Honningtræk, dertil er Antallet for ringe, ligesom her er, som man siger, „for langt imellem Skorstenene“. Hvidkløvertræket paa en stor Del af Vestjyllands lettere Jorder giver ikke saa rigt Honningudbytte som paa Østeregnet, fordi den er for kalkfattig; derimod har vi i Boghveden og Lyngen, hvor denne findes i betydelig Mængde, vore bedste og rigeligste Honningplanter. Men en saadan Egn hører til det sildige Træk, og Bierne maa behandles derefter. Med andre Ord: vi her paa Egnen, der har det sildige Træk, er næsten en hel Maaned

senere i Gang med Hovedtrækket end Østjyderne og Øboerne.

Skal man foretage sig noget med Bierne i April? Dertil kan svares baade ja og nej. Saafremt man ikke har indvintret sine Bier med rigeligt Forraad og paa rette Maade, bør man, saasnart Vejret er stille og mildt, undersøge, hvorledes Familien har det. Naar først Overpakningen forsigtigt er borttaget, løftes Voksdugget eller det underste Dække over 1 a 2 Tavlegange, og Bipibens Røgtud holdes parat til lige i samme Øjeblik, Rammerne ere blottede, at give 1 a 2 Pust Røg paa de Bier, som findes der: derpaa dækkes atter hurtigt til for Bierne. Et Par Minutter maa hengaa, fra den første Røg gaves, indtil man endelig giver sig i Lag med den. Der fremkommer en brusende Lyd dernede fra, et Bevis paa, at Bierne ere klare over, at de kan vente Fremmede, der maaske vil tage deres Forraad. De skynde sig derfor at fylde sig dermed, og vi kan se dem ivrigt siddende med Hovedet ind i Honningcellerne, saa de vanskeligt lader sig drive derfra, forinden de har Honningmaverne fyldte. Og da ere de ikke tilbøjelige til at stikke under Behandlingen. En Begynder maa absolut helst benytte et Tyllsslør for Ansigtet for at kunne staa roligt under Arbejdet og for at undgaa at blive stukket i Hovedet. Det var altsaa Forberedelserne. Nu aabnes der atter for Rammerne med et lille Pust Røg nu og da, saafremt nogle Bier skulde vise sig urolige; man kan godt forinden have udtalt Bagstopningen, det vil da straks gennem Vinduet vise sig, om der findes Honning, og om Pladsen er for stor. Saafremt der foroven i de Tavler, som Bierne sidde paa, ses forseglede Honning, er dette godt, og der behøves ikke at fodres, hvad der paa vor Egn absolut helst bør undgaa; skulde der findes flere end 1 Ramme mere, end Bierne kunne besætte, borttages de, som Bierne ikke sidde paa, og hængemmes til senere Brug. Er Vejret meget stille og varmt, kan det tillades at løse saa mange Rammer, at Yngelen kan ses, dog uden at løfte Tavler op af Stedet. Ligger den tætsluttet og ens i Udseende i store Flader, da er Dronningen god; findes der derimod kun sparsomt med Yngel og tillige meget spredt med forskellige Aldre imellem hinanden, da er Dronningen ikke god, og findes der slet ingen Yngel i denne Maaned, da er Familien dronningløs, og saafremt man ingen Reservedronning har,

maa den forenes med en anden mindre stærk, men viseret Familie. Det bør ske snarest muligt, for at undgaa Røveri, paa den Maade, at man hos den Familie, der skal modtage den Viserløse, borttager Glasdøren, og i dens Sted indsætter en bitæt Traadvævsdør med ca. 8 a 10 Traade paa Tommen; husk at gøre Døren bitæt langs Siderne, og indsæt Trækiler oppe ved Rammens Bærepunkt. Forinden maa man have fjernet saa mange Rammer af Bygningen, at Bierne maa sidde paa den bageste Tavleside. Dækket lægges da glat ned, og ved Hjælp af et Par Mursten eller et Stykke Bræt trykkes Dækket fast og tæt til Dørens Overkant. Henad Aften flyttes saa de viserløse Bier med samt deres Rammer, én for én eller samlede med Bierne siddende paa over i det tomme Rum bag Traadvævsdøren. De faa løse Bier faas let til at løbe ind til de øvrige ved med en Medhjælper at hæve Boligen op, saa at Flyvebrættet hviler paa Kanten af det beboede Hus; med lidt Røg og en Fjer drives de ud af Flyvehullet og fejes ned til de andre. Ere de komne nogenlunde i Ro, da tages forsigtigt nogle Rammer fra dem, saa mange, at de nogenlunde kan belejre dem, de har tilbage; derpaa sættes en Glasdør for, Dækket lægges tætsluttende over Rammerne, og der dækkes godt til overalt. De sidde saaledes indespærrede i 3 a 4 Dage, og Lugten vil i den Tid være bleven ens i begge Familier, ligesom de overflyttede nogenlunde vil have glemte deres gamle Staaplads. For at hjælpe noget derpaa, kan man sætte en Stump Mursten skraat op foran Flyvehullet i nogle Dage, efter at Traaddøren en Aftenstund er fjernet, og Bierne i Løbet af Natten har forenet sig. Selvfølgelig maa der i de indespærredes Tavler findes Honning til dem at leve af. — Er Forraadet eller Honningen tildels opbrugt, da maa en saadan Familie hurtigst muligt, men dog tørst henad Aften, naar Bierne have ophørt med at flyve, gives enten en Honningtavle fra en anden Familie, der kan undvære den, eller ogsaa en ren, udbygget Tavle, fyldt paa begge Sider med Sukkerfoder, Kandis eller Kandisgrus. I Pægl Vand til hvert Pund Sukker kommes i en Gryde, og under stadig Omrøren bringes det i Kog; saa snart Sukkeret er opløst, tages det af Ilden og skummes. Naar man uden at brænde sig, kan holde en Finger i Opløsningen, heldes den i Cellerne saaledes: Tavlen holdes noget skraat over en stor

Bakke, og ved Hjælp af en Flødekande med spids Tud hældes da en ganske fin Straale Foder fra oven af Tavlen og tværs over, frem og tilbage, indtil alle Celler ere fyldte. En saadan fyldt Ramme hænges da tæt ind til Biernes Sæde. Derefter pakkes Stedet godt og forsvarligt til, Flyvehullet indsnævres til 1 a 1½", og Stedet staar urørt de første 14 Dage. Det er en selvfølgelig Sag, at man ved et saadant Eftersyn omhyggeligt renser Bunden for Urenligheder og overhovedet dræber alle de Møllarver, man kan faa Øje paa.

Er Familierne derimod indvintrede, som de bør, da røres helst ikke ved dem, førend Stikkelsbærbuskene er begyndt at blomstre, thi først da er den rette Tid inde, hvor det store Foraarseftersyn finder Sted, og hvor der foretages Indskrænkning af Pladsen. Men derom mere i næste Nr. Her skal dog endnu gøres opmærksom paa, at saafremt man har mindste Anelse om, at Bipesten mulig kunde være til Stede hos en eller anden af Familierne, eller om, at den findes i ens Egn, bør man allerede under den første Renselsesudflugt have truffet sine Forebyggelsesmidler hos de mistænkelige eller angrebne Familier ved at indskrænke Flyvehullerne til under 1", og dernæst, om det ikke alt er udført, da at borttage saa mange Rammer, at Resten af Tavlegangene fuldt ud kan belejres af Bier. Da først kan det siges om en saadan Familie, at den kan forsvare sit Hjem mod Røveri; derved bliver Faren for Udbredelse af Smitte ad denne Vej ikke stor. Biavleren derimod bør absolut for hver Gang, han har rørt ved en mistænkelig eller smittet Familie, grundigt afvaske Hænder, Bipibe og andre benyttede Redskaber med grøn Sæbe og varmt Vand, dog hellere i en Opløsning af Karbol eller Sublimat. Og endelig dette: Behandlingen af saadanne Bier bør foretages paa en Tid af Dagen, hvor Bierne ikke flyve ud, henad Aften.

Sukkerfodring m. m.

Af Peder Hansen, Espe.

I Nr. 3 af „T. f. B.“ har Hr. Schmidt, Kronborg, skrevet en Artikel, som jeg nok kunde have Lyst at gøre nogle Be-

mærkninger til. Hr. S. meddeler, at han har gjort den sørgelige Opdagelse, at Bierne ikke ere nær saa gode nu, som de før have været. At Trækforholdene ere blevne ringere, er sikkert nok, men ser vi paa sidste Aars Udbytte, maa vist enhver indrømme, at det, som Nutidens Bier under gunstige Forhold kunne yde, slet ikke er til at foragte, og jeg fik da straks en lille Mistanke om, og ved at læse videre blev jeg efterhaanden sikker paa, at Grunden til, at S. er kommen til at se saa sort paa Forholdene, maa søges et helt andet Sted, hvor den da heller ikke er nær saa indviklet at finde. Mac Evoys Metode faar ogsaa en Overhaling, men da Aug. Petersen i et følgende Nr. grundig maaler S. Skæppen fuld paa det Spørgsmaal, skal jeg ikke komme nærmere ind paa det. Dernæst mindes S. sine gamle Bedrifter i Kampen mod Yngelspredning, da han maaske nu tror, at alle hans daværende Modstandere ere enten døde eller grundig ydmygede. Men den Udtalelse, som S. anfører, har slet ikke været brugt overfor ham; jeg skrev den Gang, at jeg aldrig havde set Bipest hos mine egne Bier, og det passer selvfølgelig. Bipesten er først kommen til mig, efter at jeg har hørt op med at stikke Tavler imellem Yngeltavlerne. Men det anfører jeg nu ikke som noget Bevis, da jeg tror, at for den fornuftige Biavler er Bipest og Yngelspredning to Ting, der slet ikke kommer hinanden ved, ja, jeg tør forsikre S., at den, der har saa lidt Forstand paa at behandle Bier, at han kan ødelægge dem ved Yngelspredning, han skal altid nok kunne finde en eller anden Sten at vælte over. Grunden til, at jeg nu ikke bruger at stikke de ny Tavler ned mellem Yngeltavlerne, er den, at jeg ikke synes, at den Fordel, man undertiden kan opnaa ved det, opvejer den Ulejlighed, som der er ved at finde det rette Sted at anbringe den, og den Uro, som man derved gør Bierne. Derfor har jeg nu i de senere Aar brugt at hænge Kunsttavlerne bag ved Yngelen. Samtidig med at jeg sætter det første Magasin paa, flytter jeg dem saa frem for at have dem der til Indvintringen og til næste Foraars Yngel.

Sukkerfodringen vil Hr. S. ogsaa have afskaffet. Men da der vel er flere end ham, der ikke forstaa den Betydning, den har for Egne med tidlig Træk, saa vil jeg omtale det lidt nærmere, og jeg vil begynde med at give et lille Omrids af Biavlens Kaar paa saadanne Ste-

der — saadan det almindelige —; de forskellige Aar kan jo bringe store Afvigelser til begge Sider. Hvor der er Skov eller mange Haver, der er jo meget tidligt Blomster, men jeg betragter det alligevel ikke som et Gode, at Bierne kommer til at flyve tidlig; dels er Nætterne saa kolde, at der skal bruges meget Foder for at holde det store Yngelleje, som de saa sætter, varmt, og dels er Vejret gerne saa ustadigt, at der gaar altfor mange Bier tabt. Derfor betragter jeg det som heldigt, om de ikke faar begyndt at flyve før midt i April; de Stader, der holder sig i Ro saa længe, har ogsaa bevaret en Kraft, saa de siden kan gaa frem med Kæmpeskridt, og det bliver næsten altid de bedste. Men da vort Træk begynder midt i Juni og sjældent varer længere end til midt i Juli, saa maa Æggene til de Bier, vi skal have nogen Gavn af, lægges allerede i Maj Maaned, og saa vil enhver, der har lidt Kendskab til Biavl, jo kunne forstaa, at vi skal overvintre vore Stader med mange Bier, hvis vi skal naa at faa dem arbejdsdygtige til rette Tid. Men det faar vi ikke ved at lade Naturen raade, thi naar Trækket ophører, saa standser ogsaa Yngelsætningen snart, saa i Slutningen af August er der kun lidt Yngel i de Stader, der faar Lov til at passe sig selv, og undertiden slet ingen. Ligeledes kan Honning, der er samlet i Forsommeren og har siddet hos Bierne til hen i Høst, være krystalliseret; jeg har truffet det baade i Magasiner og i Undertavler. Men at indvintre paa Honning, der er begyndt at krystallisere, eller at indvintre Bifamilier, hvis yngste Medlemmer er født i August Maaned, det kan jeg nu ikke indrømme, er heldigt, selv om man ogsaa kan bevise, at det er naturligt. Vi ser jo ogsaa, at Kubebiavl, der kommer S.s naturlige System temmelig nær, kun trives daarlig under disse Forhold, medens vi andre trods vore store Synder klarer os ret godt. Ganske vist er der jo ogsaa den Mulighed, at vi kunne bruge Honningen, som vi har taget i Forsommeren, og smelte og fodre med om Efteraaret, men jeg tror ikke, at Biavl under de Betingelser vil have nogen stor Fremtid for sig, thi det er Sukker, vi skal bruge. For en overfladisk Betragtning kan det synes, som om Honning og Sukker er to meget forskellige Ting, da de jo stammer fra saa vidt forskellige Kilder, og spørger vi Bierne, er der heller ingen Tvivl om, at de tager Honningen først.

Men det beviser maaske kun, at Sukker ikke er saa let tilgængelig Føde for dem, at Valget i dette Tilfælde bliver omtrent, som naar Mennesker kan vælge imellem en vel tillavet Bøf og et Stykke raat Kød. Naar begge Dele bydes, er der jo heller ikke Tvivl om Valget, men kan det første ikke faas, saa er det sidste heller ikke til at foragte, naar man senere har Lejlighed til at faa det lavet til. Jeg tænker mig, at Sukker ved at optages i Biens Honningmave og blive paavirket af Afsondringen af de store Spyttkirtler, der jo danne et meget vigtigt Led i Biens Fordøjelsesredskaber, kan omdannes til et Stof, der til Bierne Brug i enhver Henseende kan erstatte Honning. Men da det kun er hos de unge Bier, som har med Yngelpleje og Honningens Behandling at gøre, at disse Kirtler ere udviklede, saa bør man aldrig fodre et Stade, der ikke har mange unge Bier. Det er særlig i Høsten, man skal fodre, dels for at faa nogen Yngel for næste Aars Skyld, og dels for at faa Vinterforraadet i Orden, medens Bierne endnu kan flyve ud. Og man maa endelig ikke spare, thi Bierne skal til den Tid have alt det, de kan bruge i Løbet af næste Foraar, og jo mere vi da kan faa dem til at omsætte, jo større Udsigt er der ogsaa til, at de kan give et godt Udbytte; og fyldte Tavler, hvor Bierne bogstavelig talt maa æde sig frem for at faa Plads til Yngelen, er det bedste Værn, vi i Foraarstiden kan give vore Bier, baade imod Møl og Bipest. Men der er mange, der gerne vil knibe paa Foderet om Efteraaret; de mener, at de kan give, hvad der mangler, næste Foraar. Det er absolut galt, for da er der jo ingen unge Bier, og de gamle faar ikke stort Nytte af Sukkeret. De kan nok holdes i Live ved det, men der bruges et betydeligt Kvantum. Et Stade, der staar med tomme Tavler ved Udvintringen, skal have langt flere Pund for at naa Træktiden, end vi behøver at give et Stade om Efteraaret. (Fortsættes).

Tungelængde eller Tungerækkevidde.

Af Dr. C. C. Miller.

Efter „Gleanings in Bee-Culture“.

Interessen for lange Tunger synes at holde sig en god Del Aar. I Begyn-

delsen var det en Slags Spekulations-Interesse med ingen bestemt Tanke om en nærforestaaende Realisation — blot den Tanke, at det vilde være en stor Ting, om vi ved noget Middel kunde forskaffe os Bier med saa lange Tunger, at de kunde arbejde paa Rødkløveren. Den Interesse begyndte for mange Aar siden. Saa opstod der en særlig Interesse for den store indiske Bi, Apis dorsata, og nogle var ganske sikre paa, at Problemet vilde være løst, naar nævnte store Bi blev indført. Men Aarene er gaaet, og ingen har nogensinde set en levende Prøve af den gigantiske Indier i dette Land. Maaske vilde der heller ikke være nogen virkelig Fordel derved, om vi kunde tæmme og indføre den, thi i Følge Prof. Gillettes Maalninger har vi allerede rigelig af Bier med større Tungerækkevide end Apis dorsata. Hans Maalninger var imidlertid paa alkoholiserede Eksemplarer.

Saa kom der noget, der vakte virkelig Opsigt; der blev foretaget Maalninger, der udviste, at der var en mærkbar Forskel paa Tungelængden, og der blev afgivet Beretninger om, at nogle af Bierne i Virkeligheden havde saa lange Tunger, at de kunde arbejde paa Rødkløver. Men nu, da det synes, at Sagen ligesom er falden i Ro, bliver det et Spørgsmaal, om Interessen vedblivende vil holde sig, eller om den efterhaanden vil tabe sig fuldstændig, som Tilfældet har været over for saa meget andet uden sikkert Grundlag.

En Ting, som synes at være afgjort, er, at Tungerækkevidden ikke lader sig bestemme ved Tungelængden, idet der ingen bestemt Forbindelse er der imellem. Prof. Gillettes Tal viser dette klart; i et Tilfælde havde Tungerne 40 pCt. større Rækkevidde end andre Tunger af nøjagtig samme Længde. Dette synes at vise, at hvis der i det hele taget skulde foretages nogle Maalninger, skulde det være af Rækkevidden fremfor af Længden. Det er ogsaa muligt, at bedre end begge dette Slags Maalninger vilde den Fremgangsmaade være, hvorved man maalte, hvor langt Bierne virkelig kan række i levende Live. Ydermere er det muligt, at det vilde være endnu bedre i Stedet for Tungerne at maale den Mængde Honning, der bliver samlet. Thi det kan let ske, trods det, at nogle tror, at Tungens Længde er et Tegn paa større Værdi i andre Retninger, at der kan være saadan noget som dovne Bier med lange Tunger. Ikke alene er dette

nu godkendt, i det mindste af nogle, men der synes at være en Tilbøjelighed til at hælde henimod den Tro, at Tungernes Længde er en Ting, som i det hele taget ingen Betydning har.

Er denne Tro at anse for den fornuftigste? Er alle den senere Tids Længsler efter lange Tunger, som kunde naa Nektaren i Rødkløveren, og alle de Vidnesbyrd om, hvad Bier med saadanne Tunger har kunnet udrette i den Henseende, at betragte som den bare Indbildning og Opspind? Lad os være fornuftige. Saalænge der er Nektar uden for de almindelige Tungers Rækkevidde, saalænge vil det være en Fornødenhed at faa Tunger, som kan naa denne Nektar. Lad os ikke gaa til den ene Yderlighed at tænke, at hvis vi har Tungelængden, saa har vi alt, og heller ikke til den anden at tro, at Tungelængden intet har at betyde for at naa Nektaren i Honningplanter med de dybe Blomstertuber.

G. M. Doolittle har i forskellige Biblade i Enkeltheder omtalt, hvad to Bifamilier udrettede sidste Sommer. Deraf fremgaar det klart, at den Familie med de korteste Tunger udrettede langt det bedste. Og dette, synes han, er en Bekræftelse af hans Antagelse, at lange Tunger ingen Betydning have. Ved at komme til denne Afgørelse, forekommer det mig, at Doolittle ikke har brugt sin sædvanlige gode Forstand og sit klare Hoved. Hvis han havde en almindelig Ko, der gav ham et stort Mælkeudbytte, og en Jerseyko, der kun gav en Sjettedel saa meget, vilde han da føle Trang til at omtale Tilfældet i forskellige Mejeri- blade og lige saa frit paastaa, at dette var et Bevis for, at Jerseykøerne ikke er bedre Malkere end Køer af almindelig Race?

„Jeg er ledet til at tro“, skriver Doolittle, „at Italienerbier fra forskellige Egne af Landet og fra Familier, der samler lidt eller megen Honning, alle har praktisk talt den samme Tungelængde“. Det er vanskeligt at forstaa, hvordan han kan tro dette, lige stik imod de forskellige Maalningsresultater, der har foreligget i Maaneder, ja, jeg tror, i Aar. Hvis han vil lægge Mærke til Prof. Gillettes Tabel, hvorpaa der findes angivet Tungelængder, 8 pCt. større end andre, og Tungerækkevidder, 46 pCt. større end andre, mon han da vil sige, at disse er alle „Tunger af praktisk talt den samme Længde“?

I de to Familier, Doolittle sammen-

ligner, var Biernes Tunger i den daarlige Familie knap 1 pCt. længere end Biernes i den gode Familie. Men hvad var Tungerækkevidden? Dette oplyser Doolittle ikke noget om. Da Variationen i Tungerækkevidden paa Prof. Gillettes Tabel næsten er 6 Gange saa stor som Variationen i Tungelængden, er der Mulighed for, at den gode Families Bier trods deres 1 pCt. kortere Tunger havde en større Rækkevidde end den daarlige Families. I Virkeligheden kan Rækkevidden have været betydelig større uden derfor at fremvise mere mærkelige Ting, end der findes paa Prof. Gillettes Tabel, hvor der opgives Tunger, 2 pCt. kortere end andre, men med en Rækkevidde 12 pCt. større, og der kan gives Tilfælde, endnu mere slaaende. Selv om det indrømmes, at Rækkevidden var størst hos den daarligste Familie, er det derfor paa- vist, at Tungelængden i det hele taget ingen Betydning havde i det nævnte Tilfælde? Den gennemsnitlige Længde paa Italiernes Tunger opgives af Prof. Gillette for at være 25,47 Hundredele Tomme eller knap den samme Længde som hos Doolittles to Familier. Det synes mest fornuftigt at antage, at dette ikke er saa lidt over Middellaet hos Italienerne, thi mod en Anmodning, svarende til Prof. Gillettes, om at maatte faa Tunger at maale, ville Biavlerne være tilbøjelige til at sende af deres bedste Bier. Saa jeg tror ikke, det er uden Grund at tro, at Bierne i begge Familier havde usædvanlig lange Tunger, og at Bierne i den ene Familie gjorde et daarligt Arbejde til trods for, at de havde lange Tunger. Det praktiske Spørgsmaal drejer sig i dette Tilfælde ikke saa meget om den forholdsvise Tungelængde hos de to Familier som om dette: „Vilde Bierne i den gode Familie have gjort et lige saa godt Arbejde med kortere Tunger?“ Vilde Bier med en Rækkevidde af 21,5 Hundredele ingen Fordele have i en Kløvermark, hvor Dybden af Blomster-rørene varierer fra 12 til 37 Hundredele frem for Bier med en Rækkevidde af 15 eller 16 Hundredele? Det beror altsammen paa, hvor talrigt de Blomster-rør er til Stede, der kun maaler 12 Hundredele. Hvis alle Rørene var af den Dybde, vilde der aldrig have været noget Rødkløver-Problem og sandsynligvis heller ingen „langtunget Kæphest“. Men i Almindelighed er saadanne Rør meget sparsomme, idet de fleste har en Længde af 17 a 18 Hundredele, hvorved de er uden for almindelig Rækkevidde. Der

synes at være god Grund til at tro, at det i saadanne Marker vilde være en stor Fordel at have Tunger med en Rækkevidde, der overstiger 18 Hundredele.

Som jeg allerede har antydnet, er det ikke klogt at anse lange Tunger for det eneste vigtige, og jeg vilde lægge mere Vægt paa en Rekord for Indsamling uden nogen Maalning. Dog tror jeg, at den Mand er paa Afveje, som siger, at Længden af Rækkevidden er en Sag uden Betydning, hvad enten det er Redaktøren af „Gleanings“ eller en hvilken som helst anden.

I hvilken Alder blive Dronningerne befrugtede ?

Af W. Günther.

I lang Tid har det været den almindelige Mening, at de unge Dronninger kun i kort Tid, 14 Dage til 3 Uger, skulde være befrugtningsdygtige. Tre Uger synes allerede at være en lang Tid, og alligevel bliver en stor Del, især naar Vejret er ugunstigt, ikke tidligere befrugtede.

Tager man i den bedste Sommer-tid Dronningen fra et Bifolk, saa kommer der 11—12 Dage derefter en ung Dronning frem. Blev den befrugtet inden 14 Dage, saa maatte der jo altid 4 Uger efter, at Dronningen var borttaget, være ny Yngel i Kuben, men det er dog meget sjældent Tilfældet. I mange Tilfælde finder man først 5 Uger efter de første Æg, og i vedvarende daarligt Vejr varer det ofte endnu meget længere.

For flere Aar siden under et vedvarende slet Vejr viste en Del Dronninger, i det mindste 50 i Tal, som vare avlede i Begyndelsen af Juni, sig først frugtbare efter fulde 9 Ugers Forløb. De havde følgelig været befrugtningsdygtige efter hele 2 Maaneder, og hvad der var Hovedsagen, de havde intet mistet i Godhed. De viste sig lige saa frugtbare som de, der var befrugtede efter 10—12 Dages Forløb.

Almindelig gælder den Mening, som ogsaa findes udtalt i de fleste Bibøger, at den unge Dronning begynder med Parringsudflugter fra den tredje Dag efter hendes Fødsel, eller efter at hun er kom-

men ud af Cellen, og hvis Vejret er heldigt, da ogsaa kan blive befrugtet.

Heri kan jeg efter lang Tids Erfaring ikke være enig. I Reglen begynder de unge Dronninger først i en Alder af 7—8 Dage deres Udflugter. Begynder de tidligere, da er det Undtagelser, som vel ogsaa kun indtræffer, naar de unge Dronninger kommer ud med Eftersværme, efter at de ere blevne holdt fangne i Cellen ofte 8 Dage og til Tider endnu længere.

En Dronnings Alder bliver overalt regnet fra den Tid, da den forlader sin Celle, men dette er en meget unøjagtig Tidsangivelse. Mangen Dronning er, naar den forlader Cellen, endnu ikke flyvedygtig; den kan neppe krybe, og om at flyve er der ikke Tale. Dette er for-tidlig-fødte, som umulig kan have Parringsudflugt efter 2—3 Dage. En moden ung Dronning maa være fuldstændig udviklet; den maa kunne flyve og optage Kampen med en anden Dronning, og dette er Tilfældet, naar den selv aabner Cellelaaget, hvad enten den forlader Cellen eller kun bider et Hul i Laaget, gennem hvilket den bliver fodret, medens den endnu holdes i Fangenskab af Arbejdsbierne. Hvad de for-tidlig-fødte angaar, kan man vel med Vished antage, at de ikke selv aabner Cellelaagene, men at dette besørges af Arbejderne.

At der af og til forekommer Tilfælde, hvori Dronningerne er usædvanlig tidligt modne, indrømmer jeg; dog er dette Undtagelser og beror vistnok i de fleste Tilfælde paa Fejltagelser. Hvor let kan ikke en fra andre Stader, ja, fra andre Bigaarde fordreven ung Dronning, der allerede har naaet sin Kønsmodenhed, have tippet sig ind i Stedet og, efter at have ødelagt de derværende Viserceller, begyndt sin Parringsudflugt, som følgende Tilfælde tydelig viser:

I 1874, da jeg endnu drev Renavl af italienske Dronninger, havde jeg i min herværende Bigaard ikke et eneste tysk Bifolk. De tyske Bifolk, jeg havde, var opstillede i en Bigaard, der laa 25 Minuters Vej borte. I et af mine bedste Avlsstader i den herværende Bigaard havde jeg taget Dronningen bort, for at der skulde blive bygget mange Viserceller, som 10 Dage efter skulde tages bort og bruges i Dronningavlsstader. Hvad fandt jeg nu efter de 10 Dages Forløb? Intet Spor af Viserceller, men Æg og Yngel i Mængde og — en meget

frugtbar, ravnsort, ægte tysk Dronning, som maatte stamme fra en anden Bi-gaard, der rigtignok fandtes i en Afstand af 5. Minuter ad Luftvejen. Der maa en Dronning have reddet sig ud af en Kube, som havde opgivet Eftersværningen og derfor tilintetgjorde de øvrige Viserceller. Den maa have opdaget det urolige, viserløse Bifolk, have tigget sig ind der, og straks, efterat den var antaget, have holdt sin Parringsudflugt, thi kun paa denne Maade var det muligt, at der i det viserløse Stade allerede kunde være Æg og Yngel igen, og det dertil i en saadan Mængde.

Hvad en Bi kan udrette.

Af G. M. Doolittle.

„Sig mig, Doolittle, antager De, at vi kan udregne, hvor megen Honning en enkelt Bi kan indsamle?“

„Jeg tvivler om det. Men jeg har ofte tænkt, at dersom vi saa denne Sag i det rette Standpunkt, saa vilde et saadant Spørgsmaal kunne være af stor Interesse for os“.

„Hvordan da? De ved jo, at det tager Tusinder og atter Tusinder af Bier for at indsamle af Betydning i Træktiden, og derfor vilde det omtrent være en umulig Sag at udregne, hvad en enkelt Bi udretter“.

„Ja, jeg ved, det tager Tusinder af Bier for at gøre god Fremgang, naar de indsamler Honning, men dette er netop Aarsagen til, at saa mange Fejltagelser har fundet Sted i de forløbne Aar, og netop af denne Grund vil der være Fordel ved at faa Rede paa, hvor meget Honning en enkelt Bi kan naa at indsamle“.

„Hvad mener De med disse Fejltagelser? Det forstaar jeg ikke“.

„Nogle har i de senere Aar stadig fortalt os, at vi altid skulde holde vore Familier stærke, just som om de tænkte, at et stort Antal Bier i Staderne paa enhver Tid af Aaret altid var det vigtigste at stræbe efter og en Ting af stor Betydning. Men her kommer vi til en anden Side af dette „Indsamlingsspørgsmaal“. Vi har lige nævnt, at det tager Tusinder af Bier at udrette noget i Træktiden, men i denne Egn har vi sjældent et Træk af saa lang Varighed som en

Bi's Levetid, medens mange, ja, over Halvdelen af Bierne, der avles ved den mest omsorgsfulde Behandling, aldrig tillægger et Kvint til vort Overskudsprodukt. Hvis enhver Bi, der bliver avlet, kunde faa en Nektarmark for sig at arbejde i, saa vilde Mottoet: „Hold altid dine Bier stærke“ være rigtigt nok, men da dette ikke lader sig gøre, og da Bierne til alle Tider fortærer Honning, enten de indsamler eller ej, kan jeg ikke indse det fornuftige i at have Familierne stærke med Bier paa Tider, hvor de nødvendigvis maa være Fortærere. Den rette Tid at have vore Familier saa vryllende fulde af Bier, at de er ved at flyde over, er netop, naar vore Marker afgive Nektar“.

„Godt. Dette er noget, jeg aldrig har tænkt paa før, og jeg tror nu at kunne indse, hvorfor Familier, der altid er stærke, ikke er til den største Fordel for Biavleren“.

„Her kommer vi saa til en anden Faktor i dette Spørgsmaal, nemlig Trækforholdene eller det, hvorfra vort Nektarudbytte kommer. I Virkeligheden maa vi begynde med Trækforholdene eller med andre Ord sætte dem først, thi uden Trækbetingelser eller Nektarafsondringer har vi ingen Brug for Bierne. Med et vedvarende og uafbrudt Nektartræk inden for en halv Mil fra Staderne i hele den Tid, en Bi lever, tror jeg, at en enkelt Bi nemt maatte kunne indsamle 6 Kvint Nektar, og derefter vilde det kun tage 16 Bier for at indsamle 1 Pund eller 1600 for at samle 100 Pund. Og hvis dette er rigtigt, da vilde 16000 Bier være i Stand til at samle 1000 Pd., saa De vil forstaa, at naar alle vore mange Tusinde Bier ikke udretter mere for os, end de gør, saa ligger det simpelt hen i Trækforholdene“.

„Ja, jeg kan ikke benægte det. Men Bierne maa leve af, hvad de samler — maa de ikke?“

„Visselig. Og jeg beregner, at af den Mængde, der samles i en Bi's Levetid, gaar en Fjerdedel med til Familiens Behov, og undtagen Nektaren er tykkere, end den, der samles her, vilde der medgaa 3 Pund af denne Nektar for at give et Pund Honning. Saa derefter vilde vi have 250 Pd. Honning som Resultat af det Arbejde, 16000 Bier kan udrette i deres Levetid under et uafbrudt Træk. Medens dette kunde være muligt, er der to Ting, som gør det usandsynligt. For det første vedvarer Honningtrækket, som ovenfor nævnt, ikke længe nok, og me-

dens det staar paa, bliver det afbrudt mere eller mindre af ugunstigt Vejr. Og for det andet vilde der ikke være tilstrækkeligt med Nektar inden for en $\frac{1}{4}$ Mils Omkreds fra en Bigaard, hvor mange Familier holdes, til at Bierne kunde arbejde med den største Fordel“.

„Hvordan fik De en saadan Idé om, hvad Mængde en enkelt Bi omtrentlig kunde samle i dens Levetid?“

„Ved et af mine mange Forsøg, som jeg udførte for nogle Aar siden, havde jeg en Familie, som jeg beregnede indeholdt 4000 Trækbier den 25. Maj. Denne Beregning udførte jeg ved at tælle Bierne paa en given Overflade af en Tavle og derpaa udregne, hvor mange der var paa alle Tavlerne. Den næste Dag var det smukt Vejr, og Æbleblomsterne afgav Nektar saa rigeligt, som jeg nogensinde havde set. Kl. 7 om Morgenen begyndte Bierne at arbejde, og Kl. 8 fandt jeg, at der i hvert Minut vendte gennemsnitlig 60 belæssede Bier hjem til Stedet. Ved at fange en af dem, dræbe og sønderlemme den, fandt jeg, at den havde en stor Draabe Nektar i sin Honningsæk. Ved en omhyggelig Beregning og Vejning kom jeg til det Resultat, at det vilde tage 3600 saadanne Bilæs for at udgøre et Pund, og jeg sluttede deraf, at 4000 Bier var i Stand til at samle 1 Pund Nektar i 1 Time, foruden hvad der var nødvendigt til Stadets Behov. Før Bierne begyndte at flyve om Morgenen, havde jeg vejet Stedet, for at jeg om Aftenen kunde faa at se, hvor meget Nektar Familien havde opnaaet. De arbejdede med denne Fart til Kl. 4 om Eftermiddagen, da de begyndte at sagtne af, og ved Kl. 5 havde alle ganske ophørt med at arbejde for den Dag. Lidt over Kl. 4 var der nemlig trukket nogle Skyer for Solen. Jeg vejede nu Stedet igen, og idet jeg gjorde dette, sagde jeg til mig, at hvis mine Beregninger vare rigtige, skulde det veje 8 Pund mere, end det gjorde samme Dags Morgen“.

„Hvor nær kom De saa til denne Vægt?“

„Jeg fandt, at det vejede 8 Pd. 72 Kvint mere, og det udviste, at min Beregning ikke var helt forkert. Men det var en stor Overraskelse for mig, da jeg næste Dag vejede Stedet og fandt, at de 8 Pd. 72 Kvt., der var indvundet Dagen i Forvejen, var gaaet ned til 3 Pd. 96 Kvint. Dette viste, at Nektaren, lige som den kommer fra Blomsterne, paa ingen Maade er Honning“.

„Jeg antager, dette gjorde Dem opsat paa at forsøge at opnaa Æbleblomsthonning“.

„Ja, jeg blev bedaaret af den Idé, at jeg kunde opnaa ligesaa meget Honning fra Æbleblomstrækket som fra Lindetrækket, hvis jeg blot kunde være heldig med at faa Bistyrken i Staderne op til 40,000 i Stedet for 4000. Jeg begyndte saa at forsøge den gamle tilraadte Plan: altid at have mine Bifolk kraftige, særlig i Æbletræernes Blomstringstid. Men i de følgende 5 Aar slog Æbleblomstrækket fuldstændig fejl. I nogle af Aarene blomstrede Træerne ikke, og i andre var det altfor koldt og regnfuldt Vejr i Blomstringstiden. Efter at disse Forsøg havde kostet mig en Del ekstra Arbejde og Forraad, opgav jeg Sagen og kom derved til det Resultat, at der ikke var noget ved altid at have vore Familier stærke. Og siden den Tid har jeg kun søgt at have Bierne stærke til at udnytte det regulære aarlige Lindetræk, som er vort Hovedtræk her. Men jeg ser, at Tiden nærmer sig, da jeg maa forlade Dem for at give Møde paa mit Bestemmelsessted. Før jeg gaar, ønsker jeg imidlertid at sige Dem følgende, som de kan tage med hjem og tænke over: Først har vi Trækforholdene eller Egnen, vi bor i, som vi skulde have et grundigt Kendskab til; dernæst have vi Bierne, som vi skulde have det største Antal af netop i den rette Tid til at udnytte vort Hovedtræk; og for det tredje, at en Bi kun har ringe Værdi som Honningsamler, undtagen vi har den som Trækbi netop i den rette Tid; derfor skulde vi alle andre Tider ikke opmuntre til stærkere Yngelansætning, end der er nødvendigt for at holde vore Familier i en god Tilstand til at kunne ansætte en stor Mængde Yngel, hvoraf der kan faas Tusinder og atter Tusinder af Bier udklækket, naar der haves Brug for dem. Paa denne Maade kan det Kvantum Honning, en Bi kan samle i sin Levetid, blive af Interesse for os, idet vi ufortrødent maa arbejde paa at faa de fleste Biers Levetid forlagt til den Tid, da vore Marker afgiver den største Mængde Nektar“.

Fra Kredsene.

Kolding og Omegns Bf. afholdt Foraarsgeneralforsamling den 11. April; der var

kun mødt faa Medlemmer. Aarsagen dertil var, at „T. f. B.“ i Lunderskov Postdistrikt ikke kom ud til Medlemmerne før efter Mødets Afholdelse. Derimod var der mødt Medlemmer fra Kolding, da de der havde faaet Bladet i rette Tid.

Det vedtoges derfor at indkalde til et nyt Møde, som afholdes Fredag den 9. Maj, Kl. 2 Eftm., paa Hotel „Fremad“ i Kolding.

Regnskabet for 1901 blev fremlagt og godkendt.

Udstillings-Regnskabet.

Udbetalt til Præmier.....	88 Kr.	0.
Udsmykning, Bekendtg. m. m.	38 —	28 —
Udgift ialt..	126 Kr.	28 Ø.
Indtægt i Entré..	27 —	—
Underskud..	99 Kr.	28 Ø.

Aarsregnskabet for 1901.

Indtægt:

Kassebeholdning.....	97 Kr.	31 Ø.
Medlemsbidrag	42 —	—
Tilskud fra Hovedforeningen	14 —	—
Godtg. f. Møders Afholdelse	5 —	40 —
Tilskud fra Landboforeningen	30 —	—
	188 Kr.	71 Ø.

Udgift:

Betalt for Tidsskriftet	37 Kr.	50 Ø.
Rejse til Centralm. Porto m. m.	8 —	91 —
Underbalance ved Udstilling.	99 —	28 —
Kassebeholdning 1. Jan. 1902	43 —	02 —
	188 Kr.	71 Ø.

P. Christensen, Fmd.

Ekko fra Staderne.

Fredensborg, den 21. April.

1901 var ogsaa hos mig et godt Biaar. Jeg udvintrede om Foraaret 12 Familier, og det hele Udbytte var 1230 Pd. Honning, 17 Pd. Voks og 6 Familier mere ved Indvintningen. Et saa godt Biaar har vi aldrig haft før og faar sikkert heller ikke mere i min Tid. 6 Stader med Italienerkrydsninger gav fra 110 til 135 Pd. hver, medens de 6 med brune Bier kun gav fra 48 til 85 Pd. hver. Desuden sværmede de 5 Italienerkrydsninger, men ingen af de brune. De 10 Pd. Voks fik jeg af Afskrællingen.

N. P. Hansen.

Gavnlig Vink.

Vejret (26. April) har i de sidst forløbne 2 Uger været tørt og meget koldt med Frost om Natten og stærk Blæst om Dagen. Kun i særdeles lune Bigaarde har Bierne været lidt ude; den 22. kom en Del Bier hjem med Blomsterstøv, væsentlig samlet af Crocus. Da Bierne nu har megen Yngel at føde, tærer de stærkt paa Forraadet; se derfor efter, om de har Forraad nok, hvis ikke, bør der fodres straks og rigeligt.

Fodring. a. Nødfodring. Vejret har nu allerede i flere Dage tilbudt saa god Lejlighed til at efterse Staderne grundigt, at enhver Biavler bør vide Besked med Forraads-mængden i ethvert af sine Stader. Enhver Familie bør nu have mindst 8 Pd. Forraad; hvad der mangler deri, kan gives ved Fodring. Haves ikke andet Foderapparat, kan et almindeligt Honningglas benyttes. Yngeludviklingen er endnu temmelig langt tilbage, men i gode Stader tiltager den dog stærkt Dag for Dag og dermed ogsaa Forbruget. — b. Opmuntringsfodring. De Familier, der endnu have rigeligt Forraad, behøve vel ikke at fodres endnu, fordi Hovedtrækket sandsynligvis er mindst 6 Uger borte, og det fra Haver og Marker indkommende Forraad af Blomsterstøv og Nektar vil opmuntre til en jævnt tiltagende Yngeludvikling. I saadanne Egne, der tilbyde et betydeligt Foraarsstræk paa Frugttræer, ville vi dog tilraade saadan Fodring, særlig hos mindre stærke Familier, fordi det nævnte Træk maa ventes at være i fuld Gang om 3 Uger. Saa snart Frugttræerne begynde at komme godt i Blomst, vil det derimod være den rette Tid til at begynde denne Slags Fodring hos alle Familier i saadanne Egne, der ikke tilbyde noget godt Frugttræk, eller i alle Egne, hvis Vejret bliver uheldigt under dette Træk. Denne Fodring bør dog foregaa langsomt med ca. 20 Kvint i Døgnet ved Hjælp af en regulerende Foder (f. Eks. den fuldkomne Foder med 1—2 Huller aabne). Denne Fodring bør da fortsættes, indtil Naturen tilbyder godt Træk.

Overgømte Honningtavler. Hvis man endnu har Tavler, der helt eller tildels ere fyldte med Honning, da er det nu den rette Tid til at faa dem tomte, idet man indhænger 1—2 saadanne Tavler i hvert Stade tæt op til Yngelen. Ere disse Tavler gode Arbejdertavler, da kunne de forblive paa denne Plads og saaledes indgaa i Yngelreden. Indeholde de derimod meget Dronevoks, da bør de flyttes tilbage, inden de blive belagte med Æg. Dette undgaas lettest, naar de allerede ved Indhængningen anbringes lidt længere borte fra Yngelen.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør ske med Forsigtighed, saalænge Nætterne ere kolde. Hos stærke Familier kan man dog godt udvide Pladsen med en Kunsttavle, saasart den bageste Tavle ved Midtagedstid viser sig nogenlunde belagt med Bier. Hos mindre stærke Familier bør man ikke udvide Pladsen, førend Bierne fuldstændig besætter alle Tavlerne. Vi foretrækker næsten altid at udvide Pladsen i Yngelreden med Kunsttavler, det er den letteste Maade at forny Tavlebygningen paa, og tillige faar man paa den Maade særdeles gode og regelmæssige Tavler. Ved Indhængning af ældre udbyggede Tavler sker det ofte, at Tavlegaderne blive meget uregelmæssige paa Grund af de udbyggede Tavlers Ujævnhed. Tillige bør man ogsaa være meget forsigtig med at anvende overgømte, udbyggede Tavler i Yngelreden, naar man ikke er aldeles sikker paa, at de er fri for Møl-Æg og Larver. Overgømte, halvt udbyggede Kunsttavler bør ikke indhænges til Bierne, førend i Hovedtrækket, og saadanne Tavler bør ligesaavel som overgømte Kunsttavler enten holdes over en Kedel med kogende Vand

eller i nogle Minuter lægges paa et Sted, hvor Solen skinner, til Tavlerne blive gule og bløde.

Varmen er vedblivende af meget stor Betydning for Bifolkets Trivsel og Udvikling, derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr. Sørg for efter ethvert Arbejde med Bierne at faa pakket saa omhyggeligt som muligt, og fjern ikke Pakningen, førend Hovedtrækket er meget stærkt. Glem ikke, at Foder og Varme er Hovedbetingelserne for Bifolkets Trivsel.

Dronningløshed. Hvis man paa denne Aarstid træffer en birig, dronningløs Familie i sin Bigaard, vil det i Reglen kunne lykkes at skaffe den en ny Dronning ved at indhænge en Stump Yngeltavle fra en god Familie med mindst 20 Arbejderceller, i hvilke findes Æg eller nylig udklækkede Larver, der tillige med deres Foder kun lige netop dække Cellens Bund. Familien maa fodres, den vil da opføre flere Dronningceller. Paa den 10. Dag kunne de alle udskæres. Derefter gives paany Æg og nylig udklækkede Larver. Den først udløbende unge Dronning af det andet Sæt Dronningceller vil da kunne blive befrugtet, fordi flyvende Droner sandsynligvis kunne ventes tilstede i Bigaardene om 3—5 Uger. Er det dronningløse Stade meget svagt, bør det derimod forenes med en god Familie.

Nedbygning. Naar Kuben kan beskyttes tilstrækkeligt mod koldt Vejr, kan det meget godt lade sig gøre allerede nu at sætte en stærk Kubefamilie til Nedbygning i et Trugstade. Kuben vendes i stille, varmt Vejr om i en Spand og beskæres helt ned til Yngelen og saaledes, at saavidt muligt alt det nederste Dronevoks borttages. Skulde et Stykke Tavle med Arbejderyngel gaa med i Løbet, da kan det fastbindes med 2 Tavletraade under en Tavlebærer, hvorefter Rammen indhænges under Kuben for atter at udtages, naar Yngelen er udløben. Mindre stærke Kubefamilier bør dog ikke sættes til Nedbygning før i Maanedens Slutning.

Staderne bør staa nøjagtig vandret, i det mindste paa den Led, der gaar paatværs af Tavlebærerne, da Bierne ellers bygge de ny Tavler skævt i Rammerne.

Overflytning af Bier fra et Stade til et andet (for at istandsætte det gamle Stade) eller Sammenslutning af 2 Nabofamilier bør ikke foretages, før Kirsebærtræet blomstrer, og kun paa en varm og stille Eftermiddag.

Mal. Husk paa at bevare de hengemte Tavler ved at gennemrøge dem med Svovldampe, saasnaert Vejret bliver rigtig varmt.

Læ bør der være i Bigaarden. Er der ikke Læ, saa er det kun faa Dage i Foraaret, at Vejret tillader Biavlren at arbejde med Bierne, og Udbyttet af Bierne er langt ringere, naar Staderne staaar udsatte for Vinden. Derfor betaler det sig godt at tilvejebringe Læ om Bistaderne.

Brevkasse.

Bekendtgørelse. Centralmødets Beslutning af 17. September 1898 med Hensyn til Anvendelse af Tilskud fra Hovedforeningen er saalydende:

„Hovedforeningens Tilskud til Amts- eller Herredsforeninger anvendes efter disse Foreningers Bestyrelsens bedste Skøn til Vejledning i Biavl, saasom enten ved Foredrag eller ved Undervisning i Biøgt i de enkelte Bigaarde eller ved Udstillinger og lignende, dog saaledes, at der gives fyldestgørende Oplysninger om Anvendelsen af Pengene.“

Italienske Dronninger blive indforskrevne den 10. Maj. Prisen vil blive 5 a 5½ Kr. pr. Stk. Dronningerne ventes hertil i de første Dage af Juni Maaned.

N. S. Kristensen.

Bording Bf. afholder Onsdag den 7. Maj, Kl. 2, Møde paa Bording Fattiggaard. Biavlslærer Aug. Petersen fra Bregninge vil holde Foredrag samt give praktisk Vejledning i Biavl.

Kundgørelser.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille i Odense 1900 og i 1901 tilkendt 5 1.-Præmier) anbefales til billigste Pris. Jeg fabrikere Yngel-, Drone- og Delingstavler. Snedker J. F. Nielsen, Assedrup St.

Kunsttavler af ægte *Volcs* af Hr. Lærer Bojesens meget anerkendte og med dybt Præg bekendte Kunsttavlevalse faas atter i Aar til billigste Pris.

NB. Ægte Bivoks forarbejdes eller tages i Bytte.

Systofte pr. Nykøbing F., i Marts 1902.
P. Jacobsen.

Kunsttavleforme af Kobber,

prima Arbejde, faas kun hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Billigst faas alle brugelige Biavlsredskaber. Med hver Ordre følger gratis:

- 1 Eksp. af Honningen og dens Anvendelse.
- 1 " " Blomsterkalender.
- 1 " " Honningen som Nærings- og Lægemiddel.

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

De billigste, bedste og mest akkurate *Biboliger* og *Udstyngere* samt de mest brugte *Smaaredskaber*, *ægte Bivokstavler* haves altid paa Lager.

Illustreret Prislister franco.
Tved pr. Svendborg.

Kristjan Petersen.

Kunsttavler af ublandet Bivoks, min Bibog, det bedste Foderapparat, Røglæsere m. m. faas billigst hos A. H. Vorbeck, Holstebro.

Den af mig i 10 Aar drevne Vokstavle-fabrik har jeg Dags Dato afstaaet til Hr. Vilhelm Hansen i Viborg og takker for al Velvillie i de forløbne Aar og beder samme overført paa min Efterfølger.

Viborg, den 4. Marts 1902.

Chr. Riegels.

I Henhold til ovenstaaende anbefaler jeg mig som gammel Biavler i d'Hrr.s velvillige Erindring og beder Dem indsende mig Deres behagelige Ordre, idet alt skal blive godt og reelt effektueret.

Erbødigt

Vilhelm Hansen, Viborg.

Rent Voks købes. * * * * *

Voks forarbejdes (25 Ø. pr. Pd.)

Tilkøbs ønskes velbevarede Eksemplarer af „T. f. B.“ 1866—73, 1875, 1881—83, 1888—91. Tilbud med Opgivelse af Pris pr. Aargang bedes tilsendt „T. f. B.“s Red.

Kandis til Bifoder,

ren og reel Vare, pr. Pd. 20 Øre ved Køb af mindst 25 Pd. Alt Kolonial 5 a 10 pCt. under de almindelige Priser. Prislister sendes, og ved Køb af for ca. 25 Kr. diverse Kolonial sendes Varerne franco Landet rundt. Vesterbrogade 20, København.

W. Laybourn.

Grønnings Bipibe

faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Post-anvisning tilsendes Grønning, Vejrup, Bramminge.

Bifolk i nye Stader af de anbefalede Maal kan faas tilkøbs hos *N. S. Kristensen*, „Aldershvile“, Roskilde.

Kunsttavler af ægte Bivoks med Præg leveres i alle Størrelser til billigste Pris. Voks forarbejdes og byttes. Nøjagtig og hurtig Ekspedition.

Driftebrohus pr. Køge, i Marts 1902.

J. Olsen.

Se her!

Se her!

10 Bihuse, saa gode som ny, sælges meget billigt, naar Handelen kan ske inden den 1. Maj d. A. A. Thomsen, Vesterbro, Randers.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler) faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co., Gråvænget pr. Sortebro, Baneadresse: Vejstrup. Prisen er i Aar 1—5 Pd. 190 Øre, 5—10 Pd. 185 Øre, 10—25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

Mine bekendte, billige Bihuse anbefales ærede Forbrugere. Huse havet færdige. Gode Røgpustere anbefales.

*N. Jensen, Snedkermester,
Sjølte, Tappernøje St.*

Ægte Bivokstavler faas i Aar som forhen hos Linaa Sogns BF. Ordre sendes til O. Rasmussen, Linaa pr. Laven. Et Parti ægte Bivoks ønskes tilkøbs. Tilbud herpaa sendes til Chr. Dyhr, Mollerup, Laven.

Foreningsmeddelelser.

Holbæk Amts BF. tilbyder i Aar at holde 1 a 2 unge Mennesker fra Holbæk Amt frit paa Biavlsskolen i Roskilde og give hver af dem 20 Kr. til Kost og Logi i de 14 Dage, Skolen varer. Skolen antages at begynde den 14. Juli. Andragender om disse Pladser sendes til undertegnede Amtsformand inden 15. Maj.

Bjergsted pr. Svebølle, den 4. April 1902.
V. E. V. Smith.

Biavlsudstilling i Kolding agtes afholdt af „Foreningen af jydsk Landboforening“ den 11., 12. og 13. Juli 1902. Ret til at udstille har alle Medlemmer af DBF. Anmeldelse sker paa trykte Skemaer i 3 Eksemplarer, der erholdes fra Sekretariatet, Nørre Allé, Aarhus, og maa være indleveret samme Sted inden den 1. Juni 1902. Levende Bier maa ikke udstilles. Ved Tilskud af DBF. er Præmiebeløbet forhøjet til 200 Kr.

Kolding og Omegns BF. holder Møde Fredag den 9. Maj, Kl. 2 Efterm., paa Hotel „Fremad“ i Kolding.

Dagsorden:

1. Valg af Formand.
 2. Bestemmelse tages om Mødernes Afholdelse samt, hvor de skal holdes. (Det er foreslaet at benytte fremmed Biavls lærer.)
- Talrigt Møde ventes.

P. Christensen, Formand.

Svendborg og Omegns BF. afholder Foraarsmøde Søndag den 11. Maj, Eftm. Kl. 2, hos Fabrikant Kr. Pedersen, Tved.

Der tages Bestemmelse om Sommermødernes Afholdelse og Kredens øvrige Virksomhed. Begæring om at komme i Betragtning ved Uddelingen af billige Redskaber og Hjælpemidler til Biavlens Fremme bedes fremsat før eller ved Mødet. Der gives praktisk Vejledning i Biernes Foraarsbehandling. En Del Biboliger og Redskaber vil blive fremstillet. Alle Venner af Biavlens ere velkomne.

Vilh. Lund.

Faaborg og Omegns BF. holder Møde Søndag d. 4. Maj Kl. 3 hos Partikulier Paulsen, Sandegårde, Faaborg, hvortil enhver har Adgang. Ny Medlemmer optages paa Mødet. Er Vejret daarligt, udsættes Mødet til den 19. Maj. Jens Andersen, Sekretær.

Indhold af dette Numer:

Biavl for Kvinder.....	95
Brevkasse.....	107
Dronningernes Befrugtning.....	103
Esaias Fleicher.....	93
En nødvendig Forhandling.....	97
Et og Andet.....	106
For Begyndere.....	98
Foreningsmeddelelser.....	108
Gavnlig Vink.....	106
Hvad en Bi kan udrette.....	104
Kolding og Omegns BF.....	105
Kundgørelser.....	107
Nedbygning eller Sværmning.....	95
Sukkerfodring.....	99
Tungelængde eller Tungerækkevidde...	101

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder, d' 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitlinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Yngelspredning.

Da Yngelspredning gentagne Gange i Aar har været omtalt her i Bladet og tillige mange ældre Aargange af „T. f. B.“, hvori Yngelspredning findes omtalt i Aar er uddelt til Tidsskriftholderne, er vi sikker paa, at det er af stor Betydning, at denne Metode bliver nærmere omtalt her i Bladet.

Samtidig med at Kunsttavlerne i Slutningen af 70. begyndte at finde Udbredelse, blev Yngelspredning anbefalet som det bedste Middel til at faa Folkene bistærke til Hovedtrækket og ved Trugstadets Indførelse i Begyndelsen af 80. lettede Arbejdet i høj Grad, saa Yngelspredning blev meget almindelig. I flere Aar brugte vi Yngelspredning hos alle vore stærke Folk og det er kun i faa Tilfælde at vi har mærket, at have skadet Bifolkens Udvikling ved Brugen af den Metode. Men i den sidste halve Snes Aar er det kun i faa Tilfælde, at vi har fundet Anledning til at foretage Yngelspredning. En af Grundene dertil er, at Yngelspredning ikke alene fordrer megen Kendskab og Eftertanke, men at den ogsaa tager megen Tid og tillige at Arbejdet kun kan udføres paa Dage med varmt og stille Vejr, saa der ofte kun er faa Dage, som egner sig til dette Arbejde.

Om Yngelspredning har den bekendte Biavler G. M. Doolittle skrevet følgende i et af de sidst udkomne Nr. af A. B. Journal.

Den gamle naturlige Fremgangsmaade har været at lade Dronningen leve i 4—5 Aar, i hvilken Tid den kunde lægge de 700,000 a 800,000 befrugtede Æg Naturen havde forsynet den med. Men Biavlerne fordrer nu, at Dronningen, saa vidt mulig skal lægge disse Æg i et Tidsrum af 1—3 Aar. Derfor har mange Midler været udtænkt til at stimulere Bierne, saa at disse vilde fodre og derved formaa Dronningen til at lægge det størst mulige Antal Æg; thi nævnte Æg betød det samme som Arbejdere til Træktiden.

Uden at omtale disse Planer, der har været udtænkt til Opnaelse af dette Øjemed, vil jeg blot sige, at efter at jeg har prøvet dem næsten allesammen anser jeg den Fremgangsmaade, der er kendt som „Yngelspredning“ for den bedste, thi ved den kan Dronningen formaas til at lægge i en større Grad end ved nogen af de andre, som jeg har prøvet.

Før jeg beskriver denne Fremgangsmaade, ønsker jeg at sige, at der fordrer stor Omhu og Erfaring for at være heldig med den; thi et uoverlagt Skridt vil ofte være

til mere Skade for Familien, end om den havde blevet overladt til sig selv.

Saa snart som vi med Grund kan gøre Regning paa, at det varme Vejr vil vedvare, hvilket i denne Egn er omkring ved den Tid, da Kirsebærtræerne blomstrer, gaar vi til en Bifamilie og udtager Tavlerne for at se, hvordan Yngelen er ansat i dem. Hvis det viser sig at være en god Familie, vil vi finde Yngel i 5 a 6 Tavler, de to midterste vil være godt fyldte, medens de yderste vil være lidt over halvfylde. Naar vi finder en Familie i denne Tilstand paa den Tid af Aaret, ombytter vi dens Yngeltavler, idet vi hænger de midterste Tavler, hvori den meste Yngel findes, yderst, og de yderste, med den mindste Mængde Yngel, ind i Midten mellem de fyldte. Naar dette er gjort optager de 6 Tavler den samme Plads i Stedet, som de gjorde i Forvejen, med Undtagelse af, at de Tavler, der indeholder mindst Yngel, hænger midt i Yngelreden. Den længst fremskredne Yngel hænger nu i den yderste Del af Biernes Klynge og den yngste i Midten, og dette tillader Dronningen at lægge sine Æg i den varmeste Del af Yngelreden i Stedet for den koldeste Del, som hun gjorde i Forvejen. Bierne er ogsaa imod ubelagte Tavler i Centrum af deres Yngelrede, og derfor sørger de for snarest mulig at formaa Dronningen til at belægge de tomme Celler med Æg, hvilket den i Regelen gør i den halve Tid af hvad det ellers vilde have taget under naturlige Forhold.

Hvis Vejret holder sig godt i omtrent en Uge, gaar vi til dette Sted igen og udtager en af de yderste Tavler, hvori der findes meget Honning. Derpaa flytter vi Tavlerne tilbage, til vi naar Midten af Yngelreden. Her indhænger vi den udtagne Tavle, efter at vi først har brudt Forseglingen over Honningcellerne ved at stryge en Kniv ned over dem. Bierne giver sig da straks i Lag med at omflytte Honningen, og ved at gøre dette opmuntres de til at fodre Dronningen meget rigeligt, og Varmen i Familien forøges, saa at Dronningen belægger Cellerne med Æg omtrent lige saa hurtigt, som Bierne tømmer dem for Honning, og igennem dette ansøres til endnu større Virksomhed.

Paa denne Maade fortsættes der, til alle Tavlerne i Yngelrummet er fyldt med Yngel. Skulde det indtræffe, før

vi naar at faa Yngel i alle Tavlerne, at Dronningen ikke belægger de yderste Tavler med Æg, naar Yngelen er udløbet, kan dette ændres ved atter at hænge disse Tavler midt ind i Yngelreden.

Efterhaanden som Aarstiden skrider frem, og der ingen Fare er for Forkølse, eftersom Biernes Antal er blevet større og Vejret mere varmt og stadigt, kan to Tavler indhænges i Midten ad Gangen hver Uge, hvis det gøres fornødent.

Hvis alt har arbejdet godt, skulde Stedet være fyldt med Yngel i lidt over Halvdelen af den Tid, det vilde have taget, dersom Bierne havde været overladt til sig selv, og som Følge deraf vil et dobbelt saa stort Antal Arbejdere være Rede for Trækket, dersom vi har begyndt i rette Tid, end der ellers vilde have været.

Hvis Trækket i Deres Egn begynder tidligere, vil det være ønskeligt for Dem at begynde at sprede Yngelen 5 — 6 Uger før dette Træk for at kunne møde Høsten med det størst mulige Antal Bier. Hvis De har et sent Træk saa indret Dem derefter, men husk paa, at jo tidligere De begynder Yngelspredning, desto større Omhu skal der til.

For at paavise den Skade, der kan afstedkommes ved Yngelspredning saa, lad os antage, De har en middelmaadig Familie, der har al den Yngel, den kan holde varm i almindeligt Vejr. Gaar vi nu hen og indsætter en Tavle i dens Yngelrede, foraarsager vi derved, at Familien maa udvide sig for at holde netop saa meget mere Tavleplads opvarmet. Slaar Vejret saa om til Kulde, nødsages Bierne snart til at trække deres Klynge sammen for at modstaa denne og for at beskytte den yngste Yngel i de midterste Tavler. Den længst fremmelige Yngel i de to yderste Tavler vil derved blive forladt og omkomme. Uden videre Forklaring vil alle kunne se, at megen Skade i Stedet for Gavn vilde blive Resultatet. Derfor nævnte jeg ved Begyndelsen, at Omhu og Erfaring var nødvendig. Er man i Besiddelse heraf, kan der opnaas stor Fordel ved Yngelspredning, i modsat Tilfælde er det meget bedre for Familierne, om de lades uforstyrrede."

Til Doolittles Udtalelser vil vi kun tilføje at hans Hovederhverv er Biavl og en stor Del af dem for hvem Artik-

len er skrevet driver Biavlen som Hovederhverv. Til Begynderen vil vi gentage D. Ord, der fordres stor Omhu og Erfaring ved dette Arbejde, Familien kan let skades ved at der begaaes en eller anden Fejl.

Opstabling af Magasiner.

Af A. Nielsen, Ollerup.

Spørgsmaal: — Jeg har tænkt paa at foretage en Forandring med mine Wellsstader, saaledes at jeg i Stedet for Lavnormalrammen, som jeg i de senere Aar har brugt i Magasinerne, vil gaa over til at anvende en Ramme, som er halv saa høj som Yngelrammen, den er 12" indvendig Maal i Højden og 14" i Bredden. Den paatante Ramme bliver altsaa 6" høj og 14" bred, og jeg mener derfor at kunne opstable to Hold saadanne over Yngelrummet. Jeg tænker at opnaa flere Fordele derved, blandt andet en ikke saa stærk Afkølning af Underrummet, hurtigere forseglede Tavler osv. Da jeg begynde med Rammen 14×12", brugte jeg en Tid den ovenfor nævnte høje Ramme, men fandt, at den var for lille, i hvert Fald i nogenlunde gode Aar, derfor gik jeg over til Lavnormalmaalet; men sidste Sommer viste det sig ogsaa at denne ved flere af Staderne ikke havde Plads til al den Honning, der blev indbaaret, uden at jeg maatte overflytte Magasiner til andre Stader, hvori de kunde staa, indtil alt blev forsejlet. En saadan Overflytning er ikke altid saa let at udføre, og man kunde jo komme i den Situation, at der næppe var Stader, som kunde optage dem, naar alle havde Magasiner paa. Naar jeg forhøjer mine Stader ca. 4", er der Plads til to Hold 6" Rammer over hverandre, hvilket dog ikke er saa stort et Arbejde, særlig naar det kan tages lidt ved Lejlighed. Jeg vilde være Dig meget taknemlig, hvis Du, saa snart som mulig, vilde meddele mig dine Erfaringer overfor Opstabling af Magasinerne, da jeg snart skulde til at begynde den omhandlede Ordning af mine Stader. O.

Svar: — Magasinrammernes Størrelse er en Sag, som jeg i den senere Tid selv har tænkt en Del over. Jeg bruger den lave Normalramme i alle

mine Stader; og i Overrummene 4" høje Rammer, altsaa halvt saa store. Ved at bruge begrænsede Yngelrum er jeg efterhaanden kommen mere og mere ind paa at stable Magasinerne i Højden, det ene Lag oven paa det andet. I Øjeblikket har jeg et Wellsstade, hvori jeg om Sommeren bruger indtil 4 Lag 8 Rammers Magasiner oven paa hverandre. Og jeg har flere Stader, hvor jeg bruger 3 Lag 10 Rammers Magasiner. Men jeg maa dog tilstaa, at jeg ikke er nær saa glad ved al denne Opstabling nu, som jeg var i Begyndelsen. Jeg har fundet, at der er adskillige Ulæmper derved, særlig naar jeg om Sommeren skal til at undersøge Yngelrummene, hvad der jo af og til kan være Anledning til. Det er da nødvendigt at hele Magasinstabelen skal aftages, og det er ikke saa let en Sag, naar Magasinerne er fyldte med Honning. Løfte dem alle paa en Gang, er næsten umuligt for Vægtens Skyld, og skille dem ad, saa de kan aftages enkeltvis, er heller ikke saa let og lader sig ikke gøre ret tidt, uden at en Del Honning kommer til at flyde derved. Dette er mindre behageligt, og derfor er jeg halvvejs bleven ked af den megen Opstabling.

I de sidste Aar er jeg saa at sige gaaet helt bort fra at høste Honning af Yngelrummene, idet jeg ikke bruger flere Rammer i disse, end der er nødvendig til Yngel. En halv Snes Tavler i Yngelrummet under Hovedtrækket anser jeg for rigeligt. Men ved Brugen af saa smaa Yngelrum maa der mere Magasinplads til for at skaffe Plads til Bierne og Honningen.

Efter min Mening skulde Magasinerne helst kunne rumme ca. 100 Pd. Honning paa en Gang. Ved fremtidige Stader har jeg derfor tænkt at ville bruge en anden Magasinstørrelse end hidtil. Efter den Erfaring, jeg nu har tror jeg, at Magasiner, der kan rumme 7 Rammer 6" høje og 14" brede, vilde være det mest passende. Ved at bruge 5 Rammer isaadanne Magasiner vil der kunne faas Tavler af en passende Tykkelse til Honning. Og 4 saadanne Magasiner med 5 Tavler i hver med forlængede Celler vil kunne rumme ca. 100 Pd. Honning, netop den Mængde, som jeg finder mest passende

Ved at anvende denne Slags Magasiner tænker jeg at kunne undgaa de Ulæmper, jeg har nævnt ovenfor. Naar jeg over Yngelrummet benytter et paa

Midten i to Stykker delt Dronninggitter og derpaa anbringer Magasinerne i to Sæt, Side om Side, saa behøver jeg ikke at opstabe dem uden i to Lag. Indtræffer det saa om Sommeren, at jeg skal undersøge Yngelrummene, lader dette sig let gøre ved at løfte to af Magasinerne af paa en Gang uden at skille dem ad. Dronninggitteret kan da fjernes fra det halve af Yngelrummet, saa at dette kan undersøges, og er dette ikke tilstrækkeligt, aftages ogsaa de andre to Magasiner, saa hele Yngelrummet kan blive gaaet igennem. Og da Magasinerne brækkes løse ved Dronninggitteret, er der ingen Fare for, at Honningen vil komme til at flyde ret meget, da Tavlerne sjældent bliver bygget fast til dette.

Naar Yngelrummene kun indeholder 10 Rammer vil et Stykke af Magasinerne komme til at række ud over det tomme Rum forneden, men dette har mindre at betyde, naar der under denne Del af Magasinerne indskydes et Bræt af en passende Tykkelse i den Fals, hvori Yngelrammernes Tavlebærere hviler.

Dronningavl.

Af F. Greiner.

Efter „Gleanings in Bee-Culture“.

Det, der interesserer Biavleren mest, er, hvordan han skal faa et stort Honningudbytte. Han vil ikke lade nogen Sten uventd for at opnaa dette. Den vise og erfarne Biavler ved ogsaa, at han maa have sine Familier i den bedst mulige Tilstand, naar Honningtrækket indtræffer. En af de vigtigste Ting for at faa Familierne i denne Tilstand er at have gode Dronninger. Ved Indkøb af Dronninger har vi ikke altid Sikkerhed for, at vi faar gode Dronninger. Hvis vi avler dem selv, ved vi i det mindste, hvad Forældrene er paa Mødrenes Side. Vi kan udvælge vore Avlsmødre. Vi er da tillige sikre paa, at Dronningerne bliver behandlet omhyggeligt.

Det bliver ofte sagt, at Dronninger, der avles i Sværmetiden, er bedre end dem, der avles til andre Tider og under andre Forhold. Hvormegen Sandhed

der er i dette, ved jeg ikke. Saa meget ved jeg imidlertid, at det er lettere at avle Dronninger i Sværmetiden end paa andre Tider, og jeg foretrækker derfor at avle dem, jeg bruger selv, i Juni og Juli Maaned, de regulære Sommermaaned. Er Vejret heldigt i den sidste Trediedel af Maj Maaned, medens Æbletræer og andre Frugttræer blomstrer, da er det en passende Tid at begynde.

Nogle Honningavlere anvender jo Sværmecellerne fra nogle af deres Familier. Dette gjorde jeg selv for nogle Aar siden, men en saadan Fremgangsmaade kan ikke anbefales. Der vil altid findes nogle ganske faa Familier i en Bigaard, som langt overgaar Resten, ikke alene ved at give et større Honningudbytte, men ogsaa ved at have et blidere Sindelag, en smukkere Farve eller andre gode Egenskaber. Fra saadanne Familier skulle vi lægge til, for saa vidt vi er overbevist om, at de er ægte, det være sig af italiensk, germansk eller anden Race. Jeg udvælger gerne en eller to Dronninger. Det er ikke nødvendigt at svække Familierne, hvori de findes, ved at borttage Yngeltavler. Siden vi er bleven bekendt med de nyere Metoder, er det ikke engang nødvendigt at skamfere nogen af Yngeltavlerne for at opnaa Yngel for vor Hensigt. Dette undgaas ved Hjælp af simple og passende Redskaber, jeg foretrækker en lille Kamelhaarspensel. Vi kan udtage unge Larver fra enhver Yngeltavle, hvori de findes, uden den mindste Beskadigelse. Dette Kunstgreb med at overføre smaa Larver er ikke nogen ny Opdagelse. Den blev først fremsat af Mehring i Tyskland, der er kendt som Kunstavlernes Opfinder. Han havde fundet, at der var Vanskeligheder ved at faa visse Familier til at paabegynde Dronningceller over udvalgt Yngel, de synes at være opsatte paa at anvende deres egen Yngel til dette Øjemed. Til sidst fandt han paa at udtage Larverne af de paabegyndte Celler og erstatte dem med andre Larver fra hans udvalgte Familie, og han var heldig med at narre de genstridige Familier paa denne Maade. Af forskellige Grunde blev Mehrings Opdagelse ikke almindelig kendt dengang, men i de senere Aar er den bleven en almindelig Praksis. Jeg ved ikke om det er nødvendigt at sige mere om dette Kneb eller Kunstgreb, vil jeg lige meddele min egen Fremgangsmaade.

Først gaar jeg til min Avlsfamilie og udtager en Tavle med unge Larver. Omtrent enhver Tavle indeholder nogle paa den Tid af Aaret. Den udtagne Tavle tager jeg med ind paa mit Værksted, hvor jeg anbringer den paa et med et Stykke Klæde dækket Bræt foran Vinduet, saa at Lyset kan falde ned i de dybe Arbejderceller. Saa udvælger jeg en Larve af en passende Størrelse og Alder, fører derpaa den lille Pensel ned i Cellen, hvori den findes, og ved en omdrejende Bevægelse kan Larven da optages af Cellen, idet den bliver hængende ved Enden af Penslen. Den overføres derpaa til en af de kunstige Kopper ved min Side. Ved en omdrejende Bevægelse med Penslen slipper den let løs, og Arbejdet er gjort. I hver Kop nedlægges en Larve paa denne Maade. Derefter hænges Yngeltavlen atter ud i Stedet, hvor den er taget fra.

En Familie, der gør Forberedelser til Sværmning, er godt skikket til at udbygge vore Celler eller, med andre Ord, at avle vore Dronninger; men for at være sikker i min Sag, udtager jeg altid Dronningen af et saadan Familie tillige med nogle af Yngeltavlerne. De Yngeltavler, der bliver tilbage, undersøges et Par Gange efter den Tid, og de Dronningceller, der findes paa dem, fjærnes. Umiddelbart efter at Dronningen er udtaget, danner jeg en ledig Plads til en Tavle midt i Yngelreden. En Yngelramme istandsættes derpaa, ved at der indskæres Hak i Sidelisterne paa den indvendige Side, saa at tre eller fire Lister kan indsættes parallelt med Tavlebæreren, den første $\frac{3}{8}$ " under Tavlebæreren, den anden 2" under den første, den tredje 2" lavere end den anden etc. Disse Mellemlister, som jeg kalder dem, er forsynet i deres hele Længde med smalle Tavlestrimler, og paa disse er der fastloddet kunstige Dronningceller (fra 15 til 18). Tavlestrimlerne benyttes, for at Dronningcellerne, naar de bliver modne, let kan skæres fra deres Liste uden nogen Fare for at beskadige Cellerne. Kun en saadan Liste med 15 eller 18 Celler gives til den forberedte Familie ad Gangen paa nogen Tid. Disse Dronningceller bliver forsynet med lidt Dronninglarvefoder, før de unge Larver overføres i dem. De dronningløse Bier er meget beredvillige til at antage omtrent enhver Larve, der gives dem, og de vil da straks forlænge Cellerne og fodre Larverne.

Hvis et større Antal Celler ønskes saa hurtigt som muligt, kan saadanne antagne Celler gives til enhver anden Familie til Fuldførelse. En saadan Familie maa da have Yngel i Overrummet, hvori Cellerne indhænges, og dette maa være adskilt fra Yngelrummet ved et Dronninggitter, og Dronningen maa da være forneden. Familien, de antagne, paabegyndte Celler udtages af, maa da forsynes med et Sæt ny istandsatte Kopper, som, naar de er antagne, ogsaa kan gives til en anden Familie til Fuldførelse o, s. fr. I Almindelighed lader jeg den dronningløse Familie, ikke alene paabegynde, men ogsaa færdiggøre Cellerne. I dette Tilfælde giver jeg den et nyt Sæt Celler hver tredje Dag, saa at der efter en lille Tid findes Celler af forskellig Alder i dette Stade. Det er i høj Grad nødvendigt, at der bliver holdt nøje Regnskab med disse Cellers Alder, og saa snart nogen af dem er ved at være modne, maa de udtages.

Ordningen, saaledes som jeg har beskrevet den, gør Udtagelsen af Cellerne meget nem. Alt, hvad vi har at gøre, er at udtage Listen, hvortil Cellerne er hæftet, og hvis vi har en anden Liste rejse med friske Dronningkopper, kan denne med det samme indsættes i Stedet. En Familie kan holdes til at bygge Celler paa denne Maade i lang Tid, for saa vidt den gives en Tavle med Yngel af og til. Det gaar ikke uden at sige, at der ogsaa maa holdes Kontrol med disse Tavler, for det er ikke umuligt at Bierne opfører Celler paa dem foruden de, vi giver dem.

Paa den ottende eller niende Dag, efter at en Tavle er bleven indhængt, ser jeg efter igen, og hvad Celler der maatte være bleven opført paa den, borttages. Det er imidlertid sjældent, at nogen findes. Bierne synes at være tilfreds med de kunstige Celler vi giver dem af og til.

Vi er nu naaet saa vidt, at nogle af Cellerne er nærved at være modne. Efter at have faaet nogen Erfaring med at udvælge Larver til Dronningavl, vil vi være i Stand til at udvælge saadanne, som har den rette og mest passende Alder, og vi vil ogsaa være i Stand til at kunne bestemme meget nær, hvornaar et Sæt Celler vil udklækkes. Vi ved alle, at det ikke er kostbart at faa Cellerne opført. Den mest bekostelige Del af Forretningen er at faa vore unge Dronninger befrugtede fra Overrum med fuldt normale Familier underneden.

Men da jeg praktisk talt har været uheldig med den Fremgangsmaade, vil jeg nu i Korthed fortælle, hvordan jeg har fulgt den. Det kan skaane andre for at gentage de samme Forsøg og spare dem deres Tid og Penge, eller der kan maaske være en eller anden, der er i Stand til at paavise, hvorfor jeg var uheldig, og angive et Middel derimod.

Overrummene, som jeg benyttede, var indrettet paa følgende Maade: De var delt i tre Afdelinger ved Træindskud, som var sømmet fast. Hver Afdeling eller Rum havde Plads til to eller tre Rammer. I hvert Træindskud var der indsat et Stykke Zink-Dronninggitter. Der var ogsaa sømmet et Stykke Zinkgitter under hvert Overrum, saa der var lodret Forbindelse mellem disse Afdelinger og Yngelrummet saa vel som indbyrdes Forbindelse mellem Afdelingerne. For Forsøgets Skyld var nogle af de midterste Rum kun skilt fra Yngelrummene undernedene ved Zinkgitter. Traadvæv var anvendt til at hindre direkte Forbindelse mellem de udvendige Afdelinger foroven og Yngelrummene forneden. Ved ingen Dronninger at sætte i de midterste Rum var det let at indse, at den ene Dronning ikke kunde komme i Berøring med den anden. Jeg havde god Tro til denne Fremgangsmaade. Foruden dette forsøgte jeg ogsaa disse Dronning-Befrugtningsrum paa Familier, der havde afgivet Sværme, saa der kun var unge Dronninger i Staderne. Jeg istandsatte en Del af disse Overrum. Nogle anbragte jeg ovenpaa Overrum, hvori Bierne arbejdede i Delinger. Medens jeg var heldig med at faa nogle faa Dronninger befrugtede var jeg i det hele uheldig, og i flere Aar har jeg nu ikke anvendt saadanne Befrugtningsrum. I Virkeligheden har jeg ikke truffet paa nogen Plan (Schwartzmoores indbefattet), ved hvilken det kan lade sig gøre at faa Dronninger befrugtede, undtagen ved den gammeldags Smaastade-Plan, som jeg ikke behøver at beskrive her.

Hvor Familierne tillades at sværme naturligt, kan vi gøre god Brug af vore modne Celler ved at give hver Familie en af disse efter Sværmningen. Selvfølgelig maa da alle andre Celler, der findes i Staderne udtages. Det kan være nødvendigt nogen Tid efter at se hver Familie igennem igen efter Celler og udtage dem, hvis Familierne ikke har været behandlet efter Heddens Plan. I det hele synes jeg særdeles godt om

denne Maade at formere min bedste Stamme paa. Alle Familier, der sværmer, kan saaledes let forsynes med Dronninger fra de bedste Familier.

Til ovenanstaaende Artikel føjer Redaktøren af „Gleanings“ følgende Bemærkninger:

Dronninger, avlede i Sværmetiden, er i al Almindelighed store og kraftige endskønt jeg tror, det er muligt ved rigtig Behandling at frembringe kunstige Betingelser, hvorunder der kan avles Dronninger, der er lige saa gode; men disse Betingelser maa være i Overensstemmelse med nogle af de naturlige Fremgangsmaader.

Deres Maade, at omlarve paa, tror jeg er simpel og praktisk. Vi har omlarvet meget, og vi tror, at alle fremskredne Dronningavlere anvender Omlarvning i Praksis, fordi der ingen anden Maade er, ved hvilken der efter en større Maalestok kan tages Atkom efter særlig udvalgte Familier, end ved denne Fremgangsmaade.

Vi har prøvet alle Metoder til at faa Dronninger befrugtede fra Overrum, men naar der kun benyttes Dronninggitter imellem Over- og Underrum eller imellem de forskellige Afdelinger er Planerne tilbøjelige til at slaa fejl. Men vi har været meget heldig med at benytte Overrum, der har været helt adskilt fra Underrummene ved Hjælp af Traadvæv. Ved denne Plan stiger Varmen fra Klyngen forneden op igennem Traadvævet og ind i Smaafamilierne foroven. Dette sætter os i Stand til at anvende svagere Smaastadefamilier. Saa vidt har vore Resultater med at faa Dronninger befrugtede ved denne Plan været særdeles tilfredsstillende.

Til Begynderne i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.

Vejret har i den forløbne Del af Maj Maaned ikke tilladt noget egenligt Eftersyn ved Bierne, men for Vestjyllands Vedkommende skal vi ikke være saa ked af dette, da der endnu ikke har været noget at trække af for Bierne og under saadanne Forhold er det mest heldig at Bierne holde sig inde i Staderne. Nu derimod staar jo Stikkels-

bærbusken i Blomst og flere andre Planter vil snart følge efter, derfor er det nu paa høje Tid at foretage Hovedeftersynet og Rengøring. Vælg dertil en mild stille Dag, udfør Arbejdet hurtigst mulig for at undgaa Varmetab og Røveri. Pak forsvarligt og om muligt endnu bedre end til den egentlige Vinter.

Ved et saadant Eftersyn, er der særligt 5 Ting det gælder at faa Klarhed over, nemlig: 1. Om der findes Dronning, god eller daarlig. 2. Honning. 3. Om der mangler Vand. 4. Om Yngelen er sund. 5. Pladsens Afpaselse efter Familiens Størrelse.

Disse 5 Punkter bør man særlig ved Eftersynet søge at faa Klarhed over. Det følger jo ligefrem af sig selv, at man under Behandlingen hele Tiden bør have sin Opmærksomhed henvendt paa at ødelægge alle de Møllarver man kan faa Øje paa, og at der samtidigt gøres saa grundigt rent overalt som muligt.

Der var maaske Anledning til her at komme lidt nærmere ind paa hver enkelt Punkt, men jeg har jo alt i min foregaaende Artikel berørt adskilligt og skal derfor denne Gang indskrænke mig til det allernødvendigste og kun gentage at Dronningen ikke behøver at ses, hverken for at vide om hun findes i Stedet, eller om hun er god, eller slet. Dette ses paa Yngelen som tidligere omtalt. Er Yngelen sund, da maa alt have samme Farve og Udsende, hvad enten den er utildækket eller i lukkede Celler. Man nødsages til ved en saadan Undersøgelse at hæve Tavlen op af Stedet og stille sig saaledes, at Solens Lys kan falde paa Yngelen (altsaa selv staa mellem Solen og Tavlen. Saafremt der blandt den utildækkede Yngel findes en Larve der viser en fra de andre afvigende og gullig Kulør, og der ligeledes blandt de lukkede Celler blot findes en, hvis Laag er mørkere i Farven samt noget fladtrykt, da maa Laaget med en spids Genstand aftages, og det vil da vise sig om Larven er syg, vender Bagdelen frem, eller er mere eller mindre i Forraadnelse: er den sund, vender den Hovedet udad, ser hvid og sund ud. I første Tilfælde lider Familien af Bipest og den yderste Forsigtighed maa, som tidligere er omtalt, iagttages, saavel imod Familien som mod sig selv.

Bier arbejder ikke efter Regler.

Af G. M. Doolittle.

„Jeg er Begynder i Biavl og har været i Færd med at læse alt, hvad jeg har kunnet faa fat paa angaaende Biavl. Jeg finder meget af Deres Skriveri i Bibladene, og meget af hvad De siger synes godt og rigtigt. Desuagtet stemmer Deres Læresætninger ikke overens med andre Skribenters. Tværtimod synes de til Tider at være omtrent stik modsatte. Og disse andre Skribenter samstemmer ikke mere med hverandre, end de gør med Dem.

Jeg har forgæves set efter en Person, som jeg kunde følge med Sikkerhed om et godt Resultat og saa frimodig, som jeg vilde følge en Lærer i Aritmetik eller andre almindelige Lærefag. Hvorledes kan jeg vide, hvad jeg skal gøre?“

„Men en Regel i Aritmetik og en Regel i Biavl er to forskellige Ting. To Gange to er fire hver Gang, fordi det ikke kan være anderledes, ligegyldigt med hvilket af Tallene Multiplikationen udføres eller paa hvilken Aarstid eller i hvilken Egn Udregningen bliver foretaget, derfor har vi en Regel for Multiplikation, som altid er den samme. Det samme gælder for Addition, Subtraktion etc.; men naar vi kommer til at overføre Regler paa lignende Maade til Bierne, finder vi, at de ikke vil arbejde, fordi det ene Aar er forskelligt, fra det andet, og fordi hver Egn har sine særlige Forhold, som gør sig gældende i denne Henseende.“

„Men tror De ikke at mange Begyndere er i Forlegenhed i denne Sag ligesom jeg har været?“

„Det antager jeg der er; thi jeg har endogsaa kendt ældre Biavlere, som har sagt, at de ikke vidste saa lige, hvad der var det rigtige at gøre, efter hvad de havde læst, og saa, hvis De ønsker det, vil jeg forsøge at forklare lidt for Dem for at hjælpe Dem ud af Deres Forlegenhed.“

„Det er netop, hvad jeg ønsker, De skulde gøre.“

„Meget vel. Lad os tage Spørgsmaalet om Blomsterstøv som det første. Mange tilraader at fodre med Mel som et Erstatningsmiddel for Støvet tidligt om Foraaret, medens andre siger, at en saadan Fremgangsmaade er unyttig og et absolut Spild af Tid, Arbejde og

Materiale, og at det medfører Tab af et stort Antal Bier paa kolde og blæsende Dage, derved at de lokkes ud af Staderne, naar de havde bedst af at forblive hjemme."

"Ja, det er et af de særlige Spørgsmaal, hvorom jeg har bemærket, der er Uenighed. Hvorledes forklarer De Aarsagen til disse forskellige Meninger?"

"Aarsagen ligger i Egnen og dens Trækforhold. Den, der tilraader Melfodring, bor i en Egn, hvor der ikke kan indsamles Støv fra Blomsterne før sent om Foraaret, af den Grund udvikler hans Bier sig langsomt, undtagen de bliver fodret med et eller andet Slags Mel. Den, der er imod Fodring, bor derimod i en Egn, hvor støvførende Planter blomstre omtrent lige saa tidligt, som Bierne kan flyve om Foraaret, og Melfodring er derfor unyttig."

"Vilde De fodre med Mel, hvis De boede i en Egn som den førstnævnte?"

"For 10 Aar siden vilde jeg have sagt Ja, og det vilde jeg gøre endnu, dersom jeg ikke havde støvfylde Tavler. I de senere Aar har jeg haft for Skik at sætte de Tavler til Side, som jeg om Sommeren finder stærkt fyldte med Støv i dronningløse eller andre Familier, og opbevare dem til at hænge ind til de Familier (en i hver Familie), som jeg om Foraaret ved det første Eftersyn maatte finde ikke have rigelig Støvforraad i Staderne. En saadan Fremgangsmaade synes at virke bedre paa Familierne end Melfodring, og den er næsten lige saa god for Bierne som tidlig Indsamling af Støv fra Marken, og den er ikke forbunden med Tab af Bier, saaledes som Tilfældet er, hvor Støvet indbæres fra Blomsterne paa kolde, skyfulde og blæsende Dage."

"Men hvordan bevarer De saadanne Tavler for at blive ødelagte af Møl? Jeg har læst, at der intet er, der passer bedre for Voksmøllarverne end Tavler med Støv i."

"Disse støvfylde Tavler anbringer jeg i et Overrum over en svag Familie, men et stærkt Smaastade vil være lige saa godt, thi der behøves kun en lille Familie af italienske Bier for at beskytte en eller et Par Snese Tavler mod Voksmøllenes Angreb."

"Men vi er ved at komme bort fra Sagen. Nogle siger, at jeg skal sætte Delingerne til Overskudshonningen tidlig paa Staderne, medens andre paa-

staar, at de ikke bør anbringes før efter Sværmningen. Hvorledes kan De faa dette bragt i Overensstemmelse?"

"Her arbejdes der i to forskellige Øjemed. Den første ønsker at forhindre Sværmning saa meget som mulig, den sidste derimod ønsker Formering, og han venter derfor med at paasætte Magasinerne til efter Sværmningen, for at han kan være sikker paa at faa den størst mulige Formering."

Alle praktiske Biavlere ved, at tidlig Paasætning af Delinger ikke fuldstændig vil forhindre Sværmning, men at det nærmest tjener til at dæmpe Sværmelysten en Tid, saa Sværmene fremkommer længere hen paa Sommeren."

"Saa er der mange forskellige Maader at indføre Dronninger paa, enhver paastaar, at hans Fremgangsmaade er ufejlbarlig, medens de andre siger, at de alle er tilbøjelige til at slaa fejl, undtagen den særlige Plan de selv tilraader. Hvad er der at sige om dette?"

"Dette erindrer mig om, hvad der indtraf for nogle Aar siden i Lindetræktiden. Jeg havde da udfundet, at jeg kunde indføre Dronninger ved at lade dem løbe ind ad Indgangene lige i Aftenen, naar de gamle Dronninger havde været fjernet om Formiddagen. Da jeg ikke havde mistet en Dronning ud af Snese, som jeg forsøgte at indføre, fastslog jeg det som en Regel, at Dronninger sikkert kunde indføres paa denne Maade paa enhver Tid af Aaret. Nu, tænkte jeg, her har vi en forstaaelig Regel, som kan anvendes paa Bierne, ligesom Multiplikationsregelen kan anvendes paa Multiplikationstabellen, men da jeg kom til at anvende Fremgangsmaaden efter Lindetrækkets Slutning, fandt jeg, at den ikke arbejdede tilfredsstillende, idet jeg da ikke kunde faa mere end to Dronninger af tre heldig antaget. Dette overbeviste mig om, at Trækbetingelserne var den kontrollerende Faktor i denne Sag. Ved den Tid, da jeg var heldig i denne Henseende, skrev jeg til en Ven, der boede i New-Jersey, hvor der ingen Lindetræer er, som Svar paa en Forespørgsel om Dronningindførelse, at han sikkert kunde indføre Dronninger paa denne Maade og endskønt han anvendte Fremgangsmaaden paa den samme Tid af Aaret, mistede han enhver Dronning, han gjorde Forsøg med, hidrørende fra, at det var en forskellig Egn med et forskelligt Honning-

træk. Udentvivel havde han ønsket, at Mr. Doolittle havde meddelt ham noget andet, som han havde kunnet følge med større Sikkerhed om et godt Udfald.

„Tror De, at det var Aarstiden og Egnen, der bevirkede Forskellen?“

„Jeg kan kun tænke, at Grunden, hvorfor han var uheldig, var den, at alle Ting ikke var i samme Tilstand i hans Egn, som de var i min, da jeg var heldig, thi da der indtraadte en Forandring i de Betingelser, der eksisterede i mit eget Bieri, var jeg ogsaa uheldig, og jeg tvivler om, at disse særlige Betingelser nogensinde vil komme tilstede i mit Bieri igen. Og af de her fremførte Eksempler antager jeg, De vil kunne indse, hvorfor der ingen Regler kan fastsættes angaaende Biavl, som det kan lade sig gøre at følge Verden over saaledes som Reglerne for Aritmetik.“

„Men naar dette er Tilfældet, hvorledes kan jeg og andre Begyndere da vide, hvad vi skal gøre?“

„Den eneste Ting, vi kan gøre, er at prøve vore egne og andres Planer forsigtigt, indtil vi er bleven klar over, om de svarer til vore

Ønsker, og dog selv om de ikke gør det, skal vi derfor ikke være for hurtig til at fælde vor Dom, da der er stor Forskel paa Folk. Nogle er meget omhyggelige med deres Forsøg, idet de prøver enhver Ting yderst nøjagtig, Skridt for Skridt, som de skrider frem, og de kommer omtrent altid til en paalidelig Slutning. Andre derimod eksperimenterer paa en saadan ligegyldig Maade, at deres Forsøg efter flere Aars Forløb kun har ringe Betydning. Trods alt dette vil den omhyggelige Læser dog i de mange Artikler om Bier, der findes i vor Biliteratur nu om Dage, kunne finde meget af Værdi, efter at han har skilt Avnerne fra Hveden. Jeg for mit Vedkommende vilde ikke holde op med at læse Bibladene, om nogen gav mig 100 Dollars derfor om Aaret, for det er igennem denne Læsning, at jeg har tilegnet mig næsten alle de Kundskaber, jeg er i Besiddelse af angaaende Biavl.“

Et Lukkeapparat.

Mange Biavlere har følt det som en betydelig Mangel ved vore Trugstader, at Taget ikke er til at fastgøre bagtil, og derfor ofte blæser op af Vinden og slaar forover, hvorved ikke alene Hængslerne, men ogsaa enten Taget eller en Del af Husets Forside ødelægges.

W. Schluck, Datyingen, har nylig opfundet et Lukkeapparat, som synes fuldt ud at kunne afhjælpe denne Mangel. Fig. 18. viser hvorledes at Apparatet er indrettet og anbragt paa Bihuset. Det er saa simpelt at det kan laves af enhver Biavl. I Handelen koster det med Skruer 18 Øre, saa det fordyrer ikke Huset meget. Paa Billedet er anbragt en Skrue i Skyderen, denne

kan derfor ikke fjernes førend Skruen bliver udtaget.

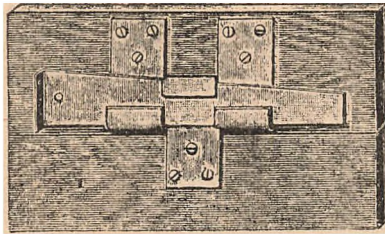

Fig. 18. Et Lukkeapparat.

Sukkerfodring m m

Af Peder Hansen,
Espe.

Ligeledes er den Uro hos Bierne,

som den tidlige Fodring altid giver heller ikke heldig, svage Familier kan man fodre om ikke helt ihjel, saa dog i en Tilstand, hvor de er meget modtagelige baade for Møl og Bipest. Har man imidlertid været saa uheldig at give en Familie for lidt, saa maa man hellere hjælpe dem med Tavler fra de andre, saa at man ikke behøver at fodre før der er løbet en Del unge Bier ud, da er Forholdet jo et andet.

Fordelen ved at bruge Sukker til Vinterfoder er altsaa, at det er billigere, skulde vi bruge Honning til at fodre med om Efteraaret, vilde det blive mere end dobbelt saa dyrt, og Bierne, der lever ved det, kan taale at sidde længe indespærret, mine Bief holder aldrig Renselsesudflugt om Vinteren. Hvad jeg her har skrevet er bygget paa egne Erfaringer, det er Resultat af Overvintning med flere Hundrede Bifolk. Jeg tror ikke, at S. kan skaffe et saadant Materiale til at bevise sine Paastande med. Men der kan jo godt begaas Fejltagelser ved Sukkerfodring, saa det undrer mig slet ikke, at Hr. S. denne

Gang ogsaa har faaet det med i sine Fordømmelser. Men det undrer mig at Hr. S. føler sig kaldet til at vende op og ned paa hele den moderne Biavl, og vi saa ser at Resultatet af al hans Visdom er at Bipesten er groet ham saa fuldstændig over Hovedet, at han maa bede om Hjælp fra DFB. alt-saa fra os andre, hvis Bedrift at ud-sætte paa.

Jeg vil henstille til dem, der udde-ler Understøttelserne, at Tilskuddet til Bipestens Bekæmpelse i Ribe Amt, anvendes til at understøtte Elever, der vil gennemgaa et Kursus paa Biavlsskolen, man bør dog ikke spilde Foreningens Penge.

Nyt Middel mod Bipest.

Af A. Nielsen, Ollerup.

Mange forskellige Midler til Bipestens Helbredelse og Bekæmpelse har hidtil været anbefalet, men bortset fra Mac Evoys Metode har de fleste af disse Midler desværre hidtil vist sig temmelig virkningsløse. Fornylig er et nyt Middel kommen til, nemlig Rosmarinessens. Dette har været prøvet af en Franskmand, og efter „Gleanings in Bee Culture“ gengiver jeg her en Udtalelse af ham derom saalydende:

„Sidste Sommer, da jeg førte Til-syn med en Bigaard paa over 500 Stader i Tunis, lagde jeg Mærke til, at medens Rosmarinen, en meget honningrig Plante, blomstrede, bedredes Tilstanden betydeligt i nogle bipestsyge Familier. Dette gav mig Ideen til at behandle Sygdommen med Rosmarines-sens, som er velkendt for sine værdifulde antiseptiske Egenskaber. Resultaterne, der opnaedes i Tunis ved denne ny Fremgangsmaade, var udmærkede; og for at overbevise mig selv om Midlets Virksomhed, behandlede jeg efter min Hjemkomst til Valais 3 pestasyge Familier dermed. Endskønt Sygdommen havde faaet godt Fodfæste, var det ved Slutningen af 3 Uger ikke muligt at finde en eneste syg Larve i disse Stader. Rosmarinessens er billig og kan faas paa ethvert Apotek. At Midlet er nemt at anvende, vil enhver Biavler

indrømme, der prøver denne Plan, for alt, hvad man har at udføre for at fremkalde fuldstændig Helbredelse, er hver 3. eller 4. Dag at dryppe 15—20 Draaber af Essensen ned i Hjørnerne af det angrebne Stade.“

Efter ovenstaaende at dømme skulde dette Middel jo være ganske udmærket, men derfor er der ikke Grund til at fæste særlig Lid til det; thi alle ny Midler af denne Slags bliver gerne rost stærkt straks ved deres Fremkomst; men ved en grundig Prøvelse viser de sig i Reglen værdiløse. Men da Midlet er billigt og saare let at anvende, kan det jo aldrig skade at gøre et Forsøg med det. Den Mulighed er jo ikke udelukket, at det kan hjælpe, selv om det er mest sandsynligt, at det ingen Virkning har.

Hvis jeg selv faar Lejlighed dertil, vil, jeg i Aar gøre et Forsøg med dette ny Middel; men da det er usikkert at denne Lejlighed tilbyder sig, vil jeg opfordre andre Biavlere til at prøve det og afgive Beretning om Resultatet.

„Det er værd at prøve“, siger den bekendte amerikanske Biavler C. P. Dadant.

Til Skræk og Advarsel for andre.

Af P. Jensen-Pedersen.

Da jeg begyndte at drive Biavl, havde jeg kun 1 Kubestade, som min Fader forærede mig om Efteraaret. Tidlig næste Foraar købte jeg tilfældigvis 5 Trugstader med Bier i. Det var dumt, meget dumt gjort af mig, eftersom jeg ikke havde Spor af Kendskab til Biernes Røgt og Pleje; men jeg opdagede først bag efter, at det ikke var saadan lige hen ad Landevejen, det at have med Bier at gøre. Jeg fik da fat paa en Birægter fra Nabosognet, som passede flere andre Folks Bier, og som forresten havde Ord for at være klog paa de Dele. Han lovede ogsaa at hjælpe mig tilrette med Sagen. Naa! en Dag med passende mildt Vejr kom Manden, for at foretage det første For-aars eftersyn. Efter at have bundet for-svarligt om Bukserne forneden, og for-synet sig med et Bislør, samt et Par gode tykke Uldvanter paa Hænderne,

halede han en en mægtig Blæsebælg op af en Sæk, han havde ført med sig. Det var et lignende Apparat, som jeg havde set som lille Purk, og som bruges til at puste til Ilden med. Den bestod af en stor Læderbælg med en lang vid Tud eller Rør, hvad man nu vil kalde det, samt 2 svære Træhaandtag. I al enfoldig Uvidenhed spurgte jeg Manden om det ikke var en Ildpuster. Naa da; Sikken et Par Øjne han laante mig, han troede aabenbart, jeg vilde holde ham for Nar, men da han saa mig staa og stirre nok saa troskyldig paa Apparatet, forklarede han mig meget venlig, at den kaldtes en Røgpuster, og skulde bruges til at tæmme Bierne med. Efter at jeg havde foretaget lignende Forsigtighedsregler som min Lærermester, og for alting ikke forglemme Uldvanterne, da de jo efter fælles Mening var uundværlig, naar man skulde sysle med Bier. — Jeg fik forresten snart en anden Mening om den Ting — gik vi ud i Bigaarden og gav os i Lag med Bierne, som først fik sig en ordentlig Dosis Røg; det kan nok være Apparatet kunde virke, den gav Røg fra sig som en lille Fabriksskorsten, men der maatte arbejdes med den stadig, ellers gik den ud, og man skulde have begge Hænder til Hjælp, ellers kunde man ikke tumle den. Det er forresten den mest upraktiske Røgpuster jeg nogensinde har set. Hvad der skulde gøres med Bierne, forstod Manden godt nok, men han var grulig bange for dem, og havde jeg ikke været det før, saa blev jeg det nu, thi det var grulig, hvor disse Bier kunde stikke, selv igennem Uldvanterne, ja disse Vanter, det var netop dem, der gjorde galt værre, thi dem løb Bierne fast i, eller Haarene filtredes sig om Benene paa disse smaa Skabninger, hvorover de blev irriterede, og borede Braadden ned gennem Maskerne og dybt ned i Kødet, hvor de naturligvis blev siddende, indtil vi var færdige og trak Vanterne af, og vi havde saa noget at bestille en Tid med at pille Braaddene ud af Saarene, hvilket ikke var nogen let Sag, da Hænderne vare hovnede, saa det var skrækelig; jeg blev godt gennemvaccineret første Gang, men blev heldigvis ikke meget syg deraf. Da vi var færdige med Arbejdet forklarede Manden mig, at nu var der ikke noget at gøre med Bierne foreløbig, de havde Honning nok, og jeg skulde endelig lade være med at se til dem, da det var det bedste, at de havde Ro; hvilket det ogsaa sikkert var

og Raadet havde været godt, naar bare Manden ikke var bleven saa længe borte, som han gjorde, thi han lovede nemlig at komme igen naar passende Tid var, og saalænge skulde jeg afholde mig fra at se til Bierne. Naar Birøgteren havde sagt det, var det rigtig, hvorfor jeg ogsaa i lang Tid afholdt mig fra at aabne Staderne og kigge ind til Bierne. Men se paa dem udenfor Staderne var jeg ikke forbudt, og det var heldigt, thi jeg glædede mig hver Dag over Biernes Færden, og ønskede i mit stille Sind at Birøgteren snart vilde komme, thi det var overmaade interessant, trods de væmmelige Skik, at jagttage Biernes Færden inde i Staden; men han kom nu ikke, og hver Dag naar jeg havde Tid og Lejlighed, gik jeg ud i Haven og saa paa Bierne. En Dag opdagede jeg at der fra et af Staderne slet ingen Bier fløj ud, uagtet det var nogenlunde godt Vejr, og der var stærkt Flugt fra de andre Stader. Dette forekom mig lidt underligt, men jeg tænkte, den Familie maa jo have noget at bestille inde i Staden. Der gik flere Dage, og der viste sig stadig ingen Bier ved nævnte Stade, hvilket pirrede min Nysgerrighed og da Manden endnu ikke havde ladet køre fra sig, besluttede jeg at se til dette Folk, erten saa det gik galt eller ej. Imidlertid havde jeg faaet fat paa „T. f. B.“, som jeg læste igennem fra Ende til anden, og der var netop et Stykke for Begyndere af Biavlslærer Grønning, efter at have læst dette Stykke igennem flere Gange, kom jeg til det Resultat, at det jo i Grunden ikke var nogen kunstig Behandling der skulde til, den var jo nem og ligefrem, og slet ikke saa vanskelig at udføre, nu vidste jeg det, men saalænge jeg ingen Besked vidste om Behandlingsmaaden, forestillede jeg mig den som en rent Kunststykke. — Bipibe havde jeg faaet med i Handelen da jeg købte Bierne, den fik jeg tændt en Dag da det var godt Vejr, tog et Bisløer paa, samt mine uldne Vanter, og gik derpaa forventningsfuld ud i Bigaarden til det før omtalte Stade, hvorfra der ingen Bier fløj, Atjeg gav mig i Lav med dette Stade først, skyldes to Grunde, nemlig for det første: At jeg var nysgerrig efter at se, hvad Bierne kunde have saa travlt med inde i Staden, saa at de ikke kunde komme ud at flyve, saadan som fra de andre Stader og for det andet tænkte jeg: De Bier ved det Stade er vist meget mere skikkelige, altsaa mindre stikkelystne, end de

fra de andre Stader, som fløj saa vildt omkring. — Jeg aabnede da Stadet, borttog Pakningen, littede Dæklærredet og gav nogle Pust Røg ind over Rammerne, hvorpaa jeg dækkede igen i nogle Minutter, alt efter som jeg havde læst i Tidsskriftet. Efter nogle Minutters Forløb aabnede jeg atter Stadet, men hvo kan tænke sig min Sorg, Harme og Ærgrelse da jeg opdagede, at alle Bierne laa døde paa Bunden af Stadet. De Stakler var sultet ihjel, der fandtes ikke saa meget som en eneste Draabe Honning; og Yngelen havde de suget ud. Nu forstod jeg, hvorfor de ikke kom ud at flyve, de havde jo havt travlt med at dø. Jeg gav mig da straks til at undersøge de andre Stader, hvoraf 2 til sikkert havde gaaet samme Vej, hvis jeg ikke var kommen dem til Hjælp, thi der var næsten ingen Føde til dem, kun en lille Smule Honning i den øverste Kant af et Par Tavler. Jeg fik atter fat i Tidsskriftet, og fandt ogsaa et Stykke om Fodring, hvorefter jeg kogte Sukkerfoder og fodrede mine smaa Venner indtil Trækket kom. Det varede en god Tid inden Birøgteren kom til mig.

Det var jo Skade for mig, at jeg mistede den ene Bifamilie, men paa den anden Side tror jeg det var til Gavn for mig, idet jeg lærte at forstaa, at vil man drive Biavl, og have ordentlig Udbytte deraf, maa man selv tage fat, selv lære at pusle og pleje Bierne, og ikke lade dem blive udsat for at lide en pinefuld Død af Mangel paa Næring, i en Tid, hvor man kan komme til at forhindre sligt. Manden, som forsømte mine Bier, og som jo paa en Maade var Skyld i, at jeg mistede det ene Stade, og det var forresten heller ikke hans Skyld, at de to andre ikke gik samme Vej, lægger jeg ikke noget til Last derfor; thi jeg er sikker paa at Viljen til at hjælpe mig var god, men det var Evnen det skortede paa. Han havde selv mange Bier, og mange andre Folks Bier at passe, og naar det saa var en Dag med passende mildt Vejr, (hvilket vi forresten havde saare faa af i det Foraar) havde Bimesteren jo travlt, baade det ene og det andet Sted, og han kunde jo ikke komme alle Steder paa en Gang, og somme Dage blev han forhindret i at komme ud, [i] paa Grund af sit egentlige Hovederhverv, som jo dog først maatte passeres, og saa var det, det gik i Langdrag inden han indfandt sig hos mig, og det gik maaske flere Ste-

der saadan. Derfor skal det siges atter og atter, det duer ikke med disse Birøgttere, de kan selv med deres bedste Vilje ikke passe Folks Bier i ofte en ikke saa lille Omkreds — saa godt som det er nødvendigt, for at faa fuldt Udbytte. Nej! den Mand eller Kvinde, der holder Bier, maa selv lære at passe dem, hvilket der er saa rig Anledning til nu i vore Dage, og De vil se, De høster stor Glæde og Velsignelse ved at sysle med Bierne.

Jeg haaber at ovenstaaende Eksempel maa tjene til Skræk og Advarsel for alle, der endnu holde Birøgttere, saa De maa selv tage fat og blive dygtige Biavlere.

Bevillinger.

I Henhold til Bestyrelsens Bestemmelse af 22. Februar d. A. paa Tilskud eller Møder fra DBF. for Aaret 1902 tilstaaes efternævnte Biavlforeninger som følger, beregnet efter Antallet af bestilte Tidsskrifter den 1. Maj.

Tilskud. Forening 1 Hjørring Amt 63 Kr. — 2 a. Aalborg Amt 78 Kr. — 2 b. Slet Herred 12 Kr. — 3 a. Morsø 24 Kr. — 3 b. Nordthy 27 Kr. 3 c. Sydthy 17 Kr. — 4 a. Braarup 21 Kr. — 4 c. Tapdrup 10 Kr. — 4 d. Salling Herred 54 Kr. — 5 a. Vorup Kjær 27 Kr. — 5 b. Kolind 15 Kr. — 5 c. V. Tørslev 14 Kr. — 5 d. Gerlev m. fl. Herreder 12 Kr. — 5 f. Vivild og Omegn 25 Kr. — 6 e. Lemvig 32 Kr. — 6 g. S. Felding 10 Kr. — 6 h. N. Bork og Omegn 10 Kr. — 7 a. Aarhus Amt 34 Kr. — 7 c. Hammel, Gern og Omegn 14 Kr. — 7 e. Bording 10 Kr. — 7 f. Silkeborg 25 Kr. — 8 Ribe Amts ny BF. 80 Kr. — 9 a. Vejle Amt 27 Kr. — 10 a. Fynske Bivenner 47 Kr. — 10 b. Den fynske BF. 29 Kr. — 10 d. Vends Herred 12 Kr. — 11 Svendborg Amt 135 Kr. — 12 Københavns Amt 51 Kr. — 13 Bornholm 90 Kr. — 14 a. Roskilde Amt 56 Kr. — 14 b. Ramsø Tune Herreder 30 Kr. — 15 Holbæk Amt 79 Kr. — 16 a. Frederiksborg Amt, nordlige, 56 Kr. — 16 b. Asminderød Fredensborg 10 Kr. — 17 Sorø Amt 70 Kr. — 18 a. Sydsjælland 20 Kr. — 18 b. Storehedinge 10 Kr. — 18 c. Baarse Herred 34 Kr. — 19 Ma-

ribo Amt 104 ekstra 35 Kr. — 21 a. Skanderborg Amt 49 Kr. — 22 Valø Stift 22 Kr. — 25 Kolding og Omegn 20 Kr. — 26 Haderslev og Omegn 34 Kr. — 27 Slangerup 25 Kr. — 28 Elbo m. fl. Herreder 60 Kr. — 29 Han Herred 31 Kr. og — 31 Vrads Herred 25 Kroner.

Møder. Forening 6 c. Bølling N. Herred 1 Møde ved Grønning — 6 f. Simmelkjær 2 Møder ved Aug. Petersen — 6 h. N. Bork og Omegn 2 Møder ved G. — 7 d. Hads Herred 1 Møde ved G. — 9 b. Brande 1 Møde ved P. — 9 c. Ringgive 1 Møde ved P. — 10 c. Skovby Herred 1 Møde ved P. — 18 b. Storehedinge 2 Møder ved P. — 20 N. Slesvig 16 Møder ved Buchholz. — 21 b. Skanderborg og Omegn 2 Møder ved G. — 23 Als N. Herred 1 Møde ved B. — 5 e. Laurbjerg 1 Møde ved Grønning.

G. = Grønning. — P. = Petersen og — B. = Buchholz.

Til Bipestens Bekæmpelse. Et 5 Dages Kursus ved Biavlslærer Grønning. Forening 5 a. Randers Amt. — 6 g. S. Felding. — 6 h. N. Bork og Omegn.

Ved lokale Kræfter. 8 Ribe Amts ny BF. 40 Kr. — 19 Maribo 40 Kr. — 28 Elbo m. fl. Herreder 50 Kr.

Anm. Det bemærkes, at Kvittering for tilstaaende Beløb bedes særskilt givet for Tilskud til Møder m. m. og særskilt for Tilskud til Bipestens Bekæmpelse.

Kvitteringsudkast vil blive sendt til samtlige Foreninger, som modtager Tilskud.

Kortfattet Beskrivelse om Bipesten og dens Helbredelse faas ved Henvendelse til DFB.s Sekretær.

Fra Kredsene.

Randers og Omegns BF. holdt Møde i Højskolehjemmet i Randers, Lørdagen den 26de April, hvor det blev vedtaget at købe Kunsttavler i Fællesskab, de Medlemmer, der ønske at deltage heri maa indgive deres Bestilling til Undertegnede inden den 24. Maj og indtil nævnte Dag modtages Voks til Forarbejdning. Senere indkomne Bestillinger modtages ikke. Møder med

praktisk Undervisning i Biavl vil senere blive bekendtgjort.

M. Nielsen.

Hjørring Amts B. afholdt 11. April sin aarlige Generalforsamling paa Forsamlingsbygningen i Hjørring,

Formanden, Lærer Jensen, Badskjær, bød velkommen, og efter at have omtalt Foreningens Virksomhed, bad han Kassereen, Købmand J. Jørgensen, Hjørring, at oplæse Regnskabet. Dette viser en Indtægt af 131 Kr. 50 Øre og en Udgift af 109 Kr. 34 Øre, altsaa et Overskud af 22 Kr. 16 Øre. Det godkendtes enstemmigt.

Det vedtoges at afholde en

Biavlsudstilling i Hjørring til Sommer sammen med Landboforeningernes Hoveddyrskue. Til Præmier anvendes ca. 200 Kr. Det overlodes Formanden at skaffe en fremmed Dommer, der tillige med ham selv — han udstiller nemlig ikke — Købmændene Jens Nielsen, Børsen, og Ad. Andersen, Hjørring, bedømmer de udstillede Varer.

Af Hensyn til de større Udgifter ved en længere Udstilling, vil denne i Aar kun finde Sted 1 Dag. Varerne maa derfor være sendte eller bragte saa tidligt, at de kunne være opstillede paa Udstillingen inden Kl. 8 Morgen, og Anmeldelse til Udstillingen sker 8 Dage forud til Købmand J. Jørgensen, Hjørring. Udstillingsgenstandene forsynes kun med et Mærke, og maa Udstillerens Navn altsaa medfølge i lukket Konvolut, der maa bære samme Mærke.

Af Tilskudet fra Hovedforeningen anvendes 40 Kr. til Afholdelse af Møder rundt i Amtet, naar Begæring om saadanne indgives til Formanden.

De Bestyrelsesmedlemmer, der afgik efter Tur, Lærer Jensen, Elling, Købmand J. Nielsen, Børsen, Hjørring, Lærer Jensen, Taars, og Chr. Back, Stenum, genvalgtes.

Den afgaaende Revisor, Købmand Marius Jensen, Hjørring, genvalgtes.

Næste Aars Generalforsamling afholdes i Frederikshavn.

J. P. Jensen, Elling.

Sundeved BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling Søndag d. 27de April hos Jørgen Ferdinand i Felsted. Da næsten alle Medlemmer vare mødte, hvoraf flere havde Fuldmagt fra andre, som var forhindret i at møde, var Forsamlingen beslutningsdygtig, hvorpaa følgende Punkter paa Dagsordenen bleve forhandlede:

1. Valg af to Revisorer, valgte blev Chr. Vilkenshieldt, Borup, og v. Bergen, Aabenraa.
2. Valg af to Delegerede, der foresloges og valgtes Peter Jørgensen, Støbbæk og H. Matthiesen, Traasbøl.
3. Regnskabet fremlagdes, det revideredes af de to Revisorer og fandtes rigtigt.
4. Tidsskriftets Forsendelse indenfor Foreningens Omraade, det vedtoges at Sekretæren skulde sende Bladet direkte til Bestilleren, og ikke som før til Tilidsmanden, som saa skulde besørge det til Bestilleren. Bladet leveres som hidtil for 1 Mark pr. Eksemplar, medens Portoen paalægges Foreningens Kasse.
5. Fællesindkøb af Kunsttavler. Frits Clausen, Aabenraa, vilde levere dem for 1,70 M. pr. Pd., hvis der bestiltes mindst 50 Pd. Der forlangtes Garanti for ægte

Bivokstavler, hvilket ogsaa gives. Jørgen Ferdinand lovede at tage imod Tavlerne, hvor den enkelte Bestiller saa skulde afhente dem. Der bestiltes omtrent 100 Pd.

6. Indbetalingen af Aarsbidraget, Tidsskriftet samt Forsikringen.
 7. Foredrag af Lærer Buchholz. Han holdt et meget lærerigt og godt Foredrag om Ind- og Udvintring af Bier, som fandt alle Tilstedeværendes meget anerkendte Bifald.
 8. Arbejdsplan for 1902. Det vedtoges at holde 2 Foredragsmøder i Sommer, et hos Gæstgiver Johansen, Borup, og et hos Jens P. Christensen, Tombøl.
- Derefter sluttede Formanden Mødet med en Tak til Lærer Buchholz for hans gode Foredrag, og takkede tillige de forsamlede for deres talrige Besøg, med Ønsket om at de andre Møder maatte blive ligesaa godt besøgt som dette.

Felsted, den 27. Maj 1902.

H. P. Jensen,
f. t. Sekretær.

Vallo Stifts BF. afholdt sin aarlige Bortlodning i Herfølge Forsamlingsbygning Søndag den 4. Maj 1902, hvor følgende Genstande vandtes af:

1 Bifamilie Nr. 42. 1 Aarg. Tidsskrift 1895 Nr. 57. 1 Aarg. 1896 Nr. 4, 13, 37, 60. 1 Aarg. 1899 Nr. 18. 4 Stk. Vokstavler (10×12) Nr. 7, 8, 10, 51, 56, 62. 5 Stk. 1 Pd.s Honningglas Nr. 1, 2, 12, 17, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 36, 40, 41, 44, 48, 49, 61.

Herfølge, 4. Maj 1902.

Nicolaisen.
H. Thomsen.
Westphal.

NB. Samtlige Genstande bedes afhentet hos Hr. Glarmerster Bjerring, Brogade, Køge

Gl. Københavns Amts BF. Paa Generalforsamlingen den 15.

April vedtoges

det at afholde følgende Møder i Sommer med Fremvisning eller Behandling af Bier.

Den 25. Maj hos H. Lund, Carlshøj, Kongens Lyngby.

Den 15. Juni hos Hr. Partikulier Olthaver, Hellerup.

Den 6. Juli i Valby.

Den 27. Juli i Ballerup eller Skovlunde.

Den 17. August i Nærum.

For de 3 sidste Møder vil nærmere senere blive bekendtgjort. Ovenstaaende første Møde bedes erindret, da det ikke senere bliver avterret; iøvrigt vil vi henstille til Medlemmerne stadig at holde Øje med Tidsskriftets Foreningsmeddelelser.

Bestyrelsen.

Elbo m. fl. Herreders BF's Oversigt over Foreningens Virksomhed til Bipestens Bekæmpelse i Aaret 1901.

Udgift:

For udført Arbejde, omfattende Undersøgelse, Helbredelsesforsøg, Befordringsgodtgørelse og Porto, ialt 32 Dage	141 45
Erstatning for 21 dræbte Bifamilier	66 00
Do. for 694 udbyggede Tavler	153 60
Ialt Udgift	360 05

Indtægt.

90 Pd. Voks indvundet af nævnte 694 Tavler a 135	121 50
Fredericia, i Maj 1902.	

Bestyrelsen.

Et og Andet.

Raad mod Bistik paa Hænderne. Køb paa et Apotek en lille Æske Laurbærolie til 25 Øre — det er grønt og ligner Fedt — gnid en lille Smule godt ud paa Hænderne før de begynder at behandle Bierne, disse stikker da ikke, naar man ikke ligefrem klemmer dem, da de allerede i Afstand mærker Lugten, der iøvrigt ikke er ubehagelig, det er ogsaa let at vaske af igen. Midlet

er baade billigere og behageligere at bruge, end Gummihandsker da man jo har de bare Hænder at arbejde med.

A. T. H.

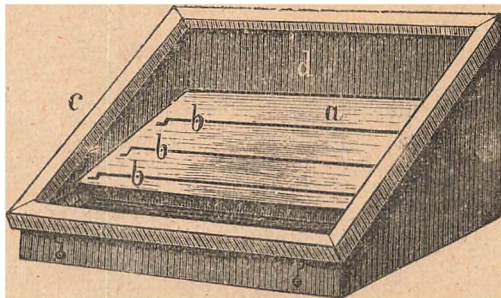

Fig 19. En Solvokssmelter. a. Blikplade. b. Hegntraade, der er fastloddede til Blikpladen.

Gavnligé Vink.

Vejret (11. Maj). Samtidig med April Maaned ophørte den stærk tørrende Østenvind og Vejret har siden været ustadigt med vekslende Regn og Hagelbyger, men det har vedblevet at være koldt og ofte stærkt Nattefrost. Bifolkene har trods det kolde Vejr megen Yngel og saasnart der indtræffer flere Dage med varmt Vejr vil Yngeljet hurtigt udvide sig. Løvetanden har nu blomstret i nogle Dage, men Vejret har ikke tilladt Bierne at flyve ud. I saa koldt et Foraar som i Aar, er det en stor Fordel at have indvintret sine Bier med rigeligt Vinterforraad.

Biavlerne bør erindre, at Egnens Træk kan forbedres meget ved Saaning af 2 Pd. Alsikke og 2 Pd. Hvidkløver pr. Td. Land i Udlægsmarken, samt ved Saaning af Gul Sennep i Brakmarken, Stakpladsen eller

lignende Steder. Gul Sennep blomstrer 6 Uger efter at den er saat, men kun den Sennep som blomstrer i Juni, Juli og August søges af Bierne.

Solvokssmelteren bør findes i enhver Bigaard. Ved Hjælp af den faar man billigst og lettest smeltet Vokset af sine gamle Tavler, og en god Solvokssmelter kan paa en solrig Dag i Maj, Juni, Juli Maaned smelte meget Voks af. Der maa kun lægges et Lag Tavler ind i Solvokssmelteren ad Gangen. Efter at Vokset er smeltet i Solvokssmelteren, bør det smeltes en Gang i Vand, enten i en emalieret Gryde eller i Kobber-Kedel, for at fjerne Blomsterstøvet og den Honning, der ellers ofte findes imellem Vokset. Solvokssmelteren bør helst have en Bredde af 1 Alen og en Længde af 1 Alen 4".

Fodring. Hvis det nu bliver varmt og stille Vejr, saa vil der saavel i Skovegne som i Egne med store Haver være særdeles godt Træk, saa Bierne indbære nok til det daglige Forbrug. Indtræffer der flere Dage med koldt eller regnfuldt Vejr saa bør man fodre, og ved Fodringen bør man altid sørge for, at der ingen Varme gaar tabt, ikke at søle Bierne til og at fodre om Aftenen for at undgaa Røveri, som ellers let kan indtræffe. Det viser sig, at Fodring i koldt Vejr i høj Grad fremskynder Yngeludviklingen i Stedet, og paa denne Aarstid gælder det om at faa saa megen Yngel i Stedet som muligt, for at man kan have mange Bier til Hovedtrækket, som paa mange Egne allerede begynder i den første Halvdel af Juni Maaned. I de Egne, hvor der kun er ringe Foraarsstræk, men som dog har et godt Sommertræk, bør man nu helst fodre alle Familier; de, der have Forraad, bør fodres med en mindre Portion tyndtflydende Foder, og de, der næsten har opspist deres Forraad, bør gives mere og sværere Foder. Ingen Bifamilie bør have mindre end 3 a 4 Pd. Forraad i Tavlerne.

Kunsttavler. Naar der er Trang til at udvide Pladsen i Staderne, hvilket kan ses paa, at Bierne sidder tæt pakkede i alle Tavlegader, og der ved Middagstid, naar Bierne flyver stærkt, er mange Bier paa den bageste Tavle, saa er det paa Tiden at udvide Pladsen i Stedet. Denne Udvidelse bør helst ske med én Kunsttavle ad Gangen. Kunsttavlen, der bør være godt fastgjort til Tavlebæreren, vil oftest med stor Fordel kunne indhænges som den 2. eller 3. Tavle fra Flyvehullet, altsaa imellem den Tavle, der indeholder Blomsterstøv, og den forreste Yngeltavle. Er den forreste Tavle i Stedet helt tom eller ødelagt, bør den borttages. Naar den først indhængte Kunsttavle er udbygget og fuldt belagt med Æg og Larver, men heller ikke før, trækkes den og de bagved værende Tavler 1½" tilbage i Huset, og en ny Kunsttavle indhænges paa samme Plads, hvor den første blev udbygget. Foretager man Udvidelsen af Pladsen paa denne Maade, saa bliver Tavlebygningen i Yngel-lejet fornyet i Løbet af 2 a 3 Aar, og det bliver smukke og regelmæssige Tavler. At hængte flere Kunsttavler ind ad Gangen sparer nok Biavleren noget Arbejde, men maa paa det bestemteste fraraades, da en Indhængning af flere Tavler afkøler Yngel-lejet alt for meget og derfor virker hæv-

mende for Yngeludviklingen. Smaa Bifolk bør ikke gives Kunsttavler, før det errigtigt varmt i Vejret; de fremhjælpes lettest ved god Pakning og daglig Fodring med lunkent Vand.

Gamle Tavler, der i flere Aar have været benyttede til Yngel, blive sorte, tunge og hullede, fordi Bierne have udgnavet Møllarver eller gammelt, muggent Blomsterstøv af dem. Saadanne Tavler ere hverken gode til Yngel eller Honning. De bør derfor, naar de indeholder moden Yngel, flyttes tilbage udenfor Yngelreden for at omsmeltes, naar de blive tomme.

Droner. Da det er af den største Betydning at faa Droner, lige saa vel som Dronninger fra de bedste Bifolk i Bigaarden, tilraades det Biavlerne at indhænge en Tavle med noget Dronevoks hos sine bedste Bifolk. Denne Tavle hænges tæt op til den bageste Yngeltavle for at faa et tilstrækkeligt Antal Droner saa tidligt som muligt.

Varmen er vedblivende af meget stor Betydning for Bifolkets Trivsel og Udvikling, derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr. Sørg for efter ethvert Arbejde med Bierne at faa pakket saa omhyggeligt som muligt, og fjern ikke Pakningen, førend Hovedtrækket er meget stærkt. Glem ikke, at Foder og Varme er Hovedbetingelserne for Bifolkets Trivsel.

Møl. Nu begynder den mofarlige Tid. Biavlerne bør derfor jævnlig tilse deres Forraad af hængte Tavler. Opdages Spind af Møl i nogen af dem, da bør Spindet udtages og Tavlen gennemrøges med Svovldampe. Har man ikke straks Lejlighed til at behandle Tavlen saaledes, bør den dog idetmindste fjernes fra de andre Tavler f. Eks. stilles ud i Haven. Enhver Tavle, der indhænges til Bierne bør være mølfri. Opdager man Møllarver i et Stade (f. Eks. under det nederste Tæppe), da bør Stedet undersøges nærmere, og alle de Møllarver, man finder, knuses. Et saadant Stade bør efterses et Par Gange ugentlig, indtil man ikke træffer flere Møllarver. Hold Stadets Bund ren for Vokssmuld.

Kundgørelser.

Kunsttavler af ægte Bivoks faas atter i Aar hos
Snedker J. C. Olsen,
Hvilsted, Sollested.

Kandis til Bifoder,

smuk ren lys Vare 20 Øre pr. Pd. Ved Køb af mindst 25 Pd. pr. Efterkrav, fri Sække-emballage.

Vestergade 20. Kolonialforretningen en gros & en detail.

W. Laybourn.

Italienske Dronninger blive indfor-skrævet den 20. Maj. Prisen vil blive 5 Kr. pr. Stk. Dronningerne ventes hertil i de første Dage af Juni Maaned.

N. S. Kristensen.

Grønnings Bipibe

faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Post-anvisning tilsendes Grønning, Vejrup, Bramminge.

Bifolk i nye Stader af de anbefalede Maal kan faas tilkøbs hos **N. S. Kristensen**, „Aldershvile“, Roskilde.

Kunsttavler af ægte Bivoks med nøjagtigt og smukt Præg leveres i alle Størrelser til billigste Pris. Voks forarbejdes og byttes. Nøjagtigt og hurtig Ekspedition.

Driftebrohus pr. Køge, i Marts 1902.
J. Olsen.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medaljer), faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Sortebro, Baneadresse: Vejstrup. Prisen er i Aar 1—5 Pd. 190 Øre, 5—10 Pd. 185 Øre, 10—25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

Mine bekendte, billige **Bihuse** anbefales ærede Forbrugere. Huse havest færdige. Gode Røgpustere anbefales.

N. Jensen, Snedkermester,
Sjølte, Tappernøje St.

Ægte Bivokstavler faas i Aar som forhen hos Linæa Sogns BF. Ordre sendes til O. Rasmussen, Linæa pr. Laven. Et Parti ægte Bivoks ønskes tilkøbs. Tilbud herpaa sendes til Chr. Dyhr, Møllerup, Laven.

De billigste, bedste og mest akkurate **Biboliger** og **Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredskaber**, **ægte Bivokstavler** havest altid paa Lager. Illustreret Prisliste franco.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Petersen,

Kunsttavler af ublandet Bivoks, min Bibog, det bedste Foderapparat, Røglæsere m. m. faas billigst hos A. H. Vorbeck, Holstebro.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille i Odense 1900 og i 1901 tilkendt 5 1.-Premier) anbefales til billigste Pris. Jeg fabrikterer Yngel-, Drone- og Delingstavler.

Snedker J. F. Nielsen,
Assedrup St.

Kunsttavler af ægte **Voks** af Hr. Lærer Bojesens meget anerkendte og med dybt Præg bekendte Kunststavle faas atter i Aar til billigste Pris.

NB. Ægte Bivoks forarbejdes eller tages i Bytte.

Systofte pr. Nykøbing F., i Marts 1902.
P. Jacobsen.

Kunststavleforme af Kobber,

prima Arbejde, faas kun hos
Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Foreningsmeddelelser.

Biavlskolen i Aalborg begynder den 17. Maj, Eftermiddag Kl. 1, med Foredrag og Behandling af Bierne. Derefter holdes Møde hver 14. Dag, til samme Tid, med Undtagelse af i den Tid Bedømmelsen i Bi-gaardene finde Sted, som begynder d. 6. Juni. Skolens Leder J. C. Bech vil være til Stede for at give praktisk Vejledning i Biavl.

Styrelsen for Aalborg Amts Biavlerforening, den 2. Maj 1902.

J. C. Bech, Sekretær.

Vesterhæsinge og Omegns BF. holder sit første Sommermøde Søndag d. 25de Maj, Kl. 2 Eftermiddag, hos Gartner Eltzholtz, Brahetrolleborg. Alle Venner af Biavlens ere velkomne. De bestilte Kunsttavler ere ankomne og kan afhentes hos Undertegnede.

Østerhæsinge, d. 5. Maj 1902.

H. Chr. Nielsen.

Faaborg og Omegns BF. holder Møde Søndag den 19. Maj, Kl. 3 hos Partikulier Paulsen, Sandegde, Faaborg, hvortil enhver har Adgang. Ny Medlemmer optages paa Mødet.

Jens Andersen, Sekretær.

Gl. Københavns BF. holder Møde Søndag den 25. Maj Kl. ca. 2½ hos Hr. Proprietær H. Lund, „Carlsøj“, Lyngby.

Sorø Amts BF. afholder Biavlsudstilling i Slagelse Lystanlæg sammen med Foreningen for Danmarks Fjerkraavl d. 4. til den 6. Juli 1902, Ethvert Medlem af Danmarks BF. kan udstille, men kun Medlemmer af den stedlige Forening kan tildeles Pengepræmie. Anmeldelsesfristen for Biavlsudstillingen udløber d. 20. Juni og Anmeldelse sendes til undertegnede. Anmeldelsesfristen for Fjerkraavlerforeningen udløber d. 1. Juni. Medlemmer af Sorø Amts BF. (17. Kreds) har fri Adgang. Af Honning maa udstilles mindst 4 Glas 2 Punds eller 6 1 Punds. Af Honningvin, Mjød osv. mindst 6 Flasker, Voks mindst 4 Pd. Levende Bier modtages ikke uden i lukkede Opservationsstader, hvorimod Redskaber og Huse ønskes.

P. S. Houлинд,
Johannesdal pr. Slagelse.

Indhold af dette Numer:

Bier arbejder ikke efter Regler.....	115
Bevillinger.....	120
Dronningavl.....	112
Et Lukkeapparat.....	117
Foreningsmeddelelser.....	124
Fra Kredsen.....	121
Gavnlig Vink.....	122
Kundgørelser.....	124
Nyt Middel mod Bipest.....	118
Opstabling af Magasiner.....	112
Sukkerfodring.....	117
Til Begyndere.....	114
Til Skræk og Advarsel.....	118
Yngelspredning.....	109

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder, d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitolinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Fra Kube til Hus.

Der er vistnok ikke noget Arbejde som Begyndere er saa ivrig efter at faa udført som netop dette, at faa sine Bifolk flyttet fra Kube til Hus. Grunden dertil maa vistnok søges i, at det ikke er interessant at drive Kubebiavl og til daglig er der intet Arbejde at udføre, først naar Bierne er kommet i Hus synes Begynderen at føle sig som virkelig Biavler. Vi antager dog, at mange Begyndere var langt bedre tjent med at lade sit første Bifolk blive i Kuben og benytte det til at formere med, i Stedet for at sætte det i Hus, hvor han ofte ved sit Ukendskab til Biernes Røgt og Pleje begaar Fejl, der hemmer Bifolkets Udvikling, saa han ofte maa nøjes med et tarveligt Udbytte og ikke faar formeret sit Staaantal. Naar Bierne sættes i Hus er der to Maader at vælge imellen, enten Udtromning eller Nedbygning.

Udtromning har tidligere været meget anbefalet og er udført baade i Tide og Utide, lige fra det tidlige Foraar til det sildige Efteraar, og der er ved denne Metode gjort Biavleren megen Skade og mange udtrommede Bifamilier er gaaet tilgrunde, særlig var dette Tilfælde med dem, der blev overflyttet til Hus

i eller lige efter Hovedtrækket, mens Tavlebygningen endnu var blød af Sommervarmen og tung af den indbaarne Honning. Vi tilraader kun Udtromning i visse Tilfælde, f. Eks., naar Bifolket er stærkt angrebet af Voksmøl, er dronningløst o. l., eller det er et saakaldet dødsdømt Bifolk, der ellers skulde være svovlet. Hvorledes Udtromningen udføres er meddelt i „T. f. B.“ 1901, Side 243.

Nedbygning. Naar det Bifolk man vil have i Hus, i Slutningen af Maj eller i Begyndelsen af Juni Maaned er blevet saa birigt, at det besætter Tavlerne helt ned til Kanten, flyttes Kuben et Par Alen til Siden og paa den Plads, hvor den stod, sættes et Trugstade eller en Kasse, der maa anbringes saaledes, at Flyvehullet bliver paa samme Sted som tidligere. Stadet eller Kassen forsynes med 3–4 tomme udbyggede Tavler eller med Rammer, i hvilket hele Kunsttavler ere befæstede. Disse hænges fortil i Stadet. Vinduet skydes hen til Rammerne. Derefter anbringes et Par Dækbrætter, bag Vinduet, over det tomme Rum. Kuben sættes derefter paa Stadet, saaledes at den saavidt mulig fuldstændig dækker de indhængte Rammer. Findes der Aabninger som den ikke kan dække, saa anbringes der enten Zink eller Brædestykker derover.

Ved at give Bierne saa megen Adgang som mulig til Rammerne, faar man langt hurtigere Bifolket til at bygge ned i Huset. Er der under Kuben anbragt 1 eller 2 Dragkasser vil det ofte være nødvendigt inden man anbringer den til Nedbygning, at fjerne enten den ene eller dem begge, da det i modsat Tilfælde vil være for længe inden Bierne kan besætte Tavlerne. Dette Arbejde udføres paa den Maade, at man vender Kuben om, og anbringer den med Spidsen nedad i en Spand. Derpaa borttages den ene eller begge Dragkasserne og derefter bortskæres tilsvarende Stykker af Tavlebygningen. Skulde man derved komme til at afskære et Stykke Yngeltavle, saa bør det fastgøres lige under Tavlebæreren i en af de midterste Rammer i Huset. Efter at Kuben er anbragt paa Huset, bør dens Flyvehul tilstoppes og der bør tætnes om den saa Bierne skal passere Husets Flyvehul. Kuben tildækkes med Sække o. l., for at beskytte den mod Kulde og Regn. Ved Huse med 1 Lag høje eller 2 Lag lave Magasiner, kan man i Regelen anbringe Kuben under Husets Tag. Ved Stader, som kun har Plads til 1 Lag Magasiner med Halvrammer er der ikke Plads til Kuben, i dette Tilfælde bør man løse Husets Tag og anbringe en Ramme paa 6—7" høje paa Huset og ovenpaa den lægge Taget. Efterhaanden som Bifolket udvikler sig gaar Bierne ned, udbygger Kunsttavlerne og Dronningen belægger dem med Æg. Efterhaanden som der mangler Plads, bør man indhænge flere Tavler og paa den Maade kan man naa at faa Husets Hovedrum næsten fyldt med Tavler i Løbet af Sommeren. I godt Hovedtræk fylder Bierne Cellerne i Kuben med Honning efterhaanden som Yngelen løber ud. Ser man at Dronningen er nede i Huset kan man lægge et passende stort Stykke Afspærringsgitter imellem Kuben og Huset, og derved forhindre Dronningen i at vende tilbage til Kuben. Huset bliver Bifolkets Yngelrum og Kuben dets Honningrum. Kuben vil paa Øerne og Østsjælland i Regelen i Midten af Juli Maaned være fyldt med Honning og i Vestjylland i September Maaned. Bierne fjernes lettest af Kuben ved en Dags Tid forinden man vil høste Honningen, at anbringe et Indskud eller Dækbrædder med en Bitømmer, imellem Kuben og Huset, i Stedet for Afspærringsgitteret. Bierne vil saa i Løbet af 24 Timer være

gaaet ned i Huset saa Kuben er tom for Bier.

Naar denne Maade at overføre Bier paa ikke altid lykkes er det i Regelen, enten fordi Kubefolket har været for svagt eller fordi det har afgivet en Sværm, inden det blev sat til Nedbygning, eller ogsaa Kuben har været alt for stor saa Bierne ikke har haft Trang til mere Plads. Sidste Aar gav mange Sværme, hvoraf ikke faa blev sat i Kuber af Mangel paa Huse. Mange Kubefolk vil derfor i Aar blive sat i Hus og vi kan trygt anbefale Nedbygning, saavel til Begynderen, som til den ældre Biavler.

Om Kunstsværme.

Af G. M. Doolittle.

Har De travlt med Bierne denne Morgen, Mr. Doolittle? Vel jeg skal kun opholde Dem nogle faa Minutter“.

Den, som interesserer sig for sit Erhverv, vil altid have travlt dermed, Ven Jones; og naar hans Legeme ikke er i arbejde dermed, som nu i dette Tilfælde med Bierne, vil hans Tanker sædvanlig være i Virksomhed med at lægge Planer for dem og deres fremtidige Trivsel. Men hvad ønsker De at tale med mig om?“

„Kun $\frac{2}{3}$ af mine Bier har sværmet, og jeg vil gerne have Resten til at sværme for at blive færdig med Sværmningen; hvad jeg ønsker at vide, er, hvorledes jeg skal bære mig ad for at opnaa dette“.

„Mange Metoder har i den forbigangne Tid været angivne til at danne Kunstsværme af Bierne uden at lade dem sværme paa naturlig Maade, idet de, som forsvarede disse Metoder, mente at Biavleren kunde danne sine Sværme paa en for ham selv, om ikke for Bierne fordelagtigere Maade, end ved at lade dem sværme saa, som deres eget Instinkt driver dem til. Af denne Grund er der opfundet mange Metoder for kunstig Formerelse, som ikke har taget meget, om overhovedet noget Hensyn til de Love, som behersker den naturlige Sværmning, og til Lovene for Bi-

folkets Liv i det hele, og de har derved til en vis Grad gjort Skade“.

„Er der særlig Love, som behersker Biernes Sværmning? Jeg troede, de kom ud, saa som det traf sig, just som hver enkelt i Øjeblikket fik Lyst til“.

„Jeg tænker ikke, der er noget tilfældigt ved Sværmningen. Aabenbart er det de samme Love, der behersker Bierne i deres oprindelige Tilstand, som ogsaa behersker dem nu. I alle de forskellige Arbejder, som udføres i Bigaarden, skulde Biavleren indrette sig efter disse Love saa nøje, som det er ham muligt hvis han ønsker at blive en heldig Biavler i Ordets fulde Betydning. Skal en Metode til at danne Kunstsværme give godt Resultat, maa den være saadan, at man faar Bier af alle Aldere med, og faar dem til at blive der, hvor de er satte, ganske som en naturlig Sværm gør“.

„Tror De, dette er nødvendigt? Min gamle Nabo Smith paastod, at det for det meste var gamle Bier, som kom ud med Sværmen“.

„Mange tror det, men efter omhyggelige lagttagelser, der strækker sig ud over et Tidrum af 30 Aar, er jeg vis paa, at Bier af alle Aldere, i omtrent lige Forhold, drager ud med en Forsværm. Hvis derfor en Metode til at danne en Kunstsværm nøder de gamle Bier eller Trækbierne til at blive Ammebier og til at udføre de Arbejder, som, naar Bierne er i normal Tilstand, paahviler de unge Bier, bør vi ikke op tage den“.

„Har De en Fremgangsmaade, som De antager imødekommer alle de Krav, som stilles af de Love, der behersker Biernes Liv?“

„Jeg tror det; ialfald kommer den denne Fordring saa nær som overhovedet muligt“.

„Hvad er det for en?“

„Har De Dronningceller for Haanden?“

„Jeg antager, der er fuldt af dem i nogle af de Stader, som har sværmet i Løbet af den sidste Uge“.

„De vil forstaa, hvorfor jeg spurgte herom, før vi er færdig. Nu til min Fremgangsmaade. Tag en tom Halmkubekasse eller en Kasse, som tager 24 Liter til 2 Skæpper, og stil den paa et stort Bundbræt nogle faa Fod fra det Stade, af hvilken Sværmen skal dannes, den forreste Side hævet lidt fra Bundbrættet ved Hjælp af et lille Træstykke, saa meget at Bierne kan løbe ind under den.

Nu aabnes Stadet, hvoraf Sværmen skal dannes, og Dronningen tages ud og sættes i Bur paa en af Tavlerne, efterat alle Rammerne er satte ind i Stadet igen. Er der ikke megen uforseglet Honning, skræl da Laaget af en Del Celler lige under Rammernes Bærelister og luk saa Stadet. Blæs nu lidt Røg ned gennem Flyvehullet og bank paa Stadets Sidevægge, saaledes som man gør, naar man vil tromme Bier ud, bank med Op hold en Gang imellem og lad Flyvehullet være aabent, saa at de hjemvendende Trækbier kan komme ind. 5 til 10 Minutter efter aabnes Kuben, Rammerne tages ud og Bierne rystes af foran Halmkuben eller Kassen, indtil mindst $\frac{3}{4}$ af Stadets Bier er kommen ind i den. Befri den paa Tavlen fængslede Dronning og lad den løbe ind i Halmkuben sammen med Bierne. Naar det tilstrækkelige Antal Bier er komne ind, hænges Rammerne ind i Huset igen, som derefter lukkes“.

„Hvorfor lader De Bierne løbe ind i en tom Halmkubekasse eller en Kasse og ikke i et for dem færdiglavet Stade“.

„Hvis De vil være taalmodig, skal jeg forklare Dem hvorfor. Vi vil nu antage, at vi har $\frac{3}{4}$ af Bierne og Dronningen i den tomme Halmkubekasse eller Kasse. Derefter skal den bringes hen i Skyggen af et Træ og sættes mod Træet i en hældende Stilling med den aabne Side udad; der skal den staa tre Kvarter, efter hvilken Tid de vil finde Bierne klasede i den øvre Del af Halmkuben eller Kassen, saaledes som de vilde gøre paa en Gren, hvis de havde sværmet paa naturlig Maade.

Naar Bierne har klaset sig sættes de i Hus ganske paa samme Maade som en naturlig Sværm. Sæt Huset paa den Plads, hvor det skal staa, se til, at alle Bierne gaar ind, og de vil blive der og arbejde ganske som en naturlig Sværm“.

„At De lader Bierne staa $\frac{3}{4}$ Time med Halmkubens eller Kassens aabne Side udad, sker altsaa for at faa dem til at mene, at de har forladt Hjemmet og til at ville sætte Bo et andet Sted, saaledes som en Sværm gør“.

„Netop“.

„Jeg forstaa nu, hvorfor mine ikke vilde blive der, da jeg rystede dem ned i en Kube. Men hvad skal der gøres med dem, som bliver tilbage i det gamle Stade?“

„Dagen efter, at der er dannet en

saadan Sværm, skal det gamle Stade have en Dronningcelle fra et af de Stader, som De siger, har slige; De bør tage De Celler, som er nærmest ved at være modne. Hermed er det hele færdigt. Hvis De har lagt Mærke dertil, vil De have set, at der i den paa den beskrevne Maade dannede Kunstsværme er Bier af alle Aldere, netop som der der vilde være i naturlig Sværm, og at hver Bi har sin Honningmave fuld af Honning, ganske som naar Sværmen kommer ud af sig selv, Tromningen paa Stadets Vægge har nemlig bragt dem til at fylde sig med Honning fuldstændigere, end de gør ved naturlig Sværmning. At de faar de $\frac{3}{4}$ Time til at klasse sig i Halmkuben eller Kassen bringer dem til at tage Mærke paa sin nye Plads, ganske som en naturlig Sværm, som de for nogle Øjeblikke siden sagde“.

„Men er den gamle Familie i lige saa god Forfatning, som om den havde sværmet paa naturlig Maade?“

„Fuldstændig, mener jeg, ja endnu bedre. Thi ved naturlig Sværmning kommer først den unge Dronning ud af Cellen efter 7 Dages Forløb, medmindre slet Vejr har holdt Forsværmen tilbage. Dannes en Sværm paa min Maade og faar Stadet en moden Vicerelle, har det en Dronning to Dage, efter at Sværmen er dannet. Hvis De foretrækker det, kan De ogsaa give den gamle Kube en befrugt Dronning om De har en saadan“.

„Vilde ikke dette være en god Maade at behandle en Udbigaard paa, hvor der jo ingen er til at passe paa Sværmene?“

„Jo, og den passer lige saa godt for dem, som ikke kan være hjemme mellem Kl. 8 Form. og 4 Efterm. i den Tid, deres Bier vilde sværme, om de overlodes til sig selv“.

„Ja, nu har jeg opholdt Dem længe nok, og jeg tror, jeg forstaar, hvorledes jeg skal bære mig ad. — Farvel“.

Til Begynderne i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.

Omend det med Beklagelse maa arkendes, at vi Vestjyder bo paa en

Egn, der er meget Skovfattig, maa vi dog som Biavler ingenlunde slaa os til taals med, at hos os findes ingen Voksmøl, idetmindste ikke den store og mest ødelæggende Mølart. Svaret maa lyde, jo vist findes den i de fleste Egne her, om end maaske ikke i saa store Mængder som netop i Skovegnene. Og at de hos os kan blive meget farlige har jeg Eksempel paa fra Herregaarden Endrupholm, hvor jeg i mange Aar har haft en Bigaard tilhælvæn med Ejeren. Da jeg overtog Bigaarden, vare mange af Familierne endnu i gamle Dzierzons Lavstader til 2 Familier og de vare meget angrebne af det store Voksmøl. Bierne bleve omflyttede i Trugstader og ved gentagne Eftersyn fik jeg den Gang Magt over Møllene. Nu derimod under de sidste 3—4 Aars daarlige Bi- og Honningaar, har Møllene ikke alene vist sig, men de havde formeret sig i den Grad, at jeg maaske nødsages til at anvende den radikale Kur, at tage alle Tavlerne fra Bierne og lade dem bygge nye. Kuren synes jo nok noget stræng og bekostelig, tilmed da de meste af de udbyggede Tavler ogsaa maa omsmeltes. Dog det er vist kun undtagelsesvis, at der behøves at gaa saa radikalt til Værks, i næsten alle Tilfælde kan man nøjes med, saafremt Vejret tillader det, at foretage grundige Eftersyn en eller helst to Gange hver Uge, og hver Gang trække de eftersete Rammer et godt Stykke tilbage, saa der bliver en rigelig stor tom Plads imellem de efter og ikke eftersete Rammer. Alle Møllarverne man faar Øje paa klemmes øjeblikkelig ihjel, og særlig skal man have sin Opmærksomhed henvendt paa, at opdage Møllarverne. Først ovenpaa Rammerne imellem Dørkantene og Stadet, imellem Rammerne og Stadets Sider og Bund, som er gode Ynglingststeder, særlig hvis den rigtige Afstand ikke er iagttaget, ja, lad mig her tilføje Afstanden mellem Rammens udvendige og Stadets indvendige Side bør altid være $\frac{1}{4}$ “ og fra Rammerne til Bunden $\frac{1}{2}$ “ er Afstanden mindre eller større, da forsøge Bierne enten at klatte eller bygge saadanne mindre eller større Aabninger til, men kan dog ikke gøre det fuldstændigt, uden at der vil findes passende Udviklingsplads for Møllarver. Ligeledes bør det øverste Dække være hævet bestemt $\frac{1}{4}$ “ over Tavlebærerne. For Begynderne, der maaske ikke kender hvorpaa man kan se om Familien er angrebet af det store Voksmøl, vil jeg oplyse at Beviset findes paa

den forseglede Yngelflade, saafremt der findes Celler, blandt den forseglede Yngel som ikke ere lukkede, men hvis Cellerand er kendelig forlængede og der i Cellen findes en eller flere fuldt udviklet Bier, hvis Hoved endnu er hvidt, Øjnene derimod kendelig mørkere, da lider Familien af det store og farlige Møl. En saadan Tavle holdes med venstre Haand hævet over det tomme Rum bagerst i Stedet, og med Knivshæftet bankes med smaa Slag paa Overstykket, (Rammen holdes noget op i Sollyset) og De vil faa at se den ene efter den anden af Tomme lange Orme (Møllarver) komme frem af den forseglede Yngelflade, disse Orme maa straks dræbes, da de ellers søge at skjule sig. Saaledes gaas alle Yngeltavler igennem og som ovenfor omtalt, hvis det gøres fornødent (men kun i varmt og godt Vejr) 1 a 2 Gange i Ugen, da vil De nok faa Bugt med Ondet.

De hengemte Tavler maa derimod undergaa en anden Behandling og skal den virkelig føre til det forønskede Maal, da maa Anvisningen fuldtud følges, saafremt man ikke foretrækker at omsmelte den gamle Tavlebygning.

Man laver sig en Kasse af tynde Brædder med Laag til og med en Slags Hanke eller Greb fastgjort til Siderne, men saa dyb at den er 5—6" dybere end Rammerne, saa stor, som man ønsker det f. Eks. til 8 a 10 Rammer. En saadan Kasse anvender man til at hænge de Rammer, hvori man formode findes Mølæg, til kunstig Udklækning i 5 a 8 Dage. Kassen anbringes i passende Varme, maaske i Solen om Dagen og i et Køkken om Natten. Derefter naar Æggene ere blevne til Larver, gives de en Svovlrøgning, hvorved de dø. Paa den Maade, at man enten ved Svovllagre (Praas) paa en Tallerken eller ved at lægge nogle Tørvegløder med et Par Stykker Svovl saa store som Hasselnødder lige paa Gløderne og hurtigt sat ned paa Bunden af Kassen under Rammerne. For ikke at smelte Tavlerne er det heldigst at Kassen er 5 a 6" dybere end Rammerne. En Svovldampning maa der overhovedet til for at dræbe de Møllarver, som findes deri, men det er ulige vanskeligere at faa Mølæggene udklækkede ad kunstig Vej. Svovldampning dræber ikke Livet i Æggene.

Voksmøl.

Af L. C. B.

Vi ere nu i den Aarstid da Voksmøllene gøre den største Skade i vore Bigaarde, men at de ikke skulde kunde udrydde eller uskadelliggøres, tror jeg ikke paa, jeg har nemlig Bevis paa det modsatte. For faa Aar siden, da jeg begyndte at drive Biavl var jeg meget plaget af det store Voksmøl, endog i den Grad at Staderne var Undergangen nær, og uagtet jeg skoldede og skrabede Husene hvert Aar kunde jeg dog i Maj og Juni Maaneder regelmæssig hver 3. Dag slaa 20 a 30 Møllarver ihjel hos hver Bifamilie, om noget Udbytte til mig var der ikke tale om, men jeg holdt dog alle Familierne i Live, ved hvert Aar at køre dem ud i Heden til Lyngtrækket, for at de der kunde samle den nødvendige Honning til Vinterbrug.

For 3 a 4 Aar siden vilde jeg have forandret noget ved Flyvehullet ved et af Husene, jeg tog i den Anledning en gammel af hele Brædder lavet Kasse, som i et Aarstid havde henstaaet i Gaarden med Mursand, gjorde den ren, samt tørrede og kittede den, derefter overflyttede jeg Bifolket, efter 3—4 Eftersyn, med et Mellemrum af 3 Dage var Folket fri for Møl. Hver Gang jeg efterser et Stade for Møl nøjes jeg ikke med at dræbe de Møllarver der findes ovenpaa Tavlebærerne, nej, jeg tager hver Tavle ud af Huset og slaar nogle faa haarde Slag paa den, f. Eks. med en Blyant, Møllarverne skynder sig saa ud af Tavlen, paa denne Maade udtelegraferer jeg Møllet af Tavlerne.

Nu blev jeg klar over, at mølbefængte Bier, der var overførte i en mølfri Kasse vare let at rense for Voksmøllarver, jeg eftersaa nu grundigt det tomme Bihus, tog Pakningen ud, brød Forpakningen bort, der fandt jeg Aarsagen til Møllenes Magt. Over Flyvehullet mellem Indskuddet og den ydre Beklædning var Træet ved Solvarmen svundet saa meget ind, at Møl og Larver havde et udmærket Skjulested med uhindret Adgang, det var et godt Udflugtssted for Møllet, der var god Plads og hverken Bierne eller Biavleren forstyrrede dem i deres Udvikling. At alle mine Bihuse efter denne Opdagelse, bleve istandsatte med Trælistes og Kites en Selvfølge. Det skal nok vise sig overalt, hvor Møllene har Magt, at

der er en Mølrede i selve Huset, for de Møllarver der findes i Yngeltavlerne er let at faa rensset ud ved en 3 a 4 Eftersyn med 3 Dages Mellemrum. At der kan findes enkelte Møllarver i et Stade kan ikke afværges — det er ikke skabt, som ikke har nogen Fjende — men det er Biavlerens Uvidenhed eller Ladhed, der er Grunden til at Bifolkene ødelægges af Møl. Det gamle Ord bliver her som altid bekræftet: „Ingen Virkning uden Aarsag“. Og vi Biavlere, hvis Bier ere befængte med Møl, maa nøje undersøge vore Stader finde og fjerne Aarsagen, da skal Møllenes Virkning nok udealive, for Møllene er Utøj, ikke Sygdom.

Hurtig Formering af Bifolk.

Af G. M. Doolittle.

(Efter „American Bee Journal“).

Sidste Vinter har været svær for Bierne og efter min Brevveksling at dømme har der været betydelige Vintertab sine Steder. Af denne Grund har jeg modtaget flere Forespørgsler om, hvordan man hurtigst kunde formere de overlevende Familier, saa at Tavlerne og Staderne fra de uddøde Familier kunde blive besat med Bier igen snarest mulig Da det er et betydelig Arbejde at give fuldstændig Svar til en Snes eller flere Personer ved privat Korrespondance, har jeg meddelt dem, at jeg vilde skrive en Artikel derom i „A. B. Journal“, og har saa henvist dem til denne Artikel, som jeg haaber vil fremkomme i betimelig Tid for deres Brug.

Efter at have prøvet enhver Metode jeg har hørt om, til hurtig Formering, foretrækker jeg den saakaldte Smaastade-Plan fremfor nogen anden til dette Øjemed. Alt, hvad der er nødvendigt for at anvende denne Plan, er nogle faa Kasser, der ligner de Indpakningskasser, hvori Delingshonning forsendes til Markedet, med den Fordel, at de har Traadvæssider i Stedet for Glas og et Hul forven, hvori der kan indsættes en Trag, der er stor nok til at ryste Bier af Tavlerne ned igennem, paa lignende Maade, som naar Bier sælges i Pundervis. Hullet foroven skal let kunne lade sig lukke med et Slags Dør, og Traad-

vævet paa den ene Side skal være befastet til en Ramme, der er let at aftage.

Begynd saa tidlig om Foraaret, som det kan lade sig gøre, for Vejrets Skyld, at opmuntre de stærkeste Familier til Yngelansætning ved Yngelspredning og Fodring, saa at en eller flere af disse Familier kan sværme tidlig og paa den Maade forsyne Dem med Dronningceller, eller, hvad der er endnu bedre, lad disse Familier bygge Dronningceller efter den Anvisning, jeg har givet i min Bog om Dronningavl, saa at De har rigelig af Dronningceller, til der haves Brug for dem, dersom De foretrækker selv at avle Deres Dronninger fremfor at købe dem.

Naar Dronningcellerne er nærved at være modne, eller naar der haves Dronninger paa Haanden ved Køb eller paa anden Maade, gaa da til en af Deres Familier, som uden Skade for dens fremtidige Udvikling kan undvære Bier og udtag to Tavler, hvorpaa der findes omtrent et halvt Pund Bier, men se nøje efter, at Dronningen ikke er med. Stil Tavlerne op mod Stadets udvendige Sider og giv Rammerne nogle lette Stød for at faa Bierne til at fylde sig med Honning. Saa snart dette er sket, ryst dem da igennem Tragten ned i Kassen, udtag Tragten og luk Døren eller Hullet.

Medens Bierne fylder sig med Honning kan De gaa til en anden Familie og udtage to Tavler med Bier, og mens disse fylder sig med Honning, kan De gaa tilbage til de første og ryste dem ned i Kassen, derved gaar Arbejdet hurtigere fra Haanden.

Naar Bierne er komne i Kassen, indhæng da Yngeltavlerne paa deres gamle Plads i Stedet, men mærk den af dem, der har den længst fremmelige Yngel, saa at den er let at finde igen. Sæt nu Kasserne med Bierne paa et køligt, ikke for lyst Sted og lad dem henstaa der til det er omtrent Aften.

Ved den rette Tid — lidt efter Solnedgang — gaa da til Stedet fra hvilket De tog Bierne, udtag den mærkede Tavle, ryst Bierne af foran Stadets Indgang, og indhæng en udbygget Tavle fra en af de uddøde Familier i dens Sted. Tag nu Yngeltavlen og en Tavle med Honning, der har været levnet i en af de døde Familier, og anbring dem i et Stade, hvor De ønsker, at en Familie skal staa. Gaa saa til det Stade, der indeholder Dronningceller, udtag en af

disse og pas den ind Yngeltavlen lige over Randen af Yngelen, hvor de kommer til at sidde varmest, luk dernæst Stadets Indgang, tag saa Kassen med Bierne og læg den ned i Stedet med Tragtaabningen ind imod Tavlerne, fjærn Lukket over Hullet, og hvis Kassen er anbragt tæt ind ved Yngelen, vil Bierne straks løbe ud af Kassen og over paa Tavlerne.

Saa snart de begynder at løbe ud, lukkes Stedet, og der er ikke mere at gøre før næste Morgen, da aabner De Indgangen saa meget, at 2—3 Bier kan passere igennem ad Gangen. Indgangen bør være i den modsatte Ende af hvor Tavlerne hænger. Saa henimod Aften den samme Dag udtager de Kassen, tilsætter Indskuddøren, og da har De en smuk lille Sværm dannet i det Stade.

Saa snart den unge Dronning fra den givne Celle har begyndt at lægge, er det Tid at begynde at indhænge Tavler fra de døde Familier, indtil Stedet er fyldt, Tavlerne indhænges 1—2 ad Gangen, saa hurtigt som Bierne kan besætte dem.

I ovennævnte har jeg givet en Anvisning til at lave en lille Familie, og De kan lave saa mange De vil, saa ofte De har Familier, der kan undvære Bier, og Dronningceller at give dem. Til hver Familie maa der i Juni Maaned anvendes et halvt Pund Bier, i Juli Maaned Pund og i August to Pund. Hvor der haves rigeligt af udbyggede Tavler, skulde der da, som jeg gentagne Gange har paavist, ingen Vanskeligheder være ved at danne 10 Familier af en gammel Familie om Foraaret, for saa vidt at denne Familie er kraftig og har overvintret godt.

Hvis De foretrækker at købe Dronninger i Stedet for at avle dem, kan der gaas frem paa samme Maade, men i Stedet for at huse Bierne paa Tavlerne om Aftenen, anbringer De Dronningen i et med Foder forsynet Bur, gaar til Kassen med Bierne og sætter den med et Stød mod Gulvet, hvorved Bierne falder ned mod Bunden, derpaa aabnes Laaget hurtigt og den burede Dronning indhænges, saa at Bunden af Buret næsten berører Kassens øverste Del. Hullet lukkes atter, og Bierne faar Lov at henstaa til næste Morgen. Da ordnes Stedet ligesom før, med Undtagelse af, at det ikke giver nogen Dronningcelle; og i Stedet for at lade Bierne løbe ud af Tragtaabningen aftages den løse Side

af Kassen, og Bierne huses som en Sværm, idet Dronningen lukkes ud af Buret og faar Lov til at løbe ind med.

Paa denne Maade har jeg dannet Hundreder af smaa Familier og Smaastader, og der er ingen Fremgangsmaade, jeg synes bedre om end denne. Men hvis der er nogen, som ikke synes om den, vil jeg tilraade dem at lade de Familier, der er tilbage efter en daarlig Overvintring, sværme saa meget de vil, og 6 Dage efter en Sværms Fremkomst fra et Stade dele den gamle Familie i Smaafamilier, idet der tages to Tavler med med Bier, Yngel og en Dronningcelle til til at begynde en ny Familie med, og naar de unge Dronninger er befrugtede bygge disse Familier op ved Hjælp af Tavler, ikke besatte med Bier, ligesom ved den første Fremgangsmaade. Paa denne Maade har jeg til om Efteraaret været heldig med at faa dannet 5—6 gode Familier af en Familie om Foraaret, og i gode Aar opnaaet et pænt lille Honningoverskud af de ny Familier.

Til ovenstaaende Artikel finde vi Anledning til at bemærke, at kun Tavler, som har været hengemte i Kasser bør anvendes til Dannelse af Kunstsværme, de Tavler, som derimod har været inde i Husene, hos de døde Familier er i Regelen besatte med døde Bier og tilsølede med Biernes Ekskrementer, det er i de fleste Tilfælde heldigst at indsmelte dem. Naar D. medmeddeler at han har været heldig med at faa dannet 5—6 gode Familier af en Familie om Foraaret og dog i gode Aar opnaaet et pænt lille Honningoverskud af de ny Familier, saa maa vi ikke alene erindre at D. er en af Amerikas dygtigste Biavlere, men ogsaa huske paa, at han bor i en Egn, som selv efter Amerikanske Forhold maa kaldes for at være et særdeles godt Sted for Biavl. Red.

Røgapparatet „Vesuv“

Fra Tyskland har vi modtaget et Røgapparat kaldet „Vesuv“, se Fig. 18. Det synes at være i Besiddelse af den gode Egenskab at kunne holde sig

tændt endog i en hel Time ved Lufttrykket, saa Biavleren kun behøver at blæse naar han vil anvende Røgen. Apparatet der er af Blik med Træhaands-tag og Mundspids er 9" højt. Fyldt med Tobak vejer det ca. 1 Pd. Under Brugen kan Apparatet holdes med den venstre Haand, medens der blæses igennem det opretstaaende, omtrent 12" lange Rør. Fordelen ved dette Apparat fremfor ved de almindelige Røgblødere bestaar i at Beholderen, er saa rummelig saa der behøves ikke at stoppes mere end et Par Gange paa en hel Dag. Det sauler ikke, paa Grund af at der blæses nedenfra op gennem Ilden. Det giver megen Røg uden at der behøves at blæses ret meget. Det tændes enten ved en Glød Ild eller ved at sætte Ild i lidt Bomuld, som er dypet i Spiritus og lagt paa Risten under Tobakken. Apparatet koster hos Fabrikanten 2 Kr. 50 Øre, men kan laves en Del billigere herhjemme. Vi tror, at det vil have en Fremtid for sig som et godt Røgapparat for ikke Røgere, for Kvinder.

Honningens Behandling.

Af N. Fahle.

I Anledning af Hr. C. P. Trydes og Hr. Buchholtz Artikler i den nu sluttede Aargang af „D. B. T.“ henholdsvis i Nr. 2, Side 27, og Nr. 18, Side 301, tillader jeg mig herved at gøre nogle Bemærkninger.

Hr. Trydes Artikel har til Overskrift: „Lidt om Honningens Behandling“. Dens Hovedtræk ere, at Honningen straks efter Udslyngningen maa fyldes i en 20" høj Blikbeholder, der ved Bunden er forsynet med Aftapningshane. Naar der er kommet i Beholderen, hvad der skal; stilles den i Ro, hvorved de allerfleste af de Smaadele af Voks og andre fremmede Legemer, som ved Udslyngningen ere fulgte med Honningen, stige til Overfladen, hvor de danne en sammenhængende blød

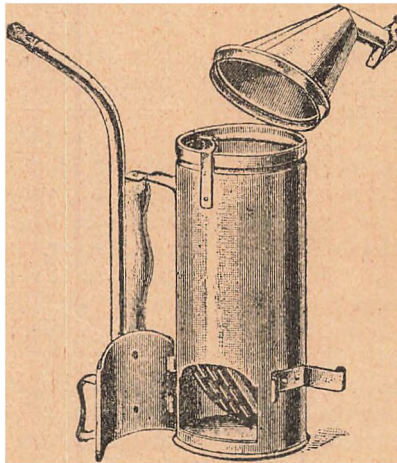
Skorpe, medens den under staaende Honning for det meste bliver ganske klar. I Regelen vil dette være fuldbragt i Løbet af en Times Tid, hvorefter Honningen ufortøvet tappes i en anden Beholder, der er af selvsamme Beskaffenhed, som den første, og det forstaar sig, at den fyldte Beholder stilles saa højt, eller om man hellere vil, den tomme saa lavt, at saadan Aftapning kan finde Sted. Før Hanen aabnes bliver Munden af den anden, eller den tomme Beholder overbunden med Ostelærred. Herved bliver Honningen siet i det den aftappes, og de enkelte fremmede Dele, der muligvis maatte følge med igennem Hanen holdte tilbage af Lærredet, hvorefter følger, at den Honning, der kommer i Beholder Nr. 2, bliver ganske ren.

Endvidere siger Hr. T., at han ikke som vi andre har lært, lader den siede Honning blive staaende i længere Tid i Beholderen, for der jævnlige at skummes og omrøres, men at han allerede samme Dag tapper den i Glas eller andre Beholdere, hvori den skal opbevares, og han anfører, at han har Erfaring for, at Honningen under iøvrigt lige Forhold bliver hvidere idet den krystaliserer, naar sidste Aftapning sker straks, end naar den opsættes blot en Dag.

Efter hvad der formentlig er det mest gangbare blandt danske Biavlere, bliver vor Honning og saa snarest muligt efter at den er udslynget, fyldt i en Beholder, der ganske eller omtrent har den Størrelse, som Hr. T. nævner.

Vi si med det samme, idet vi nemlig dække Beholderens Munding med en Haarsigte, eller med en Traadsigte. Naar vi da fylde den udslyngede Honning i Sien, forstaar det sig, at den kommer i Beholderen som siet.

Naar der er kommet i Beholderen hvad der skal, stille vi den i Ro i en Uge eller længere og navnlig indtil vi skønne, at Honningen snart vil blive saa stiv, at den ikke bekvemt, vil kunne fyldes paa de Beholdere, hvori den skal opbevares. Naar dette Tidspunkt ind-

Røgapparatet „Vesuv“.

træder, skynde vi os med at fylde den i de sidstnævnte Beholdere.

I Mellemtiden skumme vi jævnlgt Overfladen, og efter hver Skumning, røre vi Indholdet tilbunds, med en dertil forfærdiget Stok.

Vi si naturligvis for at udskille de fremmede Dele, som befinder sig i Honningen, men med mindre vi tage en meget grov Si, gaar vor Sining ikke saa ganske glat, thi Sien blendes hvert Øjeblik, saa at Honningen kun driver ganske trevent igennem. Sien maa derfor — som det kaldes — jævnlig friskes, hvilket sker ved at skabe Dugen (Bunden) med en Spadel af Træ. Bortset fra at saadan Friskning slider meget paa Dugen, er den iøvrigt ikke ganske uskyldig; thi ved den presses der en større Del fremmede Legemer, og da fornemmelig Voks igennem Sien, og disse komme naturligvis i Honningen. Vi stille Beholderen i Ro, for at de fremmede Dele, der uagtet Siningen endnu ere i Honningen, kunne faa Fred til at samle sig paa Overfladen.

Vi skumme for at fjerne disse Dele, og derved kunne vi faa Honningen taalelig ren, men selv om vor Skumning udføres af en meget øvet Haand følger der dog en uforholdsmæssig stor Del god Honning med de Dele, som fjernes paa denne Maade. Ved fornyet Sining kan Størstedelen af denne Honning rigtignok udskilles, men saadan Sining er i Almindelighed et meget langsomt og kedeligt Arbejde, og det medfører ofte flere Ulamper end det hele er værd. Derfor er det ofte fordelagtigst at skille saadanne Rester fra hinanden ved Hjælp af Varme, uagtet den Honning, som derved vindes, bliver af ringere Værd.

Vi røre for at hindre Honningen i at krystalisere i grove Korn, hvilket efter hvad der skrives og læres er en Lyde ved den. En Biavlslærer som en Gang i sit Foredrag berørte dette Punkt ytrede: „Røre vi ikke til Gavns bliver det hele til Grynelling“, og Vorbeck siger, at Honningen formedelst Røringen „bliver glat som Smør, faar en lysere Farve og en bedre Smag.“ Erslev siger ogsaa, at der skal røres, men han tilføjer, at Holdbarheden næppe vindes derved.

Med Hr. T.s Sining gaar det derimod, som det var smurt, og dette uagtet han sier gennem Ostelærred, hvilket er meget finere end Haardug. Dette ligger i, at det allermeste af den Honning han tapper ud paa Ostelærredet

allerede er ren, derfor blendes hans Si saa godt som aldrig, før til allersidst, da muligt nogle af de fremmede Legemer, der hidtil have svømmet paa Overfladen og der dannet en sammenhængende Skorpe, men som ved Aftapningens Slutning lægge sig paa Bunden i en Kage, ville føres gennem Hanen ned paa Ostelærredet.

Hr. T. stiller sin Beholder i Ro af de selvsamme Grunde som vi, men medens vi have en Del Ulejlighed med at faa de fremmede Dele i Honningen adskilte ved Sining, og endda kun ufuldkomment opnaar dette, lader Hr. T. denne Udskilning besørge sig selv, og han bliver færdig paa 2 Timer med det, som vi andre efter Omstændighederne bruge en eller flere Uge til.

Hr. T. skummer slet ikke, men lader de fremmede Dele der samle sig paa Overfladen saa uforstyrrede som muligt. Ved Aftapningens Slutning lægge de sig — som nævnt — i en Kage paa Beholderens Bund, og Honningen driver derefter taalelig godt fra dem af sig selv.

Hr. T. rører heller ikke i sin Honning, og han tapper den allerede samme Dag den er udslynget i de Beholdere, hvori den skal opbevares. Han mener, at det er skadeligt at opsætte dette blot en Dag.

Det synes herefter, at Hr. T. slet intet Hensyn tager til om Honningen krystaliserer i grove eller fine Korn.

Det torekommer mig som utvivlsomt at i Retning af forbedrede Fremgangsmaader ved Honnings Behandling, da er Hr. T. i Almindelighed et godt Stykke Vej forud for os andre, men om dette ogsaa er Tilfældet med særligt Hensyn til det sidste Punkt, maa jeg indtil videre lade staa hen. Derfor beder jeg de ærede Fagfæller, der muligt maatte finde Anledning til at indlade sig i Ordveksel om dette Spørgsmaal, om særligt at betone, hvilken Forskel i Værdi, der under iøvrigt lige Forhold er, paa grovkornet og paa fintkornet Honning.

Hr. Buchholtz's Artikel har til Overskrift. „Om Opbevaring af Honning“. Dens Hovedindhold er, at Honning i Glas, der overbindes med Pergamentpapir og som ere saa bredfulde, at Papiret derved kommer i umiddelbar Berøring med Honningen, meget snart gaar i Gæring, hvorved den bliver tyndtflydende paa Overfladen, med andre Ord den begynder snart at fordærves, og dette selv om den iøvrigt er Præmiehonning.

Ved Forsøg viste det sig derefter, at af tre Glas, hvoraf det ene lukkedes med et Skrueaaag, det andet ved først at overbindes med to Lag hvidt Papir, og derefter med et Lag Pergamentpapir, og det tredje alene med et Lag Pergamentpapir, der kom i umiddelbar Berøring med Honningen, begyndte Fordævelsen snart i det sidstnævnte, hvorimod Holdbarheden var særdeles tilfredsstillende i de to andre. Ved et Tilfælde oplystes det nu, at der ved Tilvirkning af Pergamentpapir benyttes Svovlsyre, og Hr. B. antager derfor, at den omtalte Ulæmpe har sin Grund i at Papiret indeholder Rester af den ved dets Tilvirkning anvendte Svovlsyre, og at det atter er Grunden til den oftnævnte Ulempe. Hr. B. mener imidlertid at Pergamentpapir er et meget godt Materiale til Overbinding af Honningglas, men han holder bestemt paa, at det ikke maa anbringes saaledes, at det kommer i umiddelbar Berøring med Honningen.

Vi Biavlere maa være Hr. B. taknemlig for denne Meddelelse om Pergamentpapir. Den indeholder just en Oplysning, hvorom vore Lærebøger lade os i Stikken. Vorbeck kender slet ikke Pergamentpapir, og Erslev indskrænker sig til at anføre, at det bruges til Overbinding af Honningglas. Det er imidlertid sandt, at der gives mangfoldige Eksempler paa, at Honning har holdt sig ganske udmærket i Glas, der have været overbundne alene med Pergamentpapir, men mig bekendt har Papiret aldrig været i umiddelbar Berøring med Honningen, der har nemlig været $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{8}$ " mellem Honningens Overflade og Overbindingspapiret, og det er rimeligvis denne Omstændighed, der har bevirket, at der ikke er indtraadt nogen Ulæmpe derved, at Glassene have været overbundne med det oftnævnte Slags Papir alene.

Jeg maa ellers bemærke, at selv om Pergamentpapir i sig selv er et aldeles uskyldigt Stof, vil det ikke desto mindre være forkasteligt, at fylde Glassene saa bredfulde, at Overbindingen kommer i Berøring med Indholdet. Honning er nemlig et klæbrigt Stof, der i Almindelighed hænger ved de faste Legemer, hvormed det kommer i Berøring, og forsaavidt som de ere porøse, trækker det tillige ind i dem, og da de fornemmelig i alle porøse Papirsorter, Pergamentpapir ingenlunde undtagen. Heraf følger, at alene af Hensyn til Svind, bør Overbindingerne ikke berøre Indhol-

det, hvortil kommer, at saadant malpropt, idet det nemlig afstedkommer utidigt Fedteri, der sikkerlig vil gøre et ufordelagtigt Indtryk, naar der aabnes for et Glas Honning, der er tilbundet paa oftnævnte Maade.

Løvrigt er det ikke nødvendigt ved Honningglas i Almindelighed at fylde dem til Bredden for at faa lige Vægt o. s. v. lige et eller to Pund, thi de ere saa rummelige at nævnte Vægt kan være i dem, uden at de behøve at fyldes til Bredden. Ganske ens er deres Rumindhold imidlertid ikke, og de veje heller ikke alle ens meget. Derfor er det nødvendigt for at faa nøjagtig Vægt i sine Glas, først at veje hvert Glas for sig, og siden naar der er kommet Honning i dem, at veje dem hver for sig igen, og da afpasse Indholdet til lige et eller to Pund, men uagtet disse Uregelmæssigheder bliver der dog altid saa megen Plads tilovers, at der kan blive et $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{8}$ " højt Rum mellem Indholdets Overflade og Overbindingen. I andre Fag, hvor der bruges Krukker og Glas, som lukkes ved Overbinding, er det saavidt mig bekendt heller ikke Brug at fylde Beholderne til Randen. Saaledes lader Apotekeren altid et tomt Rum, mellem Indhold og Overbinding. Anschiovisglassene ere tilbundne paa samme Maade og vore Husmødre bære sig ogsaa saaledes ad med deres Syltekrukker og deres Sylteglas.

Det kan nu gærne være, at vi meget godt kunne tilbinde vore Honningglas uden Pergamentpapir. Vorbeck, f. Eks. anbefaler 2 Lag hvidt Skrivepapir. Ikke desto mindre maa det erkendes, at Pergamentpapir besidder adskillige Fortrin som Overbindingsmateriale. Det er for det første ret billigt, hvilket sikkerlig er et Forhold som Biavlere i Almindelighed ser meget paa. Endvidere er det saa tyndt og saa bøjeligt, at det med den allerstørste Lethed kan anbringes forsvarligt paa sin Plads, og det er i Forhold til sin Tykkelse det stærkeste af alle Slags Papir. Hertil kommer, at det uden at knække eller brække, kan krølles som en Klud, og derfor kan en Overbinding af dette Stof, tages af og atter anbringes mangfoldige Gange, uden at gaa itu. Endeligt taber det ikke i væsentlig Grad sin Styrke, fordi det bliver gennemvaadt, hvilket kan ses af Anschiovis-Glassenes Overbinding.

Men omendskønt det er vist, at Honning har holdt sig godt i mangfoldige Glas, der have været overbundet alene

med Pergamentpapir, vil det dog naar Hr. B.s Meddelelse tages i Betragtning, næppe kunne kaldes en meningsløs Forholdsregel, at anbringe et Lag Papir af et andet Slags under Pergamentpapiret, thi selv om man undgaar at lade Overbindingen komme i Berøring med Indholdets Overflade kan det dog let hænde — eller rettere sagt ikke undgaas, — at der paa Glassenes Rande eller Breder, spildes smaa Mængder Hønning, der vil komme i Berøring med Overbindingen. og som derfor snart vil fordærvs. Maaske kan saadan Fordærvelse under Tiden forplante sig til Indholdet. Vokspapir er sikkert det aller fordelagtigste Materiale til dette Brug: det er billigt tæt og tyndt.

Min forhenværende Nabo Hr. Olthaver, lærte mig i sin Tid at tilbinde Hønningglas, paa den Maade, at der lagdes et Lag Vokspapir under et Lag Pergamentpapir. Efter den Tid bar jeg mig altid saaledes ad, og jeg vidste i mange Aar ikke andet, end at saadant var gangbart blandt Biavlere her i Landet. Imidlertid bemærkede Hr. Olthaver en Gang ved en senere Lejlighed at ham vitterlig var der ikke andre end os, der brugte Vokspapir ved Tilbinding af Hønningglas. Hidindtil har jeg heller ikke hørt om noget andet Eksempel derpaa, og det er sandt, at jeg har tidt tænkt, at det var en ganske overflødig Forholdsregel med dette Vokspapir, men efter at have anstillet disse Betragtninger har jeg forandret Mening om dette Punkt.

Sværmning paa Lüneburgheden.

Af H. Lehzen*).

I Almindelighed begynder Sværmeperioden paa Lüneborghede efter Midten af Maj. Det er en travl, men glædelig Tid for Biavleren. Den, som faar de tidligste Sværme, gælder som Mester blandt Biavlerne. Naar Bierne har bygget Droneceller og der er lagt Æg i dem, og der er Yngel helt ned til Tavle-spidsene samt Larver i Dronningcellerne, da kan Forsværmnen snart ventes.

Nu maa Biavleren sørge for, at Kuberne har rigelig Hønning. Skulde der

ikke være nok at finde i Blomsterne, maa Hønningtønden erstatte det manglende.

Det hænder ogsaa, at Bierne hverken har Droner eller Dronningceller forneden i Tavlerne og alligevel er Sværme-modne. Dette er dog en Undtagelse og en saadan Kube har oppe i sin øvre Del Dronevoks og har paa Tavlekanterne eller ved Tverspilerne Dronningceller, fordi Bierne ikke har fundet Plads til dem nede, naar Tavlerne gaar helt ned til Bundbrættet. Men er ingen Droneceller lukkede, saa er der heller ingen Dronningceller med Larver i, og paa nogen Sværmning er der da ikke at tænke, selv om Bierne ligger haandtykt udenpaa Kuben omkring Flyvehullet. Naar nu Bierne lukker Dronningcellerne, er Kuben Sværmemoden. Nu gælder det at passe paa. Er der i Kuben tilstrækkelig Hønning til Rejsen og er Vejret gunstigt, det er stille, varmt og solrigt, da drager Forsværmnen ud en af de første Dage. Men bliver det Regnvejret og varer dette flere Dage, saa kommer der, naar der igen kommer en varm Solskinsdag, ofte paa en Dag i en Bigaard 20—40 Sværme.

Lettest mærker man at en Kube har til Hensigt at sværme paa Biernes forandrede Adfærd ved Flyvehullet. Sædvanlig er i de nærmeste Dage før Sværmingen Flyvehullet og Kubens Overdel haandtykt bedækket af Bier. Men naar Sværmen vil til at drage ud, er Flyvehullet tom for Bier. Undertiden er Flyvehullet ikke bedækket af Bier, men pludselig blive Kuben rundt omkring bedækket af Bier — ogsaa dette er et Sværmetegn. Er der allerede kommet Droner ud, viser disse før Sværmen kommer, en ualmindelig Livlighed og stor musikalsk Begavelse.

(Fortsættes).

Fra Kredsene.

Gl. Roskilde Amts BF, afholdt sin Foraarsgeneralforsamling i Roskilde Søndag den 20. April. Kun faa Medlemmer vare mødte. Det reviderede Regnskab for 1901 fremlagdes og godkendtes. Det bestemtes at afholde Møder inden Høst i Sonnerup, Skibby, Driftbrohus og Biavlsskolen eller

*) Her efter Tidsskrift for Biskjøsøl.

Nymølle, samt 2 Møder i Efteraaret, hvor disse skal holdes vil der senere blive taget Bestemmelse om.

Kolding Herreds BF. afholdt Generalforsamling Fredag den 9. Maj. Til Formand i Stedet for P. Christensen, Lunderskov, der ikke vilde modtage Genvalg, valgtes Hr. Førstelærer Tarp, Harte Skole. Det bestemtes at afholde et praktisk Møde i Kolding hos Træskomand S. P. Hansen, under Dyrskuets, Red. N. S. Kristensen er anmodet om at holde Foredrag ved Mødet. Dag og Tid vil senere blive bekendtgjort. P. Christensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 9. Vær saa venlig, at meddele mig hvor jeg kan købe gode Abbots Honningglas, samt Honningglas med Skruelaag?

R. A.

S.: Gode Abbots Honningglas kan faas hos Købmand Alex. Rasmussen, Kallundborg. Formentlig kan De ogsaa ved Henvendelse til ham faa Glas med Skruelaag. For at Honningen i et Glas med Skruelaag kan præsentere sig bedst, bør Glasset være hvidt og klart og mindst 5" højt, Skruelaaget bør enten være af godt fortinnet Blik eller af Nikkel. I grønne uklare Glas faar Honningen et meget uheldigt Udseende.

Nr. 10. Der har i de 2 sidste Aar hver Sommer været Skrubtudser i min Have, tror De at de forårsager Bifolkene nogen væsentlig Skade ved at fange Bier?

N. P. H.

S.: Skrubtudsen er beskyldt for at være en meget slem Bityv, idet den ofte sætter sig paa Stadenes Flyvebræt og med sin lange Tunge fanger alle de Bier, der kommer i dens Nærhed. De bør derfor enten fjerne Skrubtudserne af Bigaarden eller dræbe dem.

Nr. 11. Ved et i Dag foretaget Eftersyn af mine udbyggede Tavler viser det sig, at Musene er gaaet ind i en af Kasserne og har gnavet i næsten alle Tavlerne. Kan jeg benytte disse Tavler i Hovedtrækket?

P. H.

S.: Musene efterlader altid en meget ubagelig Lugt i Tavlerne. Denne ilde Lugt fjernes lettest ved, at Tavlerne anbringes paa et luftigt Sted. Hullerne, som Musene har gnavet i Tavlerne, vil Bierne fylde med Dronevoks, derfor bør saadanne Tavler kun anvendes i Honningrummet.

Nr. 12. Jeg har en Plads ved mit Sted, som ikke har været dyrket i mange Aar. Nu har jeg pløjet den op og vil saa noget i den, som tillige kunde give Næring til Bierne. Hvad vil De raade mig til at saa?

O. H.

S.: Saa gul Sennep.

Hungersværn? I Dag, den 12. Maj saa jeg et Syn, som jeg ikke før har set. Kl. var 1/2 om Eftermiddagen, da jeg bemærkede en Sværm af Bier ligeudenfor et Trugstade, der er befolket med en meget stærk Familie. Min første Tanke var: „Nu sværmer den“, men jeg vidste, at de manglede ikke Plads, da jeg havde forvisset mig

derom et Par Dage i Forvejen, og de havde ogsaa rigeligt Foder. „Sværmen“ satte tilvejs som en almindelig Bismær, og kort efter bemærkede jeg, at den begyndte at samle sig paa et Espalie-Pæretre henne ved Muren. Jeg fik travlt med at efterse Trugstaden og derefter de andre Familier, men opdagede ikke noget usædvanligt, de var alle i bedste Velgaaende med rigelig Foder og alle med megen Yngel. Sværmen svandt efterhaanden ind, ligesom den ogsaa fordelte sig i flere mindre Klumper paa en Haandfuld Bier eller saa, en Del slog sig ned paa Jorden og laa og kravlede paa nogle Jordbærplanter. Nu, da det er Aften sidder der vel 500—600 Bier endnu paa Pæretret, de er meget dvaske og gaar naturligvis til Grunde. Kan De give Oplysning om, hvorledes det hænger sammen? Det bemærkes at det nævnte Trugstade er bleven flyttet i dette Foraar, det skal flyttes ca. 15 Al., jeg flytter det nemlig en Alen hver Flyvedag. „Sværmen“ slog sig ned ved det Sted, hvor Stadet stod, før Flytningen begyndte. Kan det tænkes, at Bierne har villet vandre tilbage til den gamle Plads? Eller er det en saakaldt Hungersværn, der er kommen fra en anden Bigaard og har villet slaa sig paa Stadet, men er bleven dreven ud? Rundt om Stadet ligger en Mængde Bier og kravler uden at ville flyve. Hvis „Sværmen“ stammer fra mine egne Bier, saa maa det jo være en slem Svækkelse for det paagældende Stade, men hvad kan da være Grunden til en saadan Udrykning? P. E.

S.: Den omtalte Sværm er efter Deres Meddelelse at dømme en saakaldt Hungersværn, der er kommet tilflyvende fra en af de i Nærheden værende Bigaarde. Der kan være flere Aarsager til at Familien saaledes forlader Boligen for at prøve Lykken, men i Reglen er det enten Mangel paa Føde eller paa Grund af at Honningen er krystaliseret (Stenløben) i Tavlerne. Det kan ogsaa indtræffe ved at Bierne holder et stærkt Forspil, at Dronningen følger med ud, saa de sværmer eller ved at Familien skifter Dronning og flere unge Dronninger forlader Cellerne samtidig, men i det sidste Tilfælde findes der hverken Æg eller utildækket Yngel i Stadet. At flytte Boligen 1 Alen hver Flyvedag, naar Flytningen sker fremad eller tilbage i Bienes Flugtlinie, kan godt lade sig udføre uden Skade for Bifolket; sker Flytningen derimod til en af Siderne, anser vi det ikke for heldigt at flytte Stadet mere end 6" pr. Dag. Bierne burde været fanget ligesom en almindelig Sværm og derefter forenet med et af de mindste Folk i Bigaarden.

Ekko fra Staderne.

Næstved, den 9. Maj.

Saa vel min Nabos, som mine Bier har overvintret meget godt, har nu megen Yn-

gel og har i Dag da Vejret var godt, indbaaret meget Blomsterstøv. Vi fodrer hver Aften, da Forraadet i Staderne kun er, lille og for at opmuntre til forøget Yngelansætning. En gammel Mand her i Byen der i Efteraaret købte 2 Huse og en Kube havde det Uheld, at begge de Bifolk han havde i Husene døde for ham i Vinter, han forstod sig ikke paa Biavl, og Staderne havde været sat til Vinter paa for lille et Forraad af den Mand, han købte den af, og selv havde han ikke Forstand til at se derefter.

N. M. Jensen.

Pedersker, Bornholm, 22. Maj.

Daarligt Bivejr her. Naar undtages 3 Dage har det regnet hver Dag i denne Maaned, dog temmelig forskelligt, og tillige er det koldt, saa det tager stærkt paa raadet.

A. B.

Bregninge, Nysted, 22. Maj.

I Dag fik jeg for første Gang i Aar set til mine Bier. De stod udmærket alle 13 Familier. Jeg tør vel nok sige, at dette var en større Prøve at sætte Lavnormalrammen paa. Indvintring i Efteraaret uden Fodring paa 1 Etage Ramme overalt og uden Anelse om, at jeg først den 22. Maj skulde kunne efterse dem. Jeg vidste ikke den Gang, at jeg skulde holde Biavlmøder i ca. 4 Uger i April—Maj, og at Vejret mod Sædvane skulde forhindre mig i at se til dem først i April, hvad ellers altid har ladet sig gøre. Saa tør vi vel nok sige, at „Bierne faar ikke opspist for tidlig paa Lavnormal“ efter dette. Fra Midten af September er der gaaet 8 Maaneder og 8 Dage uden at aabnesaa meget saameget som et Dækbært. Vi har nu Stikkelsbær og Løvetand i Blomst, og mange fler, og i Gaar og i Dag har der været Liv ved Staderne. Masser af Blomsterstøv slæbes ind, og vi faar vel nu godt Vejr. Men der er jo ogsaa kun kort Tid til Hovedtrækket. Vi maa haabe, at det kolde Vejr vil have bevirket, at Blomsterne kommer lidt senere frem.

Aug. Petersen.

Ollerup, den 23. Maj.

Vejret har i Gaar og Dag været lidt mildere, men det er endnu meget køligt efter Aarstiden, Bierne er langt tilbage i Udviklingen, og jeg maa i denne Tid fodre omtrent alle Staderne. Det kommer vist til at knibe med at faa Bier til Hovedtrækket i Aar.

A. Nielsen.

Gavnlig Vink.

Vejret (26. Maj) har ogsaa i de sidstforløbne 2 Uger, paa nogle faa Dage nær, været meget koldt i Forhold til Aarstiden, og i mange Dage har det været stærk Blæst. I de faa Dage, Vejret har tilladt Bierne at flyve ud, er der indbaaret en Mængde Blomsterstøv, særlig af Løvetanden, som nu staar i fuld Blomstring. Det svinder nu

stærkt i Biernes Forraad, og mange Biavlere har maattet nødfodre i længere Tid. Der bruges nu meget Foder daglig til den betydelige Mængde Yngel, der findes i Staderne, og det er saa godt som intet, Bierne endnu har indbaaret af Honning.

Fodring. Hvis der indtræffer slet Træk i længere Tid paa Grund af koldt, blæsende eller regnfuldt Vejr, da bør alle Familier, der ikke have rigeligt Forraad, fodres langsomt, især gælder dette smaa Familier samt Sværme. Man fodrer, dels for at Bifolkene ikke skal komme til at lide Nød, dels for at fremme Æglægningen eller Byggearbejdet i Staderne. Man bør dog ikke fodre med ret store Portioner, for at Bierne ikke skal lagro Foderet i Tavler, der er bestemt til Udslyngning.

Sværme kunne i Aar neppe ventes for i den sidste Halvdel af Juni Maaned. Venter man Sværme, enten af Kuber eller af Huse, da bør man sørge for at have Huse til at sætte dem i. En Bolig, der skal huse en god Sværm, bør forsynes med et passende Antal Rammer (5—7 □ R., 6—8 10×12 eller Lavnormal-Rammer). Vi finder det heldigt at udstyre Huset til en Sværm paa følgende Maade: Nærmest ved Flyvehullet gives en Tavle med nogen Honning, derefter en udbygget Tavle, som Nr. 3, 4 og 5 Rammer med hele Kunsttavler, og som Nr. 6 og 7 gode, udbyggede, mølfri Tavler med Arbejdervoks. Har man ikke udbyggede Tavler, bør man benytte Kunsttavler. At nøjes med Ledere, Strimler af Kunsttavler, der ere ca. 1" brede, kan ikke betale sig. Vi indfanger altid Sværmen, saasart den har klynget sig. Den indbringes enten straks eller lidt for Solnedgang i Boligen. I Trugstader kan dette ske ved at give Kuben, som Sværmen er fanget i, nogle Slag med den flade Haand, saaledes at Sværmen falder ned mellem de forud spredte Rammer; et Tæppe lægges over disse, og Vinduet skydes derpaa langsomt frem, til Rammerne faar den rette Afstand, dog kan denne Skydning ofte ikke ske før næste Dags Morgen for ikke at knuse Bierne sammen imellem Hjørneklodserne. Derpaa lægges Kuben med de faa der værende Bier i omvendt Stilling tæt op til Stadets Flyvebræt.

I Højstader befæstes Glasdøren i skraa Stilling bag Rammerne. Derpaa stødes Kuben ned paa en stor Pap- eller Blikplade paa Jorden. Pladen bøjes nu sammen, saa at Bierne kunne hældes ned til Rammerne, hvorefter Glasdøren rettes op i rigtig Stilling, og Stadet lukkes. Hvis Moderstadet er et Kunststade, bør man undersøge det Dagen efter Sværmningen for at udklære overflødige Dronningsceller, der kunne anvendes til Dronningskifte i andre Stader. Sværme bør fodres (i det mindste i slet Vejr), saalænge de bygge, da dette i høj Grad fremhjælper Byggearbejdet. I uheldigt Vejr kunne de jo ellers ligefrem komme til at lide Nød.

Kunstsværme kunne i hele Sværmetiden, i Aar altsaa fra Midten af Juni, dannes paa følgende fire Maader af stærke Familier:

1. Uden Dronning. Midt paa Dagen i smukt Vejr udtages hver anden Yngeltavle a 120 □", ialt 4—6, idet alle Bierne børstes

tilbage i deres eget Stade. Disse Tavler anbringes i samme Orden i et nyt Stade med en tom Tavle foran, og en Honningtavle bagved. Dette Stade indsættes nu i en anden stærk Familie, f. Eks. en Kubes Plads. Dette Stade gives en ny Plads. I Moderstadet nedskydes en Kunsttavle i Yngelreden, og de øvrige Tavler skydes sammen.

2. Med Dronning. I et stærkt Stade opsøges Dronningen. Den Yngeltavle, hvorpaa den befinder sig, udtages med alle de vedhængende Bier og anbringes i et nyt Stade med 2 tomme, udbyggede Tavler paa hver Side og en Honningtavle bagest. Dette Stade anbringes nu paa Moderstadets Plads, og dette giver man en helt ny Plads.

3. Kærnestader med Dronningceller. I 2 stærke Stader udfanges Dronningerne, der kunne anvendes til Dronning-skifte i andre Stader. Naar Dronningceller ere opførte og forseglede i de 2 Stader, undersøges alle Yngeltavlerne, og Dronningcellerne fordeles saaledes, at der ikke findes mere end 1 paa hver Tavle eller dog saaledes, at der i begge Stader findes tilsammen saamange Yngeltavler med Dronningceller, som man ønsker at danne Kærnestader. Ønsker man f. Eks. at danne 10 Kærnestader, bør der ialt i begge Stader findes 10 Yngeltavler med Dronningceller paa. Cellerne kunne enten indpasses i et trekantet Hak i Bygningen eller befæstes med Jertraad. Den følgende Dag flyttes begge disse Stader hen til den anden Bigaard, der er fjernet i det mindste $\frac{1}{8}$ Mil fra den første. Her fordeles nu Yngeltavlerne med tilhørende Bier saaledes i 8 andre tomme Stader, at hvert af de 10 Stader faar i det mindste 2 Yngeltavler og 1 Dronningcelle samt 1 tom Tavle foran og 1 Honningtavle bagved. Alle 10 Kærne-Stader fodres. Naar de unge Dronninger have begyndt Ægglægning, kunne disse Stader flyttes til den gamle Bigaard, og naar de fremdeles understøttes med Fodring og med Kunsttavler, kunne de alle blive gode Overvintringssteder, men ved saa stærk Formering formindskes Honningudbyttet i det paagældende Aar i høj Grad.

4. Uden Tavler. Et godt rensat tomt Stade opstilles midt paa Dagen i smukt Vejr (helst før et Forspil bagved et sværmedygtigt Stade) og forsynes med 6—7 Rammer, der ere udstyrede som til en Sværm og dækkede med et Tæppe. Man forstyrrer nu Moderstadet ved at give det Røg, banke paa det og give Bierne Tid til at fylde sig med Honning eller Foder, som maa være tilstede i Moderstadet. Derefter udtales Tavle for Tavle af dette og afbørstes saaledes, at Bierne falde ned mellem Rammerne i det nye Stade. De bitomme Tavler hænges tilbage i Moderstadet, der forbliver paa sin gamle Plads, medens Kunstsværmen gives en ny Plads. Derefter undersøges man ganske rolig Yngeltavlerne for at se, om Dronningen ikke skulde befinde sig paa en af disse; findes den, da bæres denne Tavle hen til Kunstsværmen, og Dronningen fejles med en Fjer ned til de andre Bier. Findes den ikke, da antages det, at den er med i Sværmen, hvad den helst bør være. Mærker man den næste Dag Uro hos Sværmen, som lader formode Dronningmangel, bør man

forsyne den med en Yngeltavle, i hvilken der findes nogle Celler med aaben Arbejder-yngel, der kun dækker Cellebunden.

Vi tror dog, at det er fordelagtigt ikke at danne Kunstsværme før ligeinden Hovedtrækkets Slutning. Vi danner i Reglen ikke Kunstsværme før den Tid og anvender saa i de fleste Tilfælde den Maade, som er meddelt i „T. f. B.“ 1898, S. 263.

Kunsttavler, der benyttes til Sværme, bør være godt fastgjorte til Rammen, for at de ikke under Biernes Arbejde skal falde ned paa Husets Bund. Derfor bør 10×12 “ Rammen altid traades med 3, 4“ og Lavnormal-Rammen med 4 lodretre Traade. Den hertil benyttede Staaltraad bør helst være fortrinnet Traad Nr. 28. Staaltraaden trykkes ind i Kunsttavlen med en Tavlespore, og naar Tavlen sættes i et Hus, hvori der skal indsættes en Sværm, saa bør Tavlen tillige være fastloddet til Tavlebæreren. Gives Kunsttavlen til et ældre Folk og indhænges imellem 2 udbyggede Tavler, saa behøver Tavlen ikke at fastloddes, hvis den er ordentlig fastgjort til Staaltraaden.

Dronningceller. De af Moderstader eller Kunstsværme indvundne overflødige Dronningceller kunne anvendes til Dronning-skifte i andre Stader, der have udygtige Dronninger, naar hver enkelt Celle anbringes i en Cellebeskytter, som derefter foroven lukkes med en Prop. En saadan Celle i Beskytter kan uden Fare indhænges i et Stade, hvis Dronning man nylig har udfanget. Det sikreste er dog at indhænge den 12—24 Timer senere.

Staderne bør staa nøjagtig vandret, i det mindste paa den Led, der gaar paatværs af Tavlebærerne, da Bierne ellers bygge de nye Tavler skævt i Rammerne.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør foretages, saasomt den bageste Tavle under god Udflugt er omtrent en Trediedel belagt med Bier. Naar det er varmt i Vejret, og Trækket er godt, kan man godt give de kraftige Folk et Par Tavler ad Gangen, de mindre stærke Folk maa kun gives 1 Tavle ad Gangen. Naar Hovedtrækket begynder, saa anbringer vi Magasiner paa alle vore Stader, selv om de svageste ikke har mere end 10—12 Tavler i Hovedrummet.

Afspærringsgitre. Da det viser sig, at mange Biavlere ikke faar nær saa stort Udbytte af deres Bier, som de sikkert ellers vilde have faaet, fordi de har for stort et Yngelleje i den Tid, der er Hovedtræk, tilraades det at benytte Afspærringsgitre, særlig ved Lavnormalmaalet, samt hvor man benytter over 4“ høje Magasinrammer, er der mest Trang til at bruge Gitre. Disse Gitre bør enten være godt afslebne Zink- eller Papgitre af mørk Læderfarve. Gitret, der anvendes over Rammerne i Hovedrummet, bør ved Lister være fjernede $\frac{1}{4}$ “ fra den nederste Rammerække, saaledes at Bierne kan benytte alle Gennemgange i Gitret. Det Gitter, der anvendes lodret, bør være hævet $\frac{1}{4}$ “ fra Stadets Bund, for at de Droner, som mulig er i den bageste Del af Stadet, kan passere under Gitteret.

Bipest. Da det viser sig, at Bipesten føres fra et Stade til et andet med Honningen, anbefales det at have en Fjer lig-

gende i hvert Hus til at feje Bierne af Tavlerne med, og den Fjer bør kun benyttes i det Stade, den ligger i. Bør man i en Egn, hvor der findes Bipest, bør man ikke skifte Tavler fra et Hus til et andet, ligesom det ogsaa kan tilraades at rengøre Soldene i Udslyngningsmaskinen for hvert Hus, man har slynget fra, og enhver udlaant Maskine bør renses omhyggeligt, før den benyttes i anden Bigaard. I Sværm-tiden er det den bedste Tid at helbrede Bifulkene for Bipest, det tilraades derfor at tage alvorligt fat nu, mens Tid er og sørge for at faa udrydet denne Landplage, som paa flere Egne her i Landet truer med fuld-stændig at ødelæge Biavlens,

Brevkasse.

DBF's *Biavlsskole* aabnes i Roskilde Mandag den 14. Juli Kl. 9 Form., og varer til Lørdagen den 26. Juli. Oplysninger vedrørende Skolen, Ophold, og lignende gives af Red.

Honningsedler: 1. Honningens Anmeldelse, og 2. Hvorfor bør man nyde Honning — a 1 Øre pr. Stk. kan faas ved Henvendelse til Sekretæren.

Før Kredsen. Praktisk Anmeldelsesblanketter til Biavlsudstillinger kan faas hos „T. f. B.“s Redaktør. Prisen for 100 Stk. er 1 Kr.

Biavlsudstilling i Kolding afholdes af „Foreningen af jyske Landboforeninger“ den 11., 12. og 13. Juli 1902. Ret til at udstille har alle Medlemmer af DBF. Anmeldelser sker paa trykte Skemaer i 3 Eksemplarer, der erholdes fra Sekretariatet, Nørre Allé, Aarhus, og maa være indleveret samme Sted senest den 5. Juni 1902. (Se Bekendtgørelsen i „T. f. B.“ Nr. 2, Side 33.) Levende Bier maa ikke udstilles. Ved Tilskud af DBF. er Præmiebeløbet forhøjet til 200 Kr.

Biavlsmøde i Storeheddinge afholdes Søndagen den 15. Juni Kl. 3 Eftermd. hos Landpost N. Nielsen, Skjøregnen, og Mandagen d. 16. Juni Kl. 3 Eftmd. hos Tømrer N. P. Nielsen, Lyderslev, ved begge Mø'er er Biavlslærer Aug. Petersen tilstede.

Italienske Dronninger blive indfor-skrevet den 8. Juni. Dronningerne ventes hertil omkring ved den 20. Juni. Red.

Kundgørelser.

Kunsttavler af ublandet Bivoks, min Bi-bog, det bedste Foderapparat, Røgblæsere m. m. faas billigst hos A. H. Vorbeck, Holstebro.

Foreningen til Kaninavlens Fremme i Danmark

afholder Kaninavlsudstilling den 18.—21. Juli 1902 i den zoologiske Have ved København. Udstillingen omfatter levende Kaniner, Skind, Peltsværk, Redskaber til Kaninavl, tilberedt Kaninkød, slagtede Kaniner, Litteratur, Fotografier og videnskabelige Hjælpemidler m. m. Anmeldesblanketter faas hos Foreningens Sekretær. Hr. Overbetjent Jens Jensen, Lampevej 10 B., København F., til hvem Anmeldelserne skal være indsendt inden den 15. Juni d. Aar.

Maanedsskriftet Hunden

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Nansensgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Kunsttavler af ægte Bivoks faas atter i Aar hos
Snedker J. C. Olsen,
Hvilsted, Søllested.

Kandis til Bifoder,

smuk ren lys Vare 20 Øre pr. Pd. Ved Køb af mindst 25 Pd. pr. Efterkrav, fri Sække-emballage.

Vestergade 20. Kolonialforretningen en gros & en detail.

W. Laybourn.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille i Odense 1900 og i 1901 tilkendt 5 1.-Præmier) anbefales til billigste Pris. Jeg fabrikerer Yngel-, Drone- og Delingstavler.

Snedker J. F. Nielsen,
Assedrup St.

Kunsttavler af ægte *Voks* af Hr. Lærer Bojesens meget anerkendte og med dybt Præg bekendte Kunsttavlevalse faas atter i Aar til billigste Pris.

NB. Ægte Bivoks forarbejdes eller tages i Bytte.

Systofte pr. Nykøbing F., i Marts 1902.
P. Jacobsen.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler), faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Sortebro, Baneadresse: Vejstrup. Prisen er i Aar 1—5 Pd. 190 Øre, 5—10 Pd. 185 Øre, 10—25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

Kunsttavler af godt Bivoks faas atter i Aar hos N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde. Voks tages i Bytte.

Rapid, den bedste Loddelampe, faas à 1 Kr. hos N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Grønnings Bipibe

faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Post-anvisning tilsendes Grønning, Vejrup, Bramminge.

Kunsttavler af ægte Bivoks med nøjagtigt og smukt Præg leveres i alle Størrelser til billigste Pris. Voks forarbejdes og byttes. Nøjagtig og hurtig Ekspedition.

Driftebrohus pr. Køge, i Marts 1902.

J. Olsen.

Mine bekendte, billige **Bihuse** anbefales ærede Forbrugere. Huse havest færdige. Gode Røgpustere anbefales.

N. Jensen, Snedkermester, Sjolte, Tappernøje St.

Ægte Bivolstavler faas i Aar som forhen hos Linæa Sogns BF. Ordre sendes til O. Rasmussen, Linæa pr. Laven. Et Parti ægte Bivoks ønskes tilkøbs. Tilbud herpaa sendes til Chr. Dyhr, Møllerup, Laven.

De billigste, bedste og mest akkurat **Bibotiger** og **Udslyngere** samt de mest brugte **Snaaredskaber**, **ægte Bivolstavler** havest altid paa Lager. Illustreret Prislister franco.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Petersen.

Foreningsmeddelelser.

Det bringes herved i alle Foreningers Medlemmers Erindring, at hvis nogen skulde opdage Bipest i sine Stader og ønsker Hjælp til at faa den udryddet, da at meddele det til Undertegnede, som da vil sende en kyndig Mand, der gratis vil behandle de syge Bifolk.

Ligeledes vil for hvert Stade, der er behandlet for ovennævnte Sygdom blive krævet en mindre Godtgørelse. Men der er endnu en Del Biavlere, som staar udenfor Foreningen, lad det være alle os Medlemmers Opgave, at paavirke disse til at melde sig ind i vor Forening, og lad os alle sammen tage kraftig fat, saa vi kan faa udryddet Biavlens værste Svøbe, Bipesten, saaledes at vi snart kan sige „rent Land“ her for Langelands Vedkommende,

Vindely pr. Rudkøbing, den 15. Maj 1902.

Hans Christensen,
Kredsformand.

Ringe og Omegns BF. holder sit andet Møde Søndag den 8. Juni Kl. 1½ pr. hos Bandpost Johan Jensen, Espe, hvor det forventes at A. Nielsen, Ollerup, vil komme til Stede som Biavlslærer.

Gjeslelev, den 22. Maj 1902.

Jens Peter Rasmussen.

Svendborg og Omegns BF. afholder følgende Møder i Juni Maaned. Hos Gaardejer Kristen Kristensen i Ellerup, den 8. Juni, og

hos Jakob Palle. Gesinge p a Taasinge den 29. Juni, begge Steder Eftermiddag Kl. 2.

Enhver som har Interesse for Biavlens indbydes.
Vilh. Lund.

Faaborg og Omegns BF. holder Biavls-møde Søndag den 15. Juni Kl. 2 hos Gaardejer Peter Madsen Enke, Svanninge Mark. Bestyrelsen.

Randers Amts BF. afholder Biavls-udstilling i Forbindelse med Dyrskuet den 2. og 3. Juli. Indmeldelsesskemaer erholdes paa Amts-Husholdningsselskabets Kontor, Missionshotellet, Randers, og maa være indsendt sammesteds i udfyldt Stand senest den 28. Juni. Genstandene maa være indleverede paa Udstillingen eller at afhente paa Banestationerne i Randers den 2. Juli. Generalforsamlingen har bestemt, at Honning kun maa udstilles i Abbots Glas med Propper, overbunden med Pergamentpapir og yderst Glanspapir. Glasset paaklæbes en Etikette, som kan faas hos Gartner M. Nielsen, Vorupkjær; denne kan ogsaa træffes paa Kirketorvet i Randers. Glassene faas hos Baltazar Berg, Brødregade, Randers, for 15 Øre pr. Stk.

Lund, den 27. Maj 1902.

Jens Jensen.

Sorø Amts BF. afholder Biavlsudstilling i Slagelse Lystanlæg sammen med Foreningen for Danmarks Fjerkraevl d. 4. til den 6. Juli 1902, Ethvert Medlem af Danmarks BF. kan udstille, men kun Medlemmer af den stedlige Forening kan tildeles Pengepræmie. Anmeldelsesfristen for Biavlsudstillingen udløber d. 20. Juni og Anmeldelse sendes til undertegnede. Anmeldelsesfristen for Fjerkraevlerforeningen udløber d. 1. Juni. Medlemmer af Sorø Amts BF. (17. Kreds) har fri Adgang. Af Honning maa udstilles mindst 4 Glas 2 Punds eller 6 l Punds. Af Honningvin, Mjød osv. mindst 6 Flasker, Voks mindst 4 Pd. Levende Bier modtages ikke uden i lukkede Opservationsstader, hvorimod Redskaber og Huse ønskes.

P. S. Houлинд,
Johannesdal pr. Slagelse.

Indhold af dette Numer:

Brevkasse	139
Ekko fra Staderne	136
Foreningsmeddelelser	140
Gavnlig Vink	137
Gl. Rosk. Amts BF.	135
Gl. Kbhvs BF.	136
Hurtig Formering ..	130
Honningens Behandling.....	132
Kundgørelser	140
Kolding Herreds BF.....	136
Kube til Hus	125
Kunstsvarme	125
Røgapparatet Vesuv ...	131
Sværmming paa Lüneburghede.....	135
Spørgsmaal og Svar.....	136
Voksmøl	129

Udgivet af
„Danmarks
Biavlerforening“.

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Aldershvile, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder, d' 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitlinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Kunsttavlers Fastgørelse.

Uagtet det nu er over en Snes Aar siden at Kunsttavlerne vandt almindelig Udbredelse her i Landet er der dog vist intet Arbejde ved Biavlsdriften der bliver saa daarlignende udført som Fastgørelsen af Kunsttavlerne i Rammerne.

Grunden dertil maa vistnok for en Del søges i, at det ikke staar klart for Biavlernes store Fler-tal, hvor nødvendigt det er, at Kunsttavlen ikke alene er fastgjort saaledes i Rammen, saa den ikke falder ned, men at Tavlen tilige skal være anbragt saaledes at den bliver smukt og regelmæssig udbygget. For at dette kan finde Sted er det nødvendigt at Kunsttavlen er Plan, uden Rynker og Folder, at den fastgøres til Tavlebærerens Midte og at der mangler

$\frac{1}{4}$ " i at den naar Rammens Sider og Bundlist. Ved Traadning af Rammerne bør der i 10×12 " Rammen anvendes 3, i \square Rammen 4 og i Lavnormalrammen 5 lodrette Traade, som ved Hjælp af en Tavlesporer trykker ind i Kunsttavlen. Naar Rammen er anbragt inde i Huset bør den hænge lodret ellers bliver den skævt eller uregelmæssig udbygget.

For at Arbejdet ved Kunsttavlernes Fastgørelse, kan gaa let fra Haanden og bliver godt udført er det nødvendigt at anskaffe en Tavleblok, et saadant Redskab er let at lave, den bestaar af et

Bræt paa $\frac{3}{8}$ "

Tykkelse der lige udfylder Rammens Lysning. Paa Brættets Underside fastgøres to Lister der ere saa lange at de naa 1" uden for Brættets Sider. Paa Tavleblokkens øverste Side, der bør være glat, afsættes Mærker for at faa Traadningen ordentlig udført. De yderste

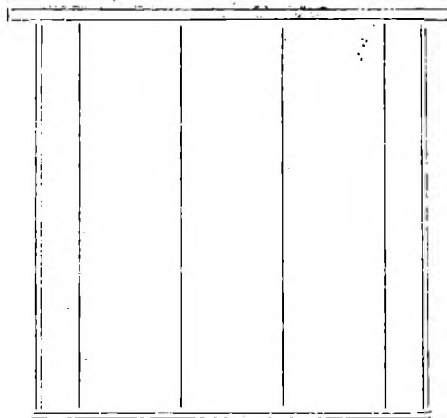

Fig. 20. En traadet \square Ramme,

Traade i Rammen bør ikke være over 1" fjernet fra Rammens Sidelister, imod-
 sat Tilfælde vil Kunsttavlen meget ofte
 krumme sig under Udbygningen. Hul-
 lerne i Rammens Bære- og Underlist
 stikkes med en Syl, der ikke bør være
 tykkere end nødvendig. Traaden, der
 benyttes, bør helst være fortrinnet, enten
 Nr. 28 eller 30. Efter at have slaaet en
 Knude paa Traadens Ende føres den
 ind mellem den nederste Ende af Ram-
 mens Sidelist og Underlisten. Derefter
 trækkes Traaden gennem Hullerne, idet
 Traaden stadig rettes og strammes
 for til Slut at fastgøres ved at den
 anbringes imellem Rammens Side og
 Underlist eller ved Rammer med et ulige
 Antal Traade mellem Bære- og Side-
 listen. Kunsttavlen lægges ind i Ram-
 men med den ene Kant tæt op til
 Tavlebærerens Underside. Rammen ven-
 des saaledes at der fremkommer en
 Rende, hvori der hældes smeltet Voks.
 Vokset bør løbe gennem hele Renden.
 Det smeltede Voks bør have en passende
 Varme for at fæstne Kunsttavlen godt
 til Bærelisten, er det for varmt smelter
 det Tavlen og er det for koldt saa bin-
 der det ikke Tavlen fast til Bærelisten.
 Saasnart Vokset er stivnet løfter man
 forsigtig Rammen med Tavlen op fra
 Tavleblokken, fugter Tavleblokken med
 en i Vand dyppet Svamp. Vender
 Rammens anden Side opad og hælder
 smeltet Voks ligesom paa den første
 Side. Kunsttavlen er nu godt fastgjort
 til Tavlebæreren. For at kunde fastgøre
 Kunsttavlen til Staaltraaden er det nød-
 vendigt at have enten en Loddebolt eller
 en Tavlesporer. Loddebolten eller Tavle-
 sporens Hjul varmes og føres derpaa
 langsomt henad Traadene. Derved
 smelte Cellekanterne, saa Traaden bliver
 fæstnet inde i Kunsttavlens Mellemvæg.
 Kunsttavlen bør ikke sættes i Ramme
 før kort inden den skal bruges, da den
 ellers bliver haard og fast paa Grund af
 Luftens Indvirkning.

Klipning af Dronningernes Vinger.

Af G. M. Doolittle.

Efter „Gleanings in Bee Culture“.

„Godmorgen Mr. Doolittle. Solen
 skinner saa klart, og Luften synes saa

foraarsagtig, at jeg tænkte, jeg vilde
 løbe over og tale med Dem et Øjeblik,
 og hvis De ikke har altfor travlt, faa
 en lille Samtale med Dem angaaende
 Klipning af Dronningernes Vinger“.

„Ja, det er en smuk Morgen, og
 det ser ud, som om vi snart skulde have
 Foraar, men der endnu en lang Tid,
 hvori vi kan vente raat og koldt Vejr,
 før Bierne bør tages ud af Kælderen.
 Men hvad ønsker De at faa at vide om
 Klipning af Dronningernes Vinger?“

„Jeg har aldrig klippet mine Dron-
 ninger, og jeg har mine Tvivl om den
 Sag, da nogle har fortalt mig, at Klip-
 ning gør mere Skade end Gavn, men
 efter at jeg sidste Sommer havde flere
 Sværme, der fløj til Skovs, har jeg
 tænkt over, hvad der er at gøre ved
 denne Sag, og derfor er jeg kommen
 over for at forhøre mig hos Dem.“

„Jeg har altid holdt paa, at ved
 at have Dronningernes Vinger klippede
 haves Bierne under Biavlerens Kontrol
 og vi kan behandle dem, som vi øns-
 ker, adskille Sværme efter Behag, naar
 to eller flere flyver sammen, eller huse
 dem ved den kendte Plan med at lade
 dem vende tilbage til den gamle Plads,
 naar de fremkommer enkeltvis.“

„Hvorledes forholder det sig med
 denne Plan til at faa Bierne til at vende
 tilbage? Jeg har aldrig hørt noget
 derom, og hvis det er en bedre Maade
 at huse Bier paa end at indfange dem
 fra en Gren eller en Kløft i et Træ,
 kunde jeg ønske at faa noget at vide
 om det.“

Jeg anvender denne Plan. Alt,
 hvad De har at gøre, naar en Sværm
 fremkommer, er at gaa hen til Stadets
 Indgang med et lille rundt Traadnets-
 bur, og naar De ser den klippede
 Dronning løbe omkring foran Stadet og
 gøre Forsøg paa at flyve, sæt da Buret
 ned over hende, og hun vil straks løbe
 op i det. Det lukkes derpaa og lægges
 foran Stadet.“

„Hvad for noget, samler De ikke
 selv Dronningen op og putter hende i
 Buret?“

„Nej, aldeles ikke. Hvis De vil
 passe paa hende et Øjeblik, før De la-
 der hende løbe op i Buret, vil De faa
 at se, at hun hele Tiden gør Forsøg
 paa at klatre op ad et eller andet for
 bedre at komme til at bruge Vingerne,
 og saa snart De holder Buret foran
 hende, vil hun benytte dette i samme
 Øjemed, og De indsætter da Proppen i
 Buret, medens hun kryber op til den
 øverste Ende af det.“

„Nuvel, det er nemt nok, det er sikkert. Jeg tænkte, at jeg maatte samle hende op og var bange for, at jeg skulde beskadige hende, og det var en af Grundene til, at jeg tvivlede om Sagen. Men jeg afbrød Dem i Deres Forklaring. Fortsæt fra, hvor De slap.“

„Naar vi har Dronningen i Buret foran Stedet, flyttes det gamle Stade hen paa en ny Plads, og et nyt Stade, istandsat til Sværmen, sættes paa det gamle Stades Plads. I Løbet af nogle faa Minutter savner Bierne deres Dronning, og som det altid er Tilfældet, hvor en Dronning ikke kan ledsage en Sværm, vil Bierne kort efter begynde at vende tilbage, og glade over, at de atter har fundet deres Dronning, løbe brusende ind i det ny Stade. Naar omtrent to Trediedele af Bierne er kommet met ind, udtages Proppen af Buret, og Dronningen tillades at løbe ind med dem, paa samme Maade, som hun vilde have gjort, dersom De havde taget Sværmen ned fra et Træ.“

„Det er saa simpelt, som det kan være. Hvor længe har De fulgt den Fremgangsmaade?“

„Jeg har fulgt den i over 30 Aar, og jeg ved, det er en god Fremgangsmaade Resultaterne, jeg har opnaaet ved den, har været saa gode i Form af Honningudbytte, som ved nogen anden Plan, hvor Sværmning tillades, og det uden Klatren i Træer, Afskæring af Grene eller omkringsløben med en uhandelig Sværmekasse. Det er saa lige frem — flyt det gamle Stade til en ny Plads, sæt et nyt Stade i dets Sted, og den tilbagevendende Sværm huser sig selv uden nogen Ulejlighed med Undertagelse af Dronningens Løsladelse.“

„Har De nogen anden Grund til at klippe Dronningerne?“

„Ja. Ved Klipningen klipper jeg det meste af alle Vingerne paa dem, saa at Dronningerne altid efter den Tid er lette at finde. Ved Dannelse af Smaastader, Ombytten af Yngeltavler med Bier etc., ved De altid, dersom De finder Dronningen, om hun er, hvor hun tilhører, og ikke paa Steder, hvor hun vil blive dræbt, eller hvor De ikke ønsker hende. Ved at have hendes Vinger klippet korte, kan De se hendes gyldne Bagkrop straks, ved at kaste et Blik over Tavlerne, De løfter op.“

„Nuvel, jeg tillægger dette ligesaa stor Betydning: som noget af det andet, for det volder mig en Del Vanskelighed at finde Dronningerne, og jeg tror nu,

var Vingerne klippede, vilde jeg meget lettere kunde finde dem. Har De endnu flere Grunde til at klippe?“

„Ja, jeg har endnu ikke berørt Hovedgrunden til Klipningen, hvilken er Tabet af Sværme, der flyver bort til Skovene. Ved at have Vingerne klippede kan De være rolig overbevist om, at Deres Bier, selv om de begiver sig afsted til Skovene eller til nogle gamle Stader eller aabne Steder i et Hus, vil komme tilbage igen, saa snart de savner deres Dronning, og løbe ind i Stedet, der er istandsat til dem, paa samme Maade som Sværmen vi først talte om. Deres egen Erfaring har lært Dem, hvad Tabet af bortflyvende Sværme betyder, og hvis De havde haft Vingerne paa Deres Dronninger klippede sidste Sommer, havde De ikke behøvet at miste en eneste af de Sværme, som fløj bort fra Dem.“

„Hvis det forholder sig saaledes, afgør det Sagen for mig. Jeg vil i hver Fald prøve at klippe Vingerne paa en Del af mine Dronninger nu til Foraa-ret, og saa vil et Forsøg kunne afgøre, hvad jeg synes bedst om.“

„Jeg er glad ved at høre Dem tale saadan, for det er paa den Maade, at alle ny Planer, eller saadanne, der er ny for os, skulde være prøvet, thi det hænder ofte, at hvad der passer en, passer ikke en anden. Ved at forsøge andres Fremgangsmaade efter en mindre Maalestok i Begyndelsen, bliver vi snart i Stand til afgøre, om de er til vor Tilfredshed, og hvis de er, saa er vi rede til at antage dem for den hele Bi-gaard, og hvis de ikke passer os, har vi ikke haft større Ulæmper af at prøve dem i et begrænset Omfang. Men De kan være temmelig sikker paa, at De vil finde Behag i at arbejde i en Bi-gaard, hvor alle Dronningerne har klippede Vinger.“

„Det tror jeg nok, jeg vil, men jeg maa gaa nu.“

„All right! Jeg er glad ved, at De saa over til mig. Men før De gaar, ønsker jeg at fortælle Dem noget om det, De kan gøre med en Sværm, der har en klippet Dronning. Det kan indtræffe, at man ikke har Staderne rede til Sværmene naar de kommer, men i Tilfælde, hvor Dronningen er klippet, kan De holde en Sværm ude paa en Gren, medens De ordner et Dusin Stader, eller hele Sommeren, om De ønsker det. Hvis De nogensinde skulde ønske at gøre dette, befæst da et kort

Stykke Jærntraad til Buret, saa snart De har Dronningen indfanget i det, og saa snart som Bierne begynder at samle sig i et Træ, bøj da denne Jærntraad om Grenen, de sætter sig paa, saa at den burede Dronning kommer til at hænge der, hvor Klyngen paa naturlig Maade kommer til at danne sig, Sværmen vil da klynge sig sammen paa samme Maade; som den vilde have gjort, havde Dronningen ikke været klippet. Derefter kan De rolig gaa omkring og ordne Deres Stader eller andet De maatte ønske, og være rolig for at finde Bierne igen, naar De er rede til at tage Dem af dem, selv om det ikke bliver før næste Dag. Hvis de skulde slaa sig løs, vil de komme tilbage til Grenen igen, saasnart de mærker, at Dronningen ikke er med dem, og atter klynge sig der, som de har gjort, naar jeg har foretaget Forsøg i den Retning. Jeg har endogsaa holdt dem saaledes, indtil de har begyndt at bygge paa flere Tavler, hvad der tydeligt har udvist, at de var bestemt paa at danne deres fremtidige Hjem paa denne Gren. Jeg troede første Gang, da de slog sig løs paa denne Maade, at de vilde vende tilbage til Moderstaden, naar de kom tilbage, i Stedet for atter at søge til Grenen, men Dronningen har den størst tiltrækkende Indflydelse og Betydning for enhver Sværm, og derfor vender de tilbage til hende hver Gang".

Dronningavl.

Alleys eller Doolittles Metode.

Af A. Nielsen, Ollerup.

Efter at man nu for en Del er kommen bort fra ved Dronningavl at lade Bierne opføre Dronningceller paa Yngeltavler med Yngel paa alle Udviklingstrin, er Spørgsmaalet blevet dette: Hvilke af de moderne Fremgangsmaader er den bedste? Bør Alleys Metode foretrækkes fremfor Doolittles? At komme til Klarhed i denne Sag vil have sin store Betydning, for intet har større Indflydelse paa en Bifamilies Udvikling og det Udbytte, den giver, end Dronningen. Og hvis Dronningerne avles paa en Maade, der ikke er i fuld Overensstemmelse med Naturens Planer, vil

det sikkert i Tidens Løb hævné sig ved at give en svækket Birace.

Om dette Emne skriver en amerikansk Biavler, Arthur C. Miller, følgende i „Gleanings“:

„For nogen Tid siden fremsatte jeg, at Alleys Dronningavls-System var bedre end Cellekop-Metoden, og at den sidste Fremgangsmaade var tilbøjelig til at give mindre gode Dronninger, undtagen Behandlingen blev udført meget omhyggeligt. Dr. Miller og andre tvivlede om dettes Rigtighed, og Doktoren opfordrede mig til at fremkomme med mine Grunde.

En grundig Gennemlæsning af Bibradene, tror jeg vil tydelig udvise en mærkbar Forøgelse af Beretningerne om kasserede og daarlige Dronninger siden Cellekop-Metodens Indførelse og udstrakte Anvendelse. Dog kan det formodes, at en Del af denne Forøgelse hidrører fra mere nøje Iagttagelser, men det kan ikke antages som Grund til den hele Forøgelse. En Part af saadanne Beretninger kan henføres til Dronninger, der har været beskadiget ved Forsendelsen med Posten, men selv om dette gøres havest der endda en Forøgelse, der synes uforklarlig, undtagen et stort Antal af de i de sidste Aar frembragte Dronninger har været mindre gode end de, der avledes før den Tid. Er dette eller det modsatte Tilfældet? I de sidste 6 Aar har Cellekopmetoden været anbefalet vidt og bredt, men den har næppe været ledsaget af et advarende Ord. Ved at anvende dette System skulde vi mere nærme os „Naturens Vej“, men gør vi det?

Under naturlige Forhold lægger en Dronning et Æg i en Celle. I 3 Dage vokser Spiren i Ægget, og Larven, der er i Færd med at danne sig, tager Næring af Blommen i Ægget. Efter Udklækningen faar Larven et Foder, der er dannet i en Ammebi's Mave, bestaaende af Honning og Blomsterstøv, som har været under Paavirkning af Fordøjelsessvæskerne. Hvis Larven er bestemt til en Arbejder, modtager den saadan Føde i tilnærmelsesvis 3 Dage. I Følge Dr. A. de Plantas Analyser har det Foder Arbejderlarverne faar før den fjerde Dag følgende Næringsindhold: 53,38 pCt. Æggehvide, 8,38 pCt. Fedtstoffer og 18,09 pCt. Sukker. Efter den Tid er Forholdet af de samme Stoffer henholdsvis 27,87, 3,69 og 44,93 pCt. — en ret fremtrædende Forandring. I Følge den samme Tabel modtager en

Larve, bestemt til en Dronning, 45,14 pCt. Æggehvite, 13,55 pCt. Fedtstof og 20,39 pCt. Sukker. Disse Angivelser er tagen efter Cowans Bog, „The Honey Bee“, Side 123. Mr. Cowan angiver ogsaa Dr. de Planta for at have sagt, at i de første 3 Dage er en Dronninglarves Foder af samme Slags, som det en Arbejderlarve faar i den samme Periode (S. 122), og at „Dronninglarver var fodret med det samme Foder i hele deres Larvetid.“ Der er en Uoverensstemmelse her, som trænger til Undersøgelse. Det, jeg ønsker at lægge Læserne paa Sinde, er, at paa hvert forskelligt Udviklingsstrin, lige fra Begyndelsen af Rugningen af Ægget og til Larven spinder sin Cocon, sker der en Forandring i Forholdet mellem de forskellige Stoffer i Foderet, saa at dette faar en anden Sammensætning. Det er af stor Vigtighed, at disse Forandringer sker paa de rette Tidspunkter, hvis Larven skal udvikle sig normalt. Der skulde huskes paa, at en Bilarve er lige saa fuldt et under Udvikling værende Foster som et ufødt Pattedyr.

Nu, hvis vi tager en Arbejderlarve, to eller tre Dage gammel, og overfører i noget Dronninglarvefoder, forandrer vi pludseligt og voldsomt de Betingelser, der er nødvendige for dens rette Udvikling. Fornylig har det været paavist at straks efter, at disse overførte Larver bliver givet til Bjerne, fjærnes ethvert Spor af Dronninglarvefoderet, og Larverne, er derefter uden Føde i en kortere eller længere Tid, hvad der maa betragtes som en anden Standsning i deres Udvikling. Andre Faktorer imod Omlarvnings-Systemet er Faren for at beskadige Larvene med Overføringsspaanen. Forkølelse samt de spæde Organismers Udsættelse for hed og tør Luft. Nu, medens de omplantede Larver kan overvinde alt dette og udvikle sig til store, smukt udseende Dronninger, er det ikke det mindste Bevis for, at disse Dronninger er fuldstændigt udviklede eller af stærkt Konstitution. Set fra et analogisk Standpunkt vilde det være mere sandsynligt, at de var ufuldkomne eller af svækket Konstitution. Det forøgede Antal Beretninger om „Svaghed“ etc. hos Dronningerne synes at tale herfor.

Der er to andre Faktorer, som der bør hentydes til, før denne Del af Spørgsmaalet forlades. Den første er, at naar Arbejdet udføres af al-

mindelige Biavlere, anvendes der ofte Larver over i Stedet for under 2 Dage gamle. Mange synes ude af Stand til at bedømme en Larves nøjagtige Alder efter dens Udseende. Den anden er, at ved Pridgens Overføringsmetode, hvor Larve og Cocon med Indhold overføres, er der mindre Sandsynlighed for, at Larverne kan komme til at tage Skade af ovennævnte Aarsager.

En Ting ved Cellekop-Planen, der har været fremsat som særlig værdifuld, viser sig derimod at være meget farlig. Jeg sigter hermed til Paastanden om, at Celler, der paabegyndes paa denne Maade, skulde være lettere at behandle og sikre mod Beskædigelser. En mere skadelig og farlig Propaganda kan næppe tænkes, for det fremkalder Skødesløshed ved Behandlingen. Cellerne, der indeholder de unge Dronninger, skulde behandles, som om de var lavede af spundet Glas.

Med Hensyn til at avle Dronninger i Overrum har Mr. Alley dette at sige: „Jeg har for længe siden holdt op med at avle Dronninger, eller rettere sagt, med at faa Dronningceller færdigbyggede i Overrum. Dronninger avlede saaledes, er undtagen midt i det bedste Honningtræk, saa værdiløse som Fluer.“ Hvorfor dette er Tilfældet, er vanskeligt at sige, men antagelig hidrører det fra, at Larverne ikke modtager det rigtige Slags Foder i den rette Tid.

Ved Alleys System, som det nu praktiseres af Veteranen, anvendes der enten Æg eller Larver, ikke over 6 Timer gamle — en Praksis, saa nær „Natures Vej“ saa det i Øjeblikket synes muligt at komme.

Cellekop-Planen, kan der siges meget imod, men kun lidt til Gunst for. Den fordrer megen Tid og den mest delikate Behandling og er i heldigste Tilfælde omgivet af mange Farer. Alleys System er sikkert, simpelt og nemt at udføre, og hvis Resultaterne, der har været opnaaede af de mest omhyggelige og dygtige Medlemmer af vor Profession, er noget Bevis, maa det tilstaas at Alley-Systemet frembringer bedre og mere ensartede Dronninger end noget andet System, der hidtil har været prøvet.

Swarthmores Smaastade-System.

Af En Dronningavler.

Jeg blev bekendt med Swarthmores Smaastadeplan i sidste Halvdel af Maj 1901. Foraaret havde i denne Egn været meget sent, med kolde Vinde og Regn omtrent daglig indtil 1. Juni, og jeg havde mistet flere Bifamilier ved Overvintringen, derved fik jeg Interesse for Artiklen i „Gleanings“ for 15. Maj, den fremstillede en saadan behagelig Maade til at faa Dronninger befrugtede i Smaastadefamilier, med saa lille Bekostning af Bier, Tid, Arbejde Pasning etc., at jeg straks blev indtaget i Systemet. Da jeg aldrig før havde prøvet at faa Dronninger befrugtede fra mindre end 3 eller 4 Rammers Smaastader, var dette System fuldstændig nyt for mig, og jeg besluttede derfor at følge det meget nøjagtigt i Enkelthederne.

Jeg har ingen Erfaring haft med den Del af Swarthmores Dronningavls-System, som gaar forud for Dronningernes Udklækning, da jeg har min egen Metode, som jeg foretrækker frem for alle andre, og jeg antager, det samme er Tilfældet hos andre Dronningavlere.

Jeg havde omtrent 380 smukke Celler tjenlige til at udklækkes den 1. Juni; og den 25. Maj havde jeg indsat 42 Rammer, $17 \times 8\frac{1}{2}$ “ indvendigt MaaI, hver indeholdende 8 Delingsæsker $4\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{2}$ “, forsynede med Kunsttavlestykker. I Sæt med 7 Rammer i hver anbragtes disse Rammer i 8 Rammers Yngelrum. Hver af disse kom saaledes til at indeholde 56 Delingsæsker.

Nu, her kommer det første Spørgsmaal ved Udførelsen, som ikke er forklaret i Swarthmores Artikel, som der henvises til. Jeg bliver anvist at huse en Sværm (naturlig eller kunstig) i et Underrum. Jeg træffer ikke at have nogen naturlig Sværm ved denne Tid, saa jeg maa huse en Kunstsværm. Hvordan skal jeg lave en saadan? Jeg har flere kraftige Familier i god Skik til at møde det gode Honningtræk, som jeg snart forventer, og som for den Sags Skyld allerede er begyndt — alt-saa en meget uheldig Tid at udtage Bier paa. Men jeg har begyndt, og jeg vil sætte det igennem, derfor udvælger

jeg en kraftig Familie. Selvfølgelig gaar det ikke an at udtage alle Bierne og Dronningen, derfor sætter jeg det gamle Stade hen til Siden og et nyt Stade, forsynet med Rammer som ovenfor nævnt, i dets Sted. Nu børster jeg saa mange Bier med Dronningen fra Tavlerne i det gamle Stade, som jeg kan, uden at affolke det altfor meget, og disse Bier tillige med Trækbiernerne giver mig en stærk Familie. Jeg foretager det samme med fem andre Familier og afventer Resultaterne. Endskønt Honning bliver indsamlet, ønsker jeg at være paa den sikre Side, derfor giver jeg en god Pægl Sukkerfoder i en Indgangs-Fodrer hver Aften. Honning bliver nu indsamlet temmelig rask fra Løvetand og andre Biplanter.

Nu, Swarthmore siger, at en god frugtbar Dronning vil have disse smaa Tavler fyldt med Æg i Løbet af nogle faa Dage, derfor kigger jeg til en Familie den 28. Maj. Paa den første Ramme i Nordsiden finder jeg omtrent Halvdelen af Tavlerne delvis udtrukne, med de øverste Cellerækker fyldte med Honning og forseglede. Den anden Halvdel af Tavlerne er paa forskellige Stadier, nogle uden Honning, andre med Cellerne delvis fyldte og ikke forseglede, men ingen indeholdende Æg.

De næste tre Rammer er omtrent i samme Tilstand, med en stor Del forseglede Celler, men ingen Æg. I de tre tilbageværende Rammer finder jeg Tavlerne med Honning i den øverste Del og Æg i de Celler, der ikke er fyldte med Honning.

De andre fem Familier er omtrent i samme Forfatning, hvilket øjensynligt ikke er den nøjagtige Tilstand for at danne Smaastade a la Swarthmore, saa jeg tænker jeg vil vente lidt, til Dronningerne faar lagt Æg i Nordsiden af Staderne, da alt saa vil være vel; derfor lukker jeg Staderne til den næste Dag, da jeg atter aabner og efterser det først undersøgte Dagen forud. Paa Rammen Nr. 1 i Nordsiden finder jeg Dronningen i Virksomhed og Æg i hver ledig Celle. Nr. 3 og 4 udviser omtrent den samme Tilstand. De 3 Rammer, som var belagt med Æg Dagen forud, indeholder ikke et Æg, men er enten tomme eller delvis fyldte med Honning. Tak Skæbne! Hvor er Swarthmore, Dr. Miller, Doolittle, Alley, Root — nogen som kender mere til denne Forretning end jeg gør?

Nuvel, hvis Tingene fortsætter paa

denne Maade, vil jeg sikkert ikke faa Smaastaderne i den rette Stand til Dronning-Befrugtning den 1. Juni, derfor gør jeg den eneste Ting, der ligger for. Jeg gaar til stærke Familier og udtager saa mange Rammer med Honning som kan undværes, og giver disse til Kunstsværmene. Jeg spredter Ynglerammerne i de stærke Familier og udfylder den tomme Plads med Rammer med Delingsæsker, forsynede med Kunsttavler lige som før. Jeg udtager ogsaa alle de Æsker fra Kunstsværmene, som indeholder Æg og Honning, og disse anbringer jeg for en Sikkerheds Skyld i gamle Familier. Ved at gaa frem paa denne Maade var jeg heldig med at faa 336 Delingsæsker fyldt med Æg og Honning til d. 31. Maj, men dette var selvfølgelig paa Bekostning af flere gode Familier, som jeg havde maattet trække op eller slemt forstyrre, og jeg var ikke ved Enden endnu.

Det næste Skridt er at befolke disse Æsker med Bier og Dronninger. Jeg har seks dronningløse Familier og tror, at disse vil være just hvad jeg ønsker, men ved en Undersøgelse finder jeg, at hvis Æskerne skal befolkes fra disse Familier alene, vil det tage alle Bierne og ruinere Familierne, undtagen jeg kun giver dem en Ramme hver, men saa vil der fordres 42 dronningløse Familier, to Rammer vil fordrø 21 etc.

Hej, der! Swarthmore, kom mig til Hjælp! Jeg søger til nævnte Artikkel for Lys. Jeg finder dette: „Saa hæng Rammerne ind til de Bier, som De har brugt til at bygge Dronningceller, eller til andre dronning- og yngelløse Bier, som de maatte have paa den Tid.“ Nu, Sagen er, at jeg netop er i den særlige Stilling ikke at have en Familie med dronning- og yngelløse Bier i min Bigaard ved denne Tid af Aaret (jeg avler mine Dronninger i Overrum, og 3—4 Familier vil forsyne mig med 1000—1500 Celler om Aaret). Jeg udtog til Slut alle Rammerne af de originale 6 Familier og indhængte i deres Sted Rammer med Delingsæsker, 5 Rammer i hver Familie. Jeg gør 2 Familier til dronningløse og giver 5 Rammer til hver. De to tilbageværende Rammer anbringer jeg i et Overrum til et Forsøg med det Resultat, at Dronningerne, der udklækkedes i disse Delingsæsker senere, ufortøvet blev dræbt af Bierne. Før Anbringelsen af Delingsæskerne i de forskellige Stader, anbragte jeg en udvalgt Dronningcelle paa hver af

Tavlerne. Om Eftermiddagen den 1. Juni undersøgte jeg Æskerne og fandt Dronninger i næsten hver af dem, og de Æsker, hvori Cellerne ikke var udklækkede eller Dronningerne ikke af normal Styrke, forsynede med kraftige Jomfrudronninger.

Æskerne havde nu hver en Dronning og en fuld Besætning af Bier. Disse blev i Følge Swarthmores Anvisning holdt i Staderne i 4 Dage. I dette Tidsrum blev der fodret med lidt Sukkeropløsning hver Dag. Paa den femte Dag var Vejret ugunstigt, Bierne blev derfor ikke forstyrrede før den følgende Dag, da alle Rammerne med Æskerne blev flyttet hen paa en ny Plads, et Stykke fra den gamle, og befæstet til Stænger — men med fire Flyvehuller til hver Side i Stedet for tre. Ved at gaa Æskerne grundig igennem fandt jeg 4 døde Dronninger, som erstattedes. Hen mod Aften aabnede jeg, som anvist, Flyvehullerne, og da det var smukt Vejr de følgende Dage, passede jeg paa, hvordan det vilde gaa.

Før at sikre mig mod Tab ved Fejlflyvning, naar Dronningerne vendte tilbage fra deres Udflugter, anskaffede jeg nogle smaa Træstykker, malede med forskellige Farver, og befæstede et af disse under hvert Flyvehul som Flyvebræt. Dette var i Modsætning til Swarthmore, som paastaar, at en Dronning ikke lægger Mærke til Farver og Form, men er vejledt alene af den den lille Skare Bier, der afventer hendes Tilbagekomst, men det var i Overensstemmelse med E. R. Root, der paastaar at baade Farve og Form har Betydning som Vejledning for Dronningerne. I hver Fald viste jeg, at den sidste Plan ingeri Skade kunde gøre, og derfor brugte jeg den.

Jeg har nu 40 Rammer paa Stænger, anbragt 4 Fod fra hverandre i en Retvinkel, hver Ramme indeholdende 8 Dronninger, eller 320 ialt. Den næste Dag sløj Dronerne livligt, efter at jeg havde aabnet Flyvehullerne, og jeg var paa Udkig efter Dronninger. Staaende ved den ene Side af den retvinklede Plads havde jeg et godt Overblik over det hele, og et Øjeblik efter saa jeg en Dronning fremkomme fra en Æske nogle faa Fod fra mig, og efter at hun havde foretaget nogle korte Sving i Luften, var hun ude af Syne. Medens jeg ventede paa hendes Tilbagekomst fremkom der tre andre til fra den samme Ramme og holdt deres Udflugt. I Lø-

bet af omtrent 10 Minutter vendte den Dronning, som jeg antog var den første der begav sig ud, tilbage, men uden Tegn paa Befrugtning. Denne Dronning fløj omkring ved Indgangen af flere af Æskerne og forsøgte at komme ind, men blev drevet tilbage af Bierne, flere Gange faldt hun ned i Græsset, og naar hun atter var kommen lidt til Kræfter, prøvede hun igen med samme Resultat. Til sidst samlede jeg hende op og anbragte hende ved den rigtige Indgang, og hun løb straks ind.

Andre Dronninger begyndte nu at fremkomme fra forskellige Steder i Bi-gaarden. Jeg fandt det selvfølgelig umuligt at passe paa dem alle, derfor fæstede jeg min Opmærksomhed ved den først-nævnte Ramme. Rundt om denne Ramme kredsede der Dronninger, og nogle gjorde Forsøg paa at komme ind, og det samme fandt jeg var Tilfældet ved de andre Rammer i Almindelighed. Snart vente en Dronning, der bar tyde-

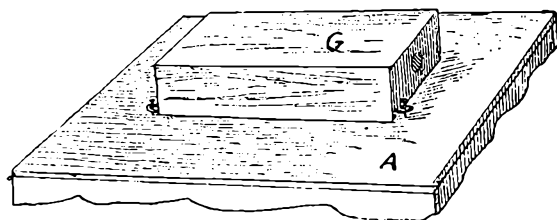

Fig. 21. En Deling med Fodrer.

lige Mærker paa at have mødt en Drone, tilbage, og efter at den havde prøvet flere Indgange, slap den til sidst ind af en, som antagelig var den rette. Denne Æske tillige med flere andre mærkede jeg mig til videre Undersøgelse. Jeg var overrasket over den Vanskelighed, de tilbagevendende Dronninger havde med at finde de rette Indgange, og jeg er overbevist om, at mange Dronninger gaar tabt paa denne Maade.

Det næste Skridt er at søge Æg, hvilke man med Grund maatte vente at kunne finde i Løbet af 1—2 Dage eller inden en Uge, hvis Dronningerne er i Orden.

Nu, her er en anden Ting ved Udførelsen, som ikke er forklaret af Swarthmore, og som er ved at faa mig til at opgive det hele, Swarthmore siger: „Undersøgelser efter Æg kan foretages igennem det bagerste Hul“ etc. Det maa erindres at Tavlerne i disse smaa Æsker allerede er fyldte med Æg eller

Honning, og naar det bagerste Hul aabnes vil næsten enhver Celle, der ikke indeholdende Blomstestøv eller Honning være optaget af temmelig store Larver. Nu indser De, hvad for en ubehagelig Stilling en er i. Hvad skal — hvad kan — hvad bør der gøres?

Jeg kan vente til Bierne fjerner nogle af Larverne og paa den Maade skaffer Plads til ny Æg. Men vil de gøre det? Sandsynligvis ikke, og Forsøget er derfor altfor usikkert. Jeg kan aftage Dækket fra hver Æske og med en Pind eller Naal fjerne nogle af Larverne, men dette vil tage Tid og er en vidtløftig Historie, og det vil forstyrre Dronningerne og uden Tvivl føre til Tab. Tilsidst tager jeg 320 tomme Delingsæsker og indpasser et Stykke udtrukken Tavle i hver af dem, og paa den ene Side af dem anbringer jeg et Laag, tagen fra Bagsiden af de besatte Delingsæsker, og disse Æsker fæster jeg saa ved Hjælp af Klamper til Bag-

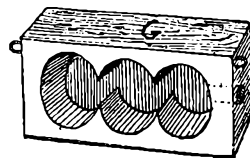

Fig. 22. Foderapparatet.

siden af de befolkede Æsker, og paa denne Maade faar jeg 2 Tavler i hver Smaastade i Stedet for en. Denne Ordning løste Vanskeligheden og gav Plads til Æglægning.

Ved en Undersøgelse fandt jeg i rette Tid Æg i omtrent 200 af Æskerne hvilket jeg mærkede mig for en Behageligheds Skyld. Af de tilbageværende Æsker var nogle dronningløse, og andre havde Dronninger, der endnu ikke var befrugtede. Jeg gav Jomfrudronninger til de første og afventede den videre Udvikling hos de sidste.

Af de 200 Æsker, der indeholdt Æg, satte jeg særlig Mærke paa de 100. Det var min Agt at holde Dronningerne i disse, til Yngelen af Æggene var udklækket, for at jeg kunde faa at se, om Dronningerne var ægte befrugtede. Jeg havde nogle Ordre paa uprøvede Dronninger, der skulde udfyldes i en nær Tid, og jeg lykønskede mig selv til at have de andre 100 Dronninger til min

Raadighed, men o ve! Man skal ikke glæde sig for tidlig.

Nogen Tid efter gik jeg til disse smaa Familier i Forventning om at finde en smuk og kraftig Dronning i hver af dem. Ud af de 100 tog jeg 27 Dronninger, flere kunde jeg ikke finde. De andre 73 var dronningløse, og mange af dem havde Dronningceller paa forskellige Udviklingstrin. Her var et direkte Tab af 73 Dronninger. Denne Erfaring gjorde mig ængstelig for Udfaldet og bevirkede, at jeg anstillede nogle omhyggelige lagttagelser. Jeg fandt at Bierne, der samlede sig omkring et Flyvehul, havde for Skik at løbe over til Naboflyvehullet og til min Overraskelse blev de som Regel godt modtagne og færdedes ind og ud, som om de følte sig hjemme. Jeg prøvede paa at forhindre dette ved at omgive Flyvehullerne med Delings-

æsker, men uden Virkning. Jeg tror, at denne aflæggen Besøg var en af Aarsagerne til Tab af Dronninger. Fortsatte lagttagelser viste at i nogle Tilfælde forlod ogsaa befrugtede Dronninger Familierne, og efter at have kredset lidt omkring vendte de i nogle Tilfælde tilbage til den rette Familie, men oftere til en forkert. Nu undersøgte jeg nøje de 100

Æsker, der var mærket til prøvede Dronninger, og fandt Tegn til Dronningløshed i et stort Antal af dem, og det viste sig at mindst 60 pCt. var dronningløse. Disse dronningløse Bier forsynede jeg med Jomfrudronninger. De andre 40 pCt. lod jeg henstaa til Yngelen begynde at udklækkes, og ved en Undersøgelse fandtes de 24 Dronninger da i god Stand, medens de andre var borte. Denne Tingenes Tilstand vedblev at raade, indtil jeg havde mistet over 200 Dronninger, da begynde jeg at reducere Antallet af Smaastadefamilier efter Swarthmores System og at forene dem til 4 Rammers Smaastader.

De vil erindre, at jeg havde et Antal af de smaa Familier, som jeg paany

forsynede med Jomfrudronninger. Disse lagde jeg ogsaa nøje Mærke til, men Resultatet blev ikke bedre end første Gang.

Jeg vil ikke trætte Dem med alle Enkelthederne — med Ulejligheden med at anskaffe Tag, Sollysets og Skyggens Indflydelse, de lette Delingsæskers Indtørrer og Udbulnen ved Vejrforandringer, og senere paa Aaret, Kamp med Rovbier og Angreb af Voksmøl, Forandringer i Temperaturen, varme Dage og kolde Nætter, etc.; men jeg vil sige at dette og meget andet er Ting som i Praksis er slemme Hager ved Swarthmores System. Jeg ønsker ikke at blive torstaaet, som at jeg uden Forbehold vil fordømme Swarthmores System eller for at ville sige noget til Mr Swarthmores Forklejnelser. da jeg er skyldig at tro, at hans Beretning er

rigtig i Hovedsagen, og at Systemet i hans Haand giver et godt Udfald.

Jeg har i denne Artikel givet Dem en Fremstilling af Tingene, saaledes som de har forekommet efter min Erfaring ved en omhyggelig Udførelse af Enkelthederne, med de Kundskaber, jeg havde fra Swarthmores Artikel i „Gleaning“ og min egen Erfaring som Biavler.

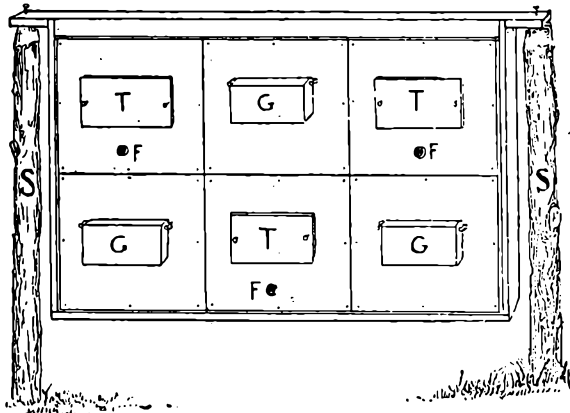

Fig. 23. Swarthmores Opstilling af Delinger, som hver indeholde en ubefrugtet Dronning. G. Foderapparat, F. Flyvehul.

Til ovenstaaende Artikel føjer Redaktøren af „Gleanings“ følgende Bemærkning:

Swarthmores Dronningavlssystem er rigtigt nok, undtagen hvad der angaar Dronningernes Befrugtning, og Beretninger angaaende denne Del af Systemet har været alt andet end tilfredsstillende. Sagen er, at smaa et-Rammers Smaastader, der ikke er meget større end end en Delingsæske, har ikke vist sig heldige hos almindelige Biavlere, hverken til Befrugtning eller Opbevaring af Dronninger. Swarthmore havde næppe prøvet denne Fremgangsmaade efter nogen større Maalestok, ellers vilde han sikkert ikke have fremsat den for Offentligheden.

Sværming paa Lüneburgheden.

Af H. Lehzen).

Saasart en Kube paa en eller anden Maade viser en ualmindelig Adfærd, kan man snart vente at se Sværmen komme. Under Forberedelserne til Sværming, medens Bierne pakker deres Tornyster fuldt af Honning, flyver ingen eller kun meget faa Bier ud paa Træk. Er Forberedelserne tilende, styrter nogle Bier ud af Flyvehullet, farer med højlydt Summen gennem Luften, andre kommer efter, og Trængselen bliver saa stor, at mange Bier ligesom bliver skudt ud af Flyvehullet og falder til Jorden. Ogsaa Trækbierne fare ind og ud og flyve ikke bort, og de med Blomstestøv kommende Bier bliver udenfor med sin Byrde, fordi de mærker Ophidselsen i Kuben og bliver revne med af den. Snart hænger Forsværmen paa en Gren, som en Klasse. I Reglen har Biavleren omkring sin Bigaard Nødde-, Stikkelsbær- og Ribsbuske, for at Bierne kan klase sig paa dem, naar de sværmer. Nødig ser han, at der er høje Træer i Nærheden, thi det er besværligt at hente en Sværm ned fra 50 Fod høje Ege eller Popler. Paafaldende er det, at paa det Sted, hvor den første Sværm har klaset sig, klaser ogsaa mange af de senere sig. Efter Forsværmen følger i Reglen henved 8 Dage efter den første Eftersværm, ofte med flere unge Dronninger. Ofte giver en Kube 5—7 Eftersværme med et Mellemrum af en til tre Dage.

Undertiden er den første Eftersværm lige stærk som Forsværmen, medens de senere Sværme stadig aftager i Styrke.

Naar Forsværmen er draget ud, bliver samme Dags Aften Dronevokset i Moderkuben skaaret ud og, efterat Dronelarvernes Hoveder ere afkappede, lagt under Kuben, for at Bierne kan rense det*).

*) For en Del Aar siden var det almindelig Skik hos Biavlerne i Danmark at udskære Dronevokset og kappe Hovedet af al den Droneyngel, der fandtes i Staderne, fordi man ansaa Dronerne for unyttige Ædere. Nu derimod sætter de fleste dygtige Biavlere Pris paa at faa opfodt en Del Droner i de bedste Bifolk i Bigaarden. At dræbe Droneyngel og derefter anbringe den i Bistadet, anses vi for aldeles forkasteligt.

R e d.

Der er i Regelen altid kommet nok af Droner ud, og da disse blot er Honningfortærere, vil Lüneburgeren ikke have flere af dem, end der behøves til Befrugtning af de unge Dronninger. — Er der mange Viserceller, river han ogsaa ofte de overflødige ud.

Det er et af Lüneburger-Biavlerens vigtigste Arbejder at gøre Bifolkene lige stærke, saa at alle Forsværme komme i Løbet af 8. Dage.

Saasart Forsværmen er falden, standser Fodringsen af Moderkuben; heller ikke Sværmen bliver under almindelige Trækforhold fodrede.

Da de gamle Moderkuber skal være Biavlerens Honningtønder, maa han fremfor alt se til, at de ikke sværmer sig for svage. Han tager derfor kun Eftersværme saa længe, som Moderkuben har rigelig med Bier. Mærker han, at en Kube er bleven temmelig fattig paa Bier, saa giver han Eftersværmen tilbage til Moderkuben. Men da Sværmingen koster megen Honning, saa aftrommer nogle Biavlere Kuben henimod Aften, lader det udtrommede Bifolk ligge i den tomme Kube en Nat over i Græsset, ombinder den gamle Kube, for at Yngelen ikke skal forkøle sig, og forener næste Morgen den aftrommede Familie med Moderkuben, efter at Visercellerne, som i den tomme Kube er lette at finde, er udskaarne. I Regelen løber under Aftromningen de modne Dronninger ud af Cellerne og kommer med den udtrommede Familie i den tomme Kube. I Løbet af Natten bliver da alle Dronninger paa en nær dræbte af Bierne.

Har Kuben af sig selv standset med Sværmingen, maa man passe paa, at den har en Dronning i Behold. Da ofte med den sidste Eftersværm ogsaa den sidste Dronning drager ud og da der ikke er mere aaben Yngel i Kuben, saa vilde Familien være viet til Undergang hvis Biavleren ikke gav den en ung Dronning i Bur. Saalænge Bierne fodrer disse Dronninger, er der endnu ingen befrugtet Dronning i Kuben. Har en afsværmet Kube en frugtbar Dronning lader den Dronningerne i Dronningburet sulte ihjel og lukker Aabningen i Buret med Forvoks.

Er Dronningen befrugtet, begynder Bierne snart at bygge Arbejderceller. I Regelen skærer Biavleren, naar Yngelen er udløben (altsaa 3 Uger efter Forsværmen's Afgang) Tavlerne ned indtil

den næstnederste Spilerad*). Bygger Bierne Droneceller, saa er der enten ingen Dronning eller en Dronemoder i Kuben. Som sagt, Lüneburgeren sørger for, at Moderkuben ikke sværmer sig „nøgen“ (fattig paa Bier), og at den tidlig faar en befrugtet Dronning. I Regelen arbejder disse Kuber bedst og giver mest Honning. — Dette er jo ogsaa ganske naturligt, thi i saadanne afsværmede Kuber findes kun unge Bier. Da disse i flere Uger ikke har nogen Yngel at føde og pleje, og da der er Voksbygning i Kuben, saa at de altsaa ikke trænger til at bygge Tavler, saa lægge disse kraftige unge Bier sig udelukkende paa Indsamling af Honning.

Men ofte gaar det ikke saa glat med Sværmmingen, som Biavleren har tænkt. Hyppig indtræffer der just, naar Forsværmen skal drage ud, Regnvejr, som varer i flere Dage. Da maa Bierne fodres meget stærkt, fordi de ellers river de lukkede Dronningceller op. Har Biavleren begaaet den Fejl, ikke at forsyne Kuberne tilstækkelig med Honning saa bliver Sværmmingen forsinket tre Uger. Men dette vilde være en Fejl, som i den Grad vilde bevise Biavlerens Uduelighed, at han intet andet havde at gøre end at opgive Biavlén. Til Boghvedeblomstringen maa Bierne have afsværmet og de unge Dronninger allerede være befrugtede.

I flere Dage ser vel en Biavler Vejret an, da jo ingen Dronning kommer ud af Cellen før den 8. Dag, efter at Cellen er lukket, men hvis det da ikke bliver Sværmevejr, tager han Kuben og trommer Forsværmen ud. Hvis der ikke er mere end en Bigaard, sætter han den udtrommede Forsværme paa Moderkubens Plads og giver denne en ny Plads. Lader man Moderkuben beholde sin gamle Plads bliver Sværmen meget lille, da de fleste af de gamle Trækbier flyver tilbage til den gamle Plads. I dette Tilfælde bliver den, naar der kommer Eftersværme, forstærket med Bier fra dem.

Til Begynderen i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.

Har man, som jeg haaber, fulgt min tidligere givne Anvisning, sammen

med Hovedeftersynet, at indskrænke Rummet hos Familierne, da vil Tiden nu være inde til at vise Bierne at Trækket er bedre end det i Virkeligheden er ved, at man med 1 Ramme ad Gangen af de hengemte, som formodes at indeholde mere eller mindre Honning, afskræller ca. 3“ af Forseglingsen, neden fra, man overstænker de afdækkede Honningceller med lunkent Vand, og hænger en saadan Ramme med de aabnede Honningceller vendt udaf, men indenfor Glasdøren, efter nogle Dages Forløb vil man gennem Ruden kunne se, at Honningen er bragt bort, og en lignende Afskrælning og Vending optages. Er paa denne Maade den yderste Side af Tavlen tømt, da vendes Rammen om og Afskrælningen og Vandingen fortsættes som før. Og Spørgsmaalet om, hvornaar Pladsen da kan udvides, vil snart vise sig hos Familien selv; det er, og kun først, naar den bagerste Tavleside set gennem Glasdøren midt paa Dagen under godt Træk, viser sig overalt besat af Bier, og Udvidelsen sker da bedst med den indhængte Honningtavle. Naar den tildels er tømt for Honning hænges den lige indtil Yngelen, og haves flere hengemte Honningtavler, da gives atter en saadan bagved, behandlet som den første. Er Familien naaet op til at have Yngel i 5—7 Tavler, da maa den næste Ramme som gives dem enten indeholde ca. Halvdelen Droneceller, eller saafremt det er en Kunsttavle maa denne kun naa halvt ned. Bierne vil da selv bygge Droneceller, hvad der er det bedste, og Dronningen belægge saadanne med Æg, noget man absolut maa give Bierne Lov til og dette, hvad enten man ønsker de skal sværme eller lade være. Behandlingsmaaden er i begge Tilfælde den samme under hele Foraarsudviklingen. Forandringen sker først naar Hovedtrækket indfinder sig, men derom mere siden.

Saafermt nogen Biavler i den senere Tid skulde have observeret, at en Familie ikke skulde være i Orden med Hensyn til Dronningen, der er kun lidt Yngel og det meste endog Pukkelyngel, det er: de lukkede Yngelceller ere forlængede ud over Tavlens almindelige Flade, og ingen Reserve-dronning haves, og Familien ellers er nogenlunde talrig, tag da fra en kraftig Familie en Yngeltavle uden paasiddende Bier, helst en med megen Yngel, der er lige ved at løbe ud. Hæng Yngeltavlen

*) Lüneburgerne pleje at spile Kuber med to Rader Spiler.

midt blandt Rammerne, men samtidig maa der tages Rammer væk saa Rummet bliver godt besat af Bier. At der findes Æg og mindre Larver tillige er jo særligt at anbefale, men det er jo ikke altid sikkert, at Familien opfører Dronningceller paa den først givne Tavle, derfor bør man efter højst 8 Dages Forløb forvise sig om der findes opførte eller maaske allerede lukkede Dronningceller. I modsat Tilfælde gives dem atter en Yngeltavle, denne Gang absolut med Æg og mindre Larver i Midten af Yngelcirkelen af Tavlen, da vil Familien ganske sikkert opføre Dronningceller, Men forinden bør man fjerne mulig paasiddende Dronningceller, den ubefrugtede Dronning, eller den æglæggende Arbejdsbi, denne kan ikke af Biavleren kendes fra de andre Bier, men vides at være tilstede, naar man trods al anvendt Umage ikke kan finde den daarlige Dronning og der i enkelte Celler findes Æg. — I dette Tilfælde maa Bygningen med paasiddende Bier bæres et godt Stykke hen i Haven og stilles paa et udbredt Stykke Lærred, bedre er dog at tage hele Huset bort, sætte et andet paa Stedet, nogle Rammer med Honning, Blomsterstøv og med den laante Yngeltavle hængt ind i Midten, og Huset lukkes. Derpaa rystes Bierne af hver enkelt Ramme ned paa Lærredet fra det bortflyttede Hus, og Bierne vil flyve hjem til det nye, og med Glæde finde sig tilrette, men især er de glade ved at finde Yngel, hvorfor de skynde sig at omlave en eller flere Celler til Dronningceller. Denne Afbørstning maa dog ikke foretages efter at man har givet en saadan Familie udløben Yngel, da disse unge Bier ikke kan finde tilbage til det gamle Stade. — I min Anvisning til Bekæmpelsen af Møl burde absolut være nævnt at knobben Plads er ubøjet det al- lervirksomste Middel.

DBF.s Regnskab 1901.

Indtægt:	Kr. Ø.
Overskud fra 1900	519 14
Medlemsbidrag	3234 98
Bidrag fra Staten	3000 "
" " den Raben-Levetzau- ske Fond	300 "
ÅKundgørelser	172 53

Salg af Medailler	5 "
" " Diplomer	25 60
" " Honningskilte	3 20
" " Honningsedler	2 90
" " ældre Aargange	1 "
Indvundne Renter	28 80
Balance Kr.	7293 15

Udgift: Kr. Ø.

Tidsskriftet:	
Trykning, Papir	1802 "
Billeder	260 59
Porto og Gebyr	365 80
Anmeldelsesblanketter	17 75
Papir m. m.	17 79
Frigørelsesmidler	57 80
Redaktion	600 "
Forfatterhonorar	296 "
Pakker og Korsbaand	51 55
Bogsamling:	
Bladhold	27 38
Smaaskrifter: Trykning, For- sendelser	26 35
Biavlslærere (Møder, Birøgt m. m.)	1088 "
Bipest: Forsøg og Undersøgel- ser	305 75
Biavlsskolen	400 "
Udstilling	176 1
Bestyrelsens Møder, Rejser og Porto	188 35
Sekretærens Møder, Rejser, Porto, Papir og Fragt	65 61
Redaktørens Møder, Rejser og Porto	17 85
Revisionens Møder, Rejser og Porto	40 89
Biavlslærernes Rejser til Be- styrelses- og Centralmødet ..	56 65
Medailler	62 50
Bidrag til et Mindesmærke over afdøde Generalkonsul H. Pontoppidan	40 "
Husleje og Assurance	56 12
Bogreoler	20 "
Forskelligt	17 58
Sekretær- og Kassererløn	300 "
Overskud	934 83
Balance Kr.	7293 15

Fredericia, den 31. Decem^ber 1901.

H. Schroll. C. C. Bjerregaard.

Undertegnede har gennemgaaet

DBF.s Regnskab for Aaret 1901 og an-
befaler samme til Godkendelse.

p. t. København, d. 20. April 1902.

Edmund Kriel. J. B. Schmidt.

Regnskabet indstilles til Centralfor-
samlingens Godkendelse.

Østerlars Kirkeskole, d. 30. Maj 1902.

Georg Josefsen. F. r. A.

C. C. Bjerregaard.

De Delegerede, som maatte ønske det, kunne ved Hændelse til Undertegnede Kasserer faa en Afskrift af Regnskabet med Uddrag af Bilagene tilsendt til Gennemsyn.

C. C. Bjerregaard.

Fra Kredsen.

Skanderborg Amts BF. Udstilling, der afholdtes den 7. Juni sammen med Horsens Landboforenings Dyrskue, kunde langt fra siges at være righoldig. Grunden dertil maa dels søges i, at det er en uheldig Tid paa Aaret at holde Udstilling i da der kun er fjorgannemel Honning og dertil kom, at jeg først den 18. Maj fik Meddelelse om hvad Dag Udstillingen skulde afholdes, saa det kunde ikke naa at blive bekendtgjort i „T. f. B.“ Nr. 7 for 15. Maj, at Anmeldelsefristen udløb den 24. Maj og at Udstillingen skulde afholdes den 7. Juni. Af den Grund var der kun en Fabrikant, der havde udstillet.

Præmier tilkendtes følgende:

For Honning.

1 Pr.: Felix Sindal, S. Aldum, Skovri-der Carlsen, Horsens, og Martinus Andraesen, Haarup. 2 Pr.: Erik Kristensen, Falstrup, og Købmand Eriksen, Nim. 3 Pr.: Petra Sveistrup, Tolstrup. P. N. Pedersen, Vrønding, og M. Nielsen, Ørtslev.

For Voks.

1 Pr.: M. Sørensen, Lundumskov, og Felix Sindal, S. Aldum. 2 Pr.: Erik Kristensen, Tolstrup. P. N. Pedersen, Vrønding, Skomager Dinesen, Bjerge, og Købmand Eriksen, Nim.

For Biluse.

1. Pr.: Snedker Boesen, Vejle. 2. Pr.: P. N. Pedersen, Vrønding.

For Slynqmaskiner.

2. Pr.: Snedker Boesen, Vejle.

Hornsyld, den 9de Juni 1902.

L. Sørensen.

Ekko fra Staderne.

Skovhuse pr. Langebæk, den 31. Maj.

Det har endnu i Aar været daarligt Træk for Bierne, paa de sidste Par Dage nær, flere af Staderne har jeg maattet fodre med Kandis, deriblandt et, som er mit bedste, det staar nu med 9 Tavler med Æg og Yngel og der var ikke 2 Pund Forraad tilbage. Nu blomstre Frugtbuskene og Frugttræerne kommer en af de første Dage. Men

det er underlige Forhold, at vi skal staa med Kunsttavlen i den ene Haand og Foderglasset i den anden. L. P. P. Bonde.

Aalborg Egne, den 6. Juni.

Bierne er gaaet stærkt fremad i de sidste Dages gode Vejr, saa at de daarlige Udsigter som Maj gav er tildels udslettet.

En Del Stader er dronningløse og Møllene har udrettet en Del Skade, Hanbier har ikke vist sig endnu, saa der har ikke været Tale om at erstatte manglende eller slette Dronninger endnu. J. J.

Carlshøj, Lyngby, 4. Juni.

Mine Kubefolk sværmede i Lørdags og Søndags, alle mine Huse staar med 2 Magasiner paa, et endog med 3 og fulde Under- rum og det ser ud til at jeg i de nærmeste Dage maa udvide Pladsen. H. Lund.

Ollerup, den 4. Juni.

Nu er Vejret bedre og Bierne samler lidt Honning i denne Tid, Yngelansætningen skrider nu siden Varmens Begyndelse rask fremad, og da Kløver og Agerkaal er langt tilbage i Udvikling, kan Bifolkene vist nok endnu, trods det kolde Foraar, naa at blive ret bistærke til Hovedtrækket. Den første Sværm herpaa Egnen faldt i Slutningen af Maj Maaned. A. Nielsen

N.-Bork, den 1. Juni.

Vejret har i dette Foraar indtil nu været meget koldt og regnfuldt, saa Bierne har ikke kunnet komme ret meget ud, trods dette er mine Bier i bedste Velgaaende, og har haft og har endnu Honning nok, eftersom jeg indvintrede dem med rigelig Forraad, og jeg har en Dag i Foraaret da det var rigtig godt Vejr givet dem en Tavle med Vand i øverste Trediedel, samme Dag gjorde jeg Staderne grundig rene, og det er alt, hvad jeg har foretaget mig i Bigaarden hidtil. Nu har vi dejligt varmt Solskinsvejr, og Bierne trække stærkt paa Frugtbuskene og Frugttræerne, samt hjembære en Masse Blomstestøv. Jeg saa til et Par af Staderne i Dag, og der var megen Yngel og Honning nok. Det er synes jeg en ubestridelig Fordel at indvintre sine Bifamilier med rigelig Forraad, thi derved spares en Masse Ulejlighed og Tid, for ikke at tale om al den Varme, der gaar tabt med Fodrning saa tidlig paa Foraaret, thi selv om man er nok saa paapasselig kan det ikke undgaas, at der tabes Varme.

Den 5. Juni.

Jeg har i Dag tilset mine 8 Bifamilier, som alle har udviklet sig meget vel. Det er storartet som de har formeret sig i de sidste faa Dage, hos nogle af Staderne udvidede jeg Pladsen med 1 smuk udbygget Tavle. Der var en Del ny Honning i Staderne, som er indsamlet i disse Dage af Frugtbuske. Hvis dette Vejr kan blive ved en Tid endnu, bliver der nok snart godt Træk paa Markblomster. Vi Vestjyder lever i Haabet paa et godt Bjaar til Erstatning for det daarlige i Fjor. Haabet beskæmmer jo ingen. P. Jensen-Pedersen.

Gavnlig Vink.

Vejret. (11. Juni). I desidste Par Dage af Maj og de første 4 Dage af Juni Maaned var det stærk Sommervarme med stille Vejr. Bierne arbejdede meget stærkt og hjembar megen Honning, men den 5. Juni blev det atter køligere Vejr og der faldt en Del Regn. Siden har Vejret været ustadigt og enkelte Dage er der faldet megen Regn. Uagtet det usædvanlige kolde Foraar er der dog særlig i Skovegnene i Slutningen af Maj og i Begyndelsen af Juni faldet en Del Sværme. Bifolkene er nu de fleste Steder meget rige paa Bier og da der findes megen Agerkaal og Hvidkløveren staar særdeles frodig, kan det godt blive et udmærket Bjaar, hvis det bliver varmt, medens Agerkaal og Hvidkløver blomstre.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør foretages, saasart den bageste Tavle under god Udflugt er omtrent en Trediedel belagt med Bier. Naar det er varmt i Vejret, og Trækket er godt, kan man godt give de kraftige Folk et Par Tavler ad Gangen, de mindre stærke Folk maa kun gives 1 Tavle ad Gangen. Naar Hovedtrækket begynder, saa anbringer vi Magasiner paa alle vore Stader, selv om de svageste ikke har mere end 10—12 Tavler i Hovedrummet. Inden Hovedtrækket gælder det om at faa avlet saa mange Bier som muligt, men naar Hovedtrækket er inde, saa gælder det om at faa samlet saa megen Honning som muligt. Sørg for, at Bierne ikke kommer til at mangle Plads, saalænge Hovedtrækket varer.

Hindring af Sværme vil i Almindelighed kunne opnaas ved de 2 Midler: Rigtig Udvidelse af Pladsen i Stedet i rette Tid og Formindskelse af Pakningen i meget varmt Vejr.

Dronningskifte kan foretages baade i denne og næste Maaned, men det lykkes lettest under det gode Træk. En stærk, dronningløs Familie kan under dette meget godt selv bygge Dronningceller og oplække en god Dronning, naar den forsynes med lidt aaben Yngel og en moden Yngeltavle. En svag dronningløs Familie vil ikke kunne hjælpes paa denne Maade, thi enten bygger den slet ikke Dronningceller eller ogsaa oplækker den en slet Dronning. En saadan Familie bør derfor forsynes med en Dronningcelle fra en stærk Familie; helst anbringes Cellen da i Cellebeskytter.

Udslyngning af Honning bør kun ske af saadanne Tavler, der ere næsten fuldstændig forseglede, da man ellers faar en uholdbar og slet Vare. Der er dog i den Henseende megen Forskel paa de forskellige Slags Honning. Frugttræ-Honning er i Almindelighed meget uholdbar, hvis de Tavler, hvoraf den udslynges, ikke ere helt forseglede. Lynghonning kan derimod være holdbar nok, om den end udslynges af uforseglede Tavler. Sommerhonningen bør helst ikke udslynges, før Cellerne ere forseglede. Det har vist sig, at naar Honningtavlerne faar Lov til i længere Tid at forblive i Stedet efter den første Forsegling, fortykke Bierne senere Cellelaagene. Dette synes at tyde paa, at der gennem det første tynde Dække endnu foregaar en svag Fordampning

og mange ansete Biavlere lade derfor Honningtavlerne forblive saalænge som muligt i Staderne, fordi de derved mene at faa en bedre Honning. Dertil udkræves imidlertid store Stader, der kunne rumme mindst 36 Tavler a 120 □". Vi have i de senere Aar fulgt denne Metode og fundet, at det havde en særdeles heldig Indflydelse paa Honningens Kvalitet. Vi tilraade derfor ikke uden Nødvendighed at udslynges Honning allerede i Juni Maaned. Bliver Aaret et godt Honningaar, kan denne Nødvendighed dog meget let indtræffe hos de mange Biavlere heri Landet, der have Stader, som knapt rummer 20 Tavler af det angivne Maal. Heltlere maa man da udslynges tidligt end lade Bierne savne den nødvendige Plads, thi dette bevirker et Tab, som slet ikke kan oprettes.

Udslyngede Tavler kunne under godt Træk indhænges i Stedet paa en hvilken som helst Tid paa Dagen. Under slet Honningstræk bør de derimod indhænges om Aftenen eller ved Solnedgang for at hindre Røveri. Paa denne Aarstid kan man jo vente atter at faa de udslyngede Tavler fyldte. Senere, naar Trækket aftager, er det derimod heldigst at stænke dem med rent Vand, inden de indhænges, og derpaa at anbringe dem bagved et Indskud, under hvilket der en aaben Bivej.

Sværme og svage Stader bør fodres i uheldigt Vejr. Dette gælder naturligvis ogsaa Kunstsværme.

Møl. Husk at svovle de hengemte Tavler, saa snart der viser sig Møl i dem (glinsende Traade).

Brevkasse.

Tilskud tilstaaes efternævnte Foreninger:
4 b. Kellerup 12 Kr., 6 i. Rind Herred 10 Kr., 7 g. Hundslund 14 Kr., 23 Midtsjælland 13 Kr.

DBF's **Biavlsskole** aabnes i Roskilde Mandag den 14. Juli Kl. 9 Form., og varer til Lørdagen den 26. Juli. Oplysninger vedrørende Skolen, Ophold og lignende gives af Red.

Ny Holdere af „T. f. B.“ kunne hos Kredsformændene gratis erholde de 3 Smaaskrifter af hvilke DBF. endnu har Oplag, samt en ældre hæftet Aargang af „T. f. B.“ De Kredsformænd, der ikke har tilstrækkeligt Oplag kunne ved Henvendelse til „T. f. B.“ Red. faa det Antal Smaaskrifter eller Tidsskrifter tilsendt som de venter at faa Brug for.

2 italienske Dronninger af den Sending der ankom hertil den 13. Juni, er tilsalgs a 5 Kr. pr. Stk. En ny Sending italienske Dronninger ventes hertil omkring ved 1. Juli. Pris pr. Stk. 4 Kr. 75 Øre. Ordre bedes snarest indsendt. Red.

Biavlsudstilling i Kolding afholdes af „Foreningen af jydsk Landboforeninger“ den 11., 12. og 13. Juli 1902.

Kundgørelser.

Kunsttavler af ublandet Bivoks, min Bibog, det bedste Foderapparat, Røglæsere m. m. faas billigst hos A. H. Vorbeck, Holstebro.

Mine *bekendte, billige Bihuse* anbefales ærede Forbrugere. Huse havet færdige. Gode Røgpustere anbefales.
N. Jensen, Snedkermester, Sjolte, Tappernøje St.

Ægte Bivokstavler faas i Aar som forhen hos Linnaa Sogns BF. Ordre sendes til O. Rasmussen, Linnaa pr. Laven. Et Parti ægte Bivoks ønskes tilkøbs. Tilbud herpaa sendes til Chr. Dyhr, Møllerup, Laven.

Grønnings Bipibe

faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning tilsendes Grønning, Vejrup, Bramminge.

Kunsttavler af ægte Bivoks med nøjagtigt og smukt Præg leveres i alle Størrelser til billigste Pris. Voks forarbejdes og byttes. Nøjagtig og hurtig Lekspektion.

Driftbrohus pr. Køge, i Marts 1902.
J. Olsen.

Kunsttavler af ægte **Voks** af Hr. Lærer Bojesens meget anerkendte og med dybt Præg bekendte Kunsttavlevalse faas atter i Aar til billigste Pris.

NB. Ægte Bivoks forarbejdes eller tages i Bytte.
Systofte pr. Nykøbing F., i Marts 1902.
P. Jacobsen.

Kunsttavler af godt Bivoks faas atter i Aar hos N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde. Voks tages i Bytte.

Kunsttavler af ægte Bivoks faas atter i Aar hos Snedker J. C. Olsen, Hvilsted, Søllested.

Kandis til Bifoder,

smuk ren lys Vare 20 Øre pr. Pd. Ved Køb af mindst 25 Pd. pr. Efterkrav, fri Sækkeemballage.

Vestergade 20. Kolonialforretningen en gros & en detail.

W. Laybourn.

De billigste, bedste og mest akkurate **Bibotiger** og **Udstyngere** samt de mest brugte **Smaarelskuber**, **ægte Bivokstavler** havet altid paa Lager. Illustreret Prisliste franco. Tved pr. Svendborg.
Kristjan Petersen.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler) faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co., Grævvænget pr. Sortebro, Baneadresse: Vejstrup. Prisen er i Aar 1—5 Pd. 190 Øre, 5—10 Pd. 185 Øre, 10—25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille i Odense 1900 og i 1901 tilkendt 5 L.-Premier) anbefales til billigste Pris. Jeg fabrikere Yngel-, Drone- og Delingstavler.
Snedker J. F. Nielsen, Assedrup St.

Maanedsskriftet. Hunden

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Nansensgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annonce 10 Øre Linien. Provenummer gratis.

Rapid, den bedste Loddelampe, faas à 1 Kr. hos N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Foreningsmeddelelser.

Det bringes herved i alle Foreningens Medlemmers Erindring, at hvis nogen skulde opdage Bipest i sine Stader og ønsker Hjælp til at faa den udryddet, da at meddele det til Undertegnede, som da vil sende en kynig Mand, der gratis vil behandle de syge Bifolk.

Ligeledes vil for hvert Stade, der er behandlet for ovennævnte Sygdom blive givet en mindre Godtgørelse. Men der er endnu en Del Biavlere, som staar udenfor Foreningen, lad det være alle Medlemmers Opgave, at paavirke disse til at melde sig ind i vor Forening, og lad os alle sammen tage kraftig fat, saa vi kan faa udryddet Biavlens værste Svøbe, Bipesten, saaledes at vi snart kan sige „rent Land“ her for Langelands Vedkommende,
Vindeby pr. Rudkøbing, den 15. Maj 1902.

Hans Christensen,
Kredsformand.

Sorø Amts BF. afholder Biavlsudstilling i Slagelse Lystanlæg sammen med Foreningen for Danmarks Fjerkræavl d. 4. til den 6. Juli 1902, Ethvert Medlem af Danmarks BF. kan udstille, men kun Medlemmer af den stedlige Forening kan tildeles Pengepræmie. Anmeldelsesfristen for Biavlsudstillingen udløber d. 20. Juni og Anmeldelse sendes til undertegnede. Anmeldelsesfristen for Fjerkræavlforeningen udløber d. 1. Juni. Medlemmer af Sorø Amts BF. (17. Kreds) har fri Adgang. Af Honning maa udstilles mindst 4 Glas 2 Punds

eller 6 1 Punds. Af Honningvin, Mjød osv. mindst 6 Flasker, Voks mindst 4 Pd. Levende Bier modtages ikke uden i lukkede Observationsstader, hvorimod Redskaber og Huse ønskes.

P. S. Houлинд,
Johannesdal pr. Slagelse.

Randers Amts BF. afholder Biavls-udstilling i Forbindelse med Dyrskuets den 2. og 3. Juli. Indmeldingsskemaer erholdes paa Amts-Husholdningsselskabets Kontor, Missionshotellet, Randers, og maa være indsendt sammesteds i udfyldt Stand senest den 28. Juni. Genstandene maa være indleverede paa Udstillingen eller at afhente paa Banestationerne i Randers den 2. Juli. Generalforsamlingen har bestemt, at Honning kun maa udstilles i Abbots Glas med Propper, overbunden med Pergamentpapir og yderste Glaspapir. Glasset paaklæbes en Etikette, som kan faas hos Gartner M. Nielsen, Vorupkær; denne kan ogsaa træffes paa Kirketorvet i Randers. Glassene faas hos Baltazar Berg, Brødregade, Randers, for 15 Øre pr. Stk.

Lund, den 27. Maj 1902.

Jens Jensen.

Skovby Herreds BF. afholder Møde i Sønderø hos Væver Clausen Søndagen d. 29. Juni, Eftermiddag Klokken 2.

C. F. Abildgaard.

Baarse Herreds BF. afholder Møde Søndag den 22. Juni Kl. 1 hos Hans Nielsen, Skyttemarken og samme Dag Kl. 5 Møde hos Snedker Rasmussen, Mern. Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde, har lovet at komme tilstede.

Ringe og Omegns BF. afholder Møde Søndag den 29. Juni Kl. 11½ i Skomager Peter Hansens Bipavillon i Ryslinge Skov, i Forening med „Den Fynske Husmands Landboforenings“ rejsende Medlemmer. Alle som har Interesse for Biavlen er velkomne.

Gjestelev, den 9. Juni 1902.

Jens Peter Rasmussen.

Elbo m. fl. Herreders BF. Biavls-møde afholder i Fredericia hos Oversergent Bjerregaard Søndag den 28. ds. Kl. 3 Eftm. med Undertegnede som Foredragsholder.

Fredericia, den 10 Juni 1902.

C. Bjerregaard.

Sjdsjællands BF. afholder Møde med Foredrag og praktisk Undervisning i den nye Biavl, Torsdag den 19. Juni hos Gaardejer F. G. Jørgensen, Snærtinge, Fredag den 20. hos Karstensen, Baarse, Søndag den 22. hos Hmd. Peder Hansen ved Holme-gaards Glasværk. Mandag den 23. hos Parcellist Fritz Hansen, Gældsted, og Tirsdag den 24. Juni hos Biavler L. P. Jensen, Braaby, alle Steder Kl. 4. Alle indbydes og ny Medlemmer optages. Jens Hansen.

Lemvig og Omegns BF. afholder Generalforsamling Onsdag den 2. Juli Kl. 2 i Lemvig Afholdshjem, hvor der vil blive taget Bestemmelse om flere Ting vedrørende Foreningen og dens Virksomhed.

Efter Generalforsamlingens Slutning begynder Kursus i Dronningavl og Formering. En Kunstsværm vil blive dannet.

Ligeledes vil der Onsdag den 9., 16. og

13. Juli blive fortsat med Kursus i Dronningavl og Formering. Alle 4 Dage vil der vil der blive holdt Foredrag om Biavl. P. Nielsen.

Gl. Roskilde Amts BF. afholder Møde Søndag den 29. Juni Kl. 3 Eftermiddag hos Gaardejer Jacob Olsen, Driftbrohus, Køge. Dagsorden: Wellssystem og Wellstaderne.

Maribo Amts BF. haver besluttet i Aar at uddele Præmier for velpassede Bigaarde, hvorfor Medlemmer af Foreningen, som ønsker at konkurrere til disse Præmier herved anmodes om at indgive Andragende derom til den stedlige Kredsformand eller til undertegnede inden den 20. Juni d. A. Taagerup pr. Rødby, den 12. Juni 1902.

O. Hansen, Formand.

Aalborg Amts BF. lader afholde sin aarlige Udstilling ved Landboforeningernes Dyrskue i Aalborg den 25. og 26. Juli, hvor der bliver Adgang til Udstilling af alle Biavlsprodukter og Bedskaber, for Foreningens Medlemmer, samt for Medlemmer af DBF. Nærmere i næste Nummer.

Joh. Jensen.

Han Herredernes Biavler-Samlag lader afholde Biavls-Udstilling i Fjerritslev den 4. Juli 1902.

Udstillingsgenstandene anmeldes til Undertegnede inden den 20. Juni og maa være i Fjerritslev senest Onsdag Morgen den 2. Juli.

Af Honning udstilles mindst 4 Pund, af Mjød 3 Flasker, af Syltetøj 3 Glas, af Honningkager 10 mindre eller 2 større, af Voks i Blokke 2 Pund og af Kunsttavler 1 Pd. Ønskes Genstandene solgte, maa Salgspriserne være anførte derpaa.

Samtlige Genstande bedømmes og præmieres uden Hensyn til, hvor Udstilleren bor, men for at faa Pengepræmie udbetalt, maa Udstilleren indmelde sig i Samlaget. Medlemsbidrag 1 Kr.

Bedømmelsen foregaar Dagen før Udstillingen.

Genstandene, hvilke sendes og tilbagesendes for Udstillerens Regning og Risiko, maa ikke fjernes før Kl. 10 Eftermd. paa Udstillingsdagen.

Paa Samlagets Vegne

M. Imer, Vester-Ullerup pr. Fjerritslev

Indhold af dette Numer:

Brevkasse	154
Dronningavl	144
DFB.s Regnskab	151
Ekko fra Staderne	153
Foreningsmeddelelser	155
Gavnlig Vink	154
Kunsttavlers Fastgørelse	141
Kundgørelser	155
Swarthmores System	146
Skanderborg Amts BF.	153
Sværkning paa Lüneburghede	150
Til Begynderen i Vestjylland	151

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaned. d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitlinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Klipning af Dronninger.

Medens Klipping af Dronningernes Vinger i en lang Række af Aar har været udført i en Del Bigaarde i Amerika, er dette Arbejde endnu kun en enkelt Gang udført af nogle faa Biavlere her i Landet.

Aarsagen til at denne Metode ikke er blevet forsøgt af flere Biavlere herhjemme har vistnok sin Grund i den store Vanskelighed, der hidtil har været ved at fastholde Dronningerne, uden at beskadige dem, medens Klippingen fandt Sted. De hidtil i Amerika al-

mindeligt brugte Metoder er omtalt i „T. f. B.“ 1901, Side 155—56. Ingen af disse Maader er lette at udføre, de fordre en betydelig Øvelse og Færdighed, da Dronningerne ellers let kan beskadiges under Operationen.

Det er dog aldeles sikkert, at Klipping af Dronningernes Vinger i mange Tilfælde vil have betydelige Fordele, og det vil sikkert være et betydeligt Fremskridt hos den rationelle Biavler.

Ikke alene derved at han, som Doolittle omtaler, kan forhindre Forsværmene i at flyve bort, men ogsaa ved at Klippingen udført paa forskellig Maade, vil kunde benyttes som et Mærke paa Dronningerne, saa deres Alder deraf kan ses, derved opnaas tillige den Fordel, at Biavleren langt bedre vil kunne føre Kontrol med sine Dronninger.

Vanskeligheden ved at fastholde Dronningerne un-

der Klippingen er nu overvundet ved at en Amerikaner R. D. Willes har opfundet et meget snildt lille Redskab, der synes fuldt ud at svare til Hensigten, og derfor kan anbefales til alle, som har Lyst til at forsøge Klipping af Dron-

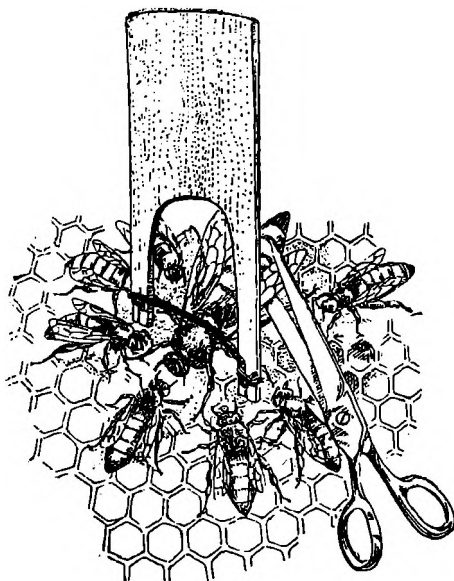

Fig. 24. Klipping af en Dronnings Vinger.

ningernes Vinger. Redaktør A. I. Root skriver i Gleanings for 5. Juni følgende: „Det af R. D. Willes fremstillede Redskab finder jeg er overmaade praktisk og simpelt. Som det ses paa Figuren, bestaar det af et Stykke af en itubrukken Deling, hvori der er indskaaret et afrundet Snit, saa det faar nogen Lighed med en Fork. Et Stykke tyndt Gummibaand strækkes lempeligt mellem Grenene og befæstes ved begge Ender paa den Maade som vist paa Billedet. Gummibaandet maa ikke være for tykt, og det maa ikke strammes mere end det er nødvendigt for at fastholde en Dronning imod Tavlen. For at faa dette afgjort, kan Redskabet, efter at det er lavet i Stand, prøves paa nogle faa Arbejdsbier. Hvis disse kan fastholdes dermed, saa kan man være sikker paa, at det ogsaa kan fastholde en Dronning. Naar denne sidder stille paa en Tavle for at modtage Opvarning af de omgivende Bier, kan Redskabet trykkes ned tværs over Ryggen paa hende. Hun vil da gøre Forsøg paa at slippe løs; men hvis Gummibaandet har truffet paa det rette Sted, vil det holde hende godt fast, uden at hun tager den mindste Skade derved. Mens hun holdes i denne Stilling, klippes Vingerne, men det maa gøres med Forsigtighed. Naar Redskabet derefter løstes, er Arbejdet færdigt.“

Da Redskabet er saa nemt at lave og let at anvende, saa enhver Biavler kan udføre Arbejdet, vil det afhjælpe et længe følt Savn. Vi raader Biavlerne til kun at udføre Klipning af nogle faa Dronninger til Forsøg, da vi paa dette Omraade endnu savner Erfaring her i Landet.

Klipning af Dronningernes Vinger.

Af A. Nielsen, Ollerup.

Den 5. Juni havde jeg et Stade, der sværmede. Da Sværmen var brudt frem og fløj i Luften, gik jeg hen til

Stadet og saa da, at Dronningen kravlede omkring paa Jorden, knap let nok til at flyve. Jeg fik hende samlet op og klippede lidt af hendes Vinger. Derpaa lod jeg hende løbe ind i Stadet igen. I Mellemtiden havde Sværmen samlet sig i et Træ i Nærheden. Mens den sad der, undersøgte jeg Tavlerne i Stadet, for at se, hvad Dronningceller, der fandtes paa dem. Jeg fandt flere Celler med Æg i, en der indeholdt en Larve, men ingen forseglede. Da jeg var færdig med Undersøgelsen og havde lukket for Stadet, begyndte Sværmen at vende tilbage, hvad jeg vidste den vilde da den ingen Dronning havde med sig, og snart var Bierne atter huset i deres gamle Stade.

Da jeg ønskede at se, hvordan det vilde gaa med Stadet, lod jeg det henstaa urørt de følgende 11 Dage. I dette Tidsrum sværmede Bierne i Stadet tre Gange til, men de vendte hver Gang tilbage igen, da de ikke kunde faa Dronningen med. Den 16. Juni om Morgenen undersøgte jeg Stadet, fordi den ældste af de unge Dronninger da, efter min Beregning, vilde være moden til at forlade Cellen, og det interesserede mig at faa at se, om Bierne vilde holde den unge Dronning indespærret i hendes Celle ligesom ved Eftersværming.

Det første jeg bemærkede, da jeg aabnede for Stadet og gav det lidt Røg, var, at Bierne gav en summende Lyd fra sig, som om de nylig var bleven dronningløse. Da jeg havde faaet flyttet et Par af de bagerste Tavler tilbage, saa jeg, at den gamle Dronning laa død paa Bunden af Stadet med en Kreds af sørgende Bier om sig. Lidt efter saa jeg paa en af Tavlerne nær ved en ung Dronning spadsere omkring. Altsaa havde Bierne tilladt den unge Dronning at fremkomme af Cellen, og den havde da straks stukket den gamle Dronning ihjæl.

Stadet var meget bistærkt, og Dronningen var ung og kraftig fra sidste Sommer, saa der kunde ikke godt være Tale om, at Bierne vilde foretage naturligt Dronningskifte.

I Tiden fra 5. til 16. Juni blev der kun lagt faa Æg i Stadet, et Tegn paa, at Bierne var stærkt opsat paa at sværme,

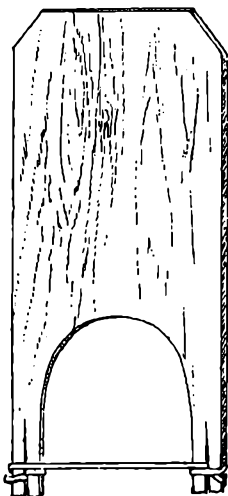

Fig. 25. Willes Apparat til Fastholdelse af Dronninger.

thi naaf et Stadé vil sværme afknapper Bierne Dronningen med Foderet nogle Dage forud, saa den tildels ophører med Æglægningen. Og naar en Sværm fremkommer under normale Forhold, naar de første Dronningceller er forsegledede, da er Dronningen i Regelen tynd og let til at flyve. Fremkommer den derimod paa et tidligere Tidspunkt, før Cellerne er forsegledede, da er Dronningen tidt, som i hernævnte Tilfælde, for tung til at følge med Sværmen.

Ekko fra Amerika.

Foraaret og Forsommeren har i Aar her i Danmark været mindre heldig for Bierne. Vi har derfor jævnlig været tilbøjelige til at klage over det daarlige Vejr. Dette har virkelig ogsaa været saa daarligt, som det sjældent plejer at være, men dog ikke saa daarligt som det har været andre Steder. Her er, hvad den bekendte amerikanske Biavler G. M. Doolittle skriver om Vejret indtil den 28. Maj paa hans Egn.

„Dette har været det uheldigste Foraar for Bierne, som jeg kan huske i de 33 Aar jeg har holdt Bier. Vi har kun haft en varm Dag, da Varmemaaleren gik op til 21 Graders Varme Kl. 3 om Eftermiddagen, men næste Morgen var den nede til næsten 2 Graders Frost. Dette var den 2. Maj. Den 8de begyndte det at sne, og det sneede mere eller mindre hele Formiddagen, Om Eftermiddagen klarede det af, det blæste en stærk Nordenvind, og Varmemaaleren viste ca. 1 Grads Varme ved Solnedgang. Vi haabede, hvis Vinden vilde holde sig, at vore Fersken-, Blomme- og Pæretæer, der var i Blomst, vilde blive skaanede. Vinden holdt sig, men det vedblev at blive koldere indtil nærv. Kl. 7 næste Morgen, da Varmemaaleren stod 4½ Grad under Frysepunktet, og aft, hvad der kunde fryse, var ødelagt af Frosten. Isen der var dannet, var godt 1 Tomme tyk, og ved Villaerne, langs vore Søbredder, hvor den stærke Vind havde sprøjtet Vandet op imod Bygningerne, havde der dannet sig Istapper, en Tomme i Diameter og over en Fod i Længden. Dette var Fredag Nat og Morgen, og det holdt

sig saa koldt, at disse Istapper endnu hang der Søndag Middag den 11. Maj, det frøs næsten lige saa haardt Lørdag Nat, som det gjorde Natten forud. Mandag Aften frøs det ikke, men regnede lidt. Tirsdag den 13. blev det koldt igen, og Onsdag Morgen havde vi ¾s Tomme tyk Is, og i Dag til Morgen, Torsdag den 15., var Isen 3¼ tyk, Bierne har endnu ikke samlet nogen Nektar i Aar, og saa vidt jeg kan se, er alle Lindeblomstknopperne ødelagte af Frost, da de er brune helt igennem. Det ser derfor ikke ud til, at denne Egn vil overfylde Honningmarkedet i det kommende Efteraar.

G. M. Doolittle,

Borodino, N. Y., den 15. Maj 1902.

Senere, den 28. Maj. — Efter Frostperioden fra den 8.—16. Maj begyndte det at blive varmere. Vi havde godt Foraarsvejr til midt i Ugen, regnet fra den 18. Maj, da vi havde en let Frost. Denne blev saa efterfulgt af varmere Vejr. Fredag og Lørdag, den 23. og 24. Maj, naaede Varmemaaleren op til henholdsvis 21 og 23 Grader, og denne Varme efterfulgtes af en behagelig Regn. Dette bragte mig til at haabe, at vi var naaet Enden paa det kolde Vejr, og jeg dannede Smaastader til Dronningavl. Men om Aftenen den 26. Maj begyndte det atter at blive koldere, mere skyfuldt og blæsende, indtil om Aftenen den 27. Maj, da det begyndte at sne ved en Varmegrad af knap 2 Grader over Frysepunktet. Det sner endnu, mens jeg nedskriver dette, Kl. 10 om Formiddagen, det har nu sneet i næsten 18 Timer, og Varmemaaleren staar i dette Minut knap en Grad over Frysepunktet. Bierne i de dannede Smaastader har været nødsagede til at trække sig kompakt sammen for at holde Varmen, og det siger det samme, som at Yngelen, jeg har givet dem, bliver ødelagt. Da jeg den 16. undersøgte Blomsternopperne paa Lindetræerne, var de alle før den Tid ødelagte af Frosten, og det viste sig da, at den største Del af de ny Skud og Kviste ogsaa var ødelagte, saa Træerne har et Udseende nu, som om der har været Ild i dem, og det vil tage flere Aar, før Skaden overvindes. Undtagen vi faar Honning fra Kløveren, vil der ikke blive nogen lys Honning i Aar i denne Egn.“

G. M. D.

Den rette Maade at aabne for Staderne paa.

Af G. M. Doolittle.

Spørgsmaal: — Jeg erindrer ikke at have set en Beretning i Bibladene om den rette Maade at gaa frem paa ved at aabne for et Bistade, der indeholder Bier. Jeg antager der er en nem Maade, der er den bedste, og at den samme Fremgangsmaade kunde anvendes overalt, idet Egnen ingen Betydning har i denne Henseende. Af to Biavlere her paa Egnen gaar den ene frem paa følgende Maade: Han stiller sig ved den ene Side af Stedet og blæser lidt Røg ind ad Indgangen, derpaa træder han om ved Bagenden af Stedet, løfter den bagerste Del af Dækket saa meget, at han kan blæse lidt Røg hen over Rammerne, fjærner derpaa Dækket helt og blæser mere Røg ned imellem Tavlerne ned i Stedet. B.s Metode er den samme som ovennævnte med følgende Undtagelse: Lige efter at have pustet Røg ind ad Indgangen slaar han nogle stærke Slag paa Stedet med et eller andet Redskab han paa den Tid har ved Haanden eller ogsaa giver han det nogle Stød med Foden. Nu paastaar A., at disse Slag paa Stedet opirrer Bierne. B. derimod fastholder, at det opskræmmer enhver Bi i Stedet og bevirker, at de fylder sig med Honning, medens der ved at nøjes med Røgen alene bliver enkelte Bier, som ikke kommer i Berøring med Røgen, og som derfor vil være godt oplagt til at forsvare sig, naar man begynder at arbejde med Tavlerne. Nu kunde jeg ønske at høre Deres Mening om ovennævnte Metoder. Er den ene af disse Metoder rigtig? og hvis saa, hvilken af dem? Er den ene eller dem begge fejlagtige? og hvis saa, hvorfor? Et Svar igennem „Gleanings“ vilde glæde mig meget.

Svar: — Jeg er glad ved, at dette Spørgsmaal er kommet frem, for jeg har fundet, at der er mange i Biavlernes Rækker, som ikke forstaar, netop hvordan de skal aabne for et Stade, og jeg tror, at det store Flertal blandt Biavlerne behandler deres Bier mere raat og ublidt, end der er til Gavn baade for dem selv og Bierne. Jeg har aldrig kunnet indse, hvorfor Bierne i enhver Familie skulde have en saadan

Dosis kvælende Røg, at de næsten taber Vejret, fordi enkelte særlige ondskafulde Familier behøvede en saadan Behandlingsmaade for at undertvinges, saa at Biavleren kan udføre nogle nødvendige Arbejder. Saa derfor skulde vi have Kendskab til enhver Families Sindsstemning og dette Kendskab skulde være den ledende Tanke ved Behandlingen af Bierne, fremfor nogen Metode, der tillader os at behandle de enkelte Familier ens, Kender vi ikke Temperamentet hos en Familie, vi skal behandle, saa skulde vi gaa forsigtigt til Værks, indtil vi udfinde dette. Har vi først udfundet en Families Temperament, kan vi behandle denne Familie paa samme Maade hver Gang, saalænge Familien har den samme Dronning, som den havde, da vi satte os ind i dens Særegenheder. Og, som vor Spørger siger, dette Princip skulde vise sig holdbart i enhver Egn, enten det er i Nord, Syd, Øst eller Vest. Ideen at behandle alle Familien ens, anser jeg derfor for den første Fejl ved de to nævnte Metoder.

Den næste Fejl er, at der blæses Røg ind ad Indgangen, hver Gang en Familie skal behandles. Dette anser jeg i 99 Tilfælde af 100 for at være et Spild af Tid for Biavleren, et Spild af Røg samt en unyttig Forstyrrelse af Bierne. Denne Fejl kan tillægges begge Metoder, da baade A og B gaar frem paa denne Maade. Ved min Behandling af Bierne i Aaret 1901 erindrer jeg ikke at have blæst Røg ind ad Indgangen paa mere end paa et Stade, hvilket jeg længere fremme skal omtale. Blæs aldrig Røg ind ad Indgangen, undtagen De har en usædvanlig arrig Familie. Derfor er det forkert at tro, saaledes som B, at enhver Bi i en Familie maa opskræmmes for at faa dem til at fylde sig med Honning. Dette er fuldstændigt unyttigt med almindelige Familier og medfører ikke alene et Spild af Tid og Ulejlighed for os selv, men det er rent ud sagt til Skade for Familierne, da det sinker dem meget i deres Arbejde, naar de behandles saaledes. Hvis der lægges nøje Mærke til, vil det vise sig, at i den første Time efter, at en Familie har været behandlet paa denne Maade flyver der kun faa eller ingen Bier i Marken fra Stedet, ikke at tale om det Tab af Tid, Bierne har inde i Stedet ved at blive bragt til at fylde sig med Honning, som de saa

maa opfylde igen, tillige med, at en Del af Forseglingen over Honningcellerne bliver bidt i Stykker for at Bierne kan komme til at fylde sig med Honning, og Arbejdet med at forsegle disse Celler igen, naar de atter er bleven fyldt.

Hvor en Familie indsamler 10 Pd. Nektar om Dagen, betragter jeg det altid for et Tab af $2\frac{1}{2}$ Pd. for hver saadan Behandling, en Familie faar, følgelig foretager jeg aldrig en saadan Behandling, undtagen jeg virkelig er nødsaget dertil for at kunne udføre nogle nødvendige Arbejder i en arrig Familie. Slag og Banken paa Staderne skulde aldrig anvendes undtagen ved de arrigste af alle arrige Familier, men i saadanne Tilfælde er to eller tre Slag paa Staderne langt værre end slet ingen, da det kun tjener til at ophidse de arrige Familier til at gaa angrebsvis til Værks.

Nu efter disse Forklaringer tvivler jeg om, at jeg kan gøre noget bedre, end at meddele, hvordan jeg selv bærer mig ad i min egen Bigaard.

Naar jeg skal behandle almindelige Familier, før Overrummene er sat paa, tager jeg min tændte Røgpuster med mig samt min Redskabskasse, som tillige er indrettet til Siddeskammel. Denne sidste anbringer jeg paa den solbeskinnede Side af Stedet, saa at jeg faar Solen paa Ryggen, naar jeg sætter mig ned, thi det hindrer Synet meget, naar Solen skinner paa Sløret. Røgpusteren sættes paa Jorden tæt ved. Derpaa løsner jeg forsigtig Dækbrædderne eller ruller Tæppet tilbage, alt efter hvad der er anvendt til Dække over Rammerne, og dette anbringer jeg, saa jeg atter nemt kan faa fat paa det. Saa begynder jeg paa Behandlingen, men jeg er meget paapasselig ved Optagelsen af den første Ramme, for hvis Bierne har Lyst til at stikke, viser det sig straks ved Borttagelsen af Dækket over Rammerne eller ved Udtagelsen af den første Ramme. Derefter vil der, naar Lyset har skinnet lidt paa og ned imellem Tavlerne, ingen Vanskeligheder vise sig, undtagen De knuser Bier eller behandler Rammerne paa en ublid Maade. Naar Behandlingen er afsluttet, og jeg ønsker at lukke Stedet, finder jeg i Reglen, hvis Familien er kraftig, at der er Bier i Vejen for at faa Dækket lagt paa, og disse vil blive dræbt undtagen de bliver dreven ned. Men saa samler jeg min Røgpuster op og tager den i Brug første Gang, idet jeg blæser nogle svage

Pust Røg hen over Rammerne, netop nok til at jage Bierne ned imellem Tavlerne. Derpaa anbringer jeg Dækket paa sin Plads og gaar til det næste Stade.

Mens Aabningen for det første Stade stod paa, arbejdede Bierne hele Tiden, som om de ikke mærkede til, at der blev arbejdet med dem, ja Trækbierne fløj ud paa Træk fra Tavlerne, mens jeg holdt dem i mine Hænder.

Det næste Stade ved jeg, kan ikke behandles paa samme Maade som det første, uden at Bierne bliver vrede, derfor blæser jeg i dette Tilfælde 2—3 Pust Røg ind under Dækket, saa snart det er lettet nok til at jeg kan faa Spidsen af Røgapparatet ind under det. Dækket holdes derefter i denne Stilling i 5—10 Sekunder, hvorved Røgen til en vis Grad holdes tilbage over Bierne, og det bevirker, at de fleste af Bierne, der opholder sig oven paa Tavlebærerne, løber ned imellem Tavlerne før Dækket aftages. Naar Dækket er fjærnet, gaar jeg frem paa samme Maade som før, og som Regel bruger jeg ikke mere Røg, før jeg skal til at tildække Rammerne, da jeg maa give Bierne lidt Røg for at faa Dækket lagt paa. Hvis nogle af Bierne bliver urolige ved Optagelsen af den første Tavle eller senere under Behandlingen viser Tegn til at ville stikke, da giver jeg disse Urostifere nogle svage Pust Røg, men det er meget sjældent, at jeg har nødig at gøre dette.

Nu kommer vi til Familien, der er kendt for at være arrig — saa arrig, at den vil jage enhver paa Flugt, der gør Forsøg paa at aabne for den paa samme Maade som vi har gjort for de andre. Og dette er den ene ud af de Hundreder, som jeg talte om ovenfor. Her er det, hvor jeg bruger Røg ved Indgangen. Saasnt jeg er kommen til Klarhed over, at der er større Tab ved at lade være med at behandle Familien end ved at give den en saa kraftig Behandling, blæser jeg nogle Pust Røg ind ad Indgangen for at skræmme Vagtbierne, lad os sige 5—6 Pust, og banker samtidig ovenpaa Stedet med min knyttede Haand, Derpaa gives mere Røg ved Indgangen, for hvis jeg ikke giver det, vil disse stikke-lystne Bier fare ud efter mig, og saaledes vedbliver jeg skiftevis med at røge og banke i 5—10 Minutter, eller indtil jeg ved, at enhver Bi er fyldt med Honning og det „arrige“ skræmmet ud

af dem. Ved at løfte Dækket finder jeg de fleste af Bierne oppe imellem den øverste Del af Tavlerne, og hvis der er noget brunt Blod i dem, er de rede til at løbe omkring over hele Stedet og ned under det, hvilket er meget ubehageligt, og Behandlingen maa saaledes udføres paa en Maade, der er mindre tiltalende for Biavleren, selv om der er nogen Tilfredsstillelse ved at vide sig som Herre over Situationen, selv hos de mest arrige Bier, der nogensinde har beboet et Stade. Selv de mest onskabsfulde Cyprer kan behandles paa denne Maade. Men, som jeg nævnte ved Begyndelsen, anvendte jeg kun denne Behandlingsmaade over for en Familie i Aaret 1901. Alt det øvrige Arbejde med Bierne, som jeg udførte omtrent daglig fra Maj til Oktober, Søndagene undtagen, udførtes paa de to førstnævnte Maader. Efter at Overrummene er sat paa, anvender jeg i Almindelighed Fremgangsmaade Nr. 2 hos alle de Familier jeg er nødsaget til at behandle, da det fremskynder Arbejdet ved at drive Bierne af Vejen ved Aftagningen og Paasætningen af Overrummene. Men ved alle mine Behandlinger anvender jeg saa lidt Røg som mulig for at fremkalde den ønskede Virkning.

Lad mig til Slutning sige, at med Undtagelse af en eller to Familier, aabner jeg aldrig for Staderne undtagen der er noget fordelagtigt derved. Hvert Aar udtager jeg en eller to Familier til at gøre Forsøg med. Disse Familier udvælger jeg blandt dem, der ingen Røg behøver, undtagen ved Tildækningen af Staderne, og de opstilles nær ved Indgangen til Bigaarden, saa at jeg ikke har langt at gaa for at eksperimentere, eller naar Besøgende kommer for at se mine Forsøg. Folk, der er bange for Bier og dog ønsker at se et Stade indvendig, har jeg ofte tilbudt fra to til fem Dollars for hvert Stik de faar, men jeg har endnu aldrig betalt nogen, endskønt jeg ofte har tænkt jeg kom til det, da disse frygtsomme Folk ofte bliver saa begejstrede, at de stikker Fingrene lige ned iblandt Bierne uden at huske paa, at de et Øjeblik i Forvejen var sikre paa, at de vilde blive stukken dersom de kom dem nær.

Bipest.

Af A. Nielsen, Ollerup.

Den Tid er inde nu, da Bipesten anretter sine Ødelæggelsesværk i Bi-staderne. Derfor vil det sikkert være heldigt atter at drage Midlerne frem til denne Plages Bekæmpelse, thi det viser sig fremdeles, at mange Biavlere den Dag i Dag staar aldeles raadville over for Sygdommen, de ved ikke, hvad de skal gøre eller kan ikke tage sig sammen til at gøre noget, og Sygdommen faar derfor Lov til at gaa sin Gang til Skade for deres egne og andres Bier. Ja, mange Gange har Biavleren endogsaa Sygdommen hos sine Bier, uden at han ved af det. Dette Forhold skulde vi se at komme bort fra ved at sørge for at faa vore Biavlere lært til selv at kende Sygdommen i dens forskellige Former og at behandle den paa en fornuftig Maade. Ligeledes skulde vi se at komme bort fra den uheldige Agitation der bliver ført for at skabe Biavlere. Vi burde ikke opmuntre andre til at drive Biavl end dem, vi virkelig tror har den nødvendige Interesse og Forstaaelse af Sagen. For det er en Kendsgærning, at en af de største Ulæmper ved Bipestens Bekæmpelse er netop den store Mængde skødesløse, udygtige Biavlere, der findes trindt omkring, og fra hvis Bigaarde, Sygdommen spredes til Omegnen til Skade for de dygtige Biavlere.

Kendemærkerne paa Bipest er forskellige. I nogle Egne angriber Pesten hovedsagelig den forseglede Yngel, i andre den uforsegledede. Men hvordan den end viser sig, er det dog Pest og bør behandles som saadan.

Det Slags Pest, der mest angriber den forseglede Yngel, kendes i Begyndelsen paa, at de enkelte af Laagene over den forseglede Yngel faar en mørkere Farve. Lægger man nøjere Mærke til, vil man i Reglen se, at nogle af Laagene er lidt indfaldne i Stedet for udbuede, og at der i enkelte af dem findes uregelmæssige Huller. Bryder man Laaget over en saadan Celle, vil der findes en brunagtig, slimet, ilde-lugtende Masse paa Cellens nederste Side, fremkommen ved, at Larven er gaaet i Forraadelse straks efter, at Cellen blev forseget. Fra denne raadne Masse stammer det ret betegnede Navn „Raadden yngel“.

Hvor den forseglede Yngel angribes kendes Sygdommen paa det første Stadium ved, at enkelte af de uforsegledede Larver angribes. Det er altid mistænkeligt, naar der findes enkelte Larver i Tavlerne, som ligger i en uregelmæssig Stilling. Findes der nogle faa Larver i Cellerne, som vender Rygen udad i Stedet for at ligge i den rette sammenbøjede Stilling, og der samtidig med i enkelte af de andre Celler findes Larver, der er sunkne sammen til en uformelig Masse, da kan man være temmelig sikker paa, at det er det første Tegn til Bipest. Og viser det sig ved en senere Undersøgelse, at Ondet har grebet om sig, at de syge og døde Larvers Antal er blevet større, da bør Stedet behandles som pestbefængt.

Mac Evoys Metode har hidtil vist sig som den mest virksomme Fremgangsmaade til Helbredelse af Bipest. Den bestaar som bekendt i, at Bierne om Aftenen efter endt Flugt bliver rystede af de smittede Tavler ned i deres egen Bolig, hvor de forsynes med Rammer med Kunsttavleledere til at bygge paa i 4 Dage, og hvis Trækket er mindre stærkt, bliver de fodrede. Efter de 4 Dages Forløb rystes Bierne af de paa Lederne byggede Tavler og gives saa hele Kunsttavler i Stedet. Fodringen fortsættes, hvis Trækket ikke er godt. Og alle de smittede Tavler smeltes straks til Voks, og Rammerne brændes eller skoldes rene i en kogende Sodaopløsning.

Opdager man Bipest i sine Stader om Foraaret, vil jeg anbefale at behandle dem efter Mac Evoys Metode, saa snart Vejret tillader det. I Almindelighed er Vejret saa heldigt i første Halvdel af Maj, at det kan lade sig gøre at foretage Behandlingen: Der fordres kun mildt Vejr, Fodring kan gøre Resten. Man bør ikke sætte Magasiner paa smittede Stader. Alle angrebne Familier skulde behandles før Hovedtrækket, for det er vanskeligere at behandle dem under selve Trækket, fordi man da tit faar en Del umoden Honning at arbejde med. Mange mener, at det er et Tab at ødelægge saa meget sund Yngel, som der undertiden findes i svagt angrebne Familier, Men Tabet er ikke saa stort som det ser ud til, thi en helbredet Familie vil i Reglen inden Trækkets Slutning naa at faa udrettet mere, end hvis den havde faaet Lov til at henstaa uden at blive be-

handlet. En sund Familie arbejder gerne bedre end en syg, selv om den er mindre. Og saa maa vi ogsaa regne med den Fordel, der er ved at have en sund Familie ved Trækkets Slutning i Stedet for en syg.

Viser Bipesten sig først under Hovedtrækket, naar Magasinerne er sat paa, saa vil jeg anbefale en anden Fremgangsmaade. I Stedet for at behandle Staderne efter Mac Evoys Metode, hvad der paa den Tid fører en Det Ulæmper med sig, vil jeg tilraade at gøre de angrebne Familier dronningløse og efter nogle Dages Forløb give dem hver en god forseglede Dronningcelle fra det bedste Stade i Bigaarden, som ikke er eller har været angrebet af Bipest, Naar de unge Dronninger bliver befrugtede og faar begyndt paa Aiglægningen, vil Tavlerne være temmelig godt rensede for død Yngel, saa at Yngelen, der ansættes i første Omgang af den ny Dronning, i Reglen ikke vil blive ret meget angreben af Sygdommen. Paa denne Maade kan man faa de angrebne Familier jævnt stærke med Bier til Indvintringen. Men det er en Selvfølge, at man ved Behandlingen af disse Stader maa udvise stor Forsigtighed med ikke at komme til at sprede Sygdommen til de sunde Familier man har Bigaarden eller andre Bier i Nærheden.

Om Efteraaret udføres saa den afsluttende Behandling. Sidst i September eller først i Oktober overføres alle de Familier, i hvis Tavler der i Løbet af Sommeren eller Efteraaret har vist sig Bipest, paa helfyldte forseglede Tavler fra sunde Familier.

Dog kan man ikke vente at blive Bipesten fuldstændig kvit paa et Aar paa denne Maade, thi det er ikke umuligt, at Sygdommen kan vise sig igen i enkelte Familier det næste Aar, men ved Aar efter Aar at følge denne Anvisning og ved at sørge for Dronningfornylse fra de bedste og mest modstandskraftige Familier i Bigaarden samt lidt Blodfornylse ved Krydsning eller med gode Bier fra en fjærntliggende Bigaard, tror jeg sikkert at man i Tidens Løb vil blive Herre over Bipesten.

Husning af Sværme.

Af G. M. Doolittle.

—

„Mr. Doolittle, jeg tror at mine Bier snart er ved at sværme, og jeg ønsker at faa at vide, hvordan jeg bedst kan gaa frem med at huse dem.“

„Mener De Maaden at huse Sværmene paa?“

„Nej, ikke det. Hvordan vilde Bierne arbejde, hvis jeg tog 2—3 Tavler med Blomstestøv, forseglede Yngel og Honning fra en Familie, der ikke var stærk nok til at sværme, og indhængte dem i Enderne af det Stade, hvori jeg ønskede at huse en Sværm, i Stedet for at bruge Indskudsdøre til at indsnævre Pladsen med, naar den midterste Del af Stedet er fyldt med Rammer med Ledere?“

„Hvad vilde der være vundet ved at gaa frem paa den Maade?“

„Det vilde spare mig Ulejligheden med at se Stedet efter og udtage Indskudsdørene senere, og det vilde ogsaa give Bierne en god Grund at begynde paa.“

„Jeg tror fornylig at have set en lignende Plan som denne anbefalet i Bibladene, men jeg er en Modstander af en saadan Fremgangsmaade.“

„Hvorfor?“

„Paa den Maade, som jeg betragter det, er der tre Ulæmper ved den, den første af disse er, at Bierne vilde være meget tilbøjelige til at fylde disse Tavler med Honning, saa snart Yngelen udløber af dem, i Stedet for at vi ellers vilde have faa denne Honning baaret op i Delingerne. Paa denne Maade vilde vi modarbejde Hensigten med at indsnævre Yngelrummet, hvilken er at sikre os den første og bedste Kvalitet Honning i Delingerne og ogsaa at formaa Bierne til at arbejde i Delingerne, før de begynder at afsætte Honning i Yngelrummet i nogen større Grad.“

„Saa De tror ikke at disse Tavler vilde erstatte Indskudsdørene?“

„Nej. Hvorledes skulde de kunne det? Bierne kunde og vilde i dette Tilfælde fylde Honning i Cellerne i disse Tavler, lige saa hurtigt som Yngelen udløber, hvorimod de intet vilde kunne afsætte der, hvis det var Indskud, der optog Pladsen. Indhængningen af disse Tavler vilde føre til, at Yngellejet blev af et større Omfang, for Bierne vilde

blive nødt til at sprede sig over disse Tavler for at holde Yngelen varm, og af den Grund vilde der blive et mindre Antal til at arbejde i Delingerne. Indskudene derimod vilde simpelt hen optage Pladsen, og Bierne vilde intet ønske have om at hænge omkring paa Ydersiden af dem.“

„Jeg tror at kunne indse dette. Men hvad er saa den anden Ting, De har imod Fremgangsmaaden?“

„Hvis Tavlerne indeholdt saa meget forseglede Yngel, at Bierne, der udklækkedes af dem, vilde styrke Sværmen i nogen nævneværdig Grad, vilde det sandsynligvis føre til, at Sværmen vilde afgive en Jomfrusværme.“

„Kunde det ikke lade sig gøre at give disse Sværme tilbage igen?“

„At vilde give dem tilbage igen vilde kun gavne lidt, for en Sværm er som Regel meget mere haardnakket til at sværme til Slutningen af Honningtrækket end en gammel Familie, og denne Haardnakkethed ødelægger altid Udsigterne til en god Avl af Delingshonning. Jeg har ofte haft Sværme, som har arbejdet med stor Iver i Delingerne, indtil disse var omtrent to Trediedele fyldte, og saa just som jeg var mest stolt over at faa et smukt Parti Delingshonning fra en saadan ny Sværm, vilde de sværme og vare saa haardnakket til at vedblive dermed, at ingen af de nævnte Delinger vilde naa at blive helt fyldte og forseglede, men derimod vilde de faa et daarligt Udseende paa Grund af den lange Henstaaen paa Stedet.“

„Nuvel dette ser i Virkeligheden ikke videre opmuntrende ud. Jeg havde ikke tænkt, at denne Yngel vilde foraarsage Sværmning. Min Ide var at styrke Sværmen for at faa mere Delingshonning. Men medens vi er ved det, lad os saa høre den tredje Indvending, De har imod min Plan.“

„Den tredje er den af dem alle, der volder den største Vanskelighed.“

„Hvad for noget! Er den værre end det, De allerede har talt om?“

„Ja den største Vanskelighed ved en saadan Arbejdsmaade ligger i den store Tilbøjelighed, ny Sværme har til at bygge Dronetavler i Rammerne, hvor en Del af disse er fyldt med udbyggede Tavler.“

„Hvorfor gør de det?“

„Hvorfor de gør det, er noget, som jeg aldrig fuldtud har kunnet forstaa, men en Erfaring i denne Retning, der strækker sig over mere end 30 Aar, har

lært mig, at der ikke kan gøres Regning paa, at Bierne i en Forsværm vil bygge Arbejdertavler i den første Uge efter, at de er blevet huset, hvis der paa den Tid findes færdige Tavler i Stedet, ud over hvad der nødvendigt til Ledere langs Rammernes Tavlebærere, hvor udbyggede Tavlestrimler foretrakkes fremfor Kunsttavleledere, hvilket nogle tror er bedre.

Med anden eller tredje Sværme er Tilfældet et andet, da Bier er mere tilbøjelige til at bygge Arbejdertavler med en ung Dronning, naar hun først begynder at lægge, og kun ubefrugtede Dronninger ledsager disse senere Sværme, og i dette Tilfælde begynder Dronningen ikke at lægge, før Bierne fuldtud er bleven vant til Omgivelserne, og de bygge kun meget lidt Tavler, hvor nogle Tavler er indhængt i Stedet, før deres Dronning begynder at lægge. Og naar hun begynder at lægge fylder hun Tavlerne med Æg lige saa hurtigt som de bliver bygget, hvilket ogsaa hjælper til, at der bliver bygget Arbejdertavler. Desuden har en Forsværm en meget større Bistyrke, og medens Dronningen holder sig til de indhængte Yngeltavler og der lægger sine første Æg, bygger Bierne hurtigt paa Lederne, og da de ingen nødvendig Grund ser til at bygge Arbejdertavler til at fylde Honning i, gaar de over til at bygge Tavler til Honning med Celler af Dronestørrelse.“

„Vedbliver de med dette til Stedet er fyldt?“

„Nej, ikke undtagen Dronningen er meget gammel eller meget daarlig. Efter at Bierne har bygget, hvad der vil beløbe sig til to a tre Rammer med Dronetavler, og Dronningen har genvundet den normale Æglægningsævn, som hun havde før Sværmen fremkom, da gaar Bierne over til at bygge Arbejdertavler, men vi faar da Arbejder- og Dronetavler sammenblandet i Rammerne Stedet igennem, hvilket er en Tilstand en foretagsom Biavl ikke synes om, en Tilstand, som aldrig skulde være taalt af nogen Fremskridtsbiavl, og som hvis den ikke ændres, vil føre til et formindsket Honningudbytte hvert Aar, saalænge som Tavlerne faar Lov til at forblive i Staderne i denne Skikkelse.“

„Hvad vil De da tilraade?“

„Mit Raad til alle er, og har altid været siden Kunsttavlerne kom i Brug, at bruge udelukkende Ledere i Ram-

merne til at huse en Sværm paa eller ogsaa fylde alle Rammerne med Kunsttavler eller kun give udbyggede Tavler. Og jeg tror alt dette er et godt Raad.“

„Vilde det ikke være heldigt at indhænge en Del Rammer med Kunsttavler og en Del med udbyggede Tavler?“

„Rammer, fyldt med Kunsttavler, indhængt imellem udbyggede Tavler, er meget bedre end Rammer med Ledere, indhængt imellem saadanne Tavler, men dette kan dog heller ikke anbefales paa Grund af, at Bierne forlænger Cellerne paa de udbyggede Tavler, mens de trækker Kunsttavlerne ud, saa at de udbyggede Tavler vil blive meget tykke langs med Tavlebærerne, naar de er færdige, hvorimod Kunsttavlerne vil blive meget tynde. Men jeg har noget Arbejde at udføre, saa jeg maa gaa nu.“

Sygdom blandt Bier.

Af G. Mathiesen.

I en Artikel i „D. d. Biavls-Tidende“ under Overskriften: Fra min Biavl 1901, omtaler Hr. Lærer Holbech, at der under Hovedtrækket døde en Mængde Bier fra de fleste af hans Bifolk. Da det flere Gange har interesseret mig at læse Hr. H.s Artikler i Tidsskriftet, kunde jeg have Lyst til at meddele mine Tanker om Aarsagen til, at Bierne omkom i saa stort Antal i Bihaven.

Hr. Holbech meddeler i sin Artikel om de syge Bier, der omkom i Haven, følgende:

„Om Vaaren er her godt Træk paa Frugtræer og Frugtbuske, men Honningen heraf gaar jo mest til Yngelen, dog har jeg sidste Aar indvintret med næsten dobbelt Forraad, for at se, om jeg ikke i Aar kan faa Bierne til at sætte Frugthonningen i Magasinerne, derved opnaas jo, at jeg kan faa ny Honning meget før og sælge den til større Pris.“

Ved at læse foranstaaende Udtalelse, er jeg kommen til at tænke paa hvad der staar skrevet i den oversatte Artikel: „Foraars-Svindstot“, i „T. f. B.“, Aargang 1891, Side 142—43 og som lyder saaledes;

„Det har været og er tildels endnu flere Biavlernes Fremgangsmaade, først at tage et godt Overskud fra de øvre Stokværk, dernæst at anstille en omhyggelig Undersøgelse efter hvid Honning, idet de stole paa, at Bierne vil fylde op med sen, mørk Honning.

Tidlig Honning som f. Eks. af hvid Kløver eller Lind, lugter altid sundt og behageligt, hvorimod det meste af vor sene Honning er mørk og har en stærk Lugt, hvilket Bierne ikke kunde taale, og særlig hvis denne Honning ikke dækkes til og den saaledes lettere forbliver flydende, medfører disse Forhold Sygdom.

Jeg vil ikke sige, at Hvidkløver-Honning eller Lindehonning er absolut sund Vinterføde, men jeg tør paastaa, at en af Delene eller begge er det sikreste Næringsmiddel for Bier, som jeg kender.“

Som der af foranstaaende Citat kan ses, advarer Forfatteren af Artiklen: „Forsvandsot“ Biavlerne mod at borttage den tidlige indbaarne Honning hos Bierne og jeg er enig med ham deri, hvad andet end livssvækkede Bier kan vi vente at faa i Bistaderne i Længden, ved at stræbe efter at høste den bedste Honning fra Bifolkene og lade disse nøjes med de ringere Sorter Honning eller Erstatningsmidlet Sukkerfoder. Et af de bedste Midler mod Sygdom blandt Bierne*) er efter min Mening, saavidt muligt, altid sørge for at Bierne har tilstrækkeligt af god Honning som Føde i Boligen.

Honningens Afsætning.

Et af de Spørgsmaal, som atter og atter stilles af en Mængde Biavlere er Honningens Afsætning. Man har endog Eksempler paa, at enkelte større Bi-

avlere har trukket sig ud af Biavlskredsene, fordi de frygtede Overproduktion af Honning, naar stadig flere og flere begyndte at drive tidssvarende Biavl. De frygtede at Konkurrencen skulde bringe Honningpriserne ned i Højde med Sukkerets. Dette bliver næppe Tilfældet, men efterhaanden som der bliver flere, som driver Biavlens tidssvarende, vil det maaske nok blive vanskeligere at finde Afsætning for Honning, særlig i de gode Biaar, og Klagerne herover bliver lydeligere. Efterspørgselen efter Honning vil dog ogsaa stige. Mange Familier bruge nu over 100 Pd. Honning om Aaret i Husholdningen og hos de bedre stillede kunde Honningen bruges langt mere paa Bordet en den nu bliver og hvormange Biavlere bruger selv Honning i deres eget Hjem?, vist kun meget faa. Hvad der trykker Honningpriserne saa meget er, at lige efter Høsten vil alle sælge, ikke blot Smaakaarsmanden, men ogsaa de mere formuende. Og da kun faa har Brug for ret megen Honning paa den Tid af Aaret, bliver Tilbudet hurtigt for stort. Men hvormange Biavlere har Honning at sælge om Forsaaret? De Biavlere, som paa Grund af heldig Beliggenhed eller fra Udstillinger har erhvervet sig gode faste Kunder, saa at de selv hurtigt faar udsolgt, kan opkøbe Honning af andre, afsides boende, Biavlere og sælge den med en 10 Øres Fortjeneste pr. Pd. En Flaske ordentlig Mjød er næsten ikke til at opdrive. Jeg tror derfor at Spørgsmaalet kan løses paa følgende Maader: 1) Brug selv Honning i Husholdningen, paa Brødet til Kaffe og The. Børnene kan godt lide det og det er billigere og sundere end andet. Sæt Honning paa Bordet, naar der kommer fremmede, at Folk kan blive kendt med dens Brug. 2) Den bedre stillede Biavler laver sin egen og flere andre Biavlernes Honning til Mjød, den finder let Afsætning til gode Priser. 3) Lad os, naar vi kan vente med at afsætte vor Honning til hen paa Vinteren, de lave Priser løbe ikke fra os. Naar vi alle vil sælge i Juli—August, saa er det ikke saa underligt, at vi overlæsser Køberne. 4) Naar man faar tidlig udsolgt, saa køb hos dem, der endnu har Honning og søg at tilfredsstille enhver Efterspørgsel efter Honning.

*) En Sommer lagde jeg Mærke til at en Del Bier fra mine Stader, løb omkring paa Jorden uden at kunne flyve, i Regelen skete det om Formiddagen, der blev da lagt lidt Salt paa Flyvebrædderne, nær ved Flyvehullerne, til Afbenyttelse for Bierne, nogle af disse benyttede Saltet, og alt kom derefter atter i normal Tilstand.
G. M.

Hønningens Indflydelse paa Biernes Overvintring.

Af Ch. D a d a n t, Hamilton.

At den Næring man tager til sig, har Indflydelse paa en Sundhed, er der vel ingen, der tvivler om. Det er heller ikke ligegyldigt, hvilken Jord, man byder en Plante, eller hvilket Foder, man giver sine Bier og at der kan være Forskel i saa Henseende, skal jeg straks anføre et Eksempel paa. Vi antager, at en af os har 2 Stader, som ingen Hønning har, og derfor skal fodres. Det ene faar en forseglede Tavle med Kløverhønning, det andet fodres f. Eks. med Maltsirup. Er det om Sommeren, saa vil de begge synes at befinde sig vel, men forsøg en Gang, at spærre dem inde et Par Dage! Naar der saa aabnes for dem igen, vil det ene, som fik Kløverhønningen, rense sig uden at man bemærker det, idetmindste vil Skarnet være lyst og som det ellers er hos et sundt Folk. Anderledes vil det være med det Folk, som fik Maltsirupen. Dets Bier vil lade store, mørke, tykke Draaber falde og tilsmudse alt, hvad der er i Nærheden. Forlænges saa Indespærringen til 8 Dage f. Eks. Da vil det førstnævnte Folk rense sig som før nævnt, men Maltsirupstadets Bier vil komme krybende ud paa Flyvebrættet og tilsøle dette. Hos mange af dem vil Bagkroppen være saa udspilet, at de slet ikke kan blive Snavset kvit. Naturligvis kravle disse ulykkelige omkring og gaa til Grunde. Men jeg kan ogsaa anføre et endnu bedre Eksempel paa, hvilken Indflydelse Hønningen har paa Bierne under en Indespærring, som Vinterhvilen. De ved nok, at der allerede i mange Aar er drevet en storartet Handel med Dronninger fra Italien til Amerika. Tidligere gik mange til Grunde paa Vejen, saa det betragtedes som vellykket, naar Halvdelen af en Sending naaede Bestemmelsesstedet levende. Hrunden var i Regelen den, at Bierne fik daarlig Hønning med paa Rejsen. Nu samles Hønningen i Italien af mange forskellige Planter og jeg anstiller da i Løbet af et Par Aar en en Mængde Forsøg med forskellig Slags Hønning. Disse kronedes med saa megen Held, at jeg ofte fik Pakker med Dronninger, hvori der efter en Rejse paa 22 Dage ikke fandtes en død Ar-

bejdsbi Derved tjente jeg tilbage, hvad jeg i de 7 foregaaende Aar havde tabt ved at modtage døde Dronninger. Disse to Eksempler vil tilstrækkelig have vist, at Beskaffenheden af det Foder, som Bierne fortærer om Vinteren, har en meget stor Indflydelse paa deres Velbefindende.

Nu vil enhver Biavler have bemærket, at Bifolk, som hverken have lidt Mangel paa Forraad eller frisk Luft og dog findes døde efter Vinterens Forløb, er gaaet tilgrunde af Bugløb. Endvidere ved han, at medens nogle Folk har lidt stort Tab i Vinterens Løb, saa har andre holdt sig saa godt, at man hverken kan finde en død Bi eller det mindste Snavs omkring Stedet. Hvad er da Grunden til denne Forskel? Har vi først fundet denne, saa er vi allerede godt paa Veje til en bedre Overvintring! Biernes Næring er jo nødvendigvis Sukker og Kemien har vist os, at Rørsukkeret er den naturligste og lettest fordøjelige Sukkerart. Hønningen indeholder imidlertid to Slags Sukker, Rørsukker og Druesukker.

Nogle Planters Hønning indeholder mere af det ene end af det andet, saaledes indeholder Kløverhønningen forholdsvis mere Rørsukker og maa derfor anses for mere nærende for Bierne end Efteraarshønningen, som indeholder mest Druesukker. Rørsukkeret vil efterlade færre ufordøjede Rester i Biens Tarmkanal og heraf vil man da let indse, hvor vigtigt det er, at Bierne, som skal sidde indespærrede i Maaneder i Træk, faar en god, sund og letfordøjelig Hønning til Vinterforraad.

Der er to Slags Hønning, som er særlig farlig og derfor fortjener nærmere Omtale. Den ene Slags er den, som er fyldt i Celler, der i Forvejen var halv fyldt med Blomstestøv. Bierne fortære da dette med og derved fyldes Indvoldene saa meget desto hurtigere. Den anden Slags er utildækket Hønning, thi denne er ikke blot i sig selv rig paa Vand, men ved at staa i de aabne Celler suger den endnu mere Fugtighed til sig af Luften og alt dette Vand fylder Biens Tarm, saa at den gaar til Grunde, med mindre den kan flyve ud og skille sig ved det.

Til Slut vil jeg altsaa give Læseren følgende Raad, angaaende Overvintringen.

1. Borttag ikke al Foraars-hønningen, men lad Bierne beholde nok heraf for den strængeste Del af Vinteren.

2. Fjern alle Tavler, som har Honning i Celler, halvfyldte med Blomsterstøv fra Biernes Vintersæde. Man finder dem let ud ved deres Uigennemsigthed. Om Foraaret er de magesløse, da de beforder Yngelen.
3. Borttag alle Tavler, med aaben Honning, som Bierne ikke fortærer inden Vinterens Begyndelse.
4. Ved man, at der findes Tavler, som er fyldt med Honningdug eller Frugtsaft (som Bierne aldrig forsegler), saa borttag dem.
5. Erstat de borttagne Tavler med forseglet Honning eller god Sukkeropløsning.

Disse Forholdsregler er naturligvis ikke aldeles nødvendige, i det mindste ikke hver Vinter, thi selv daarlig Næring kan holde Bierne ved Live, naar de blot kan flyve ud af og til. Da det vil være vanskeligt at følge mine Raad, Ord til anden, saa plejer jeg selv at tilskynde mine Bier til Rensningsudflugt, saasart jeg mærker, at Temperaturen i Skyggen er 6° R. Denne Forsigtighed er særlig at anbefale overfor tykvæggede Boliger, da Solen vanskelig kan opvarme disse indre Sider og derved lokke Bierne ud. Efter en saadan Udflugt er Bierne igen i Stand til at være inde-spærrede en Tid.

Sværming paa Lüneburgheden.

Af H. Lehzen).

Ofte har en Dronning mangelfulde eller opslidte Vinger og falder derfor under Sværmingen ned foran Kuben. Af denne Grund holder Biavleren Pladsen foran Kuberne fri for Græs. Faar han da i Sandet Øje paa en Haandfuld Bier undersøger han dem. Finder han Dronningen blandt dem, sætter han den i et Bur, stikker dette i en tom Kube, som ligner Moderkuben, stiller denne for en Tid paa Moderkubens Plads, og Sværmen drager derind. Siden kan den sættes paa sin nye Plads, og Dronningen befries.

Drager den gamle Dronning ikke ud af Kuben med Sværmen, vender denne tilbage til Kuben. Sædvanlig

kommer da Sværmen næste Dag, undertiden endog den samme Dag.

Er Trækket godt, indtræder i Juli den anden Sværmeperiode. Da Sværmer den første Sværmeperiodes Bier igen. I Regelen giver blot Forsværmene de saakaldte Jomfrusværme. Men det hænder ikke ganske sjældent, at ogsaa Eftersværmene og Moderkuberne sværmer igen.

„Hungersværme“, Bifolk der sværmer ud af Kuberne, drevne af Sult, er ganske ukendte hos Lüneburgerbiavlerne.

Hyppig flyver flere Sværme sammen. Er det Forsværme, er Skaden snart kureret. Man hælder Bierne ned i en eller to Kuber og søger at faa fat paa Dronningerne. Er to Sværme sløjne sammen sætter man hver Dronning i et Bur og dette i en tom Kube. Saa ryster man Halvdelen af Bierne ned til hver Dronning og lader begge Kuber ligge frit i Skyggen. Bierne opsøge da sin Dronning, og snart er alt i Orden. Er der fløjet mere end 2 Sværme sammen, gaar man frem paa lignende Maade.

Værre er det naar en For- og Eftersværme flyver sammen, da der straks bliver Kamp mellem Dronningerne. Ogsaa Opsøgningen af Dronningerne skaffer meget Arbejde, da Eftersværme ofte har et betydeligt Antal af dem. Finder man den gamle befrugtede Dronning, der er kendelig paa sine langsomme Bevægelser, sin tykkere Bagkrop og mørkere Farve, saa sætter man hende i et Dronningbur og dette i en tom Kube, som man lægger i Nærheden af Sværmen Forsværmens Bier søger da sin Dronning op. Man maa dog holde den gamle Dronning i Buret til næste Dag, for at Bierne kan faa dræbt de unge Dronninger, der findes i Sværmen.

Har en Biavler flere Kuber, som er meget Birige, men viser Tegn til ikke at sværme, saa kan han „afmalke“ disse. Dette sker paa følgende Maade. En Kube, der har givet Forsværme og Eftersværme, bliver sat paa en af de stærke Kubers Plads, der ikke vil sværme, og denne paa den første Plads. Alle Trækbier søger til sin gamle Plads, og Kuben er snart rig paa Bier. Naar saa en ung Dronning er kommen ud af Cellen drager den største Del af de tilfløjne Trækbier ud med den, og man faar i Regelen en stærk Sværme. Nu bliver den samme Kube igen byttet med en anden stærk Kube, som ikke vil sværme,

Naar der ogsaa her er kommet en Sværm ud, kan man fortsætte paa samme Maade, saalænge der endnu er unge Dronninger, som løber ud i „Melkeren“. Paa denne Maade kan man forøge sit Bistade-Antal endog til det firedobbelte.

At flere Eftersværme flyver sammen, skader intet. Alle Dronningerne i dem er ubefrugtede, og det skader ikke, om nogle af dem bliver dræbte. Af den sammenfløjne Sværm hælder Biavleren saa mange Bier i en Kube, som han vil have. Af Eftersværmen bliver altid flere forenede, da en enkelt Eftersværm i en stor Lüneburger-Kube yder lidt eller ingen Honning. — Her gælder den Regel: Bedre faa, men stærke Kuber, end mange og svage. Kun stærke Kuber giver et godt Udbytte.

Eftersværmen faar i Almindelighed de bedste Kuber, fordi de i Regelen overvintres og skal blive det følgende Aars Honningkuber.

Om den nedre Kant af Kuben lægges et Stykke Tøj, da Dronningen paa Parringsudflugten kun maa komme ud af Flyvehullet. — Skulde der være en Aabning nede paa Kuben, kunde Dronningen maaske komme ud der og ved Tilbagekomsten ikke finde sit Hus igen.

Naturlig Sværmning og automatisk Husning.

Meddelt af A. Nielsen, Ollerup.

I Amerika, hvor Biavlens drives som Stordrift, og hvor Bier ofte holdes i større Antal i Udbigaarde, havde man i sin Tid store Forventninger til de saakaldte Selvhuser, et Slags Redskaber, hvorved Sværme kunde huse sig selv uden Biavlerens Medvirken. Kunde et saadant Redskab opfindes og indrettes paa en saa praktisk og lidet bekostelig Maade, at det vilde være fordelagtigt at anvende, vil enhver Biavler let kunne indse, at det vilde være et stort Fremskridt.

For nogle Aar siden blev der omtalt flere Selvhuser her i Bladet, men det har senere vist sig, at de var mindre praktiske. I de sidste 2—3 Aar er

det lige som om denne Sag har været faldet i Ro. Men nu for nylig har en amerikansk Biavler, F. H. Cyrenius, i Bibladet „Gleanings in Bee Culture“ omtalt en ny Selvhuser, som han har opnaaet gode Resultater med. Da Sværmetiden er begyndt, antager jeg, det vil kunne have sin Interesse at faa en Beskrivelse af denne Selvhuser. Jeg skal derfor i det efterfølgende gengive Opfinderens Omtale af den, og den lyder saaledes.

„I de sidste 15 Aar har det været min Tanke og Bestemmelse at fuldstændiggøre en Opfindelse, hvorved Bissværme sikkert kunde huses i Sværmetiden uden den ellers nødvendige Tids-spilde eller Fare for, at Sværmen flyver væk. Nu, efter at jeg har været heldig dermed til min fuldkomne Tilfredshed, føler jeg det som en Pligt over for andre Biavlere at fremkomme med Oplysning derom.

Jeg holder alle mine Bier i Udbigaarde, hvor de behandles for Tavlehonning og tillades at sværme, som de lyster. Jeg har ikke været i Stand til at kunne tilse dem mere end en Gang om Ugen, men ved disse Tilsyn har det været mig en stor Fornøjelse at finde de fremkomne Sværme sikkert husede ved Hjælp af Selvhuserne.

For nogle Aar siden, da jeg arbejdede med ufuldkomne Selvhuser, gjorde jeg den Opdagelse, at ved at indespærre en Dronning i et nyt Stade ved Siden af hendes eget Stade ved Hjælp af en Cink-Indgangsvogter, kunde jeg hver Gang opnaa, at i det mindste en Del af Sværmen vilde søge ind i det ny Stade og begynde at arbejde der, ligesom om den havde været huset paa anden Maade.

For at prøve denne Fremgangsmaade, udtager man en Dronning af hendes egen Familie og indespærre hende med en Indgangsvogter (en Ramme med Dronninggitter til at sætte foran et Stades Indgang) i et nyt Stade ved Siden af det gamle. Ryst derpaa omtrent saa mange Bier, som der vilde udgaa med en Forsværm, ned foran dette Stade, og se hvor hurtigt De har en ny Sværm dannet og i Arbejde. Dette er just hvad Selvhuseren udretter, og i mindre end 2 Timer efter ovennævnte Behandling har jeg fundet Æg og Honning i det ny Stades Tavler, hvoriblandt altid bør findes nogle udbyggede Tavler, hvis det er muligt.

Efter at have foretaget talrige For-

sig af denne Art, stod det klart for mig, at det vigtigste var at faa Dronningen indelukket paa denne Maade ved Sværmens Fremkomst, thi der vilde jeg være vaa at faa Sværmen huset, naar Bierne vendte tilbage, og det med langt større Sikkerhed end ved nogen anden Plan.

Min sidste Huser besidder alle mulige Betingelser for at lede Dronningen gennem den store Kegle (en Slags kegleformet Bifælde, der er indsat i Selvhuseren), hvorved hun bliver indesparret lige foran det ny Stades Indgang, paa samme Maade som med en Indgangsvogter.

En vigtig Afsats paa Zinken leder Dronningen lige til Gennemgangskeglen. Enden af Sværnhuseren over det gamle Stades Indgang er formørket med et Træskodde, men ind i Enden over det ny Stades Indgang er Lyset givet Adgang igennem Traadvæv, hvilket har Betydning for at opnaa det bedste Resultat. Naar Dronningen bliver fanget paa denne Maade er Husningen sikret.

For at opnaa Behageighed ved Behandlingen og Anbringelsen af Selvhuseren skulde Staderne anbringes paa en Stadefod, hvorpaa der er Plads til to Stader, omtrent 3" fra hverandre, og for at kunne anbringe det ny Stade paa hvilken som helst Side af det gamle laves Selvhuseren vendbar, saa at Gennemgangskeglen altid vender henimod det ny Stade.

Selvhuseren holdes paa Plads med en Metalfjeder, der fæstes midt over Apparatet og bagom det ene Stade.

Planen, jeg foretrækker for Tavlehonning, er at have to Stader anbragt paa hver Stadefod om Foraaret. Ved Honningtrækkets Begyndelse flyttes det svageste af hvert Par Stader hen paa en ny Plads (to paa hver Stadefod) for senere at behandles paa samme Maade, som dem der bliver tilbage paa den gamle Plads, for saa vidt Sværmetiden da ikke er forbi, naar de opnaar tilstrækkelig Styrke til at arbejde i Delingskasser og sværme. De tilbageblivende Stader modtager straks Trækbierne fra de bortflyttede Stader, og Delingskasserne paasættes med det samme. (Forisættes).

Ekko fra Staderne.

Lemvig den 13. Juni.

Bierne er meget tilbage i Udvikling her paa Eggen, vi venter ikke noget godt Biaar i Aar. P. Nielsen.

Ringstedegnen den 28. Juni.

Trækket udmærket. Alle Magasinerne er næsten fulde af Honning. E. B.

Gavnlig Vink.

Vejret (28. Juni) var indtil den 24. Juni ustadig med skiftende Vinde og kold Luft. Set. Hansdag bragte stille Vejr og stærk Solvarme. Bierne har i de sidste 4 Dage indbaaret betydelig med Honning fra den store Mængde af Agerkaalsblomster, der i Aar findes i næsten alle Egne af Landet. Saalænge det var koldt i Vejret, galdt det om at holde Bierne paa snæver Plads, saa de sad saa varmt som muligt, nu da Trækket er saa stærkt bør man sørge for at de ikke kommer til at mangle Plads. Sørg for at der altid er Plads nok i Magasinerne til Honningen. Et stærkt Folk kan fylde 3—4 Stkr. 10×12" Tavler paa en Dag. For Tiden tegner det til at blive et godt Biaar for de frugtbare Egne.

Fodring. Indtræffer der nu flere Dage med daarligt Vejr, saa er det nødvendigt at fodre de Stader, hvori der opkækkes Dronninger samt unge Sværme (saavel Natur- som Kunstsværme) for at der ingen Standsning skal finde Sted i deres Arbejde, men at de kan vedblive at udvikle sig, saa de hurtig kan naa at blive vinterstærke og mulig ved atter indtrædende godt Træk kan blive forsynede med et Magasin til at høste Honning af. I de Egne, der kun have Sommertræk (ikke Eftertræk paa Boghvede og Lyng) indtræder nu det Tidspunkt, da der ikke mere er Anledning til at søge stærke Bifamilier forøgede ved stærkere Yngelsætning, thi de Æg, som nu lægges, skulde kun tjene til at erstatte Familiernes naturlige Afgang af Arbejdere. Om 4 a 5 Uger naar disse Æg ere udviklede til samledygtige Arbejdere, vil Hovedtrækket være forbi.

Yngeludviklingen. Kun i Eftertræks-egne og i alle Egne hos svage Stader bør man nu lade Yngelreden fremdeles vokse. I Sommertræks-egne og hos stærke Bifamilier bør Yngelreden nu derimod foreløbig holdes paa det Antal Tavler, den omfatter, og lidt efter lidt formindskes, efterhaanden som Trækket aftager. Dette vil som oftest paa denne Aarstid ske uden Biavlerens Indgriben, men under særegne Trækforhold (jævnlige Afbrydelser af Trækket) kan det modsatte ske. Det maa da være Biavlerens Op-gave at indskrænke Yngelreden enten ved Gitre (baade lodret og vandret Gitterindskud eller ved Anvendelse af Tavler med for-

længede Celler. Det lodrette Gitter bør ikke gaa Bunden nærmere en $\frac{1}{4}$ " da Dronerne ellers ere afspærrede fra at flyve ud.

Sværmingen begyndte allerede i Slutningen af Maj Maaned og er vedblevet uden Afbrydelse lige til nu, der er faldet et ret betydeligt Antal Sværme i Aar. Stærke Sværme (4 a 8 Pd.), som kommer i den første Halvdel af Juli Maaned, kan let naa at blive gode Vinterstader, hvis Vejret bliver varmt. Smaa Sværme (1 a 3 Pd.), der kommer saa sent bør, hvis man ønsker Vinterstader af dem, gives en a to Tavler, som er godt belagt med Yngel, der er lige ved at løbe ud af Cellerne. En saadan Tavle af de anbefalede Maal indeholder 4 a 6000 unge Bier, to saadanne Tavler vil i Løbet af faa Dage have fordoblet Antallet af Bierne, og de stærke Folk vil paa denne Tid uden Skade kunde afgive en saadan Tavle. De smaa Sværme kan ogsaa anvendes til at forny Dronningen med i ældre Familier, hvis Dronning man Dagen inden Foreningen fjærner. Sværmen indsættes da bag den ældre Familie, adskilt derfra ved et bitæt Gitter, der kan fjærnes den følgende Dags Aften.

Udslynkning af Honning kan nu foretages, saasnart Tavlerne er helt forseglede. De udtagne Tavler erstattes med ældre Bygning eller med udslynget Tavler. Men hvis Trækket aftager, kan man dog ved enhver Udtagning af Honningtavler indskrænke Pladsen noget ved at give færre Tavleristedet. I mange Sommertræsegne vil dog Hovedtrækket med godt Vejr kunne holde sig endnu 3—4 Uger. Den udslynkede Honning bør anbringes i en større Beholder; efter at have henstaaet et Par Døgn, skummes den omhyggeligt, derefter røres den igennem hver Dag, indtil den begynder at vise Tegn til at krystalisere, saa er det den rette Tid at fylde den paa Glas. Ved Paafyldning af Glassene bør man undgaa, at Honningen løber ned ad Glassets Sider, da der saa vil blive Luftblærer i Honningen. Dette Arbejde udføres lettest og bedst naar man benytter en Spand med Udtapningshane. Honningen bør opbevares paa et tørt Sted.

Brevkasse.

1 Dags Kursus paa Biavlsskolen i Roskilde. For at imødekomme et fra flere Biavlere fremsat Ønske vil der saafremt et tilstrækkeligt Antal melder sig til Deltagelse blive afholdt et 1 Dages Kursus paa Biavlsskolen i Roskilde Søndag den 20. Juli med følgende Dagsorden: Fra Kl. 9—12 Foredrag. Kl. 12—1 Besøg i Domkirken. Kl. 1—2 $\frac{1}{2}$ Middag. Kl. 2 $\frac{1}{2}$ —5 Fremvisning og Arbejde i Bigaarden. Kl. 5—6 $\frac{1}{2}$ Forevisning af Lysbilleder eller Diskussion.

Meddelelse om Deltagelse bedes inden den 10. Juli tilsendt Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde.

DBFs **Biavlsskole** begynder Mandag den 14. Juli Kl. 9 Fmd. og sluttet Lørdag den 26. Juli Efterm. Eleverne bedes møde i „Aldershvile“ ved Roskilde.

Kundgørelser.

Befrugtede Dronninger,

tildels rene Krainere, efter naturlige Sværme-celler, ere tilsalg 3 Kr. 30 Øre pr. Stk Sendes saavidt mulig pr. Omgaaende.

H. Lund, „Carlsheøj“, Lyngby St.

Nogle store ny Bihuse

til 2 Familier (8—14 Rammemaal) sælges meget billigt ved Henvendelse til H. Græpel, Aarhus.

Kunsttavler af ægte Bivoks faas atter i Aar hos
Snedker J. C. Olsen,
Hvilested, Søllested.

Kandis til Bifoder,

smuk ren lys Vare 20 Øre pr. Pd. Ved Køb af mindst 25 Pd. pr. Efterkrav, fri Sække-emballage.

Vestergade 20. Kolonialforretningen en gros & en detail.

W. Laybourn.

Kunsttavler af ægte Bivoks med nøjagtigt og smukt Præg leveres i alle Størrelser til billigste Pris. Voks forarbejdes og byttes. Nøjagtigt og hurtig Ekspedition.

Driftebrohus pr. Køge, i Marts 1902.

J. Olsen.

Kunsttavler af ægte Voks af Hr. Lærer Bojesens meget anerkendte og med dybt Præg bekendte Kunsttavlefaas atter i Aar til billigste Pris.

NB. Ægte Bivoks forarbejdes eller tages i Bytte.

Systofte pr. Nykøbing F., i Marts 1902.

P. Jacobsen.

Kunsttavler af ægte Bivoks faas atter i Aar hos N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde. Voks tages i Bytte.

Kunsttavler af ublandet Bivoks, min Bibo, det bedste Foderapparat, Røglæsere m. m. faas billigst hos A. H. Vorbeck, Holstebro.

Mine bekendte, billige Bihuse anbefales ærede Forbrugere. Huse havet færdige. Gode Røgpustere anbefales.

N. Jensen, Snedkermester,
Sjølte, Tappernøje St.

Ægte Bivokstavler faas i Aar som forhen hos Linæa Sogns BF. Ordre sendes til O. Rasmussen, Linæa pr. Laven. Et Parti ægte Bivoks ønskes tilkøbs. Tilbud herpaa sendes til Chr. Dyhr, Møllerup, Laven.

Rapid, den bedste Loddelampe, faas
à 1 Kr. hos N. S. Kristensen.
„Aldershvile“, Roskilde.

Grønnings Bipibe

faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Post-
anvisning tilsendes Grønning, Vejrup, Bram-
minge.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler)
faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co.,
Gravvænget pr. Sortebro, Baneadresse: Vej-
strup. Prisen er i Aar 1—5 Pd. 190 Øre, 5
—10 Pd. 185 Øre, 10—25 Pd. 180 Øre, over
25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte
for 25 a 30 Øre pr. Pd.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille i Odense 1900 og i 1901 til-
kendt 5 1.-Premier) anbefales til billigste
Pris. Jeg fabrikkerer Yngel-, Drone- og De-
lingstavler. Snedker J. F. Nielsen,
Assedrup St.

Et ungt Menneske,

som vil sætte sig ind i Biavlslriften, og
være mig behjælpelig ved denne, kan faa
gratis Ophold, kort eller længe.

H. Lund, „Carlsøj“, Lyngby.

Foreningsmeddelelser.

Ringe og Omegns BF. afholder Møde
Søndag den 13. Juli Eftermiddag Kl. 2 hos
Undertegnede. Alle er velkomne.

Gjestelev, den 26de Juni 1902.

Jens Peter Rasmussen.

Soro Amts BF. afholder Biavlsudstil-
ling i Slagelse Lystanlæg sammen med For-
eningen for Danmarks Fjerkræavl d. 4. til
den 6. Juli 1902,

Gl. Københavns Amts BF. afholder
Møde Søndag den 6. Juli Kl. 3 Eftermiddag
hos Handeltgartner Lauritz Larsen, Vand-
løse. Bestyrelsen.

Aalborg Amts BF. afholder den 25.—
26. Juli Udstilling ved Landboforeningens
Dyrskuer. Udstillingsret har alle Forenin-
gens Medlemmer, dog kan Medlemmer
udenfor Amtet, som ikke tilhører nogen
Kreds kun tildeles Diplom.

Medlemsbidrag er 1 Kr.

Indmeldesskema kan afhentes hos
Kredsformændene eller hos Hr. Husejer J.
C. Bech, Peder Barkesgade 32.

Udstillingsgenstandene, der skal sendes
under Bech's Adr. og skal være ham i Hænde
senest den 24. Dem der selv afleverer Gen-
standene bør være paa Dyrskuepladsen Fre-
dag Formd. Kl. 10. Efter Bedømmelsen aab-
nes Udstillingen. Lørdag Formd. Kl. 11 af-
holdes Foredrag og Præmierne uddeles.

Udstillingskomiteen afhenter og af-
sender Genstandene, men Fragte, betales
af Udstilleren. De udstillede Genstande
maa ikke mærkes med Navn.

Der udstilles af fast som flydende Hon-
ning mindst 4 Pd. i 4 Glas pr. Nr.

Voks i Blokke mindst 2 Pd.

Voks i Tavler mindst 1 Pd.

Drikkevarer 4 Flasker, mindst a $\frac{3}{8}$ Pot
pr. Stk.

Honningbrød mindst 1 Pd.

Syltetøj mindst 1 Pd. af hver Slags.

Alle Hjælperedskaber vedrørende Biavl.

Levende Bier kun i Observationsstader.

Alle Medlemmerne bedes om at vise Ud-
stillingen Interesse dels ved at udstille, dels
ved Besøg.

Fredag Kl. 1 bliver der Fællesspisning
til 1,50 Kr. p. Couvert, hvortil Deltagere
bedes tegne sig hos Bestyrelsen inden Tors-
dag d. 24. Bestyrelsen.

Brørup BF. afholder Møde hos Kri-
sten Thygesen i Surharve Lørdag den 19.
Juli Eftermd. Kl. 2, der vil blive givet Vej-
ledning og behandlet pestsyge Bifolk. De
af Foreningens Medlemmer, der ønsker Vej-
ledning i Bipestens Behandling, indbydes
til dette Møde, hvor de kan faa Kendskab
til selv at behandle deres Bier for denne
Sygdom.

Skovhøj, den 19de Juni 1902.

P. Schmidt.

Vesterhæsinge og Omegns BF. hol-
der Møde Søndag den 6. Juli Kl. 2 Efter-
middag hos Landpost J. P. Larsen, Vester-
hæsinge, hvortil enhver, der har Interesse
for Biavl Indbydes. H. Chr. Nielsen.

**Biavlsmede ved Udstillingen i Kol-
ding.** Fredag den 11. Juli Kl. 4 Eftermid-
dag holder Redaktør N. S. Kristensen, Ros-
kilde, Foredrag hos S. P. Hansen, Frede-
riksberg, Kolding.

Faaborg og Omegns BF. Søndag den
13. Juli Kl. 2 holdes Biavlsmede hos Drejær
Marcus Hansen, Bjerne Mark.

Bestyrelsen.

Indhold af dette Numer:

Bipest	162
Brevkasse	171
Den rette Maade at aabne Staderne....	160
Ekko fra Amerika	159
Ekko fra Staderne	170
Foreningsmeddelelser	172
Gavnlig Vink	170
Honningens Indflydelse.....	167
Husning af Sværme.....	164
Honningens Afsætning.....	166
Klipning af Dronninger	157
Klipning af Dronningernes Vinger ...	158
Kundgørelser	171
Naturlig Sværkning	169
Sygdom blandt Bier	165
Sværkning paa Lüneburghede	163

Udgivet af
„Danmarks
Biavlerforening“.

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Aldershvile, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder, d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petilineie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Natur eller Kunstsværme.

I en meget lang Række af Aar har en meget stor Del af Udlandets dygtigste Biavlere, søgt at forhindre Sværmning af deres Bier. Grunden dertil er, at der maa anvendes megen Tid med at se efter om Bierne sværmer for at forhindre dem i at flyve bort og Sværmenes Indfangning giver meget Arbejde og tillige bringer Sværmningen meget ofte Biavleren et betydeligt Tab i det en Del af Sværmene flyver deres Vej og derved gaar tabt for ham og hans Honningstader Folkestyrke forringes saaledes ved Sværmningen at disse istedet for at give et betydeligt Overskud af Honning ofte kun give lidt eller intet Udbytte. Det er derfor ikke saa underligt at mange fremskredne Biavlere søger at hindre Sværmningen og kun formerer deres Stadeantal ved Kunstsværme.

Formeringen ved Dannelse af Kunstsværme er vel Forsøget i en lang Række af Aar her i Landet, endog ligesiden den bevægelige Tavlebygning begyndte at vinde Udbredelse og der har heller ikke manglet paa Anvisninger, hvorefter

der kunne dannes Kunstsværme. Alleerede i 1874 berigede daværende Løjtnant Th. Thorsen ved Biavlsliteratur med en Anvisning paa 24 forskellige Maader at danne Kunstsværme paa, men disse saavel som de fleste andre Anvisninger, der i Tidens Løb er givet har været mindre gode fordi der i dem ikke har været lagt tilstrækkelig Vægt paa at Kunstsværmen ikke alene skal have et tilstækkeligt Antal Bier i alle Aldere ligesom Natursværmen, men at den ogsaa skal have en moden Dronningcelle eller en befrugtet Dronning da der ellers ofte vil hengaa $1\frac{1}{2}$ til 2 Maaneder at der ingen unge Bier bliver født i Stedet og den som en Følge der af bliver meget folkefattig Meget ofte har man tillige begaaet den store Fejl, at danne Kunstsværme paa et uheldigt Tidspunkt og med et alt for ringe Antal Bier.

At kun faa Biavlere her i Landet formerer ved Kunstsværme har ogsaa sin Grund i at de fleste af vore Biavlere kun har et ringe Antal Stader (2—5 Bifolk) som de passer ved Lejlighed og Dronningavl, Flytning af Dronningceller er først i de senere Aar blevet almindelig kendt hos os.

Vi er sikker paa at efterhaanden som Kendskabet til Dronningavl vinder mere og mere Udbredelse iblandt

Biavlerne vil Formering ved Kunstsværme ogsaa blive mere og mere almindelig.

Kunstsværme bør ikke dannes, uden at man raader over et tilstrækkeligt Antal af Bier og er i Besiddelse enten af en befrugtet Dronning eller i Mangel deraf en moden Dronningcelle. Kunstsværmen bør dannes enten i eller kort efter Sværmtiden. Der er flere Maader, hvorpaa der kan dannes gode Kunstsværme; vi foretrækker de Metoder, hvorved ikke alene Kunstsværme, men ogsaa Moderstader faar Bier, men ogsaa Yngel i alle Aldere og saaledes, at begge enten straks eller i Løbet af faa Dage har en læggende Dronning.

Maaden, hvorpaa vi en lang Række af Aar har dannet Kunstsværme, er følgende: I Midten af Juli Maaned har vi altid haft nogle meget folkerige Stader, der har besat ikke alene Hovedrummet, men ogsaa alle Magasinerne har været fulde af Bier. Paa en Dag, naar Vejret var godt, har vi flyttet et saadant Bifolk godt halvt ($\frac{3}{4}$ Alen) til Siden fra den Plads, det stod paa, og sat et tomt Stade med samme Rammemaal halvt paa det bortflyttede Stades Plads. Efter at have fjærnet Magasinerne fra det gamle Stade, er Halvdelen af Yngeltavlerne med paasiddende Bier flyttet over i det ny Stade og derefter Halvdelen af Honningtavlerne; der ses nøje efter, om Dronningen findes paa de Tavler, der flyttes over. Ved Ordningen af Tavlerne i Staderne sørges der for, at Tavlerne saavidt muligt kommer til at hænge i samme Orden som tidligere; dog har vi taget Hensyn til, at der saavidt muligt har været ens megen Yngel i alle Stadier i begge Staderne. Ved Stadernes Forvæg anbringes en Tavle indeholdende Honning og Blomsterstøv, ligesom Yngellejerne bør afsluttes med Honningtavler. Det af Staderne, som ingen Dronning har, gives enten en moden Visercelle i Cellebeskytter eller, hvad der bør foretrækkes, en befrugtet Dronning i Forsendelsesbur. Har vi ved Dannelsen af Kunstsværmen ikke set noget til Dronningen, vil Bierne snart ved deres Færden vise os, i hvilket af Staderne Dronningen er, i det Bieme i det viserløse Stade er meget urolige. I de nærmest efterfølgende Dage bør der sørges for, at Staderne faar lige mange Trækbier; dette opnaas ved at flytte det Stade, der er mindst Flugt til, mere hen paa den gamle Plads.

Paa derne Maade kan der dannes

en ung Familie, der ikke alene ligesom den naturlige Sværme har Bier i alle Aldere, men som har det forud for den naturlige Sværme at den ogsaa har Yngel i alle Stadier til at erstatte Afgangen af ældre Bier, og ingen af Staderne har saaledes som ved naturlig Sværming maattet standse sin Yngelansætning i længere Tid, paa Grund af at Dronningen først skulde udklækkes.

Vi erindre ikke nogensinde at have haft Vanskelighed ved at faa gode Kunstsværme ved Anvendelse af denne Metode, og dog har vi fulgt denne Anvisning i en Snes Aar, saa vi tror at kunne henlede Biavlernes Opmærksomhed paa den. Vi danner Kunstsværmen, naar vor Lejlighed er til det, og Kunstsværmen flyver ikke bort.

Honningbiernes Betydning for Planternes Befrugtning.

Af N. Fahle.

Det er uden for al Tvivl, at man snarere skader end gavner en Sag ved at anføre uholdbare Grunde til dens anbefaling. Blandt Biavlens Venner er der sikkerlig adskillige, som have gjort sig skyldige i denne Fejl. Navnlig findes der flere Artikler i „T. f. B.“, hvori Biavlens anbefales paa det varmeste af Hensyn til Planternes Bestøvning. Disse Artikler ere utvivlsomt skrevne i den bedste Mening; men da de skyder over Maalet, kan det næppe gavne Sagen. Saaledes staar der i T. f. B. 1901, S. 26, „at der er et meget stort Antal Planter, som specielt fordrer Biernes Hjælp til deres Befrugtning“, og som Eksempler anføres Kløver, Boghvede og Frugtræer. Det synes dog at fremgaa af mine Erfaringer, at de nævnte Planter meget godt kunne bestøves uden Honningbiernes Hjælp, og iøvrigt er det ikke mig bekendt, at der gives nogen Plante, ved hvis Bestøvning Honningbierne nødvendigvis maa være med.

Med Hensyn til Rødkløver gøre Honningbier i Almindelighed ingen Tjeneste ved Bestøvningen af den Grund, at de kun sjældent besøge denne Kløver-

art, men desuagtet bære Rødkløver ofte rigeligt med veludviklede Frø, hvilket jo til dagligt Brug anses som Bevis for, at Bestøvning har fundet Sted. Anderledes forholder det sig med Humlebier, disse trække som bekendt ivrigt af Rødkløver, hvorfor det er sandsynligt, at de ogsaa ere medvirkende ved Bestøvningen, og hvis det er rigtig, at denne — uagtet det ikke er rigtig sandsynligt — ikke kan besørge af de andre Insekter, der jo i Mængder besøge Rødkløver, eller paa anden naturlig Maade, saa maa det være træffende at kalde Rødkløverens Bestøvning en Specialitet for Humlebier, — men ingenlunde for Honningbier.

Hvidkløver og adskillige andre Kløverarter blive derimod meget flittigt besøgt af Honningbier; men dette er ogsaa Tilfældet med Humlebier og med mange andre Insekter. Maaske tør det antages, at disse tilhobe virke i Bestøvningens Tjeneste, hvorfor det heller ikke er sandsynligt, at Honningbier her have nogen Specialitet.

Med Hensyn til Boghvede, da regner man jo til, at denne ligesom Hvidkløver er en meget god Biplante, hvorfor der intet er til Hinder for at antage, at dens Bestøvning kan foranlediges af Bier, men derfra og til Specialitet, er der et stort Spring. Boghveden besøges nemlig ogsaa af mangfoldige andre Insekter, og der er næppe Tvivl om, at disse ogsaa kunne foranledige Bestøvningen. En Kendsgerning er det i hvert Fald, at Boghvede kan bære meget godt med Frø i Egne, hvor der ikke findes Honningbier.

Angaaende Frugttræer, da gælder det selvsamme, men det maa her bemærkes, at „T. f. B.“ ikke er ene om at gøre Propaganda for Bierne paa dette Omraade. Saaledes skriver en Gartner i „Dansk Gartnertidende“ Nr. 15 for 1899, at han anser sin gode Høst af Gravensteneræbler som en Følge af Biernes Virksomhed ved Bestøvningen. Da nu Frugttræer i Almindelighed, og Æbletræer af Varieteten Gravenstener i Særdelshed, ere gode Biplanter, lader det sig fornuftigvis ikke bestride, at der kan foranlediges Bestøvning ved Biernes Besøg; men der er næppe nogen Tvivl om, at denne ogsaa kan finde Sted uden Bier, navnlig er det sikkert, at der ofte er avlet rigeligt af god Frugt, saavel af Træer som af Buske paa Steder, hvor der ikke har været Bier. Det nævnte Aar (1899) havde jeg ingen Bier ved St.

Hansdagstide Her i Nabolaget holdtes her for Resten ingen Bier, og i Blomsterne saas der slet ingen Trækbier, men derimod en Mængde Hvepser, Fluer, Biller og lignende, og Udfaldet var, at her dette Aar blev en ret god Høst af Træfrugt og en meget rig Høst af Buskfrugt. I Foraaret 1900 vare mine Bier døde, og her var ingen Bistader i Nabolaget og heller ingen Bier paa Besøg hverken i Frugttræer eller i Frugtbuske, men desuagtet blev Frugthøsten usædvanlig rig, og saavidt jeg skønner, stod den efter Omstændighederne ingenlunde tilbage for, hvad der høstedes andre Steder, hvor der fandtes Bistader i Frugthaven.

I Foraaret 1901 havde jeg heller ikke Bier, Frugttræerne blomstrede rigt, og Blomsterne besøgtes af mange Insekter, Bier undtagne, endvidere vare Vejrforholdene efter mit Skøn ret gunstige, men her blev alligevel saa godt som ingen Træfrugt. Dette er der imidlertid ingen Grund til at tilskrive Mangel paa Bier, thi det selvsamme var Tilfældet Landet over, enten der fandtes Bier i Nabolaget eller ej. Heraf maa der sikkerlig kunne drages den Slutning, at den Tjeneste som Biavlens gør, Frugtavlens er temmelig ligegyldig. Omvendt er det derimod utvivlsomt, at Frugtavl især efter en større Maalestok maa være en ligefrem Løftestang for Biavlens, men dette Spørgsmaal foreligger nu ikke her.

Naar det for Resten tages i Betragtning, at det Antal af Planter hvis Blomster besøges af Bier, er forsvindende ringe imod det Antal, der ikke besøges og at disses Blomster alligevel blive bestøvede, saa maa det synes meget betænkeligt, glat væk at antage, at naar en Plante er Biplante, er dens Bestøvning, knyttet til Bier alene.

I Modsætning til denne Betragtning, siges det i den paagældende Artikel i „T. f. B.“, at den Fordel, som Bierne yde Menneskene ved at indsamle Honning, er forsvindende ringe, imod den Nytte de gøre ved at bestøve Planterne, og det tilføjes, at det vilde være rimeligt, om Agerbrugere, Skovbrugere og Havebrugere ydede Biavlernes Præmier for denne Tjeneste. Præmierne burde rette sig efter, hvormeget Honning der høstedes, og for Resten være betydelig højere end Honningens Markedspris.

Hvis Biavlernes holdt Bier i deres Naboers Interesse, og hvis det var virkeligt, at Biplanterne ikke kunde blive be-

støvede uden ved Hjælp af Bier, vilde Præmier af den omtalte Beskaffenhed, sikkerlig være en Forholdsregel, hvormed saavel Ydere, som Nydere, kunde være vel tjente. Imidlertid vilde denne Sag ogsaa have sin Vrangside; thi adskillige af vore besværligste Ukrudsplanter ere tillige blandt vore bedste Biplanter: dette er f. Eks. Tilfældet med Agerkaal og Agersennep. Under den anførte Forudsætning vilde disse Planter ikke blive støvede, og derfor ikke bære Frø, hvor der ingen Bier fandtes, hvorefter de snart vilde uddø af sig selv, medens de formedelst Bierne, haardnakket vilde sætte sig op imod deres Forfølgere.

Det gøres ogsaa gældende, at Skaberen Hensigt med Nektaren eller Honningsaften i Blomsterne er, af Hensyn til Bestøvningen at drage Bierne til sig. Men man vilde sikkerlig træffe Sømmet bedre paa Hovedet ved at sige, at Skaberen Hensigt med Nektaren er at yde Næring og Vederkvælgelse til en Mængde af sine Skabninger, thi for det første er der som allerede anført en umaadelig Masse af Blomster, som slet ikke besøges af Bier, og saadanne blive under iøvrigt gunstige Forhold alligevel befrugtede, og for andet besøge Bierne mangfoldige Blomster, hvori der slet ikke findes Nektar: navnlig er dette Tilfældet ved Støvblomsterne hos flere særkønnede Planter f. Eks. Hassel, hvoraf følger, at Bierne i det mindste i mange Tilfælde, ret godt kunne finde de Blomster hvori de have Ærinde, uden at vejledes ved Tiltrækning af Nektar.

(Fortsættes.)

Hvad bestemmer Biernes Køn.

Af Th. Buchholz.

Endnu staa bestandig Dr. Dzierzon og Dr. Dickel som kæmpende overfor hinanden, enhver forfægter sin Lære og sin Mening med alle til Raadighed staaende Midler. Af og til give andre mere eller mindre i Sagen udøvede deres Besyv med i Laget, som snart gaar Dzierzon og snart Dickel imod, alt eftersom Vedkommende efter sin

Mening har taget Standpunkt til Sagen. Nægtes kan det vel ikke, Dzierzons Lære efterlader en Mængde mørke uopklarede Punkter, som ikke lader sig forklare ved zoologiske eller Biologiske Analogier, men den Gamle kunde dog endnu paa Mødet i Breslau 1901 med en vis Selvfølelse paastaa, at hans Lære endnu stod urystet i sin Grundvold. Om der end tilkommer Dzierzon stor Fortjeneste, som Grundlægger af den ny rationelle Biavl, saa er det dog vist næppe rigtig med et foragtede Smil at lade Haan om andre Forskeres Forsøg paa at opklare de mørke Punkter i den nu gældende Lære og saadanne Forsøg have Dr. Kipping og Dr. Dickel anstillet for at skaffe Lys i Sagen.

Til de to hinanden modsatte Retninger om Biæggets Befrugtning er der nu af Dr. Harazin kommen en tredje Lære, der med et Slag vil slaa de andre af Marken og opstille en ganske ny i Stedet. Dr. Harazin skriver derom i „Leipziger Bienenzeitung“, blandt andet følgende:

Hvad synes nu tvivlsomt i Dzierzons Lære?

„Dzierzon angiver, at Dronninger og Arbejdere fremkommer af befrugtede og Droner af ubefrugtede Æg, samt at det ligger i Dronningens Magt efter eget forgodtbefinde at befrugte Æggene eller lade det være.

Dersom Dzierzons Lære er rigtig, saa er Bien den eneste Skabning paa hele Jorden, som forud med fri Villie og fuld Bevisthed kan bestemme og fremavle Afkommets Køn. Det har altid været Menneskets Ønske, som dog betegnes som den mest udviklede Skabning efter eget Valg at kunne bestemme Afkommets Køn og der er skrevet en Mængde Afhandlinger desangaaende, men dette Ønske er til Dato ikke blevet opfyldt. Selv den morsomme Professor Schenck, som ved visse Fødemidler vilde lade lutter Drengbørn komme til Verden, har kun opnaaet at gøre sig latterlig. Og det med Rette, thi efter Forgodtbefindende at kunne bestemme Barnets Køn nærmer sig meget nær til den Guds Egenskaber, at kunne frembringe noget af intet.

I hvert Tilfælde stod efter Dzierzons Mening Mennesket langt under Bierne, thi Mennesket har kun Ønsket, men Bierne ogsaa Evnen til at danne Kønet.

Om Foraaret lægger Dronningen Æg i Dronningceller, for af dem at

lade opstaa Dronninger, men 14 Dage efter, naar Dronningerne ere ifærd med at forlade Cellerne, søger den gamle Dronning at stikke dem ihjæl. Er dette ikke en grov Modsigelse, Dersom det staaer i Dronningens Magt, at befrugte Ægget, saa har hun det endnu meget mere i sin Magt, ikke at belægge Dronningcellerne med Æg, for ikke at skaffe sig Medbejlersker. Der er saa mange Betæneligheder ved denne Theori, som jeg nu ikke vil gaa nærmere ind paa, men jeg holder den for i højeste Grad unaturlig.

Men disse hidtil bragte Anskuelser ere imidlertid endnu intet Bevis. De tilsyneladende fornuftigste Spekulationer have ofte maattet stryge Sejl for Kendsgærningernes Magt. Disse Kendsgærninger har Dickel nu bragt. At den Dzierzonske Lære i sin nuværende Form er falskt, derfor levere de af Dickel gjorde lagttagelser det klareste Bevis. Men for ikke uigendrivelig holder jeg:

II. Dickels Theori.

Dickel paastaar, at alle Biæg, som lægges af Dronningen uden hendes Valg og Villie blive befrugtede uden dog at erholde noget bestemt Køn. Kønnet faar Ægget først gennem Arbejdsbierne, som ved at overgyde det med en bestemt Væske stempler det til Dronning, Droner eller Arbejder.

I. Den første Sætning, at alle Biæg ere befrugtede, kan jeg uden Forbehold give mit Bifald. Det stemmer fuldstændig overens med den Naturlov, som gælder for alle andre Skabninger, men desto mere har jeg at indvende mod den anden Paastand, at Arbejderne formaar at fremhæve Kønnet. Denne Dickels Lære er intet nyt, men kun en forandret Form af den Dzierzonske, thi hos Dzierzon fabrikerer Dronningen selv Kønnet, men hos Dickel Arbejderne. Den samme Fremgangsmaade er derved kun rykket en Instans videre, men bliver derved endnu mere usandsynlig. Thi naar det er muligt, at Moderen kan udøve nogen Indflydelse paa sit eget Barn — saadan Indflydelse kan forekomme omend den overdrives meget af Folketroen — saa er det hos fremmede Dyr, der staaer Ægget ligesaa fjærnt, som Ammen det diende Barn, næppe at antage Denne Theori holder jeg for langt mere uholdbar end den Dzierzonske.

II. Æggets Overgydelse med Spyt slutter Dickel deraf, at Bierne have fire

Par Spytkjærtler. Men denne Slutning har intet fast Grundlag. Mennesket besidder ogsaa tre Par i deres Bygning og deres Afsondringer forskellige Spyt-kjærtler, ved Siden af flere andre, mindre fremragende, dog har endnu ingen vovet at drage den Dickelske Slutning.

Det er nu nemt nok, at anholde og betvivle andres Anskuelser, især naar man intet bedre har at sætte i deres Sted. Jeg gad derfor her anføre min Overbevisning, som jeg har vundet ved Dickels og Kippings Forsøg, men for ikke at være for vidtløftig, kun ganske kort berøre Beviserne.

Man adskiller i Almindelighed Bierne i tre Køn Dronningen (Hun) Dronerne (Hanner) og Arbejderne, som ere kønsløse. Nu gives der vel i Grammatikken tre Køn, Han-, Hun- og Intetkøn, men aldrig i Naturen. Her findes kun to Køn, Han- og Hunkøn. Til Begrebet „Dyr“ hører under alle Omstændigheder Evnen at kunne opholde Arten, saasart denne Evne mangler, saa uddør Arten. Alle Dyr, som ikke kunde forplante sig, kunne ikke betegnes som fuldbyrdige Dyr. Men da enhver Efterkommer efter Nedarvingsloven i normal Tilstand maa arve Forældrenes Egenskaber, saa maa det ogsaa som Kønsdyr komme forplantningsdygtig til Verden. Jeg siger altsaa: Dronningen lægger kun Æg, af hvilke der kunne udvikle sig Han- og Hunddyr. At paatvinge disse Æg noget Køn, staaer hverken i Dronningens eller Arbejdsbiernes Magt. Kønnet dannes i Befrugtningsøjeblikket, og kan derfor ikke mere ændres. Men er det ene som det andet, altsaa Udviklingen af Hunbiæggene saavel som Hanbiæggene til Dronninger og Droner kan undertrykkes ligger i Arbejdernes Magt. Med andre Ord: Samtlige Biæg have højst sandsynlig i lige Dele (begge Køn lige talrig) Retten og Betingelsen for at kunne udvokse til fuldbyrdige Kønsdyr, men de blive efter Behov, gjort udygtige til Avl. Menneskene gøre ogsaa deres Husdyr udygtige til Avl (Kasterering).

Derved forklares:

a. Forandring af Skikkelse. At kastererede Dyr ikke faa den retmæssige Skikkelse ved enhver, derfor vil jeg denne Gang ikke gaa nærmere ind paa dette Punkt. Jeg vil kun spørge hvorledes man vilde forklare sig den endnu langt større Mangfoldighed af

Former hos Myrerne, Termitterne osv. som hører til samme Klasse, dersom det ikke maa ske paa samme Maade?

a. Af frisklagte, men endnu ikke kastererede Æg, lader der sig opdrætte Dronninger og Droner i hvilke Celler de end ere lagte.

b. Angaaende Opdræt af Dronninger og Droner raader Arbejdsbierne alene og beslutte sig kun dertil naar de maa, det vil sige: ingen Plads have mere. Derfor raser den gamle Dronning omkring i Stedet for at ødelægge Medbejlerinderne, hvad man ikke kan fortænke hende i. Men den har ikke med sin Villie bidraget dertil osv.

At denne Theori, hvis den skulde være rigtig, ikke er uden Nytte, derfor vil jeg foreløbig kun fremsætte et Eksempel. Mange Biavlere søge at ødelægge de opvoksende Droner som „unyttig Ædere“, trykke dem ihjel paa Flyvebrættet, fange dem i Fælder, skære Hovedet af dem i Cellerne, eller skære Dronecellerne ud. Men Bifolket behøver et vist Antal Droner, i Stedet for de manglende bliver der derfor straks opdrættet andre. I Virkeligheden dræber Biavleren altsaa ikke Droner, men Arbejdere og tvinger desuden sine Bier til dobbelt Arbejde, Foder og Pleje, skader sig altsaa selv ved saadan Fremgangsmaade.

Dog det kan nu være nok. Nu vil jeg vente paa de Angreb, som nok ville komme Derefter vil jeg fremkomme med flere Beviser.

Hvad lærer det 19. Aarhundrede os?

Af Chr. Nielsen, V.-Egesborg.

Det første Aar af det tyvende Aarhundrede er til Ende, og dermed er Sørgaaret over det kære hensovede nittende ude. Efter god gammel Skik er den Afdøde i den Tid fri for Kritik, som kunde saare de nære paarørende, men saa begynder Historien saa smaat at fælde sin Dom, eller i Fald at brygge den Drik, som af en tilsat med surt, en anden med sødt efter tilbørlig Gæring og Afklaring tilsidst naar at blive den

eneste ægte, uforfalskede historiske Dom, hvorefter alle Forskere i Fremtiden have sig at rette.

Brødrene Nielsen, Ollerup, har i Tidsskriftet Nr. 4 i Aargangen 1901, smukt skrevet det nittende Aarhundredes Nekrolog og saaledes bevist den kære Afdøde den sidste Ære, men derved maa det ikke blive, om de kommende Slægter, bedre end vi, skulde blive i Stand til at drage Lære af det forbigangne, ikke blot hvorledes, men ogsaa i hvilket Omfang, de skulde udnytte Bierne.

For ca. 15 Aar siden udfægtede jeg med en Ven en Strid om Spørgsmaalet: „Kan man med Rette sige, at Udviklingen har gjort Menneskene mere lykkelige end for hundrede Aar siden?“ Denne Strid mindes jeg, idet jeg spørger: „Har den stærke Udvikling af Biavlen i det forløbne Aarhundrede skaffet den større Betydning og Anseelse?“

Førend jeg gaar over til Besvarelse af dette Spørgsmaal, maa jeg gøre opmærksom paa det, der for mig staar som karakteristisk for det 19de Aarhundredes Udvikling af snart alle Erhvervsgræne, det Motto, som overalt er sat i Fanerne i de sidste 10 Aar af Aarhundredet: „Rational Drift!“ Hvad betyder dette Ord, og er det Udtryk for saa stort et Gode? — Ja, sikkerlig, thi rationel betyder fornuftig, og det er soleklart, at den første Fordring til en hvilken som helst Slags Drift maa være den, at den er fornuftig, d. e. planlagt saaledes, at den under almindelige Forhold forrenter den indsatte Kapital og giver ordentlig Løn for det indlagte personlige Arbejde, samt helst endnu et større eller mindre Overskud som Præmie for den anvendte Omtanke. Alt sammen meget rigtig. — Men hvad har denne sunde Fornuft ført til? — At man har glemt Samfundet for Personen; at man har sørget for sig selv og glemt Sagen!

Alle Vegne søger man at sammendrage og centralisere, for, idet man tager Videnskabens store Opdagelser i Brug, at spare Driftsudgifter eller opnaa et bedre Produkt. Lad os f. Eks. vende os til Landbruget. Her søger man i de tre Fjerdedele af Aarhundredet at samle den udstykkede Jord i større Gaarde, en Bevægelse der er saa stærk, at man paa en hvis Maade giver den lovformelig Stempel, idet man for at lokke Godsejerne til at sælge Fæstegaarde til Arvefæste, give dem Lov

lil at nedlægge for hver solgte 8 Gaarde een, for at de af flere saadanne nedlagte Gaarde kunne danne „Proprietærgaarde“. Da denne Sammenlægning i den nedgaaende Periode ikke længer er rationel, gaar man over til Andelstanken, man slutter sig sammen for at spare Driftsudgifter og opnaa et bedre Produkt. Om denne Driftsmaade f. Eks. vil føre til, at vort gode Natursmør vil blive glemt for Kunstproduktet Margarinen paa samme Maade, som Honningen er bleven glemt for Sukkeret, er noget det tyvende Aarhundrede vil vise.

Som Landbruget er det gaaet Haandværket. Tekniken har ført til Fabrik anlæg, og hver Fabrik har økonomisk slaaget mange Haandværkere ihjel og gjort den snilde tænksomme Arbejder til en mekanisk Maskinpasser, ofte uden Interesse og Lyst til sit uinteressante Arbejde. Det synes mig at, man har Ret til at sige som i Eventyret om Ræven: „Hvad man har vundet i den ene Ende, har man tabt i den anden.“ — Men det er, hvad det skal være: „Rationel Drift!“

Det er saaledes min Mening, at den rationelle Drift indenfor Biavlens har ført til et Droneslag af Biavlere og Honningspisere saa stort, at Biavlens Betydning og Anseelse er betydelig mindre ved Aarhundredets Slutning end ved dets Begyndelse.

Før jeg nærmere begrundet dette, vil jeg henvise til den Tegning, som findes i Tidsskriftet Nr. 1 for 1901. De vil vist, mine ærede Læsere, ved at betragte denne lidt nøjere, give mig Ret i, at den er en Karrikatur. Den lille Mand, der mest af alt ligner en Eskimo, der aldrig har set en Bi, med de af altfor tykke Vanter strittende Fingre og stormaskede Jerngitter for Ansigtet, er som Karrikatur udmærket. Men hvem vil i vor paa Karrikaturtegnere saa rige Tid falde paa at karrikere en Biavler? Mon fordi, der nu intet er at karrikere? Nej, desværre, det er der saamænd nok af! Men det store Publikum kender intet til Biavl nu og vilde derfor staa uforstaaende overfor en Karrikatur deraf.

Før var omtrent hveranden Landmand Biavler, de fleste nød og skattede Honning, og enhver var saa langt inde paa Livet af Biavlens, at man dog havde lidt Kendskab til den. Saa kom Honningens værste Konkurrent, Sukkeret, mere og mere i Brug, og allerede dette gav Biavlens et Knæk. Men først rigtig galt blev det, da det blev for gammel-

dags at holde Bier i Kuber og slaa dem ihjel. Det duer ikke længere, man skal have dem i Huse, det betaler sig meget bedre. Mange blive utilfredse med deres ringe Udbytte og tage alle Bierne op. Andre anskaffe Huse, som de ikke forstaa at behandle Bierne i, og dermed ere de færdige. Saa due Højstader ikke længer, og atter forsvinde en hel Skare Biavlere. For hvert nyt Fremskridt, Biavlens gør, bliver Skaren af Biavlere og Honningspisere mindre og mindre. Billedet af Biavlens i Aarhundredet bliver da dette: Til at begynde med: Mange Biavlere, Honningen almindelig brugt og skattet, til at slutte med: Faa maaske særlig dygtige Biavlere, Honningen sjældent brugt og endnu sjældnere skattet.

Saaledes ser det ud for mig, og de fleste, haaber jeg, ville give mig Ret i min Betragtning af Biavlens saakaldte Udvikling. Hvad kan da være Aarsagen til, at Honningen saaledes har tabt sin Betydning og Anseelse. Aarsagen er sikkert den, at man har glemt at bringe Honningen i Handelen paa „rationel Maade“. Biavlens har foretrukket at at sælge sin Honning selv, hovedsagelig til Hjemmeforbrug for at opnaa den højst mulige Pris, eller han for hurtig at faa den realiseret, har solgt den som en uren, ufærdig Vare, der hurtig er gaaet i Gæring i Købmandens Kælder, og som uagtet den ofte er billigt nok indkøbt, alligevel kun volder Købmandens Ærgrelse og Tab. Da jeg antager at Kubebiavlens ikke igen lader sig indføre i sit gamle Omfang hos dem, som mangler den nødvendige Tid og Indsigt til at drive Kunstbiavl, er der kun den Vej at gaa for igen at faa et almindeligt Marked for Honning, at sætte Honningsalget i System, at lære Folk til igen at spise Honning paa den Maade, som det første Aar af det nye Aarhundrede har anvist, nemlig ved at sælge den billigt. Det vil da forhaabentlig gaa med den, som med Æggene, der først ved Prisbillighed skaffede sig et Marked, og som, da Efterspørgselen først var der, igen steg til en saadan Pris, at uagtet Mængden af dem er mange Gange øget, Produktionen alligevel betaler sig. For at faa den til hver enkelt i Samfundet, maa man gaa til Handelsstanden og bruge denne til Mellemed. Man maa søge at interessere den for Honningsalget ved at byde den en ordentlig Avance samtidig med at lære den, hvorledes Honningen skal behandles for at holde

sig, eventuelt bringe den i Markedet saaledes emballeret, at den uden Risiko for Køberen kan beholde sin Velsmag og Konsistens i længst mulig Tid.

Det er min Tro at en saadan Bestræbelse, sat i System af den danske Biavlerforening, igen vil føre til, at vore smaa Venners mest fremtrædende Produkt igen kommer til Ære og Anseelse. Det vil kræve Ofre af Tid, Arbejde og Penge, men først da har vi af det forløbne Aarhundrede draget den Lære, som er til Held for Sagen og til den rette Fordel for den enkelte Biavler.

Braadløse Bier.

I Mellemerika findes der to Slags braadløse Bier. De har nylig været beskrevet af en amerikanske Læge H. N. Cross, der en Tid har opholdt sig der og derved haft Lejlighed til at iagttage dem.

Den ene Slags er mindre end almindelige Fluere. De har ingen Braad, har en grønlig Farve, men ser man nøjere til, viser der sig rødlige Pletter paa Bagkroppen og grønlig Dun paa Brystskjoldet. Deres Tunger er meget lange i Forhold til Insektets Størrelse, omtrent lige saa lange som Humlebiernes.

De bygger deres Reder i udgaaede Træer, Klippeblokke eller lignende. De holder sig aldrig samlet i store Familier, da de ofte sværmer. I nogle Egne er disse smaa Familier meget talrige, deres Tavler kan tydeligt ses i Træernes Spalter, og Biernes Antal er talløse Millioner. Deres Tavler er smaa, tynde Plader, bladformede, sandsynligvis $\frac{5}{16}$ tykke, smukke og meget delikate at se paa. Honning oplagres kun i dem til umiddelbart Brug, da disse Bier synes at være fortrolig med, at Sommeren vedvarer uafbrudt, og at de ikke behøver at sørge for Udkommet.

Den anden Slags, de saakaldte „vilde Bier“, er noget større end almindelige Fluere, maaske halvt saa store som vor Honningbi. De er brunlige med gyldne Tværstriber paa Bagkroppen; har ingen Braad, men frembyder et morsomt Udseende, da deres Ben synes altfor korte. Ved Fældningen af et Bitræ bliver de omtrent som forrykte

de flyver ind i Arbejderens Mund, Øren, Øjne og Næse, og i alle Aabninger ved hans Klæder, hvilket er meget ubehageligt og omtrent gør det umuligt at arbejde. Imidlertid er de fleste af disse „Bitræer“ nu nedhuggede.

Hvis der er Reder i Skovene, er de nu som Regel saa højt oppe, at det næsten er umuligt at finde dem.

Disse Reder er altid delt i to Afdelinger — en til Yngel og en til Honning. Yngelen udklækkes i Tavler, der er ca. $\frac{5}{8}$ tykke. Disse bygges ud fra Siderne i Hulningen i Lagvis, indtil Rummet er fyldt fra Midten til Bunden. Disse Hulheder er aldrig af større Rumfang en ca. $1\frac{1}{2}$ Pot og er i Almindelighed spindelformede, som om Bierne havde gjort en Del af Arbejdet selv og lavet det efter en bestemt Regel.

Den øverste Del af Rummet er fyldt med Honning, og her er det, hvor det mest mærkelige ved disse Bier viser sig. I Stedet for at oplagre Honningen i Tavler, fylder de den i store Voks-Kugler eller Kapsler af en Størrelse, svarende til en almindelig Valnød og omtrent af samme Form. Kapslernes Vægge er omtrent saa tykke som almindeligt Kortpapier. Hvis Træet aabnes forsigtigt, ser disse Kugler omtrent ud som en Hob Nødder eller smaa Marmorkugler, nogle af flødeagtig, andre af brunagtig Farve, og alle Skygger derimellem. Bierne udfylder ikke Mellemmummene mellem Kapslerne, men bruger dem som Færdselsveje, naar de opbærer og nedflytter Honningen. Denne er af en meget lys Farve, men har en lidt ram Smag, som om den var iblandet en Del Blomsterstøv.

De indfødte bryder sig ikke om Honningen, derimod udskærer de Yngeltavlerne, som de spiser ligesom et Stykke Brød. Men at se dem med Saften fra den masede Yngel, løbende ned fra Mundvigene, skulde ikke være noget behageligt Syn.

Om sidstnævnte af disse to Slags Bier, skriver Redaktøren af „Gleanings“ følgende:

„For nogle Aar siden modtog vi en Familie af braadløse Bier fra det sydlige. De frembragte særdeles smukke Kapsler med Honning, ligesom her er beskrevet. Dersom det kunde lade sig gøre at kultivere disse Bier i en saadan Grad, at vi kunde faa dem til at opføre en Del af disse smukke Honningkapsler, indbilder jeg mig, at vi maatte kunne sælge disse Kapsler for 1 Cent Stykket

og paa den Maade opnaa en uhyre Pris for Honning pr. Pund. Maaske vore Venner i Texas eller andre Dele af det sydlige, hvor Honningen er lysfarvet og af god Kvalitet, kunde gøre et Forsøg paa at tage disse Bier under Kultur, og hvis de kan faa frembragt nogle af disse smukke Mundfulde Honning, er jeg sikker paa, at de vil kunne faa en god Markedspris for dem. Hvis vi averterer dem som braadløse Biers Honning, og udstiller dem som andre Konditorvarer, vil jeg garantere for, at de kan sælges.“

Naturlig Sværmning og automatisk Husning.

Meddelt af A. Nielsen, Ollerup.

II.

I Løbet af omtrent en Uges Tid kan der gøres Regning paa, at der er blevet gjort Forberedelser til Sværmning, og et tomt Stade anbringes da ved Siden af den gamle Familie paa den ledige Plads.

Huseren anbringes nu paa Plads, idet der nøje paases, at Bierne ikke kan passere ud og ind ad noget af Staderne uden igennem Zinken.

Det kan være nødvendigt at rense Huseren af og til for døde Droner, indtil Sværmningen er overstaet.

Naar Sværmen fremkommer og er bleven huset, vil omtrent Halvdelen af Bierne vende tilbage til det gamle Stade Dette har mindre at sige, da de er lige saa værdifulde i det gamle Stade til at samle Honning i Delingskasserne, som om de forblev i det ny Stade.

Inden 8 Dage efter Sværmningen flyttes Delingskasserne fra det gamle over til det ny Stade, og ogsaa Arbejdsstyrken ved en af de Planer, der passer Biavleren bedst. Han kan ombytte Staderne, eller han kan ryste Størsteparten af Bierne af det gamle Stades Tavler ned foran den ny Sværm. Han kan flytte det gamle Stade hen paa en ny Plads, dele det til Smaastadefamilier eller bruge en anden Behandlingsmaade for at hindre Eftersværmning, men dog sørge for, at Familien bliver i god Stand til Vinteren.

Jeg har megen Tiltro til en Indretning, der dækker det gamle Stades Indgang og rækker hen til Kanten af det ny Stades Flyvehul. Under denne Indretning skal der være en Slags Udgang for Bierne fra det gamle Stade, saa at de, naar de kommer tilbage fra en Udflugt, forener sig med den ny Sværm hvorved denne bliver meget stærk til at samle Honning, og det gamle Stade saa svagt, at det ingen Eftersværm afgiver. Denne Indretning maa selvfølgelig fjernes, før den unge Dronning begynder at flyve ud, eller naar nok af Bierer blevet fraskilt til at fremkalde det ønskede Resultat.

Hvis De ønsker, at Deres Selvhuserer skal arbejde godt, maa De ikke tillade nogen Ansamling af afdøde Droner i dem. Tillad ikke, at Deres Stader indeholder meget Dronevoks. Mr. Doolittle siger: „Jeg har aldrig kendt en Bifamilie, der har været mindre fordelagtig, fordi den har indeholdt for lidt Droner.“ Anbring ikke Selvhuserne paa Staderne før Sværmetiden er inde. Lad dem ikke forblive længe paa Staderne, efter at Sværmene er blevne huset og har begyndt at arbejde. Borttag dem ikke før Sværmen har begyndt at arbejde, og der er da ikke længer nogen Fare for at de flyver bort.

Og nu, kære Læser, hvis De følger disse Anvisninger omhyggeligt vil De finde at ovenstaaende Fremgangsmaade er en behagelig Maade til at huse deres Bier paa og opnaa smuk Tavlehonning, foruden den Tilfredsstillelse og Fornøjelse der er ved at spare bortflyvende Sværme.“

De unge Dronningers Befrugtning.

Som Bidrag til Belysning af dette Spørgsmaal saavel som Spørgsmaalet om Indavl kunde maaske følgende have Interesse.

En af vor Egns dygtigste Biavler, havde lagt Mærke til, at en større Del af Bierne i et af hans Stader synes at have Præg af italiensk Afstamning, hvorfor han ved ved en Lejlighed viste mig dem Det forholdt sig ganske rigtigt, de

bekendte gule Ringe saavel som en i det hele lysere Behaaring godtgjorte umiskendeligt, at en Blanding med Italienerne havde fundet Sted. Stedet havde sværmet i Fjor og den ny Dronning maa altsaa være bleven befrugtet af en italiensk Drone eller i det mindste en Drone af blandet Afstamning, men da der ikke findes Italienerne eller kendelige Krydsninger nærmere ved end i min Bigaard og Afstanden imellem os i lige Retning er mindst 7000 Al., maa Dronning og Drone have fløjet over en Fjerdingvej for at kunne mødes selv under den Forudsætning, at de mødtes paa Halvvejen.

Det forekommer mig, at Faren for den i de senere Aar saa meget omtalte Indavl under saadanne Forhold ikke kan være saa overmaade stor, og skal der være Tale om at indføre noget nyt Blod, maa vi i hvert Fald hente det langt borte. — Desværre er det jo heller ikke udelukket, at Bipest og andre Infektionssygdomme mulig ad lignende Veje kan forplantes fra syge til sunde Bigaarde. C. H.

Herpaa Egnen har der for nogle Aar siden fundet Parring Sted imellem en italiensk Drone og en brun Dronning, uagtet at Afstanden imellem Staderne i lige Linie er over $\frac{3}{4}$ Mil R ed.

Klipning af Dronninger.

Jeg vilde gerne understrege Redaktør Kristensens Raad i sidste Nr. af Tidsskriftet om endelig ikke at klippe formange Dronninger før vi fik tilstrækkelig Erfaring. Der forekommer stadig saa mange ny Ting i Verden, ogsaa indenfor Biavlens Omraade — vi Biavlere ere jo opfindsomme Hoveder — at vi gør bedst i at se os vel for og ikke straks raabe med Tysken „So ein Ding — — osv.“, selv om Tingene stammer fra Amerika og har selveste Doolittle som Talsmand.

Det kunde være ganske rart, om vi kunde kende vore Dronningers Alder og derved muligvis undgaa en enkelt Drone-moder, men jeg har havt Dronninger, der blev Dronemødre allerede i tredje

Aar — en Alder, hvori man jo ikke kasserer en ellers god Dronning. Desuden sætter jeg ulige mere Pris paa at kende en Dronnings Evner og Egenskaber end hendes Alder og for at kende dem, behøver hendes Vinger intet Mærke.

Det kunde jo ogsaa være rart, om man kunde forhindre sine Forsværme i at flyve bort, men jeg tror rigtignok, at man ved at beklippe Dronningens Flyveevne oftest vil opnaa, at Dronningen gaar tabt under Sværmningen eller at Bierne efter flere forgæves Forsøg paa at sværme dræber den invalide Dronning, som de gjorde hos Hr. A. Nielsen, Ollerup, i det i forrige Nr. omtalte Tilfælde, for det var sikkert Bierne og ikke den unge nys udløbne Dronning, der udførte denne Bedrift — siden jeg i de sidste Aar mange Gange har set en ung og en gammel Dronning færdes fredeligt i samme Stede tror jeg nemlig ikke paa de unge Dronningers krigeriske Tendenser, ja ikke en Gang paa deres Evner, da deres Braad, som jeg aldrig har kunnet faa dem til at bruge, vistnok ikke egner sig som Mordredskab.

I begge Tilfælde vil Bierne sværme med den først udløbne Dronning, og Faren for Bortflyvning bliver derved dobbelt stor. — Forøvrigt regner ingen blot nogenlunde erfaren Biavler med den Fare, og jeg tror, at en Biavler, der ikke har drevet det til med Sikkerhed at kunne indfange og huse en Sværm, gør vel i, ikke at give sig til at forsøge med Klipning af Dronningernes Vinger, det kunne let blive for kostbar Forsøg for ham. Men vil man endelig gøre Forsøg, saa lad de mere erfarne Biavlere klippe væk, de kan lettere erstatte Tabet, om der gaar nogle Dronninger i Løbet. Begynderne derimod, som er bange for, at deres Sværme skal flyve bort, vil jeg indstændig tilraade at lade Saksen ligge.

Holsteinsminde i Juli 1902.

Carl Hansen.

Noget om Dronningavl.

Af C. M. Doolittle.

„Godmorgen, Mr. Doolittle. Jeg er kommen her over til Morgen for at faa en lille Passiar med Dem angaaende Dronningavl, da jeg ønsker at avle nogle

faa Dronninger i Aar. Hvilken er den bedste Fremgangsmaade?"

„Uden Tvivl, Mr. Brown, kan der avles lige saa gode Dronninger ved naturlig Sværmning som ved nogen anden Plan. Dette har været Maaden, de fleste Dronninger har været avlet paa i de forløbne Aarhundreder indtil for omtrent 50 Aar siden, og Midlet til, at Bierne har overlevet alle Farerne, de har passeret igennem, saa at de har bestaaet indtil vore Dage, da de er lige saa haardføre og kraftige, som de var paa den Dag, da Skaberen af alle Ting udtalte, at alt, hvad han havde skabt, var saare godt.“

„Det er uden Tvivl rigtigt, men jeg ønsker ikke at være begrænset til at avle mine Dronninger i den korte Tid af Aaret, da Bierne sværmer. Jeg ønsker at avle dem, naar det passer mig bedst. Er der nogen Maade, hvorpaa gode Dronninger kan avles paa enhver Tid af Aaret?"

„Saaledes som De fremsætter Spørgsmaalet, har jeg at svare et bestemt Nej. Gode Dronninger kan ikke avles om Foraaret, før der er udklækket en Del unge Bier, ligesom der heller ikke kan avles gode Dronninger om Efteraaret, efter at Yngelansætningen delvis er opført. Der udfordres rigelig af unge Bier og et godt Forraad af Yngel i Stedet for at avle Førsteklasses Dronninger. Med dette som Grundlag kan De erstatte et manglende Træk ved Fodring. Dernæst, hvis De kan finde en Familie, der ved at bygge Dronningceller uden for Sværmetiden viser, at Bierne er ved at skifte deres Dronning, kan De avle lige saa gode Dronninger fra den Familie, i den Tid den gamle Dronning lever, som der kan avles ved naturlig Sværmning.“

„Jeg er glad ved at høre dette, for jeg fandt i Gaar, at en af mine stærke Familier byggede Dronningceller, hvoraf nogle indeholdt Foder og Larver. Men denne Familie har ikke min bedste Dronning, og jeg ønsker at avle mine Dronninger fra min bedste Familie. Hvorledes kan jeg komme over denne Vanskelighed?"

„Ved at foretage, hvad der er kendt som Indpodning eller Omlarvning i Cellerne, hvilket simpelt hen bestaar i at udtage Larverne af Foderet i paabegyndte Dronningceller og i deres Sted nedlægge Larver fra Deres bedste Dronning. Paa denne Maade narrer De Bierne, og de fortsætter med at pleje de

givne Larver, som om det havde været deres egne.“

„Men hvordan kan jeg kende de indpodede Celler fra andre, som Bierne opfører, og som jeg ikke har indpodet?"

„Ved at stikke tynd $1\frac{1}{4}$ “ lang Stift igennem Tavlen umiddelbart over de indpodede Celler, derved kan de kendes. Og hvis De ønsker at opnaa saa mange Dronninger fra denne Familie som muligt, medens den gamle Dronning lever, kan De efterse Stedet et Par Gange om Ugen og indpode alle Celler, der indeholdt Dronninglarvefoder og senere udtage de modne Celler, før Dronningerne udløber af dem. Paa denne Maade kan De faa 25—100 gode Dronninger fra denne Familie, før Dronningen dør.“

„Men maa jeg vente efter, at Bierne paabegynder Celler? De er sommetider utilbøjelige til at paabegynde mere end en eller to.“

„Jeg ved, at en Familie, der vil skifte Dronning, som Regel ikke opfører saa mange Celler som en Familie, der forbereder sig til at sværme, og hvis jeg ønsker Dronninger hurtigere, end de paabegynder Celler af egen Drift, anvender jeg Cellekop-Metoden. Med andre Ord, en Efterligning af belagte Dronningceller, lavet af Bivoks, hvori overføres lidt Dronninglarvefoder, og ned i dette lægges en Larve fra min bedste Avlsdronning. 10—12 af disse tilberedte Cellekopper, gives til Familien, der er ved at skifte Dronning, og Bierne vil da bygge dem færdige ligesom de indpodede Celler, vi har talt om. Ved at give et Sæt af disse præparerede Kopper nogle Gange om Ugen, kan vi ofte opnaa flere Hundreder smukke Dronninger fra denne Familie, før Dronningen er fuldstændig udlevet.“

„Det indser jeg. Men antag jeg ikke har en Familie, der vil skifte Dronning, hvordan skal jeg da bære mig ad?"

„Det har i flere Aar været kendt, at ved at hænge nogle Yngeltavler i et Overrum med Dronninggitter under og paa den Maade afsondre Yngelen, de indeholder fra Dronningen, da vil Bierne opføre Dronningceller paa disse Tavler, ligesom naar de vil skifte Dronning, og selvfølgelig avler Hundreder ja maaske Tusinder af Biavlere deres Dronninger deres Dronninger ved Cellekop Metoden paa denne Maade, uden at være nødsaget til at vente paa et Stade, der vil skifte Dronning, Familier, der vil

sværme eller nogen anden Ting, blot der er rigelig af Ammebier og uforseglet Yngel i Overrummet, hvori Dronningen ikke kan færdes.“

„Ah! det gør det hele forklarligt for mig“

„Hvordan det?“

„Jo, i en Artikel, skreven af A. C. Miller, bemærkede jeg, at han paastod, at Dronninger, der avledes ved Cellekop-Metoden, ikke viste sig saa gode som dem, der avledes efter Alleys Plan, og som Bevis herfor nævnte han, at vi havde et forøget Antal Beretninger i Bibladene om daarlige Dronninger siden Cellekop-Metodens Udbredelse. Læste De den Artikel?“ (Fortsættes.)

Biavlsudstillingen i Kolding.

Dyrskuepladsen var tæt ved Havnen kun et lille Stykke Vej fra Banegaarden. Tilvenstre lige inden for den smukke Indgang laa Udstillingens Bureau og Foredragssalen og et lille Stykke længere fremme paa højre Side af Hovedvejen til Dyrskuet var Biavlsudstillingen. Biavlsudstillingen var smukt ordnet i et Telt som Komiteen havde lejet. Da kun lidt ny Honning er bleven tjenlig til at udstilles saa tidlig paa Aaret kan der ikke ventes mange Udstillere af Honning, kun 22 Nr. var kommet til Stede, men deriblandt fandtes flere særdeles gode Prøver, og kun faa mindre gode, et Par Udstillere havde sat deres Honning paa Glas efter at den var krystaliseret. Alt Vokset var vel behandlet og der fandtes et Par særdeles gode Nr. af Honningkager, Mjøden derimod synes paa en enkelt Undtagelse nær at være mindre god, derimod var den udstillede Lik særdeles god. Der fandtes kun 1 Udstiller af Bihuse, disse fik dog ingenlunde 1. Præmie, da Dommerne fandt, at de langt fra vare saa fuldkomne, som de kunde efter at Trugstadet havde været i Brug i saa lang en Række af Aar. Dommerne fandt at de udstillede Stader havde følgende Mangler: Falsen til Rammerne at hænge paa var kun $\frac{1}{4}$ " bred, Rammerne vilde derfor blive fastkittede, den bør være $\frac{1}{2}$ " bred. Forpakningen burde være lige saa tyk (3")

som Pakningen i Sidevæggene. Der manglede Træindskud og der var for stor Plads imellem Rammerne og Huse-nes Sider, paa Grund af at Rammerne vare $\frac{1}{6}$ " for smalle. Udslængere fandtes fra 2 Udstillere. Den ene af disse, P. Christensen, Lunderskov, havde en Maskine til Snoretræk, der særlig vakte de Besøgendes Opmærksomhed. Den lodrette Aksel havde kun Leje forneden uden noget Støttepunkt foroven, men synes desuagtet at gaa særdeles støt og roligt. Viser det sig at den svarer til Forventningerne maa det betragtes som et stort Fremskridt, da det er langt behageligere at indsætte og udtage Tavlerne, naar der ikke er noget Tværstykke over Cylinderen.

Det tegnede kun daarligt med Udstillingen Fredag Middag paa Grund af, at kun faa Varer vare ankomne, men midt paa Eftermiddagen kom der en Trækkevogn fra Banen, fuldt læsset med Frimærkepakker; det hjalp paa Udstillingen, men det gav et meget forøget Arbejde, midt under Besøget at foretage Udpakning og Opstilling. Varerne blev derefter bedømt, hvorefter Udfaidet af Bedømmelsen tilføjedes den allerede ved Middagstid afsluttede Præmieliste.

Præmieliste.

Hold 49. Raaprodukter af Biavl.

Honning.

1 Pr. A. I. Kaae, Elev, Lystrup, Købmand J. Jørgensen, Hjørring, Forstander A. P. Tüchsen, Fredericia. 2 Pr. L. Nielsen, Vejborg, Sindal, H. P. Enevoldsen, Børkop, M. Jensen, Hadslund, Randers, J. P. Hansen, Aakjærskov, Lunderskov, Gaardejer P. Henriksen, Børkop, 3 Pr. Gaardejer J. Jensen, Lund, Randers, Snedker J. F. Nielsen, Assedrup, Joh. Chr. Jensen, Barner, Nibe, Pudser P. Christensen, Lunderskov.

Voks.

1. Pr. Købmand J. Jørgensen, Hjørring, A. Danielsen, Dalsgaard, Kellerup, M. Sørensen, Yderhede, Kvissel. 2. Pr. Snedker J. F. Nielsen, Assedrup, L. Nielsen, Vejborg, Sindal. 3. Pr. Pudser P. Christensen, Lunderskov, Lærer Tarp, Hasle, Kolding, N. P. Nielsen, Lille Mosen, Dybvad.

Hold 50. Fabrikater af Biavlsprodukter.

Kunstartavler.

1 Pr. Snedker I. F. Nielsen, Assedrup. 2 Pr. Snedker A. V. Boesen, Vejle, Skomager P. Jacobsen, Systofte, Nykøbing F., M. Sørensen, Yderhede, Kvissel.

For Drikkevarer.

1. Pr. for Klostermjød. P. A. E. Müller, København.

3 Pr. for Mjød. Købmand J. Jørgensen, Hjørring.

2 Pr. Vin. J. P. Hansøn, Aakjær-dal, Lunderskov.

1 Pr. Likør. Lærer Tarps, Harte, Kolding. 2 Pr. Lærer J. P. Elling, Frederikshavn, Joh. Chr. Jensen, Barner, Nibe.

2 Pr. for Honningøl. Konditor Diering, Aarhus.

Honningkager.

1 Pr. Fru Flora Boesen, Vejle. 2 Pr. Pudser P. Christensen, Lunderskov. 3 Pr. Konditor Düring, Aarhus.

Hold 51. Hjælpenidler for Biavlere
Udslyngere.

1 Pr. Pudser P. Christensen, Lunderskov. 2 Pr. Snedker A. V. Boesen, Vejle.

Dommere vare: N. S. Kristensen, Roskilde, Biavlslærer C. J. Grønning, Vejrup, og Oversergent C. Bjerregaard, Fredericia.

Fra Kredsene.

Kjellerup B.P. afholdt den 13. Juni d. A. en lille, men fortrinlig Udstilling i Kjellerup i Forbindelse med det store Dyrskue. Udstillingen havde et meget stort Besøg og vakte megen Opmærksomhed, men de udstillede Produkter vare ogsaa fortrinlige. Præmie blev tilkendt følgende:

1 Pr. for Honning og Voks Bødker Ahrendt, Elsborg. 1 Pr. for Mjød og Voks Træhandler S. Andersen, Kjellerup. 1 Pr. for Honning P. Degn, Kjersholms Mølle og Andreas Danielsen, Dalsgaard. 2 Pr. for Honning og Voks Gaardejer A. Østermark, Kjellerup. 2 Pr. (Tillægspræmie) for Honning og for en Samling (Biernes Fjender) Lærer Hvorslev, Kjellerup.

J. K. J. M. Hvorslev,
f. T. Formand.

Ekko fra Staderne.

Horsenseggen, 9. Juli.

Efter en halv Snes Dages godt Træk navnlig sidste Uge af Juni blev Trækket her afbrudt den 1. af uroligt Vejr, stærk Blæst med tør Kulde, som nu heldigvis er afløst af Regnvejr. Den 5te ds. begynder min bedste Familie Droneslaget som jeg er bange betyder at Bierne instinktmæssig aner Trækkets snarlige Ophør. I saa Fald bliver Honninghesten tarvelig for denne Egns Vedkommende især hvor man ikke i

Tide har foretaget Indskrænkning af Yngelpladsen.

H. E.

Hørup, Slangstrup, 11. Juli.

Det bliver smaat med Honninghesten her paa Eggen i Aar. Wellsstaderne er mest fattige.

B.

Horsenseggen, 4. Juli.

Det tegner til at blive et fortrinligt Honningaar med mange Sværme skønt uvelkomne. — Jeg har i Dag udslynget 160 Pd. forsejlet Honning af Magasinerne paa 6 Stader og Underrummene ere næsten fyldte. — Mit bedste Stade tredje Krydsning af Italienerne kan fuldstændig besætte 36 □ Tavler med Bier.

A. T. U.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 13. Jeg skal have mine Bifolk, der er i Trugstader flyttede og tillader mig i den Anledning at spørge. Paa hvilken Tid af Aaret kan man flytte Bierne et længere Stykke Vej?

S.: Bifolk i Huse kan flyttes uden Fare i Foraaret fra Midten af April Maaned, til Hovedtrækkets Begyndelse og om Efteraaret fra 15. Septbr. til 1. November. Følgende Forsigtighedsregler bør iagttages. Indskudet eller Vinduet bag Rammerne bør fæstnes godt, saa hverken det eller Rammerne kan forskyde sig. Skal Bierne sendes pr. Bane en længere Vej, saa bør Dækket over Rammerne borttages, og i dets Sted anbringes bitæt Traadvæv, der fastholdes til Dækslisterne med tynde Lister, der fastslaaes med 1 1/4" lange Traadsøm. Skyderne for Flyvehullet erstattes af Traadvæv, der fastsømmes.

Skal Bierne kun flyttes et Par Mil pr. Vogn kan man nøjes med Traadvæv for Flyvehullet, men man maa sørge for, at de er godt lukket saavel bagtil i Stadet, samt at Dækket over Rammerne er fastgjort med Lister, saa at Bierne ikke kan slippe ud af Rummet under Flytningen. At sende Bifolk en længere Vej efter Hovedtrækkets Begyndelse er vanskeligt paa Grund af, at Tavlerne er bløde af Sommervarmen. saa at de let kan falde ned og Bifolket derved blive ødelagt.

Nr. 14. I de Aar jeg har været Biavler er der fløjet en Snes Sværme fra mig. Størstedelen af dem er fløjet hen i min Nabo Stuehus, hvor de bor i den hule Mur. Jeg har derfor tænkt at spærre Dronningen inde paa følgende Maade. Kort Tid inden Sværmingen begynder, hænger jeg et Par tomme Tavler foran i Huset ved Flyvehullet og derefter anbringer jeg et Afspærringsgitter af Zink, jeg mener derved at kunne forhindre Stadet i at sværme da Dronningen ikke kan komme igennem Gitteret. Hvorfor jeg vil anbringe Gitteret bag 2 Tavler, istedet for at sætte det for selve Flyvehullet er for at give Bierne mange Hul-

ler at passere igennem, naar de kommer hjem fra Marken med Honning og Blomsterstøv. Jeg har kun Stader med 10×12" Rammer, saa der vil blive over 300 Huller til Gennemgang saa jeg antager ikke at det vil hæmme Biernes Færdsel ret meget. Det er dog kedeligt at miste sine gode Sværme paa den Maade. P. P.

S.: Vel har vi ikke prøvet den af Dem foreslaaede Metode til at forhindre Sværming, men vi antager at den vil føre en Del Ulæmper med sig. Blandt andet vil Dronerne ikke kunde forlade Stedet da de ikke kan komme igennem Gitteret, de vil derfor paa solrige Dage forsøge at slippe igennem det og hindrer derved Bierne meget i deres Arbejde. Gitteret bør ofte renses da en Del af Aabningerne vil blive tilstoppede af døde Droner. Vi antager ogsaa at Arbejderbierne har Vanskelighed ved at passere Gitteret naar de kommer hjem fra Marken med Blomsterstøv og hvorledes vil det saa gaa Stedet naar det uden at De aner det har skiftet Dronning og den unge Dronning skal paa Parringsudflugt. Hvis De ikke daglig kan føre Tilsyn med Deres Bi-folk tror vi ikke at De skal forsøge den Metode. Forsøg saa hellere Klipping af Dronningens Vinger.

Nr. 15. Jeg er Husflidsmand og benytter det lave Normalmaal, men finder, at jeg ikke godt kan undvære Afspærringsgitter imellem Yngellejet og Magasinerne, jeg har derfor lavet mig nogle Gittere af Zink som jeg selv har hugget ud. Vær saa venlig at meddele mig hvad De synes om vedlagte Stk. E. J.

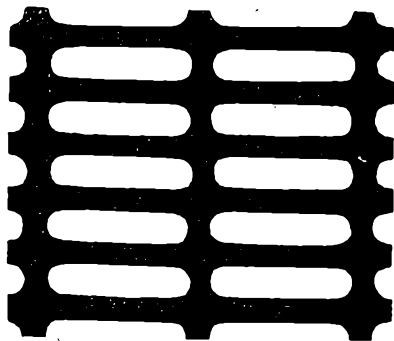

Fig. 26. Et Stk. Afspærringsgitter af Zink.

S.: Aabningerne i det tilsendte Stykke har den rette Størrelse og Arbejdet er saa godt udført saa Kanterne slet ikke skarpe, saaledes som de i Almindelighed er paa de Zinkgittere, der gaar i Handelen. Men vi finder rigtignok at De har været altfor sparsom med Hullernes Antal. Deres Prøve har kun en 6—7 Aabninger paa 10 □" medens der i de Gittere, der gaar i Handelen, findes ca. 30 paa en saadan Stk. Se Fig.

Nr. 16. Kan Bipestsmitte indføres i et Stade ved Brug af Kunsttavler, der er forarbejdet af Voks der har faaet flere Omsmeltninger, men er af Yngeltavler fra Pest-syge Bier? H. N. H.

S.: 23 Aars Erfaring har grundig bevist os om, at Bipesten ikke spredes omkring ved Kunsttavler, der er forarbejdet af Voks fra Pestsyge Bier.

Nr. 17. Naar Honning fra en bipestsmittet Tavle har faaet et Opkog, kan den saa uden Fare for Smitte benyttes til Bifoder? H. N. H.

S.: Om Honningen fra en Tavle, der indeholder Bipest kun anvendes til Bifoder uden at føre Smitten med sig vil bero paa, hvorlænge den har kogt og hvorledes den er behandlet. Vi fraraader Dem at bruge saadan Honning til Bifoder. Foder Deres

Bier med lyst Kandis, det er det bedste og billigste Foder.

Nr. 18. Da jeg hvert Aar har en overvældende Mængde Blomsterstøv i mine Tavler, baade i Magasiner og Underrummet og dette mugner om Vinteren og ikke er til at faa ud af Tavlerne saa spørges der? Kan der gøres noget for at forhindre Bierne i at fylde nævnte Tavler med Blomsterstøv. Kan Dronninggitter hjælpe i det Bierne ikke kunne komme igennem med det paa Benene?

S.: I de mange Aar jeg har været Biavlslærer er der kun en Biavler foruden Dem der har beklaget sig over at hans Bier samlede Blomsterstøv. Anbringelse af Gitter imellem Magasinerne og Yngellejet vil bevirke at der ikke kommer Blomsterstøv i Tavlerne i Magasinerne da Bierne kun anbringer Blomsterstøvet tæt ved Yngelredten. Vi antager at Deres Bifolk i de fleste Tilfælde har Brug for det de samler, af Blomsterstøv, synes De at et eller andet Stade har formange Tavler med Blomsterstøv, saa vil De vist ofte med Fordel kunde anbringe 1 af de blomsterstøvfylde Tavler i en anden Familie som har forlidt. De bør huske paa, at Bierne ikke kan samle Blomsterstøv i hele Yngelperioden, derfor er det nødvendigt at de har Op-lag af dette nærværende Larvefoder i deres Bolig.

Gavnlig Vink.

Vejret (12. Juli) har i de 2 sidstforløbne Uger været køligt og tørt med stærk Blæst og kun nogle smaa Regnbyger i enkelte Egne af Landet. Plantevæksten har lidt meget under den vedvarende Tørke og endog de tidligt slaede Græsmarker staar endnu helt nøgne. Medens det ved Juni Maanedes Slutning tegnede til at blive et særdeles godt Bjaar, saa er Udsigterne nu meget forandrede, da Bierne kun i et Par Dage af indeværende Maaned har indbaaret Honning udover det daglige Forbrug. Nu i de sidste 2 Dage er der falden Regn over hele Landet, men Blæsten har vedvaret. Faar vi snart varmt Vejr kan det nok endnu blive et godt Bjaar,

Sværmenes Antal har ogsaa i Aar i flere Egne af Landet været meget stort paa Grund af det stærke Træk i Juni Maaned, men der er dog stor Forskel paa Sværmenes Antal ikke alene i Landets forskellige Egne, men ogsaa i de forskellige Bigaarde.

Yngelredens Udvikling har naturligvis under de forskellige Trækforhold ogsaa været forskellig. Fra nogle af de Egne, der have haft et godt Udbytte, klages der over, at Yngelen er aftagen alt for stærkt, saa at man frygter for at faa et altfor ringe Antal Bier til Overvintringen. Denne Fejl hid

rører fra alt for smaa Stader. Naturligvis er der endnu rigelig Tid til at faa saadanne Familier stærkere udviklede inden Indvintringen, men dertil udkræves enten Fodring eller Træk, og det kommer derfor an paa at Biavleren er opmærksom paa, at Fejlen i ethvert Tilfælde bør rettes. Der haves dog endnu mange flere Eksempler paa Klager over en altfor stærk Udvikling af Yngelreden, saa at denne har bredt sig langt ind i Honningrummet. Endnu afgiver Hvidkløveren og andre Kløverarter (Alsikke) dog mange Steder et ganske godt Træk. I Egne, der endnu kunne vente godt Træk paa Hvidkløver, Lind, Sennep, Boghvede eller Lyng, tillægge vi ikke denne Omstændighed nogen uheldig Virkning. Derimod burde man naturligvis i de Egne, der savne saadant Træk, have undgaaet denne Fejl ved itide at anbringe Dronninggitter foroven eller bagved Yngelreden eller begge Steder for at begrænse denne. Dette vilde naturligvis have forøget Udbyttet.

Nedbryning af Kuben i Trugstader er ogsaa i Aar forsøgt i stor Udstrækning, og er i Almindelighed lykkedes, idet hele Yngelreden efterhaanden har faaet Plads nede i Trugstadet. Hvor denne ikke er lykkedes, er Fejlen i Reglen den, at Folket enten har været for lille og svagt, eller at det er sat saa sent til Nedbrydning, at det allerede har opført Viserceller, og derfor, trods den stærke Udvidelse af Pladsen, har afgivet en Sværm. Hvis nu Stadets Overrum er stort nok til at rumme Kuben, og Egnen ikke har Eftertræk, tilraade vi i saadanne Tilfælde, at lade Kuben blive staaende hele Vinteren igennem i Stedet. I modsat Fald maa man enten „overføre“ Bierne eller flytte Kuben fra Stedet. Overføring af Bier kan særlig anbefales i det Tilfælde, at man antager, at Kuben har en slet Dronning. Det vil nemlig være meget besværligt at skifte Dronningen i Kuben, medens det er en temmelig let Sag at foretage dette Arbejde i et Trugstade.

Kunstsvarme. Vi antage, at man sikkert vil kunne gøre Regning paa Droners Tilstedeværelse, i det mindste hele denne Maaned ud, og Kunstsvarme ville derfor fremdeles kunne dannes endnu i et Par Uger med et heldigt Udfald. Vi har i flere Aar fundet vor Fordel ved at danne Kunstsvarme lige efter Hovedtrækkets Slutning. Men vi har i Reglen altid givet Kunstsvarmene enten en Vicerelle eller en befrugtet ung Dronning.

Røveri. Saalænge Trækket er godt, vil man fremdeles kunne behandle Bierne uden at ængstes for at fremkalde Røveri ved langvarig Behandling af flere Stader. Er Trækket sluttet, bør man derimod være meget varsom i denne Henseende, thi i den varme Aarstid er Røveri langt farligere end i den kolde. Dog skulle vi gøre opmærksom paa, at et godt Røgapparat, der kan udsende hele Skyer af Røg (f. Eks. en god Røghløser), ligesaavel som Oversprøjtning med Vand, naar det anvendes i Tide mod Røverne, der nærme sig det aabne Stade, er i Stand til at hindre Røveriet i høj Grad. Mærker man imidlertid, at Røverne ogsaa begynder at angribe Stadets Indgang, da bør man helst slutte Stadets Behandling for den Dag, og ikke fortsætte den før sent om Efter-

middagen paa den følgende Dag. Udslyngede Tavler bør under saadanne Forkold ikke indhænges paa ny før ved Solnedgang.

Honningsalg. Hvis man paa nogen Maade kan vente nogen Tid med at sælge sin Honning, da tilraade vi det ubetinget; thi Priserne ere altid lavest i Juli—September, og man bidrager ved tidligt Salg netop til at holde dem lave. Naar den høstede Honning er fuldmoden, da kan den gemmes paa et tørt Sted i aarevis uden at tage Skade. Dog bør den selvfølgelig dækkes imod Støv og Insekter paa denne Aarstid, i den kolde Aarstid tillige imod fugtig Luft, f. Eks. ved Propser.

Vestjylland.

Magasiner. For hvem der ikke har sat Magasiner paa, vil det nu være Tiden til at sætte disse paa. Magasinerne sættes paa, naar Honningen oven over Yngelen er ved at blive forsegleet, saa har Bierne den gode Forsommerhonning til Vinterforbrug, hvilket anses for bedre end Lynghonning til Overvintring. Man undgaar lettest uden Afspærringsgitter, at Dronningen gaar op i Magasinerne og lægger Æg, da hun ikke saa gjerne gaar over forsegleet Honning, det er jo meget kedeligt, hvis Dronningen gaar op og belægger et Magasin med Æg, især da der paa Lyngegnen helst bør anvendes Dronevoks i Magasinerne.

Brevkasse.

Centralmøde. Emner, som ønskes forhandlede paa Centralmødet i Silkeborg i September d. A., bedes opgivet til DBF's Sekretær, Oversergent Bjerregaard, Fredericia, inden Udgangen af Juli Maaned. Det bemærkes, at Emner til Centralmødet kun kunne indsendes af Delegerede, medens Emner til Diskussionsmødet kunne indsendes af ethvert Medlem af DBF.

Det ønskes ved Indmeldelsen meddelt, om Indsenderen selv er villig til at indlede Emnet.

1 Dags Kursuset i Roskilde den 20. Juli har vundet god Tilslutning i det ca. 50 Biavlere har meldt sig som Deltagere. Kursuet vil derfor blive afholdt i Overensstemmelse med den i „T. f. B.“ Nr. 10 nævnte Dagsorden. Deltagerne anmodes om at møde p. c. Kl. 9.

Italienske og Krainer Dronninger ville paany blive indforskrevne d. 20. Juli. Pris pr. Stk. 4 Kr. 50 Øre à 4 Kr. 75 Øre.

Svendborg og Omegns BF. holder Møde Søndag den 20. Juli Kl. 2 hos Skomager J. Jørgensen i Teunderup
Vilh. Lund.

For at faa Præmielisten fra Kolding med i dette Nr. er Udsendelsen blevet forsinket i 2 Dage.

Kundgørelser.

Mine *bekendte Udskyngere og Bihuse* samt øvrige Rekvisitter bringes i Erindring.

Viborg i Juli 1902.

Vilh. Hansen.

Honning.

Prima lys Honning af ny Høst købes til enhver Tid i større og mindre Partier.

H. C. Hesseldahls Eft.,

(William Kapel);

Gl. Kongevej 100. V.

Unge befrugtede italienske Dronninger a 3 Kr. pr. Stk., venter jeg at have til Salg fra 20. Juli.

A. Nielsen,

Ollerup pr. V. Skerninge.

Gult Voks haves paa Lager hos N. Chr. Barfoed, København.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille i Odense 1900 og i 1901 tilkendt 5 1.-Præmier) anbefales til billigste Pris. Jeg fabrikere Yngel-, Drone- og Delingstavler.

Snedker J. F. Nielsen,
Assedrup St.

Nogle store ny Bihuse

til 2 Familier (8-14 Rammemaal) sælges meget billigt ved Henvendelse til H. Græpel, Aarhus.

Et ungt Menneske,

som vil sætte sig ind i Biavlslriften, og være mig behjælpelig ved denne, kan faa gratis Ophold, kort eller længe.

H. Lund, „Carlsøj“, Lyngby.

Foreningsmeddelelser.

Aalborg Amts BF. afholder den 25.-26. Juli Udstilling ved Landboforeningens Dyrskuer. Udstillingsret har alle Foreningens Medlemmer, dog kan Medlemmer udenfor Amtet, som ikke tilhører nogen Kreds kun tildæles Diplom.

Medlemsbidrag er 1 Kr.

Indmeldesskema kan afhentes hos Kredsformændene eller hos Hr. Husejer J. C. Bech, Peder Barkesgade 32.

Udstillingsgenstandene, der skal sendes under Bech's Adr. og skal være ham i Hænde senest den 24. Dem der selv afleverer Genstandene bør være paa Dyrskuepladsen Fredag Formd. Kl. 10. Efter Bedømmelsen aabnes Udstillingen. Lørdag Formd. Kl. 11 afholdes Foredrag og Præmierne uddeles.

Udstillingskomiteen afhenter og afsender Genstandene, men Fragte- og betales af Udstilleren. De udstillede Genstande maa ikke mærkes med Navn.

Der udstilles af fast som flydende Honning mindst 4 Pd. i 4 Glas pr. Nr.

Voks i Blokke mindst 2 Pd.
Voks i Tavler mindst 1 Pd.
Drikkevarer 4 Flasker, mindst a $\frac{3}{8}$ Pot pr. Stk.

Honningbrød mindst 1 Pd.

Syltetøj mindst 1 Pd. af hver Slags.

Alle Hjælperedskaber vedrørende Biavl.

Levende Bier kun i Observationsstader.

Alle Medlemmerne bedes om at vise Udstillingen Interesse dels ved at udstille, dels ved Besøg.

Fredag Kl. 1 bliver der Fællesspisning til 1,50 Kr. p. Couvert, hvortil Deltagere bedes tegne sig hos Bestyrelsen inden Torsdag d. 24. Bestyrelsen.

Randers og Omegns BF. holder Møde i Højskolehjemmet i Randers Lørdag den 26. Juli Kl. 1 for at tage Bestemmelse om nogle Møders Afholdelse med praktisk Uundervisning i Biavl. M. Nielsen.

Hjørring Amts BF. afholder Biavl-udstilling i Hjørring Lørdag den 2. August, samtidig med Landboforeningernes Hoveddyrskue.

Udstillingsgenstandene skulde 8. Dage forud være anmeldte til Købmand Jens Jørgensen, Hjørring, og Genstandene maa kun være forsynet med Mærke, medens Udstillers Navn maa medfølge i lukket Konvolut. Udstillingsgenstandene sendes til Købmand Jens Jørgensen og disse maa være tilstede saa betids, at de kan være opstillede inden Kl. 8 Morgon paa Udstillingsdagen. Til Præmier anvendes ca. 200 Kr.

Bestyrelsen.

Odense Amts BF. Biavlere i Odense Amt, som ønsker at udstille Biavlprodukter, Stader o. l. n. ved Udstillingen i Aarup, anmodes om at henvende sig til Under tegnede, eller til Udstillingens Sekretær, Hr. Sagfører Jensen, Aarup, hvorfra Anmeldelses-Blanketter efter den 15. Juli kan faas. Blanketterne skal være tilbagesendt inden den 15. August d. A. til BF. Formand, Partikulier A. Zinglarsen, Odense.

Indhold af dette Numer:

Biavl-udstilling i Kolding.....	184
Braadløse Bier ...	180
Brevkasse	187
De unge Dronningers Befrugtning	181
Ekko fra Staderne	185
Foreningsmeddelelser	188
Gavnlig Vink	186
Honningbiernes Betydning	174
Hvad bestemmer Biernes Køn.....	176
Hvad lærer det 19. Aarhundrede os ...	178
Klipning af Dronninger	182
Kjellerup BF	185
Kundgørelser	188
Natur- eller Kunstsværme.....	173
No et om Dronninger.....	182
Naturlig Sværmning	181
Spørgsmaal og Svar	185

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaned, d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitlinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

DBF.s Biavlsskole.

Mandag den 14. Juli Kl. 9 aabnedes DBF.s Biavlsskole i teknisk Skoles Lokale i Roskilde.

Biavlsskolens Forstander, Red. Kristensen, bød de mødte Velkommen og udtalte, at det i disse Dage er 6 Aar siden, at Biavlsskolen begyndte sin Virksomhed. Siden har der hvert Aar været afholdt Biavlsskole i de 2 sidste Uger i Juli Maaned, man mente, at det var den Tid, da Biavleren bedst kunde være borte fra Hjemmet, og for Arbejdet ved Bierne er Vejret i Regelen ogsaa godt paa denne Tid af Aaret. Arbejdet i Bigaarden har vist kun været indstillet et Par Dage paa Grund af Vejret. De 2 første Aar afholdtes Kursuset i Kallundborg under Kantor H. Erslev's Ledelse; dette er det 5. Kursus, der afholdes i Roskilde. Ialt har Biavlsskolen haft 105 Elever. Til det 1. Kursus var der kun 3 Elever. I Aar var der anmeldt 33 Elever. Tilslutningen her til Biavlsskolen, vidner ikke alene om Interesse for Biavlen, men viser tillige, at mange føler Trang til at udvide deres Kendskab til Bierne og Biavlsdriften. Biavlen er ogsaa et udmærket Bierhverv. Bierne fordre kun en lun Plads, og ikke dag-

lig Fodring og Pasning, men til Gengæld fordres der godt Kendskab til Biernes Samfundsforhold og deres Levevis, for at kunde passe dem paa rette Maade. Vi vil i disse 14 Dage søge at lære Dem Grundreglerne for Biernes Pasning, samt at vise dem alle disse mange Smaagreb, som man faar Brug for naar man driver Biavl. Give Dem Vejledning i at drive Dronningavl, danne Smaastader, Kunstsværme, indfange og tilsætte Dronninger, behandle Bier, der lider af Bipest m. m. Der er meget der skal læres i den korte Tid, naar vi skal have det alt sammen grundigt med, men der kan ogsaa læres meget, naar der arbejdes ihærdigt. Vi venter af Dem, at naar De kommer hjem, saa vil De ikke nøjes med at passe Deres egne Bier, men ogsaa give Begynderne i Deres Egn Vejledning i Biavl.

I alle de Aar, der har været Biavlsskole i Roskilde, har der været et godt kammeratlig Forhold tilstede, dette haaber vi ogsaa vil blive Tilfældet i Aar, det fremmer i høj Grad Arbejdet.

Biavlsskolen havde følgende Elever: Johannes Nielsen, Hejringe, Horslunde, født 1878. Harald Pedersen, Gryderup, Korsør, født 1876. Smed B. Iversen, Aale, Rask Mølle, født 1864. Karen Kristensen, Simmelkjær, Herring, født 1845. Henrik

Thies, Ølstykke, Ølstykke St., født 1874. Gaardejer Rasmus Larsen, Kilderup, Holbæk, født 1866. Gartner P. Jensen, Udby, Holbæk, født 1873. Hans P. Hansen, Strø Mark, Skævinge, født 1877. Sigvard Christensen, Faulum, Gjedsted, født 1872. Uhrmager A. P. Jensen, Søsum, Vixø, født 1862. H. B. Jepsen, Terkelsbul, Tinglev, (Slesvig) født 1881. Frøken Anna Sommer, Rønne, født 1871. Johannes Jensen, Østermarie, Svanike, født 1884. Jens Olsen, Nordrup, Slagelse, født 1885. Fru Petranella Andersen, Aggebo, Græsted, født 1866. Mogens Jensen, Skivholme, Mundelstrup, født 1878. Agronom og Havebrugskandidat Gustav Ignatius, Sisalmi, Finland, født 1877. Frøken Marie Mortensen, Stenlille, Stenløse, født 1881. Musiker Ricardt Knudsen, Ladegaardshusene, Roskilde, født 1883. Løjtnant Andreas Simonsen, Nyborg, født 1878. C. V. Mortensen, Stenlille, Stenløse, født 1883. Skræddermester Larsen, Jægerspris, født 1838. Blikkenslager N. Sørensen, Hadsten, født 1853. Jens Kristian Kristensen, Udby, Holbæk, født 1854. Sadelmager L. Th. Nielsen, Broskovhuset, Tølløse, født 1847.

3 af Eleverne opholdt sig dog ikke paa Skolen under hele Kursuet. 1 anmeldt Elev mødte ikke paa Grund af hans Faders Død og 7 andre vare af forskellige Grunde blevet forhindrede i at give Møde. Skolen havde ikke ret meget Besøg af tilrejsende Biavlere saaledes som i de foregaaende Aar. Aarsagen dertil var, at de Biavlere, der havde Lyst og Leilighed til at besøge Skolen en enkelt Dag, mødte til 1 Dags Kursuset den 20. Juli.

Husning af Sværme med klippede Dronninger.

Af G. M. Doolittle.

„Godmorgen igen, Mr. Doolittle. Jeg har tænkt over, hvad vi talte om forleden Dag, angaaende Sværmning med klippede Dronninger. Jeg er ikke sikker paa, at jeg fuldt ud forstod Sa-

gen, og derfor er jeg kommen herover igen for at se, om De ikke vil forklare mig Enkelthederne lidt mere udførligt.“

„Jeg er glad ved, at De kom, Mr. Smith, for jeg berørte kun flygtigt Behandlingen af Sværmene, da vi mest var optaget af at diskutere, om det var bedst at klippe eller ej.“

„Men tror De virkelig, at De kan huse en Sværm nemmere, hvor Dronningen er klippet, end De kan, hvor den kan følge med Sværmen, var det ikke for Risikoen ved, at de flyver deres Vej?“

„Det tror jeg sikkert. Nemheden, hvormed naturlig Sværmning kan udføres, hvor alle Dronningerne har klippede Vinger, er en af de vigtigste Grunde til, at jeg klipper Dronningernes Vinger. Fordi en Dronning har klippede Vinger, er det ikke en nødvendig Følge, at Sværmen maa huses ved Tilbagevendings-Planen, som jeg fortalte lidt om forleden Dag.“

„Men er der ikke Sandsynlighed for at miste nogle af Dronningerne ved Sværmeprocessen, ved at der bliver traadt paa dem eller paa anden Maade?“

„Nej, det tror jeg ikke, endskønt nogle har skrevet derom. Efter en Erfaring, der strækker sig over 30 Aar, med næsten enhver Dronnings Vinger klippede i min Bigaard, har jeg endnu ikke traadt paa eller mistet en eneste Dronning, paa Grund af at de har haft klippede Vinger. Efter at jeg har prøvet alle de Fremgangsmaader, der har været i Brug ved naturlig Sværmning, er jeg virkelig saa godt tilfreds med at have Dronningernes Vinger klippede, at jeg lige saa snart vilde tænke paa at gaa tilbage til de gamle Kassestader, som at vende tilbage til den gamle Fremgangsmaade, med at lade Dronningerne beholde deres Vinger, som de er fra Naturens Haand.“

„Det siger en god Del. Og nu antager jeg, at De vil give en lidt mere udførlig Meddelelse om Tilbagevendings-Planen, som De kortelig omtalte den forleden Dag.“

„Jeg vil prøve derpaa, for der er nogle Punkter, som jeg ikke berørte, der undertiden volder Folk Vanskeligheder. Naar en Sværm ses at fremkomme, stiller jeg mig bag ved Stedet og ser derpaa efter om der findes mange Bier paa Jorden ved den solbeskinnede Side af det, hvis ikke, hvad der sæd-

vanlig er Tilfældet, gaar jeg hen til den anden Side af det, hvorved jeg faaer Sollen paa Ryggen, saa at jeg bedre kan overse Jorden foran Stedet, hvor Dronningen, hvis Sværmen nylig er fremkommen, er let at finde, ved at der er samlet en lille Klynge Bier om hende. Er Sværmen lige begyndt at bryde frem; vil man, ved at lægge Mærke dertil, kunne se Dronningen løbe omkring ved Indgangen, saa snart hun kommer ud af Stedet."

"Men De nævnte noget om et Traadvævsbur forleden Dag — gjorde De ikke?"

"Jo. Sørg for at have et rundt Traadvævsbur ved Haanden, $1\frac{1}{2}$ " i Diameter og 6—8" langt, lavet ved at rulle et Stykke Traadvæv omkring en Stok, og derpaa sy Siderne sammen med en Traad, der er udtrukken af Traadvævsstykket. I begge Ender af Buret er der indsat en Prop, den ene fast, den anden til at udtage. Saa snart Dronningen ses, holdes den aabne Ende af Buret foran hende paa en saadan Maade, at hun vil løbe op i det, og umiddelbart efter holdes den aabne Ende af Buret foran Indgangen, saa at de udsværmende Bier i et Antal af 20—50 vil løbe ind i Buret til Dronningen.

Disse Bier vil pleje Dronningen, og hjælpe meget til at faa Sværmen til at samle sig der, hvor De ønsker. Hvis Bierne er færdig med at sværme ud, kan De faa den lille Klynge, der har samlet sig omkring Dronningen ind i Buret til hende."

"Hvad er der at bemærke ved at flytte Staderne?"

"Saasomt De har sikret Dem Dronningen, læg da Buret ned foran Stedet. Flyt derpaa det gamle Stade tilbage og sæt det ny Stade, hvori Sværmen skal bo, paa dets Plads. Læg derefter Buret med Dronningen ved det ny Stades Indgang. Det gamle Stade kan De anbringe, hvor De ønsker det skal staa, eller De kan flytte det op ved Siden af det ny i en Retvinkel à la Heddon, dersom De foretrækker det. Sørg for at have et Par Lagner nær ved Haanden til at brede over de to nærmeste Stader ved det, der nu afventer Sværmen, saa at De kan tildække dem, hvis Sværmen skulde gøre Forsøg paa at gaa ind i dem, naar den vender tilbage, hvad den meget sjældent gør, hvis kun én Sværm er i Luften ad Gangen, og hvis Buret med Dronningen og Bierne er henlagt ved Indgangen til det ny Stade. Naar

omtrent to Trediedele af Bierne er vendt tilbage og gaet ind i det ny Stade, tag da den løse Prop ud af Buret og lad Dronningen løbe ind med Bierne. Hvis Dronningen løslades, saasomt de første Bier løber ind i Stedet, hænder det undertiden at hele Sværmen atter flyver op, og dette er Grunden til, at jeg venter med at løslade Dronningen til mindst to Trediedele af Bierne er kommen ind i Stedet. Hvis flere Sværme flyver sammen er flere Lagner nødvendige, thi det kan ske, at for mange Bier søger ind i et af de ny Stader paa de gamle Pladser, sker dette, hænger jeg et Lagen over Stedet en lille Tid til Bierne er bleven nogenlunde ligeligt fordelt."

"Dengang vi begyndte at drive Bivavl, anbefalede De en anden Maade at behandle disse Sværme paa, som havde klippede Dronninger."

"Ja, og en meget simpel Plan, som foretrakkes af mange, er følgende: Gaa til Skovene og forskaf Dem en let, sej Stang eller, hvad der er endnu bedre, 3 eller 4 af dem af forskellig Længde, den korteste 8 Fod lang, den længste 20 Fod, og tilspids dem i den tykke Ende. Hvis de er af Lindetræ og hugget i Juni, da vil de, naar Barken bliver afskallet være nogen af de letteste og stærkeste Stænger, som det er muligt at faa. Bor nu et $\frac{5}{8}$ eller $\frac{3}{4}$ " bredt Hul i den tynde Ende af hver af dem, og Deres Stænger er rede for en Manum Sværmfanger. Saa snart De har Dronningen og nogle faa Bier i Buret, put da dette ned i Sværmfangeren. Stik den spidse Ende af Jærnstangen, der holder Fangeren, ind i Hullet ved Enden af den af Stængerne, som De tror er mest passende for Dem, og hold saa denne med den endnu aabne Sværmfanger op iblandt den tætteste Del af de flyvende Bier, disse vil da i de fleste Tilfælde begynde at samle sig paa den. Naar saa mange Bier har samlet sig, at Sværmfangeren begynder at veje til, før den da langsomt hen til et Træ i Nærheden, læn Stangen imod en af Grenene og stik den tilspidsede Ende i Jorden paa en saadan Maade, at Sværmen, der samler sig, ikke kommer i Berøring med de andre Grene paa Træet. Det vil da ikke være længe, før Bierne har samlet sig, og De kan da flytte dem, hvorhen De lyster og huse dem. Hvis de begynder at samle sig paa en Gren, vent da til to eller tre Fjerdele er bleven samlede, og ryst dem saa ved et Stød

ned i Fangeren. Luk Låget ved at trække det imod en Gren og før Fangeren ud fra Træets Grene ligesom før, og alle Bierne vil da samle sig paa den og omkring Buret, ligesom de havde begyndt at samle sig paa den, førend de begyndte at samle sig paa Grenen. Naar De har dem indfanget paa denne Maade, kan De huse dem efter Deres Lejlighed og være rolig overbevist om, at de ikke vil forlade deres Dronning, ligegyldigt om De saa ikke huser dem før næste Dag.“

„Da jeg har en Manum Sværme-fanger, tror jeg, jeg vil prøve denne Plan i Forbindelse med den anden. Men nu maa jeg gaa.“

Dronningavl.

Af A. Nielsen.

I den senere Tid har der som bekendt staaet en Strid om, hvilken af de to Dronningavlsmetoder, Alleys og Doolittles, der er den bedste. Det paastaas, at det er skadeligt for de spæde smaa Larver at blive løftet op af Foderet, hvori de svømmer, i Arbejdercellerne og blive lagt ned i Dronninglarvefoderet i de kunstige Cellekopper. Som Bevis herfor fremhæves det, at Foderet, Larverne nedlægges i, øjeblikkelig blive fjernet af Bierne, saasnart Cellerne indhænges til dem til Udbygning, og at Larverne derefter er uden Føde en lille Tid, før Bierne begynde at forsyne dem med nyt Foder. Dette er meget rigtigt, og der er derfor Grund til at tænke, at at denne Afbrydning og Standsning i Fodringen kan have en skadelig Indflydelse paa de vordende Dronninger. Dog viser Erfaringen ikke dette, og det fremgaar ogsaa af, hvad Doolittle skriver, at der kan avles særdeles gode Dronninger ved hans Metode. Men det kan ikke nægtes, at Fremgangsmaaden er noget indviklet, og den af den Grund sandsynligvis aldrig vil blive almindelig anvendt iblandt Biavlerne. Alleys Metode derimod skulde være mere simpel og give mere sikre Resultater for den mindre øvede Biavler. Dette er rigtigt nok; men der klæber dog ogsaa nogle Ulemper ved hans Metode. En af de væsentligste er den, at det ikke altid er

let at faa Tavlestrimler, der indeholder et tilstrækkeligt Antal Larver af en passende Alder hos den Familie som man ønsker at avle sine Dronninger efter. Og foruden den, adskillige andre, som jeg ikke her skal nævne.

At Dronningavlen vil kunne faa en stor Betydning for vor Biavls Udvikling, naar den bliver drevet paa rette Maade, er der sikkert ingen Tvivl om. Derfor har jeg i Sommer gjort Forsøg paa at forene de gode Egenskaber ved de to hernævnte Metoder og derved søgt at frembringe en sikker og let Maade at faa opført gode Dronningceller paa. Dette har jeg efter min Formening haft særdeles godt Held til, og jeg skal derfor i det efterfølgende beskrive denne ny Fremgangsmaade.

Fordelene ved Doolittles Metode bestaar særlig i, at man til Dronningavl efter Behag kan udvælge hvilke Larver man vil i et bestemt Stykke Tavle, og at Cellerne, der bliver opført er saa let haandterlige. Ved Alleys Metode kan man ikke i saa vid Udstrækning udvælge Larverne, der maa man gøre sit Valg iblandt de Larver, der findes i den enkelte Cellerække paa den ene Side af den Tavlestrimmel, der udkæres til at opføre Dronningceller paa. Hvad det derfor gjaldt om, var at faa Fordelene ved Doolittles Metode forenet med Nemheden ved Alleys, saa at de kunstige Cellekopper og Omlarvningen kunde undgaas. Dette opnaar jeg paa følgende Maade:

Jeg tog, ligesom naar jeg omlarver, og udskar et lille Stykke Tavle med smaa Larver i, de aller mindste, som jeg kunde finde. Dette Tavlestykke tog jeg med mig ind. Derpaa skar jeg det ud i smaa Strimler med en Række Celler paa hver. Cellerækken paa den ene Side af hver af disse Strimler skar jeg halvt ned, saa at Cellerne kun blev af halvt Dybde. Med en Kniv skar jeg derpaa Strimlerne i Stykker til enkelte Celler, saaledes at hvert Stykke havde en fulddyb Celle paa den ene Side og en halvdyb Celle paa den anden. Ved Delingen af Strimlerne til enkelte Celler valgte jeg de halvfylde Celler, der indeholdt de mindste Larver. Paa denne Maade opnaaede jeg, at kunne vælge hvilke Larver jeg vilde. Nu gjaldt det altsaa om at faa Bierne til at antage disse Larver til Dronningceller og faa disse udbygget, saa at de var lige saa let behandlelige som Doolittles Celler.

Jeg tog derpaa en Celleliste og lagde

foran mig paa Bordet. Lidt Voks havde jeg allerede sat til Smeltning, medens jeg skilte Cellerne ad, for at Arbejdet kunde gaa hurtig fra Haanden. Saa tog jeg de enkelte Cellestykker, dyppede Enden af den lange Celle paa den ene Side af hvert af dem ned i det smeltede Voks og befæstede dem derpaa enkeltvis henad Listen ligesom rigtige Cellekopper. De halvdybe Celler kom paa denne Maade til at vende Aabningen opad, og naar jeg vendte Listen om og indsatte den i Cellerammen, som tidligere har været beskrevet her i Bladet, kom de til at vende Aabningen nedad. Før jeg indsatte Listen i Rammen, udvidede jeg de halvdybe Celler lidt i Randen med en afrundet Pind, saa de kom til at ligne lidt efter Dronningceller, men jeg var forsigtig med ikke at komme til at berøre Larverne. Saasnt jeg havde Listen i Orden og indsat i Rammen, indhængte jeg denne til Bierne i den Familie, der skulde udbygge Cellerne, og af de 19 Celler, jeg havde klæbet paa Listen, fik jeg de 17 antagne og smukt udbyggede.

Familien, der skulde bygge Cellerne, havde jeg forberedt dertil i Forvejen ved at fjærne Dronningen og al Yngel. Det varede kun kort Tid før Bierne blev meget urolige over Tabet af deres Dronning og Yngel og var ved at sværme ud af Stedet. Denne stærke Uro tilkendegiver, at Bierne er godt oplagte til at gaa i Gang med at opføre Dronningceller, og man maa da skynde sig med at tilberede Cellerne, da Bierne ellers kan finde paa at søge ind til Nabostaderne. Men saasnt jeg kom med den tilberedte Ramme og hængte ind til dem, brusede de glade med Vingerne og begyndte straks at arbejde paa Cellerne. Og Bierne faldt straks til Ro. Da Cellerne vare forseglede, indhængte jeg en forseglet Yngeltavle paa hver Side af Cellerammen, for at Cellerne kunde blive omgivet af en passende Varmegrad. For det er nemlig ikke naturligt for Bierne at have forseglede Dronningceller i et Stede, hvori der ikke findes forseglet Yngel.

Arbejdet med at tilberede Cellerne og forberede Bierne til at tage imod dem bør foretages paa en varm Dag med Honningtræk, og hvis Vejret i de paafølgende Dage ikke er godt, maa Bierne fodres rigeligt, særlig saalænge Cellerne er uforsegledede. Fodringen kan ske ved at give Familien en Magasintavle med Honning paa Flyvebrættet

hver Aften. Bierne vil da tømme Tavlen for Honning og indbære denne i Stedet hvad der virker som anden Fodring og er den nemmeste Maade at fodre en saadan Familie paa i et saadant Tilfælde.

Tavlestykket til at udskære Cellerne af er det heldigst at tage af en Tavle, der kun har været ynglet i nogle faa Gange. Har der ikke været Yngel i Tavlestykket før, er Cellerne vanskeligere at adskille og heller ikke saa lette at befæste paa Listen, og hvis det er for gammelt, ved at der har været Yngel mange Gange i Cellerne, er Cocconerne villige til at gaa løse, naar man nedskærer Cellerne paa Strimlerne til halv Dybde. Naar man véd dette, kan man sagtens udskære Tavlestykket af en Tavle, der har en passende Alder, men der maa altid huskes paa at vælge de mindste Larver.

Jeg har gjort et Forsøg med at give Bierne Æg i Halvdelen af Cellerne i Stedet for smaa Larver, men de antog kun de Celler, der var Larver i; Æggene bleve straks fjærnedede. Naar jeg indhænger et Sæt Celler, giver jeg gerne Bierne en tre—fire Celler mere, end jeg ønsker, for nogle faa af Cellerne bliver i Regelen af en eller anden Grund ikke antagne af Bierne.

De færdige Celler fordeles senest 7 Dage efter, at den første Celle er bleven forseglet. Det gaar ikke an, at lade dem sidde længer, da en ung Dronning saa let kan løbe ud og ødelægge de øvrige Celler. Det er let at aftage Cellerne af Listen. Naar jeg hænger Cellerammen i en Tavleholder, kan jeg nemt med en Saks i den højre Haand klippe Cellerne løse og med venstre Haand gribe om dem, saa de ikke falder.

Dronningløse Bier bør man ikke anvende til at opføre Celler paa denne Maade. Vel kan man nok faa dem til at antage Cellerne, naar man forud fratager dem deres Yngel og mulig forhaandenværende Dronningceller, men de giver sig ikke i Lag med at fodre og udbygge Cellerne med en saadan Iver som en Familie, der nylig er blen frataget Dronningen og al Yngelen.

At udvidde Cellemundingerne paa de Celler, som Bierne skal bygge Dronningceller over, tror jeg ikke er nødvendigt, da Bierne uden Tvivl vil antage og paabegynde Cellerne lige saa godt for det.

Som det vil ses af ovenstaaende, har jeg ved denne Fremgangsmaade for-

enet de gode Punkter ved to af de mest moderne Metoder og derved frembragt en ny, simplificeret Maade at faa opført Dronningceller paa, søm jeg haaber maa blive til Gavn for Biavlen, da den efter min Erfaring er sikker og let at udføre, og hvad der er det vigtigste: Biavleren vil ikke være ret meget udsat for at begaa Fejlgreb ved at følge den.

Lidt om Dronning- indførelse.

Af A. Nielsen.

De Dronninger, jeg i de sidste Par Aar har haft Anledning til at indføre, har jeg næsten alle indført i Cellebeskyttere. Fremgangsmaaden, der noget er i Familie med Millers Metode, synes jeg er saa simpel, som vel mulig. Alt hvad jeg har at gøre, er at stoppe en Cellebeskytter godt halv fuld med Foderdej og saa ved Aftenstide indfange Dronningen i denne ved at lade den løbe ind i den, saa indsætte en Prop i Hullet foroven og derpaa indhænge Beskytteren imellem Tavlerne i det dronningløse Stade, hvor Bierne vil fjærne Foderdejen og paa den Maade befri Dronningen.

Ved denne Fremgangsmaade befri Bierne selv Dronningen, og den kommer rolig ud iblandt Bierne, hvad jeg anser for en stor Behagelighed og noget af det vigtigste ved Metoden.

Nogle bruger at indespærre Dronningen paa en af Tavlerne ved Hjælp af et Pibedækselbur, indtil Bierne blive venlig sternte overfor den. Dette varer i Reglen fra 24 til 48 Timer, men om Efteraaret tager det undertiden længere Tid. Denne Fremgangsmaade kan jeg ikke anbefale til Begyndere eller uerfarne Biavlere, da den fordrer nogen Øvelse og Kendskab. Det er et temmeligt vanskeligt Arbejde for en uøvet Biavler at sætte en Dronning i Bur igen, hvis Bierne ved Løsladelsen anfaler den. Bierne kan da let stikke Dronningen ihjæl, eller den kan flyve sin Vej, naar Bierne drives fra den med Tobaks-

røg. Og begge Dele er omtrent lige ubehagelige.

Saa har vi Simmins Metode. Den er ogsaa nem at følge. Ved den holdes Dronningen om Aftenen alene uden Føde i en halv Time og indføres derefter ved Lygtelys i den dronningløse Familie fraoven i Stedet.

Ved disse Fremgangsmaader hænder det af og til, at en Dronning gaar tabt. Derfor var det ønskeligt, om man ved Indførelsen af særlig værdifulde Dronninger havde en Metode, hvorved man med Sikkerhed kunde indføre en Dronning uden alt for megen Ulejlighed.

Fornylig har den amerikanske Dronningavler Pridgen anbefalet at indfange Dronningen, der ønskes omskiftet og sætte den i et lugtfrit Bur i Stedet i en Time. Derpaa udtages Buret atter, den gamle Dronning fjærnes af det, og i dens Sted indsættes den ny Dronning tillige med nogle af Stadets unge Bier. Derefter indhænges Buret midt i Biernes Klynge en Dags Tid. I Buret, der formodentlig er af Træ, er der boret et Hul, lidt større end en Blyants Tykkelse. Dette holdes lukket med en Prop den første Dag efter, at den ny Dronning er bleven indsat, men efter en Dags Forløb udtages Proppen, og Hullet fyldes med Foderdej, som Bierne saa vil fjærne og paa den Maade sætte Dronningen og de indespærrede Bier i i Frihed.

Ved at have nogle Bier i Buret sammen med Dronningen skulde der ikke være saa stor Fare for, at Bierne faar Tag paa dens Ben eller Vinger og derved beskadiger den. Og der skulde være den store Fordel derved, at Dronningen derved lettere faar samme Lugt som Stadets Bier og bliver vant til at omgaas disse. Naar Bierne, der indsættes i Buret, er meget unge, eller de har fyldt sig med Honning, skulde de altid behandle en fremmed Dronning venligt. Det samme skulde være Tilfældet, hvis man infanger nogle Bier i Buret, som man har udtaget den gamle Dronning af, og holder dem indespærret der en lille Tid, før den ny Dronning lukkes ind til dem.

Pridgen tilraader, altid at sætte en Dronning, der har været modtaget igennem Posten, i et rent lugtfrit Bur og at indføre den deri; thi Rejseburet og hvad dertil hører faar let en fremmed Lugt ved Forsendelsen, og denne Lugt kan volde adskillige Vanskeligheder, hvis

det samme Buer anvendes til Indførelsesbur.

Af de her nævnte Fremgangsmaader tror jeg nok, at den førstnævnte er er den mest passende for den mindre erfarne Biavlér, der i Reglen ikke indkøber særlig værdifulde og kostbare Dronninger, men har man saadanne at indføre, er den sidstnævnte Fremgangsmaade vist nok at anbefale.

Det er vist ikke unyttigt at sige til Slutning, at et Stade aldrig bør undersøges eller forstyrres de første Dage efter at en Dronning er bleven indført i det; det heldigste er at vente, til det kan antages, at Dronningen har begyndt at lægge Æg.

Noget om Dronningavl.

Af C. M. Doolittle.

II.

„Ja, jeg bemærkede, hvad Mr. Miller havde at sige i denne Henseende, og mine Tanker vendte tilbage til Begyndelsen af 80., da Mr. Alleys Bog om Dronningavl udkom. Jeg har været en omhyggelig Læser af vore Biblade og har lagt Mærke til mange Ting, og en Ting, som jeg særlig har lagt Mærke til, er, at i Forhold til dem der køber Dronninger, er der ikke nær saa mange Beretninger om daarlige Dronninger nu, som der var i 80. Med andre Ord, Beretningernes Antal om daarlige Dronninger er kun lidt større nu end i 80., medens Dronninghandelen den Dag i Dag har naaet et gigantisk Omfang ved Siden af, hvad den var den Gang. Dette viser, at Cellekop-Metoden har været bedre end nogen anden Plan, kendt forud, gør det ikke?“

„Det ser saadan ud. Men hvad mener De om Paastanden at Biavlerne i Almindelighed anvender alt for gamle Larver?“

„Jeg betragter dette som en Paastand uden Grund, men var det saadan, at flere er tilbøjelige til at anvende Larver over i Stedet for under 2 Dage gamle, viser hans Anførelse fra Cowan, at der ingen praktisk Forskel er paa Foderet, der gives nogen Larve, før den har naaet en Alder, der overstiger 3 Dage. Desuden har jeg aldrig hørt om

nogen, der har anvendt Cellekop-Planen, uden at de først har lært at kende Larvernes Alder ved at lægge Mærke til deres Størrelse 4 Dage efter, at Æggene er bleven lagt, og derefter er det ingen Kunst at udvælge en Larve, der er i en Alder mellem 24 og 36 Timer.“

„Hvad mener De om Alleys Udtalelser om, at Dronninger, der avles i Overrum, er værdiløse som Fluér, undtagen de avles midt i det bedste Honningstræk?“

„Dette ser jeg paa som en anden Paastand uden mindste Støttepunkt. Denne Paastand synes ogsaa at bringe Mr. Miller i Tvivl, thi han skriver, at det er vanskeligt at sige, hvorfor dette er Tilfældet. Saavidt jeg ved, har ingen anvendt Cellekop-Metoden i Overrum paa en Tid, da Nektar ikke bliver samlet ind fra Marken, uden at fodre rigeligt, og ved at gøre det, ved jeg, efter 15 Aars Erfaring, at der kan avles lige saa gode Dronninger paa denne Maade i Juni, Juli og August, som der kan avles ved nogen anden Fremgangsmaade, Alleys ikke undtaget. Jeg anser Alleys Dronningavls-Metode for være en god Fremgangsmaade, for jeg har anvendt den i betydelig Grad, og den har vist sig at være meget bedre end de Fremgangsmaade, der anvendtes før 1883, da hans Bog først udkom, men Forsøget paa at stille andres Fremgangsmaader i et mindre godt Lys, enten af ham selv eller Mr. Miller, gør ikke Metoden bedre.“

„Bruger Alley ikke at forny sine Dronninger hvert andet Aar?“

„Det kan jeg ikke sige noget bestemt om, men mange gør det, og medens Dronninger blev avlede paa den gamle Maade, var det ofte formaalstjenligt at gøre det. Men siden jeg antog Cellekop-Planen, kan mine Dronninger gennemgaaende gøre godt Arbejde i 3—4 Aar og enkelte endogsaa i 5 Aar. Der er et gammelt Ord, der siger, at den bedste Prøve af en Budding er at spise den, men da Cellekop-Metoden ved „Prøven“ har vist sig som den bedste hos mig, vil jeg holde paa den, indtil der fremkommer en anden Fremgangsmaade, som er endnu bedre og giver mig mere Fornøjelse. Og nu, for at denne Samtale ikke skal blive alt for lang, har De her Mr. Alleys Bog, som jeg med Glæde vil laane Dem sammen med denne, som omhandler Cellekop-Metoden. Tag dem begge med dem hjem, læs dem grundig igennem og gør

Forsøg med begge Fremgangsmaader. Og den af dem, der naar alle Ting tages i Betragtning, givér Dem det bedste Resultat, er det De skal antage i Deres Bigaard. Havde Mr. Miller meddelt os sin egen Erfaring ved Anvendelsen af begge Metoder, og havde han derved fundet, at Alleys Metode var den bedste, vilde hans Artikel have haft mere Vægt. Det er det bedste, vi skulde stræbe efter, uden Hensyn til, hvem der har opfundet det.

Men lad mig sige for De gaar, at Æren for af have opfundet den Plan, hvorved Larverne overføres med Cocon og Indhold, hvilken af Mr. Miller henføres til Mr. Pridzen, tilkommer Texas-Drengen Villie Atehley, som først fandt paa denne Fremgangemaade.

Selvrøgeren „Vulkan“.

Af Aug Petersen, Bregninge, Nysted.

Som Supplement til Omtalen af nyere Røgapparater vil jeg meddele et Par Oplysninger om et saadant, der i Fjor fremkom i Tyskland, nemlig den af Urmager Kønig i Gaggenau fremstillede „Vulkan“, der ifølge Opfindere ns Mening besidder alle mulige Fordele. Han nævner som særlige Fordele ved den 1, at den virker fuldstændig automatisk, saa at Blavleren har begge Hænder fri under Arbejdet; 2, at Røgen er meget stærk og fuldstændig kold; det er umuligt, at Gnister kan fremkomme, og 3, at den er yderst enkel i Konstruktion, saa at den kan behandles af enhver og ikke let kommer i Uorden. — Prisen er f. T. 4 Mark hos Opfinderen.

Red. af „Leipziger Bienenzeitung“, F. Liedloff, skriver i en Omtale af den bl. a.:

„Ikke Røgere — — — vil hilse dette Røgeapparat med Glæde. Det arbejder efter samme System som Røgblæseren, men i Stedet for den menneskelige Lunge er det her et metallisk Urværk, der besørger det sat i Arbejde. Man kan lade Røgen strømme saa stærkt ud, at det vildeste Folk maa falde til Føje, og efter at vi have prøvet det kan vi anbefale det paa det bedste til Blavlerne“.

For kort Tid siden forespurgte jeg hos Red. hvorledes han nu syntes derom, efter at have prøvet det et Aar, og hans Svar var saaledes: „— — — „Vulkan“ har ved Honninghøsten og Aftromningen af Bifolkene i Efteraaret i vor Bigaard klaret sig ganske fortræffeligt, og har aldrig nægtet at gøre Tjeneste selv ved længere Brug — — —“.

Dette er, hvad jeg har kunnet bringe i Erfaring angaaende „Vulkan“, som Tegningen viser er den til at stille fra sig. Maaske vi her har et Røgeapparat, der har Fremtiden for sig hos ikke Røgere.

Røgapparatet „Vulkan“ blev prøvet den 24.—26. Juli paa Biavlsskolen i Roskilde og overtraf langt de Forventninger, der blev stillet til det. Det tændes enten ved en Glød Ild eller med lidt Sprit. Blæseapparatet gaar 15 a 20 Minutter for hver Gang det er trukket op, Ilden slukkes ikke i Apparatet selv om Blæseindretningen i nogen Tid staar stille. Blæseindretningen behøver derfor ikke at arbejde hele Tiden. Som Røgmateriale brugte vi Tobak, men Opfinderen meddeler at der godt kan anvendes Savsmuld o. l. n. Efter de paa Biavlsskolen indhøstede Erfaringer synes „Vulkan“, at være et Apparat, der egner sig for alle dem, der ikke kan taale eller ynde Tobaksrøg. „Vulkan“ er meget renlig, sauler ikke, splider ikke Aske.

Fig. 26. Selvrøgeren „Vulkan“.

Æren for at have været den første, der har opfundet et selv-
virkende Røgapparat tilkommer dog ikke Urmager Kønig i Gaggenau, men derimod Urmager Th. Damsgaard, Klakring, der i 1891 paa Jubilæumsudstillingen i Nyborg havde udstillet en Selvrøger, der var et særdeles smukt udført Apparat, men kostbart (8 Kr.). Det synes at arbejde særdeles godt, men Dommerne mente, det var for dyrt til at faa praktisk Betydning. Siden har vi ikke hørt noget om det. Red.

Majsyge?

Af Lærer Holbech, Belle, Daugaard.

Det glæder mig at læse Hr. G. Mathiesens Artikel om „Sygdom blandt

Bier“, thi han er her inde paa den rigtige Vej, „at daarligt Foder til Bierne, giver daarlige Bier, men jeg tror dog ikke, at Sygdommen blandt mine Bier kan forklares alene derved, thi jeg har i 12 Aar fodret paa samme Maade, uden at denne Sygdom viste sig. Majsyge kender jeg godt, den viser sig ofte under Træk i Foraaret, men næppe under Hovedtrækket i Juli Maaned. Salt er et godt Middel mod Majsyge, men jeg har aldrig prøvet at lægge noget paa Flyvebrættet; viser Sygdommen sig et andet Aar, skal jeg prøve Midlet.

En anden Artikel i samme Nummer af Bladet „Honningens Indflydelse paa Biernes Overvintring“, er ganske fortrinlig, thi her er et Punkt, hvor vi Biavlere ofte forsynde os. Det hedder ofte „Sukker er lige saa godt til Overvintring som Honning“, jeg tror det nu ikke. Man kan have en god Overvintring paa Sukker, men jeg tror den bliver bedre paa Honning, thi Bierne bliver sundere og mere arbejdsdygtige om Foraaret. Margarine bruges nu af Fler-tallet af vore Arbejdere, og de befinde sig godt derved, da det er et Næringsmiddel, men hvem vil betvivle, at de vilde befinde sig endnu bedre ved vort gode danske Mejerismør, især naar de fik et godt Lag Honning derpaa. Englands Arbejdere ere jo Jordens dygtigste Folk, vel nærmest paa Grund af deres udmærkede Føde.

Hvis Biavlerne indvintrede paa god Honning og saa rigelig, at Bierne aldrig følte Mangel, da tror jeg, at vi kunde spare meget Arbejde, thi de vilde da udvikle sig sundt og kraftigt selv uden Spekulationsfodring. Jeg har paa mine mange Rejser hos Biavlere truffet Stader, der kunde sige Sparto til mine bedste Stader, og paa mine Forespørgsler, om de vare fodrede, har det næsten altid heddet: „Jeg giver altid mine Bier tilstrækkeligt Forraad om Efteraaret, thi jeg er bange for, at de skulde lide Nød“. Maaske giver det i Øjeblikket flere Penge, at tage Honningen fra Bierne og derefter give Halvdelen af Forraadet som Sukker, men jeg tror, at man i Længden staar sig bedst ved at lade Bierne beholde deres gode Honning. Derved undgaar man meget Arbejde, mange Vintertab, megen Sygdom blandt sine Bier, ogsaa overfor Bierne gælder det „Pengegerrighed er en Rod til alt ondt!“ Dermed vil jeg ikke for-dømme al Fodring, thi fornuftig Spekulationsfodring kan bidrage meget til

et godt Udbytte, men den første Regel maa være: „Al Nødfodring skal være banlyst fra en velbehandlet Bigaard!“ Hvor man behøver Nødfodring, der maa man være belavet paa forud at kvittere for Honningudbyttet, thi saadanne Stader give sjældent noget Overskud. Begyndere i Biavl ville især staa bravt ved at følge Raadet: „Sørg for at Bifolkene altid har nok af god Honning om Vinteren, 30 Pd. til hver Familie, i 8 a 10 Tavler. De 4 Rammer heltfulde, Rester halvt fyldte.“

Sort Yngel.

Af P. W. Stahlman.

Efter A. B. Journal.

For nogen Tid siden lovede jeg at give en Beretning om mine Forsøg med Helbredelse af sort Yngel sidste Aar. Dette er mit tredje Aar med Sygdommen. I Efteraaret 1900 flyttede jeg to tilsyneladende sunde brune Familier hertil fra en smittet Bigaard. Begge overvintrede heldigt i det fri, og i Begyndelsen af April 1901 fjærnedes jeg Pakningen og foretog en Undersøgelse. Der fandtes forseglede Yngel i 3 Tavler i Nr. 1 og nogle enkelte raadne Larver. Nr. 2 indeholdt ogsaa noget forseglede Yngel men var fri for Sygdommen. Staderne, der indeholdt de to Familier, stod 8 Fod fra hinanden og var malet med to forskellige Farver for at undgaa, at Bierne skulde flyve ind i de forkerte Stader. To Uger senere foretoges en anden Undersøgelse, og Nr. 1 indeholdt et stort Antal raadne Larver, medens Nr. 2 endnu var sundt og ynglede stærkt paa den Tid. Nr. 1 blev flyttet bort fra sin Plads og alle Bierne rystet af Tavlerne, Som et Forsøg holdtes Bierne derpaa i Kælderen i omtrent 6 Dage og blev fodret med kogt Honning. Medens dette stod paa, udskar jeg 5 Stykker Tavler af Rammerne fra det samme Stade. Disse Tavlestykker, der var omtrent gennemsnitlig 6 Tommer i Kvadrat og indeholdt hverken Honning eller Blomsterstøv, fæstede jeg i 5 Rammer, som jeg hængte i et nyt Stade, og paa disse Tavlestykker husede jeg saa Bierne, men fandt efter 2 Ugers Forløb Sygdommen igen paa dens første Udviklingsstrin.

Nu tog jeg de faa Bier, der var tilbage, og satte dem paa Kunsttavleledere i det samme Stade, ligesom det var, og indsnævrede Pladsen til 3 Rammer. Jeg anvendte de samme Rammer, og alt var vel. Den lille Familie blev fodret med kogt Honning hver Aften, og Sygdommen viste sig ikke igen. Dette var at tage Bier fra deres Vinterkvarter og behandle dem med det samme. I Dag (den 19. Avgust) er det en nydelig Sværm, og jeg har indført en god italiensk Dronning i den som en Sikkerhedsforanstaltning for næste Aar.

Nr. 2 vedblev at yngle, til det indeholdt omtrent 6 Tavler fyldte med Yngel, men da jeg hængte den sidste af de yderste honningfyldte Tavler ind midt i Stedet, blev det stærkt angrebet af Sygdommen, og maatte selvfølgelig behandles. Bierne blev rystet af Tavlerne foran Stadet paa et stort Stykke Avispapir, og saasomt de var kravlet ind i det tomme Stade, blev Avispapiret brændt. Ved alle Behandlingerne blev Bierne rystet af Tavlerne ved Aftens-tid. Familien fik Lov til at arbejde, som den vilde i 4 Dage, derefter blev Stadet, der indeholdt Bierne og Tavlerne, de havde opført, roligt og uden Røg flyttet fra sin Plads og ned paa Jorden, og et nyt Stade, der indeholdt Ledere a la Mac Evoy, anbragtes paa den gamle Plads. Ved et pludseligt Stød blev Bierne derpaa rystet ud af Kassen og huset i det istandsatte Stade.

Alt var nu i Orden i 7 Uger, men af en eller anden Grund begyndte Sygdommen da at vise sig igen i denne Familie. Familien, der nu var kraftig, blev atter efter nogle faa Dages Forløb behandlet paa samme Maade, og i Dag, efter 7—8 Ugers Forløb, er de alle sunde og gode. Tavlerne blev skaaret ud og ødelagt med Yngel, Honning og samt, og 2 Tekedler kogende Vand blev hældt over Stadet og Rammerne, hvorved det og disse blev grundigt skoldet. Den 16. Juli gav Nr. 3; der ogsaa var en behandlet Familie, som en Ven havde givet mig, en Sværm. Denne blev huset paa disse skoldede Rammer med Ledere, det samme Dække og Bundbræt anvendtes, og i Dag er alle 4 Familier sunde og kraftige og staar til Eftersyn for enhver.

Sommeren var vaad og ikke den bedste for Honning, men den egnede sig godt til Forsøg.

Mine 4 Familier indeholder nu føl-

gende Dronninger: Nr. 1, en Dronning fra Kentucky; Nr. 2, en fra en californisk Familie; Nr. 3, en Datter af Kentucky-Dronningen, og Nr. 4 en Krainer. Ved Hjælp af disse tænker jeg at holde dem fri Sygdommen næste Aar og blive i Stand til at formere mine Familier. Der skal Italienerbier til at bekæmpe sort Yngel. Brune er „ikke gode“.

Swarthmores Smaastade-Plan.

Af A. Nielsen, Ollerup.

Af „En Dronningavlens“ Beretning i et af de foregaaende Numre fremgaar det, at der er adskillige Ulæmpes ved Swarthmores Smaastadesystem. Og en af de væsentligste af disse er den, at de unge Dronninger forsvinder af Smaastaderne, efter at de ere blevne befrugtede og har begyndt at lægge. Ved at læse dette blev jeg erindret om et Forsøg, jeg gjorde med Pratt's Smaastader i Sommeren 1893. Disse Smaastader var beskrevet i „T. f. B.“, Aarg. 1890, S. 19. Og da de var beregnet til at skulle indeholde 4 Delingsrammer, lavede jeg dem saadan, at de kunde rumme 4 smaa Rammer, hvoraf 6 kunde indpasses i en Lavnormalramme.

I Sværmetiden fik jeg en Del af disse smaa Tavler udbygget, og nogle af dem belagt med Yngel, andre med Honning. Derefter befolkede jeg nogle af Smaastaderne med Bier og Dronninger. Der gik en Tid, og de fleste af Dronningerne blev befrugtede og begyndte at lægge. Og alt gik saaledes til at begynde med saare godt. Da jeg ikke ønskede at anvende Dronningerne med det samme, tænkte jeg, de kunde gaa der til ved Lejlighed. Men da jeg nogen Tid derefter undersøgte disse smaa Stader, var Tavlerne godt nok bleven fyldt med Æg og Yngel, men ca. Halvdelen af Dronningerne var forsvundet. Hvor de var bleven af, havde jeg ingen Anelse om, men nok er det, borte var de. Dette overbeviste mig om, at disse Smaastader ikke var praktiske, og da jeg nogen Tid efter læste en Artikel af Doolittle, hvori han om-

talte Fordelen ved at bruge almindelige Yngeltavler i Smaastaderne, opgav jeg snart Fremgangsmaaden, og Smaastaderne blev sat paa Loftet, hvor en Del af dem endnu henstaar.

Nu i de senere Dage har jeg atter tænkt over, hvordan det kunde være, at disse Smaastader blev dronningløse. Og jeg er kommen til den Slutning, at Dronningerne ikke har syntes om at være i Smaastaderne, naar først alle ledige Celler var belagt med Yngel. Det maa have stridt imod dens Natur, og saa har de stukket af. Det kunde ganske vist have været forhindret ved at sætte et Stykke Dronninggitter for Indgangen, efter at de unge Dronninger havde begyndt paa Æglægningen, men selv om Bortflyvning derved kunde have været forhindret, tror jeg dog ikke at Metoden derfor kan anbefales. Den gammeldags Smaastadeplan, hvorved der benyttes to almindelige Yngeltavler, en med Yngel og en med Honning, er efter min Erfaring langt at foretrække frem for de Fremgangsmaader, hvorved der bruges smaa Rammer; thi disse fører mere Arbejde med sig, og Biavleren kan ikke udnytte Arbejdet, der gøres i Smaastaderne, saa godt som ved Brugen af store Rammer.

Honningsalg.

Af Lærer Holbech, Belle, Daugaard.

Hr. Væver Nielsens (Sonnerup), Indlæg om dette Punkt, har jeg læst med megen Interesse, og jeg har i nogen Tid ventet paa, at flere Biavlere skulde fremsætte deres Mening om dette for Biavlens vigtige Spørgsmaal. I Nr. 10 af „T. f. B.“ læser man et Stykke, der indeholder mange gode Raad for Honninghandelen, hvilke Raad jeg kan give min fulde Tilslutning. Jeg skal dertil føje et Par andre. Søg at fordele Afsætningen af Honningen over hele Landet. København er vist en god Kunde for mange Biavlere, men hvis vi alle vilde sende Honning til Hovedstaden, vil den snart blive overfyldt. Jeg fordelar min Honning over 3 Byer, Viborg, Vejle og Horsens, samt sælger naturligvis til

alle paa Landet, der vilde købe. Hvis vi ikke har faste Depoter i alle Byer, hvor der er nogenlunde god Afsætning, tror jeg ikke, at en Oprettelse af saadanne ville gavne ret meget.

Enkelte Byer, hvor Depoterne ere, ville faa for meget, og de andre Byer for lidt. Honninghandelen maa nærmest være en privat Sag, thi Foreningen kan næppe gøre ret meget for større Omsætning; maaske kunde der fra Foreningen gives Bidrag til dygtige Penneførere blandt Biavlerne, som da ved gode Artikler i Landets Dagblade skulde slaa til Lyd for Honningens Værdi og Benyttelse i Husholdningen.

Et andet Raad var vist ogsaa værd at følge: „Bekendtgør ikke alt for tidlig i Dagbladene, naar der er Udsigt til et godt Honningaar“, thi ofte bliver man skuffet, saa at et Aar, der tegner til at blive udmærket, kun bliver „jævnt godt“. Faar Købmændene først Færten af, at der ventes megen Honning, bliver deres Pris kun lav, selv om Høsten bliver lille, thi der har staaet i Avisen, at der bliver megen Honning, og saa skal Aaret med Vold og Magt være et Honningaar. Fordi man paa nogle Egne hester godt et Aar, derfor kan Landets Honninghøst være lille. Sidste Sommer var god for Sommertræksegnene, men daarlig for Eftertræksegnene, saa Udbyttet over hele Landet var næppe over Middelhøst. Et saadant Aar burde Folk paa de gode Egne sende deres Overskud af Honning til de daarlige Honningegne. Næste Aar kan Vestkysten maaske gøre Gengæld og forsyne Østkysten med Honning.

Dog Hovedreglen for Honninghandelen bør være, som jeg før har skrevet, fordel Aarets Høst over 12 Maaneder og sælg ikke i August, hvad der burde gemmes til Marts og April. Trods mine 1000 Pd. Honning sidste Sommer har jeg nu kun 10 Pd. tilbage, siden Nytaar har der været rivende Afsætning til 50 Øre pr. Pd. til min Pung. Købmændene har taget 60 á 65 Øre. Trods den gode Høst sidste Sommer, er der næppe noget Oplag af Honning, hverken hos Biavlere eller Købmænd.

Dronningfornyelse og Sværmning.

Af Adrian Getaz.

Dette er bestemt for Honningproducenter og ikke for Dronningavlere.

Dronningfornyelse. Efter flere Aars Erfaring er jeg mere og mere bleven overbevist om, at Dronningfornyelse hvert Aar er det bedste, naar alle Ting tages i Betragtning. I hvert Fald har det givet mig de bedste Resultater, stærkere Familier, færre Droner og mindre Sværmning.

Med Hensyn til Tiden, da foretrækker jeg at skifte mine Dronninger efter Honningtrækket af følgende Grunde:

1. Det sinker ikke Yngelansættningen og Honningindsamlingen.
2. Biavleren har bedre Tid til at udføre Arbejdet.

3. Da Dronerne i Almindelighed er dræbte, kan Biavleren anvende Droner fra en Familie efter hans eget Valg og paa den Maade til en vis Grad føre Kontrol med Droneafkommet.

Indkøb af Dronninger. Til de nuværende Priser for Dronninger vilde jeg, hvis der ikke var en Ting ved det, tilraade Honningproducenterne at holde flere Bier, at ofre al Jeres Tid paa Honningproduktion og at købe deres Dronninger fra ansete Dronningavlere. Og denne ene Ting er, at Dronningerne ofte bliver beskadigede ved Forsendelsen med Posten. Undertiden er omtrent alle Dronningerne fra en bestemt Dronningavler gode, medens de fra en anden, og i det mindste i et Tilfælde fra en af de ledende Dronningavlere i De Forenede Stater, omtrent alle ere mere eller mindre beskadigede og derfor daarlige Æglæggere, Dette udviser, at Postsager bliver behandlet mindre omhyggelige paa nogle Linier end paa andre. Maa-ske Postsækkene bliver mere sammenpakkede paa nogle af Linierne, end paa andre, saa at Bierne tager Skade af for megen Varme og Luftmangel. Undertiden kan Dronningerne, der modtages fra et bestemt Sted, være gode et Aars Tid eller saa, men derefter kan de atter blive daarlige, hidrørende fra en Forandring i Postruten eller Behandlingen af Postsagerne.

Sammenblanding af Bier. Medens jeg er i Færd med at tale om Indkøb af Dronninger, ønsker jeg at

sige, at Bierne i en Bigaard vil blandes mere hverandre, end det almindelige antages.

Da jeg begyndte at drive Biavl, købte jeg nogle Dronninger af alle Slags for et prøve dem. Deres Bier blev sammenblandet med hverandre over hele Bigaarden, og efter nogen Tids Forløb havde jeg brune Krydsninger, Krainere, Italienere, læderfarvede, sorte, etc. i ethvert Stade. Ofte kan en Biavler tænke at en Dronning er uægte befrugtet, naar han ser Krydsninger eller brune Bier i hendes Familie fra de andre Stader.

Avl af Dronninger. Naar der avles Dronninger til ens eget Brug, er det ikke nødvendigt at anvende kunstige Celler. Gør en eller flere Familier, der indeholder mange unge Bier, dronningløse, forsyn dem med Tavler med Æg og meget unge Larver fra dine bedste Dronninger og lad dem selv lave deres Celler. Skær nogle Huller i Tavlerne paa de mest passende Steder for at vejlede dem. Dronningcellerne, der bliver opført paa deres egne Tavler, maa ødelægges i betimelig Tid, hvis de ikke er gode nok at bruge. Opføres der ikke Celler nok, kan et andet Sæt Tavler gives dem nogle faa Dage senere og endnu flere Sæt, om det gøres fornødent, forsaavidt der sørges for, at der er rigelig af Ammebier i Staderne. Saa snart Cellerne er forsegled, maa de anbringes i West's Cellebeskyttere. En Dronningfælde anbringes for Indgangen, ifald en Dronning skulde udklækkes af en overset Celle og fremkalde Sværmning. Naar en Dronning er udklækket gaa da til det Stade, hvori den skal indføres og borttag den gamle Dronning. 5. Dagen efter ødelægges alle opførte Dronningceller, og den ny Dronning indføres i sit Bur og løsgives efter 24 Timers Forløb ved at der aabnes for Buret. Er der en Fælde for Indgangen fjernes den, naar den unge Dronning skal befrugtes.

Den unge Dronning kan ogsaa ind sættes samtidig med, at den gamle Dronning fjernes, eller paa enhver Tid efter, hvis det er mere behageligt, men den maa da ikke lukkes ud af Buret, før det tilstrækkelige Antal Dage er forløbet.

Men løslad ikke Dronningen, før Cellerne er bleven ødelagte, og Yngelen er for gammel til at lave andre af — det vil sige i store Familier. I Smaastader er det en anden Sag. Efter at

Dronningen er frigivet, befæstes der en Dronningfælde for Indgangen. I det Stykke, der omgiver Keglen, maa der være et Hul, saa at Jomfrudronningen kan vende tilbage til Yngelreden; ifald den skulde blive fanget. Hvorfor skal jeg forklare længere fremme.

Dette er en Sikring i det Tilfælde, en Dronningcelle er overset. I de følgende 2 Dage vil Dronningcellerne, som maatte være der blive ødelagte, hvis det er godt Vejr, eller Sværmning finde Sted. Hvis Vejret er daarligt kan Bifolkene opsætte Sværmningen.

Sværmning. I min Egn og med min Behandlingsmaade sværmer der kun fra 5 til 15 pCt. af Familierne. Naar ellers en Familie sværmer under saadanne Forhold, dræber jeg den gamle Dronning og lader Familien skaffe sig en ny Dronning fra en af de opførte Celler.

I Sværmediden er alle mine Stader forsynede med Dronningfælder. I alle Fælderne er der et Hul, der tillader Dronningerne at vende tilbage til Yngelreden. Det Hul er sædvanligt lukket. Men naar Sværmen er vendt tilbage og den gamle Dronning bleven dræbt, aabner jeg det, saa naar Andensværmen fremkommer kan Jomfrudronningen gaa tilbage igen.

Nu er der to Veje at gaa. Den ene er, at lade de unge Dronninger selv afgøre, hvem af dem der skal leve. Nogle kalder det Getaz's Metode. Den blev stærkt kritiseret, da jeg første Gang fremsatte den. Indvendingen, der særlig fremkom imod den, var, at saalænge som der er ung Yngel i Stedet, er Bjerne tilbøjelige til at paabegynde Dronningceller, og da det tager 16 Dage for en Dronning at udvikles, vilde der være daglig Sværmning med Jomfrudronninger i omtrent hele den Tid.

Men det forholder sig ikke saadan. Det tager sjældent mere end 4 Dage for Jomfrudronningerne at afgøre, hvem af dem, der skal være Dronning, og ødelægge de tilbageværende Dronningceller.

Den første Dag, en Sværm fremkommer fra et Stade med Fælde for, klynger den sig sjældent, og vender gjerne tilbage i Løbet af 15 Minutter. Den anden Dag vil den forblive længere ude og samler sig i Klynge. Den tredje Dag vil den samle sig i en Klynge og løbe ude i flere Timer, undertiden flytter Klyngen sig fra et Sted til et andet 2--3 Gange. Den fjerde Dag er det

endnu værre, da bliver Sværmen ude næsten hele Dagen, og det hænder sig, at den bliver siddende ude Natten over og først vender tilbage næste Formiddag Kl. 9—10.

Nu, medens Sværmen er ude, bliver Dronningcellerne ikke ret godt bevogtede af Bierne. Dertil er de alt for faa. Resultatet bliver, at de unge Dronninger, der er modne nok, kommer frem af Cellerne og slaas indbyrdes, saa der kun bliver en tilbage, som saa ødelægger de ikke udklækkede Celler. Alt det vil kun tage 3—4 Dage i Stedet for 16, som paastaaet af Kritikerne.

Jeg paastod dengang, at Metoden var meget god og svarede god til Hensigten, naar Biavlren kun har lidt Tid til sin Raadighed.

Den anden Metode er godt kendt, 5 eller 6 Dage efter, at den gamle Dronning er bleven udtaget, ødelægges alle Dronningceller saa nær som en. Godt, jeg fulgte denne Fremgangsmaade nogle faa Aar, men kom snart til den Antagelse, at en Celle var alt for usikkert. Siden da jeg har buret i West Bure, alle forseglede Celler og ødelagt de uforseglede og dem, der senere blev opført. Jeg kunde da vælge og i rette Tid løslade den bedste Dronning.

Hvilken er den bedste Dronning?

Nuvel, jeg har noget Forkærlighed for Farve og Størrelse. Jeg sætter særlig Pris paa en lang, velformet Bagkrop, idet jeg anser det for sikkert, at en saadan indeholder de bedste Reproduktionsorganer. Det er tidligt nok at løslade en Dronning, naar hun er gammel nok til at blive befrugtet. Hvis der er andre Familier, der i den Tid bygger Dronningceller eller sværmer, giver jeg dem de andre burede Dronninger, hellere end at vente til deres egne Celler er fuldt udviklede. Dette gør jeg for at Familierne kan faa læggende Dronning snarest muligt. I min Egn indtræffer Sværmetiden i Maj. Honningtrækket slutter ikke før sidt i Juli, derfor er Bierne, der avles i Maj, nødvendige til at samle i den sidste Del af Trækket.

Huset bør ogsaa
renses.

Ved at læse Hr. A. Nielsens Arti-

kel om Bipest i dette Blads Nr. 10, Side 163, første Spalte, i det Stykke, hvor Forklaringen gives over Mac Evoys Metode at helbrede Bipesten paa, ser jeg, at Hr. Nielsen ikke anbefaler at rense Huset eller Stedet, hvad man vil kalde det. Hr. Nielsen skriver nemlig: At Bierne om Aftenen efter endt Flugt bliver rystede af de smittede Tavler ned i deres egen Bolig, hvor de toryses med Rammer med Kunsttavleledere til at bygge paa i 4 Dage osv.

Jeg ved ikke om det mulig kan være en Førglemmelse af Hr. Nielsen, eller at han ikke har ment at Stedet burde renses. I alle Tilfælde er det en Fejl ikke at nævne dette, og tilmed da der staar deres egen Bolig, faar man Indtrykket, at det er det pestsmittede Hus, der benyttes igen. Dette vil jeg paa det indstændigste fraraade, thi i mange Tilfælde tror jeg, det vil være aldeles nødvendig, hvis man vil opnaa et heldigt Resultat af Kuren, og hvis det strengt taget ikke var nødvendigt, vilde det alligevel være en god Skik at faa Huset grundigt rensed og efterset. I Haab om at Hr. N. ikke tager mig det ilde op, at jeg gør den lille Bemærkning til hans Artikel, som efter min Mening var nødvendig, slutter jeg med en Tak til ham for hans mange lærerige Artikler i Tidsskriftet, som jeg stadig følger og læser med stor Interesse.

P. Jensen-Pedersen.

Honningbiernes Betydning for Planternes Befrugtning.

Af N. Fahle.

II.

I Nr. 18 findes en anden Artikel om samme Emne og i alt væsentligt, med samme Tankegang, som i den omtalte, men ellers lægges der i denne Artikel fornemmeligt Vægt paa at godtgøre, at Fremmedbestøvning eller Bestøvning med Sædstøv fra andre Individier, eller fra andre Varieter af Arten virker saare heldbringende ved Frugtavl. Det siges herom blandt andet, Side 300, at i Æblet er det sjældent, at alle Æg befrugtes ved Selvbestøvning, „der bliver færre Kærnehuse, Æblet udvikler sig skævt og bliver en daarlig og usæl-

gelig Vare“. Der staar rigtignok Kærnehuse, men det er utvivlsomt, at der menes Kærner; thi Kærnehuses Antal er ens i alle Æbler, hvorimod Kærnernes er meget forskelligt. Hos visse Varieteter er det i Almindelighed langt større end hos andre, og samme Varietet og paa samme Træ, er det ofte meget større hos de smaa, skæve og vanskabte Æbler, end hos de større og velskabte, ja disse sidste indeholde endog undertiden slet ingen fuldbaarne Kærner. Dette er f. Eks. ofte Tilfældet hos den bekendte Æblevarietet, som kaldes Gravenstener. Jeg vil imidlertid henlede vedkommende Forfatters Opmærksomhed paa, at det er de smaa skæve Æbler der have de færreste Kærner, og han anser det som selvfølgelig, at Grunden hertil maa være, at den tilsvarende Bestøvning har været opfyldsgørende. Maaske har han Ret heri; men det er ellers en Kendsgerning, at de største og bedst skabte Æbler — der kun indeholdt faa eller ingen fuldbaarne Kærner — i Almindelighed bæres af de frodigste og friest stillede Grene, hvorimod de mindre og forkryblede — der ere vel forsynede med fuldbaarne Kærner — bæres af underkuede og svage Grene. Med dette for Øje bliver det vanskeligt at danne sig et utildet Skøn om den Befrugtningssag. For at forstaa den, maa man nemlig antage, at med Hensyn til Bestøvning, da er Blomsterne paa de underkuede og svage Grene begunstigede frem for dem; der bæres af de frodige og friest stillede Grene.

Gavnlig Vink.

Vejret (27. Juli) har siden den 12. Juli, paa nogle faa Dage nær, været køligt og skyet. Græsmarkerne her paa Eggen lider meget under den vedvarende Tørke og Kulde, af Hvidkløver findes der kun faa i Blomst. Linden har blomstret længe, men søges næsten ikke af Bierne. Honningudbyttet vil ikke blive ret stort. Fra den sydlige Del af Vestjylland meddeles det at der er falden betydeligt med Regn og hvis det snart bliver varmt Vejrr, ventes der megen Honning da Staderne er meget folkestærke og Plantevæksten er særdeles frodig.

August-Eftersynet. I alle Egne, der mangle Eftertræk paa Boghvede og Lyng, bør Honninghøsten i Almindelighed afsluttes ved Midten af August, og samtidig bør

Staderne ordnes saaledes i deres Indre, at man uden store Forstyrrelser kan indvintre dem paa et senere Tidspunkt. Man bør i ethvert Tilfælde ikke udsætte dette Eftersyn altfor længe, da man ellers vil have stort Besvær med at undgaa at hidlokke Rovbier, naar Staderne aabnes. Eftersynet bør foretages i stille Vejr, og man bør ved dette danne sig et temmelig nøjagtigt Skøn over, hvor megen Honning der er tilbage i Stadet. Tavlernes Orden bør saavidt mulig bevares. Paa Tagets indvendige Side notes Honningmængden i Stadet. Denne bør ikke overstige 35 Pd. 25—30 Pd. vil være tilstrækkeligt Vinterforraad til en stærk Familie. Hvad der mangler heri, bør gives i Form af Kandissirup ved Fodring om Natten, helst straks eller senest i September. — I Sværme, som har faaet formegen Plads, eller i ældre Stader, som i længere Tid har været viserløse, hænder det ofte ved Eftersynet, at man finder ganske lidt Honning i et stort Antal Tavler, f. Eks. $\frac{1}{2}$ —1 Pd. Honning i hver af de 18 Tavler a ca. 120 Kv. Tommer. Men de midterste Tavler bør indeholde et mindst 3" bredt Bælte af forseglede Celler foroven, medens Forraadet maa tiltage bagtil (udad), saa at den bagerste Tavle er helt honningfyldt. Undertiden ville vel Bierne selv flytte denne Honning ind i et mindre Antal Tavler (f. Eks. 10), der da kommer til at danne det egentlige Vinterleje, men det gaar aldeles ikke an, at Biavleren stoler derpaa, han bør derfor ved Eftersynet indskrænke Bygningen til det Antal Tavler, han anser for passende til at danne et rigeligt Vinterleje for Familien, hellere 1—2 Tavler for meget end for lidt. Resten af Tavlerne udtages og udslynges, hvis de indeholde Honning. Det manglende Forraad gives derpaa ved Fodring. Det har stor Betydning, at Bierne om Foraaret have nogen Honning at benytte til Opklækning af Yngel. Derfor bør ethvert Stade helst have mindst 12 Pd. Honning, og denne bør sidde øverst og yderst i Tavlerne, da de Celler, der ere nærmest ved Bierne naturligvis tømmes først, men det sidst indbaarne Foder anbringes netop nærmest ved Klyngen.

Vinterforraad. I de Egne, der savne Eftertræk, bør man allerede ved Honninghøsten tænke paa at bevare et tilstrækkeligt Antal forseglede Tavler i Staderne til Vinterforraad, idet man bør huske paa, at mindst $\frac{1}{3}$ af hver Families Vinterforraad (yderst og øverst) bør bestaa af Honning. Resten kan gives som Kandissirup, og vi finder, at det er fordelagtigst at vinterfodre Bierne lige efter at Hovedtrækket er sluttet.

Eftertrækket paa Boghvede og Lyng kan vedvare endnu over en Maaned. I saadanne Egne fortsættes fremdeles den samme Behandling som under Hovedtrækket, og det ovennævnte Augusteftersyn udsættes der til den sidste Halvdel af September.

Udslyngede Tavler bør stænkes med rent Vand og indhænges ved Solnedgang i Staderne for at afslikkes af Bierne og helst bag et Indskud med aaben Bivej forneden. De rene Tavler udtages senere for at indhænges i Kasser eller Skabe, i hvilket man har strøet Naftalin for at holde Møl ude.

Røveri kan paa denne Aarstid blive

meget farligt for svage Stader i Egne, der ikke længere tilbyde Træk. Derfor bør Indgangene hos saadanne Familier nu indskrænkes til 5—6" Bredder, og hvis man mærker Anindskrænkes til 3—4" Bredder. Til saadanne snævre Indgange bør Bierne dog helst ledes ved en skraa Klods paa hver Side af Indgangen.

Sildige Sværme og Familier, der nylig have skiftet Dronning, ere i Almindelighed for svage til Overvintring, hvis de ikke i August fodres langsomt for at fremme Yngelansætningen, saa at de i Begyndelsen af September kunde dække mindst 5 Tavler a 120 Kv."

Vestjylland.

Magasiner. Nu er Tiden da det fylder i Vestjydernes Honningmagasiner. Naar forreste Magasin er fyldt, flyttes det tilbage i Stadet, hvor det kan staa til Eftermodning; hvis der ikke er Rammer nok i Underrummet til at fylde Pladsen under 2 Magasiner, kan man lægge et Bræt under yderste Kant af bagerste Magasin. Paa det tilbageflyttede Magasins Plads sættes der et Magasin med udbyggede tomme Tavler.

Brevkasse.

Centralmodet ventes at blive afholdt den 6.—7. September i Silkeborg.

Tavlestykker indeholdende død Yngel modtages til Undersøgelse af „T. f. B.“ Red.

Egte Krainere og italienske Dronninger agtes indforskrevne den 6. August. Bestillinger bør være Red, ihænde senest den Dag. Prisen vil blive 4 Kr. pr. Stk.

Kundgørelser.

Honning købes. Ny fuldmøden, udslyngt prima lys Honning, købes af Hans Christensen, Vindeby, Rudkøbing.

Honning. Tilbud af 500 a 1000 Pd. Honning prima hvid, helst fynsk, Honning modtages. Nærmere med Opgivende af Pris og helst Prøve til Erik Petersen, Nørre-Farimagsgade 21, København K.

Unge befrugtede italienske Dronninger a 3 Kr. pr. Stk., haves til Salg. A. Nielsen, Ollerup pr. V. Skerninge.

Honning. — Racekyllinger.

40 a 60 Pund fuldmøden Honning ønskes. I Bytte kan gives smukke og kraftige Racekyllinger af gule Orpingtons eller Wyandottes. — Billet, mrkt. „H. 11“, sendes til dette Blads Kontor.

Jens Hansen,

Blaagaardsgade 4, København. opkøber alle Slags Honning og Voks til Dagspris.

Mine *bekendte Udslyngere og Biluse* samt øvrige Rekvizitter bringes i Erinding.
Viborg i Juli 1902.

Vilh. Hansen.

Honning.

Prima lys Honning af ny Høst købes til enhver Tid i større og mindre Partier.

II. C. Hesseldahls Eft.,
(Villiam Kapel),
Gl. Kongevej 100. V.

Gult Voks *haves paa Lager hos*
N. Chr. Barfoed. København.

Foreningsmeddelelser.

Plan for den

Biavls-, Frugt- og Blomsterudstilling,
som Faaborg og Omegns Biavlerforening med Tilslutning af Gartnere, agte at lade afholde i Faaborg den 11. og 12. Oktober 1902.

Biavlsudstillingen deles i 3 Hovedafdelinger: I. Raaproduktur. II. Forædlede Produkter. III. Hjælpe midler for Biavl.

Almindelige Bestemmelser.

1. Ret til at udstille har enhver Indbygger i Fyns Stift, uden for dette ethvert Medlem af Danmarks Biavlerforening.
2. Anmeldelse af Udstillingsgenstandene maa ske inden 1. September 1902 til Udstillings-Komiteens Sekretær, Konditor P. Bruun, Torvet, Faaborg, hvor Skemaer med Regler for Udstillingen erholdes mod Indsendelse af et 8 Øres Frimærke, fra 15de Juli og maa være tilbagesendte til samme inden 1ste September. Hvad der anmeldes senere, vil der kun kunne tages Hensyn til, saavidt Ordningen og Pladsen tillader det, og betales for samme dobbelt Pladsafgift.
3. Udstillingen aabnes Lørdag den 11. Oktober, Efterm. Kl. 2, af Præsidenten for Danmarks Biavlerforening, Hr. Kaptein Schroll, Lykkenssæde, der velvilligt har overtaget Hvervet som Udstillingens Præsident, og holdes aaben til Kl. 11 Aften, og Søndagen den 12te fra Kl. 1 Eftm, til 12 Aften. Adgang til Udstillingen betales med 50 Øre, for begge Dage 75 Øre. Børn og Skolediciple det Halve.
4. For Udstillingsplads betales Gulv 20 Øre pr. Kv.-Al., Bord 25 Øre pr. Kv.-Al., Montre og Udstillingsskabe efter Forhold.
5. Alle Henvendelser i Anledning af Udstillingen sker til Komiteens Formand, Alb. J. Hansen, Østergade, Faaborg.
6. Udstillerne bære selv Risikoen for det Udstillede, saavel for Transport, som Brandskade under Udstillingen.
7. Det Udstillede maa leveres fragtfrit, adresseret: „Biavls- og Frugtudstilling-

gen, Borgerforeningen, Faaborg“, senest den 8. Oktober. Tilbagesendelsen af Sendinger under 10 Pd. besørger af Komiteen sendt til Udstillerens nærmeste Jærnbane station. franko. Sendinger over 10 Pd. tilbagesendes som Fragt gods ufrankeret. Ønskes anden Forsendelse, maa saadant vedvøjes paa Anmeldelblanketten.

Enkelt Prøver af Frugt o. l., som ikke repræsenterer Indpakkings- og Transportværdien, blive bortsolgte ved Auktion til Fordel for Udstillingen.

8. Paa Udstillingen vil blive etableret en Tombola, ved hvilken der med Ministeriets forventede Tilladelse vil blive bortloddet af de udstillede Redskaber og Produkter.
 9. Tilkendte Diplomer og Præmier vil blive Udstillerne tilsendt inden 3 Uger efter Udstillingens Slutning.
 10. Udstillerne maa rette sig efter de paa Anmeldelsesblanketterne angivne aftrykte Regler.
 11. De Udstillere, som er Dommere, maa trække sig tilbage, naar de af dem selv udstillede Sager skulle bedømmes.
 12. Der uddeles efter Dommernes Indstilling og Udstillingskomiteens nærmere Bestemmelse Diplomer og Ærespræmier, samt for Medlemmer af DBF. Diplom og Ret til DBF's Broncemedaille.
- Komiteen forbeholder sig Ret til at forandre og supplere nærværende Plan.

Særlige Bestemmelser.

De udstillede Genstande maa være af egen Bigaard, eget Fabrikat egen Opfindelse eller Konstruktion.

Frugt og Blomster maa mindst have været under Udstillerens Kultur de sidste 3 Maanedere.

Levende Bier maa kun udstilles i lukkede Observationsstader.

Biavlsredskaber, Presser og Valser etc. af fremmed Fabrikat og Oprindelse kan udstilles, men ikke konkurrere til Præmie.

Indhold af dette Numer:

Brevkasse	203
Dronningavl	192
Dronningfornylelse og Sværmning	200
DBF.s Biavlsskole	189
Foreningsmeddelelser	204
Gavnlig Vink	203
Honningbiernes Betydning	202
Husning af Sværme	190
Huset bør ogsaa renses	201
Honningsalg	199
Kundgørelser	203
Lidt om Dronningindførelse	194
Majsyge	196
Noget om Dronningavl	195
Selvvrøgeren „Vulkan“	196
Sort Yngel	197
Swarthmores Smaastade-Plan	198

Den danske Biavls-Tidende

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
„Danmarks
Biavlerforening“.

Stiftet 1866

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Aldershvile, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder, d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitlinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Charles Dadant.

En af Nordamerikas større og mest kendte Biavlere Charles Dadant er efter

faa Dages Sygdom afgaaet ved Døden den 16. Juli. Han opnaaede den høje Alder af 85 Aar.

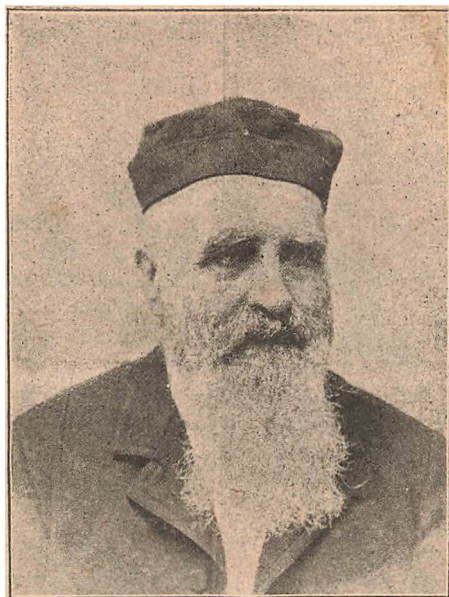
Da „T. f. B.“ af og til har indeholdt oversatte Artikler af Charles Dadant, og hans Navn paa den Maade er bleven bekendt for Tidsskriftets Læsere, tænke vi, at en kort Redegørelse over denne Mands Livsførelse kan have Interesse for danske Biavlere.

Charles Dadant blev født i en Landsby i Frankrig den 22. Maj 1817. Hans Fader var Doktor i Medicin. Fra sit 6.—17. Aar gik

han i Skole og boede i den Tid hos sin Bedstefader, der var Klejnsmed i en By i Langres.

Derpaa blev han Kontorist i en Manufakturforretning, og 10 Aar efter gik

han i Kompagni med den ene af Ejerne af Forretningen. Det gik godt nogen Tid og han havde tjent nogle Penge, da den franske Revolution brød ud i 1848, efterfulgt af Republikken, som blev kuld kastet af Napoleon III., der indførte Kejserdømmet. I 6 Aar varede Urolighederne og de bestemte sig derfor til at indstille Forretningen. Saa afløste han sin Svigerfader, der var Garver, men

Charles Dadant,
f. den 22. Maj 1817 — d. den 16. Juli 1902.

daarlig Lykke fulgte ham, og for at leve besluttede han tilsidst at udvandre til De Forenede Stater.

46 Aar gammel kom han til Amerika som en fattig Mand med Familie. Ude af Stand til at forstaa Sproget subskriberede han paa et Ugeblad og begyndte at oversætte det ved Hjælp af en Lommeordbog. Snart lærte han at skrive nogenlunde forstaaeligt, men Udtalen havde han vanskeligt ved at komme efter.

Før han rejste fra Frankrig, havde han drevet Biavl for Fornøjelse, og han begyndte her med 2 Familier. Det han kendte til Bier, havde overbevist ham om, at en god velpasset Bigaard vilde kunde give Overskud nok til at forsørge en Familie med, og Resultaterne, han opnaede, viste, at dette var rigtig.

Snart efter begyndte han at avle italienske Dronninger. Da han forstod det italienske Sprog, var det en nem Sag for ham at prøve at importere italienske Bier. Men de rette Betingelser for at være heldig med at forsende Bier kendte man ikke den Gang, og han satte nogle Penge til ved Foretagendet. Saa foretog han en Rejse til Italien, men det førte ikke til bedre Resultat. Han havde omtrent opgivet Forretningen med at importere Dronninger, da han kom til at gøre nogle Forsøg sammen med en italiensk Dronning-avler Fiorini, og snart efter ankom alle Dronningerne levende.

Men Pasningen af 400 Bifamilier og en større Kunsttavleforretning gav ham og Sønnen saa meget Arbejde, at de besluttede at ophøre med at importere Dronninger.

Siden den Tid har han revideret Langstroths Bog om Biavl, som han lod udgive paa fransk, hvorfra den er bleven oversat til russisk.

Han var en af de første Banebrydere for den nyere Biavl i Nordamerika. Uden Kapital arbejdede han sig op til at blive en velstillet Mand. Han ejede den største Kunsttavlefabrik i De Forenede Stater, samt 400 Bifolk, fordelt i forskellige Bigaarde. Han var en dygtig Biavler og forstod at faa sin Biavl til at give et godt Overskud.

Han var en flittig Skribent i de amerikanske Bibrade, og adskillige af hans Artikler har, som nævnt, ogsaa fundet Vej til os.

Han levede et lykkeligt Familieliv og havde til sin Dødsdag et godt Helbred.

Italienisering af en Bigaard.

Af G. M. Doolittle.

„Godmorgen Er dette Mister Doolittle?“

„Det er hvad de kalder mig her omkring.“

„Mit Navn er Barber, og jeg aflægger Dem et Besøg til Morgen for at se, om De vil fortælle mig noget om, hvordan jeg kan italienisere mine Bifolk, saa jeg faar udelukkende ægte Italienerbier.“

„Hvor stort et Antal Bifolk har De?“

„Jeg har 125 Familier, alt medregnet, deraf er 10 Familier ægte Italienerne, 15—20 Krydsninger og Resten brune Bier, men alle mine Naboeer i en større Omkreds har enten brune Bier eller Krydsninger, saa det synes næsten umuligt for mig at komme nogle Vegne med mit Forehavende.“

„Kunde De ikke faa Lov til hos Deres Naboeer at italienisere deres Bier? Jeg ved, det vilde koste Dem noget, men naar det en Gang var gjort, vilde De være Herre over Situationen.“

„Jeg tror næppe, at de alle vilde tillade det, selv om jeg kunde gøre det, men hvad der særlig vilde være en Hindring derfor, frem for noget andet, er, at næsten alle disse brune og Krydsningsbier er i Kassestader med fast Bygning Dette vilde gøre Foretagendet en hel Del vanskeligere, end hvor Rammestader anvendes, og naar Bierne er i saadanne Kassestader, avles der 10 Gange saa mange Droner, som der paa naturlig Maade vilde avles, hvor Naboeerne er saa vidt fremskredne, at de benytter Rammestader og indskrænker Bygningen af Dronetavler. Hvorledes kan jeg nu under disse Forhold avle Dronninger til mit eget Brug og sikre mig dem ægte befrugtede?“

„Der er flere Maader at gaa frem paa for at opnaa dette, og jeg har anvendt dem alle i de sidste 30 Aar.“

„Hvad jeg ønsker er en god praktisk Plan.“

„Saadan en Plan er følgende: Giv alle de Familier, der har gode Italienerdronninger en eller to Rammer med Dronetavler, saa et stort Antal Droner kan blive avlede i disse Italienerfamilier. Dette vil være i Stand til at sikre ægte

Befrugtning fra en Fjerdedel til en Halvdel af Deres unge Dronninger, og naar en findes, som er uægte befrugtet, dræb den da, og giv Familien en Dronningcelle fra Deres bedste ægte Avlsdronning og prøv igen. Efterhaanden som Deres Familier formere sig, vil Deres Droner ogsaa formere sig, og jo flere Droner, der avles i Deres Italienerfamilier, des bedre vil Deres Chancer være for at faa alle unge Dronninger ægte befrugtede.“

„Det vilde fordre en hel Del Arbejde at udskille de uægte Dronninger. Har De nogen anden Plan, der er forskellig fra denne?“

„Ja, og skulde jeg give Afkald paa denne Plan, da vilde den næste, jeg vilde prøve være denne: Giv Rammer med udløbende Arbejderyngel til Deres droneavlende Familier tidlig om Foraaret, og dette i Forbindelse med lidt varmt Foder, der gives om Aftenen, vil bevirke, at den ønskede Dronning ved disse Opmuntringsmidler lægger Æg i Dronetavler tidlig, og paa den Maade kan De faa en stærk Familie med rigelig Droner, før der udklækkes Droner i Deres Naboers Stader. Saa snart som noget af Droneyngelen har været forseglet i ca. en Uge, begynd da at avle Dronninger, og paa denne Maade vil De have Deres Dronninger rede til at mødes med de første Droner, der vis er sig. Den vigtigste Indvending mod denne Plan er, at saa tidlig Dronningavl faar en uheldig Indflydelse paa deres Honningudbytte, thi ved al Dronningavl bliver Familien sat ud af deres normale Tilstand, og enten de gamle Dronninger tages bort fra deres Familier for at give Plads for Dronningceller, eller Smaastader dannes for at optage disse Celler, saa maa dette gøres paa en Tid, da alle Familier skulde være stærkest optagne af at ansætte den Yngel, hvoraf Arbejderne udklækkes til Træktiden. Jeg er en af dem, der tror, at uægte Familier med en stor Honningavl er at foretrække for ægte Familier og et lille Honningoverskud.“

„Jeg tror jeg vilde synes bedre om denne Fremgangsmaade end den anden, blot den ikke, som De siger, til en vis Grad vil skade mit Honningudbytte. Men De nævnte, at de havde flere Planer — fortæl mig en anden, da den maaske bedre kan passe mig, end nogen af dem vi har talt om.“

„En anden Plan er at vente til efter Droneslaget med at avle Dronninger.

Hvis De kan bevare de udvalgte Droner til den Tid, da alle Deres Naboers Droner vil være dræbte, vil De kunne faa Deres Dronninger befrugtede med de Droner, De ønsker.“

„Lad mig afbryde Dem længe nok til at spørge om, hvorledes jeg kan bevare mine Droner, naar andres bliver dræbte. Det er noget, jeg ikke har kunnet gøre.“

„Min Maade, at bevare Dronerne paa, er ved Honninghøstens Slutning, lige før det kan forventes, at Dronerne vil blive dræbte, at samle al den Droneyngel, som jeg kan finde i Bigaarden, fra de Dronninger, som jeg har bestemt til Dronemødre, og indhænge al den Yngel i et Stade, og hvis det er nødvendigt, bruger jeg Opstabling for at rumme denne Yngel og en Del Honning, for jo større Stedet er og jo mere Honning det indeholder, des mere virksomme vil disse Droner være hen i Efteraaret. Ved den Tid, da Droneyngelen indhænges i Stedet, skulde Dronningen tages bort fra Familien, og saa ofte, som en ny Dronning begynder at lægge, maa den fjernes, og Familien maa forsynes med tilstrækkelig Arbejderyngel til at holde den i en kraftig Stand. Paa denne Maade kan De med Grund vente at faa alle Deres Dronninger ægte befrugtede, og var det ikke fordi denne Plan fordrer de dronningavlende Familier, for at gode Dronninger kan avles uden for den rette Aarstid, tillige med, at denne sene Behandling af Familiernes forringer vore Chancer for en god Overvintring, vilde jeg sige, at dette var den bedste af alle Planer til at sikre ægte befrugtede Dronninger.“

Jeg takker Dem for denne Plan, særlig fordi De har fortalt mig, hvordan jeg kan bevare Dronerne, for jeg tror, at jeg nu kan udføre, hvad der hidtil har slaæet Fejl for mig. Har De endnu andre Planer?“

„En anden Plan er at flytte et Stade, der indeholder mange af vore bedste Droner til en isoleret Egn, 1—1¼ Mil borte fra andre Bier, og saa ofte det kan lade sig gøre, flytte et Læs Smaastader, forsynede med 3—5 Dage gamle Dronninger fra vor bedste Moderbi til denne Plads, hvor de hensættes i 8—10 Dage, da de saa atter kan bringes hjem med læggende Dronninger, der som Regel alle vil være befrugtede af de ønskede Droner. Naar en Høstvogn istandsættes dertil, kan der føres 20—30 Stader frem og tilbage ad Gangen, saa

Planen er ikke saa vidtløftig, som det straks ser ud til, og den har den Fordel: Vore Dronninger kan avles paa en Tid, da næsten enhver Dronning vil blive fuldkommen, Avlen kan drives under det bedste Honningtræk, da de bedste Dronninger kan avles med det mindste Arbejde.“

„Det lyder godt, men jeg tror ikke, jeg kan finde en isoleret Egn saa langt borte fra andre Bier. Har De ellers nogen anden Fremgangsmaade?“

„Endnu en anden Plan er at avle Dronningerne og Dronerne i den bedste Træktid, og naar de er rede flytte Dronfamilien og saa mange Smaastader, som der har Dronninger i Befrugtningsalderen, ned i Kælderens eller ind i et andet mørkt Rum, før Bierne begynde at flyve om Morgen, og lade dem forblive der til Klokken er 3 eller 4 om Eftermiddagen, da de, efter at alle de andre Droner har ophørt med at flyve for den Dag, atter flyttes ud og tillades at flyve. Hvis hvert af Smaastaderne og Dronfamilien fodres med lidt varmt fortyndet Foder lige før de flyttes ud, og Staderne sættes saadan, at Flyvehullerne vender mod Solen, da vil Dronningerne og Dronerne flyve, lige som om det var 3—4 Timer tidligere paa Dagen.“

„Godt, jeg har ulejligen Dem mere, end det var min Bestemmelse, og jeg takker Dem for den tydelige Maade, hvorpaa De har meddelt mig Deres mange Planer. Og nu vil jeg gaa.“

„Hvis jeg har givet Dem nogle Underretninger, som kan være til Gavn for Dem, er jeg glad ved det, og De har været rigtig velkommen. Men tillad mig at sige før De gaar, at efter at jeg har prøvet alle de Planer, der her har været fremsat, er jeg kommen til det Resultat, at for den praktiske Biavler er den første af de her nævnte Planer den rette at følge, og lad mig hviske Dem i Øret, at de uægte befrugtede Dronninger, som De vil faa ved denne praktiske Plan, vil give lige saa gode Resultater i Honning som nogen ægte befrugtet Dronning, og Honning er hvad den almindelige Biavler stræber efter. Hvad den almindelige Biavler bør ønske sig er, efter min Mening, en eller to ægte italienske Dronninger, som han kan avle sine Dronninger fra, og saa lade de unge Dronninger parre sig som de lyster. Og lad mig forsikre Dem om, at en saadan Fremgangsmaade vil give enhver undtagen Dronningavlner fuldstændig Til-

fredsstillelse, og disse ogsaa for saa vildt det angaar Honningavl. Selvfølgelig vil det være nødvendigt hvert andet eller tredje Aar at forskaaffe sig en god Dronning, hvis man ikke selv har nogen til at lægge til paa, da vi ellers snart vil faa en Birace, som vi ikke vil være tilfreds med.

Dronningfornyelse og Sværmning.

Af Adrian Getaz.

II.

Dronningbure og burede Dronninger. Jeg talte om West's Bure. De koster alt for meget. Jeg benytter i Stedet for et Bur, der er lavet af Jærntraad-væv. Den nederste Ende lukkes simpelthen ved at trykke Traad-vævet let sammen. Den øverste Ende lukkes med en Træprop. Ved Udsikæringen af Dronningcellerne lader jeg et trekantet Stykke Tavle følge med. Og naar jeg putter Cellerne i Buret, trykker jeg det ind imod Traad-vævet med Fingrene. Det vil holde den sikkert fast.

Dronningløse Bier vil altid fodre burede Dronninger, forsaavidt de er i deres Klynge. Hvis de hænger uden for denne, kan de blive forsømt.

Forsigtighedsregel. Ved Brug af Dronningfælder er der to Ting, som særlig maa tages i Betragtning. Den første er, at meget ofte, er en Dronning, efter at hun har været nogen Tid i Fælden, heldig med at finde tilbage til Yngelreden igennem Keglen. Biavleren kan derfor ikke stole ubetinget paa at finde en Dronning i Fælden hos de Familier, der har sværmet i hans Fraværelse.

Den anden er, at en Jomfrudronning kan dø af Sult, hvis hun forbliver Natten over i Fælden. De ledsagende Bier forbliver altid ved en læggende Dronning, selv om det er ude af Stedet. Men i Henhold til Naturen er en Jomfrudronning henvist til at kunne sørge for sig selv ved at tage Næring af Honningcellerne, og derfor er Bierne ikke videre omsorgsfulde for hende. Om Dagen passerer der Bier nok igennem

Fælden til at tage sig af hende; men om Natten eller under en Regnbyge er det mest sandsynligt, at hun bliver overladt til sig selv og dør inden næste Morgen.

At finde den gamle Dronning. Jeg gør altid Forsøg paa at forbedre mine Metoder og Fremgangsmaader, og hvis der findes, at jeg bruger en Maade at opsøge Dronninger paa i Aar og en anden til næste Aar, saa bliv ikke overrasket derover. I Øjeblikket gaar jeg frem paa følgende Maade:

Jeg giver lidt Røg ved Indgangen, til at berolige Vagtbierne med. Derpaa fjernes Dækket og Overrummene, hvis der er nogen paa, og lidt Røg blæses hen over Rammerne til at berolige Bierne med, men ikke saa meget, at Dronningen drives ud i Dronningfælden, som før Undersøgelsen anbringes paa Stedet Røg blæses ned imellem Tavlerne ved Enden af Rammerne og ikke midt paa, saa gives der igen lidt Røg ved Indgangen, for paa den Maade, at drive Dronningen op paa Tavlerne, hvis det skulde træffe sig, at hun var paa Bunden af Stedet. Dette er noget langt at læse, men tager kun lidt Tid at udføre Hensigten er at have Dronningen midt i Yngelreden eller der omkring. Nu udtages en eller to Tavler fra den ene Ende og hænges i Tavlekassen. Saa begynder jeg ved den anden Ende, og udtager de tilbageværende Tavler, som ogsaa hænges i Tavlekassen. Jeg gør det saa hurtigt som muligt, for at Dronningen ikke skal faa for megen Tid til at forlade Tavlerne, medens jeg udtager dem.

Meget faa Bier bliver tilbage i Stedet, og skulde Dronningen være imellem dem, er hun let at se. I Reglen findes hun ikke i Stedet, hvis Røgningen og Udtagelsen af Tavlerne har været foretaget paa rette Maade. Det ovennævnte angaar baade befrugtede og ubefrugtede Dronninger.

Nu, hvis Dronningen, der skal findes, er en læggende Dronning, er alt, hvad jeg har at gøre, at ryste Bierne af Tavlerne foran Dronningfælden og atter indhænge Tavlerne i Stedet. Jeg ser hver Tavle efter, før jeg indhænger den i Stedet. Undertiden falder Dronningen ikke af ved Afrystningen, men forbliver paa Tavlen. Ellers kan hun findes ved Fælden, hvor hun gør Forsøg paa at komme ind. Hvis det er en ubefrugtet Dronning, gaas der frem paa

en anden Maade. Før Bierne afrystes af Tavlerne, tildækkes Stedet. Efter Afrystningen hænges Tavlerne over i en anden Tavlekasse. Og Dækket over Stedet fjernes ikke før Dronningen er fundet enten paa Tavlerne eller foran Fælden.

Grunden hertil er, at en ubefrugtet Dronning ofte vil flyve op og komme tilbage igen 10 a 15 Minutter senere uden at have været set af Biavleren. Og i saadanne Tilfælde kan hun begive sig ind i Stedet, uden at han ved af det.

Til ovenstaaende Artikel følger Redaktøren af „Gleanings“ følgende Bemærkninger:

Hvis man ikke praktiserer moderne Dronningavls-Metoder, men venter med at avle sine Dronninger paa gammel-dags Maade efter Honningtrækket, avler man som Regel mindre gode Dronninger. Hvis dette har været Deres Fremgangsmaade, overrasker det mig ikke, at De finder det tilraadeligt at forny Deres Dronning hvert Aar. Jeg samstemmer med Dem i, at købte Dronninger er meget udsatte for Beskadigelse ved Forsendelsen med Posten, og i vor A. B. C. of Bee Culture tilraader jeg enhver saa vidt mulig at avle sine egne Dronninger, endskønt vi avler Dronninger til Salg efter en større Maalestok, og med Hensyn til Metoden, da tager det ikke mere Tid at gøre Arbejdet rigtigt end at gøre det forkert. Naturens Bestemmelse er, at Dronninger under normale Forhold skal avles enten i Sværmetiden eller paa en Tid, da den gamle Dronning bliver kasseret, og ved Deres Plan med at bruge West's Dronningcelle-Bure eller Traadvævs-Cellebure, kan den almindelige Biavler avle næsten alle sine Dronninger, og det endda de aller bedste, i Sværmetiden. Naar De gaar Bierne igennem, udvælg da de bedste af Sværme-cellerne. Skær dem alle ud og anbring dem i Cellebure. Dernæst, hvis De forny Deres Dronninger hvert Aar eller hverandet Aar, giv da en af disse udsøgte Sværme-celler (altid fra udvalgte Dronninger) til hver af de Familier, der er blevet gjort dronningløse, og befæst Buret paa en Tavle omtrent midt i Klyngen. De vilde da følge Naturens Vej saa vidt og endda være i Overensstemmelse med den moderne Praksis Læresætninger. Men hvis det er nødvendigt at avle Dronninger efter Sværmetiden, maa Familierne, der

skal opføre Cellerne, stimuleres op ved Fodring, saa at den bliver i en lignende Tilstand som i Sværmetiden, men den almindelige Honningavler har ikke Tid til denne Ulejlighed, og jeg vil derfor paa det indstændigste anbefale ham at avle sine ny Dronninger netop paa den særlige Tid, da Naturen vil tilsmile hans Bestræbelser, nemlig i Sværmetiden.

De siger, at De fornyr Dronningerne hvert Aar. Det kan være, at den moderne Praksis i Fremtiden vil vise, at det er det bedste, naar alle Ting tages i Betragtning. Det vilde sikkert føre til et formindsket Antal Sværme, fordi Stader med 2- eller 3aarige Dronninger er mere tilbøjelige til at sværme, end dem der kun er et Aar gamle. A. E. Manum sagde en Gang, at han fandt det fordelagtigt gennemgaaende at skifte Dronninger hvert andet Aar, og som Aarene gaar, finder jeg, at det bliver en mere og mere almindelig Praksis blandt Honningproducenterne at gøre dette. Selvfølgelig er der undtagelsesvis Dronninger, som bør bevares.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Andensværmen og de unge Dronningers Kamp indbyrdes, overrasker det mig ikke, at den Praksis blev kritiseret. Det er nok muligt, at det kan gaa godt hos Dem, men derfor er det ikke sikkert, at det kan hos andre. Den vægtigste Indvending imod den er, at den vedvarende Eftersværkning har en Tendens til at demoralisere de andre Bier i Bigaarden, selv om den kun varer 4 Dage pr. Familie. Selv om De bruger Fælde, kan De ikke altid være sikker paa eller i Stand til at bestemme, om nogen Jomfrudronning ikke kommer igennem Zinken og flyver bort med de smaa Sværme til ukendte Steder, eller, maaske, hvad der er endnu værre, søger ind til en Familie, hvor De har en værdifuld Dronning, og dræber den.

Lidt mere om Bygning af Dronningceller.

Af A. Nielsen, Ollerup.

Til min Artikel om Dronningavl i sidste Nummer af Bladet ønsker jeg

her at fremkomme med et Par Bemærkninger, da der er et Par Punkter, som jeg ikke har faaet omtalt. Og en Anvisning, som maaske vil blive fulgt af mindre øvede Biavlere, skal jo helst være fuldstændig.

Ved Valg af Familier til at bygge Celler maa man ikke vælge svage Familier, da disse ikke ere i Stand til at pleje Cellerne ordentlig, saa der kan blive gode Dronninger af dem. Efter at Yngelen er frataget Familien, skal der helst være saa mange Bier, at de fuldstændig kan udfylde Pladsen imellem 7 Tavler, og det skader ikke, om der er saa mange, at en Del af dem maa klumpe sig paa den udvendige Side af Indskudsdøren. Denne maa i saa Tilfælde være hævet fra Stadets Bund eller være med Bivej under. Ligeledes er det af stor Vigtighed, at Bierne pakkes godt til, særlig foroven, da Varme er en vigtig Betingelse for, at de kan arbejde godt paa Cellerne. For ikke at klemme Bierne, hvis de klumper sig uden paa Indskudsdøren, er det heldigt at bruge en Træstopning bagtil i Stadet. Denne nedskydes et Stykke fra Indskuddet, saa der bliver en Aabning eller et Rum imellem den og dette naar Overpakningen lægges paa.

Det andet Punkt er hvornaar de færdige Celler skal udskæres og fordeles. Det gaar ikke an at regne Cellerens Alder efter den Tid der medgaar, naar de opføres paa naturlig Maade, som Forberedelse til Sværkning. Naar jeg udvælger de allermindste Larver til at bygge Celler over, varer det omtrent 4 Dage før Cellerne bliver forseglede. Og 7 Dage derefter kan det ventes, at de unge Dronninger begynder at løbe ud. Løber en Dronning ud, før vi har beregnet det, giver den sig straks i Lag med at ødelægge de andre Celler ved rive dem op paa Siden. Derfor maa vi holde nøje Regnskab med vore Celler. Paa den 10ende Dag, efter at jeg har ladet et Sæt Celler paabegynde, klipper jeg dem af Listen og anbringer dem i Cellebeskyttere. Jeg fordeler dem ikke til Smaastaderne før næste Dag. Efterhaanden som jeg faar Cellerne klippede fra Listen og anbragt i Cellebeskyttere, hænger jeg disse ned i Stadet igen imellem et Par Tavler. Jeg danner nogle Kroge af Jærntraad, hvori jeg kan hænge Cellebeskytterne, og paa den Maade kan jeg hænge en Række paa 16—18 Stk. henad en Tavle. Cellebeskytterne lukker jeg i den nederste

Ende ved at trykke Traadvævet sammen, saa at en ung Dronning ikke kan løbe ud i Stedet, ifald en skulde udklækkes før Cellerne næste Dag bliver fordelt til Smaastaderne. Ved at bære mig saadan ad kan jeg holde Cellerne i det varme Stade, lige til de unge Dronninger begynder at fremkomme. Dette tillægger jeg stor Betydning, frem for at fordele Cellerne til Smaastaderne, før de er helt modne. Det er noget der siger sig selv, at det ikke er heldigt for de unge Dronninger, hvis Cellerne skal modnes i et Stade, hvor Varmegraden er for lav, hvilket den tidt er i svage Smaastader. Paa den 11te Dag fordele jeg saa Cellerne til Smaastaderne, men før jeg hænger Beskytterne ned imellem de smaa Familiers Tavler, aabner jeg dem atter i den nederste Ende med en Kniv, saa de unge Dronninger kan passere ud, naar de fremkommer. Hvis man ønsker at lade Cellerne udklækkes i det store Stade, maa man helst bruge West's Cellebeskyttere, som kan forsynes med Foder til de unge Dronninger, da disse ellers let vilde dø af Sult, hvis de udklækkes i en Beskytter, hvor de ikke kan komme til at optage Næring. Der er dem, der paastaar, at Bierne fodrer de unge Dronninger i Beskytterne, men det gør de efter min Erfaring ikke altid.

Til Slutning ønsker jeg at sige, at den i forrige Artikel omtalte Maade at faa opført Dronningceller paa har lykket særdeles tilfredsstillende hos mig i Sommer. Af 5 Sæt Celler, som jeg har ladet opføre paa denne Maade, har jeg faaet 80 Celler bygget færdig. Og Fremgangsmaaden er let at følge og fordrer ikke særlig skarpe Øjne. Det tillægger jeg ikke mindst Betydning.

Honningbiernes Betydning for Planternes Befrugtning.

Af N. Fåhle.

III.

Vi Gartnere ere ellers fra Barns Ben vante til at forklare dette Forhold, ved at sige, at Grunden til, at Kærnerne i de store og velskabte Æbler ofte blive svage eller ufuldbaarne er, at

Frugten paa et tidligt Stadium har faaet Overtaget, og derefter udviklet sig paa Kærnernes Bekostning.

Det er dog ikke alene hos Kærnefrugter, at dette Forhold finder Sted. Hos visse ædle Varieteter af Agurker, hører det ligeledes til Reglen, at de største Frugter kun indeholde faa eller ingen fuldbaarne Kærner, hvorimod saadanne ofte ere rigeligt tilstede i de smaa og vanskabte Frugter. I Forbindelse hermed skal det bemærkes, at Agurker og Figen kunne udvikle de bedste Frugter endog helt uden Bestøvning. Ved Drivning af Agurker bliver det nemlig under Tiden brugt at borttage alle Knopper til Støvblomster, før de aabne sig, i den Hensigt at spare den Kraft, der ellers vilde medgaa til deres Ernæring under iøvrigt gunstige Forhold bliver der alligevel gode Agurker men naturligvis ingen fuldbaarne Kærner. Noget Lignende finder under Tiden Sted hos Figentræet: nogle af dettes Blomsterstande indeholde nemlig ingen Frugtblomster, men kun Støvblomster, desuagtet udvikler Frugtbunden sig til Figen, hvori der naturligvis ikke findes Frø.

I en Artikel, som findes i Nr. 11 er Buen med Hensyn til Fremmedbefrugtning og Biernes Virksomhed ved denne Forretning, spændt endnu højere end i nogen af de andre to Afhandlinger. Det angives her (Side 158), at Vinrankevarieteter havde været anvendt som Forsøgsmateriale, samt at, af to Ranker hver af sin Varietet, der vare plantede i Nærheden af hinanden, udviklede den ene store Klasser godt og tæt fyldte med store og veludviklede Bær, hvortil Grunden var, at Bier havde ført Sædstøv fra den ene til den anden, hvorimod en anden Ranke af samme Varietet som den nævnte frugtbare, og som stod for sig selv, kun bar nogle faa Klasser med spredte Bær.

Hvis alt dette var rigtig, maatte Biavl naturligvis være en næsten uvurderlig Løftestang ved Vindrueavl, men det mærkeligste herved er ellers, at Vinranken slet ikke findes paa nogen af vore Lister over Biplanter. Jeg har en saadan Liste liggende for mig, hvorpaa 458 Arter ere opførte, vild Vin er den sidste paa Listen; men rigtig Vin (almindelig Vinranke) mangler, hvilket jeg finder fuldt ud i sin Orden. Jeg har nemlig i over 40 Aar havt daglig Tilsyn med Vinranker, og i dette Tidsrum aldrig set Bier i dens Blomster, uagtet Bistader

Simonsen. Knudsen. J. Jensen. J. Olsen. Larsen. Thies. V. Mortensen. J. K. Kristensen. P. Jensen.
 J. Kristensen. Jepsen. Pedersen. Grønning. Kristensen. Aug. Petersen. R. Larsen. S. Kristensen. Hansen Ignatius.
 Karen Kristensen. Petranella Andersen. M. Jensen. A. P. Jensen. J. Nielsen. Marie Mortensen. Anna Sommer. N. Sørensen. Nielsen. Iversen.

med raske Bier, ofte have befundet sig i Nærheden. For at bevirke, at der foregaar gensidig Befrugtning mellem to Vinranker, som vokse i Nærheden af hinanden, behøves der imidlertid ikke hverken Bier eller nogen særlig Foranstaltning; thi Forretningen vil gaa ganske af sig selv. Formedelst en Kraft, der under iøvrigt gunstige Forhold udgaar fra Rankernes Indre, vil nemlig en større Del af Sædstøvet udstøves i Luften, og der i længere Tid holde sig svævende, og det kan da formedelst en saare ubetydelig Luftbevægelse, føres temmelig langt bort, og derved let komme fra Ranke til Ranke osv.

Mac Evoys Metode.

Af A. Nielsen, Ollerup.

Paa Foranledning af Hr. P. Jensen-Pedersens Udtalelse i Anledning af min Artikel om Bipest i 1. Juli-Nummeret skal jeg her fremkomme med nogle retledende Bemærkninger.

Naar jeg skrev, at Bierne ved Behandlingen skulde rystes ned i deres egne Boliger, saa var det ingen Forglemmelse, at jeg ikke omtalte, at Boligerne skulde renses. Mac Evoy holder netop paa, at Biavlerne ikke skal spille deres Tid med at desinficere Staderne, da det er unyttigt.

For at undgaa videre Misforstaaelse skal jeg her gengive et Par Udtalelser af Mac Evoy, særlig med Henblik paa dette. Han skriver blandt andet følgende:

„Tag Tavlerne bort under Honningtrækket, naar Bierne frit samle Honning, og ryst Bierne ned igen i deres egne Stader; giv dem Ledere af Kunsttavlestrimler, og lad dem bygge Tavler i 4 Dage. Tag Tavlerne bort den 4de Dags Aften, og giv dem Kunsttavler til Udbygning, saa er Kuren færdig.“

„Man behøver ikke at hælde kogende Vand i de tomme Stader, skolde dem eller desinficere dem paa nogen Maade, det er fuldstændig sikker at bruge dem igen, og det har intet at sige, hvor slem Sygdommen har været i dem, og jeg har altid fuldført Kuren i de samme Stader. Men da Rammerne bliver mere eller mindre oversmurt med

Honning, naar man skærer Tavlerne ud af dem, lader jeg altid Rammerne brænde, saasnart jeg har skaaret ud af dem, thi det kan ikke betale sig at spille den kostbare Tid med at rense og og pudse gamle Rammer, naar smukke ny er saa billige.“

„Den første Sommer, i hvilken jeg rejste rundt i Ontario, fandt jeg overalt Biavlerne parate til at koge og desinficere alle Biboliger, i hvilken der havde været Bipest. Jeg kunde let draget Fordel af Folkenes Uvidenhed ved at gaa ind herpaa, men det vilde have været meget urigtig at volde dem stort Arbejde, Tidsspil og Pengetab til ingen Nytte. Jeg forbød det overalt, og jeg faar nu Ros derfor af Biavlerne. Jeg sagde til dem, at der ikke var mere Grund til at skolde Staderne end til at skolde Bierne, der jo var fyldte med den smittede Honning, naar de indbragtes i Staderne, medens Tavlerne blev borttagne.“

Om Helbredelse af Bipest, naar der ikke er Honningtræk, skriver Mac Evoy dette:

„Naar Kuren skal foregaa før eller efter Trækket, saa maa man passe vel paa, at man ikke giver Anledning til Røveri, Kuren kan godt foregaa baade før og efter Trækket, naar man fodrer rigeligt med Sukkersirup om Aftenen. Bierne vil da bygge paa Lederne af Kunsttavlestrimler og anbringe den angrebne Honning i de ny Tavler som de har med dem fra de gamle angrebne Tavler, og naar de ny Tavler den fjerde Aften flyttes bort, og Bierne faar Kunsttavler i Stedet, maa man blive ved at fodre, at Kunsttavlerne kan blive bygget ud og fyldt med et rigeligt Vinterforraad.“

Det vigtigste ved Mac Evoys Metode er, at Bierne kommer til at arbejde dygtigt paa Lederne, derfor maa de fodres, hvis det ikke er godt Honningtræk. Ved den Virksomhed, som Bierne da udfolder, sættes Varmen op i Stedet, og derved antager jeg, at Sporerne, der findes i den optagne Honning, udvikles til Baciller, og disse kan sikkert ikke leve, naar der ingen Yngel findes i Stedet, eller i hvert Fald maa de tabe deres Livskraft før ny Yngel udklækkes. Dette er, hvad der angaar Sporerne i Honningen, og det ses heraf, at det ikke er en Sultekur, men en Byggekur, det kommer an paa.

Saa har vi Sporerne, der kan findes omkring i Stedet, særlig paa Bunden.

Hvis disse Sporer kunde ligge der og bevare deres Livskraft i længere Tid, vilde alle behandlede Familier vel som Regel snart faa Sygdommen igen. Men her kommer Videnskaben os til Hjælp, idet den har paavist ad videnskabelig Vej, at Sporerne taber deres Livskraft i Løbet af kort Tid, naar de udsættes for den atmosfæriske Lufts Paavirkning. Hvis dette ikke var Tilfældet, vilde det vistnok være umuligt at helbrede Bipest ved at behandle de smittede Familier, det vilde da blive nødvendigt at dræbe Bierne for at faa Sygdommen udryddet.

Det er meget rigtigt, naar Hr. P. J. P. skriver, at det vilde være en god Skik at faa Huset grundigt rensed og efterset. Men der er dog et „Men“ ved det i dette Tilfælde. Jeg tror, at det i adskillige Tilfælde vilde volde Vanskeligheder for Biavlerne at foretage denne Rensning, særlig hvor der haves mange Stader, saa at Kuren af den Grund ikke bliver foretaget.

Desuden tror jeg ogsaa, at der ved at bruge antiseptiske Midler, Karbolsyre e. lign., er større Fare for, at Bierne kan finde paa at sværme ud, end naar de sættes paa Ledere i deres gamle Bolig, og ved en saadan Udsværming kan Smitten let spredes til de fleste Stader i Bigaarden, derved at Bierne spreder sig og søger ind i forskellige Stader. Da Bipeststader skal behandles om Aftenen, er det heller ingen Behagelighed, hvis Bierne skal flyttes over i et rensed Stade, fordi der altid bliver en Del Bier tilbage paa Stadets Sider og Bund, som det er vanskeligt at faa med. Dog skal det indrømmes, at der kan gives Tilfælde, hvor det er nødvendigt at rense Staderne. Det er, naar der findes en Del Vildbygning paa Stadernes indvendige Sider, eller Staderne ere fulde af Møl.

Er Familierne, der skal behandles, mindre stærke, findes der maaske en Del Smuld paa Stadernes Bunde, men det er let at fjerne, hvis man i Stedet for hele Rammer lader Bierne bygge paa Ledere paa nogle Magasinrammer. Dagen efter at Familierne er sat paa Ledere, og Bierne har klumpet sig paa disse, er det nemt med en Fjervinge at feje Smuldet ud under Rammerne.

For at faa Biavlerne til i den størst mulige Udstrækning at anvende Mac Evoy's Metode, gælder det om, at Anvisningen gives i den simplest mulige Form. Derfor kan jeg ikke under al-

mindelige Forhold gaa med til at anbefale Rensning af Staderne, hverken ved Hjælp af Varme eller desinficerende Midler, for det vanskeliggør Fremgangsmaaden og fører mindst det dobbelte Arbejde med sig.

Før jeg slutter maa jeg sige, at jeg er glad ved, at Hr. P. J. P. fremkom med sin Bemærkning, fordi jeg derved har faaet Anledning til at udtale mig mere udførligt om denne vigtige Sag.

Klipning af Dronningernes Vinger.

Af P. Nielsen, Lemvig.

I „T. f. B.“ Nr. 11, advarer Hr. C. Hansen, Holsteinsminde, Biavlerne imod at klippe af Dronningernes Vinger, fordi han antager, at det tilsigtede Formaal mulig kunde svigte, saa Klipningen kunde gøre langt mere Skade end Gavn.

Endskønt jeg ellers ikke skriver Artikler til „T. f. B.“, kan jeg dog ikke undlade at meddele lidt om Afkortning af Dronningernes Vinger, som jeg i en Række af Aar har udført, for at hindre Sværmene i at flyve bort. Klipning af Dronningernes Vinger er ikke noget nyt for mig, jeg husker ikke bestemt, hvorlænge det er siden jeg fandt paa at atkorte Vingerne hos de Dronninger, som jeg mente vilde flyve bort med Sværmen, men det er vist omtrent 10 Aar siden. I de første Aar udførte jeg Arbejdet paa den Maade, at jeg holdt Dronningen om Forkroppen, førte hende hen til Kanten af Stadet, og derpaa med en skarp Kniv skar jeg næsten Halvdelen af Vingerne bort. For bedre at kunde se havde jeg en Luppe for det ene Øje. I de sidste Par Aar har jeg klippet Vingerne med en Saks, medens jeg holdt Dronningen om Forkroppen med 2 Fingre. I mine Bigaarde findes der mange Dronninger med klippede Vinger, men jeg har endnu ikke mærket nogen Ulæmpe deraf. Derimod har jeg haft betydelige Tab, naar Dronningernes Vinger ikke har været klippede. Sidste Aar fløj en dejlig Sværm fra mig, dette havde jeg undgaaet, hvis jeg ikke havde glemt at klippe Dronningens Vinger.

For nogle Aar siden tænkte jeg paa at skrive en Artikel til „T. f. B.“ om ovennævnte Emne, men en godt bekendt Biavler raadede mig derfra for Kritikens Skyld, som den Gang var meget skarp. Det var den Gang en meget stor Fejl ikke at anvende Dronevoks i Magasinerne, og ved Biavlsmøderne blev der rettet Spørgsmaal til de Mødte, om de anvendte Dronevoks i Magasinerne. Gjorde man ikke det, saa havde man ikke Forstand paa at drive Biavl.

Centralmøde

for DBF. afholdes Lørdag den 6. og Søndag den 7. September 1902 i Etablisementet „Lunden“ i Silkeborg.

Bestyrelsesmøde afholdes den 6. September, Formiddag Kl. 10, samme Sted.

Centralmødet tager sin Begyndelse samme Dag Kl. 2 Eftermiddag.

Centralmødet, som afholdes af Delegerede af DBF.s Medlemmer, kan overværes af enhver, men kun de Delegerede og Bestyrelsesmedlemmer kunne deltage i Forhandlingerne og Afstemningerne.

Dagsorden:

- 1) Valgbrevene prøves.
- 2) Regnskabet for 1901 fremlægges til Godkendelse.
- 3) Valg af et Medlem til Bestyrelsen i Stedet for Lærer Rosenkjær, Studsdal, Tavlov, som afgaar efter Tur.
- 4) Valg af en Revisor i Stedet for Agent E. Kreil, Aalborg, som afgaar efter Tur.
- 5) Valg af en Decisor i Stedet for Lærer G. Josefsen, Bornholm, som afgaar efter Tur.
- 6) Valg af Dommere ved Udstillingerne.
- 7) Tidsskriftet. Beretning for 1902. Plan for 1903. Forfatterhonoraret for 1903 og 1904. Redaktørens Løn.
- 8) Biavlsskolen. Beretning for 1902. Plan for 1903.
- 9) DBF.s Biavlsskole foreslaas flyttet til Aalborg næste Aar. Indledes af Husejer Bech, Aalborg.
- 10) Biavls lærerne. Beretning for 1902. Plan for 1903. a. Almindelige Møder. b. Møder afholdte paa døde Punkter. c. Møder eller Kursus til Bipestens Bekæmpelse.

11) Ordning af Forholdene i Ribe Amt (f. T. 2 Amtsforeninger).

12) Oprettelse af et Honningdepot for DBF. Indledes af Urmager P. Nielsen, Lemvig.

13) Andragende fra Gartner A. C. Andersen, Nyborg, om Bidrag til Bladet „Bien“.

14) Bipestens Bekæmpelse. Forslag fra Biavler Jens Jensen, Lund, pr. Randers.

15) Stedet for næste Centralmøde.

I Forbindelse med Mødet vil som sædvanlig blive arrangeret en Fællesspisning Kl. ca. 5 Eftermiddag. I denne kunne ogsaa Ikke-Delegerede deltage.

Søndag den 7. September, Kl. 9 Form., afholdes Diskussionsmøde.

1) Mulktsystem. Indledes af Urmager P. Nielsen, Lemvig.

2) Biracens Forbedring. Indledes af Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde.

Silkeborg Biavlerforening indbyder samtlige Deltagende til en Sejl tur op ad Aaen til Ludvigsløst (Sejs), hvor om ønskes Diskussionen kan afholdes og Frokost indtages.

Tiden for Turen er anslaaet til Kl. 10 eller 11 Form., men kan ogsaa begyndes Kl. 9.

H. Schroll.

Sværming paa Lüneburgerheden.

III.

Har Honningaaret været slet, har Biavleren ofte en Del Bifolk, som kun har udbygget sin Kube halvt ned og kun indeholder 5—8 Pund Honning. En saadan Kube kaldes en „Häncher“. I November, naar der ikke længere er Yngel i Kuben, svovles Bierne, Kuben bliver tilbunden og gemt til næste Aar. Saadanne Kuber med Tavlebygning er af stor Værdi. Mange Biavlere sætte Forsværmene i saadanne Hänchere, da der i dem findes Voksbygning og tilstrækkelig Honning, giver de i Løbet af 4—6 Uger en Jomfrusværming og ofte ogsaa en Eftersværming. Den, som vil forøge sin Bigaard hurtig, eller som kan

sælge mange Forsværme til en Pris af Mark 7,50 (henved 6 Kroner), han bør gaa frem paa denne Maade. Men ogsaa naar Eftertrækket er godt, betaler Håncheren sig godt; thi har man saamange Hånchere, at man kan sætte alle sine Forsværme i saadanne, kan man bringe sit Kubetal op til det femdobbelte. I den første Sværmeperiode Kuber man Forsværme og Eftersværme, og i den anden Sværmeperiode giver Forsværmen i Håncheren en Jomfrusværme og ofte en god Eftersværme. Men sikrere gaar den Biavler frem, som sætter Eftersværme i Håncherne. Eftersværmen bliver da først staaende i en tom Kube i nogle Dage og først, naar det har været Solskin, saa at man kan antage, at Dronningen enten er befrugtet eller i de nærmeste Dage vil gøre sin Parringsudflugt, bringer man Sværmen i Håncheren. Den sættes, før den bruges over en brændende Svovllap og tillige udskæres alt Dronevoks.

Mange Biavlere, som sætter Eftersværme i Hånchere, paastaar, at Bierne tvinger Dronningen til at begynde Æglægningen, hvis Sværmen straks bliver sat i Håncheren (?) — Sandt er det, at man i saadanne Hånchere ofte finder Dronninger, som er Dronemødre. Saadanne i Hånchere satte Eftersværme bliver selv i daarlige Aar meget gode overvintringsdygtige Kuber.

Vil man sætte en Sværm i en Håncher, er det bedst at man venter dermed til om Aftenen, fordi Bierne om Dagen kaster sig over den aabne Honning, fylder sig med den, bliver urolige og ofte rømmer ud af Kuben. En Forsværme, som rømmer fra en Håncher, klaser sig i Regelen ikke, men flyver bort, saa den gaar tabt for Biavleren.

Ogsaa kan naar en Sværm sættes i Håncher ved Dagen, den Uro som opstaar, ofte give Anledning til Røveri.

Lüneburgerne bruger selvfølgelig ved Indfangning af Sværmene i det hele de Fremgangsmaader, som andre øvede Biavlere, og da disse ere skildrede i alle Bibøger, skal vi ikke opholde os videre med dem. Vi skal kun nævne en og anden Ting, som vi antager ikke er saa almindelig kendt.

Lüneburgeren benytter i temmelig stor Udstrækning Sværmepegningen, men dette Redskab vil der dog kun være lidt Anvendelse for, naar man ikke som den professionelle Lüneburgerbiavler kan holde Vagt over sine Kuber fra Morgen

til Aften og iagttage Sværmningen i samme Øjeblik den begynder.

Har Sværmen klaset sig paa en jævn Plade, fejer Lüneburgeren den ned i Indfangningskuben med en vaad Gaa-sefjer eller en Foderske og lægger Kuben paa et Stillads i Nærheden af det Sted, hvor Sværmen har siddet. De Bier, som er fløjne op under Indfejningen, søger da snart ind i Kuben.

Sværme klaser sig meget ofte paa den ujævne, af Revner fulde Egebark, Mange Biavlere hænger derfor store Stykker Egebark op paa Pæle i Nærheden af Kuberne.

Da Sværmen ofte klaser sig paa Steder, hvor der før har siddet en Sværm, overstryger man, naar dette Sted er u hensigtsmæssig for Indfangningen, Stedet med en stærkt Substands saasom Tobakssauce, Karbol, Løg eller lign. Hjælper dette ikke, stiller Biavleren sig der under Sværmningen og udsender tykke Skyer af Tobaksrøg.

I meget varmt Vejr og rigt Honningtræk, rømmer Forsværmene og især Jomfrusværmene ofte ud af den tomme Kube, hvori den er fanget. For at forebygge dette sættes Dronningen i et Dronningbur og holdes deri mindst en Dag. — Endnu bedre skal det være at give Bierne noget tom Voksbygning, for at de kan lagre Honningen deri. Har man ikke Vokstavler dertil, sætter man en Foderskaal med Dronevoks med tomme Celler under Kuben, og Trækbierne lagrer da Honningen deri.

Sværmtiden er Biavlerens herligste Tid, og jo før paa Aaret den begynder, desto højere slaar hans Hjærte. Men efter den kommer der en anstrængende Arbejdstid, og han kan næsten ikke lade sin Pibe gaa ud før langt ud paa Aftenen. Om Morgen inden Kl. 4 og om Aftenen efter Kl. 6 maa Bifolkene ordnes, fordi enhver Forstyrrelse om Dagen er til Skade for Honningtrækket da Bierne derved bliver bragte i Uro og hindrede i at samle Honning. Tre Dage efter at Sværmen er opstillet, bliver den undersøgt om den er stærk nok, og hvorledes den har bygget. Er den for svag bliver Dronningen taget ud af en Eftersværme, dennes Bier bliver stødt ned i en Kube, over hvilken der er bredt et Klæde, besprængt med Honning- eller Saltvand og om Aftenen sat under den Kuben, som skal fortærkes. I Løbet af Natten kryber Eftersværmens Bier op og forener sig med Forsvær-

mens. Til saadan Forstærkning bruger man naturligvis saadanne Eftersværme, hvis Bier endnu ikke har fløjet ud paa Træk, fordi de ellers vilde søge tilbage til sin gamle Plads. Er Bierne af samme Race antager enhver Kube villig og uden Undtagelse Eftersværmens unge Bier, naar de medbringer Honning eller Honninglugt. Har Vejret været gunstigt saa Bierne har kunnet bære rigeligt med Honning ind, vil man ogsaa finde Voksbygningen betydeligt forøget. Findes der ingen Vokstavler i Kuben, maa man ikke vende den om før den 3die Aften, da ellers de nye Tavler, som endnu ikke naar ned til den øverste Rad Spiler, og som er meget bløde vil falde ned.

Har man kun givet Ledere i Kubens Top, hænder det, at Bierne ikke følger den af Lederne angivne Retning i sin Tavlebygning. For at faa rede paa Tavlebygningens Retning, lægger Biavleren Kuben noget bagover uden at løfte den op fra Bundbrættet, bøjer sig ned, blæser nogle svage Pust Røg ind i Kuben, saa at Bierne gaar fra hverandre og Voksbygningen bliver synlig. Ser Biavleren kun Dronebygning, er Kuben Dronningløs.

Fra Kredse.

Hjørring Amts BF. afholdt den 2 August 1902 en smuk Biavlstudstilling i Hjørring sammen med Dyrskuerne.

Der var udstillet ca. 60 Numre og der fandtes mange udmærkede Varer.

Dommere vare: Husejer Beck, Aalborg, Lærer Jensen, Gug, og Købmændene Ad. Andersen og J. Nielsen, Hjørring.

Præmierne faldt saaledes:

Honning.

1 Pr. Kbm. Jens Nielsen, Børsen, Lærer J. P. Jensen, Elling, J. Jensen, Vestermarken, Hellum, Jens Mart. Jensen, Torne, Astrup, Skomager N. Andersen, Elling, L. Nielsen, Vejborg, Sindal, Kbm. Jens Jørgensen, Hjørring, Lærer A. Kaalund, Aasted, Lærer J. P. Jensen, Taars. 2 Pr. Snedker N. P. Nielsen, Lillemosen, Hellum, Kbm. N. M. Andersen, Lille Brønden, Skomager Chr. Larsen, Ørrevad, Skæve, Mejeribestyrer Bang, Thorshøj, Kbm. Marius Jensen, Hjørring, Tømrer J. C. Andersen, Elling. 3 Pr. Valdemar Jørgensen, Kringelholt, Ole Olesen, Vrangbæk, Frhvn.

Folks.

1 Pr. R. Lindhardt Jensen, Syvsten, Jens Jørgensen, Hjørring, Chr. Nielsen, Aas

Molle, Taars. 2 Pr. Lærer J. P. Jensen, Elling, Kbm. N. M. Andersen, Lille Brønden, Maren K. Jensen, Faksholm, Brønderslev, Marius Sørensen, Yderhede, Tolne, J. K. Kristensen, Graarup, P. Jakobsen, Øksenvad, Jens Albert Jensen, Polen.

Mjød.

2 Pr. J. P. Jensen, Elling, Jens Jørgensen, Hjørring. 3 Pr. N. M. Andersen, Lille Brønden, P. Jacobsen Øksenvad.

Likør og Vin.

1 Pr. Fru Lise Jensen, Elling, for Kakaolikør. Samme for Hindbærlikør. 3 Pr. Jens Jørgensen, Hjørring, for Kirsebærvin.

Syttetøj.

3 Pr. Marie Andersen, Brønden.

Hjælpeidler.

1 Pr. Jens Jørgensen, Hjørring, for Vokstavler. 2 Pr. Marius Sørensen, Yderhede, for Vokstavler. Jensen, Elling.

Maribo Amts BF. Lørdag 2. August afholdt Bestyrelsen et Møde paa Hotel „Søro“ i Maribo. Samtlige Bestyrelsesmedlemmer vare mødte med Undtagelse af Lærer Jensen, Vejringe, som havde meldt Forfald.

Dommerne fremlagde Listen over Bedømmelsen af velpassede Bigaarde.

• Højeste Pointsantal, der kan opnaas, er 60.

1 Pr., 10 Kr., tilkendtes Landmand Johannes Nielsen, Hejringe, med 60 Points og Skomager P. Jakobsen, Systofte, med 59 P.

2 Pr., 5 Kr., tilkendtes Bødker Lund, Stokkemarke, 57 P., Hjulmand L. P. Petersen, Oreby, 56 P., Lærer Olsen, Lindet, 56 P. og Biavler R. Rasmussen, Raarup, 55 P.

3 Pr., 2 Kr. 50 Øre, tilkendtes Brygger P. Jensen, Saksjøbing, 54 P., Musiker Christen Hansen, Rørbæk, 54 P., Tømrer H. J. Andersen, Stubbekøbing, 53 P., Landmand Hans Raahauge, Birket, 53 P., Karetmager Andersen, Kraghave, 53 P. og Hmd. H. J. Hansen, Taars, 53 P.

Præmieværdig, Diplom, tilkendtes Væver P. Skaaning, Rodemark, 51 P., Partikulier A. L. Rasmussen, Klodskov, 50 P., Urmager Michelsen, Holeby, 50 P., Hmd. Peter Klausen, Radsted, 50 P.

Da Bestyrelsen havde vedtaget at give 4 Points for Holdere af Tidsskriftet, men ikke vilde anerkende Præmieværdigheden for lavere end 50, skal det oplyses, at enkelte præmieværdige blev forbigaade af den Grund at de ikke holdt Tidsskriftet.

Det er at haabe at denne Præmiering maa vække Lyst og Iver hos Biavlerne til at naa det bedst mulige Resultat, men det er jo indlysende, at en saadan Præmiering paafører Amtsforeningen en temmelig forøget Ekstraudgift, men denne Udgift vil forhaabentlig blive erstattet, naar alle Bivener i Almindelighed og Biavlerne i Særdeleshed faa et aabent Blik for Biavlens store Betydning.

Biavlen fortjener langt større Opmærksomhed og Velvillie end den hidtil er bleven forundt, thi saa længe Danmark maa indføre store Masser af Honning fra Udlandet, have vi ikke nødig at være bange for Overproduktion, og med Hensyn til at lære at behandle Bier, da har Foreningen mange dygtige Biavlslærere til Tjeneste, og vi har en meget stor Biavls litteratur, som for ny Be-

gyndere tildels erholdes gratis, naar den forlanges, og Biavlstidende kan erholdes for en meget billig Penge. O. H.

Ekko fra Staderne.

Lemvig, den 27. Juli.

Vi venter at faa en Middelhest af Honning, uagtet vi har haft megen Storm og kun lidt Regn i denne Maaned.

P. Nielsen.

Vildbjerg, Herning, den 3. Aug.

Bierne her paa Egnen har udviklet sig godt i Aar, og allerede givet et ganske godt Honningudbytte. Faar vi snart Varme og godt Vejr, vil det give en Del endnu, da vi for Tiden har godt Træk. L. M. A.

Taagerup, pr. Rødby, den 7. August.

Det bliver ikke noget glimrende Honningaar i Aar i Maribo Amt, dertil har Vejret været for koldt. O. H.

Ollerup, den 7. August.

Det har været et meget uheldigt Vejr for Dronningavl.

Der har hørt Held til at faa en Dronning befrugtet. Honningudbyttet bliver ikke ret stort her i Aar. A. Nielsen.

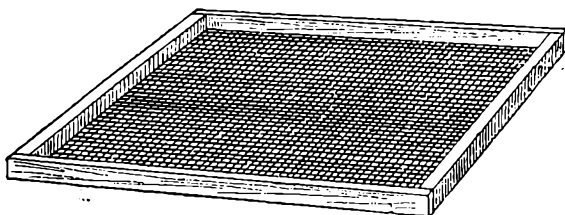

Fig. 29. En Traadvævsdør.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 19. Vedlagte Stykke Yngeltavle tilsendes Dem til Undersøgelse og Deres Svar bedes mig tilsendt gennem „T. f. B.“ ?

A. P.

S.: Det modtagne Tavlestykke viser at Stedet er angrebet af Bipest. Da det nu er saa langt hen ad Tiden (2. August) bør De ikke behandle Stedet efter Mac Evoy's Metode, da der let bliver Røveri i Bigaarden. Er kun et af Deres mange Bifolk angrebet, gør De klogest ved en Aften, efter at Bierne har hørt op med at flyve, at dræbe Bierne ved Svovlning. Smelt Honningen af Tavlerne og kog Vokset godt.

Sørg for, at de andre Bifolk ikke røver nogen af den smittede Honning, thi det er i Honningen og i Biernes Føde at Bipest-Bacillen findes.

Gavnlig Vink.

Vejret (12. August) har i de sidst forløbne 17 Dage været særdeles slet for Bierne.

Stadigt koldt Vejr, enkelte Nætter kun 5—6 Gr. Varme. Af Regn er der faldet en Del, enkelte Steder endog mere end Landmændene skætter om. Flere Biavlere klager over at selv jævnt gode Sværme, der kom i de første Dage af Juli Maaned er ligeved at sulte ihjæl, endog paa Egne, hvor der findes mange Lindetræer. Et Bevis paa at Linden i Aar ikke har givet synderlig med Honning. Det kolde Vejr er Aarsag i, at der f. T. findes mange Stader uden Yugel idet mange unge Dronninger ere gaaede tabte under Befrugtningsudflugten, ligesom ogsaa en Del Dronninger ikke ere befrugtede. For Øerne og Østjylland bliver det vistnok langt under en Middelaar med Honning trods det at Bierne tidligere paa Aaret tegnede saa godt.

Forening bør helst ske mellem 2 Familier, der staa ganske nær ved hinanden. Tæt bagved den ene Biklynge anbringes ved Solnedgang et bitæt Traadnetskud (Fig. 29). Bagved anbringes den anden Families Tavler med paasiddende Bier. Det er sikrest samtidig at borttage den ene Dronning, hvis den ene Familie ikke er dronningløs.

Den følgende Aften 1 Time før Solnedgang borttages Indskuddet. Foreningen foregaar da i Løbet af den paafølgende Morgen.

Fodring. Hvis en Bifamilie paa denne Tid endnu har tilstrækkeligt Forraad til Vinterbrug anbragt paa passende Maade i

Tavlerne, da det er nemmest, at lade den beholde dette Forraad urørt. Det vil dog efter endt Honninghøst meget ofte vise sig at Forraadet enten er for lille eller anbragt paa en uheldig Maade eller begge Dele. Bierne forstaa meget godt at anbringe Foderet paa passende Maade, men naar Biavleren borttager en Del af det, enten foroven eller paa Siderne, saa hænder det naturligtvis meget let, at Resten bliver utilstrækkeligt eller uheldigt anbragt; Forraadet skal omgive Klyngen baade foroven og paa Siderne. Er dette ikke Tilfældet, da bør Fejlen rettes snarest muligt i de Egne, der savne Eftertræk. Fejlen er oftest denne, at hele Forraadet findes paa de yderste og bagerste Tavler, næsten slet intet paa de midterste. Den rettes ved at udslynge en Del af de yderste Tavler og erstatte det, saaledes borttagne Forraad ved Fodring, enten med Honning eller med Kandisfoder. Da Prisen paa Honning er betydelig højere end paa Sukkeret, vil man være stærkt fristet til at udslynge saa meget Honning som muligt af Stedet og erstatte det med Kandisfoder. Vi ville dog advare imod at blotte Vinterlejet helt for Honning, da det let vil vil medføre en altfor sildig Udvikling af Yngelen til næste Foraar.

Kandisfoder laves af lyst Kandis (eller Kandisgrus), der opløses i samme Vægt

kogende Vand, altsaa $\frac{1}{2}$ Pot Vand til hvert Pd. Kandis. Foderet gives paa denne Aars-tid helst med ca. 2 P. hver Nat.

Tomme Tavler indhænges i Kasser eller Skabe, paa hvis Bund man strør noget Naftalin, saa at der vedligeholdes en stærk Lugt deraf lige til Oktober Maaned. Ere nogle Tavler stærkt angrebne af Møl, bør de svovles, inden de hængemmes.

Svage Stader med gode Dronninger bør fremdeles opmuntres til at yngle ved Fodring, saa at de inden 15. Septbr. kunne belegge mindst 5 Tavler a 120 □". Svage Stader med slette Dronninger bør derimod enten have ny, dygtige Dronninger eller forenes med andre Stader, der have gode Dronninger.

Forraad. Om August Eftersynet have vi allerede udtalt os S. 205. Det er ganske vist muligt, at Hvidkløver og gul Sennep vil kunne afgive en Del Nektar i Slutningen af denne Maaned, men vi antage dog ikke, at dette Udbytte vil naa synderligt ud over det daglige Forbrug. Der vil i ethvert Tilfælde intet være at risikere ved i alle Sommertræsegnene at afslutte dette Eftersyn ved Maanedens Slutning.

Vinterlejet. Med Hensyn til selve Overvintringen har Vinterlejets Størrelse ringe Betydning. Vi har forsøgt, endogsaa i strænge Vintre, at lade nogle Familier beholde dobbelt saa megen Bygning, som de behøvede, og disse har dog overvintret fortrinligt. Et saa stort Vinterleje har imidlertid i det tidlige Foraar store Ulemper, fordi man derved nødes til ofte i temmelig uheldigt Vejr at foretage en Indskrænkning af Stadets Rum paa den Tid, da Yngelen er i rask Udvikling. Dette Arbejde kan ofte bevirke en længere Standsning i Familiens Vækst. Vi tilraade derfor fremdeles at indskrænke Vinterlejet til at omfatte saamange Tavler, som rigeligt kunde rumme baade Bierne og deres Forraad. Dog maa der hellere være 2—3 Tavler for meget end 1 for lidt.

Droneslaget er i mange Egne iagttaget allerede den 22. Juli. Man maa lægge Mærke til, at man ved Droneslag tænker paa en massevis Udslæben af Droner og Droneyngel. At Arbejderne daglig udslæbe nogle enkelte Droner i Juli er temmelig almindeligt. Herved betegnes dog just ikke Trækkets Ophør, men kun Afslutning af Biernes Forberedelser til at sværme. Droneslagets største Betydning for Biavlens ligger dog deri, at denne Udslæbning af Droner og Droneyngel betegner, at vedkommende Familie har en Dronning. De Stader i Sommertræsegnene, som ikke senest i August udføre dette Arbejde, maa derfor betragtes som mistænkte for at have en slet Dronning eller for at mangle Dronning. De bør derfor undersøges. Saavel Dronningskifte som Dronningopklækning kan meget godt foretages endnu, naar det sker snart, da der endnu i 2—3 Uger vil findes en Del Droner tilbage i enhver Bigaard.

Røveri. I de Egne, hvor Trækket er forbi, bør man ikke behandle Bierne, førend lige inden Aften, ellers vil man let fremkalde Røveri, som det ofte kan være meget vanskeligt at faa standset.

Brevkasse.

Holderne af „T. f. B.“ og det deraf følgende Stemmental i DBF.s enkelte Kredse efter Optælling den 10. August 1902. Kredsl. Hjørring Amt 67 (2 Delegerede). — Kr. 2 Aalborg Amt 87 (2 D.) — Kr. 2 b. Himmerland 17. — Kr. 2 d. Slets Herred 12. — Kr. 3 a. Morsø 24. — Kr. 3 b. Nordthy 27 (1 D.) — Kr. 3 c. Sydthy 30 (1 D.) — Viborg Amt — Kr. 4 a. Braarup 21. — Kr. b. 4 Kellerrup 13. — Kr. 4 c. Tapdrup 10. — Kr. 4 d. Salling Herred 58 (2 D.) — Randers Amt. — Kr. 5 a. Vorup Kjør 30 (1 D.) — Kr. 5 b. Kolind 19. — Kr. 5 c. V. Tørslev 14. — Kr. 5 d. Gerlev m. fl. Herr. 14. — Kr. 5 e. Laurbjerg 12. — Kr. 5 f. Vivild og Omegn 27 (1 D.) — Kr. 6 c. Bølling Herr. 14. — Kr. 6 d. Ulfborg og Hind Herr. 21. — Kr. 6 e. Lemvig 41 (1 D.) — Kr. 6 f. Simmelkjær 26 (1 D.) — Kr. 6 g. Felding 10. — Kr. 6 h. N. Bork 33 (1 D.) — Kr. 6 i. Rind 12. — Kr. 7 a. Aarhus Amt 33 (1 D.) — Kr. 7 c. Hammel 15. — Kr. 7 d. Hads Herr. 14. — Kr. 7 e. Bording 16. — Kr. 7 f. Silkeborg 25 (1 D.) — Kr. 7 g. Hundslund 14. — Kr. 8 Ribe Amt (ny) 83 (2 D.) — Kr. 8 b. Ribe Amts (gl.) 25 (1 D.) — Kr. 9 a. Vejle Amt 39 (1 D.) — Kr. 9 b. Brande 16. — Kr. 9 c. Ringgive 11. — Kr. 10 a. Fynske Bivenner 49 (1 D.) — Kr. 10 b. Fynske BF. 31 (1 D.) — Kr. 10 c. Skovby Herr. 23. — Kr. 10 d. Vends Herr. 13. — Kr. 11 Svendborg Amt 157 (3 D.) — Kr. 12 Gl. Københavns Amt 63 (2 D.) — Kr. 13 Bornholm 96 (2 D.) — Kr. 14 a. Gl. Roskilde Amt 64 (2 D.) — Kr. 14 b. Ramsø-Tune Herr. 31 (1 D.) — Kr. 15 Holbæk Amt 88 (2 D.) — Kr. 16 a. Frederiksborg Amts nordl. 60 (2 D.) — Kr. 16 b. Asminderød-Fredensborg 11. — Kr. 17 Sorø Amt 74 (2 D.) — Kr. 18 a. Sydsjællands BF. 32 (1 D.) — Kr. 18 b. Storehedinge 34 (1 D.) — Kr. 18 c. Baarse Herr. 39 (1 D.) — Kr. 19 Maribo Amt 119 (3 D.) — Kr. 20 N. Slesvig Centralf. 150 (3 D.) — Kr. 21 a. Skanderborg Amt 51 (2 D.) — Kr. 21 b. Skanderborg og Omegn 20. — Kr. 22 Vallø Stifts BF. 24. — Kr. 23 Als n. Herr. 15. — Kr. 24. Midtsjællands BF. 13. — Kr. 25 Kolding 23. — Kr. 26 Haderslev 34 (1 D.) — Kr. 27 Slangerup 25 (1 D.) — Kr. 28 Elbo m. fl. Herr. 63 (2 D.) — Kr. 29 Han Herr. 31 (1 D.) — Kr. 30 Vrads Herr. 25 (1 D.).

Som det vil ses af denne Optælling, er der et stort Antal Kredse, som kun mangle ganske faa Stemmer, for at kunde sende 1 Delegeret eller 1 D. mere end her er anført. Naar de manglende Stemmer indtegnes hos Red. inden 5. Septbr., vil de kunne medregnes ved det forestaaende Centralmøde.

Ægte Krainere og italienske Dronninger agtes indforskrevet den 20. August. Bestillinger bør være Red. ihænde senest den Dag. Prisen vil blive 3 Kr. a 3 Kr. 25 Øre pr. Stk. Er en Dronning død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den omgaende tilbagesendes.

Tavlestykker indeholdende død Yngel modtages til Undersøgelse af „T. f. B.“ Red.

Kundgørelser.

Racehøns. Af Racerene, smukke og kraftige agerhønefarvede Ital. og Guld-Wyandottes sælges enkelte Dyr og Stammer. Krydsningshønekyl. fra Juni (Afkom af Wy.-Hane & Ital. Høne), Pris Kr. 1.25. God Frugt eller Honning kan eventuelt tages i Bytte.

Knud Madsen, Stadil pr. Tim.

Undertegnede er Køber til **400 a 600 Pd. prima Honning**, at levere i Løbet af Efteraaret. Billigste Pris sendes til P. Lauritzen, Vejen St.

Honning købes. Ny fuldmøden, udslyngget prima lys Honning, købes af Hans Christensen, Vindeby, Rudkøbing.

Honning. Tilbud af 500 a 1000 Pd. prima hvid, helst fynsk. Honning modtages. Nærmere med Opgivende af Pris og helst Prøve til Erik Petersen, Nørre-Farimagsgade 21, København K.

Jens Hansen,

Blaagaardsgade 4, København, opkøber alle Slags Honning og Voks til Dagspris.

Kandis til Bifoder

20 Øre pr. Pd. for smuk, lys reel Vare, naar mindst 25 Pd. købes, fri Emballage.

Alle Urtekramvarer

5 a 10 Øre under de almindelige Priser, kun gode Varer, forlang Prislisten.

Prøv hel brændt **Santos Kaffe 75 Øre**, ligner Java i Smag, holder sig 1 a 2 Uger frisk. Ordre adresseres: Vestergade 20, København.

W. Laybourn.

Selvrogeren „Vulkan“

(Pris 4 Kr. 70 Ø.) kan faas ved Henvendelse til N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Mine *bekendte Udslyngere og Biluse* samt øvrige Rekvizitter bringes i Erindring. Viborg i Juli 1902.

Vilh. Hansen.

Gult Voks haves paa Lager hos N. Chr. Barfoed, København.

Foreningsmeddelelser.

Gl. Københavns Amts BF. afholder Mode i Nærum den 17. August. Red. N. S.

Kristensen har lovet at komme tilstede og holde Foredrag. Medlemmerne anmodes om at møde ved Nærum St. (Tog Kl. 3,42 fra Lyngby St.) H. Lund.

Frederiksborg Amts BF. afholder Biavludstilling paa Gæstgivergaarden „Sjælland i Hillerød den 20.—21. Septbr. d. A. H. P. Hansen, Formand.

Biavl-, Frugt- og Blomsterudstilling i Faaborg den 11. og 12. Oktober 1902. Anmeldelse af Udstillingsgenstandene til ovennævnte Udstilling, maa ske inden 1. September 1902 til Udstillings-Komiteens Sekretær, Konditor P. Bruun, Torvet, Faaborg. Planen for Udstillingen findes i „T. f. B.“, Nr. 12 for 1 August d. A.

Odense Amts BF. holder Udstilling i September Maaned, sammen med den paa-tænkte Amtsudstilling i Aarup, hvortil allerede en stor Del Anmeldelser er indkommet. Anmeldelsesblanketter kan faas hos Udstillingens Sekretær, Hr. Sagfører N. I. Jensen i Aarup og hos Formanden for Odense Amts BF., Partikulier A. Zinglersen, Odense.

Til Dommere for Biavl ere valgte:

Hr. Kaptejn H. Schroll, Lykkenssæde, (Præsident for DBF.) Snedker Jørgen Hansen, Bryle, Knareborg, og Partikulier A. Zinglersen, Odense.

Søndag den 14. September, vil der fra Odense blive arrangeret en fælles Tur for Medlemmer med Familie, som giver Moderation saavel paa Jærnbanen som til Udstillingen. Samme Dag vil der blive afholdt Foredrag om Biavl. Medlemmerne bedes at tegne sig paa den fremlagte Liste hos Formanden i Allegade 59, Odense, eller tilskrive ham, hvor mange Billetter der ønskes til Jærnbanen, Tegningen til Turen sluttes den 11. September. A. Z.

Indhold af dette Numer:

Biavlsskole (Billede).....	212
Brevkasse	219
Charles Dadant	205
Centralmødet	215
Dronningfornyelse og Sværning.....	208
Ekko fra Staderne	218
Foreningsmeddelelser	220
Gavnlig Vink	218
Hjørring Amts BF.....	217
Honningbiernes Betydning.....	211
Italienisering af en Bigaard.....	206
Kundgørelser	220
Klipning af Dronningernes Vinger	214
Lidt mere om Bygning af Dronningc... ..	210
Mac Evoy's Metode.....	213
Maribo Amts BF.	217
Sværning paa Lüneburghede.....	215
Spørgsmaal og Svar	218

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder. d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitlinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Indvintring.

Det er ofte udtalt, at „Indvintringen var Biavlerens Mesterstykket“, men ikke saa sjældent har man søgt at afkræfte denne Udtalelse ved at sige, at saa var det ingen Kunst at blive Bimester, for saa var alle de Kubebiavlere Bimestre, der kun indvintrede de Kuber der mindst vare jævnt stærke, havde en befrugtet Dronning og rigeligt med Forraad, men afsvoledede alle folkefattige, viserløse og lette Kuber. Da ethvert Bifolk, der har holdt Droneslag, har en befrugtet Dronning, vil i 99 af 100 Tilfælde Kuben være folkestærk nok til at overvintre, og da der ikke er grebet forstyrrende ind ved Omflytningen eller Borttagelse af Tavler, saa er Forraadet i Kuben altid anbragt rigtig, og den vil overvintre godt, naar den er tilstrækkelig tung.

Vi maa give disse Udtalelser Ret. Naar man iagttager ovennævnte Regler, saa er det ingen Kunst at indvintre Kubefolkene, saa de kommer godt over Vinteren, men paa den anden Side viser Erfaringen os, at i daarlige Honningaar er Kunsten at indvintre Bifolkene som ere i Huse, ikke saa ganske ringe. Udfaldet af Overvintringen viser, at der

er mange, ikke alene Begyndere, men ogsaa ældre Biavlere, der ikke har udført Mesterstykket ordentligt.

Den Biavler, der har sine Bifolk i Huse og har noget Kendskab til Bier, vil let kunde se, om et Stade er folkestærk nok til at overvintre, og om det har en befrugtet Dronning, i modsat Tilfælde bør han enten forene Stadet med et andet eller afhjælpe Manglen. Vanskeligheden bestaar i Dannelsen af Vinterlejet. I Sommetiden bliver Pladsen i Bihuset udvidet, efterhaanden som Bifolket udvikler sig og, naar Stadet skal indvintres, er der 14—18 Rammer i Hovedrummet og 12—18 Halvrammer i Magasinerne. I de gode Bjaar, som i 1901, er der Forraad nok i de Tavler, Bierne har i Yngellejet, det hele Arbejde, der er at udføre, er at fjerne fra Yngellejet, en for gammel Tavle eller en ny udbygget Kunsttavle, der er helt fyldt med Honning. Vinterlejet var dannet, Bierne havde indvintret sig selv. Overvintring efter et godt Bjaar er altid god, selv om Vinteren er streng og Foraaret kommer sent.

Efter et daarligt Bjaar med efterfølgende sent Foraar, meldes der altid om store Vintertab. Aarsagen dertil er vist i de fleste Tilfælde, at det for en Del Biavlere endnu ikke staar klart, at den gode Overvintring ikke saa meget

afhænger af Folkets Styrke men langt mere af, at der i Stedet findes tilstrækkeligt med Foder, passende fordelt i Tavlerne og en befrugtet Dronning. Det er ikke nok at Stedet indvintres med 25—30 Pd. Forraad, (vej Tavlerne), men Forraadet maa ikke være krystaliseret, og der bør være 3—5" forseglet Forraad i Tavlerne i Vinterlejets Midte, de forreste og bagerste Tavler bør være næsten helt fyldte. I et daarligt Biaar som i Aar viser det sig alt for ofte ved Ordningen af Vinterlej, at der i Yngeltavlerne findes for lidt, ofte næsten ingen Honning, her er det Vanskeligheden ligger; at borttage disse Tavler og i Stedet for indhænge Tavler, som er passende fyldt med Honning, men som hidtil har været bagved Huset, udenfor Biklyngen, gaar i de fleste Tilfælde ikke an, da Honningen i disse Tavler allerede tildels er krystaliseret. Der er ikke andet at gøre end at ordne Vinterlej, med de gode Tavler der findes indenfor Biklyngen og saa bør der fodres. Foder om Aftenen med varmt Foder, giv store Portioner, begynd snarest og pak Stedet godt til inden Fodringen begynder. Ethvert Bifolk bør inden Midten af September Maaned have 25 — a 30 Pd. Forraad fordelt i 7—9 Tavler. Bifolkene bør indvintres med saa rigeligt Forraad, at de ikke faar Trang til Foder før efter at Kirsebærtræerne har blomstret. Er Staderne ordnet saaledes til Vinter, saa vil Overvintringen trods daarligt Biaar og sent Foraar blive god. Mesterstykket er udført.

DBF.s Biavlsskole.

II.

Med Hensyn til Undervisningen ved Biavlsskolen, saa blev der arbejdet efter samme Regler som i de foregaaende Aar. Bipest, Dannelsen af Kunstsværme og Dronningavl blev der lagt endnu mere Vægt paa end de foregaaende Aar, ligesom der i Aar var anskaffet saavel en Kunsttavlepresse af Kobber og en af Cement, og der blev givet Eleverne praktisk Vejledning i Støbning af Kunsttavler. Ligesom de foregaaende Aar fore-

toges en Eftermiddag en Udflugt til Herthadalen og Ledreborg og paa Turen derhen, blev Lærer Madsens store Bigaard i Allerslev beset og der foretoges forskellige Arbejder. Ligeledes blev der en Eftermiddag foretaget en Udflugt til Katingeværk, dels pr. Vogne og dels Cykle, hvor den store smukke Have og Hønseri, samt Etatsraad Ferslevs 3 Bigaarde bleve besøgt, og en Del Arbejder blev udførte. Et Par af Eftermiddagstimerne anvendtes til at bese Proprietær Hansens Bigaard, hvor særlig nogle Wellsstader af Rammemaal 14×12" vakte betydelig Opmærksomhed.

Dagen var inddelt saaledes: Tiden fra Kl. 9¹/₄ til 12¹/₄ anvendtes til Forelæsning, fra Kl. 3 til 6 til Arbejder i Bigaarden og fra 7¹/₂ til 9, dels til Foredrag, Diskussion, samt et Par Aftener til Fremvisning af Lysbilleder.

Medens Søndagen hidtil har været fri, saa var det i Aar langt fra Tilfældet, Skolens Forstander havde gennem „T. f. B.“ indbudt til et 1 Dages Kursus i Biavl, og uagtet dette var det første af den Slags Møder saa vandt det saa god en Tilslutning saa ca. 80 Biavlere, hvoraf flere fra Jylland, havde givet Møde. Mødet aabnedes af Forstanderen, som bød de mødte Velkommen, hvorefter han holdt et Foredrag om Biracernes Forbedring, derefter talte Biavlslærer Aug. Petersen om Biernes Røgt i Foraarstiden, og til Slut talte Grønning om Bipest og dens Behandling. Kl. 12 sluttede Foredragene og 70 af Deltagerne begav sig til Domkirken, som blev beset til Kl. var 1. Efter en Middagspause paa 1¹/₂ Time begyndte den praktiske Del af Mødet i Bigaarden, hvor der foretoges en Del forskellige Arbejder, ligesom en Del af Elevernes Arbejde blev eftersat og diskuteret. Da Kl. var 5 begav man sig atter til Teknisk Skole, hvor de mødte delte sig to Hold, det ene Hold til Diskussion under Ledelse af Biavlslærerne Grønning og Aug. Petersen, det andet til Fremvisning af Lysbilleder, med vejledende Forklaring af Kristensen, først Kl. 7¹/₂ sluttede Mødet.

Lørdag den 26. afholdtes den afsluttende Prøve, der overværedes af Præsidenten for „DBF.“, Kaptajn H. Schroll, Lykkenssæde, og Formanden for Gl. Roskilde Amts BF., Proprietær H. Hansen, Nymølle. Efter Prøvens Afslutning takkede Skolens Forstander, saavel sine Medhjælpere som Eleverne for det gode Samarbejde, der ogsaa i

Aar havde fundet Sted, og bad Eleverne arbejde videre paa den Grund de havde faaet paa Skolen, samt erindre dem om, at det var „DBF.“, der havde ladet Kursuset afholde, hvorfor de alle var „DBF.“ Tak skyldig. Han bad dem arbejde videre hver i sin Egn for at støtte Biavlssagen, og han haabede ogsaa, at de nu og da vilde støtte „T. f. B.“ med Meddelelser. Præsidenten takkede Lærerne for det Arbejde, de havde udført paa Skolen til Biavlssagens Fremme. Eleverne maatte dog ikke betragte sig som Biavlslærere, fordi de havde været paa Biavlsskolen, vi havde ikke brug for saa mange Biavlslærere, Skolens Maal var ikke at uddanne Biavlslærere, men at uddanne dygtige Biavlere.

Derefter udtalte Havebrugskandidat Ignatius en Tak til Lærerne for det meget, han havde lært i den korte Tid at Skolen varede, og fordi han som Udlænding var blevet optaget paa Kursuset.

Dronningfornyeelse.

Af G. M. Doolittle.

Efter Gleanings in Bee Culture.

„Jeg er kommen hertil i Eftermiddag for at rette et Spørgsmaal til Dem Doolittle.“

„Godt, hvad er der nu der volder Dem Vanskeligheder, Mr. Smith?“

„Jeg har flere Krydsnings-Dronninger, som er bleven for gamle til længer at være nyttige, og jeg har taalt dem saalænge, fordi jeg tænkte, det vilde være heldigst at beholde dem Trækket over, fremfor at løbe Fare for at miste en Del Honning ved at forny dem under Trækket. Jeg ønsker at erstatte dem med unge italienske Dronninger. Hvorledes og hvornaar skal jeg begynde at gøre det?“

„Det er vist bedst, at vi tager Spørgsmaalet om hvornaar først.“

„Meget godt. Hvornaar anser De det er den heldigste Tid?“

„Det kan lade sig gøre paa enhver Tid, men jeg finder, at Bierne kasserer flere Dronninger lige efter Honningtrækkets Slutning i denne Egn end paa nogen anden Tid af Aaret, følgelig,

hvor jeg af en eller anden Grund ønsker at kassere Dronninger, gør jeg det lige efter, at Linde-Honningtrækket er sluttet, da dette Træk giver vort Hovedtræk.“

Men der, hvor jeg bor, afgiver Hvidkløveren det bedste Træk.“

„Meget godt. Saa vil Deres bedste Tid være lige efter, at Kløveren ophører med at give Honning, i Tiden fra 1. til 15. Juli.“

„Nu forstaar jeg. Fornyelsen bør foretages, efter at det egentlige Honningtræk er sluttet, der hvor den Person bor, som ønsker at foretage Fornyelsen.“

„Akkurat.“

„Saa er jeg rede til at høre hvordan jeg skal bære mig ad.“

„Undtagen en Forandring i Biernes Varietet ønskes, vil jeg tilraade Begynderne at overlade Spørgsmaalet om Dronningfornyeelse til Bierne selv, da de, hvis det overlades til dem, i dette Stykke vil gøre færre Fejlgreb end den fremmeligste Biavler i Landet — særlig hvor der er noget italiensk Blod i Bierne.“

„Men jeg fortalte Dem, at jeg ønskede at gaa over til Italienerne.“

„Ja, det husker jeg, men jeg tænkte at det kunde være godt at give Dem dette Vink, saa at De, naar Deres Bier er bleven grundig italianiserede, ikke behøver at tænke paa altid selv at forny Deres Dronninger.“

„Det var fuldkommen rigtigt, men fortsæt.“

„Hvor en Forandring i Biracen ønskes, der maa Biavleren selvfølgelig forny Dronningerne. Den Plan, jeg bruger mest og synes bedst om, er at lade Dronningceller paabegynde lige før Lindetrækket slutter, da Bierne paa den Tid er i den bedst mulige Skik til at avle ekstra gode Dronninger paa; to Dage før disse Celler er modne, eller to Dage før Dronningen vil fødes, gaar jeg til de Familier, der har Dronninger, som jeg ønsker at skifte, og opsøger Dronningerne og dræber dem. 2 Dage derefter sættes de næsten modne Celler i Cellebeskyttere og anbringes i disse Familier.“

„Hvad er en Dronning-Celle-Beskytter?“

„Det er en Slags kegleformet Indretning, der er lavet af Jærtraadvæv, lidt større end en Dronningcelle, og i den spidse Ende, har den et Hul, omtrent af Størrelse som en Blyant, til den

unge Dronning at komme ud af, naar den bider Laaget af Cellen. The A. J. Root Co. har dem til Salgs og vil sende dem en Prøve for 5 Cents*). De anvendes til at hindre Bierne i at ødelægge Cellerne, indtil de bliver fuldt fortrolige med deres dronningløse Tilstand, eller ogsaa af andre Grunde.“

„Jeg er glad ved at høre herom, men sikrer de et godt Resultat hver Gang?“

„Ikke absolut, men min Erfaring har været, at i Familier, der behandles saaledes, vil der i 19 af 20 Tilfælde i Løbet af 15 Dage findes en ung, kraftig og trivelig æglæggende Dronning.“

„Men antag, at jeg hellere vil købe mine Dronninger end avle dem selv.“

„Selv om De ikke ønsker at avle Deres Dronninger, saa burde De dog gøre det, for den Biavler, der avler sine egne Dronninger, er uafhængig, og ingen kan anses for en fuldkommen Biavler, før han eller hun lærer at gøre dette. Men hvis De foretrækker det, kan De forskrive Dronningerne. Dog vil jeg tilraade Dem at avle nogle faa Dronninger selv i ethvert Tilfælde. Det er noget, De vil glæde Dem ved, naar De en Gang har prøvet det, og Tiden, der gaar med dertil, er fordelagtigt anvendt, foruden at der kun er lidt Ulejlighed med at indføre Cellerne i Sammenligning med Dronningerne.“

„Jeg er meget glad ved at De berører Spørgsmaalet om Indføring, for jeg er ikke vant til at indføre Dronninger. Er der meget Ulejlighed og Fare for Tab derved?“

„Hos ældre Biavlere er der kun faa Tab, og der er kun lidt Ulejlighed ved at følge Anvisningen paa Burene, der indeholder Dronningerne. I dette er vi langt forud for, hvad de var et kvart Aarhundrede siden. Da nogle Dage uden en læggende Dronning er af ringe Betydning paa denne Tid af Aaret, vil jeg, for at sikre sig mod Tab ved Indførelsen, tilraade at dræbe den gamle Dronning 9—10 Dage før De gør Forsøg paa et indføre en ny Dronning i Familien.“

„Hvad skal jeg gøre det for?“

„Det er for at sætte Familien i en saadan Tilstand, at Bierne faar et saa stærkt Ønske om at faa en Dronning, at de sikkert vil antage den ny Dron-

ning, naar den gives dem. I disse 9—10 Dage vil de opføre Dronningceller for at skaffe sig en anden Dronning. Efter den Tids Forløb vil al Yngelen være forseglet, saa der ikke kan opføres flere Dronningceller. Alle de opførte Celler maa da fjærnes. For at være sikker paa at faa dem fjærnet alle sammen aabnes der for Stedet paa en af disse Dage, Bierne rystes af Tavlerne, saa vi nemt kan se de opførte Celler, og enhver af disse brækkes eller skæres af. Dette gør Familien „haabløs dronningløs“, som det er kaldet, saa at Bierne er glade ved at tage imod en hvilken som helst Dronning, der bydes dem, for at Familiens Eksistens kan bevares. Følg nu Anvisningen, der sendes med Dronningen, og lad Bierne i Overensstemmelse med Instruksen aede Foderdejen bort saa Dronningen sættes i Frihed.“

„Har De nogen anden Plan?“

„Hvis De ikke ønsker at have denne Ulejlighed, er der en anden Maade, som i Almindelighed giver et godt Resultat. Den bestaar i at borttage den gamle Dronning om Formiddagen paa en behagelig Dag, og lige i Mørkningen naar alle Bier er vendt hjem, gives de lidt Røg, og naar de have fyldt sig med Honning, tillades den ny Dronning at løbe ind ad Indgangen, idet den ledsages af et Pust Røg eller to. Aabn ikke for Stedet i noget af de her nævnte Tilfælde i de første 4—5 Dage, og De vil sjældent være uheldig.“

Nogle af Lovene for Yngelansætningen anvendt paa Rammemaalene.

Efter British Bee Journal.

Naturen er i Almindelighed en sikker Fører og ved at følge dens Eksempler og Forskrifter kommer man sjældent langt bort fra den rette Vej. Naar vi gør Forsøg paa at ændre dens Anvisninger eller forbedre dens Arbejdsmaade, saa maa der, hvis et godt Resultat skal krone vore Anstrængelser, arbejdes i Overensstemmelse med visse Love, og ethvert Brud paa disse vil i

*) Kan faas for 12 Øre pr. Stk. hos alle, der handler med Biavlsredskaber. Red.

Almindelighed blive efterfulgt af mislykkede Resultater og Skuffelser. Lad os undersøge, hvordan Bierne handler under frie Forhold, naar de ikke ere lænkebundne ved Menneskets Indgreb, og bestræbe os for at opdage, om deres Arbejdsmaade kan bringe os Klarhed over, hvilke fundamentale Punkter der er de vigtigste ved Fastsættelsen af den bedste Form og Størrelse for Yngelrummene i vore moderne Rammestader. Bier, som findes at bygge Tavler i store Rum, hvor ingen Tvang eller Hindring er dem i Vejen, benytter sjældent hele Pladsen, de har til Raadighed, men opfører deres Bygning indenfor visse Grænser, og endmere findes deres Yngelrede omtrent altid at rette sig efter bestemte Love. To af disse er af den største Vigtighed for os ved Overvejselsen af Spørgsmaalet om den bedste Form og Størrelse, som det er tilraadeligt at give Rammerne, vi anvender i vore Yngelrum. Selvfølgelig er Tavlerne i saadanne af Bierne selv valgte Boliger i Reglen dybere end dem, vi bruger i vore Stader, men det er kun, hvad de maa forventes at være i Rum, der udgør baade Yngel- og Honningrum. Inidlertid har det vist sig, at ved at lade den øverste Del af disse Tavler, som der sjældent yngles i, ude af Betragtning, saa er der to yderst vigtige Punkter, som paa en iøjensaldende Maade tiltrækker sig vor Opmærksomhed. For det første optager Yngelen kun en begrænset Del af Tavlerne og har i disse et Omfang, der løst beregnet omtrent svarer til Størrelsen af en af vore Normalrammer. Og for det andet har Yngelgrænsen i den øverste Del af Tavlerne altid en oval Form. Flere andre Punkter fortjener Opmærksomhed, men disse to ere tilstrækkelige i Øjeblikket.

Naar vi nu overføre disse Regler paa Rammer, der er større end Normalrammer, finder vi, naar de ere over 9 Tommer dybe, at en stor Del af Forraadene anbringes i Yngelrammene. Yngelen strækker sig i Reglen ikke op til Tavlebærerne, og følgelig faar vi foroven i de fleste af Tavlerne 1—2 Tommer forseglede Forraad. Her gør dette ingen Gavn, men er derimod en ren Hindring for hurtigt Opbæring af Honning i Ma-

gasinerne. Bier, der en Gang er bleven vant til at forsegle Honning foruden i den gode Træktid, vil derefter vise en næsten uheldbredelig Modvillie mod at besætte Overrummene, der sættes paa Stadet. I meget folkestærke Stader vil Bierne selvfølgelig gaa op og besætte Magasinerne, naar de tvinges dertil, men de driver alt for meget og synes at passe paa enhver ledig Celle, der udklækkes Bier af i de nederste Tavler. Ved at fylde disse Celler med Honning bliver Dronningens Æglægningsplads stærkt begrænset, saa hun ikke kan komme til at lægge det Antal Æg, der absolut er nødvendigt for at holde Familien oppe paa det højeste Udviklingstrin. Bierne synes ikke om at være afskaarne fra Yngelen, og denne Plads med forseglede Forraad virker som en Adskillelse, de har Ulyst til at passere over, og derfor vil selv stærke Familier ikke indsamle det samme Kvantum Honning i saadanne Stader og anbringe den i Magasinerne, som de vil i

Stader med Rammer, hvor Yngelen naar helt op til Tavlebærerne.

Endnu større Fejl klæber der ved Rammer, der er mindre end Normalrammen, idet disse modvirker en heldig Udvikling til store Familier. Da Rammerne er saa smaa, optages de helt af

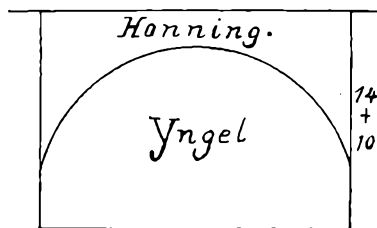

Fig. 30.

Yngel, og følgelig vil der finde lidt eller ingen Honning i umiddelbar Nærhed af Yngelreden. Dette volder Ammebierne Vanskeligheder, naar de er stærkest optagne af at pleje Yngelen og de unge Bier. Desuden bliver den ovale Form, som Bierne ligesom ved et medfødt Instinkt holder sig til i Yngelreden, formindsket ved saadanne lave Rammer. Og sættes der et Sæt lave Rammer over Stadet, deles Bikklyngen i 2 Dele, hvorved der foraarsages Tab af Varme og spildt Arbejde med at frembringe den, og Resultatet af Biernes Arbejde bliver derved mindre fuldkomment. En saadan Deling af Klyngen er aldeles forkastelig, da den bringer Uorden i Biernes Arbejde og Forstyrrelse i Dronningens Æglægningsgang over Tavlerne paa en Tid, da vi skulde gøre hvad der staar i vor Magt for at fremme Æglægningen. Der kan have været opnaaet gode Resultater i Form af Honning i visse Aar ved Brug af lave Ram-

mer, men det er sikkert at sige, at Eks-
emplerne er faa og sjældne, og at de
paa ingen Maade kan sammenlignes
med større Rammer i en Række af
Aar.

Hvis den Forudsætning, hvormed jeg
begyndte, er rigtig, og den er Frugten
af vidtstrakte lagttagelser, da afgiver
Normalrammen, saa nær som mulig, den
mest ideale Yngleplads samt det Antal
Celler til Honning, der er nødvendig for
en heldig Udvikling af Yngelreden, og
følgelig maa Biavleren ved Brugen af
denne Ramme kunne faa et af sine
højeste Ønsker opfyldt nemlig: at have
en stor Bistyrke rede til at indsamle
Honning, naar Trækket kommer.

Forfatteren af ovenstaaende Artikel
anser det for en Fejl ved Rammerne,
der ere over $8\frac{1}{2}$ " høje, at der ofte er
1—2" med forseglede Honning over
Yngelen. Vi derimod anser det for et
stort Gode at de 2 øverste Tommer af
Yngeltavlen indeholder forseglede Hon-
ning, dels fordi vi saa lettere kan und-

Fig. 31.

være Afspærringsgitter imellem Hoved-
rummet og Magasinerne, men dog sær-
lig fordi Begynderen lettere kan faa dan-
net et godt Vinterleje til Bierne naar
der er Honning over Yngelen, end naar
Yngeltavlerne ved Ordningen af Vinter-
lejet er næsten aldeles blottet for Hon-
ning. At Bierne, naar de har forseglede
Honning i det nederste Rum, har en
„uhelbredelig Modvillie“ mod at sætte
Honning i Overrummet, har vi ikke mær-
ket noget til ved Brugen af de nu an-
befalede Maal, men vi kan erindre, at
vi for næsten en Snes Aar siden havde
en stærk Familie i et Højnormalstade,
søm vi havde megen Vanskelighed med
at faa til at tage Halvrammerne i Brug,
men der var maaske ogsaa 5" Honning
over Yngelen (Højnormalrammen er $8\frac{1}{2}$ "
bred, 14" høj). Ved de nu alm. brugte
bredere Rammer tror vi ikke, at der vil
fremkomme Vanskeligheder af den Slags,
selv om der er 2 a 3" forseglede Hon-
ning foroven i Yngeltavlerne Red.

Biavl for Kvinder.

Naar jeg i Dag vil skrive nogle
Ord og anbefale Biavl for — Kvinder,
da tror jeg, at jeg passende kan gaa ud
fra, som Indledningsemne, den Sang som
en af vore folkelige Digtere har skrevet
til Kvinderne, hvori han siger:

Ej spørges om Kvinden fra gyldne Pa-
lads,
ej Kvinden fra Indsiederstue,
vi spørger om Kvinden, som fylder sin
Plads,
hun bær' Diadem eller Hue.

— — — Ligesom Digteren, — som
hører til en Stand, hvis Kaldsfæller saa
tidt og indtrængende, ved flammende
Ord i Skrift og Tale, har arbejdet for,
at hæve den danske Menigmand i aan-
delig og materiel Henseende, for hvil-
ken god Gærning, der skylder dem Tak
af den jævne danske Befolkning, — ik-

Fig. 32.

ke spørger om, hvilken Stilling Kvin-
den indtager i Samfundet, naar blot hun
fylder sin Plads og „Hjertet kun slaar
paa det rigtige Sted“; saaledes bliver
ogsaa dette Løsenet, naar Biavlen an-
befales som Bierhverv for Kvinder; thi
ingen er sig selv nok, ikke en Gang en
hel Samfundsklasse.

En anden af det danske Folk's
Digtere skriver:

Hil være Kvinden, den Fremtidsmagt,
som styrker Aanden, saa Vej den ba-
ner,
i hendes Hænder er mere lagt,
end i sin Ydmyghed selv hun aner;
den Traad, hun spinder, mens Tiden
rinder,
er Ledesnoren til Lykkens Tinder
for Folk og Land.

Digteren viser, at han har stor Til-
lid til, hvad Kvinden evner at udrette
for Folk og Land i Fremtiden, og naar

saadanne opvækkende Sange kommer til at lyde ud over Landet, er det ikke saa underligt, at der ofte yttres Ønske om at faa Kvinderne med, naar det gælder om at føre én eller anden god Sag frem, med god Fart, jeg er enig med Redaktionen af „den danske Biavlstidende“, naar der i en Artikel: „Kvinderne og Biavlen“ skrives:

„Er der nogen Sag, hvor det særlig gælder om at faa Kvinderne med, ikke alene for at fremme selve Sagen, men ogsaa for at gavne Kvinderne selv, saa er det i Følge vor Mening „Biavlsagen“.

Ja, der kan næppe være delte Meninger om, at det vilde være et stort Gode for mange Kvinder, særligt enligestillede, om de havde lært Biavl at kende, teoretisk og praktisk, derved kunde uden Tvivl deres økonomiske Kaar ofte forbedres i betydelig Grad, og da var det maaske muligt oftere i Livet at følge den norske Digters Opfordring, naar han skriver:

Gaar Støtterne i Stykker,
og Vennerne faar Nykker,
saa sker det blot, fordi Du godt,
kan gaa foruden Krykker.

— — —

„Jeg kan godt forstaa“, — har jo en Biavlens Hustru skrevet i B. B. Journal, — „at mange Gaardejere, Forpagtere og Landarbejdere ikke ere i Stand til at passe deres Bier selv. De er ofte fra Hjemmet hele Dagen og deres Arbejdstid er lang. Men hvorfor kunne deres Hustruer og Døtre ikke blive Biavlere?“

Vanskeligheden ligger i, hvorledes Kvinderne paa Landet skulle lære Principerne for Behandlingen af Bier, Kvinder have altid travlt, og selv om de havde Tid til ved Læsning at sætte sig ind i Tingene, saa er Læsning noget som ikke ligger for dem; noget kunde der gøres, hvis der i Landsby-skolerne gaves Pigerne lidt Oplysning om Biers Behandling; thi naar Pigerne kendte noget til Biavl og kunde hjælpe til derved, saa vilde Mødrene have mere Udsigt til at magte Opgaven“.

Som der af foranstaende Citat kan ses, anbefaler Forfatterinden Biavlen til sine Kønsfæller, idet der henvises til, at denne Syssel særlig egner sig for Kvinderne, da de jo i Reglen ere ved Hjemmet, og af den Grund ofte har et

Fortrin paa dette Omraade fremfor Mændene, som for at passe deres Hovederhverv saa ofte er forhindret fra at varetage Bienes Tarv i tilstrækkelig Grad.

For at vække en mere udbredt Interesse for Biavl blandt de danske Kvinder, er det maaske nødvendig, at den Biavls-lærerinde-Gerning, som Fru K. Demant i mange Aar udfoldede her i Landet, atter maa blive optaget af Kvinder. Er først Interessen for Sagen vakt, da er det jo nemmere i vor Tid end nogensinde før gennem Bibøger, Tidsskrift for Biavl, Biavlskolen, og praktisk Undervisning i Mønster-Bigaarde, at skaffe sig Kendskab i fornuftig Biavlsdrift.

Paa Biavlens nuværende Standpunkt behøves ikke en enkelt Foredragsholderske i Biavl til at rejse Landet rundt, for at vække Interessen for Biavlen, men det er mit Syn paa Sagen, at Biavlernes over hele Landet, saavidt mulig, bør slutte sig sammen i Amtsforening, og enhver saadan stor Kreds af Biavlere, bør drage Omsorg for, at der blandt dens Medlemmer, findes én eller flere Kvinder, der ved Biavlermøderne har Ordet i sin Magt, og kan træde frem paa Talerstolen og tale for Sagen; thi de kan uden Tvivl, bedre end Mændene samle kvindelige Tilhørere ved offentlige Biavlermøder.

En af Aarsagerne til, at saa faa Kvinder befatte sig med Biavl, er vel Frygten for at behandle Bier, men da der findes et saa godt Røgapparat, som Røglæseren kan siges at være, for ikke Røgere og for Kvinder, saa bør mange Kvinder overvinde denne Frygt, ingen Kvinde bør finde det upassende at blæse Tobaksrøgen ud af dette snilde Apparat under Arbejdet med Bieren. Røglæseren arbejder godt naar blot ikke Luftrøret er tildels tilstoppet af Sod, og Tobakken som stoppes ganske løst i dens Beholder, er godt tør. Blæseren har jo den Fordel fremfor Røgpusteren og Haandrøgeren, at Biavleren ved dens Benyttelse har begge Hænder fri til sin Raadighed, hvilket ofte kan gøres nødigt.

Ved Benyttelsen af Røglæseren kan det undertiden ske, at dens Laag springer op, (hvorved en Del af Tobakken kan spildes ned blandt Bieren) ved at Blæseren kommer til at støde mod Stadet, den Ulampe kan forhindres ved, at der af en galvaniseret Jærntraad, laves et lille Øsken, som

fastgjort i Røglæserens udvendige gennemhullede Del kan lukkes op om Luft-røret over Laaget.

G. Mathiesen.

Dronningløse Familier.

Af A. Nielsen, Ollerup.

Ovenpaa den kolde, ustadige Efter-sommer, vi har haft i Aar, vil der sikkert findes adskillige tilsyneladende dronningløse Familier omkring i Bigaardene. Vejret har jo været saadan, at det har været meget vanskeligt, for ikke at sige helt umuligt, at faa de unge Dronninger befrugtede. Et Par vejledende Ord kan derfor være paa sin Plads, for at Biavlerne ikke skal berede sig selv Tab ved at gøre Forsøg paa at indføre Dronninger i Stader, der i Virkeligheden ikke er dronningløse.

I Slutningen af Hovedtrækket plejer der at være adskillige Stader, der foretager Dronningskifte. Det er disse, man skal have sin Opmærksomhed henvendt paa. Naar en ung Dronning udklækkes ved naturligt Dronningskifte, forsvinder den gamle Dronning i de fleste Tilfælde faa Dage efter at den unge Dronning fødes. Faar vi derpaa godt Vejr, vil den unge Dronning snart blive befrugtet og faa begyndt paa Æglægningen. Og der bliver saaledes ikke nogen synderlig Standsning i Yngelansætningen. Træffer det derimod i med daarligt Vejr i længere Tid, f. Eks. i over 3 Uger, saa vil al Ynglen udklækkes, og Stedet paa den Maade blive yngeløst. Naar først et Stade er i denne Forfatning, og der vedblivende ikke bliver ansat Yngel i det, fordi den unge Dronning ikke kan blive befrugtet paa Grund af uheldigt Vejr, da er adskillige Biavlere tilbøjelige til at tro, at saadan en Familie er dronningløs, og at det gælder om at faa en Dronning indført i den hurtigst mulig. Men enhver vil kunne indse, at et Forsøg paa at indføre Dronninger under saadanne Forhold vil føre til et mislykket Resultat. Spørgsmaalet bliver derfor, hvordan man kan overbevise sig om, at der er en ung æglæggende Dronning tilstede i et saadant Stade.

Den erfarne Biavler vil i de fleste

Tilfælde ved et Stades Behandling kunne mærke paa Bierne, om de er dronningløse eller ej. Den mindre erfarne Biavler kan ikke blive klar over dette paa denne Maade, han maa have mere haandgribelige Beviser. Den sikreste Maade at faa konstateret en ubefrugtet Dronnings Tilstedeværelse i en Familie paa, er ved at indhænge et Par Yngeltavler, hvoraf en med moden Yngel og en med Æg og smaa Larver i Stedet. Naar Familien samtidig fodres lidt og pakkes varmt til, saa vil Bierne, saafremt de ingen Dronning har, i Reglen opføre Dronningceller. Sker dette, kan man ganske rolig indføre en Dronning i et saadant Stade uden at være bange for at faa den ødelagt. Bliver der derimod ikke opført Celler, saa er det et temmelig sikkert Tegn paa, at der er en ubefrugtet Dronning i Stedet. Dog kan der gives Undtagelser i begge Henseender. Undertiden kan et Stade med en gammel ubefrugtet Dronning paabegynde Dronningceller, naar det faar indhængt ny Yngel, medens et Stade, der ingen Dronning har i enkelte Tilfælde kan nægte at opføre Dronningceller, selv om det faar passende Yngel dertil. Dette er kun Undtagelsestilfælde, men det ses deraf, at det ingen Skade er til, om Biavleren lægger nøje Mærke til sine Familier.

Dernæst kommer vi til, hvad der er at gøre ved de Familier, der staar med ubefrugtede Dronninger i første Halvdel af September Maaned. Der kan efter Omstændighederne være to Veje at gaa. Vi kan opsøge de ubefrugtede Dronninger og dræbe dem, hvis de er over 4 Uger gamle, og i deres Sted indføre befrugtede Dronninger, hvis saadanne haves eller kan faas. Eller, hvis Dronningerne ikke er over 14 Dage a 3 Uger, kan der være Grund til at lade dem gaa en lille Tid endnu, da der saa kan være Haab om at faa dem befrugtede, hvis Vejret bliver godt. Men i Tilfælde af, at man har nemt ved at skaffe sig befrugtede Dronninger, enten ved Udtromning eller paa anden Maade, da er det ikke klogt at vente efter dette, da det er meget usikkert at faa Dronninger befrugtede saa sent paa Aaret.

Har man Stader, som paa denne Tid er uden Yngel, maa man derfor ikke straks tro, at de er dronningløse eller har ubefrugtede Dronninger. Det er nemlig ikke noget usædvanligt, at Familier med befrugtede Dronninger op-

hører saa tidlig med Yngelansætningen, at der først i September ikke findes mere Yngel i Staderne. Naar Staderne saaledes har indstillet Yngelansætningen om Efteraaret, ser Dronningerne smaa og uanseelige ud i Modsætning til om Sommeren, da de har en stor og fyldig Bagkrop. Dette maa man ogsaa lægge sig paa Sinde for at undgaa Forvekslinger af befrugtede og ubefrugtede Dronninger. I Tvivls Tilfælde kan man i Reglen ved Fodring faa en befrugtet Dronning til at lægge nogle Æg, saa man ad den Vej kan overbevise sig om, hvad det er for en Slags Dronning, der er i Stedet.

Ubefrugtede Dronninger, der har levet Vinteren over, er for gamle til at blive befrugtede, selv om der var Droner. De lægger alligevel Æg, men kun Droneæg. Æggene lægges i Arbejderceller, hvori Dronerne udklækkes, men da disse Celler er for smaa til Dronerne at udvikle sig i, udbuer Bierne Laagene over Cellerne for at skaffe mere Plads, derfor kaldes denne Yngel „Pukkelyngel“. Stader, der er i denne Forfatning om Foraaret, er værdiløse. Derfor bør man aldrig overvintrere nogen Familie med en ubefrugtet Dronning, for det er ensbetydende med at spilde Foderet, Familien fortærer om Vinteren. Og dette er et direkte Tab, derfor maa man meget hellere tage saadanne Familier op om Efteraaret i Stedet for at gøre Forsøg paa at overvintrere dem.

Forberedelse til Overvintringen.

Af G. M. Doolittle.

(A. B. Journal).

En Korrespondent ønsker at faa at vide, hvornaar det er bedst at istandsætte Bierne til Overvintringen. Han mener, om det ikke vilde være bedst at vente til November med at ordne Familierne og fodre dem, da Bierne saa kan nedbære og anbringe Foderet midt i Yngelreden, hvor Yngelen sidst udklækkedes. Jeg har før skrevet noget om dette Emne, men da Spørgsmaalet atter er blevet stillet, kan det maaske være rigtigt at sige et Par Ord mere om

Biernes Forberedelse til Overvintringen.

Til det ovenstaaende vil jeg sige: vent ikke paa nogen Maade til koldt Vejr indtræffer, før De ordner Bierne til Vinteren, for hvis De gør det, vil Vinteren sikkert komme i adskillige Tilfælde og ikke finde Deres Bier rede for den. For mange Aar siden troede jeg, at midt i November var tids nok at se efter, om Bierne havde deres Vinterfornödenheder i Orden, men naar den Tid kom, indtraf der tidt noget, som fik mig til at sætte dette Arbejde ud endnu i nogle Dage, idet jeg tænkte at nogle faa Dage til ikke vilde gøre nogen Skade. Og saaledes kunde jeg sætte det ud atter og atter, til det til sidst blev Vintervejr med Kulde, Frost og Sne. Nu, da jeg skriver dette, erindrer jeg, at jeg en Gang skrev en Artikel, hvori jeg omtalte, hvordan jeg havde fordelt Forraadene i visse Familier, da Varmemaaleren var et Par Grader under Frysepunktet, og jeg mente derved at have udført en hel Bedrift. Nuvel det næste Foraar fandt mig sørgende over mit store Vintertab af Bier, og paa en Forespørgsel til Eliska Gallup, den Tids store Skribent, fik jeg det Raad, at jeg skulde ordne mine Bier til Overvintringen i Maanederne August og September. Efter at jeg har draget Fordel af dette Raad i mange Aar, er jeg sikker paa, at han har Ret, særlig der, hvor Bierne ikke har Forraad nok til at vare til det næste Honningtræk.

Hvis der er et Punkt, der frem for noget andet har stor Indflydelse paa Overvintringsproblemet, saa er det Sikringen af et passende Vinterforraad nærvæd og omkring Biernes Klynge. For at opnaa en god Overvintring i de nordlige Egne, maa der sørges for, at dette Forraad er til Stede og fuldkomment i Orden før Midten af Oktober*).

For at Bierne kan anbringe dette Forraad paa rette Maade og forsegle det, fordres der varmt Vejr, derfor vil enhver kunne indse, hvor fejlagtig det er at opsætte dette til koldt Vejr indtræffer, saaledes som det er tænkt og udtrykt af vor Korrespondent.

For at være sikker paa, at alle Familier har den ønskede Mængde Forraad, er der kun en sikker Vej at gaa, og det er at aabne for Staderne, udtage hver Ramme og veje dem, efter at

*) Her i Landet før 20. September.

Bierne er rystet af. Dernæst at veje en eller flere tomme Tavler for at faa deres gennemsnitlige Vægt at vide. Naar denne trækkes fra Tavlernes Vægt i Stedet, faar De Honningforraadets Størrelset. Der maa lægges Mærke til, hvormeget Blomsterstøv der findes, Tavlernes Alder etc., og den nødvendige Ration gives i Forhold dertil.

For ikke længe siden saa jeg det Raad blive givet, at fylde et tomt Stade med et passende Antal Tavler til Overvintringen og saa veje det. Naar Staderne i Bigaarden derpaa blev vejede, Mængden af det først vejede trukket fra, og der saa var 20 Pd. til Rest, saa vilde der være tilstrækkelig Forraad i det Stade til Overvintring paa Sommerpladsen, og hvis der var 15 Pd., vilde det være nok til Overvintring i Kælder. Ingen vilde tage meget Fejl i at kalde en saadan Metode en skødesløs Fremgangsmaade, da den sikkert vilde blive efterfulgt af en daarlig Overvintring. Stader, der er udsat for Vejret, vejer mere end tørre Stader, der tages fra Oplagsrummet, Bifolkene afviger meget fra hverandre i Størrelse og Vægt, gamle Tavler vejer dobbelt saa meget som ny, Tavler fra Familier, der har været dronningløse en Tid om Sommeren, er ofte saa fyldte med Blomsterstøv, at det vilde tage den halve Vægt af Honningen, der beregnes til en Families Overvintring i Kælder, derfor bevirker disse og andre Faktorer, at denne Fremgangsmaade kun er lidt bedre end Gætteværk.

Desuden er den nævnte Mængde, selv om det var udelukkende Forraad, altfor lille. Hvis jeg, efter at have gaaet et Stade igennem og vejat hver enkelt Tavle, som nævnt ovenfor, finder at der er 25 Pd. virkelig Forraad, da kalder jeg det Stade eller Familie for at være i Orden til Vinteren. Hvis der er mindre, maa det manglende gives ved Fodring, er der for meget, kan det spares til at hjælpe andre Familier med, som ikke har den tilstrækkelige Mængde. Paa denne Maade skulde hele Bigaarden gaas igennem, og Udjævning eller Fodring foretages, hvor det er nødvendigt, indtil alle har de fornødne 25 Pund.

Men jeg hører nogen sige: „Det vilde være et frygteligt Arbejde at ryste Bierne af hver Tavle i en Familie og veje hver enkelt Tavle særskilt“. Nuvel, det vilde det være, hvis det foretoges ved hver Familie, men selv om

saa var, tror jeg dog, at det i det hele lange Løb vilde betale sig, men De vil ikke have nødig at gøre det uden ved 2—3 Familier, indtil De faar det rette Skøn over, hvormeget Honning der er i hver Tavle, ved simpelthen at løfte den op af Stedet og se paa den. Med lidt Øvelse kan De da beregne Mængden omtrent nøjagtigt og gøre det saa hurtigt, som De kan behandle Rammerne. Men som sagt, De maa i Begyndelsen veje nogle Tavler, indtil De faar den nødvendige Øvelse. Derefter kan De beregne et Stades Honningindhold, saa det sjældent varierer mere end et Pund eller to. Og naar Bigaarden er gaaet igennem paa denne Maade, saa har man en vis Sikkerhed for, at det vil blive efterfulgt af et godt Resultat. Desuden ved vi med Bestemthed, hvad Orden Bierne er i, og det er der en stor Tilfredsstillelse ved at vide, som heller ikke siger saa lidt.

Men jeg har et andet Brev liggende for mig med Forespørgsel om, hvordan jeg bærer mig ad med at tilberede Vinterfoder, hvor der ikke er tilstrækkeligt Forraad i Staderne til Overvintring af alle Familierne. Jeg har givet Anvisning herpaa flere Gange før, men da jeg i den sidste Uge har haft flere Forespørgsler herom, vil jeg i Korthed give den igen.

I en Beholder af tilstrækkelig Størrelse hælder jeg 15 Pd. Vand Dette sætter jeg over Ilden til det koger og rører derpaa 30 Pd. krystaliseret Sukker ud deri. Tillader det hele at koge igen, tager det saa af Ilden og tilsætter 5 Pd. udslyngt Honning. Naar det er passende atkølet, er det tjenligt til Fodring. Det giver 50 Pd. Foder, der er mindst lige saa godt om ikke bedre end den bedste Honning.

En anden skriver: „Er Cremor tartari eller Eddike ikke lige saa godt til at hindre Foderet i at krystallisere som Honning?“ Mit Svar til dette er nej. Der er intet, som jeg har prøvet, der svarer til Honning, og jeg vilde have Honning dertil, selv om jeg skulde skrive til en anden Stat efter den og betale den med en højere Pris end Markedsprisen.

Men endnu en anden har skrevet til mig, at han var bange at faa Bipest med Honningen. Efter min Mening er der ingen Fare herfor ved dette, for var de saa uheldig at faa bipestsmittet Honning, vil den ikke føre Smitten til Deres Bier, naar de ikke faar noget af den

paa anden Maade end i Foderet, thi i Henhold til mine sidste Erfaringer vil den kogende Sirup skolde Honningen tilstrækkeligt til at dræbe Bipestsporerne hvis Foderet bliver lavet, saaledes som jeg har anvist.

Det er med Beklagelse, at jeg erfarer, at der maa en saa udstrakt Fodring til i mange Egne af vort Land i Efteraaret, paa Grund af den uheldige Sommer.

Til Biavlerne.

(Bornholms Dagblad).

Under de ualmindelige daarlige Trækforhold, vi har haft i Aar, er der Fare for, at her er Bifamilier, der sulter ihjel, hvis de ikke uopholdelige bliver fodrede. Jeg raader derfor alle Biavlerne til at efterse Staderne og ikke opsætte Fodringer, hvis der intet Forraad findes. Hvor der er Lyngtræk, kan der ganske vist samles meget endnu! men er Bierne saa matte, at de ikke kan flyve ud, saa nytter det jo ikke noget, at der er noget at hente. Jeg har i Dag efterset mine Bifolk og fandt tilstrækkeligt til Husbehov, hos nogle Stader lidt mere, skønt fattigt bliver det med Udbyttet. Derimod var en Biavler her paa Egnen saa opmærksom i Dag, at meddele mig, at flere af hans Bifamilier havde været lige ved at dø af Sult og utvivlsomt vilde være døde, hvis han ikke i rette Tid havde forebygget det. Og dette er da den nærmeste Anledning til, at jeg beder den ærede Redaktør godhedsfuldt optage disse Linier: Det er jo nemlig slemt nok, at vi kun faar lidt eller ingen Honning i Aar; men endnu værre er det dog, at udelukke os selv fra Muligheden af at faa nogen Honning til næste Aar. Og det gør vi jo, hvis vi lader Bierne sulte ihjel.

Østerlars Kirkeskole, 12. August 1902.
Georg Josefsen.

Majsygdommen.

Under Benævnelsen „Majsygdommen“ har der flere Gange i „T. f. B.“ været omtalt en Mavesygdom hos Bierne. Sygdommen viser sig ved at en

Mængde Bier under godt Træk om Formiddagen, særlig i Forsommertiden, løber omkring paa Jorden i Nærheden af Bistaderne, uden at være i Stand til at flyve.

Om Aarsagen til denne Sygdom har der været mange forskellige Meninger, det Sted som jeg har set, hvor der er angivet en af de bedste Forklaringer, om Aarsagen til Majsygdommen hos Bierne er i Tidsskriftet for Aaret 1897, Side 194, idet den daværende Redaktør af „T. f. B.“ meddelede, at have ved Undersøgelse af majsyge Bier, faaet den Mening, at Aarsagen til Majsygdommen, ikke er nogen Sygdom, men kun Følgen af Slid og Sult, idet Biernes Fordøjelsesredskaber ere opslidte.

Hr. Lærer Holbech mener i sin Artikel „Majsyge“ at denne Sygdom næppe viser sig under Hovedtrækket i Juli Maaned, jeg nærer dog ikke mindste Tvivl om at Majsygdommen kan vise sig hos Bifolkene i den største Del af Aaret, og støtter min Anskuelses Rigtighed ved at henvise til hvad der staaer skrevet i Artiklen „Majsygdom i „T. f. B.“ for Aaret 1897, Side 294.

Jeg tror at naar Majsygdommen viser sig hos Bierne, da er Aarsagen den at Bierne lider under Mangel paa gode Næringsmidler (Blomsterstøv og Honning) og derfor omkomme af Udmattelse og Sult, idet deres Fordøjelsesorganer er kommen i Uorden, ved Nydelse af overdreven stor Mængde Blomsterstøv og umoden Honningsaft, under pludselig indtræffende godt Honningtræk, det vil vistnok vise sig, at naar Symptomer paa Majsygdommen viser sig i Bigaarden i Sommertiden, da er det som Regel, nylig dannede Sværme, der lider mest derunder, idet disse som oftest mangle Oplag af god Føde i deres Bolig, da den i Blomsterne hentede vandholdige Sukkersaft, jo først skal være en Tid i Bistadet for at fordampe og blive til moden Honning. — Maaske vil Videnskabsmændene i Fremtiden ved Undersøgelse af det af Bierne i Blomsterne hentede Støv erklære, at ogsaa dette trænger til at oplagres i Biernes Bolig i nogen Tid, for at kunne være god sund Føde for Bierne og deres Yngel.

G. Mathiesen.

Et nyt Bihus.

Undertegnede staaer i Begreb med i

dette Efteraar at skulle have lavet Biholiger til 20 Familier, som nu i Aar skulle huses i ny Boliger, begrundet paa, at Hussvampen har ødelagt Bunden og tildels Siderne paa alle Husene. Da det ny Hus som jeg agter at bygge er af en egen Slags, og hverken skal være Skur eller Pavillon men en „Bihuskasse“, som jeg endnu intetsteds hverken har læst om eller set, saa ønskede jeg gerne gennem vort Foreningsblad at gøre mine ærede Biavlskolleger bekendt med Planen for at høre deres Mening derom i Haab om, at mange snart ville udtale sig.

Jeg har tænkt mig „Bihuskassen“, 20 Alen lang, lavet af pløjede Brædder og enten malet eller beslaaet med Pap, den bagerste Side af Kassen tænkes lavet 1 Alen høj, og Forsiden saameget højere, at Taget kan faa tilbørlig Skraaning. Selve Taget skal laves i fire Længder, da et 20 Alen langt Tag ikke kan haandteres med Lethed. For at holde Svampen borte maa Kassens Bund gentagne Gange bestryges med Karbolinium. Denne Kasse vil komme til at hvile paa et Underlag af Egetræ, som mindst maa være $\frac{1}{2}$ Alen hævet over den fugtige Jordbund eller paa et muret Fundament. Jeg ved ikke hvad der er bedst for Fugtighedens Skyld. Flyvehullet paa denne Kasses Forside laves ligesaa langt som hele Kassen, men med indlagte Smaastykker til at regulere de enkelte Kassers Flyvehuller med. Flyvebrættet laves af flere, maaske 2 eller 3 Brædder for hele Kassens Længde, de hvile paa Hængsler til at skygge med om Vinteren og slaa ned om Sommeren.

Inde i denne 20 Alen lange Kasse tænkes opstillet 20 Bifamilier i ligesaa mange Smaakasser. Disse Smaakasser laves af 1" tykke Brædder, altsaa enkelte Vægge, da der kan pakkes om Vinteren og om Foraaret, og naar de for Flugtens Skyld skiller ad, kan der pakkes med varmende Materiale imellem dem.

Selve Smaakasserne bliver ikke højere end mit Rammemaal (der nærmest er 10 Tom. højt og 12 Tom. bredt) og deres Længde 30 Tom., saa der bliver Plads til ca. 20 Rammer i hver Kasses Underrum. Til Benyttelse som Honningrum sættes en Ramme med halv Højde af Underrummet ovenpaa dette til løse Magasinrammer og om nødvendigt endnu en saadan Ramme.

Til Overvintring have Bierne kun

brug for de nederste Kasser, disse kunne skydes sammen og Pakning lægges over dem alle paa en Gang. Smaakassens Flyvehul maa gaa over dens hele Bredde, og naturligvis være uden Flyvebræt, da den skal stilles ind mod den ydre Kasses Forside.

Selvfølgelig maa den ydre Kasse være et Par Tommer mere i Viden end Smaakassernes Længde for nemmere at kunne haandtere med disse ved Omflytning o. l. n. Der maa endelig anbringes en Indretning, hvormed man nemt kan lukke for Smaakassernes Flyvehul indefra, da det jo i mange Tilfælde kan blive nødvendigt. See, dette er nu det væsentligste, som jeg har tænkt mig Bihuskassen samt Smaakasserne indrettet, men maaske enkelte Ting deri ere uklare eller noget er glemt eller kunde være bedre indrettet; tillige er det jo heller ikke umuligt at der andetsteds kunde eksistere lignende Indretninger, hvorved man allerede har høstet Erfaringer i samme Retning, derfor er det jeg ønskede Sagen bragt paa Bane heri Bladet, saa andre kunne faa Lejlighed til at sige deres Mening om Sagen.

Til Slutning tror jeg paa Forhaand at kunne formulere mit paatænkte Systems Fortrin i følgende Punkter: 1 billigt, 2 varmholdt, 3 nemt at behandle. Endelig har Systemet Skurets og Pavillonens Fordele, men ikke deres Mangler. Angaaende Prisen for de omtalte Dele, da skal jeg senere komme tilbage dertil, naar Huset er færdigt, dersom ikke den offentlige Mening skulde finde saa mange Fejl og Mangler derved, at det skulde afholde mig fra at fuldføre samme.

Rødding, den 15. August 1902.

Th. Buchholtz.

Ekko fra Staderne.

Taagerup pr. Rødby, den 17. August.
Honninghøsten er meget tarvelig i Aar.
O. Hansen.

Vendsyssel, den 18. August.
Her paa Egnen er der vist ingen Biavler, der har høstet noget Udbytte af lys Honning. Maaske vi faar lidt af Lyngen.
M. C.

Fejø, den 19. August.

Det gik udmærket med den italienske Dronning, den har ynglet godt saa Stadet er nu folkestærkt, endskønt det var gamle Bier den kom til, som havde staaet uden Dronning i omtrent 2 Maaneder. O. O.

Tønsberg, Norge, den 15. Aug.

Det er en ualmindelig daarlig Sommer for Biavlen her paa Egnen. Jeg har 15 Bifolk, deraf Trodieparten i Huse, men jeg faar intet Udbytte i Aar og kommer vist til at fodre over Halvparten af Folkene, hvis de skal naa at blive overvintringsdygtige. H. C. Kranstad.

Horsenseggen, den 18. Aug.

Det blev ikke nær saa godt et Honningaar, som det tegnede til; den sidste Maaned har Vejret været for ustadigt. Jeg har hørt, at flere Sværme i Kuber ere døde af Sult i Juli Maaned. Mit Honningudbytte er lidt over 50 Pd. pr. Stade. A. T. H.

Bording, den 18. August.

For denne Egns Vedkommende tegner det til saa daarligt et Honningaar, som ingen-sinde tidligere. Bierne er næsten ved at sulte ihjel. Blot vi kunde faa 14 Dages godt Vejr til Eftertrækket, saa de kunde faa samlet nok til deres eget Forbrug. Der er ingen Udsigt til at der bliver nogen Honning til Biavleren. Vi har haft mild Vinter hele Aaret. Jeg har flere Gange maatte nødfodre. M. Kr. Laursen.

Bornholm, den 23. August.

Biavlen paa Bornholm har i Aar givet under Middelhøst. Grunden dertil er jo Vejret, vi havde ganske vist en god April, men saa til Gængæld var Maj Maaned meget regnfuld og kold. Den sidste Halvdal af Juni Maaned var varm og udmærket for Bierne, men saa slog Vejret om, og Kulden og det ustadige Vejr blev saa ved indtil for er Par Dage siden. Af denne Recept paa en Sommer, kan man nemt forstaa, at der hverken kan komme Sværme, eller høstes Honning. H. O.

N.-Bork, 21. August.

Vejret har været meget uheldigt i lang Tid, idet vi har haft Regn og Graavejr med stærk Blæst og Kulde. Hvidkløvertrækket var udmærket godt. Bodhvedetrækket er tildels mislykket. Lyngen staar nu dejlig i Blomst i denne Tid, bare vi kunde faa varmt Vejr, kunde Lyngen jo nok afgive en Del Honning, og derved bidrage til at forøge Biavlerens Udbytte. P. Jensen-Pedersen.

i Fredericia ved velvillig Imødekommenhed fra Hr. Fabrikant Kristjan Pedersen i Tved og Mekanikus Bendixen i Lille Velling foruden ca. 30 Pd. Honning, dels flydende, dels krystalliseret, udstillet et af K. Pedersens Fremtidsstader, Model Nr. 5, og nogle af Bendixens bekendte Skrælleknive. Uagtet Udstillingen var meget righoldig og efter Sigende naaske den største, der endnu er afholdt i Tyskland (der var udstillet 5600 Pd. Honning, næsten 100 levende Bifolk og over 150 Bistader og Dronningavlsstader, tildels i Pavilloner, samt Masser af Udslyngere og andre Redskaber) tilkendtes der dog Hr. Tuchsens Ærespræmie og et smukt Diplom for hans samlede Udstilling. Kr. Pedersens Stader vakte tilligemed nogle amerikanske Stader almindelig Opmærksomhed og fremhævedes udtrykkelig for sin yderst praktiske Indretning og lave Pris. For det meget kortvarige, men rige Hovedtræk i Thüringen fandt man dog Underrummet lovlig lavt, da deres korte Hovedtræk uden Eftertræk betingede en Højde af ca. 15 Tommer, med vor Bredde af 10 Tommer. For Egne med en længere Varighed af Trækket, fandt man det derimod særdeles praktisk under Forudsætning af, at Magasinerne borttoges betids, forinden Trækkets Ophør, saa Bierne kunde forsyne Underrummet med den fornødne Honningmasse over Yngelen. Stadet købtes af Pastor Gerstung, Bendixens Knive vandt ligeledes Bifald og solgtes, ligesom den af Hr. Tuchsens udstillede Honning vandt megen Anerkendelse og altsammen indkøbtes af Lotterikomissionen til en Pris af 1 Reichmark pr. Pd., foruden Glassenes Værdi.

Det maa altsaa erkendes, at den danske Biavl ogsaa har Betingelser for Anerkendelser uden for vort lille Lands Grænser, og det tørde mulig være rigtigt oftere at udstille paa de store udenlandske Udstillinger.

Biavlsudstilling afholdes i Itzehoe den 19.—21. Septbr. Præmiebeløbet Størrelse er 1000 Mk. Der anvendes 292 Mk. i Præmie for levende Bifolk.

Et Tog forsinket af Bier. En Morgen for nogen Tid siden skulde der med Vandel-Toget forsendes nogle Bier til en Mand i Randbøl. Noget før Toget skulde gaa, gik imidlertid en Bikasse i Stykker, og Følgen blev, at Bierne fløj ud. Togets Brømskupee tog de straks i Besiddelse, og herfra gjorde de et rasende Angreb paa de rangerende Portører og Togføreren, der tvungen af Omstændighederne, flygtede for Overmagten. Da Bierne ikke lod til at ville forlade Brømskupeen, viste det sig nødvendigt at sætte en Vogn med Brøms mere i Toget, og først et Kvarter efter ordinær Afgangstid stod Toget ud i Vejledalen, efterfulgt af omtrent hele Bikassens Befolkning. Efterspillet blev, at fire Portører vandrede til Læge. (Aftenposten).

Et og Andet.

Fra Udstillingen i Weimar. Til den 1ste almindelige Biavlerkongres i Weimar fra 25. til 29. Juli d. A. med Biavlsudstilling for „Landesverein für Bienenzucht im Grossherzogthum, Sachsen“, havde Hr. Hospitalsforstander Tuchsens

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 20. Medfølgende Stykke Tavle bedes venligst undersøgt om det indeholder Bipest? B.

S.: Ja, megen af Yngelen i det fra Dem modtagne Tavlestykke er angrebet af Bipest.

Nr. 21. Da jeg i Dag vilde slynge Honningen ud af de bagerste Tavler i mine 10×12" Stader, kunde jeg ikke faa den ud af Cellerne paa Grund af at den var fuldstændig krystaliseret. Hvorledes skal jeg nu bære mig ad for at faa Honningen skilt fra Vokset? N. P.

S.: Naar Honningen kun er sejt, kan De ved at bruge Honningløseren faa løsnet Honningen i Cellerne saa den kan udslynges, men Tavlerne vil blive beskadiget en Del, idet Honningløseren ødelægger ikke faa Celler. Er Honningen krystaliseret i Cellerne saa hjælper Honningløseren intet, saa er der kun et at gøre, nemlig, at skære Tavlerne ud af Rammerne og komme den Del af Tavlerne, der indeholder Honning i en emailletet Gryde. Det smeltes over en svag Ild, men bør ikke varmes mere end det er nødvendigt for at smelte Vokset, hvorefter det sættes til langsom Afkøling. Naar det er blevet koldt er Honningen fornedet, medens Vokset danner en fast Kage øverst i Karret.

Nr. 22. Hvad er Aarsagen til at min Nabos Honning let kan udslynges, medens min Honning er krystaliseret i Tavlerne saa vi ikke kan faa den ud. Der er kun 200 Alen imellem vore Bigaarde, saa jeg antager at vore Bier har trukket af samme Slags Blomster, jeg kan ikke forklare Grunden til den Forskel der er paa Honningen? P. H.

S.: Vi formoder at Deres Stader staar næsten uden Pakning saa Luftens Temperatur let kan komme til at indvirke paa Honningen i Deres Stader, medens Deres Nabos Stader er pakket langt bedre, saa Bierne let kan holde Rummet varmt.

Nr. 23. Hvilket er bedst til Fornyelse af Yngellejet om Foraaret, enten Kunsttavler eller ny udbyggede Tavler? H. S.

S.: Vi foretrækker at udvide Yngellejet med Kunsttavler ikke alene fordi vi derved opnaar at faa den smukkeste og mest regelmæssigste Tavlebygning, men ogsaa fordi vi er sikker paa at de er fri for Voksmøl. Anvendes udbyggede Tavler saa bør det være smukt udbyggede Tavler, hvori der kun har været ynglet faa Gange og de bør være fri for Voksmøl. Tavler med halvt udbyggede Celler bør ikke anvendes i Yngellejet fordi Bierne har vanskeligt ved at forlænge de halvt udbyggede Celler før det bliver rigtig varmt i Vejret.

Nr. 24. Jeg har købt et større Parti Honning af en Biavler, men den er saa underlig hvid, meget fast og smager af Talg. Kunderne synes ikke om den, de tror at den indeholder Talg, Jeg sender Dem et Glas til Undersøgelse om De vil bevise mig den Tjeneste at meddele mig Deres Mening derom? K. W.

S.: Den modtagne Honning ser særde-

les godt ud, men Honningen er overarbejdet, rørt forlænge, saa den er blevet helt fedtet. Vi antager, at Deres Kunder hellere vil købe Honning, der ikke er saa fast og af lidt gulere Farve. Opløs den hvide Honning ved at sætte Beholderen ned i kogende Vand, naar den er bleven flydende blandes den med lige Vægt sildig udslynget Honning. Den Vare synes Deres Kunder vist bedre om. Det er en Selvfølge, at Honningen ikke er blandet med Talg.

Gavnlig Vink.

Vejret (26. August). Kun en enkelt Dag har det i de sidstforløbne 2 Uger været godt Bivejr, ellers stadig koldt Vejret med Byger og ofte stærk Blæst. Ogsaa for Eftertræksegenes Vedkommende tegner det nu til at klive under et Middelaar. Rundt om fra Biavlerne lyder der Klager over at Honningen er krystaliseret i Tavlerne og ikke er til at slynge ud. Nogle Biavlere meddeler, at de har benyttet de Tavler, der indeholder krystaliseret Honning til at fodre med, efter først at have fjærnet Cellelaagene og stænket Tavlerne med Vand. Da der kun findes smaa Partier af fjorgammel Honning hos Biavlerne og det i Aar er et daarligt Bjaar vil der sikkert kunde opnaas en noget højere Pris end i Fjor. Vi har forhøjet Prisen med 5 Øre pr. Pd.

Fodring. I alle Egne, hvor Trækket nu er sluttet, anser vi den første Halvdel af Septbr. for den bedste Tid at give Familierne det manglende Forraad. Fornyelsen af Foder i Foderne bør foregaa ved Solnedgang (se iøvrigt S. 218). Dog kan man nu ved Foderets Tilberedning tilsætte lidt mindre Vand for at fremskynde Foderets Forsegling i Cellerne. Vi fraraade dog at bruge mindre end 3 Pægle Vand til 2 Pd. Sukker, da Foderet ellers let krystaliserer i Foderne i Løbet af de kolde Nætter.

Honningtavler. Det er en stor Fordel i det tidlige Foraar at have nogle forseglede Honningtavler parate til at fodre med, enten ved Indhængning tæt op til Biklyngen eller ved Nedlægning i Foderaabningen over Biernes Sæde. Den sidstnævnte Fodringsmaade kan endogsaa anvendes meget koldt Vejret. Man bør derfor ved den sidste Udslyngning spare nogle gode forseglede Honningtavler. Hver enkel Tavle omvikles med 3—4 Lag Avispapir og hængemmes paa et tørt Sted til Brug om Foraaret.

Dronningløse Familier bør forenes med andre, der have gode Dronninger. Hertil kan benyttes udtrommede "dødsdømte Bier". Disse kunne indbringes i det dronningløse Stade bag et bitæt Gitter, forsynede med en Honningtavle efter 2 Døgn's Forløb borttages Gitteret om Aftenen, og Foreningen foregaa da uden Kamp i Løbet af den følgende Morgen. Har man nogen Øvelse i at opøse Dronningen, ville vi dog tilraade at borttage den slette Dronning mindst 1 Døgn, før Foreningen skal foregaa. Man kan ogsaa indføre de udtrommede Bier i et andet Stade (uden Bier) paa saa

mange Tavler som Bierne kunde belægge Sent om Aftenen ved Lygtelys udtages disse Tavler en for en med paasiddende Bier og indhænges bagtil i det dronningløse Stude uden Gitter, men dog adskilte fra de dronningløse Bier ved 1 tom Tavle. Om Morgen vil da Foreningen foregaa uden Kamp.

Pakning. Det kan ganske vist lade sig gøre at ordne Bistadernes indvendige Pakning endnu i Oktober Maaned; men der er ikke Tvivl om, at det er heldigst for Bierne om dette Arbejde fuldføres i September. I de Egne, der savne Eftertræk paa Boghvede og Lyng, tilraade vi derfor at ordne hele Pakningen i de hule Vægge og over Biernes Sæde allerede i den første Halvdel af September. Hertil udkræves naturligvis først, at Familien har det fornødne Vinterforraad (20—30 Pd. efter Familiens Styrke). Hvad der mangler i dette Forraad, maa helst gives snarest ved Fodring med Kandisfoder. Dernæst efterses Pakningen i de hule Vægge. Det vil ofte vise sig, at Hakkelsen er sunket sammen, saaledes, at der mangler Pakning i et Rum af 1—2 Tommer foroven. Det Rum bør da udfyldes. Undertiden er den gamle Pakning vaad eller muggen. Dette hidrører fra Utætheder i de ydre Vægge. I det Tilfælde bør hele Pakningen i Væggene fornyes og Ydervæggene kittes og males. Ovenover Vinterlejet lægges derpaa et enkelt Lag Voksdug med den malede Side nedad eller ogsaa Dækbrædder. Midti Dækket bør være udskaar et rund Aabning ca. 3" bred. Ovenpaa Tæppet eller Dæksbrædderne lægges et Par Lag Aviser, som lægges saaledes, at de kan bøjes ned over Vinduet eller Indskuddet, og der maa passes paa, at Papiret slutter tæt ind i Falsen og tæt op til Husets Sider. Det er netop foroven imellem Vinduet og Falsen, at det er saa vanskelig at faa tætnet ordentligt, for der kan gaa megen Varme tabt ved en lille Aabning paa det Sted. Vi har prøvet at overvintre med Glasdøren løftet en $\frac{1}{2}$ " op fra Stadets Bund, men da vore Bihuse som Regel ere tørre, have vi ingen Fordel mærket ved det. Endel Biavlere bruger at pakke Rummet saavel bag Vinduet som over Vinterlejet med „løs“ Hakkelse, vel er det et godt Pakmateriale, men Huset er meget besværligt at faa gjort rent om Foraaret. En Pakramme eller en passende stor Pose der er fyldt med Hakkelse, er langt renligere at bruge bag i Huset, og til at pakke med ovenpaa Aviserne over Vinterlejet benyttes enten den bekendte Tæpperamme eller en passende stor Sæk, der er godt halvt fyldt med Hakkelse, man bør sørge for at Pakningen falder godt til overalt. Det har sin store Betydning, at dette Arbejde udføres paa den Tid, da Bierne endnu jævnligh flyver ud, da de saa henter Klæbevoks for dermed at tætte alle Revner og Sprækker, særlig foroven i Vinterlejet, som erved bliver mere lunere, end hvis Voksdugen eller Dæksbrædderne først ordnes paa den Tid, da Biernes Flugt er helt eller næsten ophørt. Pakningen bagved Vinduet behøver dog ikke at anbringes før i Slutningen af Septbr. eller i Begyndelsen af Oktober, naar Nattefrosten begynder.

Malning af Bistader kan nu foretages paa en blæsende Dag lidt før Solnedgang.

Tagene bør nu efterses baade med Hensyn til Tæthed og Befæstelse. Zinktage behøve næsten ingen Eftersyn, da de i en lang Aarrække kunne holde sig tætte. Derimod bør Trætage hvert Efteraar udbedres med Kitning og Malning. Tagene bør naturligvis være saaledes befæstede, at Efteraarstormene ikke kunne rive dem af.

Dødsdømte Bier. Endskønt Kubbiavlernes Tal aftager stærkt Aar for Aar, er der dog endnu mange Egne, i hvilke dødsdømte Bier kunne faas enten uden Betaling, naar man vil udtromme dem, eller dog for en meget ringe Betaling (50—100 Øre). Disse Bier have jo slet ingen Værdi for Kubbiavleren, og han sparer jo oven i Købet, Arbejdet med at dræbe dem, naar en anden Biavler paatager sig at tromme dem ud. Saadanne udtrommede „nøgne“ Bier (uden Bygning) kunne dog ikke overvintres som selvstændige Familier, med mindre man kan give dem færdig Bygning, mindst 5 Tavler a 120 □". Vi foretrækker dog i de fleste Tilfælde at sætte 2 saadanne udtrommede Kubefolk sammen for at det kan blive et godt Stude at indvintre. Jo større Folk, des flere Tavler gives det. Det er heldigst, naar der er nogen Honning foroven i Tavlerne. Det manglende Forraad gives ved Fodring med et Pund Sukkerfoder hver Aften. Denne Fodring bør helst være tilendebragt i September Maaned.

Brevkasse.

„T. f. B.“ Nr. 15 udsendes først den 19. September.

Valgbreve. De Delegerede mindes om at medbringe Valgbrev til Centralmødet. Et saadant Valgbrev udstedes af Kredsformanden (ogsaa naar denne selv er valgt til Delegeret), og skal indeholde Oplysning om, naar, hvor, for hvilken Kreds og for hvilket Tidsrum Vedkommende er valgt til Delegeret.

Ny Holdere af „T. f. B.“ faar alle de tidligere paa Aaret udkomne Nr. gratis tilsendt. Oplaget er tilstrækkeligt stort.

Ægte Krainere og italienske Dronninger agtes indforskrevne den 10. Septbr. Bestillinger bør være Red. ihænde senest den Dag. Prisen vil blive 3 Kr. a 3 Kr. 25 Øre pr. Stk. Er en Dronning død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den omgaaende tilbagesendes.

Aalborg Amts BF. afholder sit sidste Møde i Biavlsskolen i Aalborg den 20. September, hvor Skolens Leder som sædvanligt giver Undervisning og Foreningens Formand holder Foredrag. Joh. Jensen.

Kundgørelser. Gul Bivoks købes.

Mogensens & Dessaus Væverier,
Aktieselskab, Odense.

Jens Hansen,

Blaagaardsgade 4, København. opkøber alle
Slags Honning og Voks til Dagspris.

Kandis til Bifoder

20 Øre pr. Pd. for smuk, lys reel Vare,
naar mindst 25 Pd. købes, fri Emballage.

Alle Urtekramvarer

5 a 10 Øre under de almindelige Priser, kun
gode Varer, forlang Prislisen.

Prøv hel brændt *Santos Kaffe 75*
Øre, ligner Java i Smag, holder sig 1 a 2
Uger frisk. Ordre adresseres: Vestergade
20, København.

W. Laybourn.

Foreningsmeddelelser.

Svendborg og Omegns BF. afholder
Efteraarsmøde Søndag den 7. September Kl.
2 hos Lars Rasmussens Enke paa Skaarup
Mark. Der gives praktisk Vejledning i
Biernes Indvintring. Alle er velkomne.
Vilh. Lund.

Ringe og Omegns BF. afholder Møde
Søndag den 7. September, Eftm. Kl. 1 1/2.
hos Væver P. C. Andersen, Ringe.
Gjæstevær, den 18. August 1902.
J. P. Rasmussen.

Biavlsudstilling afholdes paa Gæst-
givergaarden "Sjælland" i Hillerød den 20.—
21. September.

Det udstillede deles i 3 Grupper saa-
ledes:

I. Raaproduktet.

Lys Honning, mørk Honning, udbyg-
gede Tavler, og Voks i Blokke eller Forme.

II. Forædlede Produkter.

Mjød, Honningvin, Likør, Limonader,
Honningkager og Syltetøj.

III. Hjælpe midler for Biavl.

Stader, Redskaber, Kunsttavler, videns-
skabelige Hjælpe midler (Bøger, Tegninger,
Samlinger og Observationsstader).

Af Honning udstilles mindst 8 Pd., af
Voks mindst 2 Pd., af Drikkevarer mindst
6 Flasker a 3/8 Pot, af Kunsttavler mindst 2
og af Kager mindst 1 Pd.

Det udstillede bedømmes af 3 Dommere
og der bedømmes med Points med 12 som
højest og den Genstand, som ved Sammen-
tælling faar ialt 30 Points sættes til 1. Pr.,
20 Points til anden og 10 Points til tredje
Præmie.

Alle har gratis Ret til at udstille, der
uddeles Medaljer og Diplomer, samt et pas-
sende Pengebeløb i Præmier. Ret til

Pengepræmie har dog kun Medlemmer af
Biavlerforening for den nordl. Del af Frede-
riksb. Amt.

Det udstillede maa være Udstillings-
komiteen i Hænde senest Fredag den 19.
Septbr Kl. 9 Form. enten i Udstillingslokalet
eller paa Hillerød Posthus eller Jærnbane-
station og være Adrs. til „Biavlsudstillingen
i Hillerød“.

Paa Anmeldelsen maa anføres Udstillere-
rens fulde Navn og Adresse, det bestemte
Antal Genstande, som udstilles samt Salgs-
pris, hvis det ønskes solgt. Salg kan kun
ske ved Udstillingskomiteen og der betales
10 pCt. til Udstillingen af hvad der sælges,
dog kan intet uden Udstillingskomiteens
Tilladelse borttages før Udstillingens Slut-
ning. Saavel Biavlere som Fabrikanter af
Biboliger og Redskaber. bedes om at ud-
stille for at Udstillingen kan blive saa om-
fattende som mulig.

Paa Udvalgets Vegne

H. P. Hansen,
Formand,

Jens Gram,
Sekretær.

Vesterhæsinge og Omegns BF. holder
Møde Søndag den 7. Septbr. Kl. 2 Eftermiddag
hos Tømrermester Vulff, Sandholdt hvortil
herved indbydes.

Østerhæsinge, den 24. August 1902.

H. Chr. Nielsen.

Udstillingen i Aarup aabnes Lørdag
den 13. Septbr. og vil blive meget fyldig,
da meget er anmeldt.

Søndag den 14. September, vil der fra
Odense blive arrangeret en fælles Tur for
Medlemmer med Familie, som giver Mode-
ration saavel paa Jærnbanen som til Udstil-
lingen. Samme Dag vil der blive afholdt
Foredrag om Biavl. Medlemmerne bedes at
tegne sig paa den fremlagte Liste hos For-
manden i Allegade 59, Odense, eller tilskri-
ve ham, hvor mange Billetter der ønskes til
Jærnbanen, Tegningen til Turen sluttet den
11. September. A. Z.

Indhold af dette Numer:

Biavl for Kvinder.....	226
Brevkasse	235
DBF's Biavlsskole	222
Dronningførnelse	223
Dronningløse Familier	228
Et nyt Bihus	231
Et og Andet.....	234
Ekko fra Staderne	232
Forberedelse til Overvintring!.....	229
Foreningsmeddelelser	230
Gavnlig Vink	234
Indvintring	221
Kundgørelser	230
Majsygdom	231
Nogle af Lovene for Yngelansætningen	224
Spørgsmaal og Svar	234
Til Biavlerne	231

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder, d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitlinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Centralmøde

for DBF. afholdtes Lørdag den 6. September i Etablissementet „Lunden“ ved Silkeborg. Mødte vare: Præsidenten Kaptajn H. Schroll, „Lykkenssæde“, for Svendborg Amt. Visepræsidenten, Førstelærer R. Jensen, Vejringe, for Maribo Amt. For Hjørring Amt: Lærer N. Jensen, Badskjær. For Aalborg Amt: Lærer J. Jensen, Gug, og Husejer J. Chr. Bech, Aalborg. For Nordthy BF.: Lærer Ditlevsen, Elsted. For Lemvig BF.: Urmager P. Nielsen, Lemvig. For Simmelkjær BF.: Gaardejer Lars Jeppesen, St. Bredvig. For Silkeborg BF.: Skolebestyrer Joh. P. Andersen, Silkeborg. For Ribe Amts ny BF.: Biavlslærer Grønning, Vejrup, og Sergeant Madsen, Tøbel. For Vejle Amt: Snedker Boesen, Vejle. For den fynske BF.: Gartner A. C. Andersen, Nyborg. For Svendborg Amt: Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, og Biavler A. Nielsen, Ollerup. For Københavns Amt: Overbetjent Chr. Christensen, København. For Bornholm: Lærer G. Josefsen, Østerlars, og Smed J. Christiansen, Aakirkeby. For Roskilde Amt: Proprietær H. Hansen, Nymølle. For Ramsø-Tune Herreders BF.: N. S. Kristensen, „Al-

dershvile“. For Holbæk Amt: Lærer V. E. V. Smith, Bjergsted, og Lærer Engberg, Havborup. For Frederiksborg Amts n. Del: Gaardejer H. P. Hansen, Aagerup. For Storehedinge BF.: Urmager S. Sørensen, Magleby. For Maribo Amt: Parcellist Lars Eriksen, Ønslev. For Elbo m. fl. Herreders BF. Bogbinder N. Ladegaard, L. Velling, og Oversergent C. Bjerregaard, Fredericia. For Han Herreds BF.: Mogens Imer, V. Ullerup.

Af 54 Delegerede vare mødte 28.

Præsidenten aabnede Mødet og bød de Tilstedeværende Velkommen og meddelte at Mødet i Henhold til Lovene var lovligt indvarslet og beslutningsdygtigt, da der var over $\frac{1}{3}$ af de Delegerede til Stede.

2. Regnskabet 1901 tilligemed Decisors Bemærkninger blev oplæst. Det godkendtes enstemmigt uden Diskussion.

3. Valg af 1 Bestyrelsesmedlem i Stedet for Lærer Rosenkjær, som afaar efter Tur.

Ladegaard foreslaar at genvælge Lærer Rosenkjær da han var sin Plads voksen.

Lærer Rosenkjær genvalgtes enstemmigt.

4. Valg af en Revisor for

Regnskabsaarene 1902—03 i Stedet for Agent E. Kriel, Aalborg, som afgaar efter Tur.

Josefsen anbefalede at genvælge Agent Kriel, der ikke alene var en dygtig Kritiker, men ogsaa var en Regnskabskyndig Mænd.

Pedersen. I Følge Josefsens Udtalelse vil jeg anbefale, at vi genvælger Agent Kriel. Josefsen har arbejdet godt sammen med ham i flere Aar.

Kristensen anbefalede at genvælge Agent Kriel.

Agent Kriel genvalgtes enstemmigt til Revisor.

5. Valg af en Decisor i Stedet for Lærer G. Josefsen, Bornholm, som afgaar efter Tur.

Lærer Josefsen genvalgtes enstemmigt.

6. Valg af Dommere ved Udstillingen i 1903.

Navnene paa de i Fjor valgte Dommere og Suppleanter oplæstes af Præsidenten.

Hansen anbefalede at vælge de samme som i Fjor.

Det vedtoges enstemmigt.

Kristensen foreslog at vælge A. Nielsen, Ollerup, til Suppleant i Stedet for Haagensen, Samsø, der var afgaet ved Døden.

A. Nielsen blev enstemmigt valgt.

Bjerregaard ønskede at vide om A. Nielsen skulde føres ind paa Haagensens Plads.

Dette vedtoges.

Til Dommere ved Udstillingen i 1903 valgtes: N. S. Kristensen, C. J. Grønning, C. Bjerregaard, A. C. Andersen, Aug. Petersen og G. Josefsen. Til Suppleanter valgtes: V. E. V. Smith, A. Nielsen og Proprietær Hou-lind.

7. Tidsskriftet. Kristensen. Med Hensyn til Tidsskriftet saa er der i Aar sket en glædelig Fremgang i det Holderantallet er blevet forøget saaledes at vi i Dag har 2309 anmeldte Eksemplarer mod 1760 ved Slutningen af 1901, altsaa en Fremgang af 550 Eksemplarer. Grunden til denne store Fremgang maa ikke alene søges i det gode Bjaar i Fjor, men ogsaa i den forøgede Anvendelse af Biavlslærerne, idet ikke faa Kredse med et ikke ringe Antal Holdere er kommet til fra Egne hvor DBF. hidtil ingen Kredse har haft. Derimod er Holderantallet vedblivende synkende i de Kredse som faar Bladet

tilsendt i Pakker. Tidsskriftet vil derfor i Aar, trods de noget forhøjede Trykningsudgifter og nogen Nedgang i Indtægten af Kundgørelserne kunne bære sig selv. Han havde ingen Forandring at foreslaa og ønskede at Tidsskriftet skulde fortsætte som hidtil og et lignende Beløb som hidtil anvendes til Forfatterhonorar.

Præsidenten ønskede Oplysning om hvorledes Forfatterhonoraret blev beregnet.

Kristensen. Forfatterhonoraret beregnes pr. Spalte. Der gives dog ikke Honorar hverken for „Ekko fra Staderne“ eller for Meddelelser „Fra Kredsene“, ligesom alle Artikler, der indeholde Polemik eller maa fuldstændig omredigres ikke bliver honorerede. I Forfatterhonorar blev der for 1901 vistnok betalt 1 Kr. 60 Øre pr. Spalte. Paa Grund af at Udgiften til Billeder var saa stor, havde han ikke ment at det var rigtig at anvende mere end 296 Kr. til Forfatterhonorar. I Aar vil Udgiften til Billeder ikke blive nær saa høj som i Fjor.

Præsidenten foreslog at Tidsskriftet ledes paa samme Maade i 1903 som hidtil, og at der maa anvendes indtil 350 Kr. i Forfatterhonorar, dog ikke over 2 Kr. pr. Spalte. Redaktøren mener at det maaske for 1903 kan være nødvendig at Tidsskriftet trykkes i 3500 Eksemplarer i Stedet for 3000.

Ladegaard ønskede at faa Oplysning om, hvormange Holdere Bladet for Tiden havde og hvormange Eksemplarer der blev tilovers.

Præsidenten. Der gaar altid en Del Eksemplarer tabt paa forskellig Maade.

Kristensen meddelte at der af Tidsskriftet f. T. udsendes 2740 Eksemplarer. Der burde altsaa være 260 komplette Eksemplarer tilbage. Det er der dog ikke, thi der gaar altid af hvert Nr. nogle Eksemplarer (Antallet meget forskelligt) tabt ved Forsendelsen, og naar Aargangen er sluttet er der ogsaa adskillige Biavlserere, som skriver efter Nr. til at supplere Aargangen med inden den indbindes.

Ladegaard. Tidsskriftet udgaar endnu med nogle dobbelte Nr. Han mente 16 Sider var nok til hvert Nr. Der kunde derved spares en Del. De lange Artikler burde undgaas, lad os holde os noget mere til det praktiske.

Kristensen. Der kunde spares godt 150 Kr.

Ladegaard henstillede, at disse Penge blev anvendt til mere nyttige Ting. Artiklerne burde ikke være saa lange.

Rosenkjær. Da vi fik Dobbeltnummeret afskaffede, gav vi Redaktøren Tilladelse til at udgive et Par Nr. paa 32 Sider. Vi burde have nogle flere Artikler angaaende praktisk Biavl og ikke saa mange lange Artikler om Dronningavl.

Kristensen. Marts-Nr. har i de sidste Par Aar været paa 24 Sider. Grunden dertil er, at der paa den Tid af Aaret altid er meget Stof. December-Nr. har i mange Aar været paa 32 Sider og Biavlerne vil vist ikke blive glade ved, at det kun bliver paa 16 Sider. 4 Sider af dette Nr. optages af Tittelblad og Indholdsliste. Foreningsmeddelelser er der ogsaa meget af til dette Nr., saa der bliver kun lidt Plads til Artikler, hvis Nr. indskrænkedes til 16 Sider.

Præsidenten foreslog at Tidsskriftet skal udgives paa samme Maade og i samme Omfang i 1903 som i 1902 men med den Forandring at det halve Nr. fra Marts flyttes til Oktober eller November.

Ladegaard. Jeg henstiller, at vi giver Redaktøren fuldstændig frie Hænder, men at ikke vi faar mere Stofmængde.

Det vedtoges enstemmig:

- a. At Tidsskriftet i 1903 udgives i Lighed med i indeværende Aar. Dobbelt Nr. efter Redaktørens Skøn.
- b. Redaktøren bemyndiges til i Forfatterhonorar for Aarene 1903 og 1904 at anvende indtil 350 Kr. aarlig, og at betale indtil 2 Kr. pr. Spalte for indsendte Artikler efter eget Skøn.

Redaktørens Løn. Et Andragende fra Redaktøren oplæstes, det fremgik deraf at Redaktørens Løn i 1898 var nedsat med 220 Kr., og da Lønnen ellers paa alle andre Omraader var steget anmodede Redaktøren Bestyrelsen og de Delegerede om Forhøjelse af sin Løn.

Præsidenten vilde spørge de Delegerede om der ikke var nogle Oplysninger som de kunde ønske at faa af Redaktøren.

Smith undrede sig over at Redaktøren vilde have forhøjet Lønnen, da han vist selv tidligere havde stemt mod at Erslev fik saa høj en Løn.

Kristensen meddelte at han ikke havde stemt imod Forhøjelse af Erslevs Løn, men derimod havde han anket over en anden Udgiftspost.

Josefsen. Bor Bogtrykkeren i Roskilde?

Kristensen. Ja.

Ladegaard antog at Erslev havde faaet en høj Løn.

Præsidenten anmodede Redaktøren og Referenten om at forlade Lokalet under Forhandlingerne om Redaktørens Løn.

Det vedtoges, at bevilge et Gage-tillæg til Redaktøren paa 200 Kr. og til Sekretæren paa 100 Kr. aarlig.

Det vedtoges med 14 Stemmer mod 11, at Lønningstillæget ogsaa gælder for Aaret 1902.

Kristensen takkede fordi man havde forhøjet hans Løn, han haabede derved bedre at blive i Stand til at udfylde sin Plads i Foreningens Tjeneste.

Bjerrregaard udtalte ogsaa sin Tak for Forhøjelsen af Lønnen.

Hvorfor sværmer Bierne?

Af Prof. A. J. Cook.
(A. B. Journal).

Jeg tror, at Bier uden Tvivl tilskyndes til Sværmning af noget der virker forstyrrende paa Familiernes Orden. Den mest almindelige Grund er Overbefolkning lige i Begyndelsen af Honningtrækket. Tavlerne er fulde af Yngel, Stedet fyldt med Bier, og Bierne har en Følelse af Ubehag, hvis de er sammentrængt for meget, og tilskyndes derved til at dele sig eller sværme. At dette ikke er den eneste Aarsag er sikkert nok. Bier sværme ofte, naar der slet ikke er Tale om Overbefolkning. Jeg tror, at den mest almindelige Aarsag hertil, foruden Overbefolkning af Stedet, er Mangel paa Honning eller Forraad. Jeg har ofte set at Hunger har bevirket, at Bierne har sværmet ud og søgt sig et nyt Hjem. Her kan det synes, at de ikke vilde forbedre deres Stilling ved Sværmningen, og vi maa antage, at det er det uregelmæssige ved Tilstanden, der driver dem ti at sværme. Næsten alle Biavlere har ikke saa sjældent haft tidlige Foraars-

sværme efter en kold, ugunstig Vinter. Med Foraaret har der kommet Bugløb, og Bier og Dronning har draget ud efter et nyt Hjem. Medens dette ikke synes saa ufornuftigt som det sidste, saa bliver det endelige Resultat dog ikke vidt forskelligt.

Naar Bierne sværmer naturligt, det er, paa Grund af Overbefolkning, da drager næsten alle Bier, der er flyvefærdige, Droner og Dronninger indbefattet, ud af Stedet i Sværmeøjeblikket. Det er imidlertid ikke Tilfældet, at Dronningen leder Sværmen, som det tidt har været angivet. Saa tidlig som 1870 begyndte jeg at klippe Dronningernes Vinger, og jeg vil tilraade alle Biavlere at gøre dette nu til Dags. Saaledes har jeg mange Gange iagttaget en Sværms Uddragen fra Stedet og ligeledes bemærket Dronningens Fremkomst.

Jeg har fundet at Dronningen sjælden begiver sig ud før med den sidste Del af de udsværmende Bier. Dernæst har det ofte været nævnt, at i de Tilfælde, hvor Dronningen ikke ledsager Sværmen, enten fordi hun ikke kan eller vil, da samler Bierne sig ikke i Klynge, men vender atter tilbage til Stedet. Den sidste Del af dette passer i alle Tilfælde, nemlig, at Bierne ikke flyver bort uden Dronning, men altid vender tilbage til Stedet.

Derimod er det ikke rigtigt, at de ikke i Almindelighed klynger sig. Efter min Erfaring klynger de sig omtrent lige saa tit, som naar Dronningen følger med. For jeg har kendt enkelte Tilfælde, hvor Bierne har sværmet ud sammen med Dronningen og endda vendt tilbage til Stedet igen uden mindste Forsøg paa at samle sig.

Tiden, da Sværmmningen foregaar, er i Almindelighed fra Kl. 11 til 2 eller omkring Middag, dog har jeg kendt Tilfælde, hvor Tiden har afveget betydeligt fra dette. Jeg har set Sværme fremkomme Kl. 5 eller 6 om Eftermiddagen. Afdøde Mr. Moon har en Gang fortalt mig, at han havde en Familie, der en Gang sværmede i Maaneskin ved Fuldmaane. Denne Uregelmæssighed ved Sværmmningen med Hensyn til Tiden, tror jeg, kan omtrent altid henføres til Eftersværme, hvor unge Dronninger drager ud med Bierne.

Stedet, hvor en Sværm sætter sig, har ogsaa sin Interesse. Et Træ eller en Busk synes at blive foretrukket, sandsynligvis fordi det er bekvemst for Bierne at samle sig der. Jeg har

set en Pæl eller et Rækværk gøre Tjeneste i denne Henseende. Højden, hvori en Sværm samler sig er ogsaa af Interesse. Det er sædvanlig Forsværmene med de gamle Dronninger, der sætter sig lavest, medens Eftersværmene med unge Dronninger kan samle sig oppe i høje Træer. Jeg tror at have set en Sværm 30 Fod fra Jorden oppe i et højt Træ.

Hvorfor samler Bierne sig i det hele taget i en Klynge? bliver der ofte spurgt. Vi maa erindre at de gamle Dronninger ikke har været vant til at bruge deres Vinger til at flyve med i over et Aar. At de er i Stand til at bruge deres Vingemusklér, er knapt til at forestaa. Jeg tror, at Klyngningen foretages for at give Dronningen en Hvile efter den første Anstrængelse, før den skal begive sig paa den længere Rejse, maaske $\frac{1}{4}$ a $\frac{1}{2}$ Mil bort. Det har været berettet, at Sværme sommetider flyver bort uden at klynge sig. Jeg har kendt et Tilfælde af dette Slags selv. Det var en Eftersværm, og en ung Dronning ledsagede selvfølgelig Sværmen.

Hvornaar udvælger Bierne deres ny Hjem? er et Spørgsmaal af Interesse. Det har været antaget, at Bierne samler sig i en Klynge, for at Spejdere kan sendes forud at opsøge et nyt Hjem. Jeg har haft positive Beviser for ved flere Lejligheder, at Sporbier flere Dage i Forvejen har opsøgt og rensset deres fremtidige Hjem. En Gang var det ved en Aabning i et Hus. Bierne blev bemærket lige før Middag, travlt beskæftiget med at flyve ud og ind højt oppe ved Kranlisten. Det antoges for Bier fra en Familie, der var i Færd med at slaa sig ned der. Efter Middag blev vi overrasket ved at finde, at alle Bierne var borte. Vi antog, at de havde fundet deres ny Hjem upassende. Den næste Dag kom der en stor Sværm og tog Pladsen i Besiddelse. Siden har jeg haft Lejlighed til at iagttage et Antal lignende Tilfælde. Jeg har kun ringe Tvivl om, uden at dette altid er Tilfældet, og at Bierne simpelthen samler sig i Klynge, for at Dronningen kan udhvile sig.

Hurtigheden, hvormed en Sværm flyver er meget forskellig. Jeg havde en Gang en Sværm, der fløj næsten en kvart Mil, og en af mine Studenter fulgte den til Fods den hele Afstand og mærkede sig dens ny Hjem. Jeg har kendt andre Tilfælde, hvor man vilde have haft nødig at være godt ri-

dende for at følge Sværmen. Eftersværmen flyve med større Hastighed end Forsværmene.

Vi ved alle, at der kan findes mange Dronningceller i det gamle Stade, naar en Familie sværmer. Jeg tror, at en Forsværm sjældent om nogensinde fremkommer før, en af disse Celler er forsegleet. Nogle Bier, særlig Krainere, opfører et overordentlig stort Antal af saadanne Celler. Vi ved, at alle disse Celler ofte bliver ødelagte, saasnt den første Dronning er udklækket. I Tilfælde af saadan Ødelæggelse bliver Cellerne altid revent op paa Siden. Hvis derimod en Dronning udklækkes, er Cellerne aaben i Enden. I Tilfælde, hvor flere Sværme fremkommer -- jeg har haft Eksempel paa, at der fra en enkelt Familie har fremkommet 5 Sværme, den ene efter den anden -- beskytter Bierne Cellerne, saa at den først udklækkede Dronning ikke kan ødelægge de andre. Som mange Biavlere har iagttaget, følger der ikke saa sjældent flere Dronninger med en ny Sværm. Nogle af vore dygtigste Biavlere tror, at i saadanne Tilfælde, har Dronningerne været holdt nogen Tid i Cellerne og i Sværmeøjeblikket, da Cellerne ikke bliver bevogtet, slipper flere Dronninger ud og gaar med Sværmen. Det er meget mere sjældent, at to Dronninger lever sammen i en Familie nogen Tid, naar de begge er æglæggende.

Denne Artikel er allerede temmelig lang, men jeg ønsker at give nogle faa Regler, som jeg tror enhver Biavler vilde gøre klogt i at iagttage. Jeg tror, at vi under almindelige Forhold vilde staa os ved kun at tage en Sværm pr. Familie om Aaret.

Jeg tror ogsaa, at det vilde være det heldigste altid at klippe alle Dronningernes Vinger, da det sparer Arbejde og meget sandsynligt vil skaane os for Tab, da ingen Sværme nogensinde vil flyve bort uden en Dronning.

Dernæst, hvis vi kun ønsker en Sværm pr. Familie, er det nok værd at tænke over, hvad der er den mest bekvemme Maade at begrænse Sværmen paa. Jeg tror den saakaldte Heddon-Metode er langt den bedste Fremgangsmaade.

Bierne paa Bornholm.

Af H. O. Koføed, Rønne.

Naar vi skal behandle vore Bier, da bør man altid behandle dem efter Vejret og ikke efter hvad vi lærer, naar dette ikke passer efter de paa Stedet værende Vejrforhold, som her paa Bornholm ofte er meget forskelligt fra Vejret i de øvrige Provinser, det hedder jo ogsaa i Geografien, at Danmark har et Kystvejr (eller Øklima) og at der falder Regn i Mængder. Bornholm har dog ikke i Juni og første Halvdel af Juli været stærkt begunstiget af Regn, men derimod haft en lang og vedvarende Tørke, men i Jylland havde man været meget tilfreds med en Tiendedel af den Regn man fik først i Juni. Begyndere i Biavl, som ikke har nogen praktisk Erfaring, og holder „T. f. B.“, vil som oftest rette sig efter hvad der staa og ofte gøre noget som ikke passer sammen med vort kolde Foraar, tørre For-sommer og milde Efteraar, som er det fremherskende Vejrforhold paa vor Ø. I den Anledning og for maaske derved at give en Anvisning for Begyndere, og i Særdeleshed for Biavlere som har Lavnormalstaden, hvilke ere de tre Fjerdedele af de bornholmske Rammemaal. I gode Honningaar, naar Vejrforholdene ere gode i enhver Henseende, da tør jeg sætte dette Stade ved Siden af hvilket andet Rammemaal, men i daarlige og Middelaar, da kommer det til at staa lavest, ja Højnormalrammen, som nu ikke længer findes blandt de af DBF.s anerkendte Maal vil vistnok staa over den som Overvintringsramme. Da vi nu her paa Bornholm har dette Rammemaal i saa stor en Udstrækning, som Tilfældet er, vil jeg i denne og senere Artikler omtale dette Stades særlige Behandlingsmaade, for derved at gavne de bornholmske Biavlere. Man har maaske tidligere mere end nu fordømt at benytte Afspærringsgitter, men Erslevstadets lave Ramme gør det ganske nødvendigt at have et eller helst to saadanne til hvert Stade, nemlig et vandret og et lodret, for det sidstes Vedkommende kan det for smaa Familier spares. Nu kan der gøres den Indvending, at Vingerne slides ved altid at passere igennem Gitteret. Dertil vil jeg svare, at jeg for min egen Del holder mere af at høste megen Honning i Stedet for at have Stedet fuldt af Bier

i August og lede efter Honning, som det har sket mig saa ofte før, inden jeg fik indført Gitter efter en større Maalestok.

Hvis der i Egnen hvor man bor ikke er Eftertræk paa Lyngblomster, da kan og bør man fodre langsomt i 14 Dage a 3 Uger, hvis man da har ladet Bierne beholde Honning nok til Vinter- og Foraarsbrug, hvis ikke, da bør man fodre stærkere, saa at det nødvendige Foder kan blive indbaaret inden Mikkelsdag. Efter den Tid bør man fodre langsomt i 8 a 14 Dage, i disse sidste Dage bør Stedet holdes varmt og være godt pakket, saa at det indbaarne Foder kan blive modent og forseglet. Naar ovenstaaende er gjort i rette Tid, da kan man siden trøstigt udføre hvad „T. f. B.“ meddeler i „Gavnlig Vink“, skønt Vinteren sjældent her er saa streng som i det øvrige Danmark. Nu har vi Tiden inde til at høste det sidste fra Bierne, vel at mærke, om man har høstet tidligere, da kommer det Spørgsmaal frem om man med Fordel for næste Aars Udbytte bør tage Honningen og give Bierne Sukkerfoder i Stedet. Dertil vil jeg for dette Aars Vedkommende svare et ubetinget ja, dog at Bierne altid beholder mindst 10 Pund Honning. Det er i daarlige og Middelaar bedst at give Sukkeropløsning, anderledes stiller det sig i gode Honningaar, thi da er den forreste Tavle godt halvt fyldt og i de midterste er 2 Tommer over, og 3 a 4 Tommer i Siderne af hver Tavle, de 2 a 3 bagerste Tavler bør være helt fulde af Honning. Et saadan Vinterleje kaldes naturligt og kan faas foruden Kunst, hvorimod det i daarlige Aar skal skaffes tilveje ved Fodring. Man har ogsaa en anden Maade at lave et Vinterleje paa, nemlig ved at borttage de forreste tomme Tavler og i stedetfor indhænge Tavler, der indeholde det nødvendige Kvantum Foder, men derved kommer man til at fratage Bierne en betydelig Del Blomstestøv, som ikke kommer Bierne til gode, da det fordærvs ved at overvintre udenfor Stedet, og Bierne faar derved forlidt deraf til Vinter- og Foraarsbrug. Da jeg arbejder meget herovre som Birøgter, er jeg ofte bleven beordret til, at lade Bierne beholde nok uden at fodre, men Resultatet har altid været, at Bierne ikke udvikler sig saa godt som de Bier der er fodret med 8 Pund Sukker, skønt Forraadet ved Foraarseftersynet har været ens, og naar det første Sommertræk kommer, er der ikke flere Bier

end de kan samle ind til det daglige Forbrug. Noget anderledes vil det nok stille sig om man benyttede Spekulationsfodring om Foraaret, men dette er ikke let at faa gjort naar Vedkommende holder Birøgter, thi da er Bierne en Biting og husker man ikke at fodre, kan Bierne have opspist og Yngelen udsuget før Ejeren eller Birøgteren aner det.

Et nyt Bihus.

Af G. Mathiesen.

Under denne Overskrift meddeler Hr. Th. Buchholtz i Nr. 14 af „T. f. B.“ sin Plan om at bygge en ny Slags Bibolig og ønsker at høre Biavlsskollegaers Mening derom. Jeg vil derfor her igennem „T. f. B.“ efterkomme hans Opfordring i Haab om at mine Bemærkninger ogsaa kan have Betydning for andre af Bladets Læsere.

Hr. Buchholtz skriver at han har tænkt sig „at ville lave Bihuskassen af pløjede Brædder og Taget i fire Længder, da et 20 Alen langt Tag ikke kan haandteres med Lethed“. Hvis jeg skulde anskaffe mig et saadant Bihus, vilde jeg næppe have det større end til fire Bifolk, da det forekommer mig, at det vil blive vanskeligt at faa det nævnte lange Tag saa tæt at ikke Regn- eller Snevand trænger igennem Tagets Samlinger og et saadant 20 Alen langt Bihus er desuden jo næsten umulig at flytte hen paa anden Plads. Ligeledes vilde jeg næppe benytte pløjede Brædder til Bihusets ydre Vægge, da saadanne gennemskaarne Brædder som almindelig benyttes til Bistader, efter mit Skøn ser bedre ud til Bihuse end pløjede Brædder og desuden som Regel bedre formaa at holde Vandet ude fra Husets Indre.

Flade Tage er jo meget gode til at sætte Magasiner og andre Ting paa i Sommertiden under Behandlingen af Bierne, men hvis Taget ikke har rigelig Fald, vil ofte en Del Bier falde ned paa det i Regnvejrr og ligge paa Ryggen og omkomme.

Den ydre Kasse burde være mere end et Par Tommer Videre end Smaakassens Længde ellers bliver Forpakningen omkring Bierne altfor ringe i Vintertiden

og det forekommer mig at det maa blive vanskeligt at faa pakket foran Smaakasserne ved Flyvehullerne med Ting, som atter er lette at fjærne naar det gøres nødvendig. I de almindelige Enkeltstader er der god Lejlighed til at se den bagerste Side af den sidste Tavle i Underrummet ved at borttage Bagdøren og Bagpakningen, men dette Gode vil, saa vidt jeg hidtil har forstaaet Hr. B., ogsaa for største Dele forsvinde ved det ny Bihus.

Smaakasserne behøve ikke at være 30 Tommer lange, hvis det ikke er Meningen at en Del af dette lange Rum skal benyttes til Pakning. Saalænge det ikke var almindeligt at høste Honningen foroven i Honningrummene var saadanne lange Underrum i Trugstaderne nødvendige, men hvorfor skal der nu være Plads til mere end 14 eller 15 Tavler i Underrummet?

Inden jeg slutter Listen over de Mangler som jeg i Øjeblikket har fundet ved Planen over det ny Bihus maa jeg endnu tilføje af Hussvampen uden Tvivl maa være en farligere Fjende hvor Bierne er samlet i et Hus, end hvor Bifolkene bor enkeltvis.

Som der af ovenstaaende kan ses har jeg fundet flere Mangler ved det paa tænkte System, men det bedste ved Artiklen: „Et nyt Bihus“ i Nr. 14 af „T. f. B.“ er, at dens Forfatter viser helt igennem at stræbe efter at kunne fremstille en billig og bedre Bibolig end der hidtil er bygget, og denne Opgave er jo ikke saa nem at løse. Det er med Tilfredshed, at jeg ser Hr. B. i Honningrummene vil benytte en Ramme af halv Højde af Underrummets Tavle, det giver dog lidt Haab om bedre Orden paa dette Punkt i Fremtiden, da en ca. 10 Tommer høj Yngeltavle, ikke saa nemt, med god Grund, kan blive forkastet ved Fremtidens Biavlstræft.

Mac Evoys Metode.

Rensning af Staderne.

Af P. Jensen-Pedersen.

Selv efter at have læst Hr. A. Nielsens retledende Bemærkning i dette Blad Nr. 13, maa jeg erklære, at jeg

endnu ikke er enig med ham i, at man helst bør undgaa at rense Stadet ved Udførelsen af Bipestkuren efter Mac Evoys Metode. Hr. N. fremsætter Brudstykker af Hr. Mac Evoys Udtalelser, hvilke jo tydelig taler imod Rensning af Staderne, men maa det vel ogsaa være mig tilladt, at bruge en af Mac Evoys Udtalelser, som Støttepunkt for min Paastand om Rensning af Staderne. Den ansete Bakteriolog, Dr. William R. Howard i Fort Worth, sendte den 23. November 1893 et Brev til Mac Evoy — indeholdende flere forskellige Spørgsmaal angaaende Bipesten, hvoriblandt ogsaa følgende Spørgsmaal.

„Dersom De havde et Stade, som led af Bipest, og som havde fast Bund og denne var tilsølet med Bipest, vilde De da borttage Bunden eller rense den, førend De satte en sund Familie ind i Stadet?“

Hertil svarede Mac Evoy: „Dersom nogle af de smittede Tavler bleve sønderbrudte saaledes, at de efterlod en Mængde Honning paa Bundbrættet, vilde jeg rense dette; men i intet andet Tilfælde vilde jeg gøre noget ved Stadet eller Bundbrættet“.

Et saadant Svar givet paa en direkte Forespørgsel, og til en Videnskabsmand, tør man vel nok tillægge ligesaa megen Betydning, som hans Udtalelser i Blade og til private Folk.

Mac Evoy vil altsaa have Stadet rensat, naar der spildes Honning paa Stadets Bund, Hvorfor? Fordi Honningen netop er det smittebærende.

Derfor kan jeg ikke indse andet end at det absolut er det rigtigste, at anbefale at rense Stadet, thi jeg tror, at mange Biavlere, især de mindre øvede, og maaske lidt nervøse Begyndere næppe kan undgaa at spilde en Mængde Honning i Stadet, da Kuren netop helst skal foregaa i den bedste Træktid, altsaa paa en Tid, da der findes en Del letflydende Honning i Stadet, som ved den mindste Heldning og Stød flyder ud og tilsøler Stadet. Mange Steder tror jeg ogsaa man kan finde de Tilfælde, hvor Hr. N. indrømmer Nødvendigheden af Stadets Rensning, nemlig hvor der findes Vildbygning, eller Møl i Staderne. Jeg har nemlig lagt Mærke til, at hos mange af de mindre Biavlere som ofte har Stader som de enten selv eller en anden nævenyttig Mand, ja ofte endog en dygtig Snedker har lavet og som ikke har taget det saa nøje med Maalet — hvorfor Afstanden er bleven

for stor mellem Rammerne og Stadets Sider, og som Følge heraf har Bierne bygget Vildbygning derimellem. Møllene træffer man desværre heller ikke saa sjældent paa. I dette Tilfælde er det altsaa nødvendig at rense Stadet. Lad os saa tænke os Tilfælde, hvor det ikke er nødvendig at rense Stadet for at faa et heldigt Resultat af Kuren, saa gentager jeg, at det vilde være en god Skik alligevel at gøre det. Hertil mener Hr. N. at det vilde volde Vanskeligheder for Biavlerne, særlig hvor der haves mange Bier, og at Kuren af den Grund ikke blev foretaget. — At man just kan kalde det Vanskeligheder, vil jeg dog ikke paastaa, men at det er forbunden med en Del Ulejlighed at rense Stadet, det kan ikke nægtes. Hvad det angaar med Udsværmmingen af det desinficerede Stade, da tror jeg ikke der er stor Fare derfor, idet Overførin-

om jeg saa maa udtrykke mig, der bliver givet Raad, eller med andre Ord, de mindre dygtige eller Begyndere, som særlig bør lytte til og lære af de mere fremskredne Biavlere, og derfor er det jeg vil have, at det skal anbefales at rense Stadet, da disse mindre erfarne Biavlere ikke er i Stand til at dømme klart i hvilke Tilfælde Stadet bør renses, og i hvilke Tilfælde de bør — eller rettere kan undlade det, og mislykkes Kuren tabes Modet og Lysten til at forsøge igen, og det afskrækker andre fra at tage fat.

Se saadan er nu min Mening om Sagen, og den er jo noget forskelligt fra Hr. Nielsens. Nu er Sagen jo bleven belyst fra forskellige Sider, hvilket altid er godt for en Sag af saa stor Vigtighed.

Nu vil Læserne da selv af Diskussionen kunne danne sig en Mening om

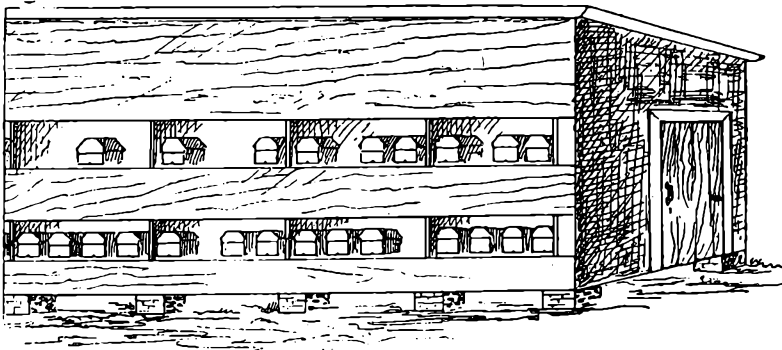

Fig. 30. Websters Bihus.

gen jo bør ske ved Aftenstid, altsaa paa en Tid hvor Bierne ikke ere meget flyvelystne, og ellers hvis man fodrer dem vil de ganske sikkert blive.

Det kan være rigtig, naar Hr. N. skriver, at for at faa Biavlerne til at anvende Mac Evoys Metode i størst mulige Udstrækning, gælder det om, at Anvisningen er saa simpel som mulig. Ja men Rensningen af Staderne er saamænd simpel nok, kun er det jo forbunden en Del mere Ulejlighed. Jeg tror nu, at for at faa Folk til at anvende Kuren gælder det endnu mere om, at de ved den er sikker, saa de ved, at naar de har foretaget Kuren, selv om det har kostet dem megen Ulejlighed, da at vide, at de er færdig med Sygdommen, hvilket jeg tror, de ikke altid vil være sikker paa, naar man ikke renses Stadet, thi det er jo for de menige Biavlere,

hvad der er rigtigst at gøre i hver foreliggende Tilfælde.

Et Bihus.

Af F. R. Webster.

(A. B. Journal).

Naar jeg taler om at overvintre Bier, saa er det ikke alene, fordi jeg føler, at jeg har været heldig med min Fremgangsmaade, men fordi jeg ved, at andre ikke har været saa heldige med andre Metoder, eller, maa jeg vel sige, fordi de slet ingen Metode har. De gør heller ikke Forsøg paa at lægge sig ef-

ter en. Hvis Du har 20 Køer at holde Vinteren over, maa Du sørge for et passende Opholdssted til dem, Du maa ogsaa skaffe Fourage til dem. 20—30 Tons Hø, Korn etc. Du har ikke nødigt at gaa til dette store Udlæg for at overvinde dine Bier, for hvis Du har dem paa en gunstig Plads vil de selv kunne forskaaffe sig det nødvendige Vinterfoder. Men efter min Mening er dette ikke alt, hvad der fordres af Dig.

Du maa sørge for en passende Beskyttelse for dem i vor lange kolde og stormfulde Vinter. I dette Øjemed har jeg opført et Bihus for Bierne alene. Det medfølgende Billede giver en god Ide om dets Indretning. Som det ses er Staderne anbragt paa to dobbelte Hyllder. Disse er inddelt i Afdelinger bestemt til at holde 4 Stader hver.

Selve Bygningen er 6 Fod bred. Hylldernes Bredde er 30 Tommer, og de har en Heldning fremefter paa $1\frac{1}{2}$ Tomme. Resten af Pladsen bag Staderne er til at gaa paa.

Mine Bier holdes i dette Hus om Vinteren saavel som om Sommeren. Staderne er altid tørre, hvilket efter min Mening er langt bedre, end naar de er kolde og frose.

Saasnart det stormfulde Vejr begynder, lukker jeg de to aabne Pladser med tykt Lærred. Det gør Huset saa mørkt, at Bierne aldrig forlader Staderne. Solvarmen trænger igennem Lærredet, og Luften er altid ren.

Huset vender mod Sydøst, medens der i Baggrunden er en høj, ujævn Bakke, som afgiver det bedste Læ mod Nordvest. Mit Beboelseshus ligger ved den nordøstlige Side og afgiver Læ i den Retning.

2—3 Gange om Vinteren fjærner jeg Lærredsforhængen og tillader Bierne at holde en god Udflugt, samtidig løfter jeg Staderne og børster de døde Bier af Bundbrætterne.

Jeg tilraader ikke andre at gøre, som jeg gør, men jeg vil sige, at medens andre i denne Egn har mistet næsten alle deres Bier, har jeg kun haft smaa Tab, og jeg vil fortsætte som begyndt, indtil det gaar op for mig, at jeg følger en forkert Fremgangsmaade.

Den vise Mand drager Fordel af andres Erfaringer, medens de vise spiler deres Tid med Eksperimentering. Hvad den ubesindige Mand gør ved Enden, skulde den kloge gøre ved Begyndelsen.

Om Bipesten.

Af J. Søderstrand.
(Bitidningen).

I Aaret 1901 havde jeg Bipest at trækkes med. Men alle angrebne Familier helbrededes og bleve sunde samt gav noget Overskud. I Foraaret 1901 mærkedes ingen Sygdom i nogen af Familierne. Men midt i Juni fandtes der nogle smittede Celler i et Par Tavler i mit næst stærkeste Stade. 12 af Tavlerne var belagt med Yngel. At ødelægge al den Yngel ansaa jeg for at være et stort Tab, da der maaske ikke var 100 Larver angrebne. I de fleste Tavler kunde der intet Spor af Sygdommen mærkes.

For at bevare Yngelen gik jeg frem paa følgende Maade: Dronningen tilligemed det nødvendige Antal Bier afbørstedes i et Stade, der var forsynet med tomme Rammer. Denne nydannede Familie anbragtes paa Moderstadets Plads. Efter 3 Dages Forløb blev denne Kunstsværm flyttet over i et andet Stade, hvor den gaves Kunsttavler, som hurtigt blev udbygget. I Løbet af 3 Uger var al den friske Yngel udklækket i det angrebne Stade, og Bierne havde udklækket sig en ny Dronning. Da afbørstede jeg alle disse Bier i en Kasse, og de smittede Tavler borttoges. Det smittede Stade rengjordes ikke, Klæbevoks og lignende blev blot skrabet af Siderne og Dækbrætterne. Nu blev dette Stade flyttet til sin gamle Plads, hvor Sværmen overførtes i det. Efter 3 Dages Forløb blev de afbørstede Bier forenet med Sværmen, efter at den gamle Dronning først var bleven fjærnet.

Nu havde jeg en sund Familie, der ved Kurens Slutning besatte 15 Rammer og havde 10 Tavler med Yngel. Tabet udgjorde højst et Par Tusind døde Larver samt 16 Tavler, som maatte indsmælttes.

I Aar har der ikke været Spor af Sygdommen at mærke. Men Dronningen, der blev opklækket i den smittede Familie, er ikke god. Det vilde have været bedre, om jeg havde beholdt den gamle Dronning eller havde foretaget Dronningskifte paa sædvanlig Maade.

J. Søderstrands Maade at helbrede Bipest paa, kan ikke siges at være ny det er nemlig den samme Metode som

Godsforvalter C. Ericsson, Røfors, omtaler i en Artikel i „Bigaarden“ Nr. 6 1890, Red.

Til Begynderen i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.

Saafernt man har haft Bifamilier, der have lidt af Bipesten og disse under det gode Træk ere satte paa Ledere for at gennemgaa Byggekuren, da have dette til Dels nok kunnet lade sig gøre uden at fodre, men saasomt de ere flyttede over paa hele Kunsttavler, vil det være absolut fordelagtigt at fodre saadanne Familier hver Aften, for at de hurtigst mulig kan faa Yngellejet og senere Vinterlejet i Orden. Man bør dog ikke give Familierne flere Kunsttavler end de let kan besætte, og ere disse tildels færdigbyggede og belagt med Yngel, at man da ikke giver nye Tavler til Yngel forinden der er begyndt at fødes unge Bier. Skulde en Familie derimod være saa talrig, at den let kan besætte en Kunsttavle mere, da gives denne foran i Yngellejet og hvis Trækket er godt, det fylder med Honning over Yngelen, da kan tillige gives 1 Kunsttavle bag ved Yngelen, og dette saa ofte som man ser gennem Vinduet, at Familien atter trænger til Plads. Skulde Vejret og Trækket blive godt og Familien har naaet at faa udbygget et passende stort Vinterleje, da paasætter man et Magasin og pakker godt til saavel for oven som paa Siderne og man kan vente sig et ret ordentlig Overskud af en saadan for Bipest helbredet Familie, dog selvfølgelig i Forhold til Vejr- liget, Trækkets Godhed og Familiens Størrelse.

Det simpleste og billigste Foderapparat anser jeg Blikbakken ca. 4×8" stor med 1/4" høj Kant, for at være, denne kan tage en 6 a 8 Spiseskefulde hvilke jeg anser for tilstrækkeligt, naar der fodres hver Aften for at paaskynde Byggearbejdet. Ved Brugen af dette Foderapparat maa det nøje paases, at Stedet staar vandret paa begge Leder, da man ellers ikke kan se om Foder-

bakken er fyldt eller ikke. I Bagdøren bør skæres et Udsnit (Hul) 4" bredt og 1/4" højt, eller med andre Ord saa bredt og højt at Bakken lige kan glide ind og ud langs Bunden af Stedet, naar Døren er sat ned paa sin Plads. Naar Bakken er skudt helt ind under Rammerne til Dørens Yderkant da vil der jo være lukket for Bierne og alt synes at være saare godt, dette er dog imidlertid ikke Tilfældet. Formaålet maa være at kunne trække Foderbakken tilbage, og enten af en Flaske eller en Kande at kunne hælde Foderet i Bakken uden at en eneste Bi kan komme frem, Fodringen bør kunne udføres endog af en uøvet Biavler og uden Røg. Dette kan alt sammen lade sig gøre ved Hjælp af en simpel Zink- eller Blik-skyder, der ved Hjælp af to bredhovede Stifter fastholdes til Døren, saaledes at Skyderen let lader sig hæve og sænke efter Behag. Skyderen bestaar af et ca. 4" bred og et saa langt Blikstykke at det let kan gaa ned i Foderbakken, den øverste Kant bøjes med 1/4" i skarp Vinkel, og man vil forstaa, ved at tage fat paa den ombøjede Kant kan Skyderen let hæves ganske lidt, naar Foderet hældes i Bakken og holdes hævet indtil Bakken atter er skudt helt ind. En saadan 1/4" høj og 4" bred Aabning forneden i Glasindskuddøren med Skyder for, vil jeg anbefale Biavlerne at faa lavet i alle deres Stader, da vil de Bier der muligen under Behandlingen af Staderne ere komne bag Døren, naar denne atter ersat paa Plads, kunne løbe ind til Kammeraterne, naar Skyderen trækkes lidt op. Naar Bierne ere løbne ind, kan Skyderen atter skydes ned og Aabningen er lukket, og man behøver da ikke at benytte en Pind eller lille Sten for at hæve Døren og som saa mange Steder glemmes til næste Gang man kommer i Lag med Familien, hvilket ikke burde ske.

Død Yngel.

Af A. Nielsen, Ollerup.

Jeg har modtaget følgende Forespørgsel:

„Ved et Gennemsyn af mine Stader har jeg fundet en mistænkelig Fa-

milie, som jeg gerne vil høre Deres Mening om. Familien, der er kraftig, havde, som mange af de andre, paa Grund af Fodringen, midt i Yngellejet paabegyndt en ny tæt Æglægning, men spredt i Yngellejet fandtes paa alle Yngeltavler 6—8 lukkede Yngelceller. Dette fandt jeg straks mistænkeligt, aabnede for nogle af Cellerne, Laagene var ikke hullede, og fandt en gullig Larve vendt den modsatte Vej og naturligtvis død, men ingen af dem var opløst til en raadden Masse. Jeg indskrænkede straks Flyvehullet, og min næste Tanke var øjeblikkelig at grave hele Historien ned, men da jeg ikke efter min Viden kunde konstatere den smitsomme Bipest. vilde jeg først høre Deres Mening, før jeg gaar videre. De er nok saa god at skrive et Par Ord herom.“ C.

Svar: Den her nævnte Bifamilie lider sikkert af den Slags Bipest, der mest angriber den aabne Yngel. Denne dør i Reglen før Cellerne bliver forseglede. At de døde Larver i dette Tilfælde fandtes i forseglede Celler hidrører fra, at der har været en Standsning i Yngelansætningen, før Fodringen begyndte, hvorved Bierne har haft Lejlighed til at udrense de døde Larver af de aabne Celler. I de faa Celler, der var tilbage, er Larverne først død, efter at Cellerne var bleven forseglede.

Denne Slags Bipest anser jeg ikke for særlig smitsom om Efteraaret. Og i Betragtning heraf anser jeg det for en vel radikal Kur at nedgrave Familien, særlig naar det tages i Betænkning, at der ingen som helst Sikkerhed er for, at andre Familier ogsaa kan være smittede.

I Stedet for at ødelægge Familien vil jeg tilraade Dem, at lade den henstaa i Ro til sidst i September eller først i Oktober. Naar den Tid er inde, ryst da Bierne af Tavlerne i det syge Stade. Lad dem ikke beholde en eneste af deres egne Tavler. Giv derpaa Familien et passende Antal Tavler med Vinterforraad i fra de andre Stader. Det sikreste vilde være, om De kunde give dem helt fyldte forseglede Tavler. Fodring af Familien maa i hvert Fald ikke finde Sted, for det gælder særlig om at undgaa, at Familien ansætter Yngel tiere i Efteraaret, efter at Tavlerne er bleven omskiftet.

Arbejdet med at skifte Tavlerne bør udføres paa en Tid, da Bierne ikke flyver, ligesom der ved samme Lejlighed maa passes paa, at der ikke kommer

Bier fra det syge Stade ind til Nabo-staderne. Er der Honning i de udtagne Tavler, kan den udslynges og anvendes i Husholdningen. Alle Tavler der har været døde Larver i bør indsmeltes. Renslikkede Magasintavler, tror jeg derimod ikke er smitteførende.

Degeneration ved Indavl.

Af N. F a h l e.

Under denne Overskrift har Hr. J. B. Schmidt, „Kronborg“, skrevet en Artikel i „T. f. B.“ for Marts 1902. Denne Artikel har en længere Indledning, der angives for tildels at være en Oversættelse efter et udenlandsk Dagblad, og den er en Slags Grundlov for Maaden, hvorpaa de Afdelinger af tamme Husdyr og dyrkede Planter, som paa dansk kaldes Afarter og med et fremmed Ord Racer, holdes rene, eller — som det ogsaa kaldes — ægte, naar de forplantes ad kønslig Vej. Man anmodes om at læse denne Indledning med Opmærksomhed og Eftertanke, og Hr. S. haaber da, at den tænkende Biavler heri maa finde mangt et Guldorn, som kan overføres paa vore Dages Biavl.

Dette Haab er uden Tvivl vel begrundet, der staar nemlig i nævnte Indledning, at „Fortsættelsen af Forældrenes Liv og Egenskaber hos Børnene komme mest til syne hos de i vild Tilstand levende Organismer. Naar det nu som det senere skal blive paavist, tages i Betragtning, at Honningbier nærmest ere at anse som vildt levende Organismer, saa forstaar det sig, [at ved Biavl finder Lovene for Racernes Forplantning hos tamme Husdyr og dyrkede Planter ingen Anvendelse. Denne Oplysning kan, naar den overføres i Biavlslæren sikkerlig betragtes som Guldorn, fordi det fremgaar af den, at det er en Overtro at antage, at Honningbier ligesom Pattedyr, Fugle og dyrkede Planter ere nedsatte for at degenerere.

Men Hr. S. har dog næppe tænkt sig Sagen paa denne Maade. Det er aabenbart, at han forudsætter som selvfølgelig, at der med Hensyn til Degene-

ration ved Indavl, ikke er nogen Forskel paa Afdelingerne i den Klasse af levende Organismer som vi kalder Insekter; og dem som vi kalder Pattedyr, Fugle og Planter. Han spørger, „Hvad er Grunden til den store Degeneration hos vore Bier og hvad er Aarsagen til at de saa fuldstændig have tabt deres Modstandskraft imod Angreb af Sygdomme?“ Det tilføjes „Svaret vil man til dels kunne finde i foranstaaende Beskrivelse (Indledningen) af Aarsagerne til Degenerationen.“

Ved Indavl forstaar man den Forplantning, der falder ved kønslig Parring mellem Individder der ere nær beslægtede og da fornemligst mellem Søkende, mellem Fader og Datter, Bedstefader og Datterdatter osv., Moder og Søn, Bedstemoder og Sønneson osv. Hos Pattedyr, Fugle og en Del dyrkede Planter, kan kønslig Parring med dertil svarende Forplantning finde Sted i alle de her nævnte Slægtled, hos Honningbier derimod kun i det ene af dem, og da navnlig i det Led der kaldes Sødskende. Grunden hertil er for det første, at Individerne, hver for sig ikke ere i Stand til at udføre Parringsakten mere end en Gang i hele deres Levetid, og for det andet at de forholdsvis hurtig tabe Evnen til at parre sig, selv om de ingen Lejlighed finder til at udføre Akten.

Mellem Fader og Datter kan der saaledes ingen kønslig Parring foregaa, af den simple Grund, at han dør længe før denne fødes. Ligesaa lidt kan fornævnte Parring finde Sted mellem Moder og Søn, fordi hun taber sin Parringsevne længe før denne fødes. Heraf følger, at kønslig Parring mellem Fader og Datterdatter eller Sønnedatter saavelsom mellem Moder og Sønneson eller Dattersøn ligeledes er umulig. Heller ikke kan den finde Sted mellem Broder og Broderdatter, fordi Broderen selv om han lever taber han Parringsevnen før Broderdatteren bliver kønsmoden, det samme gælder med Hensyn til Søsterdatteren osv.

Men eftersom den kønslige Parring mellem beslægtede har et langt større Spillerum hos Pattedyr, Fugle og Planter end hos Honningbier, følger det dog ikke deraf, at sidstnævntes Degeneration formedelst Indavl er forholdsvis ringere: det kan jo være, at det ene Led hvori kønslig Parring her kan finde Sted, medfører en ligesaa stor Degene-

ration, som de mange hvori den kan foregaa i de andre Tilfælde. Men selv om det ikke er saaledes er det dog sikkert, at Indavlsdegeneration hos Bier — dens Tilværelse naturligvis forudsat — er af en meget farlig Natur. Ved tamme Husdyr, kunne vi nemlig uden stor Vanskelighed kontrollere den kønslige Parring med Fuldstændighed, hvorved vi bliver i Stand til at sikre os imod Indavl, og det samme er — om end mindre fuldstændigt — Tilfældet ved Plantedyrkning, hvorimod det i Almindelighed vil falde meget svært ved Biavl. Det vilde nemlig være nødvendigt for hver Parring som attraaedes, at fjerne alle forplantningsdygtige Individder af det ene Køn, fra det paagældende Stade. For Dronernes Vedkommende maa dette nu betragtes som umuligt eller i det mindste som uoverkommeligt i daglig Praxis, hvorimod Sagen lettere lod sig ordne, naar man fjærnedes Dronningerne. Selvfølgelig maatte man i Stedet for den eller de Dronninger, der saaledes borttages fra et Stade, straks indføre en ny kønsmoden, men ubefrugtet Dronning i den borttagne Sted. Hermed vilde Sagen dog ikke være endt, thi hvis man tog en saadan Dronning i sin egen Bigaard, eller fik den fra en anden Bigaard i Nabolaget, risikerede man, at den under sin Parringsudflugt parrede sig med en af sine Brødre, i hvilket Fald man endda havde Indavl. Derfor maatte en saadan Dronning anskaffes fra et Sted, der laa flere Mil borte.

Vi vide nemlig, at Parringen kan foregaa meget langt fra Hjemstedet. I Artiklen med Overskrift „Italienisering af en Bigaard“ i Nr. 13 af „T. f. B.“ for indeværende Aar, meddeles saaledes at Individder fra forskellige Bigaarde kunne parre sig, naar Afstanden mellem Hjemstederne ikke er i det mindste en Mil. Fuldt betryggende er denne Afstand endda ikke, thi efter hvad Redaktøren af dette Tidsskrift meddelte i sidst afvigte April Maaned paa Generalforsamlingen i Københavns Amts BF. kendte han et Eksempel paa, at Bierne i en vis Bigaard, der var befolket med almindelige brune Bier, bleve til Blandinger eller — som det ogsaa kaldes — Bastarder, af brune og gule Bier, uagtet der ikke fandtes nogen Bigaard med gule Bier i den paagældende Egn, i mindre end i en hel Mills Afstand. Heraf kan man altsaa med Sikkerhed slutte, at Indivi-

derne paa deres Parringsudflugter under Tiden drage i det mindste en halv Mil bort fra deres Hjemsted*).

Hr. S. gaar formodentlig ud fra, at det altid er Indavl, naar man overlader Biernes kønslige Parring til deres eget Forgodtbefindende, men som det fremgaar af det foregaaende vilde det være meget letsindigt at betragte dette som givet, og dette selv om man i Begyndelsen kun havde et eneste Bistade og boede paa et Sted, der laa saa langt fra andre Biers Hjemsteder, at Befrugtning fra saadanne maatte anses for umulig. Hvis man paa et saadant Sted befolker en Bigaard med Afkommet af et eneste Stade, saa er Individerne rigtignok Sødskende fra Begyndelsen af, men dette Slægtskab varer ikke længere end til der kommer Afkom af nye Dronninger, hvilket i Almindelighed sker i det paafølgende Aar. Efter den Tid ere de (Individerne fra forskellige Stader) kun Sødskendebørn, Næstsødskendebørn osv. Der bliver derfor snart rig Lejlighed for Individerne af modsat Køn til at parre sig udenfor Søkendeskabet, og naar dette sker falder Forplantningen ikke mere ind under Begrebet Indavl. — Det vil erindres, at nedadgaaende d. e. mellem Moder og Søn osv. er kønslig Parring umulig hos Bier.

Betragter man meget nøje Bierne, som de leve og virke hos os og for os, vil man neppe finde noget paaidelig Støttestpunkt for Hr. S. Anbringende om almindelig Degeneration formedelst Indavl. Rigtignok har man mange Eksempler paa at Biavl er mislykket, endog paa Steder hvor Vanrøgt ingenlunde har fundet Sted, og ved endelig at tage Hensyn til saadanne

Tilfælde og bygge Taarne paa dem, er det en let Sag, at føre Bevis for, at Bierne ere degenerede, men naar Sagen ses fra den modsatte Side, finder man lige saa mange, eller maaske mange flere Eksempler paa udmærkede Resultater og dette endog i den nyeste Tid. Beretningerne fra Sommeren 1901 overgaar saaledes alt hvad man tidligere har hørt hos os. Næsten 200 Pd. pr. Stade meldtes der fra flere Steder, medens omkring 100 Pd. ellers plejer at være Højden i hvad man kalder gode Bjaar. Ikke desto mindre havde man i 1901 Eksempler paa de sletteste Udfald af Biavl.

Fra Kredsene.

Storehedinge BF. Søndagen den 15. Juni afholdt Storehedinge BF. Møde hos Landpost N. Nielsen, Skjøringen. Biavlslærer Aug. Petersen holdt Foredrag, for en efter Forholdene talrig Tilhørerkreds, om Biernes Pasning i Træktiden eller Perioden fra Udvintring til Indvintring. Baaede efter Foredraget, og hvad der forresten var mindre heldig, under Foredraget var der en ret livlig Diskussion, hvor de forskellige Anskuelser kom til Orde. Vejret lagde Hindringer i Vejen for praktisk Vejledning. Dagen efter afholdtes ligeledes Møde i Kredsen ved Hr. A. P. hos Tømmer N. P. Nielsen, Lyderslev, hvor der tillige blev givet praktisk Vejledning i Bigaarden.

Takket være Hr. Aug. Petersens naturlige og let forstaaelige Maade at vejlede paa, har Biavlens gjort stort Fremskridt her paa Egnen og fra at være ret og slet Biholder ere glider Kredsens Medlemmer over til at blive virkelige Biavlere med Interesse for Sagen. Ligeledes har vor Kreds kunnet glæde sig ved en stadig Tilgang af nye Medlemmer, hvis Antal er 3 Gange saa stort, som da Hr. A. P. holdt sit første Møde her i Kredsen.

Bedre sent end aldrig, og hvad vi burde have gjort før sker først nu, vi sige Aug. Petersen Tak for hvad han har virket for Biavlens her paa Egnen, og Tak for de mange gode Vink han har givet os, og beder ham til Slutning undskyldte, at vi jo paa en Maade narrede ham sidste Gang han var her, saa han i Grunden holdt 3 Møder men selvfølgelig kun faar Betaling for de to.

S. S.

*) Medens der til Dato næppe foreligger nogen paalidelig Beretning om, at Indførelsen af gule Bier har medført nogen praktisk Fordel for vor Biavl er det paa den anden Side uimodsigeligt at de have hjulpet til ved Besvarelsen af videnskabelige Spørgsmaal. Det var saaledes ved Hjælp af gule Bier, at det for omtrent 50 Aar siden lykkedes Dzierzon at bevise, at Dronerne i et Bistade fremstaa af ubefrugtede Æg. Han indførte en ubefrugtet gul Dronning i et Stade af brune Bier. Blandt Afkommet bleve Arbejderne og Dronningerne Bastarder, medens Dronerne bleve ægte gule Bier, hvoraf det vil forstaaes at disse sidste vare fremstaaede af Æg, der ikke vare paavirkede af Befrugtningsvædsken. Nu har vi ligeledes ved Hjælp af gule Bier faaet at vide, at Individerne paa deres Parringsudflugter under Tiden rejse mindst $\frac{1}{2}$ Mil bort. N. F.

Ekko fra Staderne.

Vendsyssel, den 3. Septbr.

Jeg har ikke hørt at en eneste Biavler her i Vendsyssel skulde have haft noget Udbytte i Aar, saa daarligere kan det jo ikke være, bare nu ikke formange Familier dør af Sult til Vinter, fordi Biavleren ikke giver tilstrækkelig Foder. M. C.

Brønden pr. Dybvad, den 1. September.

Honninghøsten har været meget ringe i Aar her paa Egnen, der er næsten ikke et Stade som har givet noget Udbytte, de fleste af Staderne bør fodres for at opnaa tilstrækkelig Vinterforraad. N. M. Andersen.

Aalborgegnen i September.

Bierne og deres Ejere er her besluttede paa at slutte Sæsonen for i Aar, og Udbyttet er hverken til den ene eller andens Tilfredshed. I de fleste Bigaarde er der dog høstet nogen Honning, men man maa være forsigtig og anvende Fodring, da de fleste Familier enten har for lidt eller ogsaa Forraadet fordelt paa for stort Antal Tavler, hvis ikke Følgerne skal gaa over og mærkes føleligt i næste Aars Udbytte, eller hvad værre er, at komme til at sulte mange af vore smaa Venner ihjel og det var dog ikke Meningen. J. J.

Espe, 7. September.

Her paa Egnen bliver det kun smaat med Honningudbyttet i Aar, vist næppe en Trediedel af hvad det var i Fjor. Min Høst er paa godt 1000 Pd., det er jo kun lidt af 40 Stader. Men nu har jeg indvintret 50 Familier og haaber at næste Sommer skal give Erstatning for dennes Skuffelser. Peder Hansen.

Falster, den 26 August.

Det er da et fortvivlet Aar for Biavlens, jeg eftersaa alle mine Stader i Gaar, der vankede kun sparsomt med Honning, dog naaede mit bedste Stade 60 Pd., men det værste er, at der er kun meget lidt eller slet ingen Yngel. I mine 8 Huse saa jeg ikke en eneste Celle med uforsøgt Yngel. O. M.

Horsenseggen, d. 15. Septbr.

Mit Honningudbytte af 11 Bifamilier i Aar blev kun 135 Pd., eller ca. $\frac{1}{10}$ mod i Fjor. Hovedtrækket her varede kun ca. 8 Dage. Siden 1. Juli har Bierne ikke indbaaret til deres eget Forbrug. En stor Del af Forraadet er krystaliseret i Tavlerne, hvad man maa passe paa ved Indvintringen. H. Eriksen.

Et og Andet.

Ældre Aargange af Bladet „Bien“, der er særlig godt skikket til at anvende i Sognekredsforeningers Bogsamling, faas for 10 Øre pr. Aargang. Naar 10 Aargange ta-

ges samlede koster de kun 75 Øre. Eventuelt kan Beløbet sendes ved Postanvisning og Bestillingen skrives paa Kupon'en.

Nyborg, i September 1902.

A. C. Andersen, Udgiver af „Bien“.

Krainer-Dronninger. De i August Maaned bestilte Krainer-Dronninger er endnu ikke ankomne, men ventes hertil om nogle faa Dage.

Nogle brune Dronninger, samt flere ægte italienske Dronninger haves til Salg hos Red.

Hvis flere ønsker italienske Dronninger vil en Sending blive indforskevret den 5. Oktober. Red.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 25. Vær saa venlig igennem „T. f. B.“, at meddele, hvor der kan faas Honning-Etiketter? N. O. S.

S.: Honning-Etiketter kan faas flere Steder blandt andre hos Købmand Alex Rasmussen, Kallundborg, og hos Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, Svendborg.

Gavnlige Vink.

Vejret (16. Septbr.) har ogsaa i de sidst forløbne 3 Uger været meget ustadig, men der har dog været mange Dage, hvor Vejret har tilladt Biavlerne, at ordne Staderne til Vinter. Fra Eftertræksegnene meddeles, at der trods det kolde og regnfulde Efteraar er indbaaret ret betydelig med Honning saa at Vinterlejet hos de kraftige Familier er ordnet af Bierne selv, men ret meget Udbytte er der ikke til Biavleren. Udbyttet i Sommertræksegnene er meget forskelligt. Nogle Biavlere har høstet ret godt, men de fleste har kun høstet lidt og enkelte har maattet fodre ret betydeligt inden Staderne er blevet forsynet med tilstrækkeligt Forraad.

Dronningindførelse. Da det ikke kan betale sig at indvintre et Stade med en slet Dronning, fjernes den af Stedet og istedetfor indføres en god Dronning, som enten haves gaaende som Reservedronning paa et Par Tavler i et Smaastade eller som faas ved Køb. Af de mange Metoder, vi har anvendt ved Dronningindførelse synes vi bedst om følgende:

1. Naar Dronningen er i et Forsendelsesbur, fjernes Dækket over Foderet; det Foder, der er i Foderrummet, trykkes ind imod Bierne, og Foderaabningen fyldes helt med Forsendelsesfoder (stødt Kandis eller Melis, iblandet Honning, som er æltet til en fast Dejg). Derover lægges et lille Stykke af en Kunststavle, hvori der med en Tændstik er stukket en 6 a 8 Huller for at give Bierne Adgang til Foderet. Derefter an-

bringes Buret ovenpaa Yngelrammerne, saaledes at Foderrummet er lige over en Tavlegade. Bierne i Stedet fjerner Foderet i Løbet af et Par Dage, og Dronningen gaar ned i Stedet.

2. Er Dronningen i en Forsendelseskasse, som indeholder 1 eller 2 smaa Rammer, saa udtager vi Rammerne af Kassen indenfor et Vindue i Stuen og børster Dronningen med sine Ledsagere ned paa en Tavle, der er 1/3 fyldt med Forraad, og som egner sig til at anbringes i Midten af Stadets Vinterleje. Et Bur af Jærntvist anbringes over Dronningen og hendes Ledsagere og trykkes derpaa ind i Tavlen paa et Sted, saa der kommer en Del Celler med Honning ind i Buret. Stadets Bier fjerner Cellerne paa enkelte Steder, hvor Buret er knuget ned i Honningen, og naar der 48 Timer efter ses til Stedet, er alt i Orden, Foreningen er sket. Er Dronningen i et Smaastade, fanges den med en Cellebeskytter og anbringes til lignemed nogle Bier i Buret. Et saadant Bur laves af Jærnvæv med 12—18 Traade pr. løbende Tomme.

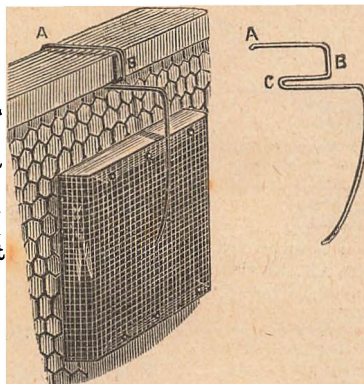
Af et Stykke Traadvæv, som er 8" langt og 6" bredt, udklippes et firkantet Stykke, som er en 1" af hver af de 4 Hjørner, og derefter ombøjes Kanterne over et skarpkantet Bræt af passende Størrelse; af hver af de ombøjede Kanter trækkes nogle af de yderste Traade ud. Buret er saa færdigt, det er 6" langt, 4" bredt og 1" dybt. Er man bange for, at Buret skal falde af Tavlen ved Nedsætningen i Huset, kan der anbringes en Staaltraad til at fastholde det, som vist ved Fig. 34.

Disse Metoder har den store Fordel fremfor flere andre, at Foreningen af Dronningen og Stadets Bier foregaar, uden at Biavleren behøver at aabne for Stedet og give Dronningbur af Traadvæv ved Solnedgang. Hos den Dronning i et Stade saavel som alle andre Arbejder i Efteraaret bør udføres lige inden Solnedgang.

Sømrammen er et næsten uundværligt Redskab for de Biavlere, som vil have god Honning af Tavler fra Kuber, thi ved Brugen af Sømrammen kan man udslynge selv det mindste Tavlestykke. Naar Cellelaagene er afskaaret, sættes Tavlestykket fast paa Sømmene. Rammerne sættes ned foran Soldet i Cylindermaskinen, og Honningen kan nu udslynge. En Sømramme er let at lave. Man tager 5 Lister af samme Slags, som benyttes til Rammer, slaar i Midten af Bred-siden nogle 1" lange Søm med et Mellemrum af 1 1/2—1 3/4", hvorefter Listerne fastsømmes paa den ene Side af Rammen. Sømrammen kan laves af enhver Husflidsmand.

Fodring. Det er i Reglen sikrest at afslutte Biernes Efteraarsfodring i Sommertræksegnene i den første Halvdel af September Maaned. Det kan dog ikke godt undgaas, at der paa denne Tid findes enkelte Familier rundt omkring i vore Bigaarde, der endnu mangle en Del af deres Vinterforraad. Dette gælder saaledes om svage Stader i Eftertræksegnene og om sent udtrom-

mede dødsdømte Bier eller om saadanne Familier, der nylig have faaet tilsat en Dronning. Det kan da ogsaa endnu lade sig gøre at fodre Bierne med flydende Foder. Betingelsen for denne Slags Fodring er nemlig kun denne, at Bierne kunne flyve ud at rense sig uden altfor mange Dages Mellemrum. Efter vor Erfaring bør Foderet dog paa denne Aarstid ikke være saa tyktflydende, som vi ofte have set det tilraadet, thi derved besværliggøres Hentninger af Foderet i høj Grad for Bierne, og man udsætter sig desuden for, at det i meget koldt Vejr stivner i Foderredskaberne. Vi anvende derfor omtrent samme Tilberedning til Efteraarsfoder som til Foraarsfoder, nemlig 1 1/2 Pægl Vand til hvert Pd. Kandis. Men saadant Foder maa naturligvis ikke gives for langsomt om Efteraaret, thi derved vilde man fremkalde ny Yngelansætning og let faa saa vandholdende Foder i Tavlerne. at Bierne slet ikke vilde forsegle dem. Gives det derimod hurtigt (1—2 Pd. hver Nat), da frembringes en saa stærk Varme i Vinterlejet, at baade Foderets Fordampning og Forsegling kan foregaa endnu paa denne sildige Aarstid. Det er dog en Selvfølge, at man ved deene sildige Fodring bør pakke Stedet omhyggeligt, for at Varmen kan vedligeholdes i Biernes Klynge.

I Eftertræksegnene bør Staderne nu ordnes til Indvintningen ved Indskrænkning af Bygningen til et saadant Antal Tavler, som rigeligt kunne rumme Bierne og deres Forraad, men husk paa, at hver af de midterste Tavler er Vinterlejet bør indeholde mindst 2 Pd. Forraad og hele Vinterlejet 25 a 30 Pd.

Røveri kan paa denne Aarstid meget let opstaa, naar flere Familier i Bigaarden fodres. Fornyelsen af Foderet bør derfor foretages øvede og paapasselige Biavler vil Røveri dog ikke saa let tage Overhaand, fordi han sørger for at standse det i Tide, dels ved at overbruse Røverne med Vand og dels ved Indskrænkning af det angrebne Stadgs Indgang. Hos den mindre øvede Biavler, eller naar Bierne i Fodringstiden ikke tilses tilstrækkelig, kan Røveri undertiden tage saadan Overhaand, at der skal stærkere Midler til at standse det. Vi bruger saa at gnide det angrebne Stades Flyvebræt med et Stykke Løg, for at det kan faa en stærk og ubehagelig Lugt, derpaa sættes et Stykke Glas, som er en 6—8" bredt og 4—6" højt op foran Flyvehullet, saa at der ved hver Side kun er 1—1 1/2" Plads til Ind- og Udgang for Stadets egne Bier.

Vestjylland.

De sildige Sværme, som ikke har naaet at faa samlet tilstrækkeligt Vinterforraad, bør hurtigst gives det manglende, da der nu ikke kan ventes stort mere af Lyngen. Foderet bør gives i store Portioner, flere Pd. ad Gangen, og gives ved Aftenstid. Staderne pakkes godt for at holde saa meget paa Varmen som muligt, og for at Bierne hurtigere skal flytte Sukkerfoderet, at det ikke skal krystalisere i Foderen.

Kundgørelser.

Gul Bivoks købes.

Mogensens & Dessaus Væverier,
Aktieselskab, Odense.

Jens Hansen,

Blaagaardsgade 4, København. opkøber alle
Slags Honning og Voks til Dagspris.

Kandis til Bifoder

20 Øre pr. Pd. for smuk, lys reel Vare.
naar mindst 25 Pd. købes, fri Emballage.

Alle Urtekramvarer

5 a 10 Øre under de almindelige Priser, kun
gode Varer, forlang Prislisen.

Prøv hel brændt *Santos Kaffe 75*
Øre, ligner Java i Smag, holder sig 1 a 2
Uger frisk. Ordre adresseres: Vestergade
0, København.

W. Laybourn.

Nogle faa Dronninger (saavel af
dansk/som af blandet Race) haves til Salg
a 3 Kroner pr. Stk. hos A. Nilsen, Ollerup
pr. V.-Skerninge.

Selvøgeren „Vulkan“

(Pris 4 Kr. 70 Ø.) kan faas ved Henvendelse
til N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

En Landarbejderfamilie,

hvor Mand eller Kone kan og vil hjælpe til
med Pasning af Bier, kan faa en Plads ved
en Herregaard paa Fyn. Billet, mrkt. „Plads“,
indlægges paa dette Blads Kontor.

1000 Pd. fin, hvid Honning i større
eller mindre Partier ønskes
tilkøbs. Kontant Betaling. Prøver med
Opgivelse af Partiets Størrelse, samt laveste
Pris, bedes snarest tilsendt „T. f. B.“s Red.

Ny hvid Ima og lys Honning

købes til Dagens højeste Pris pr. kontant.
Et Observations-Transport-Bistade er til
Salg. Honning kan leveres for Beløbet.
P. A. E. Müller, Københavns Honninghus.

Honning. Tilbud af 500 a 1000 Pd.
prima hvid, helst fynsk,
Honning modtages. Nærmere med Opgivende
af Pris og helst Prove til Erik Petersen,
Nørre-Farimagsgade 21, København K.

Honning købes. Ny fuldmø-
den, udslyn-
et prima lys Honning, købes af Hans Chri-
stensen, Vinleby, Rindkøbing.

Foreningsmeddelelser.

Faaborg og Omegns BF. afholder

Biavlsmøde Søndag den 21. September Kl.
2 Eftermiddag hos Handelsgartner Leon-
hardt, Svanninge Mark.

Medlemmerne bedes opgive Honning-Ud-
byttet for i Aar. Bestyrelsen.

Holbæk Amts BF. afholder General-
forsamling paa Hotel Skarritsø ved Jyderup
Station Søndagen den 12. Oktober d. A
Kl. 13/4.

Regnskabet for 1901 fremlægges.

Valg af Bestyrelsesmedlemmer, i Stedet
for Lærer Petersen af Pilemark paa Samsø,
Lærer Engborg af Havborop og Dyrlæge
Petersen af Torbenfeldt, der efter Tur fra-
træde.

Revisorvalg og Bortlodning.

Der vil blive indledt Diskussion om et
eller andet Biavlsspørgsmaal.

V. E. V. Smith.

Ribe Amts ny BF. afholder Gene-
ralforsamling paa Hotel „Esbjerg“ i Esbjerg
Søndag den 28. September Kl. 11 For-
middag.

Dagsorden:

1. Regnskabet fremlægges.
2. Arbejdsplan for næste Aar.
3. Udkast til Lovene drøftes til Ved-
tagelse.
4. Bestyrelse vælges i Stedet for den
midlertidig fungerende.

Alle, saavel Medlemmerne som Biavlere
i Ribe Amt indbydes.

Om Stemmeretten vil der blive forhand-
let paa Mødet.

Talrig Møde forventes.

C. J. Grønning,
f. T. Formand.

Indhold af dette Numer:

Bierne paa Bornholm	241
Centralmøde	237
Degeneration ved Indavl.....	247
Død Yngel.....	246
Et Bihus.....	244
Et nyt Bihus	242
Et og Andet.....	250
Ekko fra Staderne	250
Foreningsmeddelelser	252
Gavnlig Vink	251
Hvorfor sværmer Bierne	239
Mac Evoy's Metode	243
Kundgørelser	225
Om Bipest	245
Storchedinge BF.	249
Spørgsmaal og Svar	250

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder, d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitionline 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Honningens Afsætning.

Saa vel DBF. som de lokale Kredses hele Virksomhed har hidtil kun gaaet i Retning af at lære Biavlerne at passe deres Bier saaledes, at de kunde høste megen Honning, samt at lære dem at behandle Honningen saaledes, at den kan blive den bedst mulige Handelsvare, men for at faa et stort Udbytte af Bierne er det ikke alene nødvendig at høste megen Honning af god Kvalitet, som Kunderne synes om, men det gælder ogsaa om, at faa Honningen solgt til en god Pris. Men med Hensyn til Honningsalget har derimod hverken DBF. eller de lokale Kredse gjort noget væsentligt ud over at give nogle gode Raad enten igennem „T. f. B.“ eller ved Møderne. Den ældre og dygtige Biavler, der gennem Aarenes Løb har erhvervet sig Kunder, kan nok selv i de rigtig gode Honningaar faa solgt sin Honning til jævnt gode Priser, selv om ogsaa Afsætningen hæmmes ved at enkelte Biavlere falbyder deres Honning til en meget lav Pris. Men fra de afsides, boende Biavlere og fra Begynderne kommer stadig Kravet igen om, at Foreningen burde gøre noget for Honningsalget, og at dette Spørsmaal

stadig, særlig i de gode Aar kommer igen kan ikke forundre nogen.

Man er ikke tilfreds med Raadene: Behandl Honningen godt, vent med at sælge til efter Jul, averter i Bladene, spis selv Honning osv. Det er ikke det der forlanges, nej, man vil have Anvisning paa et Sted, hvor man kan levere sin Honning.

Flere Planer har været fremsatte for at fremhjelpe Afsætningen.

For omtrent 20 Aar siden arbejdedes der paa Oprettelse af et stort Mjød-bryggeri, som man haabede kunde afhjelpe Trangen, den mørkeste Honning er den vanskeligste at sælge, men egner sig godt til Mjød, mente man at det vilde gavne Biavlen meget. Sagen blev stillet i Bero.

En halv Snes Aar senere, satte man sit Haab til Englænderne, man haabede nok at de vilde købe vor gode danske Honning til god Pris, ligesom de køber vort Smør og Flæsk. Undersøgelserne den Gang viste dog at Forholdene vare saaledes, at de ikke opfordrede til Udførsel af Honning til England.

Oprettelse af Honningdepoter i de større Byer som der var stillet Forslag om ved det sidst afholdte Centralmøde, kan neppe gennemføres af DBF., da det vil forandre en betydelig Driftskapital,

koste for meget at holde i Gang, saa det ikke kan føre til Maalet. Oprettelse af saadanne Udsalgssteder egner sig ogsaa bedre for de lokale Kredse eller for de Handlende.

Fornylig har en Kredsformand gjort os opmærksom paa, at det maaske nu var muligt at danne os et godt Marked for vor Honning i England, ved at Biavlerforeningen satte sig i Forbindelse med de engelske Forbrugsforeninger, som har et meget stort Antal Medlemmer, der er i Besiddelse af god Købeevne. De engelske Forbrugsforeninger har i Modsætning til de danske deres Medlemmer i Byerne.

Der kunne maaske blive et godt Marked for vor Honning?

Men inden vi gaar videre, var det vist paa sin Plads ogsaa en Gang at undersøge den Vares Godhed og Mængde vi har at sælge.

Hvis Hønningen i Almindelighed er næsten af samme Godhed, som den Honning der findes udstillet paa Biavludstillingerne, saa er der ingen Tvivl om vor Hønningens Godhed, der findes nemlig kun ganske faa Prøver, som ikke er en god Handelsvare. Derimod vil man straks lægge Mærke til, at der er en meget betydelig Forskel paa Hønningens Farve og Smag. Kun i gode Biaar har vi Trang for at udføre Honning, i de mindre gode Biaar kan alle Biavlere selv afsætte deres Hønning.

Et saadan flygtigt Overblik viser allerede, at vor Honning ikke kan vente at opnaa nogen god Pris i Handelen, uden at den er sorteret i forskellige Klasser efter Farve, Smag, Finhed, osv. Hønningen burde antageligt ogsaa sættes paa 1 Pd. Glas, der forsynedes med Foreningens Etikette. Det vilde sikkert være rigtig, om dette Arbejde blev udført her i Landet.

Altsaa selv om vi ad denne Vej kunde finde gode Købere til vor Honning, saa er det dog et Foretagende, som er vanskeligt at sætte i Scene, særlig fordi det kun er enkelte Aar at vi er Leveringsdygtige, vi kan desværre ikke optræde med vor Honning som faste Leverandører til det engelske Marked, saaledes som vi gør med vort Flæsk og vort Smør.

Dette at vor Honning skal sorteres og at vi maaske kun hvert 3. Aar er Leveringsdygtige, vanskeliggør i høj Grad Salget af vor Honning.

Centralmøde for DBF.

II.

8. Biavlsskolen:

Kristensen. Da der i Tidsskriftet har været optaget en Beretning om DBF.s Biavlsskoles Virksomhed i Aar, vil jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger i denne Sag.

Ligesom i de foregaaende Aar blev Formiddagen fra Kl. 9¹/₄ til 12¹/₄ anvendt til Forelæsning. Tiden fra Kl. 3 til 6 til, Arbejde i Bigaarden, og da Aug. Petersen i Aar var tilstede som Lærer i de første 8 Dage, var Eleverne delte i Hold under det praktiske Arbejde. Fra Kl. 7¹/₂ til 9 Aften blev der enten holdt Foredrag, eller Diskussion, og et Par Aftener var anvendt til Fremvisning af Lysbilleder. Der var i Aar anskaffet en Kunsttavlepresse af Kobber og en Cementpresse, og der var givet Eleverne Vejledning i Støbning af Kunsttavler. Der var ogsaa i Aar lagt endnu mere Vægt paa at give Eleverne saa grundig Vejledning som mulig angaaende Bipesten og dens Bekæmpelse, og der er lagt megen Vægt paa Indvintring af Bier og Dannelse af Kunstsværme. Skolen har været besøgt af et lignende Antal Elever som i 1901 nemlig 25, deraf var 1 fra Slesvig og 1 fra Finland. Søndagen der i de foregaaende Aar var fri, har i Aar været anvendt til et særdeles vellykket 1 Dags Kursus, der var besøgt af ca. 80 Biavlere.

Præsidenten. Jeg har haft den Ære at blive anmodet om at komme til Stede ved den afsluttende Prøve paa Biavlsskolen, og har faaet det Indtryk, at der arbejdes sundt og fornøftig, og Tiden bliver godt anvendt. Eleverne var godt tilfreds med det Udbytte de fik af Skolen. Han mente, at der særlig skulde lægges Vægt paa, at lære Eleverne rigtig praktisk Biavl, derimod mente han ikke, det var til nogen Nytte, at Eleverne lærte at støbe Kunsttavler, men Forstanderen gjorde i dette Tilfælde, hvad der var paalagt ham. Formegen Dronningavl burde der ikke læres paa Biavlsskolen.

Kristensen. Naar en Del gaar rigtig godt, saa er der ingen Grund til at gøre væsentlige Forandringer, Biavlsskolen gaar godt, jeg foreslaar derfor at DBF. Biavlsskole ogsaa i 1903 afholdes i Roskilde, paa samme Maade og med

de samme Lærere som hidtil, kun med den Forandring at Aug. Petersen anvendes ved Skolen hele Tiden ligesaa vel som Grønning. De har arbejdet godt sammen i Aar, og naar vi er 3 Lærere, saa kan der gives en grundigere Vejledning i Bigaarden. Jeg vil nødig have Biavlsskolen flyttet. I Roskilde har vi over 50 Familier i Stader af forskellig Rammemaal at arbejde med. Bierne der ere af forskellige Racer ere fredelige, hvad der har en stor Betydning for Undervisningen, og der er gjort et betydeligt Forarbejde inden Biavlsskolen begynder. I Roskilde har vi ogsaa vor Samling af Biavlsskaber og Bi-huse samt Foreningens Bibliotek. Jeg vil nødig undvære Biavlsskolen da det er igennem den, at Tidsskriftet skal have sine nye Medarbejdere.

Præsidenten. Der blev i Fjor bevilliget 470 Kr. til Biavlsskolen, mod at Aug. Petersen var Lærer ved Skolen i 8 Dage. Lærerne burde begrænde sig. Søndagsmødet var vist for meget.

Kristensen mente at Søndagsmødet var det mest vellykkede Møde, han havde været med til. Det galdt om at benytte de gode Kræfter, der vare samlede.

Hansen var af samme Anskuelse som Præsidenten med Hensyn til Biavlsskolen.

J. Jensen. Det, det drejer sig om er Skolens Flytning og ikke dens Gænge. Man maa ikke overse, at det er nødvendigt, at der ogsaa vækkes Interesse i andre Egne af Landet, vi ser derfor at Højskolerne findes spredt over hele Landet. Paa lignende Maade maa det ogsaa være med DBF's Biavlsskole, naar den skal arbejde til Gavn for hele Landet. Der kan dog næppe være noget i Vejen for at flytte nogle Bøger og Smaating, samt Lysbillederne; Bier findes der alle Vegne. Lærerne er ogsaa til at flytte. Han mente dog ikke at det var heldigt at flytte hvert Aar, men lad os nu flytte den til Aalborg i 2—3 Aar, saa kan den flyttes til et andet centralt beliggende Sted, Aalborg har 6 Jærnbaner, saa der er let at komme dertil, og Aalborg har haft Biavlsskole længe inden DBF. Der er ogsaa Bier, et Sted er der 23 Stader. Folk vil gerne besøge Biavlsskolen, men de har ikke Tid til at rejse langt bort fra Hjemmet. Naar Skolen holdtes i Nærheden, saa kunde Biavleren tage hjem om Aftenen og se til sin Bedrift.

P. Nielsen. Jeg vil helst have

Skolen flyttet til Lemvig, for vi har mange Bier, og vi har holdt Biavlsskole i mange Aar, og vi driver ogsaa D. onningavl, kunstig Formering og m. m. Men hvis Skolen skal flyttes, synes jeg, det var bedst den blev flyttet ned til Grændsen, f. Ekspl. Bramminge for at ophjælpe Biavlen paa den Egn.

Joh. P. Andersen. Naar vi skal tale om Skolens Flytning, og at den skal flyttes til Jylland, saa forekommer det mig, at der er intet Sted, som egner sig saa godt som Silkeborg. Silkeborg ligger meget centralt og er en af Danmarks smukkeste Egne og der er særdeles gode Trækforhold, saavel Sommer- som Efteraarstræk. Silkeborg er en Skoleby, blev Biavlsskolen flyttet til Silkeborg vilde den blive besøgt af mange unge Mennesker, der var paa Skolerne.

Kr. Pedersen. Hvor er de Biavlere fra der kommer paa Biavlsskolen?

Josefsen. Der er meget Forskel paa Trækket paa Øerne og Jylland Bornholmerne havde langt til Skolen nu, det blev værre naar Skolen blev flyttet til Jylland. Silkeborg var et godt Sted til Biavlsskole. Afholdtes Biavlsskolen i Silkeborg vilde mange Lærere og Lærerinders Opmærksomhed blive henledt paa Biavl.

Kristensen. Vi har hidtil anset den sidste Halvdel af Juli Maaned for at være den bedste Tid paa Aaret til Afholdelse af Biavlsskolen, men det er netop i den Tid, at Skolerne har Ferie, og deres Elever ere bortrejste. Biavlsskolen har ialt haft 138 Elever, deraf var 38 Jyder, 6 Slesviger, 16 Bornholmere, 67 Øboere, 7 Finlændere og 2 Svenskere.

Kr. Pedersen. Det synes heraf at fremgaa, at Jyderne godt kan finde til Roskilde.

N. Jensen. Jylland er meget større end Øerne. Antallet af Elever er altfor ringe fra Jylland. Aalborg egner sig godt til Biavlsskole, der er baade Pavilon og Bier.

Kritensen. I 1901 var der 4 Elever fra Vendsyssel paa Biavlsskolen.

Smith. Biavlsskolen kunde jo blive vandrende og f. Eks. afholdes 4 forskellige Steder her i Danmark.

J. Jensen foreslaar at Skolen flyttes til Aalborg, fordi Forholdene der er gode for Afholdelse af Biavlsskolen, Hjørring og Aalborg er meget store Foreninger, og den vilde faa et

stort Elevantal af Medlemmer fra de 2 Foreninger, saa der vilde komme langt bedre Gænge i Biavl en i den Egn. Efter 3—4 Aars Forløb kunde Skolen flyttes til en anden Egn, paa den Maade kunde hele Landet faa Gavn af Skolen.

Madsen anbefalede at flytte Skolen ud paa Vesteregnet. Paa Grund af Trækforholdene var der megen Forskel paa Øst- og Vestkystens Biavlsdrift. Flyttedes Skolen f. Eks. til Bramminge, saa kunde Slesvigerne uden stort Besvær komme til at nyde godt af den.

Joh. P. Andersen antog ikke at Skolen blev flyttet denne Gang, men vilde arbejde af al Evne for at faa den flyttet til Silkeborg. — Der fandtes Bi-gaarde nok til at give Undervisning i, og i Silkeborgene var godt Træk. Tiden for Afholdelsen af Biavlsskolen kunde godt forandres.

Rosenkjær fraraader at flytte Skolen til Silkeborg. Skal Skolen flyttes til Vestkysten, saa kommer vi ogsaa til at flytte Tiden, for saa bør den afholdes i August Maaned. Men Tiden for Skolens Flytning er endnu ikke kommen. Skal Skolen flyttes burde det være til Fredericia, som var et meget centralt Punkt.

Præsidenten. Biavlsskolen har en stor Betydning for vor Biavl, ikke for at uddanne Biavlslærere, men ved at uddanne Biavlere. Vi skal være meget varsomme med at foretage Forandringer, saalænge det gaar saa godt. Det er et meget betydeligt Materiale, der arbejdes med ca. 50 Bifolk, og det megen Arbejde med Bierne, i den Tid Skolen varer, bringer sikkert et betydeligt Tab ved Forringelse af Honningudbyttet. Nu er det gaaet op for Folks Bevidsthed, at DBF. hvert Aar holder Biavlsskole i Roskilde, og Skolen har faaet et godt Navn, det vil sikkert tage Tid inden Folk i Almindelighed bliver fortrolig med, at det er den samme Skole, der er flyttet til Aalborg. Tilslutningen til Skolen maa ogsaa kaldes god, naar der uddannes over 20 Elever om Aaret, det er ikke sikkert at Skolen ikk saa mange Elever, hvis den blev flyttet til Jylland.

Bjerregaard. Tiden for Skolens Afholdelse var udmærket, den kan ikke blive bedre, det er mellem Hø- og Sædhøst, paa en Tid hvor Landmanden bedst har Tid at være fra Hjemmet. At afholde Skolen i August eller September Maaned var ikke heldig, da det

faldt lige i Høsten. Han anbefalede vedblivende at holde Biavlsskole i Roskilde og kun flytte den, naar der forelaa Tilbud paa bedre Forhold andetsteds fra.

Ladegaard. Jensen har sammenlignet Biavlsskolen med Højskolen, men det var vist en Fejl at Biavlsskolen ikke blev knyttet til en Højskole. Skal Biavlsskolen flyttes, saa skal vi ikke flytte Lærerne eller andet, men den lokale Kreds skal selv skaffe Lærere.

J. Jensen mente ikke, at der kunde være nogen Fare ved at flytte Biavlsskolen. I Aalborg har vi det væsentligste, nemlig Lokale og Bier. Vi vil have den hen paa de Steder, hvor vi tror den gør mest Nytte. Da Trækforholdene havde saa stor en Betydning, var det bedst at Skolen et Aar blev afholdt i Vestjylland i September Maaned. Folk har vist ligesaa godt Tid i September som i Juli Maaned.

Kr. Pedersen. Naar der paa Skolen blev taget tilbørlig Hensyn til Eftertræksegnene, gjorde det ikke noget om ogsaa Skolen afholdtes, hvor der er tidligt Træk, saa kunde Vestjyderne efter at have været paa Skolen, naa at komme Hjem og arbejde med Bierne i Hovedtrækket.

Præsidenten sætter under Afstemning:

Skal der i 1903 afholdes Biavlsskole i Roskilde, mod et Vederlag af 470 Kr. med Redaktør Kristensen som Forstander og med Grønning og Aug. Petersen som Lærere. Vedtoges.

Honningens Udslyngning.

Af Jacob Olsen, Driftebrohus.

I de senere Aar har der undertiden været fremsat den Anskuelse at Udslyngningen ikke alene skulde vente til alt var forsegleet, men Tavlerne maatte helst endnu en Tid have deres Plads i Stedet, da man derved antog at opnaa adskillige Fordele, som for Eks. en større Holdbarhed, et finere Produkt, og desuden mente man, at der derved kunde høstes en Del Volks mere, idet

Bierne yderligere vilde lægge et Vokslag ovenpaa den en Gang ansatte Forsegling. Om man nu opnaaede disse Fordele, eller om de helt igennem vare tilstede er et andet Spørgsmaal, men at det ofte kan have sine Ulæmper, at afvente en saa sildig Udslyngning af den hele Honninghøst, er der næppe Tvivl om. For en Del Aar tilbage, medens Udslyngningsmaskinerne endnu var en ny Opfindelse, blev der undertiden anbefalet, at udslynge Honning efterhaanden som Bierne hjembar den, ja man gik endog saa vidt at der sattes bestemte Dage, ved hvilket Mellemrum der kunde foretages Udslyngning. Jeg har en Gang set en Biavler fremsætte i et Skrift, at hver femte Dag var meget passende, da der saa kun blev lidt Forsegling at afskære. En saa tidlig og gentagende Udslyngning er naturligvis forkastelig, det er jo noget den praktiske Erfaring for længe siden har lært os, og at der overfor Spørgsmaalet om Honningens Udslyngning er en Middelvej at følge, tror jeg man før eller senere vil blive klar over. Det er naturligvis vanskeligt at give en bestemt Anvisning med Hensyn til Aarstiden for Udslyngningen, da den for en Del maa afhænge af Egnens Trækforhold. Den enkelte Biavler maa her ligesom i saa mange andre Spørgsmaal selv afgøre, hvilket der er rigtigst, da baade en for tidlig og for sildig Udslyngning, i Følge min Erfaring, maa anses for uheldig. I de saakaldte Sommertræksegne, hvor Hovedtrækket som Regel begynder omkring Midten af Juni, kan der ofte foretages Udslyngning af enkelte Tavler fra Magasinerne allerede et Par Uger ind i Juli Maaned, men i de sildige Egne bør denne selvfølgelig udsættes til et noget senere Tidspunkt. Det er jo en stor Fordel ved vore Bistader, at der nu næsten overalt bruges løse Magasinkasser, hvor Rammernes Højde sjælden er over 6", da saalave Tavler meget hurtig bliver forseglede i godt Honningtræk og derfor snart kan blive tjenlige til Udslyngning.

I de sidste Par Aar har jeg gjort Forsøg med at udslynge Honningen sildig paa Sommeren, for derved at blive klar over om der virkelig var nogen Fordel derved, og skal derfor i det følgende fremsætte min Anskuelse i saa Henseende.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal den store Holdbarhed, da kan jeg ikke se nogen Fordel. Ganske vist har

Honningen holdt sig godt, men det samme har været Tilfældet, medens jeg foretog Udslyngningen noget tidligere, saa jeg tror ikke, at vi for at faa Honningen holdbar behøver at udsætte Honninghøsten til Sommerens Slutning. Det finere Produkt, ja det er maaske det vanskeligste at afgøre, da det vel nærmest maa blive en Smagsag, om Honningen er fin eller ekstrafin, men jeg maa dog sige, at jeg ikke har kunnet spore nogen væsentlig Forskel. Under alle Omstændigheder er Honningen ikke bleven bedre, da den baade har været mørkere og stærkere af Smag, end den tidligere udslyngede, hvilket vel begge Dele nærmest maa betragtes som en Forringelse af Produktet, som Handelsvare at betragte.

Endelig kommer vi til det sidste Spørgsmaal, en Forøgelse af Voksmængden ved Hjælp af en tykkere Forsegling, heller ikke her tror jeg, at der er vundet noget, idet den rensede Voksmængde, efter mit Skøn, ikke er større af sent udslyngede Tavler end af tidligere. Alt i alt kan jeg ikke opdage nogen Fordel ved den sildige Udslyngning, derimod er der adskillige Ulæmper, som har gjort sig gældende, og en af disse, at Honningen ofte krystalliserer i Tavlerne, endog i Magasinerne, finder jeg meget uheldigt, hvilket i Aar har vist sig i ikke saa ringe Udstrækning, uagtet jeg foretog den sidste Udslyngning den 12. August, hvad der dog maa siges at være paa et ikke meget sent Tidspunkt. Jeg maatte nemlig give Bierne en Trediedel af Honningen tilbage, som Magasinerne indeholdt, fordi den ikke kunde udslynges. Men at en saadan Fodring tilbage baade er forbunden med Tab af Honning og er temmelig tidsspildende at udføre er let forklarligt, idet saadanne Tavler maa overstænkes med Vand flere Gange for at formaa Bierne til at bære det hele Indhold ind i Yngelrummet, og naar man saa bagefter gaar Staderne igennem, kan man næppe forstaa hvor en saadan Mængde Honning er bleven af, da det tihsyneladende kun har fyldt lidt i Tavlebygningen. Den kolde Sommer har selvfølgelig haft en Del Indflydelse paa den tidlige Krystallisering, thi da jeg den 29. Juli slyngede nogen Honning ud, var den ikke i den Grad styrknet i Tavlerne, at jeg nærede nogen Frygt for at udsætte den egentlige Udslyngning endnu et Par Uger, særlig da Magasinerne vare helt overfyldte med Bier. Er der da

ikke andre Grunde end de allerede nævnte som gør at den sildige Udslyngning i Almindelighed maa anses for mindre anbefalelsesværdig. Hertil maa jeg dog sige, at i det mindste kender jeg to, nemlig at der dertil udkræves uforholdsmæssige store Stader, med tilsvarende Tavlebygning, og begge Dele koster Penge.

Hvor der kun bruges Enkeltstader, behøver saadanne som Regel ikke at have Plads til mere end højst 18 Rammer i Yngelrummet af 10×12" eller 12×12" Maalet og tre løse Magasin-kasser af halv Størrelse som Underrammen, naar der foretages Udslyngning efter Haanden, som man anser Honningen for at være tilstrækkelig moden dertil. Saadanne Stader tager ikke saa megen Plads op, er lette at flytte og billige baade i Indkøb og at vedligeholde. Den store Mængde Tavler medfører ogsaa et betydeligt Arbejde ud over det almindelige, ligesom den tager en ikke ringe Plads at opbevare Aaret igennem.

Men kan der da ikke antages at der kan opnaas et større Udbytte ved at lade Bierne beholde deres Honningforraad til en senere Udslyngning. Her er maaske et Spørgsmaal der er noget vanskeligt at svare paa, men jeg tror dog, at man med temmelig stor Sikkerhed kan udtale, at Sandsynligheden derfor er meget ringe. Derimod er det muligt at antage, at Biernes Arbejdsevne snarere vil forhøjes end forringes ved den gentagende Udslyngning, og derfor sætter al Kraft ind paa at faa fyldt de tomte Tavler igen saa hurtig som mulig.

— — —
Vistnok de fleste Biavlere i Sommertræksegnene er af den Mening, at der faas et langt større Udbytte af Bierne, naar der udslynges 2 a 3 Gange i Sommerens Løb, end naar der kun udslynges en Gang, nemlig i August eller September Maaned. Vi er ogsaa af den Mening, at der ofte høstes langt mere og et mindst ligesaa godt Produkt naar der udslynges gentagne Gange. Vi har meget ofte foretaget den første Udslyngning af Magasinerne i den første Uge af Juli Maaned, og har ikke mærket nogen Ulempe derved. Red.

Degeneration ved Indavl.

Af N. F a h l e.

II.

— — —
Hr. S. anser det imidlertid som af sig selv indlysende, at ligesom de ædle Racer af Hunde, Heste, Høns, Duer og Gulerøder osv. degenererede, naar deres Forplantning ikke kontrolleres af Mennesker, saaledes maa ogsaa dette finde Sted med Honningbiernes Afdelinger, og da fornemmelig med den Afdeling som vi kalde den almindelig brune Bi, eller blot den brune Bi. Hertil er imidlertid at bemærke, at Honningbiernes Afdelinger, ere hvad man i Naturhistorien kalder Hovedarter, eller simpelt hen Arter*) d. e. Afdelinger af levende Væsener om hvis Oprindelse, man ikke ved andet, end at de ere udsprungne af Naturen, hvorimod de ædle Afdelinger af tamme Husdyr og dyrkede Planter ere Afarter eller som de med et fremmed Ord almindeligt kaldes Racer: d. e. Afdelinger, om hvilke man enten ved eller skønner, at de ere udsprungne enten umiddelbart af Arter, eller af andre Racer.

Arter og Racer have den fælles Egenskab, at de ad kønslig Vej kunne forplante sig nogenlunde i eget Billede, men de ere forskellige derved, at de førstnævnte uden menneskelig Hjælp kunne opretholde sig selv i Naturen i et meget anseeligt Tidsrum, hvorimod de sidstnævnte ikke besidde denne Evne d. e. de degenererede naar de overlades til sig selv.

Naar man under denne Synsvinkel tager Honningbiernes Afdelinger i Betragtning, og da fornemmelig den brune Bi, der er den hos os bedst kendte, saa viser det sig, at den maa være en Hovedart. Vi vide nemlig intet om dens Oprindelse, end at den er udsprunget af Naturen, og vi se, at den fra Skabelsens Tid indtil vore Dage har holdt sig uforandret uden Menneskets Hjælp, medens omvendt menneskelig Indvirkning ikke i nogen kendelig Grad har forandret dens Natur. Individet af Familier, som leve vildt og om hvis Bopæle intet Menneske har Kendskab, ere

*) Bastarderne ere Artsblandinger og ikke Racer, hvorfor de ikke her komme i Betragtning. N. F.

ganske af samme Natur som dem, der leve i vore Bigaarde, og dette hvad enten de bo i Straakuber eller i Kunststader, og deres Maade at leve, være og virke paa er i alle Tilfælde den samme. Endvidere vil en Sværm, som flyver bort fra en Bigaard, og selv finder sig en Bolig i et hult Træ eller andet lignende Sted, efter Omstændighederne indrette sig ganske paa samme Maade som andre vilde eller forvildede Bier, medens omvendt en Sværm, der udgaar fra en vildt levende Familie, vil naar den indsættes i en Straakube eller i et Kunststade, straks være ligesaa scenevandt som en anden Sværm, der er tilvirket paa en af de aller kunstigste Maader der findes omtalt i vore Skrifter om Bier.

Hos vore tamme Husdyr i Almindelighed er dette Forhold helt anderledes. Tage vi f. Eks. Hensyn til en af de Afdelinger af Hunde, som kaldes fine Jagthunde, saa viser det sig, at Afkommet snart forandrer sin naturlige Ejendommelighed, naar Forplantningen ikke bliver kontrolleret, med andre Ord, Afkommet bliver til, hvad man med et foragteligt Udtryk kalder Køtere, hvis Individer i Begyndelsen ere af meget forskellige Ejendommeligheder. Dette Forhold forandrer sig dog Led for Led idet Individerne Gradvis nærmer sig til hinanden, indtil de, alt iøvrigt lige, blive næsten af samme Størrelse, Form, Farve og Temperament. Det er Hovedarten af Hunde i hvilken den fine Jagthund gradevis er gaaet af, og hvorfra den sikkerlig i sin Tid er udsprungen. I Konstantinopel lever der saaledes i Følge André Lückten en Mængde vilde og forvildede Hunde, der alle ere Køtere og tilnærmelsesvis af samme Skikkelse.

Hr. S. gentager sin Paastand om, at vore Bier ere degenerede. I de sidste 25 Aar — siger han — har dette fundet Sted i en sørgelig Grad. „Kendsgerninger tale, og for disse maa man bøje sig hvor nødig man vil.“ Men medens han første Gang gik ud fra at Aarsagen til Degenerationen havde sit Sæde i Individernes indre Natur, siger han anden Gang, at den hidrører fra ydre Indvirkning, hvorved Biernes Modstandskraft mod Vejrets Indflydelse og mod Sygdommens Angreb“ er bleven svækket.

Dette er at vende Front imod sit Udgangspunkt, og det ser ud til, at Hr. S. enten ikke selv har forstaaet den

Indledning, som han anbefalede andre at læse med Opmærksomhed og Eftertanke, eller ogsaa, at han har glemt Tankegangen i den straks efter at have skrevet nogle faa Linier af sit eget.

Tager man imidlertid Degeneration i Betydning af en fra ydre Aarsager hidrørende Svækkelse, og med Eftertanke og læser Hr. S. Foredrag paa dette Omraade, bliver man snart var, at man alligevel staar over for en meget hildet Opfattelse. Det hævdes nemlig bestemt, at den moderne kunstneriske Behandling som Bierne nu saa ofte underkastes er Aarsag til Degenerationen. Det var — siges der — i Amerika at Sygdommen (Bipesten) først rigtig greb om sig, og det anføres højtideligt som et mærkeligt Skæbnens Spil, at det var derovre, at Trugstadet først fandt sin store Udbredelse. Det var nemlig paa Grund af, at man i nævnte Stade saa let kunde komme til at forstyrre Bierne, at hin Sygdom greb om sig.

Det Tidspunkt paa hvilken denne Hændelse har fundet Sted hos vore Antipoder, findes ikke nærmere angivet, men dog synes det, at det ikke ligger mere end 25 Aar tilbage. Hvis denne Opfattelse er rigtig saa er det en Kendsgerning, at vi i Europa have lidt under rasende Bipest, længe før Trugstadet blev indført i Amerika; thi for omtrent 40 Aar siden rasede Pesten saa stærkt herovre, at Bierne — efter Forlydende — uddøde hos Dzierzon. Omtrent paa samme Tid og navnlig i 1856—60 skete det samme hos Løjtnant Thorson paa Theilgaard ved Viborg, hos Hofjægermester Brun paa Louisiana ved Helsingør, hos Fabrikant Drewsen paa Strandmøllen, hos Sadelmager Søren Taaning i Horsens, og paa mange flere Steder her i Landet, hvor man havde sat meget ind paa Biavl: I flere Tilfælde endog meget mere end man kunde taale at miste.

I de nævnte Tilfælde af rasende Bipest i Danmark, har den rigtignok været i Forbindelse med kunstmæssig Behandling, men dette er næppe noget Bevis for, at Sygdommen er en Følge af Behandlingen, og det skal tilføjes, at det selvsamme fandt Sted i Bigaarde, hvor der aldrig har været drevet andet end Kubeavl: et Tilfælde skal her nævnes. Paa Fasanholmen ved Bernstorff skete det saaledes i Midten af 50'erne (Aarstallet huskes ikke bestemt), at en derboende Tømmermand, der

Imer.	P. Kirkegaard.	Jeppesen.	Christiansen.	Smith.	Engberg.	Sorensen.	Boesen.	A. Nielsen.	Joh. P. Andersen.	Frk. Andersen.
H. P. Hansen.	Ditlevsen.	Christensen.	Christensen.	Engberg.	Josefsen.	Hansen.	Kristensen.	Frk. Josefsen.	L. Madsen.	
Aug. Petersen.	Bech.	Grønning.	Buchholz.	Hansen.	J. Jensen.	F. Møller.	Kr. Pedersen.	Joh. Kristensen.		
Eriksen.	N. Jensen.	Bjerregaard.	Schroll.	A. C. Andersen.			P. Nielsen.	Madsen.		
Rosenkjær.	R. Jensen.	Ladegaard.								

havde 100 Kubestader til Overvintring, at Pesten greb saaledes om sig, at Bjerne uddøde i Løbet af et Par Aar. Det skal tilføjes, at de nævnte 100 Kubestader vare Afkom af et eneste Stade, der i 1842 erhvervedes, samt at Kubebiavlens gik fortræffeligt i noget over en halv Snes Aar, da Pesten som sagt kom og tilintetgjorde hele Herligheden. Det er ellers et mærkeligt Skæbnens Spil, at der netop i det Nummer af „T. f. B.“ hvori Hr. S. Artikel findes, er meddelt et Referat af et Foredrag, som en Biavlslærer fornylig havde holdt paa Falster, og hvori det siges, at Bipepest har været kendt og beskrevet allerede for 300 Aar siden.

For Resten er der for Tiden adskillige Biavlere, som mene, at Bipepest næsten altid forekommer paa Steder, hvor der holdes mange Bier, men at det kun er undtagelsesvis, at den optræder som rasende. Som nogle Sygdomme, som f. Eks. Difteritis hos Folk og hos Høns farer den i Almindelighed med Lempe, og Bjerne kunne da under Tiden selv udrydde den. Ligeledes kan den i slige Tilfælde ofte med Held bekæmpes af øvede Biavlere, uden Anvendelse af den radikale Mac Evoy'ske Metode.

Spørges der endeligt om den Kendsgerning, som Hr. S. paaberaaber sig, og som gaar ud paa, at Bjerne i vore Dage ere mere kuldkære end forhen, virkeligt er tilstede, maa der svares, at den næppe ses af den uuhildede lagttager. Imod dens Rigtighed taler iøvrigt en Meddelelse, der for kort Tid siden fandtes i „T. f. B.“, og som gik ud paa, at man et Sted ved Indvintringen havde glemt ikke alene at dække, men tillige at anbringe Indskudet paa sin Plads, uden at det syntes at Familien havde lidt det aller mindste derved. Endvidere har der ligeledes i „T. f. B.“ været meddelt, at en Bisværme et Sted havde slaet sig ned i en Tornehæk, og der bygget, samlet og ynglet. Disse Eksempler tyde ikke paa, at Bjerne ere degenererede med Hensyn til Modstandskraft mod ublidt Vejrilig.

Men medens Forfatteren af denne Artikel indtil videre fastholder, at der ikke findes Racer — men kun Arter og Artsblandinger — af Honningbier, er der dog mange Biavlere, som ere af den modsatte Anskuelse, og som navnlig mene, at der i vore Bigaarde lader sig paavise Afdelinger, der falde ind under Begrebet Race.

Den Omstændighed, at nogle Familier i Modsætning til andre udmærke sig ved Flid og Godmodighed, har man saaledes anset som Racemærker, og navnlig ment, at disse Egenskaber lod sig fastholde under Forplantninger, men der gives dog næppe nogen paalidelig Erfaring for at sligt virkelig lader sig afgøre med nogen nævneværdig Grad af Sikkerhed. Alt saadant noget er næppe andet end Tilfældigheder, der snart gaa til den ene, snart til den anden Side. Afkommet af en flittig og godmodig Familie, kan maa-ske faa Dovenskab og Arrighed til Særpræg og omvendt. Indtil Dato har man da heller ikke kendt noget Eksempel paa, at alle Familier i en større Bigaard vare udmærkede. Godt og ondt følges ad i denne Verden, og Bigaardene gøre ingen Undtagelse i denne Henseende.

Biparalysis.

Af G. M. Doolittle.

Efter Gleanings in Bee Culture.

„Godmorgen, Mr. Doolittle. Hvorledes er Honninghøsten i Aar?“

„Meget ringe i Sandhed. Vi har kun haft 3 Dage, paa hvilken der er blevet indsamlet mere Nektar i Staderne, end hvad der omtrent er gaaet med til Biernes daglige Forbrug. Den 2., 4. og 6. Juli regnede det ikke, Atmosfæren var netop som den skal være for Nektarafsondringen i Kløverblomsterne, og Bjerne arbejdede med stor Iver. Trækket var virkelig saa godt i disse Dage, som kunde det være i Lindetræks-tiden, og Bjerne gik op i Delingerne, trak hurtigt Kunsttavlerne ud, og jeg begyndte at haabe paa en Avl af Delingshonning, tiltrods for at det havde regnet i 28 af de 30 Dage i Juni Maa-ned. Men det blev atter Regn, saa Bjerne kunde ikke komme ud af Staderne før den 11. Juli, da Vinden sprang om og gav sig til at blæse fra Nord og Øst, en Retning der altid er uheldig for Nektarafsondring, særlig i Hvidkløveren, og dermed var vort Hvidkløvertræk forbi.“

„Tror De, at De vil faa nogen Delinger færdige?“

„Saa vidt jeg har set, tror jeg, at de fleste af de Delinger (er omtrent forseglede,) hvori der var udtrukne Tavler fra i Fjor, saa der vil antagelig blive fra 6 til 8 Delinger pr. Stade. Men da det har taget saa lang Tid at faa dem forseglede, vil kun nogle faa af dem kunne regnes for Nr. 1 Honning.“

„Det gør mig ondt, at De ikke faar en bedre Høst. Men det er ikke den virkelige Grund til, at jeg er kommen for at besøge Dem. Jeg frygter for, at mine Bier har Paralysis. Ved nogle af Staderne ser mange af Bierne ud til at være opsvulmede, og de synes at ryste, som om de havde Koldfeber, nogle af dem har et glat, skinnende Udseende. Der er Masser af Yngel i disse Stader, men i nogle af dem dør Bierne tilsyneladende hurtigere, end de bliver erstattet af den udløbende Yngel. Foran 2 af Staderne ligger der døde Bier i Dynger. Tror De, at Tilfældet er Paralysis?“

„Efter Deres Beskrivelse kan der kun være ringe Tvivl om andet, end at det er Paralysis.“

„Hvorlænge har denne Sygdom været kendt?“

„Jeg erindrer ikke at have hørt noget om den før i Begyndelsen af Firserne, og til at begynde med blev den da kaldt for „den navnløse Bisygdom“, hvis det i det hele taget kan kaldes et Navn. Indtil i Halvfemserne bredte Sygdommen sig hurtigt, og det var kun faa Biavlere, som ikke havde stiftet Bekendtskab med den enten i deres egne eller deres Naboers Bigaarde. Men siden det ny Aarhundredes Begyndelse synes Sygdommen at være i Aftagende, i det mindste bliver der kun sagt meget lidt om den nu.“

„Hvad er Aarsagen til denne Sygdom?“

„Dette var det store Spørgsmaal i sin Tid hos alle dem, der havde Sygdommen i deres Bigaarde; thi hvor Aarsagen først fuldt ud er forstaaet, vil Midlet altid snart findes, men undtagen jeg har taget fejl ved at læse, synes ingen til Sikkerhed at kende, hvad Aarsagen er. Mange Gætninger har været gjort; men som Aarene er gaaet, har de vist sig kun at være Formodninger, og jeg tvivler om, at nogen i Øjeblikket kan angive den virkelige Aarsag til denne Biplage.“

„Men kan De ikke fortælle mig, hvad jeg skal gøre for at hjælpe disse Familier?“

„At fortælle dette vilde være lidt mere end Gætteværk. Da Sygdommen først viste sig, fortalte nogle af de kloge Hoveder os, at hele Besværligheden kom af, at vi ikke lod Bierne have Adgang til saa meget salt Vand som de ønskede, og fra dette forudsattes det, at hvis vi tillavede en stærk Saltvandsopløsning og overstænkede Bierne og Tavlerne med, vilde det være en sikker Kur.“

„Prøvede De det?“

„Ja, jeg gjorde Forsøg dermed, og det blev prøvet ganske almindeligt af Biavlerne; men det viste sig snart, at det ingen Nytte var til som almindeligt Helbredelsesmiddel. Saa blev Salicylsyre og Karbolsyre anbefalet, ikke alene som Helbredelsesmiddel, men ogsaa som Forhindringsmiddel, men da de blev anvendt af de almindelige Biavlere, hvis Kundskaber er paa den praktiske Side af Biavlens, kom man til det Resultat, at disse Midler havde liden eller ingen Virkning. Derfor er Spørgsmaalet: „Hvad kan jeg gøre for at hjælpe dem?“ Saa vidt jeg ved, endnu vedblivende et uløst Problem.“

„Det har været mig fortalt, at Sygdommen stammer fra Dronningen. Hvad mener De om dette?“

„Som Svar herpaa maa jeg sige, ligesom jeg gjorde om de andre Midler, at der for nogle Aar siden var der fortalte at hele Vanskeligheden kom fra Dronningen, og at, hvis Dronningen blev dræbt og en anden given i dens Sted, da vilde Sygdommen, saa snart som Bierne begyndte at udklækkes efter den ny Dronning, begynde at tabe sig, og naar alle Bierne fra den oprindelige Dronning vare døde, vilde Familierne være fri for Sygdommen. Dette blev prøvet i større Udstrækning end noget andet Middel, men efter et grundigt Forsøg med det af Hundreder, ja maaske Tusinder af Biavlere, fandtes det at i de fleste Tilfælde havde en saadan Forandring af Dronningerne ingen som helst Virkning.“

„Hvad var Deres Erfaring med dette Middel?“

„Den første Gang jeg prøvede det, holdt Familien sig uforandret til om Efteraaret, da den blev bedre, og jeg ligesom begyndte at fatte Haab, endskønt jeg havde bemærket, at syge Familier, der levede igennem til om Efteraaret, i Almindelighed da blev bedre. Men næste Aar havde jeg en anden Familie, der blev angrebet. Det var det

værste Tilfælde, jeg nogensinde har haft, og for fuldt ud at prøve Sagen udtog jeg denne Families Dronning og gav den til en sund Familie, samtidig med gav jeg den syge Familie en ung læggende Dronning. Resultatet denne Gang blev, at Familien, der fik Dronningen fra det syge Stade, vedblev at udvikle sig sundt og godt uden Tegn til Sygdommen, medens den syge Familie ikke viste nogen Forbedring, da jeg naaede August, var den saa svag, at den ikke kunde værne sig mod Røvere, jeg forenede den derfor med en anden Familie.“

„Har De haft videre Erfaring i denne Henseende?“

„Ja. For en Tid fik enhver Familie, naar den sattes paa et bestemt Sted efter Udflytningen af Kælderen, Sygdommen om Sommeren. Derfor antog jeg, at Pladsforholdene havde noget at gøre dermed, eller at Smitten paa visse Steder kunde hidrøre fra Jordbunden. Men efter nogle faa Aar fejlede de Familier, der sattes paa dette Sted, intet. hvorimod en Familie i den modsatte Ende af Bigaarden fik Sygdommen. Jeg kom atter derved til den Antagelse, at jeg intet bestemt vidste om denne Sygdom.“

„De taler, som om De mener, at Sygdommen er ved at tabe sig. Det er en Opmuntring for mig. Men hvor længe er det siden, at De sidst saa noget Tegn til Sygdommen?“

„Jeg har set meget lidt til den siden 1897. En Familie viste nogle faa syge Bier med opsvulmede, skinnende Bagkroppe og rystende Bevægelser i 1900, og det er det sidste, jeg har set til den. Der var en Tid, da Biavlerne almindelig troede, at denne Sygdom vilde ødelægge vort Erhverv, men De er den eneste, der har spurgt mig om denne Sag i over et Aar, og paa Tryk har jeg kun set meget lidt om Sygdommen i den Tid. Jeg tror ikke De behøver at være ængstelig, hvis kun nogle faa af Deres Familier har Sygdommen, men jeg er glad ved, at De henedte vor Opmærksomhed paa dette, for det er godt for alle at vide, at der er en saadan Sygdom som Biparalysis, og jeg haaber, at naar eller hvor ellers der bliver opdagede nye Ting i denne Henseende, at det vil blive omtalt i Bi-bladene. Maaske vil Redaktøren af „Gleanings“, naar han ser dette fortælle os, hvad han har hørt om denne Sag i den senere Tid.“

Hertil føjer Redaktøren af „Gleanings“ følgende:

„Saa vidt som jeg kan se, er vor Doolittles Udtalelser om Biparalysis rigtige. Videnskabeligt set kender vi lidt eller intet til Sygdommen, og med Hensyn til at helbrede den kender vi ikke mere. Selv har jeg kun hørt lidt om Biparalysis i den senere Tid, men for fire eller fem Aar siden var den meget ondartet i de sydligere Landsdele hvor den rasede saa voldsomt, at den ødelagde hele Bigaarde, og samtidig hørte jeg, at der i det samme Tidsrum døde mange Familier af den i Kalifornien. Min egen Antagelse var, at vi kendte intet Helbredelsesmiddel — at den var praktisk uskadelig i det nordlige men meget ødelæggende i nogle Egne i det sydlige. Vor Ven O. O. Poppleton har haft en Erfaring med denne Sygdom, som har været alt andet end behagelig.“

Paralysis = Lammelse.

Red.

En Bisværme i en Rævegrav.

Efterfølgende er atter et Eksempel paa, at Bierne ikke tager det saa nøje med deres Boligs Form, Udseende og Belliggenhed, men at de kan tage Bolig de utroligste Steder.

Læserne maa nu følge mig til Iylands Vestkyst, ja næsten til Vesterhavet. — I dette Blads Nr. 2, Side 30, har jeg forklaret hvad „Værnen og Tipperne“ er for noget, saa det turde være overflødigt at komme ind paa dette denne Gang. Den sydlige Del af „Værnen“ er paa Vestsiden beskyttet mod Fjordvandet af en Række temmelig høje Sandklitter, hvoraf det højeste Punkt kaldes „Mjølnen“. Netop til denne høje Sandklitte er det jeg vil føre Læserne. I det løse Havsand havde Ræven en Hule at skjule sig i. Af en eller anden Grund, maaske tvungen af Omstændighederne, havde Mikkel kasseret sin gamle Bolig, og en Bisværme havde taget sig den Frihed, at tilegne sig den, men dette blev opdaget, og en

skønne Dag kom der en Mand med en Spade og en Bikube, for at udgrave og bortføre Bifamllien. At dette ikke var nogen let Sag, kan Læserne sikkert godt forstaa, thi der skulde jo passes godt paa, at det løse Sand ikke løb ned paa Tavlerne og ødelagde baade Honning og Yngel. Nogle vil maaske spørge, hvordan Bierne havde faaet begyndt at bygge i en saadan Grav, hvor Loftet og Siderne for ikke at tale om Gulvet var af blot og bart Sand Jo ser De! I Kliitsandet vokser forskellige Slags Planter, Marehalm og Graaris, især Graa- eller Hvidrisene har mange Alen lange Rødder, der løber langt ud til Siderne og skyder dybt ned i den løse Sand, saadanne Rødder fandtes midt igennem Graven, og her til disse Rødder byggede Bierne deres Vokstavler, saa hine tjente paa samme Maade som Spilerne i en Kube til at holde Voksbygningen fast.

Manden gravede Sandet væk lige omtrent til Bygningen, hvorefter han skar Rødderne i Stykker og udtog Voks-kagerne samt befæstede disse i den medbragte Kube, og da dette var besørget, satte han Kuben ved Indgangen af Graven, og Bierne samledes efterhaanden i Kuben, som saa ved Aftens-tid flyttedes til en ny Stadelplads i Nærheden af Mandens Bolig.

At Manden har haft med Bier at gøre før behøves vel ikke at bemærkes, da det er en Selvfølge, thi ellers havde han nok ladet saadan en Operation være, da Bierne sikkert ikke godhedsfuldt har ladet sig forflytte, uden først at have prøvet deres Vaaben mod den formentlige Fjende, som jo dog i Grunden var deres bedste Ven, og kun vilde give dem et nyt og bedre Opholdssted.

Af foranstaaende kan ses to Ting nemlig for det første, at Bierne kan tage Bolig de mest utrolige Steder, og for det andet, at man fra saadanne Steder, selv under vanskelige Forhold kan bemægtige sig og bortflytte slige vildfarne Bifamilier, naar der blot kommer en kyndig Mand til Arbejdet, som med Ro og Koldblodighed forstaaer at gribe Sagen an. P. J.-Pedersen.

Fra Kredsene.

Frederiksborg Amts BF. afholdt den 20. og 21. September. Udstilling paa Gæstgivergaarden „Sjælland“ i Hillerød.

Udstillingen, der var meget righoldig, omfattede naturligvis først og fremmest Biavlens Hovedprodukter: Honning og Voks og forædlede Produkter: Mjød, Honningvin og Likør, men ogsaa en hel Del Redskaber, Stader, Kunsttavler osv. Desuden var der udstillet Tavler i forskellige Tilstande, saaledes nogle Kunsttavler i Rammer, nogle, hvor Bierne har begyndt Arbejdet, og andre, der er fuldt udfyldt, og endelig en Tavle med levende Bier, samt nogle Tavler, der ikke vare passede og saaledes viser, hvordan de ikke maa se ud.

Af de udstillede Genstande var Vokset af særdeles fin Kvalitet, hvorom Dommerne udtalte sig meget rosende, og af Redskaberne vandt særlig et Bihus, lavet af Hjulmager Petersen, Nyhuse, de besøgendes Beundring ved sin solide og snilde Konstruktion, men for Dommernes kritiske Blikke kunde det ikke staa.

Biavlerforeningen havde været lidt betænkelig ved at holde Udstilling i Aar, da det er et daarligt Bjaar, og derfor er der saa meget større Glæde hos Bestyrelsen over, at Udstillingen er lykkedes saa godt. Da der ved tidligere Udstillinger har været anket over Bedømmelsen, havde man denne Gang faaet de bekendte Biavlere Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde, Lærer Rosenkjær, Studsdal, og Lærer Bagger, Hørup, til at fungere som Dommere.

Forud for Udstillingens Aabning havde Komiteen haft den udmærkede Ide at indbyde Skolebørnene og ved et Foredrag af Lærer Rosenkjær at give dem Indblik i Fordelene ved Biavl.

Udstillingen aabnedes af Foreningens Sekretær, Dyrlæge Gram, Helsing, der bød de mødte Velkommen og gav en kort Redegørelse af Foreningens Virksomhed og de Fordele, Biavlere har af være i Foreningen. Tillige rettede han en Tak til Borgmester Neuman, som havde vist Udstillingen Velvilie, og til Byraadet, Sparekassen for Frederiksborg Amt,

Kronborg vestre Birks Sparekasse o. fl., uden hvis Støtte det ikke havde været muligt at faa Udstillingen i Gang. Det er den første Udstilling man har haft i Hillerød, medens man tidligere med 3 Aars Mellemrum har haft Udstillinger i Græsted, Helsinge og Frederiksværk.

Udstillerne var væsentlig fra den nordlige Del af Amtet, men ogsaa enkelte fra andre Landsdele. Som Præmier uddeltes Medailler og Diplomer samt Pengepræmier til Udstillere, der er Medlemmer af BF. for den nordlige Del af Frederiksværk Amt.

Præmielisten:

Honning.

1. Pr. og Medaille: Møllersv. J. P. Olsens Hustru, Helsinge, Skrædder Chr. Olsen, Helsinge.

1. Pr.: Gdr. N. Jensen, Græsted. A. P. Olsen, Gandløse.

2. Pr.: Gdr. Truelsens Enke, Laugø. Urmager Albeck, Helsinge, Dyrslæge Gram, do. Stenhugger Hansen, Esbønderup Skovhuse. Sadelmager Hansen, Esrom. Hmd. Hansen, Højelt. Urm. Olsen, Græsted. Urm. Hansen, do. Snedkervend P. Hansen, Hillerød. Cigarmager Steffensen, Birkerød. Landmand H. P. Hansen, Aagerup.

3. Pr.: Fhv. Gdr. N. Nielsen, Hesselbjerg. Gdr. H. Hansens Hustru, Udsholt. Gdr. Lars P. Jørgensen, do. Afb. L. J. Madsen, St. Hestehave. Mads. Larsen, Fredbogaard. Træskomager L. Pedersen, Kregome. Hjulm. Fr. Olsen, Ølsted. Husflidslærer N. P. Andersen, Smidstrup. Murer A. Andersen, Aggebo. Garverm. Bock, Græsted. Parcl. Lars Jensen, Nellerød.

Honning i Tavler.

3 Pr.: Smed R. Jørgensen, Hellebæk. Gdr. M. J. Nielsen, Ramløse.

Voks.

1. Pr. og Medaille: Morten Olsens Enke, Haagendrup.

1. Pr.: Dyrslæge Gram, Helsinge. Møller J. P. Olsens Hustru, do. Skrædder Chr. Olsen, do. Stenhugger Hansen, Esbønderup Skovhuse. Sadelm. Hansen, Esrom.

2. Pr.: Urm. Albeck, Helsinge. Gdr. Hans Larsens Hustru, Udsholt. Urm. Hansen, Græsted. Hjulm. Fr. Olsen, Ølsted. Ane Marie Truelens, Kæderup.

3 Pr.: Hanne Hansen, Højelt. Urm. Olsen, Græsted. Træskomand L. Pedersen, Kregome. Cigarmager Steffensen, Birkerød. A. P. Olsen, Gandløse. Murer A. Andersen, Aggebo. Parcl. Lars Jensen, Nellerød.

Drilkevarer.

1. Pr.: Møllersvend J. P. Olsens Hustru, Helsinge.

2. Pr.: Dyrslæge Gram, Helsinge. Morten Olsens Enke, Haagendrup.

3. Pr.: Træskomand L. Pedersen, Kregome. Hjulmand Fr. Olsen, Ølsted. Afb. And. Willumsen, Lyngø Ovd.

Hædrende Omtale: Aug. Andersen, Slagelse.

Frugt syltet i Honning.

2. Pr.: Stenhugger Hansen, Skovhuse.

3 Pr.: Møllersvend J. P. Olsens Hustru, Helsinge. Stenhugger Hansen, Skovhuse. Karen Pedersen, Kregome.

Biboliger.

1. Pr.: Urmager Olsen, Græsted. Fabrikant Pedersen, Tved pr. Svendborg.

Udstyngere.

1. Pr. og Medaille: Fabrikant Pedersen, Tved.

3 Pr.: Hjulm. Fr. Olsen, Ølsted.

Honningkager.

2. Pr.: Karen Pedersen Kregome.

3. Pr.: Garvermester Bock, Græsted.

Kunstartaler.

2. Pr.: Urmager J. Olsen, Græsted. Kunsttavlefabrikant Jac. Olsen, Driftsbrohuse, Køge.

Udstillingen havde begge Dage ganske godt Besøg, og navnlig hen paa Eftermiddagen om Søndagen var der stærkt Rygind af Folk saavel fra By som fra Land. Der hørtes mange rosende Udtalelser om det smagfulde Arrangement i den pyntede Sal, hvor Skjolde med Bier mellem Flag og Vimpler tilkendegav, at her var det de flittige Bier og deres Arbejde, man byggede Udstilling paa.

Lørdag Eftermiddag holdt Redaktør Kristensen Foredrag om Dronningens, Nytte som blev paahørt med Interesse, og i Løbet af Søndagen afgav Lærer Rosenkjær Forklaring over Udstillingen, medens Redaktør Kristensen holdt et mere almindeligt Foredrag om Biavl med mange nyttige Vink for Biavlere, og gav Svar paa de talrige Spørgsmaal, der rettedes til ham af de interesserede Tilhørere. Men al Ting skal jo have en Ende, og skønt Tilhørerne øjensynlig endnu havde meget at spørge Foredragsholderen om, maatte man dog mellem Kl. 5 og 6 afbryde, for at Præmieuddelingen kunde finde Sted. Denne foretoges af Formanden, H. P. Hansen, Aagerup, og Sekretæren, Dyrslæge Gram. Præmietagerne fik foruden DBF's smukke Diplom, et mindre kontant Beløb til 1. Præmietager 5 Kr., til 2. Præmierne 3 Kr. og til 3. Præmierne 2 Kr., ialt 97 Kr.

Under Udstillingen og navnlig lige mod dens Slutning solgtes en Del af den udstillede Honning, skønt den ekstrafine Vare blev holdt i god Pris, men heldigt havde det sikkert været, om Tombolaen helt og holdent havde været indrettet paa, at de heldige Spillere kunde have faaet Udstillingssgenstande som Gevinster. Det havde givet større Spillelyst og tillige bidraget sit til, at Biavlprodukter var naaet ud til Folk, hvor de endnu ikke er en stadig Gæst. (Efter „F. A. A.“)

Amtsudstillingen i Aarup var godt besøgt. For Biavl blev følgende tilkendt Præmie.

1. Præmie: Anerkendelses-Diplom og 3 Kroner.

Honning:

Snedker H. J. Hansen, „Bihjemmet“, Haarby. Landpost N. Hansen, Skydebjerg.

Væver M. Hansen, Frøbjerg Mark og Hus-
ejer R. Jakobsen, Villestofte.

Voksi Blokke.

Snedker H. J. Hansen, „Bihjemmet“ og
Lærer P. Klausen Odense.

Bihuse:

Lærer P. Klausen, Odense, og Kr. Ja-
kobsen, Villestofte.

Honningkager:

Bager P. Waidtløv, Kjertemind.

**2. Præmie: Anerkendelses-Diplom
og 2 Kroner.**

Honning:

Skrædder Jens P. Hansen, Stenløse,
Handelsmand L. M. C. Nielsen, Odense, Køb-
mand H. P. Christiansen, Naarup. Snedker
Jørgen Hansen, Brylle, og Snedker F. Holm,
Højby.

Mjød:

Handelsmand L. M. C. Nielsen, Odense,
og Snedker H. J. Hansen, „Bihjemmet“.

Bihuse:

Snedker Jørgen Hansen, Brylle, og Hans
Marius Dahl, Glamsdals Savværk.

Honningkager:

Bager Andersen, Odense.

Vokstavler:

Snedker H. J. Hansen, „Bihjemmet“, og
Væver M. Hansen, Frøbjerg Mark.

3. Præmie: Anerkendelses-Diplom.

Honning:

Snedker P. Nielsen, Højby. Ungkarl
Jørgen Jørgensen, Ørsted Mark. H. J. A.
Pindstoft, Højene. Hans M. Dahl, Glamsdal,
Johannes Rasmussen, Villestofte. Hjulmand
N. M. Nielsen, Veringe, og S. Buch, Ver-
ninge.

Delinger:

Tomrersvend P. Madsen, Næsbyhoved-
Brøby, og Lærer P. Klausen, Odense.

Bihuse:

Formand A. C. Andersen, Odense.

Vokstavler:

Hjulmand N. M. Nielsen, Veringe, og
R. Jacobsen, Villestofte.

Dommere vare: Apoteker Salomon,
Aarup. Snedker Jørgen Hansen, Brylle, og
Partikulier A. Zinlensen, Odense.

Der har hidtil kun været lidt Interesse
for Biavl paa Aarups Egnen, men det er at
haabe, at Udstillingen vil give Biavl en
godt Stød fremad. Efter Opfordring vil der
til Foraaret blive afholdt et Foredrag om
Biavl i Aarup. A. Z.

I Eksercerhuset i Gothersgade, Køben-
havn, vil der muligvis blive afholdt en
Biavlsudstilling i Dagene 31. Oktober til 2.
November d. Aar, sammen med en Fjerkræ-
udstilling, der er foranstaltet af „Foreningen
til Fjerkræavlens Fremme i Danmark“. Bi-
avlere og Fabrikanter, der ønsker at udstille
bedes meddele det inden den 22. d. M. til
N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Ekko fra Staderne.

Hadsten, den 27. Septbr.

Jeg har i Aar høstet 80 Pd. Honning af
5 Familier, men maa nu fodre de 3 Familier
med 10 Pd. Kandis til hver. Jeg havde, i
Tillid til at det blev et godt Aar, givet dem

formange Rammer i Overrummet, dem fyldte
Bie no med Honning, som jeg udslyngede,
men da jeg saa Staderne efter i Underrum-
met, var der kun lidt Honning i flere af
Tavlerne. Alle Familierne ere meget stær-
ke og befinder sig vel. N. S.

Horne Mark, den 22. Septbr.

Mit Honningudbytte er i Aar kun 350
Pd. af 6 Stader. I Fjor gav de samme 6
Stader over 700 Pd. Honning, men i For-
hold til andre Biavlres Udbytte her paa
Egnen, er jeg alligevel godt tilfreds.

N. P. J.

Faulnm, Gedsted den 1 Oktober.

Her paa Egnen bliver der kun høstet
lidt Honning i Aar. Mange Familier kan
ikke leve Vinteren over med deres egen
Hjælp. Vi havde haabet, at Lyngen skulde
give tilstrækkelig til Vinterforbrug, men
den gik vi næsten ogsaa tabt af. Jeg
kan ikke huske saa daarligt et Honningaar
som i Aar. Sigv. Christensen.

Hornslyd, den 30. Septbr.

Det er et daarligt Bjaar i Aar. Her
paa Egnen er kun høstet fra 10 til 30 Pd.
pr. Familie, Nogle Biavlere har faaet lidt,
mere og andre har egentlig ikke faaet no-
get Udbytte af deres Bier, da de har maat-
tet fodre for den Smule Honning de har
faaet, det er værst for de saakaldte Bi-
holdere i de daarlige Bjaar. P. Johansen.

Bornholm, den 5. Oktober.

Naar jeg for vor Øs vedkommende
ser tilbage paa den nu afsluttede Honning-
høst, har jeg atter faaet Bekræftelse, paa at
man faar større Udbytte naar man bruger
Afspærringsgitter, og at 9 Tavler af Lavnor-
mal er tilstrækkelig til Yngel. Ved Born-
holms Amts BF. Generalforsamling, i Marts
Maaned i Aakirkeby, spurgte en Biavlslærer
mig, om det ikke var en Fejl at spærre
stærkt i Hedeegnene, da man derved fik for
lidt Bier til Lyngtrækket? Nu tør jeg med
Bestemthed svare: Indskrænk kun Yngel-
lejet til 9 a 10 Tavler. Paa den Egn, hvor
jeg høstede mest Lynghonning pr. Stade,
benyttes der kun 9 Tavler i Yngellejet
og dog var der omtrent dobbelt saa mange
Bier at indvintre, som paa de Egne, der
manglede Lyngtræk. Høstudbyttet herovre
tør vist ikke sættes højere end til 5 a 10
Pd. Honning pr. Familie. I Rønne giver
Bierne slet intet Udbytte i Aar. O. K

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 26. Hvad er det for nogle smaa
brune Dyr, som særlig Dronningen, men
ogsaa nogle af Arbejdsbierne er besat med?
A. S.

S.: De smaa, brune Dyr som De har
fundet paa Dronningen og en Del af Ar-
bejdsbierne er Bilus; ofte kan Dronningen
være besat af et meget stort Antal af dem.
Dronningen bør fanges i en Cellebeskytter,
og der blæses nogle faa svage Pust Røg
ind gennem Maskerne, Lusene kan ikke
taale Tobaksrøg de falde af Dronningen og
kan rystes ud gennem Aabningerne i Celle-
beskytteren. Naar Dronningen er renset gi-

ves den tilbage til Stedet ved at Cellebeskytteren lægges ovenpaa Rammerne i Yngellejet. Er et Stade stærkt angrebet af Bilus er det tilraadet, gentagne Gange at blæse Tobaksrøg ind i det under Vinduet, dog ikke saa meget, at hverken Bier eller Yngel tager Skade deraf. Lidt Naftalin lagt paa Stadets Bund skal ogsaa være i Stand til at fjerne Bilusene fra Stedet. Bilusens Levevis er endnu langt fra kendt, men der er ingen Tvivl om andet end, at en grundig Rensning af Stadets Bund vil hæmme dens Udvikling.

Nr. 27. Ved Eftersynet i Dag den 30. Septbr. viste det sig, at Honningen er krystalliseret i alle Tavlerne i Vinterlejet hos de fleste af mine Bifolk. Jeg resikerer jo at Bierne dør af Vandmangel i Løbet af Vinteren. Hvad vil De raade mig til at gøre?
S. H.

S.: Vi anser det for heldigst at De snarest muligt giver hvert Stade 10 Pd. Kandisfoder, og da et jævnt, stærkt Bifolk kun fortærer ca. 10 Pd. Forraad fra nu af og til 1. April, vil Bierne have flydende Foder til efter Rensningsudflugten. Naar De fodre snarest og pakker Staderne godt til, antager vi, at Bierne kan forsegle Foderet.

Nr. 28. Honningen i Tavlerne i flere af mine Stade, er krystalliseret, og det ikke alene i Magasinerne, men ogsaa i det egentlige Yngelleje. Tror De ikke, at det var praktisk at give hvert Bifolk en Kandiskage paa 5 Pd.?
S. S.

S.: Som det fremgaar af vort Svar paa Spørgsmaal Nr. 27, vil vi anbefale Dem at give hvert Folk 10 Pd. Kandisfoder snarest muligt, men tillader Forholdene Dem ikke at fodre med flydende Foder, vil vi raade Dem til at give hvert Stade en Kandiskage paa 7 a 8 Pd.

Gavnlige Vink.

Vejret (10. Oktober) har i de sidst forløbne 3 Uger, efter Aarstiden, været usædvanlig koldt og tørt. De fleste Dage har det tillige været stærk Blæst, saa der har kun været ringe Lejlighed til at arbejde med Bierne. Fra næsten alle Egne klages der over for ringe Forraad i Vinterlejet, samt over at Honningen er krystalliseret i Tavlerne, saa der frygtes for at Bierne kommer til at lide af Vandmangel. Mange Biavlere har allerede udsolgt deres Honning til gode Priser; selv paa Egne hvor der i Fjor solgtes Honning til 35 Øre pr. Pd. i mindre Partier, forlanges der i Aar 50 Øre.

Pakning. Naar Familierne er forsynede med tilstrækkeligt Vinterforraad er der nu ikke længere nogen Grund til at udsætte den egentlige Indvintring længere, da stærk Kulde ikke sjældent kan indtræffe allerede i Oktober. Vi antage, at Pakningen i de hule Vægge allerede for længe siden er efterset og forøget eller fornyet

Mu bør man da særlig lægge Mærke til Paningen foroven, som man ikke let kan gøre for lun. Vi bruge altid oven paa Dæksbrædderne eller Tæppet at lægge et Par Aviser, som vi lægger saaledes, at de kan bøjes ned over Vinduet eller Indskudet, og vi passer nøje paa, at Papiret slutter tæt ind til Falsen og tæt ind til Husets Sider. Det er netop foroven imellem Vinduet og Falsen, at det er saa vanskeligt at faa tætnet ordentlig, og der kan gaa megen Varme tabt ved en lille Aabning paa dette Sted. Vi har prøvet at overvinde med Glasdøren løftet $\frac{1}{3}$ " op fra Stadets Bund, men da vore Bihuse som Regel er tørre, have vi ingen Fordel mærket ved det. En Del Biavlere bruge endnu at pakke Rummet, saavel bag Vinduet som over Vinterlejet, med løs Hakkelse: vel er det et godt Pakmateriale, men Huset er saa besværligt at faa gjort rent om Foraaret. En Pose med Hakkelse eller en Pakramme, der passer, er langt renligere at bruge bag i Huset, og til at pakke ned ovenpaa Aviserne over Vinterlejet anvende vi en passende stor Sæk, der er godt halvt fyldt med Hakkelse. Man bør sørge for, at den slutter godt til overalt.

Fodring. I enhver velpasset Bigaard er dette Arbejde nu endt for dette Aars Vedkommende. Der findes imidlertid uden Tvivl heri Landet ogsaa et Antal mindre vel passede Bigaarde, i hvilket der endnu saa sent paa Aaret kan være Grund til at fodre, fordi Familierne ikke have det nødvendige Vinterforraad. Dette burde mindst være 25 Pd. hos hver Familie. Er det dog 20 Pd., da ville vi helst foretrække at opsætte Fodringen til det tidlige Foraar. Er det derimod endnu mindre, f. Eks. kun 15 Pd., eller Honningen har krystalliseret, da ville vi tilraade at sikre Familiens Overvintring ved Hjælp af en Kandiskage over Tavlebærerne. Hvis Vejret fremdeles i nogen Tid holder sig mildt (uden stærk Frost), kan det dog endnu lade sig gøre uden at ødelægge Bierne at fodre med Kandisopløsning, naar denne gives ca. 30° R. varm ved Hurtigfodring. (mindst 2 Pd. hver Nat). Det varme Foder fremkalder nemlig en saa stærk Virksomhed i Vinterlejet, at dette bliver saa varmt, at Bierne er i Stand til at forsegle Foderet, og skulle end enkelte Celler blive uforseglede, vil dette næppe øve nogen skadelig Virkning, naar Indholdet af dem er Kandisopløsning (ikke Honning).

Kandiskage. I en Gryde hældes 3 Pægle Vand, og deri kommes 6 Pd. lyst Kandis eller lyst, rent Kandisgrus og $\frac{1}{2}$ Pd. Honning. Smelt det under jævnlig Omrøring over en svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at stivne, som ses ved, at den bliver lysere, bør man røre i den paany, og derefter hælde den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter faa Timers Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Kage, der let kan brydes istykker eller deles med en Kniv. Papiret anbringes for, at Kagen ikke skal klæbes ved Tallerkenen. I Stedet for at benytte Tallerkener til at støbe Kandiskagen i, har vi i de senere Aar benyttet smaa Træforme, som har været 1 $\frac{1}{2}$ " høje, 5 a 6" brede og haft samme

Længde som Rammens Overliste i Huset (altsaa til 10×12" Stedet er Formen 12" lang til Kv.-Stedet 14" og til Lavnormal 15½"). Grunden til, at vi har støbt Kandiskagen i saadanne Smaakasser, er den, at vi meget ofte har haft svært ved at faa tætnet ordentlig i Stedet, naar der er lagt et større Stykke Kandiskage ovenpaa Rammen. Men er Kandiskagen støbt i en saadan Form eller Kasse, saa er det let at tætte baade foran og bagved Kassen, enten med Tæppet eller med Dæksbræderne.

Indgangene. Saasnart Biernes daglige Udflugter ophøre, hvilket dog ofte først sker i Novbr. Maaned, bør Indgangene aabnes i en Bredde af 5—10" (efter Familiens Styrke), hvis man i Efteraaret har indskrænket denne af Hensyn til Røveri. Savnes Læ i Bigaarden, bør dog Stadernes Indgange indskrænkes noget. Er man udsat for Angreb af Mejsler, da kan man omgive Indgangen og Flyvebrættet med et Stykke gammelt Fiske-net eller med et Jertraadsnet med 2 Masker paa hver Tomme.

Staderne bør staa fast og vedligeholdes med Maling og Kitning. Tagene bør være tætte og godt befæstede.

VESTJYLLAND.

Røveri. Nu ved Trækkets Ophør, i Honninghøsten og Fodringstiden kan Røveriet blive slemt, hvis man ikke passer paa. Se derfor til ikke at spilde en eneste Draabe hverken naar der tages Honning fra Biene, eller naar der fodres. Se ofte ud i Bigaarden for om muligt at opdage Røveriet, hvis det skulde komme i Gang. Indskrænk Flyvehullerne paa de svage Stader til det mindst mulige.

Brevkasse.

Nogle Dronninger ere endnu til salg hos Red.

Rettelse. Ved Centralmødet i Silkeborg den 6. Septbr. d. A. var Møller L. Madsen, Hersnap, Dalby, mødt som Delegeret for Kreds 10 b. Gartner A. C. Andersen. Nyborg, og Lærer N. P. Rosenkjær, Studsdal, var til Stede som Bestyrelsesmedlemmer for DBF.

„**Tidsskrift for Biavl**“ udkommer som sædvanlig kun 1 Gang maanedlig (d 15.) i Oktober—Marts.

Ældre Aargange af „T. f. B.“ Paa Centralmødet i Svendborg blev det vedtaget, at Kredsene gratis kunde faa ældre Aargange af „T. f. B.“, imod at de selv skulde bære alle ved Forsendelsen forbundne Omkostninger, og at ingen Kreds kunde faa mere end 1 Eksemplar for hver Tidsskrifts-holder, der findes i Kredsen. Af ældre Aargange have: Eksemplarer af 1876, 77, 78, 79, 80, 84, 86, 87, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 1900 og 1901. Eksemplarerne ere i god Stand. Begæring om ældre Aargange indsendes til N. S. Kristensen, Roskilde.

Foreningen af nydske Landbofor-ninger har paa Mødet i Aarhus den 10. ds. vedtaget, at der i 1903 skal afholdes Ungskue i Skive.

Kundgørelser.

En Landarbejderfamilie,

hvor Mand eller Kone kan og vil hjælpe til med Pasning af Bier, kan faa en Plads ved en Herregaard paa Fyn. Billet, mrkt. „Plads“, indlægges paa dette Blads Kontor.

Jens Hansen,

Blaagaardsgade 4, København. opkøber alle Slags Honning og Voks til Dagspris.

50 a 100 Pd. Honning ønskes tilkøbs af Nis Lund, Haresøholm, Jellinge.

Sommerfugle.

Største Udvalg af præp. Sommerfugle fra alle Verdens Egne. Prishste gratis og franco. **H. P. Duvrtov**, København, Valby.

Foreningsmeddelelser.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholder Mandag den 10. November Kl. 2 Efterm. paa Forsamlingsbygningen i Fredericia sit aar-Centralmøde med følgende Dagsorden:

1. Regnskabet for 1901 fremlægges.
2. Valg af en Sekretær.
3. Valg af en Revisor.
4. Valg af Delegerede til DBF.s Centralmøde i 1903.
5. Virksomhedsplan for 1903.
6. Meddelelse fra Bestyrelsen.

Dhrr. Kredsformænd og samtlige Delegerede bedes give Møde.

Meddelelse om nye Valg af Kredsformænd bedes sendt Sekretæren.

Lille Velling pr. Børkop, den 8. Oktober 1902. Niels Ladegaard.

Indhold af dette Numer:

Amtsudstillingen i Aarup.....	265
Biparalysis.....	261
En Bisværm i en Rævegrav.....	263
Centralmøde.....	237
Degeneration ved Indavl.....	247
Ekko fra Staderne.....	250
Foreningsmeddelelser.....	252
Frederiksborg Amts BF.....	264
Gavnlig Vink.....	251
Honningens Udslyngning.....	256
Honniugens Afsætning.....	252
Kundgørelser.....	225
Spørgsmaal og Svar.....	250

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitlinie 1. Gang, 10 Ø. 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

Gyvel.

(Sarothamnus scoparia).

Gyvel er en Biplante, men dog kun af anden Rang: dens Blomster ere nem-

ser Gyvel som oprindelig vild i de fleste europæiske Lande. I Jylland er den almindelig paa Hederne, Syd for Limfjorden, og paa Sjælland er den ligeledes almindelig paa flere Steder i Egnene omkring Helsingør. Paa adskillige andre Steder i Danmark forekommer den

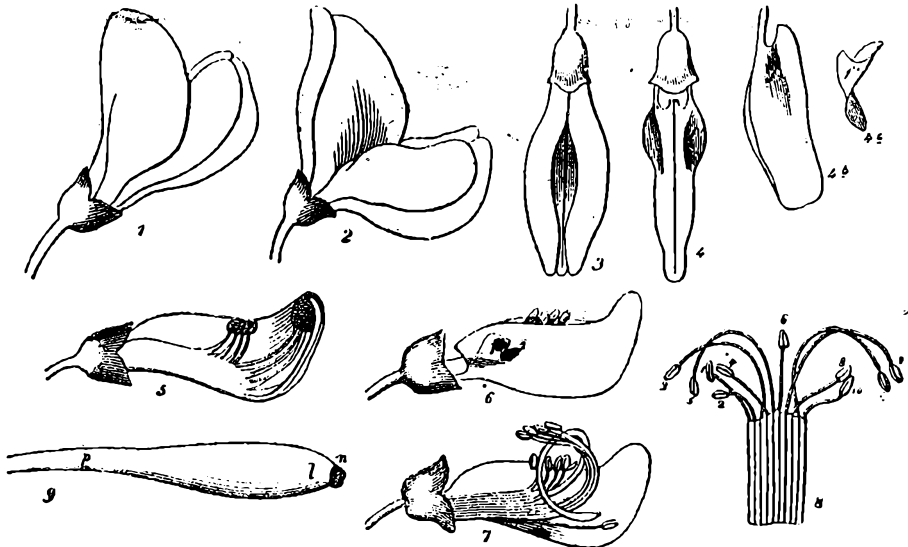

Fig. 36. Gyvel. (Sarothamnus scoparia).

lig blottede for Nektar, hvorimod de indeholde en betydelig Mængde Blomstestøv, hvilke med Begærlighed indsamles af Honningbierne. Det er herpaa at Plantens Betydning som Biplante beror.

Paa Bakker, Lyngheder og lignende udyrkede selvaabne Steder, vok-

hist og her. Gyvel er en lav Busk af de ærteblomstrendes Familie, og dens Befrugtning er i Følge Darwin i saa høj Grad afhængig af Insektbesøg, at den uden saadant, næppe ansætter en eneste Bælg.

En Ærteblomst har en uregelmæssig

femdelt Krone, og af hvis Blade det største, der sidder øverst, kaldes Fanen, de to næststørste, der sidder ligeoverfor hinanden, Vingerne, hvorimod de to mindste kaldes Baaden. De to sidstnævnte ere udbuede og hænge sammen ved Randene ligesom to Muslingeskaller, hvorved de danne et hult Legeme der har nogen Lighed med en Baad.

I Baadens Hulhed befinde Befrugtningsdelene sig: disse bestaa foruden af en Støvvej eller Griffel med Ar, af to Bundter Støvbærere eller Støvtraade med Støvknapper, i hvilke Sædstøvet befinder sig, og det er — som allerede sagt — dette, der giver Gyvel Betydning som Biplante. Det maa bemærkes, at Støvtraadene i det ene Bundt ere betydeligt længere end dem i det andet. Dette Forhold har stor Betydning med Hensyn til Befrugtningen. Denne fuldbyrdes imidlertid i de fleste Tilfælde ved Sædstøv alene fra de lange Støvdrageres Støvknapper, og de korte ere da overflødige, men der er dog nogen Sandsynlighed for at Befrugtningen undertiden kan mislykkes for de lange, og at den derefter kan fuldbyrdes af de korte.

For at Befrugtningen kan finde Sted, maa Befrugtningsdelene, og da navnlig Støvknapper og Ar ud af Baaden. Derfor bestræbe de sig for at sprænge deres Fængsel, naar de have opnaaet Kønsmodenhed, men dette lykkes dem saa godt som aldrig ved egen Hjælp. Baaden er for stærk, eller om man hellere vil, Støvtraade og Støvvej ere for svage, hvorfor de maa ventes til der kommer Hjælp ude fra i Form af Insektbesøg, og det er fornemlig Honningbier og Humlebier, der ved deres Besøg i Gyvelens Blomster bevirker til Baadens Sprængning.

Darwin giver følgende interessante Fremstilling af Gyvelens Befrugtning.

Den besøgende Honningbi omfatter Blomstens Vinger ved deres Grund med sine midterste og bagerste Benpar, medens den med Hoved og Forben trænger sig ind under Fanen for at søge Nektar, hvoraf den imidlertid intet finder, hvilket maaske giver Anledning til, at dens Bevægelser bliver des voldsommere. Ved denne Bevægelse trykkes Vingerne nedad, og da disse i Grunden ere sammenhagede med de Blade, der danne Baaden, forstaar det sig, at denne ogsaa trykkes nedad. Formedelst dette Tryk krymper Baadens Blade sig og derved brister dens øverste Rand fra den indadvendende Ende af. Naar

den Spalte som foranlediges ved denne Bristning er naaet til Midten; springe de korte Støvdragere frem (Fig. 36, 6.) og slynge en Del af deres Sædstøv op paa Bugen af den i Blomsten arbejdende Bi, hvor det bliver hængende i Haarene. Støvdragerne, der forgæves have bestræbt sig for at sprænge Baaden, ligge spændte i denne, og med kønsmodne eller allerede aabnede Støvknapper, (Fig. 36, 5.) hvorfor de ere færdige til øjeblikkelig at springe op og udslynge deres Sædstøv, saasnart Spalten naar til dem.

Den Rystelse som foraarsages ved de korte Støvdrageres Opspringen, og den Udkastelse af Sædstøv som hermed staar i Forbindelse, er imidlertid saa ubetydelig, at den næppe mærkes af den arbejdende Bi, der fremdeles bestræber sig for at tvinge sit Hoved længere ind under Fanen. I det højeste lytter den et Øjeblik, men da alt nu er roligt, fortsætter den sit Arbejde med fornyet Kraft, hvorved Spalten i Baaden forlænger sig temmelig hurtig, og i det Øjeblik den naar det Sted, hvor Spidsen af Griffelen støder an, springer denne (Griffelen) frem i et Nu, og krummer sig med det samme en Omgang rundt (Fig. 36, 7.) Griffelen ligger nemlig i krummet Stilling i Baaden, hvor den er spændt som en Fjeder, og derfor — ligesom Støvdragerne er færdig til at springe frem i det Øjeblik Spalten i Baaden naar det Punkt, hvorimod den trykker med sin Spids. Endvidere maa det bemærkes, at Griffelen i en større Del af sin Længde er udvidet til en Plade (Fig. 36, 9.) og at den derfor, i det den springer frem og krummer sig, fører en forholdsvis stor Del Sædstøv med sig fra de lange Støvdragere, der med aabnede Støvknapper endnu ligge roligt i Baaden.

I det Griffelen paa anførte Maade krummer sig under sit Fremspring, støder den med sin Spids den i Blomsten arbejdende Bi paa Ryggen. Størstedelen af det Sædstøv som Griffelen fører med sig bliver herved ligesom styrtet af paa Biens Ryg, hvor det meste af det bliver hængende i Behaaringen, og den saaledes med Sædstøv indpudrede Bi bliver derved rød. Senere hæve de lange Støvdragere, i hvis Knopper der endnu findes en Del Sædstøv, sig op af Baaden og krummer sig indad (Fig. 36, 7.). Naar Bien træffes lige paa Ryggen af Griffelens Spids, — hvilket ofte sker, — saaledes at denne ikke kan glide ned

ad en af Siderne, bliver Bien staaende stille et Øjeblik, hvorpaa den hurtig drejer sig om. Derved glider Griffelen bort fra dens Ryg og fuldender sin Krumning, hvorefter Bien med Mund og Ben kaster sig over de af Baaden fremragende Støvkopper, for at samle det ved disse hæftende Sædstøv.

Centralmøde for DBF.

III.

10. Biavlslærerne.

Bjerregaard. Da Aaret endnu ikke er endt, kan der ikke gives nogen fuldstændig Oversigt over Virksomheden i 1902, men der kan dog tilnærmelsesvis siges hvormange Penge der vil blive anvendt til Biavls møder og til Bipestens Bekæmpelse. Der er anvendt 320 Kr. til Biavlslærerne til Afholdelse af 32 Møder og noget over 300 Kr. til Bipestens Bekæmpelse, deraf er de 50 Kr. Tilskud til Elbo m. fl. Herreders BF. til Bekæmpelse af Bipesten ved egne Kræfter. I denne Forening alene, er der anvendt 75 Arbejdsdage til Undersøgelse af Bigaardene og Behandling af pestsyge Bier. Til Udbredelse af Biavl paa de døde Punkter er der afholdt 27 Møder og oprettet 12 Kredse med ialt 222 Tidsskriftholdere. Desuden er der af Hjørring Amts BF. afholdt 3 Møder paa Læsø, hvor der blev oprettet en Kreds med 11 Tidsskriftholdere, og i Slesvig er der ogsaa afholdt nogle Biavls møder paa døde Punkter. Der var kun bevilliget 200 Kr., men er brugt noget over 300 Kr. til disse Møder.

Præsidenten. I indeværende Aar er der bevilliget 500 Kr. til Bipestens Bekæmpelse og 200 Kr. til Udbredelse af Biavl paa de døde Punkter, der er næppe brugt saameget, som der er bevilliget til Bipestens Bekæmpelse, men saa til Gengæld er der anvendt noget mere til Udbredelse af Biavl paa de døde Punkter, saa den bevilligede Sum bliver neppe overskreden. Jeg tror det er rigtigst at Centralmødet bestemmer Beløbenes Størrelse og overlader Resten til Bestyrelsen, men hvis de Delegerede har noget imod den

Maade, Pengene er anvendt paa, anmodes de om at udtale sig.

Præsidenten stillede følgende Forslag: „Bestyrelsen bemyndiges til at lede Virksomheden med Hensyn til Biavlslærerne og Tilskud til Amts- og Herredsforeningerne i 1903 i Lighed med i 1902. Bipesten iberegnet, sidstnævnte med 500 Kr. Til Oparbejdelsen af Biavl paa døde Punkter bevilliges 200 Kr.“

Vedtoges enstemmig.

Paa Forslag af Bjerregaard henstilledes det til Kredsformændene at meddele Sekretæren hvor de døde Punkter findes.

11. Ordning af Forholdene i Ribe Amt.

Rosenkjær. Det har ikke været Bestyrelsen for DBF. bekendt før sidste Vinter, hvorledes Forholdene var i Ribe Amt. Men da der til Bestyrelsesmødet i Februar Maaned var indkommet 3 Ansøgninger fra forskellige Personer om Understøttelse til Biavl i Ribe Amt, blev jeg sendt derhen for at undersøge Forholdene. Det viste sig saa, at der ikke fandtes nogen Biavlforening, men kun en Forening der hed „Vore Bierherv“, og den som vilde i Biavlforeningen maatte sørge for sig selv. Jeg afholdt 3 Møder, og der er blevet oprettet en ny Forening, som nu tæller 83 Tidsskriftholdere. Den ny Forening er anmeldt til Sekretæren og Redaktøren, der blev kun 4 Tidsskriftholdere tilbage som ikke indmeldte sig i den ny Forening, men i Løbet af Sommeren er der af Formanden i den gamle Forening yderligere bestilt 21 Tidsskrifter. Schmits Forening har nu 25 og Grønnings Forening 83 Tidsskriftholdere. Bestyrelsen vilde nu have at Centralmødet tog Beslutning i denne Sag.

Bjerregaard gav forskellige Oplysninger.

Præsidenten. Efter vore Love skal vi arbejde her til at faa Amtsforeninger, men saaledes som det gik i Ribe Amt, kunde det ikke blive ved at gaa. Bestyrelsen takker Hr. Rosenkjær for hans Arbejde og haaber, at der atter maa blive Liv og Virksomhed i Biavlsagen i Ribe Amt.

Grønning. Ribe Amt er mit Kælebarn, jeg har været med at stifte Foreningen, og I ved, at jeg er Foreningsmand. Ribe Amts BF. havde 250 Tidsskriftholdere, da jeg traadte fra som

Formand. Det er dog ikke alene de uheldige Kredsforhold, der er Skyld i at Holderantallet er gaaet tilbage i Ribe Amt. Bipesten og de daarlige Biaar har ogsaa gjort sit dertil. Jeg foreslaar, at vi kun anerkender den gamle Forening, hvis dens Love er i Overensstemmelse med DBF. Love, og jeg nedlægger Protest imod at den faar Understøttelse, undtagen vi ser dens Love.

Rosenkjær oplæste Lovene.

Grønning gav nogle Oplysninger om Tilskudets Anvendelse i de senere Aar.

Rosenkjær oplyste at der i Aar ikke var udbetalt noget Tilskud.

Præsidenten. Saalænge vi ikke har set Foreningens Love, kan vi ikke bedømme, hvorledes den vil virke, men vi maa bøje os for Centralmødets Afgørelse. Vi har drøftet Sagen i Bestyrelsen. Tilskudet bør kun anvendes til Fremme af Biavl.

Buchholz var glad ved at, Centralmødet havde taget saa skaansomt paa denne Sag, som det har gjort. I en Forening, der havde et saa alsidigt Program, var det ikke let at holde den ene Sag ude fra den anden.

Præsidenten oplæste forskellige Skrivelser vedrørende Forholdene i Ribe Amt, og udtalte at han ansaa det ikke for rigtigt, at stemme den gamle Forening ud.

Grønning henviste til Foreningens Love § 3.

Madsen ønskede Oplysninger, bl. a. om hvem der modtog „T. f. B.“ i Ribe Amt.

Præsidenten gav de ønskede Oplysninger.

Madsen gav forskellige Oplysninger om BF.s Stilling i Ribe Amt i de sidste Par Aar.

Andersen. Tilskudet fra DBF. maa kun benyttes til Fremme af Biavlsagen og ikke til at støtte andet med.

Præsidenten foreslog Afslutning, som vedtoges.

Præsidenten stillede følgende Forslag:

Centralmødet anerkender den oprettede ny Ribe BF. som Amtsforening, og den gamle Ribe Amts BF. anerkendes som en selvstændig Kreds foreløbig.

Vedtoges.

Lidt om DBF.s Forhold til den ny Husdyrlov.

AF Lærer Joh. Jensen, Gug.

Det er Bierhvervenes Tid; hvert nok saa lille Bierhverv regnes med i rigtig Erkendelse af, at intet maa lades uforsøgt, der kan tjene til at forøge vort Lands Velstand. Derfor finder disse Bierhverv villig og god Støtte hos disse Institutioner, der arbejde for at forøge vore Velstandskilder, eller faa dem vi har til at flyde rigeligere, og forrest af disse findes selvfølgelig Staten.

Det var der ikke noget at sige til, dersom enhver nu fik den Støtte, den tilkom, men her tror jeg, der er adskiligt at rette, ikke mindst for Biavlens Vedkommende. Mange Erhverv bliver ikke støttet efter den Værdi de har, eller de Muligheder, de indeholder, men mest efter den Agitation, der bliver drevet for den. Jeg nævner nødig Eksempler, men et lille maa dog frem. Det er ikke længe siden, at en af Fjerkræavlens ledende Mænd fremkom med den Formodning, at hver Høne, der holdes i Danmark, gav et Underskud af 60 a 70 Øre. Dersom den Formodning er rigtig, saa maa vi nok sige som Kræmmeren, der solgte under Indkøbspris: Det er Mængden, der skal gøre det. Dog skrives dette her ikke mod Fjerkræavl, men for Biavl, og dette kan gøres nødig, da jeg mener dette Erhverv for Tiden bliver overset.

Biavl kan som Erhverv møde med en aldeles sikker Indtægt af over 1¹/₂ Mill. Kr. og hertil kommer et lige saa sikkert Plus, som dog ikke kan gøres op i Penge, ved Biens Fortjeneste ved Blomsternes Befrugtning. Endvidere er det en af vore interessanteste og lærerigeste Bierhverv. Af Muligheder for Udvikling er den saa vist heller ikke den ringeste, da jeg er vis paa, at kun en lille Brøkdelen af den Nektar, der avles her i Landet bliver baaren hjem af Bierne. Trods alle disse gode Betingelser Biavl kan møde med som Erhverv faar den kun en Understøttelse af 3000. Kr. paa Finansloven og saa er den lovet noget mere i Husdyrloven, men her er det Punkt, jeg har i sinde at drage frem. Baade i den gamle og ny Husdyrlov er tænkt paa Penge til Biavlens

Fremme, men hvorledes faar man fat paa dem. Den ny Husdyrlov fastsætter som Betingelse for at faa dem et Medlemsantal af mindst 600 Medlemmer, en Bestemmelse som gør, at kun Hovedforeningen kan komme i Betragtning, og om den kan faa, ved jeg ikke, men at den ingen faar, ved jeg. Hvad var nu mere retfærdigt end at Hovedforeningen hævede disse Penge, og saa delte dem ud til sine mindre Afdelinger efter disses Medlemsantal og Kontingent, derved vilde Biavlerne blive ligestillet med de øvrige Foreninger, der nyder godt af Statens Støtte.

Den Vej, der hidtil har været benyttet er gennem de stedlige Landboforeninger, men den er baade besværlig, omstændelig og unaturlig. De fleste Landboforeninger har vistnok valgt, at støtte de stedlige Biavlerforeninger af egne Midler uden at faa noget refunderet af Staten, og det er al Ære værd, men kommer man og forlanger forøget Tilskud paa Grundlag af, at Staten skal refundere det, da savner man Forstaaelse og har følgelig Ulyst til at indlade sig herpaa. De Landboforeninger, som befatter sig dermed, bliver ogsaa derved en Slags Formynder for Biavlerforeningen, noget som ingen af Parterne er tjent med.

Af disse Grunde er det, jeg beder Bestyrelsen tage den Tanke op at arbejde for, at den Understøttelse, der er tiltænkt Biavlen, virkelig kommer den til Gode paa bedste Maade, som før sagt, helst gennem Hovedforeningen, men er det umuligt, da maa der arbejdes for at fremskaffe bestemte Regler, hvorefter de lokale Afdelinger kan henvende sig til Landboforeningerne og derigennem søge de Midler som er dem tiltænkte, og som naturligt tilkommer dem, saa at enhver kan faa sit.

Om Brug af høle Kunsttavler.

Af G. M. Doolittle.

„Saa Du det Lynglimt Mrs. D.? Hør, hvilket Tordenskrald! Det ligefrem ryster Luften. Den oprækkende

Sky er frygtelig sort. Den ser ud som et andet Skybrud, og i Dag er det den 1ste August. Det har regnet 28 af 30 Dage i Juni, og mine Optegnelser viser kun 7 Dage af 31 i Juli, hvor det ikke har regnet mere eller mindre — i Almindelighed mere. Høet raadner paa Markerne, Hveden er gennemblødt i Hobene og ifærd med at gro, og Kartoflerne ere allerede saa fordærvede, at fire Femtede af dem ikke kan holde at tage op, og Toppene udbreder en grim Stank. Men, Mr. Brown, hvor kommer De fra? De kom hertil lige i rette Tid. Bevar mig, hvor det regner!“

„Jeg skyndte mig, til jeg næsten tabte Vejret. Jeg er glad ved, at jeg naaede hertil i Tide. Hvorledes er dette Vejr for Bierne?“

„Det har kun ringe Betydning for Bierne, om det regner eller skinner Sol i de næste 2 Uger, da Kløveren har ophørt med at blomstre i den vaade Tid, og Boghveden vil ikke være i Blomst før omkring ved den 15de. — Uha! Sikken et Skrald! Jeg tror Huset blev ramt.“

„Det tror jeg næppe. Men det var tæt ved. Se, hvor det skyller ned. Alt flyder allerede i Vand.“

„Jorden var allerede saa fyldt med Vand, at der ikke skal ret meget til, før det flyder: Men det begynder at blive lidt lysere, hvad der viser, at det værste er ovre, Hvad har bragt Dem herover paa en saadan Dag som denne?“

„Da det var saa vaadt, at jeg ikke kunde udrette noget, saa tænkte jeg, at jeg vilde gaa herover og tale med Dem om Brugen af Kunsttavler. Jeg ønsker at faa at vide, hvad der betaler sig bedst, enten at bruge hele Kunsttavler i Yngelrammerne eller kun at forsyne dem med Ledere, og saa lade Bierne fylde Rammerne med naturlige Tavler.“

„Det beror for en stor Del paa, hvad Biavleren ønsker. Hvis han arbejder for at høste udslynget Honning, og ønsker sine Rammer fyldt med Arbejdertavler, saa kan han bruge disse Tavler overalt i Bigaarden, da er det omtrent en Nødvendighed at bruge Kunsttavler.“

„Hvorfor?“

„Ellers vil der kun blive bygget Dronetavler i Overrummene over Yngeltavlerne, særlig hvor der bruges Dronninggitter, som det er bedst at gøre,

naar der arbejdes for udslynget Honning.“

„Hvorfor vil der blive bygget Dronetavler under saadanne Omstændigheder mere end under andre?“

„Fordi stærke Familier egner sig bedst til Frembringelse af udslynget Honning, og saadanne Familier vil som en Regel bygge mest Dronetavler under Honningtrækket, men saadanne Tavler er en Ulæmpe for Biavlerne, da de kun egner sig til at benytte over Dronninggitre.“

„Ere Dronetavler ikke lige saa gode som Arbejdertavler, naar der tilsigtes at høste udslynget Honning, og der anvendes Dronninggitre?“

„Jo. Men undtagen den almindelige Biavler er meget forskellig fra Doolittle, vil den Tid komme i hans Liv, da han vilde give meget for, at disse Tavler var udelukkende Arbejdertavler, saa han kunde anvende dem, naar og hvor han ønskede. Hvorover I“ tykke Tavler anvendes til Udslyngning, som det er Skik hos nogle, har det ikke saa meget at sige, om de har Drone- eller Arbejderceller, og i det Tilfælde vilde jeg tillade Bierne at bygge deres egne Tavler i Rammerne.“

„Men antag, at Biavleren arbejder for Tavlehonning, hvilken Maade er da bedst?“

„Det vil bero paa, om han tillader Sværmning, eller om han søger at afholde Bierne fra at sværme. Hvis det sidste er Tilfældet, da vil han have lige saa meget Brug for Kunsttavler, naar Tavler skal bygges, som naar der arbejdes for udslynget Honning; thi stærke Familier vil, ved hvilken som helst Maade, der bruges, naar de hindres i at sværme, i Reglen opføre Tavler med Celler af Dronestørrelse.“

„Men da jeg tillader mine Bier at sværme, hvorledes skal jeg saa forholde mig?“

„Hvis De bruger hele Kunsttavler i Delingerne, og det anser den største Part af vore mest praktiske Delingshonningavlere for det rette, da kan jeg sige, at det vil betale sig at lade Bierne udfylde Yngelrammerne med naturlig Tavlebygning. Enhver ny Sværm synes at være forberedt paa at opføre Tavlebygning i sit nye Hjem, og Bygning af Tavlerne synes at anspre Bierne til større Virksomhed, end de udviser, hvor Stedet er forsynet med tomme Tavler eller Kunsttavler, og jeg har ofte tænkt, hvor et Stade bliver

indsnævret, saa det kun indeholder omtrent to Trediedele af det Antal Rammer, som er nødvendigt til at fylde hele Stedet, og Delingerne paasættes samtidig med Sværmenes Husning, at der faar Biavleren dette Antal Tavler udbygget af Bierne uden Tab af et eneste Pund Honning, medens Tavlerne næsten udelukkede kommer til at indeholde Arbejdervoks, for saa vidt Dronningen ikke er gammel og aflægs, da der i saa Tilfælde, selv under de gunstigste Forhold ikke bliver opført stort andet end Dronevoks.“

„Faar De de fleste af Deres Tavler bygget paa den Maade?“

„Nej jeg gør ikke, endskønt jeg har faaet mange fuldkomne Tavler udbygget paa den Maade og ved, at det er en god Plan.“

„Hvordan faar De dem da bygget?“

„Den bedste Maade at faa vore Tavler bygget paa er, hvert Aar ved Honningtrækkets Begyndelse, at udvælge alle de Familier, vi maatte træffe at have, som ikke ere stærke nok til at udføre et godt Arbejde i Delingerne eller i Overrum over Stader til udslynget Honning. Saasomt Honningtrækket begynder, borttages alle deres Tavler, undtagen en, som maaske indeholder lidt Yngel og Honning. De udtagne Yngeltavler gives til andre stærke Familier for at gøre dem endnu stærkere. De smaa Familier gives derpaa et passende Antal Rammer til at arbejde paa. Disse Rammer maa være forsynede med Ledere af Arbejdervoks eller Kunsttavler, lad os sige fra en halv Tomme i Bredden. Paa denne Maade har jeg været heldig med at faa de smukkeste Arbejdertavler bygget. Og ved at tage nogle af de opførte Tavler bort, har jeg kunnet holde Bierne i en saadan Tilstand, at de vedblivende ønskede mere Arbejderyngel. Derved har jeg kunnet faa dem til at vedblive med at opføre Arbejdertavler. Og jeg er ganske overbevist om, at disse Tavlers Værdi er større end Værdien af Honningen, som disse smaa Familier vilde kunne have samlet, havde de faaet Lov til at henstaa uforstyrret. I det mindste er dette min Mening, efter den Erfaring jeg har gjort i denne Henseende.“

„Tror De, at jeg kan udføre dette lige saa godt?“

„Jeg ved ikke, hvorfor De ikke skulde kunne det, men nærer De Frygt derfor, saa vil det være let for Dem at

prøve Sagen, og viser det sig saa, at det ikke gaar saa godt hos Dem som hos mig, saa kan De vælge en anden Fremgangsmaade, som De synes passer bedre, eller ogsaa anvend Kunsttavler. Der er ikke noget stort Tab ved at prøve med nogle faa Familier, dersom De har dem, da Yngeltavlerne, som gives de stærkere Familier, gør fuldt saa meget Gavn der, som de ellers vilde have gjort.

Men nu har det fuldstændig holdt op med at regne, og jeg er nød til at tage til Byen i Forretningsanliggender."

Et nyt Bihus.

Af Th. Buchholz.

Forud min bedste Tak til Hr. G. Mathiesen for hans velmente Raad og fordi hans Artikel er holdt i en saa saglig Tone som muligt.

Dog vilde det være mig kært om endnu flere Biavlskollegaer skulde kunde finde noget at udsætte paa Huset, da det jo er et nyt System, idetmindste her til Lands, og det jo i saadanne Tilfælde ikke er saa nemt at træffe det rette. Til Hr. M. kan jeg give følgende Oplysninger.

1. Huset bliver ikke bygget 20 Al. langt, men kun 10 Alen, altsaa i to Længder, i Følge Hr. Aug. Petersens mundtlige Forslag til mig i Silkeborg. Da Hr. P. tidligere har set lignende Bihuse, gjorde han mig det klart at der maatte være flere Uløper ved et saa langt Bihus og deriblandt ogsaa den, som Hr. M. fremsætter, at det vilde være næsten umuligt at flytte et saa stort og langt Bihus hen paa en anden Plads, om saadant skulde blive nødvendigt. Derimod bliver Taget paa det 10 Alen lange Hus nu bygget i en Længde, men saa let som muligt, Al ligevel tror jeg, at det vel nok kunde lade sig gøre at kunne faa Taget tæt, om det byggedes i flere Længder, naar der brugtes samme System som ved det for nogle Aar siden her i Bladet beskrevne Bihus til 4 Familier „Honninghuset“ kaldet og opfundet af en Mand i Lindknudegen.

2. Af gennemskaarne Brædder tør jeg dog ikke, som Hr. M. foreslaar, bygge et saa stort Bihus af Frygt for at det vil blive for usolidt, derimod gaar jeg en Middelvej og laver Huset af de letteste Papbrædder, som stryges i Kanterne for at ikke Regnvandet skal blive staaende og trække ned i Sammenføjningerne. Med saadanne Brædder tror jeg Huset bliver lidt varmere om Vinteren og tillige lidt koldere om Sommeren, end naar det er forarbejdet af gennemskaaret Træ.

3. Selvfølgelig maa Taget have saa meget Fald, at Regnvandet straks kan løbe af. Naar det laves i en Længde, har det flade Tag jo ingen Betydning til at sætte noget paa ved Behandling af Bierne, da jo hele Taget lukkes op paa en Gang.

4. Derimod er jeg ganske enig med Hr. M. i, at Husets Bredde maa være mere end et Par Tommer større end Smaakassernes Længde, thi ved nærmere Eftertanke er det bleven mig klart, at et Par Tommer er forlidt for bekvemt at kunne nedsætte, omflytte eller tage en Smaakasse op af Huset. Jeg antager, 4 a 5 Tommer vil være tilstrækkeligt til det nævnte Øjemeds Opnaaelse. Dog er det ikke for Forpakningens Skyld, som Hr. M. angiver som Grund, at jeg ansætter dette Maal, men af de ovennævnte Grunde. Hvad derimod Forpakningen angaar, da har jeg besluttet mig til at indsætte Pakrammer op mod Forvæggen i Smaakasserne om Vinteren, dette sker netop for at Kasserne kunne blive staaende paa deres Plads umiddelbart op mod Husets Forvæg.

Naar der forøvrigt bliver en Plads af 4 a 5 Tommer bagved Smaakasserne tror jeg nok der vil være fornøden Lejlighed til at kunne se Bagsiden af den bagerste Tavle. Forøvrigt bruger jeg ikke den Luksus at have Glasdøre i mine Bistader.

5. Hvad nu Smaakassernes Længde angaar, da mener Hr. M. at 30 Tm. er forlang. Mine nuværende Trugstader have en saadan Længde og Kr. Petersens Stader til 10×12 og □ Rammen har denne Længde, dog vil jeg ikke absolut paastaa, at denne Længde er nødvendig, naar der er Plads nok i Højden. Men lad os betænke at 30 Tm. udvendigt Maal ikke giver Plads til 20 Rammer, thi der gaar nogen Plads bort til For- og Bagvæg samt til Indskud. Jeg er dog af den Mening

hellere lidt rigelig Plads end for kneben, da nogle faa Tm. jo ingen Rolle spiller, hvad Pengespørgsmaalet angaar

6. Hvad saa Spørgsmaalet om Hussvampen angaar, saa tror jeg tværtimod, Hr. M., at den ikke vil være saa farlig i de store Huse som i de smaa, thi almindelige Trugstader med Ben, kan man ikke stille ret højt fra den fugtige Jordbund, da de saa ville komme til at staa altfor usikkert, derimod kan man uden Fare herfor sætte Huset dobbelt saa højt fra Jorden, uden at der er Fare for, at det skal vælte. Egetræet angribes ikke af Hussvampen, derfor

Nyt Bihus.

Af F. O.

Til et saadant Bihus som Hr. Th. Buchholz paatænker at bygge, vilde jeg, hvis Grunden var meget sur, bruge gamle 2" Vandrør til Ben, disse gøres 12" lange og der anbringes en Sten under hvert Ben. I Rørenes øverste Ende anbringes der Træproppe hvori Tværstykkerne, der skal bære Husets Bund, kan fastgøres. Husets udvendige

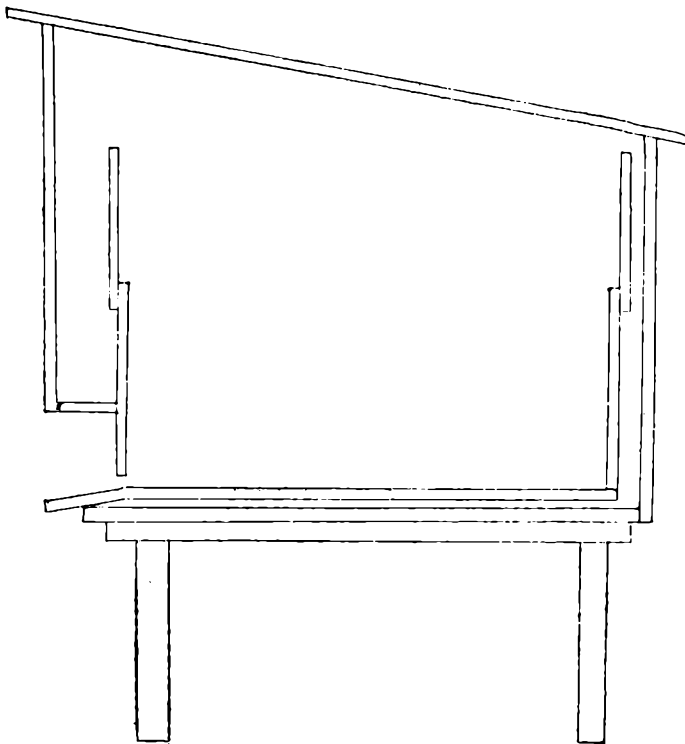

Fig. 37. Tværsnit af Huset.

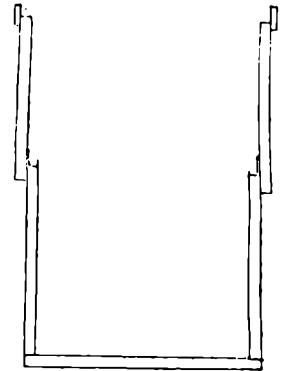

Fig. 38. Snit af Boligen.

vil jeg bruge dette Materiale som Underlag.

Endnu en Gang til Slutning min Tak til Hr. M. for hans skriftelige og til Hr. P. for hans mundtlige Vink i Sagen, thi kun gennem rolig og saglig Forhandling er det muligt at faa noget frem i denne Sag, der maaske hvis Systemet viser sig praktisk kan faa Betydning ogsaa for andre Biavlere.

Forside gøres 30" høj fra Flyvebrættet, nemlig 5" til Veranda og Resten 25" til fast Beklædning, enten paa Klink, som det almindelig bruges til Bihuse, eller ogsaa af høvlede og pløjede Brædder. Husets Dybde vil blive ca. 37". Nemlig 4" til Veranda, 31" til Bolig, 1" Plads og $\frac{3}{4}$ " til Bagklædning. Bagklædningens Højde bliver 24".

Naar Huset skal være til 24 Familier, vil jeg foretrække, at lave det i 4 selvstændige Dele. Der bruges jo nogle flere Endestykker, men saa bliver det ogsaa meget lettere at flytte.

Selve Boligen vil jeg gøre 13" bred

og 11" høj, indvendig, maalt fra Gulvet til Falsens øverste Kant, og 9 $\frac{1}{4}$ " fra Falsens Kant til Overrummets Fals. Overrummet kan være enten fast med Yngelrummet, eller løst til at sætte ovenpaa dette. Det sidste er sikkert det heldigste.

Naar Huset laves saaledes, at der er 24" fra Midte til Midte i Boligerne og der er Veranda i hele Husets Længde, behøves der ikke noget Fremspring udenfor Forsiden til Flyvebræt. For at forhindre Fejlflyvning vilde en lille Busk af forskellig Størrelse foran Skillerummet mellem Boligerne gøre god Nytte. Er Forholdet saaledes, at der ikke kan plantes noget, saa kan et Bræt af forskellig Højde eller f. Eks. Ærteris ogsaa gøre god Nytte.

Hver Del af Taget maa vist ikke dække over mere end 2 Boliger og fastgøres til Forsiden med Hængsler, eller maaske helst kun over en Bolig, i dette Tilfælde anbringes Hængslerne vist mest fordelagtigst til Siden, saa Taget, naar det lukkes op, kommer til at ligge ovenpaa det andet Tag. Hvis Husets Bagside er for høj til bekvemt at kunne behandle Bierne, kan man dele Bagsiden og anbringe et Par Hængsler, saa den øverste Halvdel er til at klappe ned.

Hele Forsidens Højde vil blive 45", nemlig: Ben 12", Tverstykke 1 $\frac{1}{4}$ ", Gulvet 3 $\frac{1}{4}$ ", aabent Rum 1 $\frac{1}{4}$ ", Boligens Gulv 3 $\frac{1}{4}$ ", Veranda 5", fast Beklædning 25". Pladsen over Verandaen og mellem Boligerne kan pakkes med tørret Tang, Mos e. lign.

I Yngelrummet bruger jeg 12×10" Rammen og i Overrummet Lovnormal, som passer saa udmærket i Breden som Magasinramme.

Dette er i korte Træk, hvorledes jeg har tænkt mig et saadant Bihus skulde laves.

Svar til Hr. F. O.

1. Rørere, som Hr. F. O. omtaler som Anvendelse til Ben, kunne være gode, men jeg frygter dog for, at de vilde blive dyrere end som Egetræs-Pæle, der kunne nedrammes i Jorden og derved give Huset mere Støtte.

2. Verandaen synes jeg godt om, men hvorfor skal den være 5 Tom. høj, disse 5 Tom. med Enkeltvæg vil dog vistnok afkøle Biholigen temmelig meget i Vintertiden. Dog er jeg endnu ikke bestemt paa, om jeg vil bruge Enkeltvæg med Pakramme i Yngelrummet

om Vinteren, Ved Verandaen med Udstopning ovenover kunde Pakrammen jo undværes, og maaske det var nemmere men vist ikke billigere.

Paa Grund af Verandaen maa Huset ogsaa laves 4 Tom. dybere for at faa samme indvendige Plads.

3. Huset skal kun bygges til 20 Familier, og jeg har nu besluttet at bygge det i to Længder med Plads til 10 Familier i hvert.

4. Da mit Maal er 25 cm. højt og 30 cm. bredt, passer det jo ikke med det Maal Hr. F. O. angiver for Boligen. Af samme Grund vil Lavnormal heller ikke passe til Overrummet. Ligeledes ønsker jeg for Behandlingens Skyld løse Overrum. Uden Veranda paa Huset vil Flyvebrættet komme til at springe frem med hele dets Bredde, med en saadan kan dette Fremspring jo undværes, men saa maa der anbringes et Bræt til at klappe ned som Skyggebræt om Vinteren.

5. Det er godt muligt at Buske eller Pæle, Stænger o. l. gør samme Tjeneste og maaske bedre end forskellige Farver paa Boligen. Det var jo et Forsøg værd for at forhindre Fejlflyvning, der ellers ofte bringer stort Tab i Bigaarde, hvor der findes mange Familier tæt samlede.

6. Mon det skulde være for ubekvemt at løfte Taget; som er lavet af tynde Papbrætter paa et 10 Alen langt Bihus, i saa Fald kan man skære det over paa Midten, thi 5 Alen maa man kunne haandtere. At lade det ene Tag springe frem over det andet, synes jeg ikke om, derimod synes jeg et Bræt lagt ned over Sømmensømningerne maa kunne gøre samme Tjeneste.

7. Allermest tiltaler mig Hr. F. O.s Anvisning med Hensyn til Bagsiden af Huset, thi naar Benene mindst skulle være 12 Tom. høje, og Overrum er paasatte, saa har jeg tænkt mig ikke at kunne behandle Bierne uden Skammel, og en saadan er ubekvem, denne Ulæmpe vil være afhjulpet ved at kunne klappe de to øverste Brætter af Bagvæggen ned, særlig naar der skal foretages større Operationer ved Bierne.

8. Som Tverstykke under en sa tung Kasse er jeg bange for at 1 $\frac{1}{4}$ " Træ er temmelig lidt, ligeledes synes jeg ikke af forskellige Grunde om det aabne Rum mellem de to Gulve.

Rødning, den 14. Oktober 1902,

Th. Buchholz.

Forening af Eftersværme og Smaastadefamilier.

Af G. M. Doolittle.

Efter Gleanings in Bee Culture.

„Hr. Doolittle, jeg er kommen herover i Eftermiddag for at faa en lille Passiar med Dem om Forening af Bier.“

„Meget godt, Hr. Brown. Jeg har nogle faa Minutters Lejlighed og vil lige saa gerne tale med Dem som med nogen anden. Hvorfor ønsker De at forene Deres Bier?“

„Jeg har nogle svage Eftersværme og Smaastadefamilier, som jeg ikke synes har tilstrækkelig Bier til at overvinde heldigt som de er, og jeg tænkte, hvis to eller flere af dem blev slaaget sammen, saa vilde de have bedre Betingelser for at overvinde, derfor ønsker jeg at kende den bedste Maade at forene disse smaa Familier paa, saa jeg kan faa dem forberedt til Overvintringen, og den bedste Tid at gøre dette.“

„Min Mening er, at den bedste Tid paa Aaret til at forstærke svage Sværme eller forene Smaastadefamilier er lige efter at Bierne har holdt op med at samle Honning, og naar jeg har faaet mine overflødige Dronninger afsat eller anvendt. Jeg ønsker nemlig at anvende de unge Dronninger til at fylde Ordre med eller til at erstatte daarlige Dronninger med, som jeg maatte træffe at have.“

„Kan De ikke meddele mig, hvilken Tid paa Aaret der er den bedste?“

„Den sidste Halvdel af September og den første Halvdel af Oktober er den Tid, da jeg forener de fleste af mine smaa Familier, naar jeg har saadanne. Jo før denne Forening bliver foretaget efter den 20—25 September, des bedre, for Bierne faar da mere Tid til at anbringe og ordne Forraadene i Staderne efter deres Ønske. Og jo nærmere dette kommer til at svare til, hvad det er i en stor Familie, der har haft hele Sommeren til at forberede sig til Vinteren i, des større Sikkerhed har vi for at faa en heldig Overvintring.“

„Hvorfor er disse forenede Eftersværme ikke i lige saa god Skik til Overvintring som enhver anden Fa-

milie, for saa vidt de har den samme Mængde Bier og Honning?“

„Et Stade, hvorfra Tavlerne udtages efter den 25. Oktober og ikke hænges tilbage igen i samme Orden, er i en daarlig Skik til Overvintringen. Vinterlejet, saaledes som Bierne har tildannet det, med uforseglet Honning rundt om det paa alle Sider, bliver derved bragt i Uorden og gjort lige saa ubehageligt for Bierne som en Seng vilde være for en Person, naar den i Stedet for en Fjedermadras var fyldt med en Bunke Sten. Ingen større Forstyrrelse af Biernes Vinterleje skulde foretages paa denne Egn senere end den 25. til 30. Oktober, undtagen det er absolut nødvendigt.“

„Jeg tror, jeg forstaar dette, men hvordan skal jeg foretage Foreningen?“

„Planen, som jeg har brugt i de senere Aar, er den som jeg foretrækker frem for alle andre, efter at jeg har prøvet dem alle, og den er som følger: Naar Tiden kommer, da Foreningen skal foretages, udvælger jeg det Stade, der har den bedste Dronning, den som jeg ønsker at bevare, og i det foretager jeg Foreningen, Jeg aabner for Stadet og udtager hvad Tavler, jeg finder nødvendigt. Tavlerne, der lades tilbage, er dem, der indeholder mest Honning. Jeg hænger dem tæt ind til den ene Side af Stadet, og lægger nøje Mærke til, at Dronningen er paa en af dem. Disse Tavler skydes saa tæt sammen, som jeg ønsker, de skal være om Vinteren. Bierne, der er paa de udtagne Tavler, afrystes, saa de kan løbe ind i Stadet igen. Dette lukkes derpaa, og er saa rede til at modtage, hvad Bier der skal forenes med det. Dernæst gaar jeg til en eller flere af de Familier, som jeg ønsker at forene med det. Har det Dronninger, opsøges disse og anvendes efter Ønske. Alle Rammerne i disse Familier udtages, paa en eller to nær i Forhold til Familiernes Styrke.“

„Hvilke Tavler lader De blive tilbage i disse Stader?“

„Tavlerne, der lades tilbage hver Gang, er sædvanligvis dem, der indeholder mest Honning, saa at den forenede Familie kan komme til at indeholde et saa stort Honningforraad som mulig, for det er meget sjældent, at en saadan Familie faar for meget Honning til Overvintringen.“

„Ordner De Tavlerne lige som i den første Familie?“

„Nej. Disse to eller tre Tavler

hænges 1—1½, Tom. adskilt fra hverandre midt i Stedet. Dette lukkes derpaa, og Bierne paa de udtagne Tavler rystes af, saa de kan løbe ind til de andre paa de tilbageværende Tavler. Enhver Familie, der skal forenes istandsættes paa denne Maade, og i nogle Tilfælde sætter jeg saa meget som 4—5 Familier sammen med den, der har Dronningen, men i Almindelighed nøjes jeg med en, to eller tre i Forhold til det Antal Bier hver Familie indeholder.“

„Hvorlænge lader De den henstaa saadan?“

„Jeg venter nu til en kølig, skyfuld, raa, blæsende Dag eller til en Morgen, da det har været nær ved Frysepunktet om Natten. Jeg er da rede til at foretage Foreningen, som let lader sig udføre. Stedet, der indeholder Dronningen, afdækkes, eller hvis det er et Tæppe, der dækker over Bierne, rulles det tilbage til den første Tavle ved den ledige Side i Stedet er blottet. Saa gaar jeg med Røgeren i Haanden til en af de Familier, der skal forenes med den første. Denne giver jeg nogle faa kraftige Pust Røg ved Indgangen. Derefter fjernes Dækket over Bierne hurtigt, og Røg blæses hen over og ned ved Siderne af de adspredte Tavler. Saa sætter jeg Røgereren paa Jorden, og stikker begge Hænders Fingre ned mellem Rammerne ved Enderne. Løfter derpaa alle de tre Rammer med Bier og samt op af Stedet paa en Gang og fører dem til Stedet, der indeholder Dronningen, og som skal indeholde den forenede Familie. I dette Stede nedhænger jeg saa de tre Tavler paa en Gang uden at skille dem ad. Tavlerne hænges ind til de andre og skydes saa tæt sammen, som jeg ønsker, de skal være om Vinteren. Tæppet rulles nu over alle Tavlerne, undtagen den yderste, og et andet Sæt og nok et, om det er nødvendigt, indbringes paa samme Maade, til det fornødne Antal er til Stede. Stedet lukkes derpaa, og Foreningen er foretaget for det Stades Vedkommende.“

„Hvorfor spreder De Tavlerne ad, naar De forbereder Familierne til Foreningen? Er det for at De nemmere kan faa Fingrene ned imellem Rammerne?“

„For en Del af denne Grund, men hovedsagelig fordi Bierne, hvis Vejret er koldt nok, da vil klynge sig tæt sammen paa og imellem de adskilte Tavler,

og efter at have faaet lidt Øvelse i Tingene, kan disse Tavler udtages og føres, hvorhen det ønskes, næsten uden at en Bi flyver fra dem eller bliver tilbage i Stedet.“

„Det maa være en ganske fortrinlig Fremgangsmaade. Men hvorfor lader De ikke fler end tre Tavler blive tilbage i Stedet?“

„Grunden til, at jeg ikke under nogen Omstændigheder lader mer end tre Tavler blive tilbage, er at en Person ikke kan gribe mer end disse med Hænderne paa en Gang, og skille Bilklyngen ad er et daarligt Arbejde, hvorved mange Bier gaar tabt, idet de derved spreder sig i Stedet, og en Del flyver ud i den kolde Luft og omkommer.“

„Er det alt, hvad der er at gøre ved Forening af Bier?“

„Alt hvad der er helt nødvendigt, men for at sikre sig mod, at nogle af Bierne vender tilbage til deres gamle Pladser, er det heldigt at flytte de gamle Stader, og alt hvad der minder om dem hen paa en anden Plads. Ved saaledes at bortflytte de tommme Stader og hvad der ser hjemligt ud, tabes der, ingen Bier, endskønt nogle vil vende tilbage og flyve omkring paa den gamle Plads en lille Tid ved den første Udflugt efter Foreningen; men De vil snart finde dem med brusende Vinger ved Indgangen til deres ny Hjem, hvilket de saa godkender og altid holder sig til i Fremtiden.“

Honning til Husholdningsbrug.

Af Professor C. F. Hodge.
(Gleanings in Bee Culture)

Jeg har Interesse for den paabegyndte Diskussion i Gleanings om udslynget Honning, dens Paafyldning paa Glas etc. Ad Erfaringens Vej er jeg allerede kommen dertil, at jeg foretrækker den udslyngede Honning. Kun ved enkelte Lejligheder ønsker vi en smuk Deling med Tavlehonning til at sætte paa Bordet. Udslynget Honning tager sig nemlig ikke saa godt ud hertil som Tavlehonning. Til daglig Brug har jeg fundet, at den bedste Maade, Honningen kan anvendes paa, er at smøre den

paa Brød. Her er Tavlerne i Vejen, særlig til smaa Børn, og det er til disse, at der daglig skulde anvendes ud-slyngtet Honning. Vi har to saadanne Smaabørn, to og fire Aar gamle, og de er udtrykte Billeder paa Kraft og Sundhed. Hermed vil jeg ikke sige, det hidrører fra Honningen, men de har faaet Honning og næsten intet andet sødt, siden de begyndte at tage fast Næring, og de vedbliver at spise Honning uden at vise Tegn til at blive træt deraf. Men, som jeg før har sagt, jeg har aldrig set absolutte Beviser for, at Honning er et sundere Fødemiddel for Børn end Rørsukker, dog hælder jeg stærkt til det Synspunkt, at den er det. Honningen forekommer mig at være en mere fuldstændig fysiologisk Blanding af Sukre. Desuden indeholder Honningen Gærings- og Smagssubstan-ser. Disse fremmer Fordøjelsen og vækker Appetitten. Honningen er forvandlet Sukker; Nektaren i Blomsterne bestaar jo hovedsagelig af Rørsukker. Dette bliver omtrentt altsammen omdannet til Druesukker ved en Gæringsproces i Biernes Maver. Og eftersom alt Sukker maa forvandles til Druesukker, før det kan optages i den menneskelige Organisme, præsenterer Honningen en delvis fordøjet og saaledes let optagelig Sukkerform.

Men foruden Sukrene udviser Honningens Analyse et lille Procentantal kvælstofholdige Stoffer. Disse har en betydelig Næringsværdi, og mere end nok til at udøve en vigtig fysiologisk Indflydelse. Honningen anses i den medicinske Verden for at have en saarhelende Indflydelse paa betændte Overflader, og at virke som et mildt rensende Middel. Dette forekommer mig at være et Felt, der er værd at foretage Undersøgelse paa, og de nøjagtige Resultater heraf maatte atter kunde gindsætte Honningen paa sin gamle Plads som et godt og sundt Husmiddel, selv i en Tid, hvor Sukkeret er billigt.

Mrs. Hodge siger, at jeg ikke stærkt nok har fremhævet, hvor sund Honning er for smaa Børn, og hun har haft „Erfaringen“ paa første Haand. Foruden at være et behageligt Fødemiddel tages Honning for Hoste, men vi har ikke været berørt af Hoste eller ondt i Halsen i de fire Aar, vi har brugt Honning, og det til trods for, at der har været Kighoste rundt om os det meste af Tiden, og ogsaa her i Huset hos os.

Dr Miller kan sige, at dette betyder ingen Ting; jeg paastaar heller ikke, at det beviser noget, undtagen at Honning er et godt Fødemiddel for Smaabørn, efter at de er bleven vænnet af med Mælken, men jeg haaber, at dette maa give Anledning til Eftertanke.

Forbedring af Biracen belyst ved Eksempler.

Af C. Weygandt.

Ved Valget af de Bistammer, der skal danne Bestanden i en Bigaard, burde Biavleren gaa strengere frem. De er jo dog i Stand til at avle et større Antal Bifamilier just af den Familie, som er den for Deres Øjemed bedste, ja de kan opriske sin hele Bigaard med det forholdsvis bedste Biblod.

Kvægavleren ved af Erfaring, at Udbyttet af hans Kvæg for en stor Del afhænger af det Avlsmateriale, han har.

Ogsaa Biavleren maa, hvis han har nogen Erfaring, vide, at hans Bistammers Egeaaksber, gode ligesaa vel som daarlige, nedarves, og at han derfor maa lede Avlen af sine Bier efter en bestemt Plan.

Ved enkelte Eksempler vil jeg vise, hvorledes Biavleren maa gaa frem ved Arbejdet med at avle Dronninger af sine bedste Bistammer.

Mine Bifamilier kender jeg nøje. Ikke alene er hver Families Stamtræ ført tilbage, men jeg giver ogsaa hver Stade Karakterer til forskellige Tider. For Overvintringen, efter Antallet af døde Bier, efter Foderforbruget, efter Biernes Adfærd i Vintertiden, efter det Tidspunkt, Yngelansætningen begynder osv. Jeg giver hver Familie Karakteren 1 (særdeles god), 2 (god) eller 3 (tilfredsstillende), 4 (mangelfuld) eller endog 5 (utilfredsstillende).

Om Foraaret gives igen Karakterer for Tilvæksten af Yngel og Bier, Honningsamling under Foraarstrækket osv. Men fornemmelig gives der Karakterer om Sommeren. Sværmer f. Eks. et Stade, som ikke skulde sværme og ikke behøvede at sværme, saa faar den sit 4. Har et Stade givet mere Honning end

de andre lige stærke Stader, saa faar den sit 2.

Avlen begynder jeg før den egentlige Sværmetid, før Juni Maaned, og jeg slutter den før Høsteftersynet, altsaa før September.

I Aar var mit Stade Nr. 10 mit Avlsstade. Dronningen, der er født i 1901, er af en ædel Stamme, som altid har vist sig god. Overvintringen, Tilvæksten af Bier, Trækket i godt Vejr, den i Stadet herskende Ro i ugunstigt Vejr, den Sikkerhed hvormed de forspillende unge Bier fandt tilbage, Yngelansættningen i de indhængte Droneceller, Biernes Godmodighed under Behandlingen, Sværmetrægheden, selv om baade Yngel- og Honningrum var fuldstoppet af Bier osv., lod intet tilbage at ønske.

Jeg begyndte Avlen paa følgende Maade:

Et tomt Stade blev udstyret med en Reservetavle (Honningtavle i Helramme) samt en Yngeltavle fra Familie Nr. 10 med alle paasiddende Bier og Dronningen, tilsidst indhængte jeg en tom Reservetavle og desuden en Del Bier.

Derpaa blev Glasdøren skudt ind til den bagerste Ramme. Bag denne blev sat en med Kohaar fyldt Pude, der holder den af Bierne udviklede Varme tilbage. Ogsaa over Yngelrummet lagde jeg en saadan Pude.

Nu havde jeg altsaa en Familie, der dækkede sin Yngel godt, og som snart fandt sig hjemme paa den nye Plads. I saadanne Aflæggere, der beholder sin Dronning, flyver meget færre Bier tilbage til det gamle Stade, end Begyndere tror. Man maa helst ikke fodre den første Dag eller give Sukkervand for tidligt. Men fra den 3. Dag af er det heldigst at fodre med Vand.

Men hvad gør jeg med en saadan Aflægger?

Jeg forstærker den enten lidt efter lidt (i Løbet af 14 Dage) med Tavler med tildækket Yngel fra andre Stader, eller jeg gør den til en stærk Familie ved unge Bier fra andre Stader og ved at indhænge Tavler med paasiddende Bier eller Yngeltavler.

Herved har jeg nu nærmest forøget min Bigaard med en Familie.

Men Moderstade Nr. 10 er langt fra svækket saaledes som et afsværmet Stade. Familien Nr. 10 opfører nu Dronninger og plejer sine Dronninger paa det bedste.

I rette Tid, kort før de unge Dron-

ninger kommer ud af Cellerne, danner jeg igen Aflæggere, og disse forstærker jeg med Yngeltavler, naar de unge Dronninger er befrugtede.

Fra Kredsene.

Biavl-, Frugt- og Blomster-Udstilling i Faaborg den 11. og 12. Oktober.

Det maa siges, at Arrangementet var overordentlig vellykket og gjorde Komiteen al Ære. For Salens ene Ende var anbragt en stor og smagfuld Samling af forskellige Træer og Blomster, hvor imellem Enevoldsens Kvartet var anbragt under Koncerten. Paa lange Borde var de mangeartede Udstillingsgenstande ordnede, paa det midterste Bord var Tombolaen anbragt; langs Væggen under Vinduerne var en Del for det uindviede Øje besynderligt udseende Apparater opstillede, Udstillingen aabnedes af Præsidenten, Kaptajn Schroll, Lykkenssæde.

Kaptejn begyndte med at rette en Tak til Komiteen og Dommerne, hvorefter han fortsatte: Naar vi afholder denne Udstilling, er det først og fremmest for at de, der beskæftiger sig med Biavl, kunne faa Lejlighed til at sammenligne og kritisere; for det andet holde vi Udstilling for at henlede Kundernes Opmærksomhed paa vore Produkter. Taleren gik derefter over til at omtale det lille flittige Dyr, Bien, som et Husdrr, selv den mindste Lodsejer kan holde. „Det er godt, at denne Udstilling baade omfatter Bier og Blomster. Jeg opfatter Bien som et Symbol paa Arbejdet, men det er ikke alene Arbejdet, vi Mennesker skal leve af; der skal Skønhed og ædle Formaaler til, og jeg betragter Blomsterne som et Symbol herpaa“. Slutte- lig udbragte Taleren et „Leve Danmark“, hvorefter han erklærede Udstillingen for aabnet.

Urmager Hansen udbragte et Leve for Præsidenten.

Præmier tilkendtes følgende:

Redskaber og Kunsttavler.

Dommere: Rebslager C. Hansen, Faaborg, Drejer Marius Hansen, Bjerne Mark, og Væver H. Jensen-Hansen, Millinge).

1. Pr. Kr. Petersen, Tved, (for en Udslyn-

ger.

2. Pr. Møllebygger Andersen, Sandegyde, (et Bihus).

3. Pr. Rebslager Hansen, Faaborg, (en Udslynger). (Husflid).

Vokstavler:

2. Pr. Rasmussen, Gvavvænget pr. Sorte-

bro.

3. P. Jacob Hansen, Haarby,

Honning og Voks.

(Dommere: Købmand C. W. Christian-

sen, Skomager P. Hansen, Espe, og Kon-

ditør Bruun.

Honning:

1. Pr. N. M. Andersen, Sveve, Dybvad, P.

C. Kjær, Herslev, Fredericia, Drejer Marius

Hansen, Bjerre, Snedker Jacob Hansen,

Haarby. Rebslager C. Hansen, Faaborg,

M. Andersen, Skeve, Handelsmand L. Nielsen, Odense, Carl A. Bergström, Hesselager, Gdr. N. P. Jensen, Horne, A. P. Petersen, Brøndstrup pr. Lygten St., H. P. Aalund, Ø.-Hæsinge, H. P. Hansen, Millinge.

V o k s.

1. Pr. Snedker Jac. Hansen, Haarby.
2. Pr. P. O. Haslings Enke, Kettinge.
3. Pr. P. C. Kjær, Herslev.

Syltetøj.

(Dommere: Fru H. P. Bruun, sen., Fru M. Rasmussen og Frk. Damkier).

3. Pr. P. Iversen, V.-Hæsinge, N. M. Andersen, Skeve.

Honningkager.

(Dommere: Fru Bisgaard, Møller Th. Storm og Bager H. P. Bruun, sen.)

1. Pr. P. Bruun, jun, Faaborg.
2. Pr. Gdr. N. P. Jensens Hustru, Horne.
3. Pr. Knud P. Sørensens Hustru, Horne.

Drikkevarer af Honning.

Dommere: Købmændene P. Spøhr. og L. J. Larsen, Apoteker Gottschalch).

1. Pr. J. C. Jensen, Barmer pr. Nibe.
2. Pr. Drejer Mar. Hansen, Bjerne.
3. Pr. August Andersen, Slagelse.

Ribe Amts ny BF. averterede Generalforsamling til den 28. September udsattes af forskellige Grunde til den 9. November dette Aar.

Paa Grund af særegne Omstændigheder havde kun faa Repræsentanter givet Møde.

Mødet aabnedes af Formanden med et vel motiveret Velkommen, med Ønsket om Held og Fremgang for den ny og dog gamle Biavlforening her i Amtet.

Første Punkt paa Dagsordenen, Regnskabet, udsattes paa Grund af at Foreningens aaret forandredes til at følge Kalenderaaret, altsaa fra 1. Januar til 31. December.

Virksomheden i 1903 bestemtes til at bestaa i at bekæmpe Bipesten.

Udkast til Loveve drøftedes grundig og vedtoges med faa Ændringer og Tilføjelser, de vil senere blive trykkede i et saadant Antal, saa hvert Medlem kan faa 1 Eksempel.

Ved Lodtrækning afgik 2 Bestyrelsesmedlemmer: Dhrr. Sergent Madsen, Tobøl, og Lærer Lambertsen, Tved pr. Ribe, der begge genvalgtes, ligesom den afgaaende Revisor Lærer Holm, Jedsted genvalgtes.

G.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholdt d. 10. November sit aarlige Centralmøde i Fredericia.

1. Regnskabet 1901 fremlagdes og godkendtes.
2. Oversergent Bjerregaard genvalgtes som Sekretær.
3. Gaardejer P. Henriksen, Børkop, genvalgtes som Revisor.
4. Som Delegerede til DBF.s Centralmøde 1903 valgtes: Formanden, N. Ladegaard, Lille Velling, Børkop, og Oversergent J. Berthramsen, Fredericia.

Som Suppleanter valgtes:

Gaardejer P. Henriksen, Børkop, og Stabssergent J. Thygesen, Fredericia.

5. Det vedtoges:

- a. at andrage Hovedforeningen om Penge for 1903 i Stedet for Vandrelærere.
- b. at lade Biavlsmøderne afholde i Kredsen ved egne Biavlslærere.
- c. at uddele gratis Tidsskrifter til mindre bemidlede Biavlere med 1 Eksemplar for hver 5 Medlemmer i Kredsen.
- d. at overlade til Bestyrelsen at tage Bestemmelse om hvorvidt der skal afholdes en Udstilling eller Hjemmepremiering eller lignende.

6 Det vedtoges at fortsætte med Forsøget paa Bekæmpelsen af Bipest i Lighed med de foregaaende Aar.

Fredericia, den 10. November 1902.

Bestyrelsen.

Skanderborg Amts BF. afholdt Bestyrelsesmøde i Horsens den 13. Oktober, hvor det vedtoges at indkøbe indtil for 50 Kr. af Biavlsredskaber, som vil blive bortloddet til Medlemmerne paa Generalforsamlingen, der afholdes den 27. November Kl. 11.

Sørensen.

Holbæk Amts BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Skarritsø“ ved Jyderup St. Søndagen den 12. Oktober. — Formanden, Lærer Smith fremlagde det reviderede Regnskab for 1901, som enstemmig godkendtes, og gav Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar. Foreningen havde for Tiden 123 Medlemmer, hvoraf 90 Holdere af Tidsskriftet. Af Biavlsmøder var der i Aaret ingen afholdt, derimod var der af Foreningen betalt 20 Kr. til Ophold paa Biavlskolen for en ung Biavlser fra Amtet. Det vedtoges at anvende indtil 50 Kr. til Biavlsmøder i 1903. Ligeledes vedtoges det at holde 3 unge Mænd eller Kvinder paa Biavlskolen i det kommende Aar.

Bestyrelsesmedlemmerne Lærer Petersen, Pillemark, Lærer Engberg, Hauborup, og Dyrlæge Petersen, Torbenfeldt, der efter Tur fratraadte, genvalgtes.

Til Revisorer af Regnskabet for 1902 valgtes: Boelsmd. Rasmus Larsen, Kidserup, og Træskomager Jens Kr. Kristensen, Udby.

Derefter foretoges en Bortlodning af Bihuse og Biavlsredskaber for 110 Kr.

Udfaldet blev saaledes:

Gaardejer H. Jørgensen, Ourø.	10 Kr.
Dyrlæge Petersen, Torbenfeldt.	10 —
Dyrlæge Petersens Hustru.	10 —
Grdm. N. Petersen, Gudmindrup.	10 —
Arbjdm. Peter Vilhelmsen, Baarup.	6 —
Fru Gede, Selchausdal.	6 —
Mekaniker P. Jensen, Kallundborg.	4 —
Frk. Lemvig, Algstrup.	4 —
Grdr. T. Brun-Frederiksen, Nordrup.	4 —
Bødker Tønnesen, Gjørlov.	4 —
J. S. Clemmensen, Nordby, Samsø.	4 —
Kurvmager P. Hansen, Tornved.	4 —
Derefter 10 Biavlsredskaber (a 2 Kr.)	20 —
14 do (a 1 Kr.)	14 —

Ekko fra Staderne.

Oppesundby, Frederikssund, d. 20. Oktbr.

Jeg har i Aar indvintret 112 Stader,

fordelt paa en Strækning 3—4 Mil. Det har været et meget daarligt Honningaar, der er kun høstet 10—20 Pd. pr. Stade, enkelte Stader har givet 30—40 Pd. Det tegnede ellers godt fra Foraaret, Bierne overvintrede godt, der var kun et Stade Dronningløst og ingen Døde. Alle Staderne vare kraftige og udviklede sig godt trods det kolde Foraar, som vedblev til Frugttrætrækket begyndte, saa blev det nogle Dages godt Vejr, men derefter blev det atter koldt og daarligt Vejr, indtil lidt før Set. Hansdag, saa blev det godt Vejr en 8 Dages Tid, hvor der blev indbaaret en Del Honning af Agerkaal og Hvidkløver. Agerkaal var der ellers nok af, og det tegnede til en god Honninghøst, men Regn og Blæst bevirkede, at der ikke blev samlet nogen Honning af Betydning i Juli Maaned. Lindetrækket gik vi glip af, ganske vist var der enkelte Dages godt Vejr, men Bierne søgte næsten ikke Lindetræerne.

Honning er jo som Følge af den daarlige Biaar dyrere end i Fjor, 60—70 Øre pr. Pd. imod 40—50 i 1901.

Biaaret maa i det hele siges at være saa daarligt som tænkes kan.

J. P. Hansen.

Mus. Naar Indgangene i Træstader kun ere $\frac{2}{5}$ " høje, kunne hverken Husmus eller Markmus trænge ind i Staderne. Er Indgangene derimod højere; da bør man ved Forsatsblik (skydes paa samme Maade som de almindelig brugte Zinkskydere) indskrænke Indgangens Højde til $\frac{1}{4}$ ". I Skovegne kan man dog være udsat for Angreb af den lille Spidsmus (Angelmusen), denne kan kun udelukkes ved Indgange af under $\frac{1}{4}$ " Højde eller ved Brugen af en Skyder, som er lavet af Zinkafspæringsgitter (Fig. 39).

Brevkasse.

DBF's Medlemmers Opmærksomhed henledes paa, at „T. f. B.“ ifølge Lovene skal bestilles og betales inden Nytaar. Alle Medlemmerne anmodes derfor om at bestille og betale Bladet saa betids til Amts- eller Herredsforeningerne, at Ordren kan være Redaktionen i Hænde inden Nytaar.

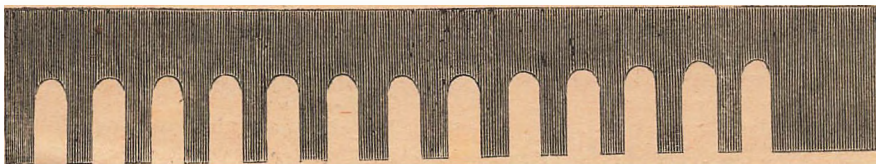

Fig. 39. En Gitterskyder

Et og Andet.

Kongeriget Sachsen havde i Følge en Tælling, som blev foretaget den 1. December 1900 44,888 Bifolk i Stader med vægelig Tavlebygning og 30,903 Bifolk i Kuber, tilsammen altsaa 75,791 Bifolk i 1900 imod 57,663 i Aaret 1892.

Gavnlig Vink.

Vejret (10. November). I de sidste 3 Uger af Oktober Maaned var der mange Dage med stille Vejr og Solskin, som tillod Biavleren at foretage forskellige afsluttende Arbejder ved Bierne, ja nogle Dage var Vejret endog saa godt, saa enkelte Bier kom hjem med Blomsterstøv. Den forløbne Del af November har derimod haft mange Dage med koldt Vejr og stærk Blæst, men det har kun et Par Nætter været lidt Frost, saa i Forhold til den kolde Sommer og den sene Aarstid maa Vejret jo betegnes som særdeles godt.

De lange Aftener kunne anvendes til at læse gode Skrifter om Biavl og til at forarbejde Stader og Redskaber til Brug næste Aar, samt til Afholdelse af Biavlsmøder.

DBF's Bogsamling. Da Aftenerne nu ere lange, hidsættes her Reglerne for Udlaan af Bøger fra DBF's Bogsamling i Haab om, at mange vil benytte sig af denne lette Adgang til at udvide sine Kundskaber om Biavl.

1. Bøgerne laanes kun ud til Kredsformænd, der senere igen udlaaner dem til de enkelte Medlemmer.
2. Hver Kreds kan erholde 5 Bøger paa en Gang til Laan.
3. Kredsen er DBF. ansvarlig for de laante Bøger, hvis fulde Værdi betales, naar de bortkommer, og en passende Erstatning betales, hvis de tager betydelig Skade.
4. Udlaanet til Kredse sker paa højest 6 Maaneder.
5. Kredsformændene føre en Liste over Laanene i deres Kreds og ere pligtige at opgive, hvilke Bøger Kredsen har til Udlaan, naar som helst Red. kræver det.
6. Porto for Bøgenes Forsendelse udredes af Kredsen.

Udlaante Bøger. De Bøger, der ere udlaante for 1ste Juni 1902 og endnu ikke ere tilbagesendt bedes tilsendt „T. f. B.“ Red. snarest.

Kundgørelser.

Jens Hansen,

Blaagaardsgade 4, København, opkøber alle Slags Honning og Voks til Dagspris.

For Drejere. Staal-fjedersnoro til Drejelade strammer sig selv passende, giver Drejeladet en meget behagelig Gang, og er meget holdbare. Forsendes med Garanti, for 25 Øre pr. Al. Skriv til **J. Holm, Vejle Søndermark, Vejle.**

De billigste, bedste og mest akkurate **Biboliger og Udstylgere** samt de mest brugte **Smaaarelskaber, øgte Bivokstavler** haves altid paa Lager. Illustreret Prisliste franco. Tved pr. Svendborg.
Kristjan Pedersen.

Fin lys udslynget Honning

i Partier er til Salgs hos R. Henriksen, Vornæs, Svendborg.

50 a 100 Pd. Honning ønskes tilkøbs af Nis Lund, Haresøholm, Jellinge.

Foreningsmeddelelser.

G1. Københavns Amts BF. afholder Generalforsamling Lørdag den 22. November Kl. 7 paa Hotel „Bollevej“ i København.
Bestyrelsen.

Kolding og Omegns BF. afholder Generalforsamling Fredag den 21. November Kl. 2 paa Hotel „Fremad“ i Kolding.

1. Virksomhedsplan for 1903.
2. Valg af Delegerede til DBF.s Centralmøde i 1903.

Alle Venner af Biavl i Egnen bedes om at give Møde.

Harte Skole, den 5. November 1902.

M. M. Tarp.

Vejle Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling paa „Højskolehjemmet“ i Vejle. Lørdag den 29. November Efterm. Kl. 2.

Regnskabet fremlægges.

Beretning om Foreningens Virksomhed i Aaret 1902 afgives.

Valg af 3 Styrelsesmedlemmer i Stedet for J. Busk, J. Møller-Nielsen og Lærer Westberg, der afgaa efter Tur.

Foreningens Virksomhed for det kommende Aar bestemmes.

Regningskrav til Foreningen bedes indgivet til Hr. Forretningsfører Andersen „Folketbladet“, Vejle. inden 24. Novbr. Tilsynsmændene bedes særlig bemærke dette.

Vejle Søndermark Skole, den 6. Novbr. 1902.

J. Holm. Fmd.

Ringø og Omegns BF. afholder Generalforsamling Søndag den 7. December, Efterm. Kl. 1 hos Skomagere P. Hansen, Espe.

1. Regnskabet fremlægges.
2. Valg af Formand.
3. Tidsskriftet bestilles for det kommende Aar.

Mød talrigt.

Gjæstev, den 9. November 1902.

Jens Peter Rasmussen.

Aalborg Amts BF. afholder Delegeretmøde paa „Grand Hotel“ i Aalborg Lørdag den 13. December Kl. 11^{1/2} (Bestyrelsesmøde steds. Kl. 10^{1/2}) med følgende Dagsorden:

1. Valg af en Skriftfører.
2. Formanden aflægger Beretning om Foreningens Virksomhed.
3. Lederen af Biavlsskolen aflægger Beretning om dennes Virksomhed.
4. Fremlæggelse af det reviderede Regnskab til Godkendelse.
5. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer (de, som afgaa er Dhr. J. C. Bech, J. C. Jensen og P. Olsen), samt Valg af en Revisor i Stedet for J. Povlsen. De afgaa alle efter Tur og Genvalg kan finde Sted.
6. Valg af Biavlsskolens Ledere og Fastsættelse af dennes Vederlag.
7. Valg af Biavlslærere og Fastsættelse af disses Vederlag.
8. Valg af Delegerede til Centralmødet og Fastsættelse af disses Vederlag. Dhr. Bitsch-Lauridsen og J. C. Bech, afgaar efter Tur.
9. Behandling af Klager og Forslag m. m. Joh. Jensen.

Vallø Stifts BF. afholder Søndagen d. 21. December 1902 Kl. 4 Efterm. i Forsamlingsbygningen i Herfølge sin aarlige Generalforsamling med følgende Dagsorden:

1. Regnskabet for 1902 fremlægges.
2. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer.
3. Valg af 1 Revisor.
4. Virksomhedsplan for 1903.

Dhr. Kredsformænd bedes give Møde. Meddelelse om nye Valg af Kredsformænd bedes sendt til Sekretæren.

Annasminde, d. 10. November 1902.

Westphal.

Indhold af dette Numer:

Biavlstudstillingen i Faaborg.....	281
Brevkasse.....	283
Centralmøde.....	271
Ekko fra Staderne.....	282
Et og Andet.....	283
Et nyt Bihus.....	275
Elbo m. fl. Herreders BF.....	282
Forening af Eftersværme.....	278
Forbedring af Biracen.....	280
Foreningsmeddelelser.....	284
Gyvel.....	269
Gavnlig Vink.....	283
Honning til Husholdningsbrug.....	279
Kundgørelser.....	284
Lidt om DBF.s Forhold.....	272
Nyt Bihus.....	276
Om Brug af hele Kunsttavler.....	273
Skanderbor. Amts BF.....	282
Spørgsmaal og Svar.....	283

Den danske Biavls-Tidende

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
„Danmarks
Biavlerforening“.

stiftet 1866

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Aldershvile, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar d. 15. i de 6 Vintermaaneder d. 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ø. pr. Petitlinie 1. Gang, 10 Ø 2. og 3. Gang og 8 Ø. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, førend de ønskes indrykkede.

P. Christensen.

Lørdag den 11. Oktober døde Maskinpudser P. Christensen af Lunderskov efter længere Tids Sygdom.

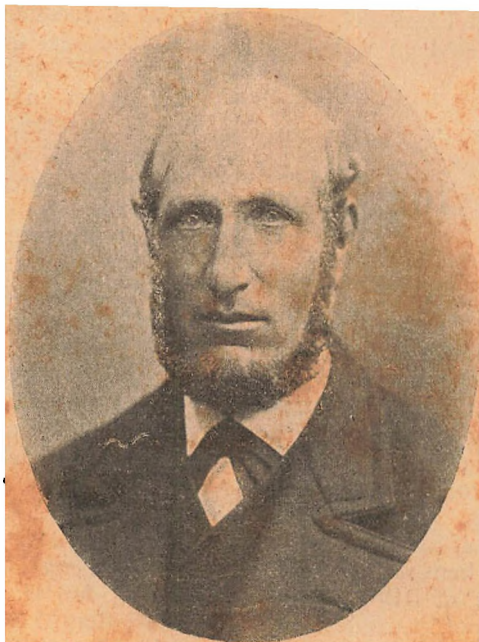
P. C. har været Biavler i over 30 Aar og har i den Tid arbejdet meget for at fremme Biavlssagen i sin Egn. I en lang Aarrække har han været en virksom Formand, en ihærdig Foreningsleder for Kolding og Omegns BF. og har holdt mange lærerige Møder i de omliggende Sogne. Som Delegeret ved DBF.s Centralmøde vandt

han sig mange Venner ved sin besindige Optræden og sine faglige Udtalelser. Han var en særdeles flink og dygtig Dømmer ved Biavlstudstillingerne.

C. var født i Torpe paa Langeland

den 12. Juli 1840 hvor hans Fader var Husmand. Efter sin Konfirmation rejste han med sine Forældre til Lolland, hvor han tjente; et Par Aar efter flyttede Forældrene over til Vorbasse Sogn i Jylland, han fulgte med derover og fik Plads paa Gaarden „Fromseje“, hvor han tjente i 7 Aar. Derefter blev han Soldat og deltog i Krigen i 1864, blev taget til Fange og sendt til Kystrin, det var vistnok med disse bitre Minde-der for Øje, at han stundom udbød: „Jeg har prøvet meget baade Ondt og Godt.“ Efter sin Hjemkomst tog han

Tjeneste som Forkarl paa „Dollerupgaard“ ved Lunderskov, og her var han i ikke mindre end 9 Aar, en saa lang Tjenestetid er der desværre ikke mange Karle, der kan vise Mage til i vore Dage.

Han byggede sig nu et Hus og fik Arbejde ved Vestbanens Anlæg, og efter Banens Aabning fik han fast Ansættelse ved Lunderskov St. som Maskinpudser, og i denne Gerning har han virket indtil Sygdommen i Sommer forhindrede ham deri.

I Aaret 1867 giftede han sig og hans nu efterlevende Hustru har i den forløbne Tid været ham entrofast og dygtig Medhjælperke, det var hende, der i de første Aar af deres Ægteskab begyndte at drive Biavl med Kubestader.

C. var en meget dygtig Husflidsmand og blev snart opmærksom paa Trugstadets store Fordele frem for Kuben. Allerede i Begyndelsen af 80'erne lavede han sine første Trugstader og siden har han i Aarenes Løb i sin Fritid lavet et meget betydeligt Antal Stader og Udslyngere og er bleven tilkendt en Mængde Præmier. Han udførte selv alt Arbejdet ikke alene ved Staderne, men ogsaa ved Udslyngerne. Et Billede af hans Bigaard findes i Nr. 3 for indværende Aar.

Trods det at C. begyndte med tomme Hænder, har han ved sin Nøjsomhed og sin ihærdige Flid ikke alene givet sine Omgivelser et godt Eksempel, men han var tillige ved sin Død en forholdsvis velstaaende Mand.

Centralmøde for DBF.

IV.

12. Oprettelse af et Honningdepot.

P. Nielsen. Biavlerne ser paa hverandre som Brødre og sørger for paa enhver mulig Maade at hjælpe hverandre, men der er dog mange svage Punkter, og der er mange Biholdere, som siger, at dersom vi kunde skaffe dem af med deres Honning, saa vilde de gerne være Medlemmer af Biavlerforeningen, Jeg vil derfor henstille til Centralmødet, om der ikke af DBF. kunne oprettes et Honningdepot, saaledes at Depotføreren kunne faa en lille Løn, saa han kunde sælge Honningen til Forbrugerne uden Procenter. Det er det, jeg i al Korthed vilde henlede Centralmødets Opmærksomhed paa. Jeg haaber, at vi ved Hjælp af et saadant Honningdepot, som det ikke koster mange Penge at oprette, kunne opnaa, at de afsides boende Biavlere kunde blive af

med deres Honning og opnaa en rimelig Pris for den. Nu ødelægger en Del af dem Honningprisen for os andre ved at de løber omkring og falbyder deres Honning til Spotpris, lige saa snart de har høstet den.

Rosenkjær. Skulde DBF. have et saadant Udsalgssted for Honning, saa burde det være i Hovedstaden, men det vilde koste mange Penge. Af en passende Butik kom vi til at svare mindst 1000 Kr. i Leje om Aaret, dertil kom Depotschefens Løn og Penge til at betale Honning med, til Avertering o. m. m. Der vilde sikkert gaa mange Penge tabt for Biavlerforeningen. Vestjyderne faar tit kun 35 Øre for Pd. af deres Honning, men et saadant Honningdepot vilde ikke hjælpe paa Afsætningen, da Omkostningerne ved Salget vist vilde blive for store, saa Honningen blev saa dyr, saa vi ikke fik den solgt.

Kristensen mente, at det blev alt for bekosteligt for DBF. at oprette et saadant Honningdepot. Etableringen vilde koste mange Penge, og det vilde koste meget at holde det i Gang, og saa kom det an paa, om Foreningen var saa heldig at finde en Mand, der regnede sig til at forestaa et saadant Depot, ellers vilde det hele gaa i Stykker og bringe DBF. et betydeligt Tab. Det er ikke saa let en Sag at handle med Honning i det store, der udfordres stor Handelskyndighed, et ret betydeligt Kendskab til Honning, og der vil blive et betydeligt Svind. Han antog, at det var heldigst at overlade denne Sag til de lokale Foreninger, de kunde langt lettere og billigere ordne saadanne Udsalg end Hovedforeningen, og i en Del Tilfælde vilde saadanne Udsalg lettest finde Sted ved en central boende Biavler.

Kr. Pedersen. Dette Spørgsmaal har vi haft for mange Gange her i Foreningen, men det er ikke praktisk at oprette et saadant Udsalg. Der vil medgaa over 4000 Kr. til at sætte det igang. Vi maa huske paa, at Biavlerne helst vil have Penge for Honningen med det samme, den bliver leveret, de vil ikke vente i flere Maaneder, inden de faar deres Betaling. I gode Biaar er der mange Biavlere, som sælger deres Honning for 30 a 35 Øre pr. Pd.

Vicepræsidenten fraraadede at oprette Honningdepoter. I Maribo Amt har der været oprettet Honningdepoter, men det gik ikke godt. Han troede ikke at Københavnerne hellere købte Honning i et saadant Depot end hos de Hand-

lende, og det vilde sikkert give et meget daarligt Resultat.

P. Nielsen. Efter de Udtalelser der er faldet her i Dag, er det ikke at vente, at der vil blive oprettet noget Honningdepot. Han troede dog vedblivende, at et eller flere saadanne Depoter vilde gavne betydeligt, ikke alene ved at højne Honningpriserne, men de vilde ogsaa skaffe Biavlerforeningen mange Medlemmer. Han kunde selv med Lethed sælge over 40,000 Pd. Honning, og det uagtet han bor i en saa lille Købstad som Lemvig, og han vilde ikke have mere end 100 a 150 Kr. om Aaret i Løn.

Præsidenten. Honningproduktionen er ca. 2 Millioner Pd. om Aaret her i Landet saa nogle Tusind Pd. gør ikke meget.

Smith havde truffet paa en Forretning, der kalde sig „De forenede danske Biavlere“, men den Forretning havde ikke noget med DBF. at gøre. Han vilde meget fraraade Biavlerne at sælge deres Honning til Handlende der anbringer den i Kældre, der lugter af gammel Ost, for der vil selv den bedste Honning hurtig blive ødelagt.

Grønning. Denne Sag er en gammelt Bekendt. Vi bør ikke spille saa megen Tid med at tale om det Spørgsmaal. Naar kun Biavleren gør sin Pligt og sørger for kun at høste god Honning, saa kan han nok ogsaa sælge den og opnaa en passende Pris, men han bør ikke sælge Honningen med det samme den er høstet, men vente med Salget til den er blevet fast, saa det er en virkelig Salgs vare.

A. C. Andersen. Jeg har handlet med Honning i mange Aar, men sidste Aar, da der var megen Honning fik jeg købt mere, end jeg egentlig havde Brug for, jeg skrev saa en Artikel til Nyborg Avis om Honningens Værd, og det hjalp saa meget, at jeg efter den Tid solgte ligesaa megen Honning paa en Dag som før paa en Uge. Jeg foreslaar, at vi lader Amtsforeningerne selv bestemme, om de vil have Honningdepoter.

Kr. Pedersen. Sagen er den, at de Biavlere, der høster megen Honning, nok kan faa solgt den, men der en Del Biavlere, som vil sælge Deres Honning, ligesaa snart den er høstet, og paa den Tid kan der ikke opnaas nogen ordentlig Pris for den. Man bør helst vente med at sælge til efter Jul. Biavleren bør ogsaa selv bruge Honning i sit Hjem,

det hjælper i høj Grad til at fremme Salget.

John P. Andersen kunde heller ikke anbefale Oprettelse af Honningdepot er, da det vilde koste meget for meget. Honningen burde bruges langt mere af Biavlerne selv, det er jo en af de sundeste Næringsmidler, det hjælper jo paa Sundheden helt igennem baade indvendig og udvendig. Tiden for Oprettelse af Honningdepoter er sikkert ikke kommen endnu, vi skal hellere anvende mere Honning i Hjemmene, bl. andet til Syltning.

A. C. Andersen anbefalede at bruge Honning til Syltning.

P. Nielsen tog sit Forslag tilbage.

13. Andragende fra A. C. Andersen, Nyborg.

Præsidenten oplæste Andersens Andragende, hvori han androg om et lille Beløb, for at han kunde vedblive at udgive Bladet „Bien“ uden Tab.

A. C. Andersen. Jeg ved godt, at der er mange Biavlere, der misbilliger at jeg vedbliver at udgive mit lille Blad, men jeg arbejder for at udbrede Biavlens og ikke for at tjene Penge. Enhver vil kunne forstaa, at jeg ikke kan tjene Penge ved Bladet, da jeg kun tager 25 Øre om Aaret pr. Eksemplar. Der er flere Amtsforeninger, der optager Medlemmer mod at de yder et lille Bidrag til Kredsen, og disse Medlemmer faar aldrig noget Biblad, og der er tillige en Del Biholdere, som slet ikke er at formaa til at give 2 Kroner om Aaret i Medlemsbidrag og for et Biblad. Dem arbejder jeg for at faa ind i Sognekredse, og naar de saa faar mit lille Blad for 25 Øre saa faar de siden Lyst til at holde „T. f. B.“ Jeg vilde gerne have et lille Bidrag af DBF., saa jeg kunde arbejde videre, jeg har kun haft Udgift af Bladet hele Tiden. De fleste misbilliger at jeg udgiver det, men jeg anbefaler altid „T. f. B.“ Mit lille Blad er kun til at vække Interessen, er den først vakt, saa vil Vedkommende ikke være bange for at give de 1½ Kr. som Tidsskriftet koster. Jeg vil derfor bede Dem om et lille Tilskud til Hjælp til mit Arbejde for Biavlssagen og til Støtte for mit lille Blad.

A. C. Andersen forlod Salen.

Efter nogen Diskussion, hvor flere Talere havde Ordet, vedtoges følgende af H. Hansen stillede Resolution:

„Medens man tilfulde anerkender A. C. Andersens energiske og uegen-

nyttige Virken i Biavls-sagens Tjeneste, maa man i Henhold til Foreningens Forretningsgang og med Hensyn til Foreningsbladets Tarv nægte det af Hr. Andersen udgivne Blad Støtte, men bevilge ham et Beløb af 100 Kr. en Gang for alle for hans dygtige Agitation i Biavls-sagens Tjeneste."

Bidraget vil ikke blive udbetalt før i 1903.

A. C. Andersen takkede Forsamlingen for den ydede Anerkendelse og for det ham bevilgede Beløb.

14. Bipestens Bekæmpelse.

Præsidenten. Jeg maa gaa tilbage i Tiden til i Marts 1901, jeg skrev da et Brev til Hr. Lektor Jensen for at faa Assistance af ham til Hjælp mod Bipesten. Jeg vil oplæse Lektorens Svar paa mit Brev. Til Bestyrelsesmødet samme Foraar tilkaldtes alle 3 faste Biavlslærere (Grønning, Aug. Petersen og Buchholz), som hver gav sit Indlæg i Sagen angaaende Bipestens Udbredelse og den hensigtsmæssigste Maade at bekæmpe den paa. Medens de to førstnævnte Biavlslærere anbefalede at følge Mac Evoy's Metode, holdt B. paa, at det var heldigst at dræbe de Bifolk, der var angrebne af Bipest og købe sunde Bifolk i Stedet. Præsidenten gav derefter en Oversigt over hvad der var gjort i de 2 sidst forløbne Aar for at hemme Bipesten.

Kristensen meddelte at Assistent Bahr hos Lektor Jensen i Aar havde udført Undersøgelserne angaaende Bipesten, og der var i Løbet af dette Aar indsendt mange Tavlestykker med død Yngel til Undersøgelse. Ved Undersøgelserne var der fundet Bacillus alvej i alle de Tavler, som han (F.) var sikker paa indeholdt Bipest. Fra forskellige Biavlere var der modtaget Tavler, der indeholdt Yngel som nærmest saa ud til at være død af Kulde, i disse Tavler var der fundet en mindre Bacille, hvis Navn man endnu ikke kendte. Undersøgelserne angaaende Bipesten maatte siges at være godt i Gang. Det vilde være heldig for Undersøgelserne om Biavlerne overalt, hvor der fandtes død Yngel vilde udskære et lille Tavlestykke og indsende det til Red. Jo mere Materiale der var at arbejde med, jo bedre. Forskellige Breve for Assistent Bahr blev oplæste. Bipesten bør i 1903 bekæmpes af DBF. paa samme Maade som i Aar.

Præsidenten oplæste derpaa et Brev fra J. Jensen, Lund, hvori denne

opfordrede DBF. til at sende et Andragende til Staten om at faa et Tilskud paa 1000 Kr. til at bekæmpe Bipesten med. Bestyrelsen foreslaar at bekæmpe Bipesten i 1903 paa samme Maade som i 1902. Præsidenten mente ikke, det vilde hjælpe at indsende et saadan Andragende, saalænge Undersøgelserne angaaende Bipesten ikke vare afsluttede.

A. C. Andersen foreslog at der skulde oprettes en Biavlerforening i ethvert Sogn, saa enhver, der holdt Bier kunde faa det lille Skrift om Bipestens Bekæmpelse. Han vilde have at hver enkelt Biavler som havde Bipest selv skulde bekæmpe den, da enhver Biavler kan udføre det dermed forbundne Arbejde. Vi maa ikke lægge Hænderne i Skødet, det er der ingen Grund til.

Bjerrgaard mente at Bipesten snart var saa belyst, saa det varklart for alle Biavlere, hvorledes den kunne bekæmpes, og saalænge vi ingen Støtte kan faa, maa vi selv søge at bekæmpe Pesten saa godt vi kan.

Buchholz. Man har i den sidste Tid i Frankrig og England paastaet at ikke alene Yngelen men ogsaa Bierne ere befængte med Bipest, da man ved at undersøge Bier af peetsyge Stader har fundet Sporer i flere Biers Indvolde. I en Del pestbefængte Stader er det altsaa ikke alene Tavlerne men ogsaa Bierne, som skal renses for Bipest. Vskal hellere dræbe Bierne af de peetsyge Stader og købe nøgne Bier i September Maaned. En Sværm paa 4 Pd. kan faas for 3 Mark (2 Kr. 70 Øre).

Grønning havde i Aar undersøgt 343 Bifamilier, deraf var 180 sunde og 173 fandtes at være angrebne af Bipest, men kun ganske enkelte blev sat over i nye Stader. Den Kreds der har gjort mest for at udrydde Bipesten er Fanø. De har arbejdet paa den Maade, at enhver Bifamilie gentagne Gange er bleven undersøgt. Ved den første Undersøgelse vare de fleste Bifolk syge. I Aar fandt vi kun 3 syge Familier, altsaa vi har Magt over Sygdommen. Naar der arbejdes med peetsyge Bier, bør der iagttages stor Forsigtighed. Det er meget bedre at arbejde ved Lygte, end i den Tid paa Dagen naar Bierne flyve stærkt ud. Vi maa vente til Videnskaben bliver klar over Sygdommen, men vi maa vedblive at gøre hvad vi kan for at bekæmpe den. En af de Byer, der er værst angreben af Bipesten, er Ribe, men den har vi taget under Behandling i Aar.

Rosenkjær vilde understrege hvad

Grønning har sagt. I Bifolk, der før 1 a 2 Aar siden er omflyttet for Bipest er der nu ikke Spor af den at opdage. Bierne fører altsaa ikke Smitte med sig. Den praktiske Erfaring er i mange Tilfælde den bedste.

Kristensen vilde, i de Tilfælde hvor der er sunde Bifolk i Nærheden, og de syge ere stærkt angrebne af Pesten, anbefalede at benytte Svovlpraasen, det vilde betale sig bedst. Han vilde fraaade at købe nøgne Bier om Efteraaret, de koste for meget baade af Tid og Penge og ofte bliver Overvintringen daarlig, saa de giver baade Tab og Ærgelse. Nej saa hellere købe overvintrede Tavler i Foraarstiden, de er ikke dyrere.

Grønning havde erfaret at Sværmene ogsaa kan føre Smitten med, han mente, at det var i den Honning som Bierne havde med sig fra Moderstatet. Naar der er Pest i Egnen, bør man aldrig give en Sværm udbyggede Tavler.

Aug. Petersen fremførte Eks-empler paa, at Sværmene fører Smitten med sig.

Kr. Pedersen. Bipesten er en slem Sygdom, men naar der tages alvorligt fat, var der dog Mulighed for at blive den kvit.

Præsidenten anbefalede at fortsætte til næste Aar paa samme Maade som i Aar, muligvis kunde det lykkes Videnskabsmændene at finde en Gift mod Bipesten.

Dette vedtoges.

15. Stedet for næste Centralmøde.

Vicepræsidenten foreslog at afholde næste Centralmøde i Nykøbing paa Falster. Der var kun afholdt et Centralmøde i Maribo Amt, og det var 20 Aar siden, saa Turen maatte snart være kommet til Lolland og Falster. Nykøbing laa ved Hovedruten og havde den bedste Forbindelse med det øvrige Land.

Kristensen. De ældre Delegerede erindrer nok, at det er en gammel Regel at skifte imellem Sjælland Fyn og Jylland. Denne Regel er hidtil blevet fulgt, naar ikke Udstillinger har grebet forstyrrende ind. Nu maa Turen være kommen til Nykøbing paa Falster.

Rosenkjær og A. C. Andersen anbefalede ligeledes Nykøbing paa Falster.

Det blev enstemmig vedtaget, at Centralmødet i 1903, afholdes i Nykøbing paa Falster.

Præsidenten sluttede Mødet

med en Tak til de Delegerede og haa-
bede, at de her vedtagne Beslutninger
maatte blive til Gavn for DBF. og den
danske Biavl.

Gyvel.

(*Sarothamnus scoparia*).

II.

Humlebien arbejder i Gyvelens Blomster paa samme Maade som Honningbien, men medens sidstnævntes Kraft ikke er mere en netop tilstrækkelig til at bringe Baadens Rand til at spalte, og nogle Baade endog ere saa stærke, at den ikke formaar at bringe Spalten til at naa længere end til de korte Støvdragere, kunne Humlebierne derimod med Lethed bringe enhver Rand til at spalte fra Ende til anden, naar blot Blomsten er saavidt udviklet, at dens Fane staar opret, ja man ser endog under Tiden, at de opbryde Blomster, hvis Fane endnu omslutte Vingerne.

Naar den med Sædstøv indpudrede Bi forlader en Blomst, som den har arbejdet paa omtalte Maade, og begiver sig til en anden, bringer den en Del Sædstøv med sig, hvilket hæfter saavel ved dens Bug, som ved dens Ryg, og at det derfor som Regel maa ske, at Aret i en Blomst befrugtes med Sædstøv fra en anden, thi idet Griffelen paa omtalte Maade springer op, kommer dens Ar som Regel ikke i Berøring med vedkommende Blomst eget Sædstøv, men idet den krummer sig og støder den arbejdende Bi paa Ryggen, vil Aret næsten uundgaeligt træffes af et eller flere af de Sædkorn, som hæfte ved Bien, og som hidrøre fra en anden Blomst, hvorved Befrugtningen bliver fuldbyrdet. Der bruges nemlig kun et eneste Støv-korn til Befrugtning af et Ar: dette er klæbrigt, hvorfor det ligesom tiltrækker eller opslikker ethvert Støv-korn hvormed det kommer i Berøring, og naar dette, som sagt, sker blot med et eneste, gaar Resten af sig selv, alt naturligvis under Forudsætning af, at Omstændighederne forøvrigt ere gunstige.

En Undtagelse herfra gør imidlertid de Blomster, hvori Bierne aflægge deres første Besøg paa deres Udflugter, hvorfor der ikke her finder nogen Fremmedbefrugtning Sted, hvormod Egen-

befrugtning er sandsynlig; thi idet den arbejdende Bi ligesom forbaset vender sig om formedelst det Stød, den faar paa sin Ryg af den opspringende Griffel, og derpaa giver sig i Kast med at samle Sædstøv af de Støvkopper, der stikke frem af Spalten, vil dens Bug — hvorved der hænger Sædstøv fra de korte Støvdragere — let kommer i Berøring med Aret, der formedelst Griffelens Krumning nu vender opad, hvorved det let vil faa Lejlighed til at slikke et Støvkorn til sig fra Biens Bug. Hvis dette imidlertid ogsaa mislykkes, er Befrugtning med eget eller fremmed Sædstøv dog ikke derfor usandsynligt: dette kan nemlig finde Sted ved senere Insektbesøg. Humlebier og Honningbier komme imidlertid kun sjældent paa Genbesøg i en Blomst; thi ved deres første Besøg rømme de i Almindelighed saa grundigt op i Sædstøvbeholdningen, at det kun er, naar der er meget knapt med Blomsterstøv, at de beslutte sig til Genbesøg.

Noget Sædstøv lades der imidlertid næsten altid tilbage, og dette søges af smaa Markbier, Fluere, Blomsterbiller o. fl. a. — der ere for svage til selv at sprænge Baaden. Ved saadanne Besøg kan et af de for Haanden værende Støvkorn let falde paa det opadvendende Ar.

Gyvel er nær beslægtet med den i vore Haver hyppigt forekommende Guldregn eller *Cytisus Laburnum*. Ved Grunden af Fanen findes der hos begge mørke Linier, der se ud som Nektargemmer. Hos Guldregn findes der dog ingen egentlig Nektarbeholder, men kun saftige Puder eller Pølser. Hos Gyvel findes der ikke en Gang nogen saadan Saftpude, hvorfor de nævnte Linier nærmest maa betragtes som en for Planten værdiløs Ejendommelighed, der er nedarvet fra nektarydende Stamfædre. Imidlertid er der dog nogen Sandsynlighed for, at de tjene som Lökkemiddel for Bier, der i Haab om at finde Nektar, gøre de for Baadens Bristning fornødne Bevægelser. Naar den opspringende Griffel støder mod Ryggen af den arbejdende Bi, ser denne sig rigtignok skuffet i sit Haab om at finde Nektar, men saasnart dens Skræk over det passerede har sat sig, finder den sine Bestræbelser saa rigelig lønnede ved Høsten af Sædstøv, at den ikke betænker sig paa, at tage andre Blomster under Behandling, blot i den Hensigt at samle Sædstøv.

Omenskønt Gyvel, som anført, kun yder Bierne Støv, er det dog uden for

al Tvivl, at det er en Plante, som enhver Biavler gerne ser udbredt i sin Egn. Ofte dyrkes den som Prydbusk i Haven, hvor den ved sine fine, grønne og ejendommeligt kantede Grene gøre udmærket udmærket Virkning i Vinterlandskaftet, medens den om Sommeren og da navnlig i Maj og Juni, gør sig bemærket som blomstrende Busk, ved en overordentlig Mængde af mørkegule Blomster, Antallet af de Eksemplarer af Gyvel, der findes i Haven er imidlertid saa ringe, at det maa siges at være betydningsløst for Biavlens, men da Gyvel er en indenlandsk Plante, som nøjes med Lyngheder, udyrkede Bakker og lignende Steder som Voksested, og under Tiden optræder i store Mængde under saadanne Forhold, er der nogen Sandsynlighed for, at Biavlerne selv, uden væsentlig Bekostning, kunne udbrede den som vildt voksende i deres Egne: det vil da sige i Egne, hvor Jordbruget ikke drives særlig intensivt.

En saadan Udbredelse af Gyvel vilde formentlig kunne ske ved simpelt hen at udsaa dens Frø — om Efteraaret eller om Foraaret — paa solaabne Pladser i Skove, paa Lyngheder, Diger og udyrkede Overdrev, ved Grøftkanter og ved Randen af lidet befærdede Markveje o. l. St.

Det er imidlertid ikke Meningen med denne Meddelelse, at afskrække andre Biavlere fra at gøre lignende Forsøg, og der er nogen Sandsynlighed for, at hvis Frøet saedes i Riller og derefter dækkedes vilde Udfaldet blive heldigt. Det maa dog hertil føjes, at de nylig opkomne Frøplanter af Gyvel ere meget ømfindelige mod Nattefrost om Foraaret, hvilket er meget muligt, uagtet det er en indenlandsk Plante; thi det samme er Tilfældet med unge Frøplanter af mange andre indenlandske Trær og Buske, blandt disse findes f. Eks. Bøg.

Salget af Honning.

Af Aug. Petersen, Bregninge,
Nysted.

For kort Tid siden overværede jeg et Møde, som „Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger“ lod afholde i Nykøbing paa Falster i Anledning af en

Filials Oprettelse der, og jeg opnaaede at faa en kort Samtale med Formanden for nævnte Forening, Hr. Severin-Jørgensen, og med 1. Bogholder, Hr. Petersen, angaaende Salget af Honning, idet jeg nemlig ved at høre fra første Haand om den storartede Virksomhed, Foreningen udfolder, den næsten ubegrænsede Kredit, den nyder, dens mange Forbindelser osv., pludselig fik den Indskydelse, at her muligvis var en Vej ud for Løsningen af det store Spørgsmaal: Salget af de mange Biavlere Honning, der har Vanskelighed ved Af-sætningen. Fællesforeningen har nemlig det, vi i DBF. mangler, Kapital, Handelskyndighed og — rimeligvis — Lagerrum nok til at kunne tage fra, naar Honningen bliver rigeligt tilbudt.

Jeg søgte i Korthed at gøre de to Herrer bekendt med Sagerens Stilling, Vanskeligheden for Begyndernes og de mere afsides boende Biavlere Af-sætning af Honningen, de forskellige Aars stærkt vekslende Honningrigdom, der umuliggør et regelmæssigt Tilbud af Honning fra vor Side, de forskellige Sorter af Honning osv. og bad sluttelig Fællesforeningen overveje, om ikke den Forening med sine over hele Landet spredte Filialer og over 700 tilsluttende Brugsforeninger muligvis kunde tage Sagen i sin Haand, naar den paa en eller anden Maade forelaa moden dertil, idet jeg videre antydede, at netop de fleste af de nævnte Biavlere jo ogsaa var Medl. af Fællesforeningen gennem deres respektive Brugsforeninger.

Hr. S. Jørgensen lovede, at Sagen skulde blive taget under den velvilligste Overvejelse, naar der fra vor Side forelaa et Grundlag for Samarbejdet, og Hr. Petersen mente bl. a. at, Fællesforeningen muligvis kunde samle store Partier af ensartet Honning til Eksport, da Foreningen ialtfald gennem sine mange Forbindelser i Udlandet altid kunde være à jour med Priser og desl. og om fornødent kunde regulere Udbuddet af Honning herhjemme noget, saa Priserne blev mere konstante. Men, tilføjede han, saa maa Biavlerne absolut organisere sig, saa at vi kan have noget at holde os til, og saa maa der skaffes os en Statistik over, hvormeget der omtrent er af Honning.“

Jeg vil bede Biavlerne lægge Mærke til denne Udtalelse fra en handelskyndig Mand, der kender sin Tid og Forholdene. Jeg svarede, at vi var organiserede i DBF., men hvis den ikke kan

tage Ledelsen i sin Haand, maa vi vel danne et Slags Andelsselskab for Salget af Honningen. Naar jeg helst vil have DBF. dertil, er det fordi Foreningen saa utvivlsomt vilde faa en stærk Tilgang af Medlemmer, dette vilde styrke den, saa at den kunde tage denne og flere andre Opgaver op til Held for Biavlerne. Men maaske vi kan komme saa vidt, at vi kan naa at levere vor overflødig Honning i nærmeste Brugsforening, omtrent som man nu leverer Æg, Mælk og Svin til de respektive Andelsselskaber, der saa besørger dem videre. Hvilket Fremskridt vilde det ikke være for de Biavlere, der som før nævnt har vanskeligt ved at sælge.

Se det er den ene Side af Sagen, men hvorledes skal vi bære os ad med at udnytte den Chance, som her synes at være opnaaeligt? Jeg vil bede alle dem, som har nogen Kendskab til hvorledes en saadan Sag bedst kan ordnes, om at udtale sig herom i Tidsskriftet, og jeg vil anbefale Amtsforeningernes Generalforsamlinger, der jo nu bliver afholdte, at drøfte Spørgsmaalet paa Grundlag af, hvad jeg her har fremsat. Et er sikkert, at skal vor Honning kunde hævde sig som en Vare, der er værd at handle med, saa maa vi være klar over, at vi skal levere absolut 1. Klases Honning, og dermed mener jeg velmoden, ren, velbehandlet udslyngt Honning, og uden disse Tilnavne, som man ser her og der, saasom: „Sommerhonning“, „Kornblomsthonning“, „Hyldehonning“, „Taffelhonning“ osv., da den rene Honning er saa god en Vare, at den ikke behøver at tillægges hverken det ene eller det andet Navn.

Lad os tage efter, hvad f. Eks. Amerikanerne gør ved deres Frugt: De udsøger de absolut bedste, ensartede Frugter til Salget og beholder selv Sekundavarerne til Hjemmebrug. Derved opnaas det største Udbytte og et godt Omdømme, og det er kun ad den Vej, at man kan oparbejde et Marked for en Vare og ogsaa holde det og hvis man sløjer af paa et eller andet Punkt, da kommer det til at gaa ud over ens egen Pengepung.

Der er nævnt fornylig, at vi skulde forsøge at komme i Forbindelse med de store engelske Brugsforeninger, for Salget af vor Honning. Er der nogen her i Danmark, som kan skaffe os Indpas, der, da er det netop Fællesforeningen, der har et livligt Samkvem med Ledelsen af disse. Ogsaa det maa vel kun-

ne bidrage til, at vi prøvede at finde en Maade at arbejde sammen med nævnte Forening paa, og kunde disse faa Linier bidrage til, at der kom en Løsning af Spørgsmaalet, da skulde det glæde mig.

Jeg har aldrig selv haft Vanskelighed ved at sælge min Honning, men jeg ved, at mange ikke kan sige saaledes.

Nyt Foderapparat.

Af Dr. Oskar Krancher, Leipzig.

Vedføjede Figur forestiller et nyt Apparat til Fodring og Vanding af Bier i selve Yngellejet, eller ganske nær ved Biklyngen. Apparatet kan anbringes udvendigt ved Siderne, uden Hensyn til om Stedets Vægge ere enkelte eller dobbelte, ved Flyvehullet, samt indvendigt ved Indskudsvinduet.

Selve Apparatet bestaar af et omtrent $1\frac{1}{4}$ " (6 m. m.) vidt Rør af stærkt Blik, der som Figuren viser har et Knæ i en ret Vinkel, med Ben af forskjellig Længde. Det længste Rør er omtrent 8" (21 cm.) langt. Under Brugen anbringes dette i vandret Stilling inde hos Bierne, medens det korte Rør, hvis Længde er lidt over 1" (3 cm.), bliver udenfor i opadvendt Stilling. For Resten er det lange Rør, som det ligeledes ses af Figuren, tilspidset som en Plante-pind, hvorfor det uden at afstedkomme nogen større Forstyrrelse, kan stikkes ind, ikke alene i en hvilken som helst Tavlegang, men endog tværs igennem Tavlerne. Paa den opadvendende Side har det, som Figuren ogsaa viser, en fin Revne eller Sprække, der naar fra Ende til anden. Det er af denne Sprække, at Bierne drikke, naar Røret fyldes med Fodervæske eller med bart Vand, hvilket sidste sker i det Tilfælde, at man blot ønsker at vandfodre.

Til Foderbeholder benyttes en Fla-

ske, der er lukket med en vel tilpasset Prop af godt Kork. Gennem Proppen gaar der paa langs et Aluminiumsrør, hvis Tværmaal er lidt mindre end $\frac{1}{4}$ " (5 m. m.), med andre Ord: dets Vidde, er ikke større, end at det let kan glide ned i det opadvendende Del af Knæ-røret, og ikke mindre end at det nogenlunde kan fylde dette. Det gaar kun ubetydeligt længere ind i Flasken end Proppen, men udenfor denne, er dets Længde omtrent 2" (5 c. m.). Af en Grund, der senere nærmere skal blive omtalt, er det skraat afskaaret fra den Ende der vender fra Flasken.

Paaskruningspladen der, som det ses af Figuren, fastholdes af to smaa Øjeskruer, er anbragt ikke alene for at styrke Træet, men særlig for at Røret under Fodringen bedre kan fastholdes i den ønskede Stilling. Gennem

Paaskruningspladen gaar der et Hul, i hvilken der er anbragt en omtrent 1" (3 c. m.) lang Bøsning, der er saa vid, at det vandrette Rør netop kan skydes derigennem. En

Krampe laves af Staaltraad, den tjener til at holde Flasken i Stilling, naar den omvendt anbringes paa den lodrette Del af Knæ-røret. Staaltraads-krampen hæftes i to smaa Øjeskruer.

Naar Apparatet skal anbringes paa en af Siderne af Huset, bores der paa det forønskede Sted et Hul af en saadan Størrelse, at Bøsningen i Paaskruningspladen netop kan gaa deri. Pladen anbringes derpaa med sin Bøsning i det børede Hul, og naar den er fastskruet, stikkes den lange Del af Knæ-røret gennem Bøsningen og saa langt ind, at, Flasken, naar den omvendt stilles over det opretstaaende Del af Knæ-røret, netop kommer til at berøre Stedet med sin Side. Det er nødvendigt, at det Rør, der stikkes ind til Bierne faar en vandret Stilling, thi ellers vil Fodervædsken enten løbe over, eller ikke naa overalt i Revnen. Det første vil ske, naar Enden af Røret kommer for lavt, og det sidste, naar den kommer for højt.

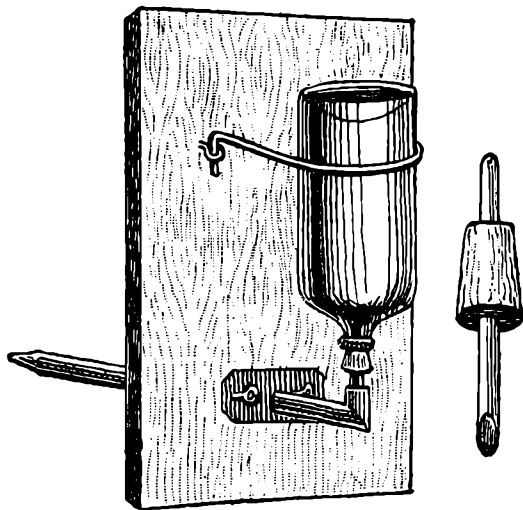

Fig. 41. Et Foderapparat.

Ved Stader, der ikke staa nøjagtigt i Lod, hænder det let, at Bøsningen, naar Skruerne uden videre spændes, faar en saadan Stilling, at Rørets Retning maa blive skæv. Dette kan imidlertid let forebygges, ved efter Omstændighederne at anbringe en Træsplint af passende Tykkelse enten under Overkanten eller under Underkanten af Paaskruningspladen, før Skruerne spændes.

Naar Paaskruningspladen paa behørig Maade er fastskruet, stikkes den lange Del af Knærøret gennem Bøsningen ind til Bierne, hvorefter Flasken fyldes med Fodervæske eller med Vand — om man blot vil vande — Proppen anbringes paa sin Plads, og i det man holder en Finger fast for Aluminiumsrørets Aabning, vendes Flasken om, i hvilken Stilling den føres tæt hen til den opretstaaende Del af Knærøret. Derefter fjernes den Finger, hvormed der lukkes for Aluminiumsrøret, og man lader da dette hurtigst muligt glide ned i det opretstaaende Rør. Herved maa det imidlertid iagttages, at Aluminiumrørets skraa Afskæring kommer til at vende ind til Stedet; thi ellers kan det hændes, at det sidstnævnte Rør helt lukker for Adgangen til det vandrette Rør, i hvilket Tilfælde der ingen Fodring finder Sted.

Efterat Flasken er anbragt, spændes Staaltraadskrampen omkring den, og Fodervæsken vil da fylde det vandrette Rør indtil Revnen, hvorved et stort Antal Bier bekvemt kunne komme til at drikke, uden i mindste Maade at udsætte sig for at tilsøles. Væsken vil, hvormeget der end drikkes af dem, holde sig paa samme Højde, saalænge der er Forraad i Flasken, og saalænge Apparatet er i Orden. Naar Flasken er tom, og man ønsker yderligere at fodre, maa den naturligvis fyldes paany, og det er en god Regel ved hver Fyldning at efterse Aluminiumsrøret, og i fornødent Fald at rense det. Fodervæsken — saavel Honning- som Sukkervand — er nemlig tilbøjelig til, naar det sidste af den synker ned fra Flasken, at afsætte et storknet Lag paa Aluminiumsrørets indvendige Side, og naar dette har fundet Sted, kan det hændes, at Vædsken i Flasken ikke vil glide gennem det oftnævnte Rør, selv om det langt fra er helt stoppet.

Grunden hvorfor Fodringsvæsken, saalænge Flasken ikke er tom, og saalænge Apparatet er i Orden, aldrig løber over Revnen, men altid staar op til eller endog op i den, hvormeget der end drik-

kes, er en saa velkendt Sag, at det sikkerlig vil være spildt Umage her at omtale den nærmere.

Paa en lignende Maade kan Apparatet anvendes inde i Huset bag Indsludsvinduet. Paaskruningspladen anbringes da gennem Vinduesrammen, og det vandrette Rør stikkes paa tværs gennem Tavlerne.

I dette Tilfælde sker det under Tiden, at en rund Flaske tager saa megen Plads op, at den udvendige Skodde eller Dør ikke kan lukkes. Ved at bruge en flad Feltflaske, som jo kan faas i enhver Glashandel, kan denne Ulempe fjernes.

Ligeledes kan det ny Apparat anvendes ved Flyvehullet, men Paaskruningspladen maa da være forkrybnet, saaledes at den kan spænde eller skræve over de Trædele, der danne Flyvehullet, hvilket vil forstaaes uden nærmere Beskrivelse, ved at betragte Figuren.

Prisen paa Apparatet er kun 70 Øre.

Bemærkninger til Hr. Bueholz.

Af F. O.

1. Bihusets Ben vilde jeg helst have skulde være af Træ, men Hr. B. bemærkede i sin første Artikel, at Jorden var meget fugtig, derfor anbefalede jeg Jærnrør. Egetræspæle nedrammede i Jorden kan maaske være meget gode, men jeg antager, at Fugtigheden trænger igennem dem op til Gulvet, jeg vilde derfor hellere anbringe Husets Ben paa Sten og lægge et passende stort Stk. Tagpap paa Stenen for at hindre Fugtigheden fra at trænge op i Træet. Hvis Huset staar meget udsat for Vinden saa man frygter for, at det kan væltes af Stormen, kan man jo fastgøre det ved f. Eks. at fastgøre et Stk. Hegnstraad til Overdelen i hver Ende af Huset, og lade Traaden gaa ud til begge Sider og fastgøres til Pæle i Jorden.

2. Verandaen tror jeg ikke vil bringe nogen særlig Kulde i Yngellejet, især hvis man bruger Skyggebrædder.

3. Jeg tror vedblivende at Stedet helst bør laves i 3 Dele.

4. Hvad Maalene angaar, saa passer de jo temmelig godt med de af Hr.

B. i sin første Artikel opgivne Ramme-maal. Forresten saa har det jo ingen Betydning for det uvendige Hus.

6. Angaaende Taget, saa kan der fastnagles ca 12" af den forreste Del af Taget og laves en løs Lem til hver Familie, ca. 18" bred, hvilende paa et fast Bræt af 8" Bredde. Et saadant Tag er let at behandle. Set fra Siden vil Taget komme til at se saaledes ud.

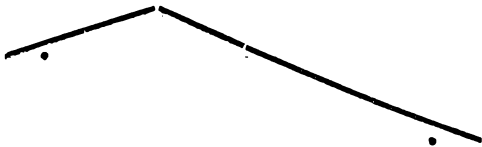

Fig 42. Taget, set fra Gavlén.

8. Et Tværstykke paa 1 $\frac{1}{4}$ " Tykkelse, maa være stærkt nok til at bære Huset, da Benene ikke er stort mere end 24" fra hianden. Det aabne Rum mellem de 2 Gulve vil jeg ikke undvære, da jeg der vil lægge et Stk. Raapap, hvorved Undervarmen i Stedet vil forhøjes betydeligt og mulig Træk forhindres. I det aabne Rum mellem BOLLIGERNE kan med stor Fordel anvendes Langhalm skaaret i Længde som Husets Bredde. Naar det er løst sammenbunden, kan det med Lethed flyttes.

En stor Opdagelse.

Fra Tid til anden er der gennem Aarhundredernes Løb sket betydelige Opdagelser, som har slaaet Verden med Overraskelse, Forundring, Beundring, Begejstring og dertil for mange Opdagelsers Vedkommende været ledsaget af betydningsfulde Fremskridt og forøget Velvære for Mennesket. Alt dette finder jeg i sin gode Orden, fordi jeg er oplyst om, at den alvise og alkærlige Skaaber har sagt til Mennesket „gør Eder Jorden underdanig“. Saadant Ord, udtalt over Jordens utalte Millioner af Mennesker, hvoraf hver enkelt har særlige Aandsevner og Begavelse, giver jo tilkende, at der er en Uendelighed af Op-gaver, som venter paa Løsning til enhver Tid i Menneskeslægtens Tilværelse, og tillige at Mennesket er af Gud

kegavet med Evner til at løse disse Op-gaver.

Der er næppe noget Aarhundrede, der mere end det sidst henrundne har mindet os om vort Kald til Opdagelser og Fremskridt. Og dog er det kun en uendelig lille Brøkdél af Menneskeheden, som er vaagnet op til at kende eller ane dette sit Kald. Menneskehedens store Mængde henslæber Livet i Uvidenhed, aandløs Trældom eller anden Nedværdigelse, men den vaagne Del har sine Opdagere ude. Der søges ved Polerne, der søges i alle Himmelstrøg, der søges i Luftens høje Regioner, og der søges i Havets og Jordens Indre. Der søges, der prøves, der grundes og granskes i Lo og Lade, i Mark og Skov, i Laboratorier, Kontorer, Studerkamre, ja overalt. Og da en blind Høne ogsaa kan finde et Korn, saa er det jo ikke underligt, at der med den vaagnende Oplysning og Interesse frembryder en lille Verden af Overraskelser og løfterige Opdagelser.

Ærede Læsere og Medarbejdere

Oplysning og Fremskridt, maa jeg her tillade mig at minde om, hvilken gri-bende Magt det havde paa Sindene, da det udraabtes gennem Landenes Aviser: Guld, Guld; der er opdaget store rige Guldminer i Kalifornien, i Australien, i Sydafrika, i snart et og snart et andet fjerntliggende Land. Hvilken Guldtrøst, Begejstring, Udvandring etc. Mange vandt Rigdom, mange satte Livet til, og næsten alles Interesser berørtes ved den større Guldproduktion, som indvirkede paa Pengemarkedet og derved paa Værdiansættelsen, Jo mere Guld, desto ringere bliver Pengenes Værdi, Arbejds-løn og Varepriser stiger etc. Virkningen forgrener sig langt ud. Vi har oplevet ikke saa faa store Opdagelser paa mange Omraader, som har omformet vore Livsforhold kendeligt.

Naar jeg i Dag har tilladt mig at træde frem for dette Tidsskrifts Læsere med et indledende Ord om Udlandets Guldminer og storartede Opdagelser, saa er det for at henvende Opmærksomheden paa den store Opdagelse af en hjemlig Guldmine, hvor enhver kan gøre sig tilgode efter Forgødtbefindende. Der er jo dog den slemme Hage ved Udlandets Guldminer, at de er fjernt fra mig, og jeg er paa mange Maader bundet til den hjemlige Plet med mit Erhverv, min Familie, Sprog og Sæder. Og selv om jeg kunde saa nogenlunde overvinde alt dette, overstaa Rejsen til

den fjerne Guldmine, saa vilde jeg ved min Ankomst til Minen finde den i andre Menneskers Besiddelse og finde enhver indbringende Stilling dersteds optaget af andre. Nej, lad den Fugl flyve, det er ikke værd at se efter den. Nej, der er en Guldmine nærmere ved Deres Dør, lige ved Deres egne Vinduer, med fuld Ejendomsret og Adgang for Dem. De behøver hverken at rejse fra Erhverv, Familie, Sprog, Fædreland eller fra noget, som er Dem kært. Jeg haaber derfor, at kunne gøre Regning paa Deres levende Interesse, naar jeg her indvier Dem i, hvorledes jeg gjorde den storartede Opdagelse.

Altsaa til Sagen. Jeg laa paa min Ryg i Præstegaardshaven en yndig Sommerdag i Frugttræernes Skygge. Jeg husker ikke de nærmere Omstændigheder, men det var en af disse vederkvægende Ferietimer, som man heldigvis kan faa midt under alvorligt, anstrængende og næsten træstesløst Arbejde. En Mangfoldighed af bevingede Insekter fyldte Luften med dæmpet Musik. Jeg var som Tilhører til Stede ved en Gudstjeneste her i Naturens store, herlige Tempel, et dunkelt Skyggebillede af de himmelske Ting, Stemninger, Følelser og Tanker drog afsted med mig og standsede endelig ved Bien, den faderløse lille Bi med den uopslidelige Energi. Een Bi — een lille Draabe Nektar — mange Bier — mange Draaber Nektar — en stor Herlighed den Honning — en Bidronning — dens Æglægning — 3000 Æg i Døgnet — forunderlige Høne — eet Bifolk — mange Bifolk. Jeg sprang op i en Fart. Den Sag skulde dog grundig undersøges, overvejes og praktiseres. 3000 Æg i Døgnet fra een Moderbi. Det er jo mageløst. Det er jo uden Sidestykke blandt alle nyttige Dyr, som staar i Menneskets Tjeneste. Ja tænk, sikken en Høne! En saadan Formeringsevne hos en nyttig Skabning er sandelig en Guldmine af 1. Klasse for hver, som forstaar at udnytte samme.

Der er gaaet mange Aar siden hin Sommerdag i min Have. Der er gennempløjet en god Del dansk og udenlandsk Bilitteratur, der er spekuleret, undersøgt, overvejet og praktiseret ikke saa ganske lidt endda, men endnu siger jeg: der er ikke Mage til Høne, og der er ikke Mage til Guldmine for hver, som forstaar sig paa den.

Jeg vil ikke hermed kaste Foragt paa de almindelige Høns. De kan maaske være gode nok under visse Forhold.

og for Folk som har tilbørlig Forstand og Indsigt i den Forretning. Jeg mener, at Hønseshold kan have en berettiget Plads for Landmanden i det mindre, ja at Hønseri maaske ogsaa kan betale sig i Længden for Fagmænd. Men Hønseri taaler næppe nogen Sammenligning i økonomisk Retning med Biavl. Jo det manglede bare, at jeg skulde have saadant dagligt Arbejde med mine Bier som Pedersen har med sine Høns, øse Korn ud baade Sommer og Vinter flere Gange daglig, lave varm Grød, plukke Brændenælder etc. etc. for at faa en Høne til at lægge ca. 200 Æg i 365 Dage. Kunde Hønen endda nogenlunde have passet sig selv, formeret sig ordentlig og foruden de 200 Æg have samlet sig nogle Skæpper Korn til Vinterbrug, saa vilde jeg maaske nærmere overveje Hønsersagen.

Biavlens er i mange Henseender en underlig Ting fremfor enhver anden Forretning med nyttige Dyr. Bien passer selv sin Arbejdstid, ordner selv Arbejdets Fordeling paa allerbedste Maade, samler selv sin Føde og mere til, og det uden Hensyn til hvem der har Skøde paa Ejendommene, og uden Hensyn til om det er med Rette eller ej, at en Person fremfor andre tilegner sig et klækkeligt Stykke af den til den hele Menneskehed skænkede Jord. Det er mig ret en Fryd, at se Fattigmands Bieer tumle sig saa frit som den store Jorddrotts Bieer hen over Mark og Skov, derfor kan Smaakaarsfolk udnytte Guldminen lige saa uindskrænket som andre.

Naar vi nu nærmere betragter den ved Honningbiens store Formeringsevne fremstillede Guldmine, saa ligger det nær at spørge, om den hjemlige Guldmine bliver forsvarligt udnyttet, og hertil vil jeg svare Nej og atter Nej. Det er saa langt fra, at Udnyttelsen er tilfredsstillende, at det maa indrømmes: de fleste i vort Land kender slet ikke denne Guldmine, ja bliver ligefrem forundrede, naar man fortæller dem lidt om Biernes Evner og Muligheder. Jeg vil paastaa, at den almindeligste Biavlslidder her i Landet bestaar i at lade Biene nogenlunde skotte sig selv og bare høste, naar det maatte lykkes Biene at opnaa lidt Udbytte i et gunstigt Aar. Den bedre og sjældnere Biavlslidder gaar derimod ud paa at træde hjælpende og regulerende til ved adskillige Lejligheder i Aarets Løb, saaledes om Efteraaret ved Indvintring efter alle Kunstens Regler, ja før Indvintringen søge Bifolket

paavirket til at naa Indvintring med flest muligt unge Bier, god Dronning, gunstig Anbringelse af Vinterføden etc. og om Foraaret faa Udviklingen begyndt og fremmet paa bedste Maade. Herom var meget at bemærke, dog dette ligger her uden for min Hensigt og findes desuden godt og tydeligt meddelt i hvert Nr. af Bibladet, afpasset efter Egn og Aarstid.

Jeg tror, at den bedste Biavlstræft i vort Land endnu kun kan betragtes som et tarveligt Forsøg paa at udnytte den paapegede store Rigdom. Vi er ganske vist kommen saa vidt, at vi i nogenlunde almindelige Aar kan sikre os et meget smukt Udbytte af vore Bier, 50—100 Pd. Honning pr. Bifolk i de bedste Egne. Men dette beviser aldeles ikke, at vi har naaet, hvad der kan naas. Der er med Rette endnu meget at udsætte baade paa vore Biboliger og paa vor Biavlstræft. Den har endnu langt fra faaet en Udvikling, som svarer til dens Betydning end sige svarer til den fulde Udnyttelse af dens Muligheder.

Biavlens nuværende Standpunkt minder om Kvægavlens Standpunkt den Gang, Folk røgtede deres Køer saa daarligt om Vinteren, at de om Foraaret maatte hjælpes paa Benene og listes ud paa de grønne Spirer for saa om muligt at komme til Kræfter og maaske give lidt Udbytte inden næste Vinter. Saadan gaar nu en Del tvivlende Biavlere om Foraaret og pikker paa Bistaderne for at erfare, om der endnu er lidt Liv tilbage, som kunde hjælpes lidt paa Fode og muligvis siden udvikle sig til at give lidt Overskud. Ja, det er elendigt.

Hvad nytter det mig, at Bidronningen har de rige Evner, naar jeg ikke skaffer den gunstige Forhold til at anvende Evnerne? Og hvad nytter det mig, at Naturens Nektarkilder flyder rigeligt, naar der ikke er Bier til at hjembære Rigdommen. Det bliver derfor Biavlens Opgave at dygtiggøre sig, at udvikle Biavl til større Fuldkommenhed og større Udbredelse. Det er meget bekosteligt og tidsspildende at oplære sig selv i Biavl fra første Begyndelse, nemlig efter Melodien: „af Skade bliver man klog, men sjældn rig“.

Det er ogsaa unødvendigt, at Begynderen skal gentage vore Galskaber og Misgreb i Biavl. Der foreligger i vor Tid gennem Biavlsskolen, Bibladet, Biavlslærere, Biavlsmøder og stedlige Biavlere et aldeles misundelsesværdigt Til-

bud til enhver, som ønsker sig dygtiggjort til Biavl.

Jeg gentager derfor til Slut: Kundskab og Dygtiggørelse i Biavl indeholder en storartet Opdagelse, en hjemlig Guldmine, tilgængelig for enhver, og jeg imødeser med levende Interesse hvert fremkommende Bidrag til Biavlens Udvikling.

Laven St., den 25. November 1902.
A. Jørgensen, Pastor emer.

Indvintringen.

Af Jacob Olsen, Driftebrohus
pr. Køge.

Den kolde Tid har nu indfundet sig, allerede ved Begyndelsen af December Maaned har Vinteren lagt et Islag over Naturen, og efter alt at dømme vil vi i Aar faa en lang Vinter i hvert Fald overfor Biavlens, da der næppe nu i flere Maaneder vil kunde foretage nogetsomhelst Eftersyn i Bistaderne, men heldigvis er det da ogsaa saadan at Bierne allerhelst maa lades i Ro paa denne Aarstid, og at det under alle Omstændigheder er til Gavn for Overvintringen om dette kan ske.

Indvintringen, og det Arbejde som dermed følger, er forlængst forbi, da det saavidt mulig maa være afsluttet allerede i September. Biavlere har derfor kun at være opmærksom paa, at Staderne beskyttes for, hvad der kan virke foruroligende paa Bierne. Hvorledes Indvintringen bør foretages, kan undertiden afhænge af forskellige Forhold f. Eks. de forskellige Staders Honningmængde og dennes Beskaffenhed. Allerede fra Sommerens Begyndelse lægger jeg Grunden til Vinterlejets Dannelse, idet jeg fornyer saadanne Tavler som af en eller anden Grund er ubrugelige til at overvintre paa, enten gennemhulede eller paa anden Maade har taget Skade, derved at der indhænges Kunsttavler netop paa det Sted, hvor jeg forud ved, at Bierne vil faa deres Sæde om Vinteren, disse Tavler lades saavidt mulig i Ro Hovedtrækket igennem, og man vil som Regel finde dem i en saadan Tilstand, der er bedst tjenlig for Bierne baade med Hensyn til Honningmængde, Blomsterstøv osv.

Ganskevist kan der i de forskellige

Aar være nogen Forskel paa den Honning som saadanne Tavler indeholder, ikke alene med Hensyn til Mængden, men ogsaa Kvaliteten, dog kan dette i de allerfleste Tilfælde bringes i Orden ved at fodre Bierne i rette Tid.

Den heldigste Aarstid til Efteraarsfodringen maa vel for en Del rette sig efter Egnens Trækforhold og kan jo for Sommertræksegnenes Vedkommende udføres langt tidligere, end hvor der haves Eftertræk paa Boghvede eller Lyng, men det forekommer dog mig, at Fodringen i Almindelighed ikke bør paagyndes før end Udgangen af August Maaned, idet der som oftest endnu ved den Aarstid er nogen Yngel i enkelte Tavler, hvilket forhindrer Bierne i at anbringe det indbaarne Foder paa det mest passende Sted, da Yngelen ikke sjælden er tilstede i de Tavler, hvor Vintersædet oprindelig bør have sin Plads.

Siden 1889 har jeg hvert Aar fodret en Del med Kandis, og det har som Regel været udført i September Maanedes første Halvdel, og jeg har været godt tilfreds dermed, da det sikkert har haft en heldig Indflydelse paa Overvintringen. I saadanne Aar, som det sidst forløbne, hvor Honningen havde stor Tilbøjelighed til at krystallisere i Tavlerne, maa man jo forudse at Bierne ere udsatte for at komme til at lide Tørstnød, maaske tidlig paa Vinteren, men at det for en stor Del vil kunde forebygges blot ved at fodre med nogle faa Pund Kandis pr. Bifolk om Efteraaret er der næppe Tvivl om, og hvilket Gode der derved opnaas er let forklarligt og langt vil opveje den Udgift, som derved er forbunden. Indvintringen er saa nøje forbunden med Overvintringen, at en nøjagtig Udførelse derafi de allerfleste Tilfælde vil have en afgørende Indflydelse paa dennes Udfald, derfor maa Indvintringen anses for et af de allervigtigste Arbejder ved Biavl, thi uden at Bierne gaar Vinteren godt igennem, vil man meget sjælden kunde opnaa noget synderligt Udbytte. At der er adskillige Ting, der maa tages Hensyn til ved Biernes Indvintring er meget naturligt, og at et af disse, at der er tilstrækkelig Forraad tilstede, har selvfølgelig den allerstørste Betydning. Til andre Spørgsmaal som Vinterlejets Størrelse i Forhold til Bimængden tager jeg ikke saa meget Hensyn naar blot dette har et saadan Antal Tavler, der anses for passende til Yngelrum ved Foraarets Begyndelse, men selv om det andrager en Tavle mere, vil denne jo

let kunne fjernes ved et af de første Foraarseftersyn, dersom det skulde vise sig at være nødvendig.

Den Maade, hvorpaa Bierne har deres Forraad anbragt i Tavlerne, lægges der jo som oftest en ikke ringe Vægt paa og vel næppe uden Grund, thi i den kolde Tid af Aaret er Bierne som bekendt ikke i Stand til at kunde bevæge sig ret langt.

Et andet Spørgsmaal er, om det er nødvendigt, at der er tom Voksbygning for dem at lejre sig paa, hvilket jeg nærmest er tilbøjelig til at antage har mindre at sige, da de vistnok opholder paa Bygningens øverste Del, i den egentlige Vintertid, altsaa paa det forseglede Forraad. Ved Indvintringen i Aar havde flere af mine Bifolk fyldt Vinterlejets Tavler saa stærkt, at der saa godt som ikke fandtes en eneste Celle, som ikke var fyldt og forseget, medens de bagerste Tavler kun var halvt fulde.

Straks ved Efteraarsfodringens Afslutning pakker jeg Bierne stærkt til, for at der kan blive saa varmt som muligt, hvilket sker ved at anbringe en Pakramme bagved Glasdøren og en halvfylt Hakkelsesæk lægges over Rammerne, og efter en Uges Forløb er som Regel alt forseget. Indvintringen er da foretaget, og i den Tilstand lades Bierne i Ro til henimod Foraaret. Tilbage bliver dog Spørgsmaalet om Flyvehullernes Størrelse, paa hvilket Punkt jeg ikke er i fuld Overensstemmelse med den almindelige Anvisning, at disse bør udvides i meget stor Udstrækning. Jeg indskrænker nemlig Flyvehullerne til 2 a 3 Tommer, uagtet de kun er $\frac{1}{3}$ " høje, og Staderne er stærkt beskyttet imod Vindens Paavirkning, og har aldrig mærket noget skadeligt derved, men om det paa den anden Side er til Gavn er maaske ogsaa et Spørgsmaal.

Grunden, hvorfor jeg gør det, er, fordi jeg er af den Anskuelse, at der paa den Maade vil kunne tilbageholdes nogen Varme i Biernes Bolig og derved medvirke til en bedre Overvintring. I hvert Fald er det givet, at det ikke er absolut nødvendig med de store Flyvehuller om Vinteren, da jeg nu har drevet Biavl siden 1883 med Benyttelse af nævnte Fremgangsmaade og dog kun mistet et eneste Bifolk i den Tid. De smaa Flyvehuller kan maaske ogsaa have en anden Fordel end den allerede nævnte, nemlig at man derved sættes i Stand til at kunne holde Bierne tilbage, naar Jorden er belagt med Sne og der-

ved mere er Herre over selv at kunne bestemme hvilken Dag en Rensningsudflugt maatte ønskes, idet Solen ikke vil kaste saa stærkt et Lys ind i Stedet af et Flyvehul der er 2 a 3 Tommer bredt som naar det maaler 3 Gange saa meget, særlig naar der paa Flyvebrættet stilles et Bræt af 4" Bredde og af samme Længde som dets Bredde skrævs op imod Stedet. For at det kan staa sikkert fast, har jeg nedslaaet et Par smaa Søm halvt i, ca. 3" fra Stedets Væg.

Kandiskager skal jeg ikke omtale her, da jeg aldrig har haft Brug for saadanne, idet jeg er af den Anskuelse, at naar Bierne indvintres i rette Tid med et rigeligt Forraad opnaas lettest den sikreste og bedste Overvintring.

Hvor langt skal Bier holdes fra hverandre for at holdes ægte?

Af G. M. Doolittle.

Efter Gleanings in Bee Culture.

„Godaften, Mr. Doolittle. Aftenerne er begyndt at blive lange nu.“

„Ja, det er de, Mr. Jones; og Vinteren nærmer sig hurtigt. Det er snart paa Tide at faa Bierne sat i Kælderen. Er alle Deres i Orden dertil?“

„Ikke ganske. Jeg har nogle faa lette Familier, som jeg har beregnet at ville fordoble, men Vejret holder sig saa koldt til Stadighed, at jeg ikke kan faa Lejlighed til at faa det gjort.“

„Er alle Bierne i et Slags Stader?“

„Ja.“

„Godt, saa behøver De ikke at vente paa en varm Dag; for alt hvad De har at gøre paa denne Aarstid, er at sætte det ene Stade oven paa det andet, og dermed er Arbejdet gjort.“

„Men det kan da ikke gaa an, at lade dem henstaa saadan til om Vinteren, kan det?“

„Nej. Men efter at have dem ordnet saadan er alt hvad De har at gøre at skille Staderne ad paa en mild Dag, naar Varmemaaleren gaar op til 8 Grader eller derover, og anbringe Tavlerne, som De ønsker, at Bierne skal overvintre paa, i det ene Stade. Hvis De

ryger Bierne lidt grundig, vil kun meget faa flyve op under Behandlingen, der er nødvendig for at gøre dette.“

„Ja, jeg fortaar denne Del; men hvordan skal jeg faa Bierne af Resten af Tavlerne uden at miste en stor Del af dem; det er for koldt for dem at flyve, og det vil ogsaa være for koldt for dem at løbe ind, dersom de falder lidt fra Indgangen.“

„De bekøber ikke at ryste Tavlerne foran Stedet, som De gør i Sommer-tiden.“

„Hvordan skal jeg da bære mig ad med at faa Bierne af dem?“

„Tag et tomt Stade og sæt det ovenpaa det, der indeholder Tavler, passende til Ovenvintringen. Tag derpaa hver Tavle, som Bierne skal rystes af, og sænk den ned i det tomme Stade. Naar De saa foretager Afrystningen, vil Bierne falde ned oven paa Rammerne neden under. Der vil næppe flyve en Bi op, alle vil løbe ned, hvor De ønsker de skal være, særlig naar De anvender lidt Røg, naar alle Bierne er afrystet. De faa, der flyve op, vil i Almindelighed have Kraft nok til at naa til Indgangen af Stedet, hvor de skal være. For at være sikker er det bedst at foretage dette Arbejde, før koldt Vejr indtræffer; men det er ogsaa godt at vide, hvordan De kan behandle Bier paa Dage, da de ikke ret godt kan flyve paa Grund af Kulden. Men De maa ikke forsøge dette paa en Tid, da Kviksølvet er ret meget under 8 Graders Varme.“

„Godt, jeg er glad ved, at vi berørte denne Sag, men det er ikke det, jeg er kommen her over for. Jeg har i dette Efteraar fundet, at jeg i min Bigaard har en særlig god Race Italienerbier, og jeg ønsker meget at holde den ren. Hvor langt fra andre Bier maa de være, for at jeg kan være sikker paa, at mine Droninger ikke parrer sig med Droner fra andre Bigaarde?“

„Dette er et Spørgsmaal som præsenterer sig for enhver Biavl, der ønsker at holde sin Race ren, eller som arbejder paa at forbedre sine Bifamilier ved et omhyggeligt Udvalg blandt de bedste Familier i hans egen Bigaard. Det er ogsaa et Spørgsmaal, om hvilket Doktorerne i Biavl ikke er ganske enige.“

„Hvordan kan der være Uoverensstemmelse herom? Er Opgaven da ikke let at løse?“

„Jo, hvor visse Betingelser er til-

stede, men hvor disse mangler, er det kun lidt mere end Slumpetræf.“

„Men har alle ikke de samme Betingelser?“

„Hvis de har, tales der mærkeligt til Tider. For Eksempel, en Mand, der bliver betragtet som en Autoritet paa Dronningavlens Omraade, skrev en Gang „Der er nogle, som fastholder den Mening, at en Birace ikke kan holdes ren undtagen den holdes isoleret flere Kvartmil fra alle andre Racer. Jeg har prøvet denne Sag meget omhyggeligt i de sidste 20 Aar og har fundet, at $\frac{1}{8}$ Mil er lige saa godt som en meget større Afstand.“

„Det tror jeg ikke. Gør De? Hvordan kom han til en saadan Antagelse?“

„Han mærkede sig Tidslængden, en Dronning var borte fra Stedet under Parringsudflugten, og derfra antager jeg han kom til sin Formodning. Han opgav denne Tid som 5 Minutter, fra hvilket jeg dømmer, at han tænkte, at en Dronning ikke fløj over en kvart Mil i den Tid, eller $\frac{1}{8}$ Mil frem og tilbage i de fem Minutter.“

„Men hvad om Dronernes Udflugter? Spiller de ingen Rolle i denne Henseende?“

„Angaaende Dronernes Udflugter skrev han: „Dronerne flyve undertiden en kvart Mil eller mere, men Dronningerne ikke.“ Men om Tidslængden, det tog en Drone at flyve den Strækning, var han tavs.“

„Men hvad var der til Hinder for, at Dronerne kunde være den Kvartmil fra Hjemmet, naar Dronningen var ved Enden af sin en Ottendedelsmil. Intet Under, at De sagde, at saadant var Slumpetræf.“

„Og der er mange flere, som tror, at fra en kvart til en halv Mil er tilstrækkeligt, men jeg har Erfaring nok til at sige, at Afstanden maa være større end nogen af de her nævnte.“

„Hvad om den Erfaring,“

„Een Kendsgærning vejer altid mere end mange Teorier eller Ting, der er grundet paa Antagelser, og derfor vil jeg stille en Kendsgærning ved Siden af det vi, har talt om, og saa overlade til Dem selv at danne Deres Mening om, hvad der er det rette. Min Erfaring gaar tilbage til den Tid, da der ingen italienske Bier var nærmere ved end $1\frac{1}{4}$ Mil, jeg holdt kun brune Bier. Med andre Ord, mine første Familier var alle brune Bier, da jeg anskaffede dem,

og jeg fortsatte dermed, intil Italienerne blev tilført $1\frac{1}{4}$ Mil herfra.

Efter Indførelsen af disse Italienerne blev Bierne efter omtrent en af ti af mine unge Dronninger Bastarder, hvoraf en Del var gule og Resten brune. Ikke længe derefter købte en Mand der boede en 1 Mil fra mig, 20 italienske Bifamilier og formerede dem det Aar til 50 Familier. Aaret derefter fandt jeg, at næsten en Trediedel af mine unge Dronninger gav Bastarter.“

„Godt, dette er virkelig Kendsgærninger, der er værd at lægge Vægt paa, og de udviser tydeligt, at hvis en Birace skal holdes ren, saa maa den holdes over $1\frac{1}{4}$ Mil borte fra noget andet Slags Bier. Men antag, at der findes andre Bier nærmere ved end denne Afstand, hvad er der da at gøre?“

„Den eneste Ting, der er at gøre, er at faa Lov til hos Ejeren, at indføre Dronninger af Deres egen Race i hvert af hans Bistader; saa er De Herre over Situationen, med Undtagelse af enkelte Familier, der kan findes i Revner og hule Træer. Og mangen en Dronningavler har gjort denne særlige Ting: at italianisere alle Bier i hans Omegn paa Bekostning af haade Tid og Penge, for at han kunde blive i Stand til at avle ægte Dronninger.“

„Jeg takker Dem meget for denne lille Samtale, men Tiden er kommen, da jeg sagde til Mrs. Jones, at jeg vilde vende tilbage, saa jeg maa gaa. God Aften.“

Dansk Bigaard.

XIII.

Paa omstaaende Billede ses Rasmus Krogsgaard, hans Forældre, samt Deres fælles Bigaard. Om Deres Biavl meddeler R. K. følgende:

I 1869 begyndte mine Forældre at drive Kubebiavl. Bierne formerede sig stærkt, og vi havde ofte 20—30 Kuber, men Sværmene var meget slemme til at flyve bort, og af den Grund anskaffede vi os i 1895 3 Trugstader, disse Stader var udvendig beklædte med Halm lagt paa som Tag, i Stedet for dobbelte Brædevægge. Rammemaalet var 9×11 “. Staderne var meget unøjagtig forarbej-

thi Manden, som lavede dem, vidste ligesaa lidt som vi hvorledes et tidssvarende Bi-hus skulde indrettes. Med disse 3 Huse, 1 Snes Kuber og med den Kendskab til Biavlens „at Bierne sværmede ikke, naar de er i Kunststader og at de næsten kunde passe sig selv“, begyndte vi paa den moderne Biavlsdrift. Da Sværmetiden kom, fik vi en dygtig Biavler til at sætte Sværmene i Hus for os, han anbefalede os at holde „T. f. B.“, som vi har holdt siden den Tid, tillige har jeg grundig læst baade „Fører i Biavl“ og „Vejledning i den moderne Biavlsdrift.“ Vi erfarede nemlig snart, at Bierne ogsaa kan sværme af Husene og at de heller ikke kan helt passe sig selv. Det første Aar gav Sværmene, der var sat i Hus intet Udbytte. I de følgende Aar stillede det sig saaledes:

at jeg kan overkomme at passe flere ved Siden af mit Hovøderhverv.

Eggen her er, saavidt jeg kan bedømme, mindre god for Bierne, den er vel nærmest at betragte som en Eftertræksegn, men Sommertrækket har dog i enkelte Aar givet den overvejende Del af min Honninghøst. Bigaarden er tildels i ca. $\frac{1}{4}$ Mils Afstand omgivet af mager Sandjord og tørre Lyngbakker, men udenfor denne Afstand er Jorden bedre, og der findes flere Slags Planter, Bierne trække af.

Lynghonningen har jeg altid haft megen Besvær med at udslynge, det har gaaet noget bedre, siden jeg fik anskaffet mig en Honninglæsner, som jeg under Udslyngningen tillige med begge Skrælleknivene har staaende i en Gryde over et Petroliumsapparat. Jeg joretræk-

Fig 43. R. Krogsgaards Bigaard, Aistrup, Sdr. Hadsund.

1896	3	Stader	75	Pd. Honning.
1897	3	"	75	"
1898	4	"	175	"
1899	9	"	160	"
1900	10	"	425	"
1901	12	"	720	"
			Ialt 1639 Pd.	

Dette er omtrent 35 Pd. i Gennemsnit pr. Stade. Udgifterne har jeg uheldigvis ikke noteret, men de er ikke større, end at der bliver et betydeligt Overskud. Som der af ovenstaaende kan ses, har vi hvert Aar anskaffet 1 eller flere Stader, disse er betolket dels med Sværme og dels med Kuber, der er sat til Nedbygning. I de sidste Par Aar tillige med udtrommede Kubefolk For 2 Aar siden udtrommede jeg den sidste af Kuberne da jeg foreløbig ikke vilde have flere Stader, da jeg ikke tror,

ker at benytte en varm Kniv til at skære Cellelaagene af med. Bierne overvintrer altid godt paa denne Egn, skønt de undertiden bliver indvintret paa megen Lynghonning. Grunden til den gode Overvintring er, at de altid haver nogle Tommer lys Honning foroven i Tavlerne inden Lyngtrækket begynder, og selv om Lynghonningen ogsaa krystalliserer, kan de dog klare sig med den lyse Honning. Lynghonning alene tror jeg ikke Bierne kan overvinde paa. Honningen sælger jeg til Omegnens Beboere til en Pris af 50 Øre pr. Pd., og kan meget godt sælge alt det, jeg kan undvære. Jeg er sikker paa, at jeg fremmer Hjemmesalget meget ved at vi altid har Honning paa Bordet i vort Hjem. Hvis Biavlerne vilde lægge sig mere efter Hjem-

mesalg, da kunne de sikkert opnaa langt højere Pris for deres Honning end ved at sælge til Købmændene.

Fra Kredsene.

Gl. Københavns Amts BF. afholdt den 22. November sin Efteraarsgeneralforsamling paa Hotel „Bellevue“ i København.

Mødet aabnedes af Formanden, Overbetjent Christensen, der meddelte, at Foreningen havde omtrent samme Medlemsantal om det foregaaende Aar, og at Kassebeholdningen var ca. 40 Kr.

Af Bestyrelsen afgik ved Lodtrækning J. Jørgensen og Fahle, der begge genvalgte. Til Revisorer genvalgte: Partikulier Olthaver og Gartner Wilken.

Til Delegerede ved DBF's Centralmøde i Nykøbing F. valgte: Overbetjent Christensen og Assistent Hansen, som Supleant valgte: J. Jørgensen.

Efter Generalforsamlingens Slutning afholdtes Diskussion, hvor flere Spørgsmaal drøftedes.

Vejle Amts BF. holdt Generalforsamling Lørdags d. 29. Novbr paa Vejle Højskolehjem. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Foreningen tæller nu 96 Medlemmer, hvoraf 41 tillige er Medlemmer af DBF. Foreningens Indtægt i det forløbne Aar har været 174 Kr. 20 Øre, Udgiften har været 167 Kr. 40 Øre. Foreningen ejer dels i kontante Penge og dels i Tilgodehavende hos Medlemmerne for Bihuse og Dronninger 216 Kr. 27 Øre. Form. aflagde Beretning for det forløbne Aar. Der er afholdt Møder i Daugaard og Bredsten. Der er solgt Bihuse og Bidronninger til mindre bemidlede Biavlere til nedsatte Priser; endelig har Foreningen ved Tilsynsmænd i de forskellige Kredse tilset Biavlernes Bistader og givet Vejledning i Behandling af Bierne. Denne Foranstaltning har vundet almindelig Anerkendelse og synes at have været til stor Nytte for Biavlerne. Ved disse Eftersyn har man fundet Bipest enkelte Steder. Der toges energisk fat derpaa, og det er at haabe, denne for Biavlens farlige Fjende maa blive udryddet, hvis den skulde vise sig flere Steder.

De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Møller-Nielsen, Balle og Jens Buch, Kidelund, genvalgte. I Stedet for Lærer Westberg Rasmussen, Jerlev, der frabad sig Valg af Helbredshensyn, valgte Skomager Andreas Mortensen, Lindeballe.

Under Drøftelsen af Virksomheden i det kommende Aar vedtoges det, som hidtil, at føre Tilsyn med Medlemmerne Bier, naar saadant ønskes; men det bestemtes, at de Medlemmer, der kun ere Medlemmer af Amtsföreningen, altsaa ikke Holdere af „T. f. B.“ betale foruden de 50 Øre i Medlemskontingent til F. 15 Øre pr. Stade for hver Gang, de ønsker deres Bier tilsete. Holdere af „T. f. B.“ deres Ret til uden noget Vederlag at faa et Bistade tilset 3 Gange i Aarets Løb. De med Tilsynet forbundne Udgifter afhol-

des af Amtsföreningen. Ligeledes vedtoges det af Foreningens Kasse at yde 30 Kr. til Hjælp til et af Foreningens Medlemmer til Ophold paa Biavlsskolen i 1903. Det vedtoges ogsaa, som hidtil, at sælge Bihuse til nedsat Pris til ubemidlede Biavlere. Til Revisor valgte Snedker Boesen og Ekviperingshandler A. Christensen, Vejle. Da Hovedforeningens næste Delegeretmøde afholdes paa et saa afsides liggende Sted som Nykøbing p. F. vedtoges det, at Foreningen ingen Delegeret sender denne Gang. Til Slutning diskuteredes „Betingelserne for et godt Udbytte af Biavlens“. Formanden, Lærer H o l m, Søndermarken, indledede Diskussionen.

Ekko fra Staderne.

Laven St., 25. November.

Honninghøsten i Aar var for os Vandrebavlere 30—50 Pd. pr. Bifolk, altsaa et meget ringe Udbytte, men de Biavlere her, som blev hjemme med Bierne har maattet købe Sukker. Vandrebavlens har nu staaet sin Prove her i 3 Somre og vinder Efterligning og forhøjes Interessen for Biavlens. Honningspandene er ligegodt en solid Reklame, blot vi nu kunde overvinde de stedlige Fuseres store Foragt for Belæring fra Bibradet. Her drives ingen Kubebavl, men paavirket af Vandrebavlensdriften er Bifolkets Antal her i Byen fordoblet de sidste to Aar, nærmest ved Erobring af dødsdømte Kubefolk fra andre Egne. Vor gamle BF. hersted (Linnaa Sogn) som syntes død, levede op paa Generalforsamlingen og vedtog et Aarskontingent paa 1 Kr 50 Øre. 10 lod sig straks indskrive som Medlem. Saa der er Fremtidshaab, A. J.

Et og Andet.

Bladet „*Bien*“ vil i Aaret 1903 udkomme til samme Pris som i Aar, nemlig: 25 Øre for 12 Hefter frit tilsendt, men det maa bestilles hos Udgiveren.

Gartner A. C. Andersen, Nyborg.

„*Bondevennen*“ er Navnet paa et oplysende og underholdende Ugeblad for Landbostanden, det begyndte at udgaa i Efteraaret og redigeres af H. Dorph-Petersen og S. Backhausen, Aarhus.

Trods den meget betydelige Mængde Ugeblade, der for Tiden findes og hvis Antal stadig øges, kan det ikke nægtes at der savnes et godt Ugeblad for Landbostanden, vi fattes et Blad, som ved Siden af belærende Artikler vedrørende Landbruget og dets Interesse, ogsaa indeholder gode, oplysende og interessante Artikler for Landbostanden, samt gode Billeder.

„*Bondevennen*“ har i de 6 Nr. der nu er udgaaet vel indeholdt flere særdeles gode Artikler, men vor Fordring til et godt Blad for Landbostanden tilfredsstillende det ikke,

Udtil er dets Udstyrelse for tarvelig, vor Landbostand vil sikkert ikke finde sig tilfredsstillet ved en saa tarvelig Udstyrelse og saa daarligt Tryk.

Det virker sikkert ogsaa stødende for en stor Del af Bladets Læsere, at der imellem Artiklerne findes Henvendelser til Læserne om at skaffe Abonnenter o. l. Heldigt vilde det ogsaa være, om Kundgørelser, Handelsefterretninger, Smaa Ting o. l. kunde samles i et Onslag, saa det egentlige Blad kunde samles til Indbinding.

Bladet koster kun 65 Øre Kvartalet og enhver der er Abonnent paa Bladet er ulykkesforsikret for 200 Kr.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 29. Jeg har i Sommer solgt min gamle Ejendom og har faaet bygget mig et nyt Sted ude paa Marken, nu til Vinter vil jeg anlægge mig en Have. Ved Anskaffelsen af Trær og Buske, vil jeg tage saa meget Hensyn til Bierne som mulig, for at faa netop det som giver mest Næring til Bierne. I Havens ene Hjørne vil jeg anbringe Bistaderne, hvad skal jeg plante omkring Bigaarden, som ikke alene giver Læ men ogsaa Træk til Bierne?
I. X. O.

S.: Frugttrær og Frugtbuske ere gode Biplanter. I Læbæltet vil vi raade Dem til at plante Pil og Ahorn m. fl. Sorter. Til Læ omkring Bigaarden bør De anvende Snebærbusken, den bliver 4' høj og blomstre i over 2 Maanedre.

Gavnlig Vink.

Vejret (12. December) var i hele November Maaned i Forhold til Aarstiden ret mildt. Med December Maaned's Begyndelse har Vinteren ret for Alvor taget fat, en enkelt Nat har Thermometeret vist \div 10 Gr. R. Sne er der endnu kun faldet lidt af.

Sne. Under særegne Forhold kan Sneen heri Norden optræde som en farlig Fjende for Bierne, nemlig naar Jorden er snedækket, men Vejret mildt og klart solskin. Solstraalerne kastes da stærkt tilbage fra den blændende hvide Sneflade. Hvis de da finde Vej ind gennem Indgangen, lokke de

Bierne ud til en Renselsesudflugt. De komme da frem i Mængde, og et stort Antal af dem finde da Døden ved at stivne paa Sneen. Naar Indgangen er dækket af løs Sne, opstaar denne Fare ikke; men den Sne kan jo let blæse bort eller tå, derfor bør man om Vinteren beskytte Indgangen ved Skyggebrædder (se Fig. 44). Et saadant bestaar af et $1\frac{1}{2}$ " (1,3 cm.) tykt Bræt, der er ca. 5" (13 cm.) bredt og et Par Tommer længere end Stadets Indgang er bred. Dette Bræt opstilles, naar Snelæg indtræffer, paa Flyvebrættet 3" (7,8 cm.) foran Indgangen, skraat hældende op imod Stadets Forvæg. Brættet maa befæstes ved Hjælp af 2 Søm, der stikkes ned i 2 Huller, som ere boredede i Flyvebrættet, og en Hvirvel, der befæstes saaledes i Forvæggen, at den kan trykke Skyggebrættet ind til denne. Disse Skyggebrædder beskytte ogsaa meget imod Blæst. Hvis der i Vintertiden skulde indtræffe milde Dage uden Snelæg, bør man dog borttage Skyggebrædderne for ikke at hindre en gavnlig Renselsesudflugt.

Ro er en af Hovedbetingelserne for, at Bierne kan overvintre godt, derfor bør Biavleren sørge for, at Bierne blive saa lidt som muligt forstyrrede i Vintertiden. Og særligt gælder det at have fuldstændig Ro i Bigaarden, naar det er stærk Frost, for enhver Bi, som forlader

Biklyngen, stivner af Kulden, og hver Gang Bierne blive forstyrrede i deres Vinterro tage de mere Næring til sig og vil derfor let komme til at lide af Bugløb, Derfor bør særligt Stød mod Husene og Oplukning af Tagene undgaas. Flyver Hønsene op paa Husenes Tage, bør man indhegne Bihusene med et Staaltraadsnet eller hvis Bihusene staa i en Række

og omtrent er ens høje, kan man beskytte dem mod Hønsenes Opflyvning ved at anbringe et Staaltraadsnet over Husenes Tage. Mod Angreb af Insektædende Fugle (Musvitten m. fl.) beskyttes Bierne ved at anbringe et Par Skruer i Husets Forside en 12" over Flyvehullet, paa dem hænges et Stykke Fiskensnet, der er saa langt, at det naar ned over Flyvebrættet. Det fastholdes til Flyvebrættets Ender med et Par Skruer eller med et Par smaa Søm. Se til Staderne en Gang imellem, om der ikke er et eller andet at rette, men husk paa ikke at lukke op for Staderne, uden at det er nødvendigt. Ligger der flere døde Bier i Flyvehullet, saa renses det; brug til at rense med et Stykke af en Hegntraad, der er bøjet i en Vinkel.

Brevkasse.

„Tidsskrift for Biavl“ bestilles og betales samtidig til Redaktør N. S. Kristensen,

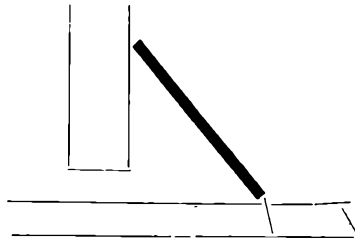

Fig. 44. Et Skyggebræt.

„Aldershvilø“ Roskilde. Formændene bedes om ved hver Bestilling af „T. f. B.“ foruden Holdernes nøjagtige Adresse tillige at angive Foreningens Nr. og Bogstav efter Listen i „T. f. B.“ 1902, S. 69—71.

„T. f. B.“ vil i Aaret 1903 udgaa den 15. i hver Maaned samt den 1. i hver Md. i Sommerhalvaaret. Prisen paa „T. f. B.“ er for Aaret 1903 uforandret. I Danmark altsaa, naar mindst 10 Eksp. første Gang bestilles gennem en Amts- eller Herredsförening og forudbetales til Redaktøren, 150 Øre pr. Eksp., paa Posthusene 2 Kr. I Slesvig, naar mindst 5 Eksp. bestilles og forudbetales hos Redaktøren paa én Gang, 2 Kr. pr. Eksp., paa Posthusene i Slesvig 2,90 Øre pr. Eksp. I Sverrig-Norge under Korsbaand 2,90 Øre, men paa svenske og norske Posthuse 1,93 Øre. I alle Postforeningens Lande under Korsbaand 2,90 Øre pr. Eksp. hos Red.

Vi tilraade vore ærede Læsere at bestille Bladet i Tide, hvis de ønske at sikre sig den hele Aargang. Der er desuden den store Fordel ved at bestille Bladet inden Nytaar, at Postbudene blive i Turen med at bringe Bladet til de tidligere Holdere, derved undgaas mange Fejltagelser. — Holderne bedes særlig paase, at de faar de første Nr. af Bladet, saa følge nemlig altid de øvrige i rette Tid, men undertiden uddeler et Bud det første Nr. fejl. og hvis der da ikke klages over Mangelen, fortsættes Fejlen fremdeles med alle de følgende Numre.

Husk at bestille og betale næste Aargang af „T. f. B.“ inden Nytaar.

Nr. 1 vil blive udsendt 15. Januar.

Hold „Tidsskrift for Biavl“. Vi bede alle „T. f. B.“s Læsere om ogsaa i det kommende Aar at holde Bladet. Og vi haabe, at saavel Læsere som Kredsformændene ville virke for Bladets Udbredelse til Biavlssagens Fremme, saa det kan komme til ethvert Hjem, hvor der holdes Bier. Enhver, som har et Bifolk, burde holde „T. f. B.“ Et lille Vink af Bladet i rette Tid har ofte bragt Biavleren saa stor en Fordel, at han derfor har kunnet holde Bladet i mange Aar. Men der er endnu mange, der have Bier, men ikke kende „T. f. B.“ Se at faa dem med ind i DB. til Fordel baade for dem selv og for Biavlssagen.

Til Læserne. Med dette Nr. sluttet „T. f. B.“s 36 Aarsgang, og samtidig vil vi bringe alle Bladets Læsere og særlig vore Medarbejdere vor hjærteligste Tak for deres Støtte og Hjælp i det forløbne Aar. Vi haaber ogsaa i det kommende Aar at møde Venlighed og Støtte som hidtil. I dette Haab slutter vi dette Nr. og ønsker alle vore Læsere og Medarbejdere en rigtig glædelig Jul og et godt Nytaar. Red.

Kundgørelser.

Jens Hansen,

Blaagaardsgade 4, København. opkøber alle Slags Honning og Voks til Dagspris.

For Drejere Staalhjædersnøre til Drejeladet strammer sig selv passende, giver Drejeladet en meget behagelig Gang, og er meget holdbare. Forsendes med Garanti, for 25 Øre pr. Al. Skriv til **J. Holm, Vejle Søndermark, Vejle.**

De billigste, bedste og mest akkurat **Biboliger og Udslingere** samt de mest brugte **Smaaredskaber, ægte Bivokstaver** haves altid paa Lager, Illustreret Prisliste franco. Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

Fin lys udslinget Honning

i Partier er til Salgs hos R. Henriksen, Vornæs, Svendborg.

50 a 100 Pd. Honning ønskes tilkøbs af Nis Lund, Haresøholm, Jellinge.

Foreningsmeddelelser.

Vallø Stifts BF. afholder Søndagen d. 21. December 1902 Kl. 4 Efterm. i Forsamlingsbygningen i Herfølge sin aarlige Generalforsamling med følgende Dagsorden:

1. Regnskabet for 1902 fremlægges.
2. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer.
3. Valg af 1 Revisor.
4. Virksomhedsplan for 1903.

Dhrr. Kredsformænd bedes give Møde.

Meddelelse om nye Valg af Kredsformænd bedes sendt til Sekretæren.

Annasminde, d. 10. November 1902.

Westphal.

Svendborg og Omegns BF. afholder Aarsmøde Søndag den 28. December, Eftermiddag Kl. 2 hos Gæstgiver Kr. Pedersen, Torvet, Svendborg.

Regnskabet for indeværende Aar fremlægges og der foretages Valg af Bestyrelse for 1903.

For at forhindre Afbrydelse i Bladets Forsendelse, bedes Medlemsbidraget indbetalt. Vilh. Lund.

Randers og Omegns BF. afholder Generalforsamling i „Højskolehjemmet“ i Rands Lørdag den 20. Decbr. Kl. 1, der vil blandt andet være at vælge en Formand. M. Nielsen.

Lemvig og Omegns BF. afholder Generalforsamling Lørdag den 20. December i i Lemvig Afholdshjem Kl. 2 med følgende Dagsorden:

1. Regnskabet fremlægges.
2. Valg af Kasserer og Sekretær istedet for Toldassistent Lund, som fratræder efter Tur.
3. Valg af Sogneformand istedet for J. Borum, som er bortflyttet fra Egnen.
4. Bestemmelse om Revision af Lovene.
5. Virksomhedsplan for 1903.

6. Valg af Delegeret til at møde ved DBF's Centralmøde i 1903.

7. „T. f. B.“ bestilles og betales.

8. Formanden giver Forklaring over Behandling af Bifolk, som mulig til Foråret, kunde være dronningløse, eller have ubefrugtede Dronninger.

Simmelkjær BF. afholder Generalforsamling Søndag den 21. Decbr. Eftermiddag Kl. 2, hos L. Jepsen, St. Bredvig, Ørre.

Regnskabet fremlægges.

Valg af Bestyrelse i Stedet for de som efter Tur afgaar.

Valg af en Revisor.

Tidsskriftet for 1903 bestilles og betales.

Alle Venner af Biavlssagen bedes om at give Møde.

St. Bredvig, den 2. Decbr. 1902.

Lars Jeppesen.

Naarup BF. afholder Generalforsamling Søndag den 21. December i Naarup, med følgende Dagsorden.

1. Valg af Bestyrelse.

2. Foreningens Virksomhed i 1903 bestemmes.

3. Tidsskriftet for 1903 bestilles.

Eventuelt Foredrag.

Alle bedes møde og nye Medlemmer optages.

H. P. Christeilsen.

Maribo Amts BF. afholder Lørdag den 17. Januar Formiddag Kl. 10 sin aarlige Generalforsamling paa Centralhotellet i Nykøbing paa Falster.

Dagsorden:

1. Regnskabet for 1902 fremlægges til Godkendelse.

2. Valg af 5 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for dem som efter Tur fratræder, nemlig: Jensen, L. Eriksen, Knudsen, Romme, Aug. Petersen og Smed Nielsen.

3. Valg af en Revisor.

4. Virksomhedsplan for 1903 bestemmes.

Taastrup pr. Rødby, den 8. December 1902.

O. Hansen, Formand

Sydsjællands BF. afholder sin aarlige Generalforsamling hos Fru Bendsen i Næstved Lørdag den 20. December Kl. 12, med følgende Dagsorden:

1. Regnskabet for 1902 oplæses.

2. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer.

3. Valg af 1 Revisor.

4. Skal Foreningen sende nogen Delegeret til Centralmødet i 1903.

5. Foreningens Virksomhed i 1903 bestemmes.

Sogneformændene bedes om at opkræve Medlemsbidraget inden Generalforsamlingen, for at der ikke skal fremkomme nogen Standsning i Bladets Forsendelse.

Jens Hansen.

Gl. Roskilde Amts BF. afholder Generalforsamling hos Redaktør N. S. Kristensen, „Aldershvile“ Lørdagen den 27. Decembør Kl. 1½, hvor følgende forhandles.

1. Valg af Bestyrelse.

2. Valg af Revisor.

3. Valg af Delegerede for de tre næste Aar.

Bestyrelsen.

Langelands BF. De Medlemmer,

som endnu ikke har betalt Kontingent for i Aar bedes venligst indbetale det til under- tegnede snarest.

Samtidig erindres om, at de Medlemmer som ikke til mig inden den 24. December d. Aar har ytret Ønske om nogen Forandring for dem, vil Tidsskriftet som sædvanlig blive bestilt og betalt af mig.

Vindeby, Rudkøbing, den 4. December 1902.

Hans Christensen, Formand.

Skanderborg og Omegns BF. De Medlemmer af Kredsen, som ikke inden 25. December afsige Bladet, vil blive betragtet som Medlemmer i 1903, og Bladet vil da blive bestilt til Dem.

Bestyrelsen.

N. Bork og Omegns BF. Skulde der mod Forventning være Medlemmer af N. Bork og Omegns Biavlforening, som ønsker at udtrede af Foreningen, bedes de hurtigst meddele dette til Kredsformanden.

Kredsformændene bedes opkræve Aarsbidraget og tilsende Formanden samme med samt en Liste over Medlemmerne inden Nytaar for at undgaa Standsning af Bladet.

N. Bork, den 4. December 1902.

P. Jensen-Pedersen, Formand.

V. Skjerninge og Omegns BF. Kontingentet for Bladet for Kredsen's faste Medlemmer er i Aar kun 1 Kr. Bladet bedes bestilt inden Jul.

A. Nielsen, Formand.

Ollerup, pr. V. Skjerninge, d. 1. Decem- ber 1902.

Malt og Omegns BF. afholder Generalforsamling Søndag den 21. December Eftermiddag Kl. 2 hos S. H. Bech, Langeskov.

Dagsorden:

Kontingentet til Biavlforeningen betales. Forskellige Meddelelser gives.

Alle Medlemmer bedes give Møde, Ny Medlemmer optages.

S. H. Bech, Langeskov.

Indhold af dette Numer:

Bemærkninger til Hr. Buchholz.....	298
Brevkasse.....	302
Centralmøde.....	28
En stor Opdagelse.....	298
Ekko fra Staderne.....	301
Et og Andet.....	301
Foreningsmeddelelser.....	303
Gl. Københavns BF.....	301
Gyvel.....	289
Gavnlig Vink.....	302
Hvor langt skal Bierne holdes fra hver- andre.....	298
Indvintringen.....	296
Kundgørelser.....	303
Nyt Føderapparat.....	292
P. Christensen.....	285
Salget af Honning.....	290
Spørgsmaal og Svar.....	302
Vallø Amts BF.....	301